

Website: www.kurdishbookhouse.com

Telegram: <https://t.me/kurdishbookhouse>

تایبەت بە مانیپر مانیر کتیبەر کورد

حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان
وه‌زاره‌تی روشنبیری و لاوان
به‌ریوه‌به‌ریتی گشتی روژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنه‌وه
به‌ریوه‌به‌ریتی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی سلیمانی

به‌ریوه‌به‌ریتی

چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی
سلیمانی

۲۰۱۲

شوناسی ئۆلی و
فەلسەفی نەتەوێی کورد

محمد حیحازی

۲۰۱۲

وێنەیی سەریدەرگ کاری هونەرمەند هادی زیاتودینی: پدیکەری

سۆهرهههردی لهماهیدانی سۆهرهههردی شاری سنه

شوناسی ئۆلی و فەلسەفی نەتەووی کورد

- ❖ نووسەر: محەمەد حەجازی
- ❖ بابەت: لیکۆلینەووی میژوووی
- ❖ پیتچنی: نووسەر
- ❖ هەلەچنی: محەمەد عەبدوللا
- ❖ نەخشەسازی بەرگ و ناوێ: ئەکرەم محەمەد ئەمین
- ❖ سەرپەرشتیاری کتیب: کارزان عەبدوللا
- ❖ ژمارە لاپەرە: ٤٠٨ لاپەرە
- ❖ زنجیرە گشتی کتیب: (٩٠٨)
- ❖ تیراژ: (٥٠٠) دانە
- ❖ چاپخانە: چاپخانە ی کەمال
- ❖ نرخ: (٤٠٠٠) دینار
- ❖ ژمارە سپاردنی (٢٦٧٧) ی سالی ٢٠١٢ ی وەزارەتی روشنیاری و لاوانی دراوێتی:

بەرئێوە بەریتیی چاپ و بلاوکردنەووی سلیمانی
گردی ئەنداز یاران
ژمارە تەلەفۆن: ٣٣٠١٩٤٩

کورتە بەسەرھات

محمدەد حىجازى لە پايىزى ١٩٤٩ لە شارى سنه لەدايكبووه، هەر لەوى خويندنى سەرەتايى و ناوەندى تەوار كەردووه. لە هەفتاكاندا لە زانكۆى "تەبرىز" خويندووبهتى و كارنامەى ماستەرى لە "زانستە كۆمەلایەتییەكان" وەرگرتووه. لە ١٩٨٠ تا ٢٠٠١ مامۆستای "كۆمەلگانی" خويندنگاكانى كرماشان و سەقز و سنه بووه. لە ٢٠٠١ دا خانەنشین كراو و ئیستا لە سنه دەژى. بەرھەمىتەرى ئەم نووسەرە جگە لە هەندى و تار لە رۆژنامەو گۆڤارەكانى رۆژھەلات و باشوور، راستكردنەوى هەتەكانى دیوانى مەولەوییه بە ناوى "دیوانى مەولەوى" محمدەد حىجازى، حەسەن گۆران، كە چاپى دووھەمیشى بڵاوكرائەتەوه.

--

سەرەتا

مەبەست لە شوناس، تاییبە ئەندیگە لێکە که تەنیا پێوەندی بە یەك شتەو هەیه و دەبیتە هۆی جیابوونەوێ لە شتگەلی دیکە. کورد وەکو مرۆڤ تاییبە ئەندیگە لێکی فەرەنگی و مرۆڤناسانە «ئانتروپۆلۆژیک»ی هەیه که لە گەڤ مرۆڤگەلی دیکەدا هارەبەشە. ئەمە شوناسی مرۆڤایەتییە نە شوناسی گەلی کورد، هەرەها وەکو موسلمان تاییبە ئەندیگە لێکی هەیه که لە گەڤ موسلمانانی جیهاندا هارەبەشە. ئەمە شوناسی ئیسلامییە. بەلام وەکو کورد لە بوارگەلی جۆراوجۆری فەرەنگیدا تاییبە ئەندیگە لێکی هەیه که تاییبەت بە خۆیەتی و دەتوانین دابەشی بکەین، وەکو شوناسی ئۆستورپی، شوناسی هونەری که خۆی بە چەند لایەن دابەش دەکری، و.... پاش تووژینیکی زۆر نووسەری ئەم پەرتووکه بۆی روون بۆوه که کوردیش وەکوو گەلانی گەوره و سەرکهوتوو، لە فەرەنگە درەوشاوه که ییدا بۆ خۆی خاوەنی سیستەمگەلی باوەرمەندی و دینی و فەلسەفی تاییبەتە، بەلام تووژینی ئەسەر نەکراوه و بەتاییبەت فەلسەفە که ی لکاوه بە فەلسەفە ی ئیسلامیەوه. فەلسەفە ی کوردی لە گەڤ باوەرمەندی ئۆلی ئیسلامیدا جیاوازی گرنگی هەیه، بەلام دژایەتی نییه. جگە لە فەلسەفە کورد بۆ خۆی خاوەنی سیستەمی ئۆلی (دینی) و هەندی سیستەمگەلی باوەرمەندی تریشه و تاییبەت بە خۆیەتی که لەم بەرەمەدا بناغەکانی روون کراوهتەوه و ناساندراره.

چۆنیەتی پێکهاتنی ئەم بەرەمە و ابوو که لە سالی ۱۹۷۰دا وەکو سەرباز مامۆستا لە زەمانی شای پێشووی ئێراندا لە سنهوه بۆ خۆی و لەویوه بۆ گوندهکانی سنووری تورکیا هەناردەرام. لەوی متمانەیان پێ کردم و مامۆستایەکی ناینی دەستخەتییکی مەم و زینی پێدام بیخوینمەوه. که خویندمەوه وەکو چیرۆکیکی ئەویندارانه که هەندی لایەنی سۆفیگەری و عێرفانی تێدایە بۆم روانی. بەداخهوه روانگە ی ئەو مامۆستایەش هەر ئەوه بوو. زەمان تێپەر بوو. لە ۱۹۷۹دا لە ئێران

شۆرشى ئىسلامى پىتش هات و منىش بۆ ماوه يەك توشىيارى پەتاي چەپ و چەپىنى بووم و وه كو همزارانى دىكه وزى هزر و بىرمەندىمان له رىنگاي نەتەرەدا نەبوو. تا له ۱۹۸۹مەم و زىنى نەحمەدى خانى بە تىكۆشانى كاك «پەرويزى جىهانى» لەلايەن بلاوگەى سەلاحەددىنى نەبىوبىدەوه له چاپ درا. ئەم جار بە وردى خویندەمەوه. لەو دوو بەيتەدا كە دەلى: دا خەلق نەبىژتن كو ئەكراد + بىمەعريفەتن ژ ئەسل و بونىاد، ئەنواعى مىلەل خودان كىتپن - كورمانج تنى دىبى حسىپن. مەبەستى تەنيا ئەوه نىبە كە بەرھەمەكەى بە كوردى ھۆنىوئەتەو بەلكو زۆر بە ناماژە و دەس بە گۆچانەوہ له «مەعريفەت» و كىتپ قسە دەكات و باوہرەمەندى و مەعريفەتى كوردان دەناسىنى. ھەندى ئە ناماژەكانى بۆم روون كرايەوہ و كردم بە وتارىك و لە گۆشارى «سروە»ى ژمارە ۹۲ رەشمەى ۱۹۹۴دا بلاوكرايەوہ. لەوہدا بە ھەندى لايەنى عىرفانى و وەحدەتى وجودى و بناغەى چىرۆكەكە ناماژەم كرد. بەلام رام دەزانى كە ئەم چىرۆكە بە تەواوى خانى خۆى داىرەشووہ. مەم و زىنە فولكلۆرەكەم خویندەوہ، بەلام ھەر «مەعريفەت»ى كوردان بۆم روون نەبوو. كەوتە توژىنەوہى دىنە كوردىەكان و لە زۆرىەى ناماژەكانى مەم و زىن تىنگەيشتم بەتايبەت زىندانە تارىكەكەى مەم. دىم مەم و زىن ھەر وتنەوہى دىنە كوردىەكانە جا بە چىرۆك. بەلام ھىشتا مەعريفەت بۆم روون نەبوو. دەبى لە فەلسەفەدا بۆى بگەرپم.

نەختى لە فەلسەفەى «ئىشراق»ى شەھابوودىنى سوھرەوہردى كوردم دەزانى. كەوتە خویندەوہى ھىكەمەت (فەلسەفە)ى ئىشراقى سوھرەوہردى و بەرھەمەكانى تىرى نەو. جگە لە دەستپىكى چىرۆكەكە وا لە نەورۆزدايە ناماژەكانى ترم بۆ روون كرايەوہ و زانىم شوناسى تولى و فەلسەفى كوردان لە سى گۆشەيەكدایە كە گۆشەكانى ۱- بەيتە كوردىەكان بەتايبەت مەم و زىنى خانى و فولكلۆر و ھەندى بەيتى تر ۲- دىنە كوردىەكان ۳- فەلسەفەى ئىشراقى سوھرەوہردى كورد. ھەر سى يەك باوہرەمەندىن ۱- وەكوو چىرۆك ۲- وەكوو دىن ۳- وەكوو فەلسەفە. ئەو سى گۆشەيەم لە وتارى سەرچاوەكانى ئوستووپەى كوردستان لە گۆشارى ئايندە ژمارە ۳۹ى ۲۰۰۲ى سلىمانى لاپەرە ۲۱دا پيشان داوہ. ھەرەھا زانىم كە فەلسەفەكەى سوھرەوہردى كە لەسەر ئەوہ بە دەس مەلەك زاھىر كورپى سەلاحەددىنى ئەبىوبى كوژرا فەلسەفەى ئىسلامى نىبە و پىتوئەندى زۆر پتەوى بە دىنە كوردىەكان و پىشەينەى ئاينى پىتش ئىسلامى كوردەوہ ھەيە. ھەرەھا ھىچ پەيوەندىەكى بە ئاينى زەرەدەشتىوہ نىبە (ئەو جۆرە كە گشت نووسەرە ئىترانىەكان و ھەندى نووسەرى ئەوروپايى دەلتن) بۆ ئەم مەبەستە تا رادەيەك

ئەو ئىستایى فېر بووم و ھەروەھا دوو پەھلەویە کەش فېر بووم و تەنیا بە تەرجمەى ئەوانە بەسندەم نەکرد و گشت دەقە زەرپەشتیە کائەم چ بە ئەو ئىستایى و چ بە پەھلەوی و چ بە پازەندە خویندەو. کەوتقە تووژینی مېھرپەرستى و مانەوی و مەزەدەکی و زروانى و ھەروەھا نەووزز لە دەقە مێژینەییە کائەدا. بە گشتى لەم تووژینگە لەدا چەند شتى گرنگم بۆ روون کرایەو کە لێکۆلەرانی ئێرانی و کورد و ھەرەو پێى نەگەشتوون.

لەم واریدا ھەم بۆ ئێران ناسان گرنگە و ھەم بۆ کورد ناسان کە مەبەستى نووسەرى ئەم کتیبەى. ھۆى ئەو کە تووژینەرانی تر بەو ئاکامانە نەگەشتوون ئەو یە کە تووژینی زانستى و بەسندە لەسەر سیستەم باوەر مەندىە کائى کورد نەکراو و ئەوانەش تەنیا لەم چوارچێوەدا قابیلی روون بوونەو یە. یە کى لە ھۆکارە کائى گرنگ، سەرلێشێواو یە کەوا بە عەمد لە زانستگاکائى دەولتەتە شووژینییە کائى دژ بە کورد دروست کرابوو کە ھېشتا لێکۆلەرانی کورد بە توندی لە ژیر کاربگەرى ئەوانە دان.

لەو سەر لێشێواو یەگەلە، یە کى پەتای زەرپەشتى بە بناغە زانینە کە ناماژەى پێدەکرى. بە گشتى ئەو راستیانە کە لە تووژینی سیستەمى باوەر مەندى کۆنى کورد بۆ نووسەرى ئەم بەرھەمە دەرکەوت ئەمانەن:

۱- پێوھندى چوار جەژنى ھۆزە ئێرانىە کان واتە «نەووزز» و «سێزە بەدەر» و «شەوی چلە یان شەوی یەلدا» و «چوار شەمە سوورى» یان چار شەنێ سوور لە ناو ئێزىدە کائەدا. لە ھەفتە نامەى «ناسۆ» لە شارى سەندە ژمارە ۲۳ رێکەوتى ۲۵ رەشەمەى ۱۳۸۱ بەرانبەر بە ۱۶ى مارسى ۲۰۰۳ پێوھندى ئەم چوار جەژنەم بۆ یە کەم جار لە یە کە لاپەرەى ھەفتە نامە کەدا زۆر بە گشتى ناماژە پێ کرد. دۆستانى بە ئەمەگ ھانىاندام کە بەرھەمە کائى تووژینە کە وەکو کتیبىک چاپ بکرىت، سوپاسیان دەکەم.

۲- شتى دووھەم روون کردنەو ی مایىبەتى پەیکەرگەلێکى ترسناکە کە لە ستایشتگاکەلى مېتراپەرستى (مېترائیسەم) لە گەل پەیکەرگەلى مېترا کە لە ولاتە ئەوروپایىە کان و تورکیە و «ھەترا» لە سوور یە ... دۆزارو نەتەو و بۆ روون کردنەو ی مایىبەتى ئەم پەیکەرانە تووژینەرانی ئەوروپایى و ئێرانی و کورد بە ھەلەدا چوونە. بەرپۆز «تەوفیق وەھبى» زۆر کەم لە شەرحى پەیکەرە کەى ھەترا خۆى نزیک کردەو، بەلام بە ئاکامى راستەقینە نەگەشت. ھۆى ئەو بوو ئەو

به‌پێژه و کەسانی پاش ئەو بە تەواوی فیکر و فەلسەفە و نایینی کۆنی کوردانیان تەحقیق نەکرد بوو.

۳- ئەو فرقه‌گەلە ی که له میژووی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست به‌تایبەت له ئێران و عێراقدا به ناوی «غوللاتی شیعه» یان «شیعه‌یانی غالی» (ئەو ناینانە ی که له کەسایەتی خەزرتی عەلی (د-خ) غولۆ و زیندپۆیی دە‌کەن و مەقامی خودایی بۆ قایلن) ناو و نیستیلاحتیکی هەلە‌یه و بناغە‌یه‌کی تری جگە له شیعه هە‌یه که به کورده‌وه پێوه‌ندی هە‌یه.

۴- بۆ توێژینی بناغە‌ی فەلسە‌فە‌ی «ئیشراق» ی «شە‌هابوودینی سوهره‌وردی» کورد ناچار مام پەرتووکی «عە‌ق‌لی سوور» که ۲۵ لاپه‌ریه و زۆر سە‌مبولیک و ناماژه‌یه سە‌مبول و ناماژه‌کانی بدۆزمه‌وه. زۆر نووسە‌ری ئێرانی هە‌ولیان داوه بۆ کردنه‌وه‌ی ئە‌و موعە‌مماگە‌ له بە‌لام بی‌سەر‌نجدان له‌سەر ئاینه کوردیه‌کان به‌تایبەت ئێزیدی و ئە‌ه‌لی حق (کاکه‌یی) هە‌روه‌ها به‌یتە کوردیه‌کان به‌تایبەت «مە‌م و زین» ی فولکلۆر و مە‌م و زینی ئە‌حمە‌دی خانی و نایینی پێش نیسلامی کوردان تاکامی به‌سندە و رازیکەر به‌ دە‌ست نایەت. ئە‌و نووسە‌رانه هە‌ندێ ناماژه‌کانیان کردۆتە‌وه، بە‌لام چە‌ند یه‌کە‌ی هە‌یه که هێچ‌کام به‌ دروستی لێکیان نە‌داوه‌ته‌وه. لە‌م کتێبه‌دا ئە‌وانیشە که‌شف و شەر‌ژه کراون.

۵- مە‌م و زینی ئە‌حمە‌دی خانی که ئە‌ویش به‌ره‌مه‌ینگی ناماژه‌یی ئۆلی و عێرفانی کۆنی کورده به‌ تە‌واوی شەر‌ژه کراوه و مە‌به‌سته‌کان و ناماژه‌کانی ئە‌و چیرۆکه‌ ده‌رخراوه. هە‌روه‌ها ناماژه‌گە‌لی مە‌م و زینی فولکلۆریش تا ئە‌و جیگا بۆ باسه‌کە‌ی تێمه پێویسته روون کراوه‌ته‌وه. ئە‌م دوو به‌ره‌مه‌ ناشرکراکە‌ری به‌شی له سیستمی ئۆلی کۆنی کورد و ناوه‌زمە‌ندی (عە‌ق‌لیەت) ی ئە‌وانه.

۶- پێوه‌ندیە‌ک هە‌یه له نێوان «خوهرە‌م‌دینی» به‌تایبەت بزوتنه‌وه‌کە‌ی «بابه‌کی خوهرە‌م‌دین» له‌گە‌ڵ ئیعتیقاداتی میهره‌په‌رستی (میترائیسم) و ئاینه کوردیه‌کاندا که ئە‌م پێوه‌ندیگە‌ له‌ش روون بوونه‌ته‌وه. هە‌روه‌ها «خوهرە‌م‌دینی» دروسته و «خوهرە‌م‌دینی» فارسی هە‌لە‌یه.

۷- زه‌رده‌شتی نه‌بوونی زۆرینه‌ی کوردانی پێش نیسلام و لاوازی‌بوونی زه‌رده‌شتی له‌ ناوچه کوردنشینە‌کاندا به‌ پێچه‌وانە‌ی ئە‌و شته‌ی که له نیو رووناکبیرانی کوردا هە‌یه. ئە‌م باسه‌م زۆر به کورتی له گۆفاری «تاینده» ژماره ۱۳۴ ده‌رخستوه.

بەشی یەكەم

نەورۆز سەرەتای شوناسی كورد

پێوهندی جهژنه گانی

«نهووز» - «سێژده به دهه» - «شهوی یه لدا» و «چوارشه مه سووری»

چون بواری گهلی ئۆلی و فلهسه فی کوردان پێوهندی زۆری بهم جهژنگه له وه ههیه، چاکوایه له پێشدا ته مه شرۆژه بکریته.

بناغه ی نوستورپه یی (نه، ئۆلی) ته مه جهژنگه له «ناریایی» واته هیندوئیرانییه. هیندوئیرانییه کان چوار هۆز بوون: هیندی - ماد - پارس و سه کا. ماد و پارس یان فارس ئیرانین. کورد واته فرههنگی کورد و زمانی کوردی له گۆرانکاری زمانی ماده کان که ته ویستا کتیبی پیرۆزی زه ده شتی پێ نووسراوه به دیهاتوه. (بۆ واتای وشه ی کورد و خزمایه تی له گه ل زمانه ناریه گانی تر، ب. ب و تاری نووسه ری ته مه په رتووکه «پراغه ی وشه ی کورد» گۆفاری ناینده. ژماره ۳۴ ته مووزی ۲۰۰۲ سلیمانی).

سه بابه ت به پێوهندی ته مه چوار جهژنه تا ئیستا هه یچ نووسه ریک چ نه وروپایی و چ ئیرانی و چ کورد هه یچیان نه نووسیوه و ته نانه ت هه یچ روانگه یه کیان ده رنه برپوه چون ده رخستنی راسته قینه له م باره دا ته نیا به توێژینه وه ی دینه کوردیه کان ده رده که وێ.

زه ده شت له رۆژاوی ماد واته له کوردستانی ئیستادا راپه ری، به لام له «گاسا» (به سینی نووک ددانی) کان که هۆنراوه ی خودی زه ده شته هاتوه که ته و به ده ستی «کاوه» کانه و بۆ پۆشه لاتی ولاتی ماد (ته و سه رده مه هه شتا ناوی ئیران له گۆرێدا نه بوو) بۆ ده رباری گوشتاسپشا راوه دوونرا و له ویدا دینه که ی ناشکرا کرد. کاوه له ته ویستادا «که ویه» و «کاویه» به مانای سه رۆک هۆزه. له «ویدا» کانیش که کتیبی پیرۆزی هیندیه کانه هه ر ته م مانایه ی هه یه له په هله ویدا که خوشکی زمانی کوردیه وه کوو «که ی» و «کی» و له کوریدا وه کوو «کا» به دووپاتکردنه وه ی

وه کوو کاکا «کاکه» بۆ سه‌رۆکی مالبات و به مانای سه‌روه‌ر و نه‌فه‌ندی تورکی و سه‌ییدی
 عه‌ره‌بی به کارده‌چیت. بۆ نه‌وه ده‌لیم له‌ناو کورداندا هه‌ستا نه‌وه‌یه که به هۆزه کۆچه‌ریه‌کانی ماد
 کورته (پاشان کورت و کورد) ده‌گوترا. ماده‌کانی تر دینشین و شارنشین بوون و وه‌کوو هۆز نه‌بوون.
 تاینی زه‌رده‌شت له باکووری پۆژه‌ه‌لات و پۆژه‌ه‌لات و باشووری ئیراندا په‌ره‌یسه‌ند. ماده‌کان له‌و
 سه‌رده‌مه‌دا تاینی زه‌رده‌شتیان قبوڵ نه‌کردو له‌سه‌ر تاینی کۆن واته په‌رستنی خودایانی تاریایی
 به‌گۆیره‌ی ئه‌ویستا «دیو» گه‌ل مانه‌وه. ماده‌کان و پارسه‌کان دژایه‌تی و دووبه‌ره‌کینی سه‌خت و
 هه‌میشه‌ییان له‌گه‌ژ یه‌ک بووه. ده‌زانین که حکومه‌تی ماده‌کان که ناشووریان له‌نیو برد به‌ده‌ست
 پارسه‌کان رووخا. دیاره له‌ناوه‌ندی پارسه‌کاندا که ئیستا، باشووری ئیرانه، تاینی زه‌رده‌شتی له
 پێشدا هه‌ندی په‌ره‌ی سه‌ند. به‌ردنوو سراوه‌کانی سه‌رده‌می هه‌یخامه‌نشی به‌ناوی «ئه‌هورا مه‌زدا»
 وه‌ده‌ست پێده‌کات و ناوی خودایانی‌تری تاریایی که زه‌رده‌شت ره‌تی کردنه‌وه نییه. هه‌رچه‌ند
 شا‌کانی‌تری هه‌یخامه‌نشی پاشان له‌به‌ردنوو سراوه‌کانیاندا له‌گه‌ژ ئه‌هورامه‌زدا ناوی «میترا» و
 «ئه‌ناهیتا»ش ده‌هه‌ینن، به‌گه‌شتی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که زه‌رده‌شتی له‌پارسدا په‌ره‌ی سه‌ندوه.
 پادشا‌کانی ساسانی که له‌سه‌ده‌ی سێی پاش زاین له‌پارسه‌وه هه‌ستان و پادشایی ئیرانیان به
 ده‌سته‌ینا زه‌رده‌شتی بوون. بۆ فه‌رمی کردنی تاینی زه‌رده‌شتی پاش رووخاندنی ئه‌شکانیه‌کان دوو
 شه‌ریان له‌گه‌ژ کورده‌کان به‌سه‌رۆکایه‌تی «کوردان‌شای مادی» کرد. له‌شه‌ری یه‌که‌مه‌دا تینکشکان
 و له‌شه‌ری دووه‌م به‌سه‌ر کورده‌کاندا سه‌رکه‌وتن. له‌پۆژه‌ه‌لاتی باکووری ئیران که ئیستا
 تاجیکستان و تورکه‌مه‌نستانه و پۆژه‌ه‌لات که ئیستا ئه‌فغانستان و به‌شی له‌پاکستان و پارێزگی
 خوه‌راسانه هه‌روه‌ها باشووری ئیران که پارێزگی‌گاکانی فارس و کرمانه تاینی زه‌رده‌شتی په‌ره‌ی
 سه‌ندبوو. ناوچه‌ی ماد بریتی بوو له‌به‌شی له‌خوه‌راسان و پارێزگی‌گاکانی سمنان و دامه‌غان و
 گورگان و مازنده‌ران و گیلان و نازه‌ریایانی پۆژه‌ه‌لات و پۆژاوا و نه‌رده‌بیل و ولاتی نازه‌ریایانی
 ئیستا و کوردستانی باشوور و پۆژه‌ه‌لات و کوردستانی باکوور (ئه‌م به‌شه پاش شکستی سه‌کا‌کان
 له‌ماده‌کان داگیر کرا و تا چۆمی هالیس «قزل ئی‌رماق»ی ئیستا ماده‌کان چونه‌پێشه‌وه و هیدی
 هیدی هۆزه‌ماده‌کان «کورده‌کان» له‌کینه‌کانیدا نیشه‌جی بوون و پاشان له‌سه‌رده‌می
 ئه‌شکانیه‌کاندا نه‌خته نه‌خته له‌شاره‌کانی ئه‌ویدا گیرسانه‌وه. ناوی په‌هله‌وی و کوردی هه‌ندی له
 شاره‌کان له‌زه‌مانی ئه‌شکانیه‌کاندا وه‌کوو و لاش که‌رت «مه‌لازگه‌رد» و... ئه‌م راستیه‌ ده‌سه‌لمینی.
 هه‌روه‌ها ناوه‌راستی ئیران واته پارێزگی‌گاکانی یه‌زد و «ئه‌سه‌هان» و «تاران» و «ئه‌راک» و «قۆم».

ناریایی پۆژه‌لاتی نێوه‌پراسته به ئیمه پیشان ده‌دات که زۆر ناره‌وايه ئیمه فەرهنگی کورد به هۆزه نانا‌ریاییه‌کانی نیتوچۆمان وه‌کوو بابل و ناشور و شه‌که‌د و سۆمر و «قه‌ر دوو» که به یونانی کراوه به کاردووخ و کاردووس پێوه‌ندی بده‌ین و ئوستوو‌په‌ جوانه‌کانی کوردی که به ئوستوو‌په‌کانی ناریایی ویدا‌کان و ئه‌ویستا پێوه‌ندی هه‌یه، له‌ میژووی نه‌واندا تاروتوی بکه‌ین. به‌لگه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌یه که نه‌ورۆز له‌ نار فارسه‌ هه‌خامه‌نشیه‌ گاندا (سه‌ده‌کانی شه‌ش تا سیی پێش زایین) نه‌بووه و به‌رپۆه‌ نه‌چووه‌ هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی پنیوست به‌ ده‌سته‌وه‌یه که نه‌ورۆز و سی جه‌ژنه‌که‌ی‌تر هه‌یچ پێوه‌ندی‌ه‌کی به‌ نایینی زه‌رده‌شتیه‌وه‌ نییه‌.

له‌ هه‌یچ‌کام له‌ به‌شه‌کانی ئه‌ویستا و هه‌یچ‌کام له‌ ده‌قه‌ په‌هله‌ویه‌کانی دینی زه‌رده‌شتی و ده‌قی په‌هله‌وی شروقه‌ی ئه‌ویستا (زهند) و «پازه‌ند» واته‌ شروقه‌کانی پاش نیسلامی زهند هه‌یچ ناویک له‌ نه‌ورۆز و سی جه‌ژنه‌کانی دیکه‌ نییه‌، جا ده‌بی بۆ سه‌رچاره‌ی ناریایی جگه‌ له‌ نایینی زه‌رده‌شتی بگه‌ڕێن.

نه‌ورۆز و نه‌و جه‌ژنانه‌ جگه‌ له‌ ئوستوو‌په‌ سه‌رچاره‌ی ناینیشیان هه‌یه. وتمان زۆریه‌ی نارچه‌ی ماد به‌ تایبه‌ت پۆژاوا‌ی ماد واته‌ ناوچه‌کانی کوردستانی ئه‌م‌رۆ، پێش نیسلام زه‌رده‌شتی وه‌کوو که‌مینه‌ ده‌ژیان. شوینه‌واره‌گه‌لی له‌ فەرهنگی کوردا هه‌ن و له‌م په‌رتوو‌که‌دا به‌وانه‌ ناماژه‌ کراوه و لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌کرێ به‌ جوانی پیشان ده‌دات که فەرهنگی عه‌قیده‌تی و نایینی کۆنی کورد و شوینه‌واره‌کانی له‌ فەرهنگی ئه‌م‌رۆی کوردا به‌ ته‌واوی «میترا»یی واته‌ «میه‌رپه‌رسته‌یه» و پاش نیسلام وه‌کوو ناینه‌ کوردیه‌کان و فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراق و ته‌ریقه‌ته‌کانی وه‌حده‌تی وجودی به‌تایبه‌ت عه‌رفانی توند‌په‌و داب و نه‌ریتگه‌لی نه‌ورۆز و هه‌ندێ داب و نه‌ریتی جۆراوجۆری‌تر و هه‌ندێ له‌ چیرۆک و به‌یته‌ کوردیه‌کان شوینه‌واری له‌ کوردستاندا ماوه‌ته‌وه‌. له‌ کوردستاندا شوینه‌واری زه‌رده‌شتی وه‌کوو «ناته‌شگا» واته‌ ستایش‌گای زه‌رده‌شتی نییه‌، به‌لام سه‌دان شه‌که‌وت و دیری میه‌رپه‌رستی له‌ کوردستانی باکوور و باشور و پۆژه‌لات ماوه‌ته‌وه‌ که پاشان به‌وانه‌ ناماژه‌ ده‌کرێ. ئه‌و چیا‌یه‌ی که له‌ شاری «پاوه‌»ی هه‌رورامانی پۆژه‌لاتی کوردستاندا هه‌یه و به‌ «ناته‌شگا» ناسراوه‌ شوینه‌واری ناته‌شگای زه‌رده‌شتی نییه‌. کیوتیکه‌ به‌رز که نووسه‌ری ئه‌م په‌رتوو‌که‌ پێدا گه‌راوه‌. له‌ لووتکه‌که‌ی‌دا چاله‌ به‌ردێک هه‌یه که جینگای ناگر کردنه‌وه‌ بووه‌ به‌م بۆنه‌وه‌ به‌ «ناته‌شگا» ناسراوه‌. له‌ کاتی هه‌یرشی دوژمندا له‌سه‌ر‌لووتکه‌ به‌رزه‌کان کیتو به‌ کیتو به‌ ناگر کردنه‌وه‌ و دوو‌که‌ل خه‌به‌ر به‌ هه‌موو لایه‌کی ولات ده‌گه‌یشت. له‌ دوور و داوینی کیتو‌که‌دا هه‌یچ

شوینەواری ناتەشگای زەرەدەشتی نییە. ناتەشگاکانی زەرەدەشتی نە لە لووتکە ی کێوکان بە لکو وە کوو مزگەوتی موسلمانەکان لە نار دۆ و شارو شارۆچکەدا دروست دەکرا. زۆر ناتەشگای زەرەدەشتی چکۆلە و گەورە بە یەک چەشن مێعماری لە پارێزگاکانی ئێرانی باشووری، نیوهراس و پۆژەهلات مارنەتەووە کە شێوە مێعماریان یەکسانە و لە نیو نارەدانیدایە نە لە چۆل و لووتکە ی کێو ئەویش کێویکی هەرەبەرز ی وەک ناتەشگا کە لانی کەم بە سێ کاتژمێر دەتوانی بگەیتە لووتکە کە ی. لە ژێر بەردی لووتکە کەیدا ئەشکەوت هەییە کە دزانی شوینەوارە مێژوییەکان سەدان تەن خاکیان لێ دەردا بوو. چون لەم پەرتووکەدا باسی شوینەوارەکانی مێهرپەرستی دەکرێت لێرەدا باسە کە دەخەینە سەر چۆنیەتی پێکھاتنی مێهرپەرستی لە پۆژاوی ماد واتە ناوچە کوردنشینەکاندا.

مادەکان دژبەریان لە گەلێ دوو جینگا هەبوو یە کەم لە گەلێ پارسەکان کە حکومەتە کە بیان بە دەست ئەوان پوخواو بوون بە ژێردەستە ی پارسەکان کە ناینی زەرەدەشتیان قبوون کردبوو.

دووھەم لە گەلێ بابلیەکان و ھۆزەکانی نیوچۆمان کە خۆیان لە مەترسیدا دەدی کە وەکو ناشوور بە تەواوی بە دەست مادەکان بپروخین. روونە کە بابلیەکان و عیلامیەکان بۆ تیکشکانی حکومەتی مادەکان یارمەتی پارسەکانیان دا بوو. دیارە بەرھەمی دژبەری سیاسی و ئابووری دەبێ بە دژبەری لە ناین و باوەر مەندیدا. شێوە ی بەرھەمھێنان لە زوی و پێوەندیەکانی ئابووری مادە ناریەکان گۆرا بوو و ھەر وەھا ئیدی زەمانی ئوستووڕە پەرستیش نە ما بوو و دەرگای بە دیھاتی دینیکی تازە ئاوەلا بوو. بە گومانی من لە ناخری سەدە ی پینجی پینش زابین چەند دە ساڵ پینش ھێرشێ نەسکەندەری یۆنانی بۆ ئێران و تیک رمانی حکومەتی ھیخامەنشیەکان لە موقاییلە و دژبەری لە گەلێ ناینی زەرەدەشتی پۆژەهلات و باشووری ئێران و لە گەلێ ناینی بابلیەکاندا ناینی تاکپەرستی مێهرپەرستی لە نیو مادەکانی پۆژاوا واتە لە کوردستانی ئەمڕۆدا دروست کرا. بۆ ئەوە دەلێم مادەکانی پۆژاوا کە ئەو جینگایە یە را سنووری ماد و بابلیە و موقاییلە ی عەقیدەتی ناریایی و بابیلی تێدا یە. دەبێ بزاین مادەکانی پۆژاوا کوردن. لە پەرتووکی پەھلەوی «کارنامەکی نەرتەخشەترە ی پاپەکان» یان «کارنامە ی نەردەشیرێ بابەکان» کە بە سەرھاتی نەردەشیرێ یە کەم شای ساسانیە و چەند سەدە پینش نیسلام نووسراوە بۆ یە کەم جار ناوی کورد وە کوو «ماد» ییش ھاتوو لەم پەرتووکەدا بە کورد ھەم «کورتان» و ھەم «ماتیکان» واتە ماد یەکان گوتراوە لە بەشی ناخری ئەم کتێبەدا نووسراوە پەھلەویە کە دەھینن.

ماده‌کان له‌سه‌ر بناغهی ئوستووڤهی «میترا» که ئوستووڤهی هاوبه‌شی هیند و ئیرانیه‌کانه و له‌ ویداکان به‌تایبته‌ ویدا‌ی کۆن واته «ریگ ویدا» وه‌کوو میتره و هه‌روه‌ها له‌ نه‌ویستای نویدا وه‌کوو «میشه» (سینی نووک ددانی) هاتوو. له‌ نیو ئاریه‌ هه‌ره‌ کۆنه‌کانیشدا که هه‌زار سال زووتر له‌ ماده‌کان کۆچیان کردوو و وه‌کوو میتانیه‌کان هاتوونه‌ته‌ ناوه‌راست و پۆژاوا‌ی تورکی‌ای ته‌مڤۆ، میتایه‌کی له‌ خودایانی گه‌وره‌ی نه‌وانیش بووه‌، جگه‌ له‌ میترا، ئوستووڤهی هاوبه‌شی هیند و ئیرانی له‌ ویداکان و له‌ نه‌ویستادا زۆره‌ وه‌کوو زه‌حاک یان ده‌هاک (زوحاک هه‌له‌یه‌)، فه‌ریدوون، کاس و جه‌م (جه‌مشید) و پام و... میترا یان به‌ دا‌ییژی ته‌مڤۆ میهر له‌ نیو ماد و فارسه‌کانیشدا زۆر به‌ریز بووه‌ و چهند سه‌د سال پاش مردنی زه‌رده‌شت به‌ پیچه‌وانه‌ی روانگه‌ی نه‌و میترا و هه‌ندیکی‌تر له‌ خودایانی ئاریایان هینایه‌ نیو نه‌ویستاره‌ و وه‌کوو ئافرینرا و کارگێرانی نه‌هورامه‌زدا ده‌هاتن. زه‌رده‌شت له‌ گاناکاندا⁽⁴⁾ له‌ گه‌ل ته‌واوی خودایانی ئاریایی دژبه‌ری هه‌یه‌ و په‌رستنی نه‌وانه‌ به‌ کوفر ده‌زانیت به‌تایبته‌ دژبه‌ری خۆی له‌ گه‌ل قورسانی گا و خواردنه‌وه‌ی شه‌رابی «هۆم» که پیوه‌ندی له‌ گه‌ل میترا هه‌یه‌ به‌ ناشکرای ده‌رخسته‌، به‌لام له‌ به‌شه‌کانی‌تری نه‌ویستادا که پێ ده‌لین نه‌ویستای نوێ یان نه‌ویستای دا‌یین خواردنه‌وه‌ی شه‌رابی هۆم وه‌کوو ده‌ستووڤیکی دینی هه‌یه‌ و نه‌م پارادۆکسه‌ له‌ نه‌ویستادا هۆی سه‌ر سووپمانی نه‌ویستا ناسانه‌.

زه‌رده‌شت تا‌ک په‌رستیکی گه‌وره‌یه‌. نه‌و خودای تا‌ک و ئافرینه‌ری گشتی وه‌کوو «نه‌هورامه‌زدا» که یه‌کی له‌ نه‌هوراگان و له‌ خودایانی ئاریاییه‌ و له‌ ویداکاندا وه‌کوو «نه‌سوورا» هاتوو وه‌کوو خودای تا‌ک به‌ کۆمه‌لگای ئیران ناساند، به‌لام به‌داخه‌ره‌ پاشان تیکه‌لاوی هه‌ندی شه‌ریعه‌تی دواکه‌وتوو هات و له‌ زه‌مانی ساسانیه‌کاندا هه‌ندی خورافه‌ی پێ زیادکرا و وه‌کوو دوانه‌په‌رستی لیتهات.

ئاینی میه‌ری گوڤدراوی ئاینه‌ کۆنه‌کانی ئاریاییه‌ که له‌سه‌ر بناغهی «ته‌ناسوخ»⁽⁵⁾ یان «دوونادوون» و ته‌جه‌للای خودا له‌ زویدا پینکهات، به‌لام به‌ ته‌رحیکی تازه‌ و تاکه‌پرستی‌کی جوانتر. نووسه‌ری نه‌م په‌رتووکه‌ ریز و ئیحه‌رامی قولی بو‌ ئاینی زه‌رده‌شتی هه‌یه‌ و نه‌وه‌ به‌ یه‌که‌مین دینی ته‌وحیدی له‌ جیهاندا ده‌ناسی (له‌و به‌شهی ته‌ورات که «یه‌هوه» به‌ خودای تا‌کی ئافرینه‌ری گشت جیهان ناساندراوه‌ هی پاش کۆچرانی جووه‌کانه‌ بو‌ بابل و به‌ تایبته‌ سه‌ده‌کانی چواری پێش زاین تا دووی زاینیه‌. له‌ پێشدا یه‌هوه‌ خودای ته‌نیا قه‌ومی به‌نی ئیسرائیل بووه‌ نه‌ خودای جیهان (ب.ب «تحقیقی در دین یهود. مهندس جلال‌الدین ناشتیانی») به‌لام ده‌بی بزاین

پیش حکومەتی ساسانیەکان و فەرمی بونی زەرەدەشتی و نووسینی شەریعەتی ئەوە لە «وەندیداد»دا، زەرەدەشتی دینی زۆریەکی خەلکی ئێران نەبوو. لە زەمانی ساسانیەکاندا «مەزەدەک» تیکۆشا ئاینی میهری که خەلکیکی زۆر باوەریان پێ بوو بە گۆرانکاریگەلینکەوہ بیکا بە ئاینی گشت ئێران. ئەو دەستورگەلینک و شەریعەتگەلینکی بۆ عێرفانی میتایی نویسی، بەلام نەیتوانی و لە پۆژنیکا خۆی و دە هەزار لە باوەرمەندانی ئەو کوشتارکران و دەیان هەزار کەسی تر هەلاتن و هەندێ کەسانی تریش بە شاراوہیی لەسەر ئەو باوەرمانەوہ. هۆی ئەوہ بوو کە ئاینی زەرەدەشتی رەسەن و دور لە خورافە و هەروہا ئاینی میهری و مەزەدەکی ناتوانیت سیستمیکی دینی باش بۆ کۆمەلگا و پێوەندیە نابووہ کانی فیودالیسم واتە کۆمەلگای دەربەگایەتی بیت. ئاینی میهری وەکوو تەریقەتیکی وەحەدی وجودیە و وەکوو عێرفان و دینە کوردیە کانی ئەمەری بۆ کومەلگای چینایەتی ناگوئی. ئەوہ بوو کە لە زەمانی ساسانیەکاندا زەرەدەشتی دوایی و پەر خورافە بە سەر زەرەدەشتی رەسەن و ئاینی میهرپەرستیدا سەرکەوت. بەلام میهرپەرستی بە شاراوہیی لە نیو کوردانی پۆژەلات و باشوور و بە ناشکرا لە کوردستانی باکووردا مایەوہ و پاش ئیسلام دەوری بالای لە شوڕشە دژ بە عەرەبەکاندا گێرا (لە سەری باس دەکری).

وتمان بنچینە ئاینی میهرپەرستی لەسەر بنەمای ئوستووہی میتا دروست کراوہ کە ماد و پارسەکان لە گەل خودایان و ئوستووہکانیان پاش کۆچیان لە هەوہلی هەزارەیی کەمی پیش زاین واتە ۱۰۰۰ تا ۸۰۰ ی پیش زاین لە گەل خۆیان هینایانە ئەو ناوچە گەلە کە داگیریان کرد. ئەم ئوستووہ گەلە زۆریەیان بە جوانی لە «ویداکان» کتیبی پیروزی هیندیەکاندا پارێزراون. هیندیەکان چەند سەدە پیش کۆچی ماد و پارسەکان لەوان جوئی بوونەوہ و بۆ هیندوستان و پاکستانی ئەمەری کۆچیان کرد زمانی «ئوردو»ی ئەمەری پاشماوی زبانی سانسکریتە کە ویداکانی پێ نووسراوہ و زۆر لە ئەوێستایی و فارسی هیکامەنشی نزیکە. لە کۆنترین بەشی ویداکان واتە «ریگ»^(۷) ویدا» داہاتووہ کە مانگ لە پێشدا پیمانگ واتە بەدری تەواو و زۆر پەر نوور سوو. ئەو بە تەواوی نوور واتە گیانە کانی لە خۆیدا بەند کردبوو. هەغەمەنیک^(۸) لە خودایان بۆ چارەسەری پینکەت و بریاریان دا سۆما واتە مانگ (لە ویداکاندا «سەئومە» لە ئەوێستادا «هەئومە» لە کوردی کرمانجیدا «هەیف») کە کورت کراوہی هەئومە ئەوێستاییە بکوژن.

بۆ کوشتنی سۆما واتە مانگ «میترا» هەلپێژدرا. میترا بە خەنجەرێک مانگی کە لە هەئیدەتی گایە کدا بوو کوشت. گیانەکان وەکوو بارانیک لە نوور رۆژانە سەر زووی و ژسانی گیاو ژینەوہر و

مرۆڤ پینکھات. پاش مردنی جهسته کان گیانه کان بۆ ناو مانگ سهردهكهون و مانگ دووباره پسر دهبی و پاشان مانگ هیندی هیندی کهم دهکا و گیانه کان بۆ ته کامول و ژیاینیکی تر واته ته ناسوخ (دوونادوون) دینهوه سهر زوی و ئەم رهوته هیتشتا درێژهی ههیه. ئەم ئوستووړه ناریا یسه بناغهی پینکھاتنی ناینی میترا یسه له ناوچهی مادی پۆژاوا واته له کوردستانی ته مپۆدا که پاشان باسی چر و پری له سهر ده کری.

به ههر حال چ له زهردهشتی دوا یین و چ له زهردهشتی ره سهندا هیچ ناویک له نه ورۆز و چوار شه مه سووری و سیزده به دهر و یه لدا^(٩١) نیسه. مامۆستای پایه به رزی ئیرانی خوالیخو شبوو «ئیسرا هیم، پوورداد» یه کهم وه رگێری ئه ویستا به فارسی جه ژنی «فره وه رته کان»^(٩٢) ی زهردهشتی به بۆ نهی نزیک ی له گه ل «نه ورۆز» ی ئیستا به یه ک زانیوه، به لام زۆر ناشکرایه که ناوی ئه وه جه ژنه نه ورۆز نیسه و ئەم مامۆستا له گه ل مامۆستایانی تری ئیرانی و دهر وه بۆ سی جه ژنه که ی تر له نیو ناینی زهردهشتیدا هیچیان به دی نه کردووه. له لایه کی تره وه ههروه ها که روون ده کریته وه پیش ئیسلام و تا چه ند سه ده پاش ئیسلامیش جه ژنی نه ورۆز له جیگای ته مپۆزی خۆی واته ٢٠ یان ٢١ ماس نه گراوه تا نزیک به جه ژنی «فره وه شیه کان»^(٩٣) ی زهردهشتی بیته. ئەو مامۆستا که له ناوی جه ژنی «میهره گان» که ناوی کۆنی شهوی یه لدا یه ده هینن به لام جگه له هه ندی له مامۆستایانی نه ورپایی مامۆستایانی ئیرانی ئه وه شه وه که ئیستاش شهوی یه که مه سی زستانه به شهوی شانزده مه می پاییز ده زانن تا له گه ل میهره گانی زهردهشتی پێک بیته وه. ده بی بزاین شهوی نه ورۆزی راسته قینه له سه ره ده می ئیسلام و پیش ته وه له زه مانی ساسانی و نه شکانیه کاندا بۆ ماوه ی زۆتر له هه زار سال له شهوی یه که مه ی هاوین واته ٢١ یان ٢٢ ی جوولای به رپوه ده چوو و ئه وه شه وه کورتترین شهوی ساله. ده زانین چوار شه مه سووری ناخرین شهوی چوار شه مه ی پیش نه ورۆزه. له کوردستانی ئیران به تایبهت له سنه و سه قز و کرماشان و نیلام و هه ورامان و... به وه شه وه «کو له چوار شه مه» واته کورته چوار شه مه یش ده لێن. جا کورتترین شهوی چوار شه مه ی سال به وردی ده کاته ناخرین شهوی چوار شه مه ی پیش ده سته پیکردنی وه رزی هاوین نه ک ناخرین شهوی چوار شه مه ی پیش وه رزی به هار، که ئیستا به رپوه ده چیت.

پیش ته وه شهوی راسته قینه ی نه ورۆز روون بکریته وه ده بی ئاماژه به دوانزه مانگی ئیرانی ته مپۆز بکری که ناوی ئه و مانگانه ناوی مانگه کانی زهردهشتیه که له زه مانی ساسانیه کاندا به فه رمی باو بوو.

حیرتمندترین سهند گهلی که ناوی مانگه کانی زه‌پدهشتی پی‌وه‌یه نووسراوه گه‌لی سهر سوآله‌ته که
 له جرتیهر ته‌حویل گرتنی سرکه و شه‌راه‌وه نووسراوه و له «نیسا» ۱۸ کیلو‌میتری «عشق
 سه‌ه (تمشک‌تاباد) پایته‌ختی تورکه‌نستاندا»^(۱۱) که نه‌و زه‌مانه باکووری پۆژه‌لاتی نیران بووه
 عیبه‌ت‌مه‌ه جی‌گایه‌ک که نایینی زه‌پدهشتی به‌که‌م جار له‌ویدا سه‌قامگیر بوو. له ۳۳۵ سوآله‌ت
 حیرت‌مه‌ه که به‌تایبه‌ت له به‌ران‌بهر گرتنی شه‌راب له خاوه‌ن ره‌زو باخه‌کانه له دوودانه‌دا ناوی
 مانگ هاتوو و نه‌وانه‌ش هی سالی ۷۲ پی‌ش زاینه. له به‌که‌می به ژماره ۳۰۷ دا‌هاتوو: «له
 سالی ۱۷۱ (دروسبوونی حکومه‌تی نه‌شکانی) مانگی فره‌رتین (فه‌روه‌ردین) پۆژی نه‌ته‌ر
 تاگر) گشت شه‌رابه تازه‌کان به خه‌زینه‌ی شاهی ته‌حویل درا که ۲۹۳۳ مهر، شه‌رابه «مه‌ر،
 به‌که‌می پی‌وانی شه‌راب و سرکه بووه) له سهندی ۳۰۸ دا هه‌رنای مانگی فره‌روه‌ردین و پۆژی
 تاگر هاتوو. له سهندی ۱۳۰۹ دا که ریکه‌وتی نیبه و هه‌ر له‌سه‌ر ته‌حویلی شه‌رابه ناوی پۆژگه‌لی
 ته‌قومی زه‌پدهشتی وه‌کوو پۆژی هه‌روه‌تات (خورداد) و «نه‌ته‌ر» (تاگر) و «تیر» هاتوو. له دوایی
 تم سه‌نه‌ده‌دا ناوی پۆژگه‌لی «هه‌ور» (خۆر) «ماه» (مانگ) «تیر»^(۱۲) (گه‌لاویژ)،
 «dethos»^(۱۳) (ده‌ی) و «میهر» هاتوو. نیت له هیچ له‌م سه‌نه‌ده‌دا ناوی مانگ و پۆژی
 ته‌قومی زه‌پدهشتی تر نه‌هاتوو و بۆ که‌س روون نیبه که نه‌و مانگانه‌ی نابراو هی کام وه‌زی سآله
 «معبه‌د. که‌تیه‌گه‌لی نه‌شکانی نیسا. نووسه‌ر «ا-م - دیاکونوف» و «ئا - لیوسیتس»، وه‌رگیت به
 فارسی، شه‌رام حه‌یده‌ر تابادیان) (ته‌وه‌ی ناو که‌وانه هی نووسه‌ری نه‌م په‌رتوو که‌یه). دیاره پی‌ش
 تم زه‌مانه له زه‌مانی هیخامه‌نشیه‌کاندا ته‌قومی زه‌پدهشتی باو نه‌بووه و ناوی نۆ مانگ که له
 به‌رد نووسراوه‌ی بیستون که هی داریوش هیخامه‌نشیه هاتوو، پی‌ته‌ندی به نایینی زه‌پدهشتیه‌وه
 نیبه. نه‌مه‌ نه‌وه ناسه‌لینتی که نایینی زه‌پدهشتی له زه‌مانی هیخامه‌نشیه‌کاندا نه‌بووه. بووه به‌لام
 هیشتا نه‌و ناوانه که زۆریه‌ی هی زه‌پدهشتی دوایینه نه‌هاتوه‌ته نیتو زه‌پدهشتیه‌وه. له‌و نۆ مانگه‌ی
 که‌تیه‌ی بیستوندا به‌کی له‌وانه «به‌غه‌یادیش» واته «یادی به‌غ» مانگی «یاد کردنی خودا»،
 به‌غ که له وشه‌ی «به‌غ‌دایش‌دا هه‌یه به‌مانای خودایه» گشت می‌ژوونوسان ده‌لین تم مانگه
 تایبه‌ت به میترا بووه و له‌وه‌دا جه‌ژنی «میتره‌گانه» یان به‌ دایئۆی نه‌مپۆی فارسی و کوردی
 میهره‌گان بووه و پاش نه‌م جه‌ژنه خه‌لک نازه‌ل و دانه‌وتله و میوه و... وه‌کوو پیتشکه‌شیان بۆ
 ده‌رباری شا ده‌برد.

هیچ بەلگە یەك له دەستدا نییه که «بەغە یادیش» هەر ئەو جەژنی میهرەگانی زەرەدەشتی دواینییه یە که بەرانبەر ١٦ ی مانگی میهری نیستا (بەرانبەر ٧ و ٨ ی نوکتوبر) بەرپۆه دەچی هەرچەند که سانی وەك «نارتوور کریستیه نسن» و «مارکوارت» و «پوورداد» و «هاشم رەزی» تەئکید ی لە سەر دە کەن. ئە گەر مە بەست لە بەغ میترا بیست و جەژنە کەیش هی میترا بیست دیسانیش ناتوانین ئەو بە جەژنی میهرەگانی زەرەدەشتی دوایین بزائین. چون لە زەرەدەشتی رەسەندا ریزگرتنی میترا وە کوو کوفره. هەر واکە لە لاپەرە کانی تر دای دەنوسری زانستوور و توژی نهیری گەورە ئیرانی «ئەبوورەیحانی بیرونی» ش لە سە دە ی چواری کۆچیدا زۆرتر لە هەزار سال لە مەو پیش نەرۆز و میهرەگان هاو مانا و وەك یەك بە کار دە بات.

لە باسە کانی داهاتوودا دەیسە لئین که نەرۆز شەوی «بە یابەست» یان پەیمانی ئەزەلی و عرووجی میترایە و میهرەپرستان لە شەوی یە کە می هاوین که پۆژی پاش ئەوە درێژترین پۆژی سائە جەژنیان دە گرت. جەژنی تاییەت بە میهر لە زەمانی هیخامە نشیە کاندای وە کوو «میترا کانه» گیواوە بەلام رێکەوتە کە ی نادیارە. ئەو جەژنە ی که بە ناوی «میهرەگان» وە لە زەمانی ساسانیە کاندای گێرا زیاد کراوە ی زەرەدەشتی دواینییه که بۆ میترا که کرا بوو بە ئافرێنراو و کارگێری ئە هوورامەزدا جەژنیان دە گرت.

پیش نیسلام سالی ئیرانی سالی هەتاری بوو بریتی بوو لە دوازدە مانگی سی پۆژو پینج پۆژ که بە ناخری سال زیاد دە کرا که بە کوردی بەو پینج پۆژە دە لئین «پەنجە ی تار» (مەولەوی دە فەرمی: وە ی من دیارەن پەنجە ی تار مەن - سەر وەخت هامن ئەو وە هار مەن...) لە فارسی و عەرەبیدا پی دە لئین پەنجە ی دزراو، واتە پینج پۆژ دە دزن و دە بخەنە سەر ٣٦٠ پۆژە که تا سال دواپی بیت. چوار سال جارێکیش «کە بیسە» یان دە گرت و پینج پۆژ دە بوو بە شەش پۆژ. پاش هیرشی کاولکەزی عەرەب و داگیرکردنی ئیران و بە موسلمان کردنی خەلکی ئیران دین و باوەر مەندییه کانی ئەوان لە نینو چوو و تەقویمی کۆنیش نە ما بوو و کرابوو بە سال ژمیری مانگی عەرەبە کان که سائە کانی ٣٥٤ پۆژە. جا بۆ گرتنی نەرۆز خەلک که و تەنە سەر لی شیواوی. رێیەرە دینیە کان یا کوژرابوون یان موسلمان بوو بوون. حیساب لە دەستی خەلک دە رچوو. کاتی که حکوومەتی ئومەویە کان و عەبباسیە کان لە بەغدا هاتنە سەر کار نە یان توانی بۆ گرتنی نەرۆز بەرگری لە خەلک بکەن بەلام بە هۆی نەبوونی تەقویمی هەتاری و یان پشت گوێ خستنی

که بیسه کان گرتنی نه ورۆز پێش ده خرا. دواى دوو سه دهه، جینگای راسته قینهى نه ورۆز له بیرهوه چوو. سه رنج بهم سه نه دهى ههزار ساڵ پێش ئیستا بدن:

توێژینه و زانیاری هه ره به رزی ئیرانی «ئه بوو ره یحانی بیرونی» که به ره مه کانی به عه ره بی (زبانی فهرمی نه و زه مانه ی ولاته ئیسلامیه کان) نووسیوه، له کتیبی «آثار الباقیه عن قرون الخالیه» دا نووسیویه تی:

«پاش له نیو چوونی ته قومی «یهزد گردی»^(١٤) ئیرانی ته قومی هه تاری هى، احمد بن طلحه امیر المؤمنین موعتضد بالله، خه لیهى عه بیاسیه که به سالگه لى رۆمى و مانگی ئیرانیه به لام له سه ره چاره گه لیکی تر... بۆ نه وه نه م ته قومیه هه تارویه دروست کرا هه روا که، ابوبکر صولې، له کتیبی اوراق، حمزه بن حسن الاصفهانی، له قه سیده که ی خزیدا هیناویانه ده لێن رۆژی، مه وه کل، خه لیهى عه بیاسی له نه چیرگا خه ریکی گه ران بوو که گه یشته به کینگه یه ک که هیشته هیشوه گه نه کان پێ نه گه یشته بوون وتی: عبیدالله بن یحیی، له من ئیزنی خواسته که له خه لکی باج و خهراج بستینم (به ره سمی پێش ئیسلام که شاهانی ئیرانی پاش جه ژنی نه ورۆز باج و خهراجیان ده ستاند) به لام هیشته به ره مه سمی کینگه کان پێ نه گه یشته وه، خه لکی له کوئ بێتن تا باج و خهراج بدن. پێیان عه رز کرد که نه م کاره زیانگه لى زۆری له خه لک داوه و نه وان به ره مه م و ده سه رنجی خوێان پێش فرۆش ده کهن و هه ندیکیش چون نیانه باج و خهراج بدن بۆ جینگایه کی دیکه کوچ ده کهن. خه لک له م باره وه سکا لایان زۆره.

مه وه کل وتی نه م کاره هى زه مانى منه یان پێش له من بووه؟ وتیان نه مه له خو و خه ده ی شاهانی ئیران بوو که له پاش نه ورۆزدا باج و خهراجیان ده ستاند و پاشان بوون به سه ره مه شقی شاهانی عه ره ب. «مه وه کل» فهرمووی «مووبه د»^(١٥) (سه رۆکی موغه کانی زه رده شتی. نه و زه مانه که مینه یه کی چکۆله ی زه رده شتی له به غدا هه بوون) حازرکه ن. به مووبه دی وت قسه ی زۆرمان له سه ره نه م پرسه کردوه. منیش ناتوانم له داب و نه ریتی شاهانی ئیران خو م لاده م چون خه لکیان خو ش نه ویست و به عه داله ت ناوداری جیهان بوون جا بۆ چی له هه وه لى نه ورۆز که هیشته کینگه کان به ره مه میان به ده ست نه هاتوه باج و خهراجیان ده ستاند. مووبه دی وتی دروسته به لام نه و کاته نه ورۆز زه مانى ده گه یشته که زۆریه ی به ره مه سمی باخ و کینگه کان به ده س هاتبوو. «مه وه کل» وتی چون شتی وا ده بی؟ مووبه دی چۆنیه تی ساڵ و ژماردنی رۆژه کانی که بیسه که پشت گوئ خراوه بۆ خه لیه ی تاروتوی کرد و پاشان وتی، چون دینی ئیسلام هات و شاهى ئیمه

له نێو چوو كه بیسه كان نهژمیتردان، پشت گوئ خستنی كه بیسه كان (چوار ساڵ یهك پۆژ) زیانگهلی زۆری له خهلك داوه. له زهمانی هاشام بن عبدالملك لای خالد قسری كۆوه بوون و پینان گوت كه پشت گوئ خستنی كه بیسه كان زیانی زۆری له خهلك داوه و ویستیان یهك مانگ نهوورۆز پاش بخری «خالد قسری» ئەم كارهی نه كرد. ههروهها چون زهمانی «هارون الرشید» هات دیسان خهلك له دهركای «یحیی خالد بن برمك» (وهزیری هارون) كۆوه بوون. لییان خواست دوو مانگ نهوورۆز پاش بخریت. یهحیا ویستی ئەم كاره بكات بهلام دوژمن گهلی «بهرمه كیه كان» به هارونیان راگهیانند كه یهحیا دهیهوی ئایینی باوكانی «مه جووسی»^(١٦) خۆی زیندوو كاتهوه (یهحیا بهرمه كی سهروك وهزیرانی هارون ئیرانی خهلكی باكووری پۆژه لاتی ئیران بو) چون قسه كانی مووبه دواپی هات «متهوه كل» ابراهیم بن عباس صولی “بۆ دهبار بانگ كردوو دهستووری پی دا كه له گهڵ مووبه د هارکاری كات و كاتی نهوورۆز دیاری بكری و پاش بخری و بیكه ن به قانون و به گشت ولات رایگهیه ن. ئیبراهیمی سهولی له گهڵ مووبه د نهوورۆزیا خسته ههفده هههه (نه نووسراوه ههفده هههه می چ مانگی بهلام له وته كانی پاشدا دیاره ههفده هههه می حوزهیرانه) نامه گه لیان بۆ حاكمانی ولات نووسی تا ئیرانی گهڵ نهوورۆز پاش بخه ن ئەم كاره له سالی ٢٤٣ كۆچی مانگی دابوو «بختی» قه سیده یه كی له م باره وه هه لبه سته: ان يوم النبروز (نهوورۆز) قدهاد للعهد الذي كان سنة ارضير - انت حولته الى الحالة الاولى و قد كانه يستدير - فافتتحت الخراج فيه فللامذ في ذاك مرفق مذکور منهم الحمد و الثناء و منك العدل فيهم و النائل المشكور....

متهوه كل كوژراو كاره كه ناتهواو ما «موعته زید» هاته جیگای نهو. له تاوتوتی کاروباری خهلكدا گزنگترین كار كه هاته بیوی پاش خستنی نهوورۆز بوو. جیاوازیهك له حسابی «متهوه كل» و «موعته زید» دا بوو نهوه بوو كه «موعته زید» سهرده می حسابه كه ی له پۆزی كوژرانی یهزدگرد ناخرین شای ساسانیه كان گرت كه ده كاته ٢٤٣ ساڵ و كه بیسه كانی ده كاته ٦٠ پۆژ كه به نهوورۆزی نهو ساڵه زیاد كرا و نهوورۆز كه وته چوارشه مه یانزهی حوزهیران پاشان بۆ نه گۆرانی جیگای نهوورۆز هاتنی نهوورۆزیا خسته نیومانگه رۆمیه كان تا له گهڵ كه بیسه گرتنی نهواندا نهوورۆز له جیگای خۆی بیتی. ئەم کاریانه سپارد به «عبیدالله بن سلیمان بن وهب» «علی بن یحیی» بۆ نهو رووداوه وتوویه: يوم نبروز (نهوورۆز) يوم واحد لا يتأخر - في حزيران يوافي ابدا احد عشر

بیرونی له درێژهی نووسراوه که پێدا ده‌ئێ: نه‌گهرچی نه‌و کاره به سه‌رنجی ورده‌وه کرا به‌لام نه‌ورۆز به‌و رۆژه که ده‌بوا نه‌گه‌یشت چون ئێرانی گه‌ل هه‌فتاد ساڵ پێش یه‌زدگرد (به‌ بۆنه‌ی شه‌ره‌ دژواره‌کانی نیوان ئێران و رۆم و تینک‌چوونی باری نابووری و رامیاری ئێران که هه‌ر نه‌وه‌ هۆی شکستی له‌ عه‌ره‌به‌کان بوو) که‌ بیسه‌کان به‌ نه‌ژمار نه‌ده‌هاتن پاشان بیرونی به‌ حیسابییکی ورد ده‌ئێ نه‌ورۆز ده‌بوا به‌رانبه‌ر به‌ بیست و هه‌شتی حوزه‌یران بیت (ئه‌م رێکه‌وته‌ زۆرتر نزیکه‌ به‌ رۆژی یه‌که‌می هارین)... (اشاره‌ الباقیسه، وه‌رگێتر به‌ فارسی «ئه‌که‌بری داناسرشت») لاپه‌ره‌کانی ۵۱ تا ۵۴ نه‌وه‌ی ناوکه‌وانه‌کان هی نووسه‌ری ئه‌م په‌رتووکه‌یه‌

له‌ نووسراوه‌کانی بیرونی ئه‌م راستیانه‌ به‌ ده‌ست دێن:

۱- پێش ئیسلام نه‌ریتی نه‌ورۆز زه‌مانی به‌رپه‌وه‌ ده‌چوو که زۆریه‌ی میوه‌و دانه‌وێله‌ و ئاژه‌ل پێ گه‌یشتبوو و خه‌لك ده‌یاننوانی وه‌کوو پێشکه‌ش‌یان باج به‌ ده‌ریاری به‌دن واته‌ هه‌وه‌لی هارین.

۲- پاش هێرشێ عه‌ره‌ب تا چه‌ند سه‌ده‌ بۆ گرتنی نه‌ورۆز سه‌ر لێ شتاواری هه‌بوو.

۳- نه‌گه‌ر بۆ زیندوو کردنه‌وه‌ی نه‌ورۆز له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ عه‌ره‌به‌کانه‌وه‌ هه‌ول درا، بۆ گرتنی باج و خه‌راج بوو نه‌ بۆ خه‌زمه‌ت به‌ نه‌ته‌وه‌ ناریه‌کان. ده‌یانه‌ویست ئه‌م باجدا نه‌ له‌گه‌ل نه‌ریتی کۆن و جه‌ژنی نه‌ته‌وه‌یی تینکه‌ل و شادی خه‌لكی له‌گه‌لدا بیت.

پاش موخته‌زید ئیتر نه‌ورۆز نه‌هاته‌وه‌ جینگای راسته‌قینه‌ی خۆی.

زانسته‌وری ئێرانی و ئیسلامی و میترۆنۆسی به‌ ناوبانگ «مه‌سه‌عوودی» که ئه‌ویش له‌ سه‌ده‌ی چواری کۆچیدا کتێبه‌کانی به‌ عه‌ره‌بی نووسیوه‌ له‌ کتێبی «التنبیه و الاشراف» دا سه‌باره‌ت به‌ نه‌ورۆز ده‌نوسی:

«کاتی که موئلکی ئێرانی گه‌ل نه‌ما و داب و نه‌ریتیان (به‌ ده‌س عه‌ره‌به‌کان) پچه‌را و پادشاکانیان نه‌مان تا یه‌ک له‌ چواری که‌ بیسه‌کان (چوار ساڵ یه‌ک رۆژ) حیساب‌که‌ن، رۆژه‌کانی سالیان گۆراو نه‌ورۆزه‌ که‌یان له‌ ماوه‌ی دووسه‌د و په‌نجا ساڵ تا ده‌ورانی موخته‌زید نزیک به‌ دوو مانگ که‌وته‌ دواوه‌ موخته‌زید دوو مانگ پاشی خست و خستیه‌ سه‌ر مانگه‌ سوریا نه‌کان^(۱۷) تا ئیتر نه‌گۆردی. نه‌ورۆزی برده‌ یانزه‌ی حوزه‌یران و ناوئا نه‌ورۆزی موخته‌زیدی. نه‌ورۆزی ئێرانی هه‌روا ده‌گه‌را و سه‌د و بیست ساڵ جاری مانگی ده‌که‌وته‌ دواوه‌.

نه‌ورۆز یه‌که‌می وه‌زی هارین و میه‌ره‌گان یه‌که‌می وه‌زی زستان بوو. (التنبیه مه‌سه‌عوودی وه‌رگێتر به‌ فارسی نه‌بولقاسمی پایه‌نده‌ لاپه‌ره‌کانی ۷ - ۱۹۶). توێژینه‌ری به‌ ناوبانگی ئێران

موحه مه د قه زوینی له سه ر وته کانی بیرونی و مه سعودی ده لئ: «به روون کرد نه وه گه لی بیرونی و مه سعودی کاتی نه ورۆز یه که می وه رزی هارین واته تیک گۆرانی هارینه یه که می «سه رتانه» به دوو سی پۆز که م و زیاده وه بووه و جه ژنی میهره گان یه که م پۆزی وه رزی زستان بووه (یادداشت گه لی قه زوینی به تیکۆشانی ئیره جی نه فشار ج ۷ ل ۲۹۳)»

نه بوو ره یحانی بیرونی هه ر له ناسارو لباقیه دا له به شی جه ژنگه لی ئیرانی دا سه باره ت به نه ورۆز ده نووسی «ئیرانی گه ل (پیش ئیسلام) کاتی سه له کانیان که بیسه ده کرد له وه رزه کاندایه به مانگه کانیان نیشانه یان ده کرد جا «فه ره وه ردین مانگ هه وه لئ هارین و تیرمانگ هه وه لئ پاییز و میهر هه وه لئ زستان و ده ی مانگ هه وه لئ به هار بوو.

چون که بیسه کان پشت گوی خران کاتی نه ورۆز تیک چوو. یه که می فه ره وه ردین نه ورۆزه نه م پۆزه به رانه ر بوو له گه ل هاتنی خۆز بۆ ناو بورجی قرژاڤ (سه رتانه) که سه ره تای هارینه (پاشان له پۆزانی به هاردا له جینگای خۆی سه رگه ردان ما و که وته به هار که باران بارین و پشکو تنی دارو جووت بوونی ناژه له. نه وه یه که پاشان نه ورۆزیان به هۆی په یدا بوون و تافراندنی جیهان زانی (اثار ل ۵ - ۳۲۴)

ئینستا فه ره وه ردین یه که م مانگی به هاره و شه وی یه که می نه م مانگه بووه به نه ورۆز. نه ختی سه رتج به وته کانی بیرونی که مانگی فه ره وه ردین به یه که م مانگی هارین ده ناسینیت بۆمان ده رده که وی که له گه ل بیروپای نه حمه دی خانیدا یه ک ده گرتته وه. ده زانین له زه مانی خانیدا واته سه ده ی یانزه ی کۆچی نه ورۆز چهند سه ده بوو که له پۆژمیره که ی خه بیامدا هینرا بووه یه که م مانگی به هار و له گه ل جه ژنی سه ری ساڤ تیکه لاو کرابوو (له لاپه ره کانی داها توودا روون ده کرتته وه) نه حمه دی خانی له مدم و زیندا جه ژنی نه ورۆز و سه ری ساڤ وه کوو یه ک ناوده با. خانی جه ژنی نه ورۆز و سه ری ساڤ به پۆزی ناخری مانگی «نازه ر» ده زانیت که له گه ل وته کانی بیرونی پیک دیتته وه که ده لئ فه ره وه ردین یه که م مانگی هارینه. که وا بوو نه گه ر ریزی مانگه ئیرانیسه کان وه کوو بیروپای نه و ریزکه یان واته: فه ره وه ردین - ئوردی به هه شت - خوردا د (مانگه کانی هارین) تیر - موردا د - شه هر یوه ر (مانگه کانی پاییز) میهر - تابان - نازه ر (مانگه کانی زستان) دیاره ناخری مانگی نازه ر ناخری زستان و سه ره تای وه رزی به هاره که جه ژنی سه ری ساڤ و نه ورۆزی پاش ته قویه که ی عومه ری خه بیامه. خانی ده لئ:

... وه ختی وه کوو شه هسه واری خاره ر + ته حویل دکر د ماهی ناوه ر

یەعنی کۆدهاته بۆرج سەر ساڵ + قەت کەس نەدما دمهسکەن و ماڵ. (واتە کاتی کە شاسواری پۆژهلەت یانی خۆر تەحویل دەبوو لە مانگی نازەردا یانی کە خۆر دەهاته بۆرجی سەر ساڵ کەس لە ماڵ نەدەمان و دەچوونە دەشت و باخ). لە سەر بناغە ی قسەکانی بیروونی و خانی سی مانگی بەهار دەبن بە دەی - بەهەمن و ئەسفەند کە پاش ئەسفەند نەورۆزی پاستەقینە، (نەک جەژنی سەری ساڵ) دەستی پێ دەکرد کە سەرەتای وەرزی هاوین بوو. بەلام پاش پۆژمیرەکە ی عومەری خەبیام تا ئیستا ئەسفەند بوو بە ناخەر مانگی زستان و پۆژی ناخەری ئەسفەند کە شەوی نەورۆز و جەژنی سەری ساڵە. پاش سەر لی شێواوی لەسەر نەورۆز و چەند جار پاش خراخی کە باس کرا، ناخەری عومەری خەبیام جەژنی نەورۆزی هێنا بە سەری سالی ئیستا و لەگەڵ یەک تیکەڵ کران، بەلام لەو پەری ولاتی ئێران واتە لە کوردستانی باکووردا هێشتا ناوی ناخەر مانگی زستان وەکوو خۆی نازەر مابوو.

بیروونی هەبوونی نەورۆزی لە زەمانی خۆیدا واتە سەدەکانی چوار و پینجی کۆچی لە سەرەتای وەرزی بەهاردا بە شتیکی ناناسایی و بە بۆنە ی پشت گۆی خستنی کەبیسەکان دەزانی. دیارە چاکساز بەکە ی موعتەزید خەلیفە ی عەبباسی لە زۆر شوینی ئێران کاریگەری ئەوتۆی نەبوو و بۆ گرتنی نەورۆز خەلک لەسەر لی شێواوی دا بوون. لە جیگایەکی تر بیرونی دەنووسی: ئێرانی گەل بۆ ئەو سەرەتای سالیان یەکەمی شۆرشێ هاوینە دانابوو کە دوو شۆرشێ هاوینە و زستانە چاکتر لە دوو ئیعتدال (واتە ئیعتدالی بەهارە و ئیعتدالی پایزە پۆژانی یەکەمی بەهار و پایز) بە نامراز (نامرازی ئەستێرناسی ئەوزمانە) و بە چار ئەندازە دەگێردری چون دوو شۆرش هەوێ پوو هێتانی خۆرە بۆ یەکی لە دوو قوتبسی زوی و هەرەها هەوێ دوو کەوتنەوی خۆرە لە یەکی لە دوو قوتبەکان (اشار ل ۳۲۹)

ئەوێش بزانی سەر لی شێواوی بەردەوام بوو تا زەمانی سەلجوقیەکان کە ئێران لە ژێر دەسلاتی عەرەب بە تەواوی نەجاتی بوو، بەلام بە تەواوی کەوتە ژێردەست تورکەکانی سەلجوقی. ئەوان لە ۴۲۹ تا ۵۹۰ ی کۆچی لە ئێراندا حکومەتیان کرد و ئیمپراتۆریەکی گەورەیان لە سنوورەکانی چینیەو تا زەریای مەدیترانە پێک هێنا و تەنانەت خەلیفەکانی عەبباسی شیان خستە ژێر دەسلاتی خۆیان.

ئەم ولاتە مەزنە بە پۆژمیرێکی هەتاری رێک و پێک نیازی بوو. لە زەمانی یەکی لە شاهانی سەلجوقیدا «جەلالەددین مەلەکش» (۴۶۵ تا ۴۸۵) دەستور بە ماتماتیخان و ئەستێرناسی

گهوهی ئێرانی عومهری خه‌ببام^{١١٨} درا كه ته‌قووبه‌ئێكی هه‌تاوی رێكوبه‌ئێك دروست بكات. ئه‌و زانا گه‌وره‌ رۆژمه‌تره‌ و رێكوبه‌ئێكتر له‌ ته‌قووبه‌كه‌ی «گره‌گه‌وری» رۆمه‌سه‌كان دروست كرد. خه‌ببام رۆژی یه‌كه‌مه‌ ئه‌عتیdale به‌هاری واته‌ رۆژی ٢٠ یان ٢١ ماس وه‌كوو «نه‌ورۆز» ناساند و ده‌ستور به‌ حاكمانی ولات درا تا له‌ هه‌موو ولاتانی ژیر ده‌ستدا ره‌چاو بكری. به‌م جۆره‌ جه‌ژنی سه‌ری سالی‌ش مانگی‌ پێش خراو له‌ گه‌ژ نه‌ورۆز تێكه‌لاو كرا. ئه‌ستاش له‌ ولاتگه‌له‌دا كه‌ له‌ ژیر فه‌رمانه‌وایی سه‌لجوقیه‌ كاندا بوو له‌وانه‌ كوردستان جگه‌ له‌ ئه‌زده‌سه‌كان جه‌ژنی سه‌ری سالی‌ پێشوویش وه‌كوو نه‌ورۆز ناساندرا.

له‌ پێوه‌ندی ئه‌وان تووژینه‌كانی بیرونی و مه‌سه‌وودی و ئه‌و مێژوونووسانه‌ی پاش ئه‌وانه‌ش كه‌ له‌ وته‌ی ئه‌وان كه‌لكیان وه‌رگرتوه‌ و پاشان دروست بوونی سالتزمیری جه‌لالی خه‌ببام كه‌ یه‌كه‌م شه‌وی ئه‌عتیdale به‌هاری كرا به‌ رۆژی یه‌كه‌مه‌ی سال و نه‌ورۆز، ده‌بێ‌ راستی چی‌ بێ‌؟ وته‌كانی بیرونی و مه‌سه‌وودی كه‌ نه‌ورۆز له‌ سه‌ره‌تای هاونیدا به‌رپوه‌ ده‌چوو به‌ ته‌واوی دروسته‌ و له‌ باری باوه‌رمه‌ندی ئۆلیشه‌وه‌ كه‌ پاشان باس ده‌كری رێكوبه‌ئێك دیته‌وه‌. لام وایه‌ تێكه‌لاویه‌ك به‌ عه‌مد رووی داوه‌ تا نه‌ریتی جه‌ژنی سه‌ری سال كه‌ یه‌ك مانگ پاش ئه‌عتیdale به‌هاری به‌رپوه‌ ده‌چوو له‌ گه‌ژ نه‌ورۆز تێكه‌لاو كرا.

له‌ راسته‌یدا به‌ هۆی پشت گۆی كه‌وتنی كه‌بسه‌كان نه‌ورۆز له‌ پێشدا له‌ گه‌ژ جه‌ژنی سه‌ری سال تێكه‌لاو كرابوو. جگه‌ له‌ نه‌ورۆز جه‌ژنی سه‌ری سال له‌ ئه‌وان و كوردستانه‌ش به‌رپوه‌ ده‌چوو. بزانه‌ی جه‌ژنی سه‌ری سال كه‌ی بووه‌. سالی‌ فارس و ماده‌كان واته‌ كوردیش كه‌ هۆزی سه‌ره‌كی و گه‌وره‌ی ماده‌ پێش ئه‌سلام دوو وه‌زی هه‌بوو. له‌ ئه‌وتستا «هه‌مه‌» به‌ پاشگری ئاوه‌ئاوه‌ «هه‌مه‌نه‌»^{١١٩} له‌ هه‌ورامیدا هامن و له‌ زاراوه‌كانه‌ی تردا هاونه‌سه‌ و له‌ یه‌كه‌م رۆژی مانگی‌ دووه‌مه‌ی به‌هاره‌وه‌ ده‌ستی پێ‌ ده‌كرد و تا ئاخیری یه‌كه‌م مانگی‌ پاییز به‌رده‌وام بوو. كه‌وابوو، جه‌ژنی نه‌ورۆز دوو سه‌ده‌ پاش ئه‌سلام به‌ هۆی له‌ به‌رچاو نه‌گرتنی كه‌بسه‌كانه‌وه‌ كه‌وته‌ داوه‌ و تێكه‌لاوی جه‌ژنی سه‌ری سال بوو تا خه‌ببام شه‌وی ئه‌عتیdale به‌هاری به‌ یه‌كه‌م رۆژی سالی‌ نوێ ناساند و ئه‌و دوو جه‌ژنه‌ كه‌ یه‌كێ له‌ رۆژی یه‌كه‌مه‌ی هاون و ئه‌وی دی له‌ رۆژی یه‌كه‌مه‌ی مانگی‌ دووه‌مه‌ی به‌هاردا به‌رپوه‌ ده‌چوو هاته‌ رۆژی یه‌كه‌مه‌ی ئه‌عتیdale به‌هاری و بوون به‌ یه‌ك جه‌ژن. گشت تووژینه‌رانی ئه‌وانه‌ به‌ سه‌باره‌ت به‌ نه‌ورۆز توشی سه‌ر لی‌ شیواوی بوونه‌ ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌وانه‌ قایل به‌ دوو نه‌ورۆز یه‌كێ نه‌ورۆزی گه‌وره‌ كه‌ به‌ وته‌ی مێژوونووسانی كۆن هه‌وه‌لی هاونه‌

و یه کئی نه‌ورۆزی چکۆله، له‌وانه نووسهری «تاریخ گردیزی» «ئه‌بسو سه‌عید بن مه‌حمود گردیزی» که نه‌ورۆزی گه‌وره وه‌کوو نه‌ورۆزی تایبه‌ت ده‌ناسیتیت (ل ۵۰۸ تاریخ گردیزی). وه‌رزی دووه‌م له‌ ئه‌وێستادا «زمه» به‌ پاشگری «ستانه» و به‌ قاعیده‌ی ئه‌وێستایی ده‌بی به‌ «زمه‌ستانه» (زمه + وو + ستا + نه) به‌ کوردی سنه‌و هه‌ورامی و کرماشانی و نیلامی و له‌کی و لوپی زمسان و به‌ فارسی زمستان، کرمانجی زڤستان و سۆرانی زستان. ئه‌م وه‌رزه له‌ دووه‌م مانگی پاییزه‌وه به‌ چهند رۆژ زیاد و که‌م ده‌ستی پێ ده‌کرد و تا ئاخیری یه‌که‌م مانگی به‌هار مانگی پاش نه‌ورۆزی ئیستا به‌ چهند رۆژ زیاد و که‌مه‌وه ده‌خایاند و جه‌ژنی سه‌ری سالی میه‌رپه‌رستان بوو که ئیستاش جه‌ژنی سه‌ری سالی ئیژدییه‌ کانه. پاییز و به‌هار پیتش ئیسلام له‌ نیو میه‌رپه‌رستانی رۆژاوی ئیژاندا هه‌بووه، به‌لام له‌ ده‌قه زه‌رده‌شتیه‌کاندا ناوی نییه. به‌هار وشه‌یه‌کی تاریییه له‌ سانسکریتدا بیهار به‌ مانای ره‌نگاو و ره‌نگه و نه‌وان ئه‌مه‌رپیش به‌ بوختانه‌کانیان که پیه له‌ زێر و زێو و به‌ردی قیমে‌تی وه‌کوو زمپووت و یاقووت و پیژزه که وه‌کوو کوێستانی به‌هار ره‌نگاو ره‌نگه‌ بیهار ده‌لین.

وشه‌ی پاییزم بۆ روون نه‌بۆوه، به‌لام خه‌زان که ناوی تری پاییزه له‌ فارسی و کوردیدا، له‌ وشه‌ی خه‌زله‌ی کوردی گه‌راوه و له‌ کوردیدا به‌ مانای گه‌لای زه‌ردی داوه‌کانه. که‌وابوو جه‌ژنی سه‌ری سال (ئه‌ک نه‌ورۆز) له‌ یه‌که‌م رۆژی هه‌وینی گه‌وره واته وه‌رزی یه‌که‌می سالی پیتش ئیسلامی هۆزه ئیژانیه‌کان و دوو مانگ پاش ئه‌وه واته شه‌وی شوێشی هه‌وینه که رۆژی پاش ئه‌وه شه‌وه درێژترین رۆژی ساله نه‌ورۆز به‌پێوه ده‌چوو.

پاش ئیسلام به‌ وته‌ی میژوونووسه‌ کۆنه‌کان به‌هۆی هێرشی عه‌ره‌ب و ره‌واجی ئیسلام و پشتگۆی که‌وتنی که‌ بسیه‌کان تا زه‌مانی موخته‌زیدی عه‌باسی نه‌ورۆز دوو مانگ دواکه‌وتبوو و له‌ گه‌ل جه‌ژنی سه‌ری سال تیکه‌لاو بوو و پاشان عومه‌ری خه‌ییام ئه‌م جه‌ژنه‌ی هێنایه ئیعتدالی به‌هاری و چون نه‌ورۆزی راسته‌قینه‌ش تیکه‌لاوی جه‌ژنی سه‌ری سال ببوو، ئه‌و رۆژه‌ی به‌ نه‌ورۆز ناساند. به‌ حاکمانی ولات ده‌ستور درا که رۆژمیتری نویی هه‌تاوی له‌ هه‌موو لایه‌ک ره‌چاو بکری. به‌م جه‌زیه جه‌ژنی سه‌ری سال و نه‌ورۆز کرا به‌ یه‌ک و به‌ جه‌ژنی «فه‌ره‌ه‌رته‌کان» ی زه‌رده‌شتی نزیك بووه.

جه‌ژنی «میهره‌گان» که رۆژی له‌ دایک بوونی میترایه و له‌ نووسراوه‌ی بیستوندا «میتره‌کانه»^(۲۰) یه به‌ وته‌ی بیرونی و مه‌سه‌عوودی و هه‌ندی میژوونووسی پاش ئه‌وان شه‌وی

یه که می زستانی ئەمڕۆ که درێژترین شەوی سائە و بەرانبەرە لە گەڵ ٢٢ی دسامبەر بەرپۆڤە دەچوو و ئێستاش وەکوو شەوی «یەلدا» یان شەوی چلە بەرپۆڤە دەچی.

چەند سەدە پاش زەرەدەشت که خودایانی تری ئاراییی لەوانە میترا هینرایە نینو ئەو ئێستاه زەرەدەشتیەکان پۆژی لە دایک بوونی میتریان هینایە هەرە ئی زستانی کۆن واتە دوو هەم مانگی پاییز و لە گەڵ پۆژمیری خۆیان رێکیان خست. تەقویمی زەرەدەشتیەکانیش دوانزە مانگی هەدیە که بە ناوی پیرۆزەکانی خۆیانەوه ناوێراوه لەوانە مانگی میهر، یان مانگی میترایە که لە پێشدا دوو هەم مانگی پاییز بوو، بەلام پاش تەقویمی جەلالی عومەری خەییام کەوتە یە کەم مانگی پاییز. لەم مانگەدا «میهرەگان» ی زەرەدەشتی بەرپۆڤە دەچوو. پۆژمیری زەرەدەشتیەکان هەفتە ی نییە. هەر مانگی سی پۆژە و هەر پۆژی ناریکی هەدیە. ناوەکان بە ناوی پیرۆزەکانی زەرەدەشتیەوه ناوی هەر دوانزە مانگە کەیشی تێدا یە، لەوانە پۆژی شانزە ی مانگی میهر هەر ناوی میهرە و لەوهدا «میهرەگان» ی زەرەدەشتی بەرپۆڤە دەچوو. میهرەپرستگەیش جەژنی لە دایک بوونی میهریان لە شەوی «یەلدا» ی ئێستادا دەگرت. یەلدا وشە یەکی سوریا نیە بە مانای لە دایک بوون که میهرەپرستەکان لەوانە کوردهکان لە زەمانی ساسانیەکان و فەرمی بوونی ئاینی زەرەدەشتیدا بۆ ناوی ئەو شەوه هەڵیان بژاردبوو که پاشان قسە ی لەسەر دە کری. پۆژی زاینی میترا لە هەوه ئی زستانەوه بوو واتە زستانی ئەمڕۆ بەلام ئەک بە وردی تەقویمی ئەمڕۆ. دەتوانین بڵین لە دەوربەری زاینی عیسا مەسیحدا. پاش تەقویمە زۆر ورده کە ی خەییام جینگای خوی لە درێژترین شەوی سائدا واتە شۆرش زستانە (ئینقلابی شەتەوی) داگرت. پاش هاتنی ئیسلام و موسلمان بوونی هۆزە ئیرانیەکان داب و نەریتی نەورۆز و سی جەژنە کە ی ما بەلام هۆکارەکانی بەدیھاتنی ئەوانە لە بیری خەلکدا نەما. جا پاش ئیسلام لیتکولەرو میژوونوسان هەرکام بە جۆری هۆی گرتنی جەژنی نەورۆزیان لیتک داوه، وەکو جەژنی سەرکەوتنی فەرەیدون^(٢١) بە سەر دەھاک (زەھاک)^(٢٨) یان بە دابپۆژی هەلە زوھاک). یان وەکوو شاهنامە ی فیردەوسی بە جەژنی دۆزینەوه ی ناگر لە لایەن «هۆشەنگ»^(٢٢) شای ئوستورپیی ئیران یان لە کوردهستاندا بە جەژنی کوشتنی زەھاک بە دەستی کارە^(٢٣) یان بە جەژنی هاتنە سەرکاری جەمشید شای ئوستورپیی و... لە قەلەمدا. ئەمانە گشت پاش ئیسلام نووسراوه و لە راستیدا پیتوئەندی بە نەورۆزەوه نییە و هەرەوه ها که روون دە کریتەوه نەورۆز و سی جەژنە کە ی دیکە جەژنگە لیک ی تۆلی میترایە. ئەو شتانە که نەورۆزیان پیتو پیتوئەندی داوه جگە لە کارە که هەندی لایەنی میژویی هەدیە گشت ئوستورپوئەگەلی هەرە کۆنی

ناریاییه. ههروهها که ههراکام له ژماره‌ی خۆیدا بۆ خۆینه‌رانی به‌پێژ پاش به‌شی یه‌که‌م پوون ده‌کریته‌وه به‌هیچ کلۆجیک ناتوانی پێوه‌ندی به‌ نه‌ورۆزه‌وه هه‌بی. ئاکامی وته‌کاتمان به‌وه‌ گه‌یشت که نه‌ورۆزی راسته‌قینه هه‌وه‌لی هاوین بووه و پاشان له‌گه‌ڵ جه‌ژنی سه‌ری سالی میهر دینه‌کان و پاشانیش «گاسانبار»⁽²⁴⁾ ی تاخری زه‌رده‌شتی دوا‌یین که له شه‌وی تاخری نه‌وه‌دا جه‌ژنی فه‌روه‌ه‌ته‌کانیان به‌پێوه ده‌برد نزیك کراوه. جه‌ژنی له‌ دایک بوونی راسته‌قینه‌ی میترا که هه‌ر شه‌وی یه‌لدایه زه‌رده‌شتیه‌کان به‌دیانه سه‌ره‌تای پاییز واته شانزه‌ی میهر مانگ، به‌لام شه‌وی یه‌لدا که شه‌وی یه‌که‌می وه‌زی زستانه له لایه‌ن هۆزه ئیترانیه‌کانه‌وه له‌وانه هۆزی کورد هه‌ر به‌پێوه ده‌چی. نه‌ریتگه‌لی شه‌وی یه‌لدا یان شه‌وی چله که به ته‌واوی میتراییه و باسی ده‌که‌ین هه‌ر ته‌مه‌پروش به‌پێوه ده‌چی به‌لام خه‌لکی کورد و ئیترانی که موسلمانان نازانن نه‌و داب و نه‌ریتگه‌له‌ بۆچی به‌پێوه ده‌بن. جه‌ژنی نه‌ورۆزی راسته‌قینه‌یش واته هه‌وه‌لی هاوین نه‌وه‌نده له‌ نیو خه‌لکی ئیتراندا به‌ هێژ بوو که زه‌رده‌شتی دوا‌یین نه‌یتوانی هه‌لی پینچی و ته‌نانه‌ت پادشاکانی زه‌رده‌شتی ساسانی له‌گه‌ڵ خه‌لک به‌پێوه‌یان ده‌برد و هه‌روه‌ها که بۆ خۆینه‌رانی به‌پێژ پوون بۆته‌وه پاش هێرشێ کاولکه‌ری عه‌ره‌ب و موسلمان بوونی هۆزه ئیترانیه‌کان پۆژمیری سالی هه‌تاری و سه‌ره‌رشتی دینی نه‌ما و پاش چهند سه‌ده جه‌ژنی سه‌ری سال و نه‌ورۆز تیکه‌ل کراو بوون به‌ یه‌ک.

ته‌مه‌ پرسیاره‌ش له‌ گۆرپه‌دایه که تایا عومه‌ری خدیام له‌ توێژینه‌کانی بیرونی و مه‌سه‌عوودی و... ناگادار نه‌بوو و به‌ره‌می ته‌وانی نه‌خویند بوو و نه‌یده‌زانی نه‌ورۆزی راسته‌قینه له‌ هه‌وه‌لی هاوین‌دایه؟ گومان له‌وه‌دا نییه که خدیامی فه‌یلسوف و هه‌ره زانا ته‌مه‌ی ده‌زانی به‌لام چهند شت هه‌یه که خدیامی بۆ ته‌وه‌ پراکتیسا که نه‌ورۆز به‌ ئیعتی‌دالی به‌هاری بناسیتیت:

یه‌که‌م، نه‌ورۆزی راسته‌قینه که به‌ میه‌ره‌په‌سته‌کانه‌وه پێوه‌ندی هه‌یه ته‌وان هه‌ر له‌ زه‌مانی ساسانیه‌کاندا به‌ توندی سه‌رکوت ده‌کران و مه‌عه‌به‌ده‌کانیان ده‌رووخا (پاشان به‌سه‌ند و به‌لگه‌ ناماژه‌ ده‌کری) پاش هێرشێ عه‌ره‌بیش زه‌رده‌شتیه‌کان ده‌یان‌توانی به‌ «جزیه» له‌سه‌ر تاینی خۆیان بچینه‌وه، به‌لام میه‌ره‌په‌سته‌گه‌ل چاره‌یان موسلمان بوون یان کوژران بوو. پاش ماوه‌کانیشان که نه‌ختی خۆیان به‌ تیسلا‌مه‌وه لکاند بوو وه‌کوو مو‌لحید و زه‌ندیق ده‌کوژران.

دووه‌م، دژایه‌تی زه‌رده‌شتی له‌گه‌ڵ میه‌ره‌په‌رستی که له‌ سه‌ده‌ی سێهه‌می پاش زاین ده‌ستی پێ کردبوو و هێشتا هه‌ر ما‌بوو (پاشان به‌ به‌لگه‌ی پتویست ناماژه‌ ده‌کری)

سپه‌م: له بناغه‌دا ئیلاهیاتی زه‌ده‌شتی زۆر له ئیلاهیاتی ئیسلام دوور نییه. له شه‌رگه‌لی نێوان میهرپه‌رستگه‌لی رۆژاوی ئێران له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌گه‌لی عه‌بباسیدا زه‌ده‌شتی گه‌ل یارمه‌تی موسلمانه‌کانیان ده‌دا. وه‌کوو هاوکاری نه‌فشین له‌گه‌ڵ مه‌ئمووندا بۆ کوشتنی بابه‌کی خوهرپه‌رم‌دین. پاشاوه‌کانی نه‌وان پاش ئیسلام له‌ لایه‌ن زه‌ده‌شتیه‌کانه‌وه هه‌ر به‌ کافر ده‌ناسران. له‌ لایه‌ن موسلمانه‌کانیشه‌وه به‌ زه‌ندیق و موغید ده‌ناسران و کوشتنیان واجب بوو. خه‌ییام به‌ پێشینه و پاشاوه‌کانی میهرپه‌رستی له‌ ئێراندا ئاشنا نه‌بوو و له‌ زه‌مانی ساسانیه‌کاندا وه‌ها ناو و نیشانی نه‌وان له‌ میژوودا سرا بووه که نه‌گه‌ر تووێژینی زانیانی نه‌وروپایی به‌تایبه‌ت له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌م‌دا نه‌بوایه که توانیان شوینه‌واری فه‌ره‌ه‌نگی و میژوویی مه‌زنی نه‌وان یه‌که‌یه‌که‌ بدۆزنه‌وه و پێشانی به‌دن و دره‌نده‌یی که‌لیسای قاتیکیان سه‌باره‌ت به‌ ره‌شه‌کوژی میهرپه‌رسته‌کانی نه‌وروپا و رووخاندنی په‌رستگه‌کانیان دره‌خن باسی میهرپه‌رستی رۆژاوی ئێرانیش ده‌شاردرایه‌وه هه‌روا که له‌ زه‌مانی خه‌ییام واته نۆسه‌د ساڵ له‌مه‌و پێشدا ناوی نه‌ما‌بوو.

چواره‌م: زۆدی خه‌ییام خوهراسانی باکووری رۆژه‌لائی ئێران هه‌ر له‌ زه‌مانی هه‌خامه‌نشه‌کانه‌وه زه‌ده‌شتی و دژ به‌ میهردینی بوون.

پێنجه‌م: له‌ زه‌مانی خه‌ییامیشدا نه‌ورۆز به‌هۆی پشت‌گۆی که‌وتنی که‌بیسه‌کان زۆتر له‌ دوو مانگ دوا که‌وتبوو جا نه‌گه‌ر خه‌ییام هه‌تایه ئیعتیدالی به‌هاره‌ نزیک به‌ سی رۆژ دوا‌ی‌خست. هه‌روا که‌ وتان چاکسازیه‌که‌ی موخته‌زید خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیش له‌ هه‌موو لایه‌کی ئێراندا په‌ره‌ی نه‌سه‌ند.

چون له‌ ده‌قه زه‌ده‌شتیه‌کاندا هه‌یچ ناماژه‌یه‌ک به‌ نه‌ورۆز و سی جه‌ژنه‌که‌ی دیکه‌ (جگه‌ له‌ میهره‌گان که له‌ زه‌ده‌شتی دوا‌ینه‌دا و جینگا راسته‌قینه‌که‌ی گۆر‌دراوه) نییه و نه‌و چوار جه‌ژنه‌ بناغه‌ی دینی و ئۆلیان هه‌یه و ته‌نیا له‌م پێوه‌رده‌دا پێوه‌ندی نێوان نه‌وانه‌ روون ده‌بیته‌وه.

جا سه‌رخی نووسه‌ری ئه‌م په‌رتووکه‌ بۆ لای ئاینی میترا پراکیتشرا که‌ پاشاوه‌کانی له‌ کوردستاندا ئاینه‌کانی ئیزدی و کاکه‌یی (ئه‌ه‌لی حه‌ق، یارسان) و عه‌له‌ویه‌کانی کوردستانی باکوور و هه‌روه‌ها به‌ پێی هه‌ندی به‌لگه‌ که‌ ناماژه‌ی پینی ده‌کرێ ئاینی «شه‌به‌ک» و ته‌ریقه‌ته‌کانی عێراقی توندپه‌رو و فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراقی سوهره‌وه‌ردی کورده. له‌ تووێژین و شه‌رۆقه‌ی میهرپه‌رستیدا ئه‌م شتانه‌ روون کرایه‌وه که به‌ وردی و به‌ درێژی له‌سه‌ری باس ده‌کرێ.

۱- شەوی یەلدا واتە شەوی یەكەمی زستان كە درێژترین شەوی سالتە (و پۆژانی پاش ئەو شەو كەم كەم درێژی پۆژەكان تا ناخر شەوی بەهار زیاد دەكا) پۆژی پاش ئەو شەو پۆژی تەجەللای تیشك و ئەوینی خودایە لە زەویدا كە لە بەرد یا هەندی فیرقەمی میهرپەرستی كە پەرستگەكانیان لە نینگلیس و ئالمان و... دۆزراونەتەرە لە سەدەف یان وەكوو نایینە كوردیەكانیش هەر لە سەدەف دیتە دەری. (سەدەف بە كوردی گوی ماسی پێ دەلێن كە لە دەریادا دۆر واتە مرواری لە نیتیدا دروست دەبێ)

۲- شەوی یەكەمی هاوین واتە نەروۆزی پاستەقینە شەوی میعراج واتە سەرکەوتنی میترا تەجەللای خودایە (پاش جێ بە جێ كردنی كارەكانی لە زەویدا) بۆ ئاسمان و جێ گرتنی لە جیهانی نووردا كە سەنبول و ناماژەكە «خۆر» و لە فەلەك واتە چەرخێ چوارەم چەرخێ نیوهرستی هەفت ئاسماندا. ئەم شەو شەوی پەیمان و بەلێنە كە لە كوردی و ئایینی كاكەیییدا «بەیا بەست» ی پێ دەلێن. وشە میترای خۆی بە مانای پەیمان و بەیابەستە لە ئەوێستادا وەكوو «میشر» (بە «س» ی نووكەدانی «Mithre» «میت +ر» میت لە ئەوێستا و «میت» لە فارسی هیخامەنشی و سانسكریتا بە مانای بەلێندان و پەیمان بەستە و بە گشتی میشرە یان میترا بە مانای پەیمان و بەیابەست و بەلێنە. لە نێو ئاریاییە كۆنەكاندا پێش بەدیھاتنی ئایینی میترا ی لە پۆژاوی ئێران میترا خودای پارێزەری گری بەست و پەیمان و بەلێنە و ئەوانە ی وا بەلێنیان شكاندووە لە شەرەكاندا تووشی شكستی كردوون. لە ئەوێستاشدا هەر ئەم پۆلە ی هەیه و هۆزە ئێرانیه كان هەمیشە سوێندیان بەو خواردوو. وشە «میتەرەكانە» لە بەرد نووسراوی یێستووندا بە كوردی ئەمەق مێترەكانی و میتراكانەیه. وشە ی كانی و كانە لە كوردیدا وەكوو دێلەكانی و خزخزەكانی و خلیسكانی و خلیسكانە بە مانای یاری جۆلانی و خزینی سەر سەهۆل، ئە پەهلەوی خوشکی زمانی كوردیدا ویووەكانی بە مانای بەرپۆتەبردنی بووكتنی و زەماوێنە. وشە «كانە» و «كانی» و كینی پاشگری بەرپۆتەبردنە جا میتەرەكانە بە كوردی میهرەكانی و میهرەكانە كە تەعریب كراوە بە میهرەجان بە مانای بەرپۆتەبردنی جەژنی میترا یان جەژنی خودای بەلێن و پەیمانە. وشە میترای بە دابێژی كوردی و فارسی ئەمەق «میهر» كە مانای ئەوین و خۆشەویستی هەیه. لە میهرپەرستییدا میترا تەجەللای نوور و میهرەبانی خودایە كە بۆ تافراندن و درێژە ی ژبانی گیاو گیانلەبەر و مەوژ دیتە سەر زەوی.

له میهرپه‌رستی و فه‌سه‌فه‌ی ئیشراق و دینه کوردیه‌کاندا هه‌روه‌ها له عیرفانی توند‌په‌ودا که باسی ده‌که‌ین خودا جیهانی ئافران‌دوه تا خۆی تیتدا ته‌جه‌للا بدات. ته‌نانه‌ت ئه‌و له سه‌رده‌مگه‌لینکا نه‌ختی له زات (که ده‌توانی نوینه‌ری گشت زات بیت) یان به‌شی له سیفاتی خۆی له هه‌ندی مرۆفدا ده‌رخات. (به وردی وه‌کوو ئاینه کوردیه‌کان). میترا له هه‌ینه‌تی مرۆفینکا بووه. په‌یکه‌ره‌کانی که له په‌رستگه‌کانی میهرپه‌رستی ئه‌وروپادا دۆزاون‌ته‌وه وه‌کوو مرۆفینکی لاری هه‌ره جوانه که له به‌ردیان سه‌ده‌فه‌وه دیته ده‌ری. پاش ته‌واو بوونی کاره‌کانی له زه‌ویدا که قوربانی کردنی گایه و له خوینی ئه‌و گایه ژیان له‌سه‌ر زه‌ویدا پشک دیت و ته‌نانه‌ت بوونه‌وه‌رگه‌لینکی دژ به ژیانیش له‌وه‌رجه‌ت و به‌رهمه‌ که‌لک وه‌رده‌گرن و ژیان درێژه په‌یدا ده‌کات، میترا بۆ ناوخۆر له شه‌وی نه‌ورۆز واته شه‌وی په‌یمان به‌ستن له‌گه‌ڵ یارانیدا که پاشان ئاماژه‌ی پێ ده‌که‌ین سه‌رده‌که‌وی و به تیشکی خۆی له خۆروه که نووو ره‌حه‌تی خودایه یان خودی میترا به ژیان له‌سه‌ر زه‌ویدا یارمه‌تی ده‌گه‌یه‌نی.

۳- شتی که توێژینه‌رانی ئاینی میترا به‌ ئه‌وروپا وه‌کوو «ورماوزن» و «لۆمل» و کومون و زینیرو... و ئیرانی وه‌کوو پوورداود و هاشم ره‌زی و... و کورد وه‌کوو به‌رێژ خوا لێخۆشبوو ته‌وفیق وه‌هبیشی تووشی سه‌ر لی شتواوی کردوه په‌یکه‌رگه‌لینکه که له ستایشگاکانی میترایدا وه‌کوو شیر یان ماریان په‌یکه‌رگه‌لینکی مرۆفی هه‌ره ترسناکه که زانا ئه‌وروپایه‌کان و به لاسایی کردنه‌وی ئه‌وان زانا ئیرانیه‌کان به په‌یکه‌ری «زروان»⁽²⁵⁾ یا خودای زه‌مانیان ناساندوه. ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌و زانایانه که پاشان باسیان ده‌که‌ین به شک و گومانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و په‌یکه‌ره ترسناکانه قسه ده‌که‌ن. ئه‌وانه نه‌گه‌ر به وردیینی زۆرتروه به‌و په‌یکه‌رگه‌له و به‌تایبه‌ت به «مه‌له‌که تاوس» یان «تاوسی مه‌له‌که»ی ئاینه کوردیه‌کان سه‌رغیجان دابیت پازی ئه‌و په‌یکه‌رگه‌له‌یان بۆ ده‌رده‌که‌وت. ئه‌وه‌ی که پێ نه‌گه‌یشتوون «ته‌وحید»یکه هه‌ره قووله که له ئاینی میترا و ئاینه کوردیه‌کاندا به‌دی ده‌کری ئه‌وه‌ش ته‌وحیدی نیوان لایه‌نی نوور و ره‌حه‌تی خودا له‌گه‌ڵ قه‌هر و تاریکی ئه‌ودایه. ئه‌م لایه‌نی دووه‌مه له ئاینه کوردیه‌کاندا به ناوی ئاماژه‌یی «تاوسی مه‌له‌که» ناسراوه. (چون ناوی کاکه‌یی، یارسان و ئه‌هلی حه‌قمان هیئا له لاپه‌ره‌کانی داها‌توودا به روانگه‌ی به‌رێژ نوورعه‌لی ئیلاهی ش ئاماژه ده‌کری) له میهرپه‌رستیدا ویستی خودا وه‌کوو سه‌ککه دوو پووی هه‌یه و هه‌ر دوویش ده‌توانن هه‌م پینکه‌وه و هه‌م جیاواز به‌دی بین و وه‌کوو که‌س و وه‌کوو جه‌سته (جه‌سته‌ی مرۆ یان گیانله‌به‌ری‌تر) ده‌رکه‌ون به‌لام ته‌نیا یه‌ک ویست و ئیراده‌یه. خودی میترا هه‌م

دەرکەوتنی لایەنی تیشک و بەزەییە و هەم هەر دوو لایەنی ئیرادەی خودایە. ئەمە لە پەیکەرەکاندا
ناشکرایە. پەیکەرگەلی ژمارە ۲۱ و ۲۳

میترا پیشان دەدری کە ماریک بە دەوریدا پینچراوە و سەری ماریکە لە سەرسەری میترایە و لە
ناوەراستی سنگیدا شیریکی درنده دەرکەوتوووە کە تەوچیدی تەواوی لایەنی نوور و رحەمتی خودا
نەگەژ قەھر و تاریکی ئەودا پیشان دەدات وەکوو دینە کوردیەکان کە خودا و تاوسی مەلەک هەر
دوو دەبن بە یەک شت. پۆژی چوار شەمە لە ناینە کوردیەکاندا پۆژیکی پیرۆزە و بە پۆژی مەلەکە
تاوس دەژمێردری لە گشت گرنگتر پۆژی چوارشەمە سووری یان چارشەنبی سوورە کە لە روانگە
نووسەری ئەم پەرتووکەووە پۆژی عرووجی ئەو بە ناو خۆر. (پەیکەرگەلی لە ناخری ئەم کتیبەدا
پیشان دەدری).

پۆژی «سێزە بەدەر» ئیستاش بە پۆژیکی «نەحس» دەژمێردری ئیستاش لە نیتو هۆزە
ئیرانیەکاندا ژمارە سێزە بە ژمارەیکە نەحس ناسراوە کە پۆژی دەرکەوتنی لایەنی تووپی و
تاریکی خودایە و ناخرین چوارشەمە ناخری نزیك بە نەورۆزیش واتە چوارشەمە سووری یان
کۆلە چوارشەمە پۆژی عرووجی ئەو بە ناو خۆر. پۆژی سێزە بەدەر کە ئەم پۆزە هۆزە ئیرانیەکان
لەوانە کورد بەتایبەت لە کوردستانی پۆزەلاتدا بە کۆمەڵ دەچنە باخ و جینگای سەوزەلانی چۆن
پۆژی لایەنی غەزەب و تاریکی خودایە خەلک دەبی وریا بن کە تووشی رووداوو کارەسات نەبن.
ئەگەر کەسێ تووشی کارەسات هات دەلین «سێزە گین» بوو. چون تاریکی و قین لە لایەن
زەردەشتیەکانەو بە ئافرتینراوی ئەهریمن (شەیتان) و دژ بە ئەهوارامەزدا ناسراوە بە
میهرپەرستەکانیان دەگوت «دێوپەرست» واتە شەیتانپەرست. پاش ئیسلام موسڵمانەکانیش بە
هۆگرانی دینە کوردیەکان شەیتانپەرست دەلین کە تووخیکی هەلە و ناپەوایە و پاشان لەسەری
قسە دەکەین.

زەردەشتیەکان لە زەمانی ساسانیەکاندا بە پۆژی چوارشەمە میهرپەرستەکانیان دەگوت پۆژی
دێو و ئەهریمن پاشان کورده موسڵمانەکانیش بە چوارشەمە کاکەیی و ئیزدیان^(۲۶) دەگوت
پۆژی جنۆکە و شییت لە هەندێ ناوچە کوردنشینەکاندا کە بە تەواوی موسڵمانان وەکوو سنە و
سەقز و کرماشان و... ئەگەر کەسێ کرداریکی ناناسایی بکات پی دەلین چیه مەگەر
چوارشەمە. یان دەلین شەوی چوارشەمە جەزنی شیته کانه.

ئەوێه که پاش تەواو بوونی پۆژی سێشەمە واتە شەوی چوارشەمە و پۆژی چوارشەمە بە پۆژی شیتگەل یان جنۆکە (دێوی پیش نیسلام) ناسراوە پێنەندی ئەو پۆژە بەتایبەت چوارشەمە سووری بە «تاسی مەلەک» یان لایەنی تاریکی و توورپیی خۆداوە هەدیە نەک بە ئەهریمەنی زەرەشتی یان شەیتانی موسڵمانەکانەوێه که پاشان باسی دەکەین. یان نەحسی و شووم بوونی سێزەبەدەر و ژمارە سێزە هەر پەتوێهەندی بەم مژارەوێه هەدیە. ئە بەشگەلی باکووری کوردستاندا که لە زەمانی ساسانیەکاندا میهرپەرستی پەری سەندبوو و ئە بناغەیشدا جیگای پەیدا بوونی ئاینی میهری بوو بە تاییبەت کوردستانی باکوور که پاش نیسلام میهرپەرستیان لە ژێر ناوی «نێزیدی» پاراست و پاشان لە ژێر گوشاری حکومەتە موسڵمانەکاندا لە بواری زەماندا موسڵمان بوون و لە ژێر گوشاری غەزای موسڵمانەکاندا نەختە نەختە توانەوێه و کەمیان کرد و هەندی گۆرانیان لە پەراوێزگەلی دینەکەیاندا بەدی هینا چوارشەمە سووری واتە پۆژی تاسی مەلەک لایان زۆر پیرۆزە. لە مەهاباد و ناوچەکانی دەوروبەریدا که موسڵمانن هیشتا بەم پۆژە چوارشەمە پیرۆز دەلین. ئاینی نێزیدی لە گەل کاکەیدا چوارچێوەی ئیعتقادیه کەیان یەک شتە و زۆتر جیاوازی لە ناوی تەجەللاکانی خۆدادایە که بە چروپری باس دەکری.

زانیمان که شەری یەلدا پۆژی بەدیھاتنی لایەنی تیشک و بەزەیی خۆدا واتە میترایە. پۆژی سێزەبەدەر پۆژی تەجەللای لایەنی قین و تاریکی ئەوێه بە بیانی میهرپەرستەکان ئەهریمەن^(۲۷) و دینە کوردیه کان مەلەک تاس. که هەر دوو لایەن یەک ویست و گەلالتەیه که لە چەندیا دوو و گاهینکیش لە یەک جەستەدا دەردەکەوی. چوارشەمە سووریش پۆژی عروجی لایەنی قین و تاریکی خۆدا واتە ئەهریمەن یان بە ناماژە مەلەک تاسە بۆ ناو خۆر. نەورۆزیش پۆژی میعراجی لایەنی تیشک و بەزەیی خۆدا واتە میترایە بۆ ناو خۆر لە باسەکانی داھاتوودا بە چروپری لەسەر تەوحید و دەرکەوتنی ئەم دوولایەنە وەکوو یەک کەس قسە دەکەین.

پوئوکردنهوه کانی بهشی یه کهم

- ١- سهبارت به کاوه و تاریکم له گۆفاری «تاینده» ژماره ٣٩ کانونی یه کهمی ٢٠٠٢دا به ناوی «باسیتک له سهسر ئوستووڤه کانی زه حاک و فدرهیدرون و کاوه و ناساندنی سهرچاوه کانی نووستووڤه له کوردستاندا له لاپهڤه کانی ٦ تا ٢٢ بلاو کردهوه. بهداخهوه ئهم وتاره نهونده هه له شی چاپی تیدا بوو که لام وایه بۆ خوینهری ئاسایی شیایوی که لک وه گرتن نه بوو.
- ٢- زۆر فهتجه واته «بزوینی کورتی سهر» تهویستایی له کوردی ته مپۆدا گۆڤدراون به بزوینی دزیتی (ئه لئف). کهویه به مانای سه رۆک بووه به کاویه. له زۆریه ی زمانه کاندا ته گهر دوو یا چند پیتی دهنگدار له لای یه که وه بن یه کیکی له بواری زه ماندا ده سوێ تهویه که کاویه بووه به کاوه. بۆ گۆرانی بزوینی سهر، به ئه لئف سه رنجی ته مانه خواره وه بدهن:

ئهویستایی	کوردی
ههم	هاو - هام (وه کوو هاوکار)
شیهنه	شیان (ناوی گوند به مانای جینگای نشیمهن گرتن)
زروه نه	زروان (خودای زه مان)
مه ن	مان (رامان واته تیفکرین)
ئیری نه	ئیران
خره پ	خراب
چ شو ره	چوار
وه س	واس هه ورامی - خواز، زاراوه کانی تری کوردی
سه ریته	سال
زه ریته	زال (بیر - باوکی رۆسته م)
گه نو	گا (و)
ئه سه نه	ناسمان
ته چه ره نوژه	تاخه رۆ (ناری روبرار)

. جا، كهويه = كاويه = كاوه.

۳- ب - ب. پاشه‌ی وشه‌ی كورد. ناینده ژماره ۳۴ ل ۶۰، له ده‌قه په‌هله‌ویه‌كاندا كوردانشا وه‌كوو كورتانشا هاتوه. ب.ب «كارنامه‌کی نهرته‌خشیری پاپه‌كان» (كارنامه‌ی نهرده‌شیری بابه‌كان و به‌شی هه‌فته‌می نهم پهرتووکه

۴- به‌شی یه‌که‌م و هه‌ره‌ کۆنی نه‌ویستا به‌ ناوی گاڤا به «س»ی نووک دیانی، وشه‌ی می، به واتای گازه‌کردن و ده‌نگ هه‌لپینه. نیرییه‌که‌ی ده‌بی به «گاڤه». له دوو بیست پینکه‌هاتوه «گا + ئا» گا به مانای ده‌نگ هه‌لپین به پاشگری «ئا» به به مانای به ده‌نگی به‌رز خویندنه. نهم به‌شه هۆنراوه‌کانی خودی زه‌رده‌شته که ده‌بی به ده‌نگی به‌رز بخوینریته‌وه. پاشگری «ئه» له کوردیدا بووه به «زه». وشه‌گه‌لی گازه و گیزه - قیژه له‌م بناغه‌یه. له کرمانجیدا ده‌لین گازی واته بانگ‌کردن. به پاشگری «ره» به له نه‌ویستادا زۆر هه‌یه له کوردیدا وشه‌گه‌لی، گاره - قاره - قیره - قیله - قووله - قۆره و هه‌روه‌ها بی‌پاشگر وه‌کوو «قوو»، «قار» به دوو پاشگره‌وه وه‌کوو قرمه و قریه و گرمه له‌م بناغهن. پاش کاریگه‌ری زمانی عه‌ره‌بی له سه‌ر کوردی زۆر بیستی «ه» و «و» و «ئ» و «ک» بوون به ح و ع و ق.

۵- ته‌ناسوخ وشه‌ی عه‌ره‌بیه واته مرۆڤ که مرد رۆحی بۆ ته‌کامول ده‌چیتته جه‌سته‌ی تره‌وه. له گیاوه ده‌ست پینده‌کات تا ده‌گات به مرۆڤ له مرۆڤیشدا جه‌سته به جه‌سته ده‌گه‌رێ تا شیاوی ته‌وه پیدایا ده‌کات خزی به جیهانی نووری خودایی بگه‌یه‌نیت. له ناینی کاکه‌بیدا به‌مه ده‌لین «دوو نا دوون». ناینی میهره‌رستی و پاشان ناینه کوردیه‌کان به ناچاری بۆ شارده‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌کانیان له وشه‌گه‌لی بینگانه‌ش که‌لکیان وه‌رده‌گرت. دوون وشه‌ی تورکیه به مانای جلوه‌رگ و جامه. دیاره دوونادوون زه‌مانی هاتۆته نیو دینه کوردیه‌کانه‌وه که تورک تازه پای که‌وتۆته پۆژاوی ئیرانه‌وه یان وه‌کوو «ئه‌تابه‌ک» له ده‌رباری خه‌لیفه‌کانی عه‌بباسیدا بوونه.

۶- یه‌لدا وشه‌ی سوریا‌نیه به مانای له دایک بوون. ئەمه‌ش وه‌کوو دوونادوون له‌و وشه‌گه‌له‌یه که میهره‌رسته‌کان بۆ شاراره‌یی بیروباوه‌ریان که‌لکیان لی وه‌رگرتوه. مه‌به‌ست شه‌وی له دایک بوونی میترايه که درێژترین شه‌وی ساڵ واته شه‌وی یه‌که‌می وه‌ززی زستانه. له کوردی نه‌مه‌پۆدا شه‌وی (چله‌)شی پی ده‌لین. له گشت کوردستانی پۆژه‌ه‌لات و به‌شگه‌لی له باکوور و باشووردا به داب و نه‌ریتی تایبه‌ته‌وه به‌پۆیه ده‌چیت.

بهره تورکه کانی ناسیای ناوهندی هاتنه باکووری خوهراسان و نهو جیگاگه له که نه مپۆ به تورکه نستان و نوزبه کستان ناسراوه و به شی له قرقیزستان، گشت ئیرانی نشین بوون داگیرکراو ولاتیانی تورکی لی دروست کرا. تورکه کان له زهمانی سه لوجوقیه کاندایا به تهواری ئیرانیان داگیر کرد و به شگه لی له ئیران زمانیان گۆردرا به تورکی.

پاشان هیرشیان کرده سهر پۆم (ناسیای بچوک، تورکیای نه مپۆ) و زمانای تورکی جیگای زمانای پۆمی گرتوه. ئەشک له بناغهی «ئەشە»ی ئەو پۆستایی به مانای پیۆزه ناوی «ئەشۆ» له کوردیدا لهم بناغهی.

۱۲- تیر له ئەو پۆستادا «تیشتره» به مانای تیشکخهر، ناوی نایینی ئەستیره گیلاویژه له نایینی زهرده شتییدا. گیلاویژ له عه ره بیدا شه عرای یه مانای له یۆنانیدا «سیریوس»ی پی ده لێن. له زمانای خواری پۆمی (خواریزم ولاتی ئیرانی نشین بووه که نه مپۆ به شی له تورکه نستانه) له کۆندا بهم ئەستیره «غنه ویز» گوتراوه که له گه ل گیلاویژی کوردیدا هاو بناغهی. چون کوردان زهرده شتی نه بوونه بهم ئەستیره یان تیشتره نه گوتوه.

۱۳- ده شوش (به سینی نوک ددانی) یان ده تۆش، به دابیژی نه مپۆ «دهی» ناوی مانگی به که می زستانی نایینی زهرده شتییه. به مانای ئافرینه ر واته خودا.

له بناغهی ئاریایی (دا). له ئەو پۆستا و کوردیدا ئەم بناغهی چهند مانای هه یه. ۱- قانون و دادوه ری (داته)، به مانای قانون له کوردیدا داد به مانای عهد و قه زاوه ت لهم بناغهی. ۲- ئافراندن (داته، به مانای ئافرینه ر. له کوردیدا ده لێن خودا داد واته ئافرینه رای خودا ۳- دان و به خشین (داته به مانای دراو، به خشراو) به غذا به قاعیده ی ئەو پۆستایی به غۆداته هه ر به مانای خودا داده.

۱۴- یه زدگورد (دابییی دروست «یه زیت کهرت» به زیت له کوردیدا ده لێن ئیزد وه کوو ئیزدی - یه زیدی) ناوی ئاخیرین شای ساسانییه که له زه مانای عومهر (د - خ) له چهند جه نگدا له عه ره به کان شکستی خواری و بۆ باکووری پۆزه لاتیی ئیران هه لات و له ویدا به ده ست ناشه وانیک کوژرا. ریکه وتی هاتنه سه رکاری نهو سه ره تای رۆمیری زهرده شتییه کانه له زه مانای هیرشی عه ره به کانه وه تا ئیستا. زهرده شتییه کان وه کوو موسلمان و مه سیحیه کان سه ره تا پۆژمیریان نه بوو. هه ر پادشایه ک ده هاته سه رته خت نه وریکه وته یان ده کرد به سه ره تای رۆژمیری خۆیان.

دینی. هوشهنگ له پادشاگه‌لی ئوستورپه‌ی ناربیایه. دیاره هی زه‌مانیکه که تاریایه‌کان پاش سیستمی ئاژه‌لداری و تهرشداری دی‌تشین بوونه.

۲۳- ب. ب ۲۱

۲۴- گاشانبار (به‌سینی نووک ددانی) شه‌ش جه‌ژنی ناینی زه‌ده‌شتیه که هه‌رکام له کاتیکی سالدای به‌رپوه ده‌چیت و به ناوی شه‌ش دانه له گاساکانه‌وه ناونراوه. به گویره‌ی ئەم ناینه خودا جیهان له شه‌ش کاتی سالدای ده‌نافرینی. له گاسانباری ئاخردا که ئاخری زستانه مرۆژ دروست ده‌کا.

۲۵- زروان له ئەویستادا «(زروه‌نه)» (زروه + نه) به مانای خاوه‌نی ئاوه‌لناوی پیری.

زروه = پیری، پاشگری «(نه)» باسکرا. خودای زه‌مانه. له ئەویستادا ئافریتراوی ئەه‌هورامه‌زدا خودای مه‌زن و ئافرینه‌ری جیهانه. له زه‌مانی ساسانیه‌کاندا زروان په‌رستی بوویه‌یه‌ک دین. ئەم دینه پاش ئیسلام تا چه‌ند سه‌ده درێژهی هه‌بوو و به «(ده‌هریون)» ده‌ناسران. به گویره‌ی ئەم دینه زروان خودای زه‌مان و ته‌نیا ئافرینه‌ر، زگی پر بوو له زکی‌دا لفه دوانه‌یه‌ک هه‌بوو. له زک و زاکی گومانی کرد. له‌م گومانه ئەه‌رمه‌ن واته شه‌یتان به دیهات. ئەو لفه‌که‌ی‌تر له زکی‌دا ئەه‌هورامه‌زدا بوو زروان به‌لینی به خۆدا کاتی زایینی به‌و دوانه‌ ئەوه‌ی که پیشتر هاته‌ ده‌روه‌ه فرمانداری جیهان به‌و بدات. ئەه‌رمه‌ن به‌مه‌ی زانی و له کاتی زاییندا زووتر ده‌ر په‌ریه‌ ده‌روه. ئەه‌رمه‌ن وه‌کوو کورپنکی ره‌ش و چه‌په‌ل به‌لام ئەه‌هورامه‌زدا وه‌کوو کورپنکی نوورانی و خاوین سوو. زروان به‌رپوه‌به‌ری جیهانی سپارد به ئەه‌رمه‌ن به‌لام ماوه‌ی بۆ دانا پاش ته‌واو بوونی ساوه‌ که ئەه‌هورامه‌زدا سه‌رده‌که‌وی و جیهان پر ده‌بی له چاکه و ژیا‌نی هه‌تا هه‌تایی و تیشک. به گویره‌ی ئەم دینه ئیستا جیهان به ده‌س شه‌یتانه‌وه‌یه.

۲۶- ئیزدی یان یه‌زیدی (که ته‌عریب کراوه به یه‌زیدی، چون پیتی «ی») له عه‌ره‌بیدا نیه) له بناغه‌ی «(یه‌زه‌ته)» ئی‌ئویستاییه. له په‌له‌وی خوشکی زمانی کوردیدا یه‌زیت و به گومانی به‌هیزه‌وه له کوردی ئەو سه‌رده‌مه‌دا یه‌زید.

«(یه‌زه‌ته)» ئی‌ئویستایی سی‌ وشه‌یه (یه‌ز + ه + ته) بناغه‌ی یه‌ز به مانای په‌ره‌ستن و ستایش کردنه. «(سه)» پاشگری لکاندنی دوو وشه‌یه. «(ته)» پاشگری ئاوه‌لناوی به‌رکاره. له هه‌ورامی و زازادا وه‌کووی خۆی ماوه‌ته‌وه وه‌ک ده‌لین شکسته ئاروفته. یان بووه به «(ده)» وه‌ک ده‌لین هاورده له سورانیدا بووه به «(توو)» و «(دوو)» وه‌ک ده‌لین. که‌وتوو مردوو. له کرمانجی و که‌له‌وری و له‌کی‌دا

جوہ «تی» وەك دەلێن كەفتی، مردی. لە سنهیی بن زاواهی سۆرانیدا بوو بە تگ و دگ وەكوو كەفتگ مردگ.

یەزەتە لە ئەویستای یەزیت و یەزید پەهلەوی و كوردی بە مانای پەرستراو و ستایشت كراوە كە مەبەست خودایە. لە نایینی زەرەدەشتیدا بە خودایانی ژێردەستی ئەهورامەزدايان دەگوت نەك بە ئەهورامەزدا كە ئافرێنەری گشتە. جا بە وانەي كە یەكی لە یەزەتەكان وەكوو میترايان پەرستایە دەیان گوت یەزیتی كە ئەمڕۆ بوو بە یەزیدی و پاشان ئیزدی.

۲۷- ئەهەرمەن لە ئەویستادا «ئەنگرە مینوو» یان بە قاعیدە «ئەنگرە مەئینیوو» سێ وشە یە 'ئەنگرەیان ئەهرە + مین + وو' ئەنگرە بە داپیژی نوێتر ئەهرە، بە مانای چەپەل و پیسە. مین لە نوویستادا وەكوو مین و مانیش هاتوووە لە بناغەي «مەن» واتە تیفكیرین. مان و مین و مین نەگەل پاشكری «وو» بە مانای مەعنا و هزر و بیر و جیهانی مەعنا یە لە بەرانبەر جیهانی ماکی دا. ئەنگرە مینوو و بە مانای هزر و پۆچی ناپا كە.

سەبارەت بە وشەي ئیزان: لە زەمانی مادەكان و هیخامەنشیه كاندا ناوی ئیزان نەبوو. لە زەمانی مادەكاندا ولاتی ئیستای ئیزان هەر بە ماد ناو دەبرا. پاش پووختی حكومەتی ماد و درووست بوونی حكومەتی هیخامەنشیه كان هیشتا تا سەد ساڵەي حكومەتی ئەوان ئیزان هەرنای مادبوو. میژوونووسانی یۆنان لە زەمانی خەشایارشا سێهەمین شای هیخامەنشی كە لە سەدەي پینجی پینش زاین هیرش دەكاتە سەر یۆنان، ئیزان وەكوو ماد ناو دەبن. لە میژووی «كتیبی پلوتارخ» (پلوتارخ میژوونووسی یۆنانیە لە سەدەي یەكەمی پینش زاین ژیاووە. میژوووەكەي سەبارەت بە شەرگەلي ئیزان و یۆنانە لە سەدەي پینجی پینش زاینیدا) لەویدا نووسیویە: «ناریستیدیس بە «تیمستوكلس»ی وت، هەرگیز ترس مەخە دلێت ئەگەر ئەتوانی پێگە پەیدا كە تا ئەم مادگە لە خاكي یۆنان وەدەرنین» (كتیبی پلوتارخ. وەرگێڕ ئەحمەد كەسەرەوی ل ۶۱۵) هەرەها لە لاپەرەكانی ۷۳ - ۹۷ - ۹۸ - ۱۶۵ و ۱۲۲۰ هەرەها لە شەری ئەسكەندەر دژ بە ئیزان سەدەي چواری پینش زاین لە كتیبی دووهمیدا لاپەرە ۵۰ ئیزان هەر بە ماد ناو دەبات. ئەم زەمانەدا ئیزان هەم بە ماد و هەم بە پارس دەناسرا. ئیزان داپیژە كوردیەكەي دروستە و ئیزان فارسی كراوی ئەم وشە یە.

ئیزان بۆیەكەم جار «ئەراتسفون» میژوونووسی سەدەي سێ پینش زاین واتە سەرەتای حكومەتی ئەشكانیەكان وەكوو یۆنانی كراوەكەي «ئیزیانی» ناوبرا. پاشان ئیستابوون لەوی وەرگرت و بە

کاری برد (ب.ب). جوغرافیای تاریخی ئیران. و - بارتولد. وەرگیتر به فارسی حمزه سردار پوور ل
 ۸) دیاره ناوی ئیران بۆ ولاتی ماد و پارس له سهرهتای تهشکانیه کانهوه هاته گۆرێ. له ئهویستادا
 به جینگای ژیانای «ئیریه» کان «ئیریه نه» گوتراوه به لام نه به گوتیره ی ولات و ئیمپهراتوری ئهم
 وشه خۆی سی وشه یه (ئیر + یه + نه) ئیر به مانای رهسن و نه جیه «یه» نیشانه ی نیه سه ته له
 کوردیدا بووه به «ی» وهك ده لێن ههولێری. ئیریه واته ئیری و به دابیتزی ئه مرۆ ئاری و ئاریایی.
 «نه» ئاوه ئناوی سیفه ته که له ژماره گه لی پێشودا باس کرا. به گشتی ئیریه نه که ئه مرۆ بووه به
 ئیران به مانای جینگایه که وا هه لگری ئاریه کانه. له ئهویستادا «ئیریه نه و ئیجه یان به قاعیده
 ئیریه نه و ئیجه به مانای بیج و بناوانی ئاریه کانه واته ئه و جینگایه ی که ئاریه کانی لێ پهیدا
 بوونه. «ویج» له کوردیدا هه ر به و چه شنه ماوه ته وه بیج و بنجیش ده گوتری.

بهشی دووهم
میهرپه‌رستی نائینه کوردیه‌کان

میهرپه‌رسته‌کان بۆ ئەوه وه‌کۆو «دێپه‌رست» له‌ زه‌مانی ساسانیه‌کاندا تووشی کوشتار له‌ ژیمن زه‌رده‌ش‌تیه‌کانه‌وه‌ نه‌بن ناینه‌که‌یان پرپوو له‌ رهمز و پاز و ناماژه‌ و به‌یانی سه‌مبولیک. هه‌تای ته‌م رهمز و پازانه‌ درێژه‌ پێدانی ده‌وی. هۆگری خوازیاری ته‌م باسه‌ سه‌ره‌نجی کتێبه‌کانی، حۆمل - ویرماوزن - زینیر، به‌ زمانی ئالمانی و فه‌رانسه‌یی یان «ناینی میهر، میترائیسیم - هاشمی رحی» به‌ فارسی بدات. هه‌رچه‌ند له‌و کتێبانه‌دا سه‌مبوله‌کانی زۆریه‌ی نه‌کراوه‌ته‌وه‌. کردنه‌وه‌ی ئەو به‌رزو رازانه‌ تیگه‌یشتنی ته‌واوی له‌ ناینه‌ کوردیه‌کان ده‌بیت که‌ ئەو نووسه‌ره‌ به‌پێزانسه‌ نه‌یان کردوه‌. پاشاوه‌ی ناینی میهری واته‌ ناینه‌ کوردیه‌کانیش پاش نیسلام له‌ هه‌تانی رهمز و سه‌مبول - ناماژه‌ی زۆر ته‌نانه‌ت هه‌تانی وشه‌ی بێگانه‌ بۆ ده‌ربڕینی بیه‌واوه‌ری خۆیان به‌ ناچاری که‌لکیان به‌رگرتوه‌. له‌ کاکه‌بیدا وشه‌کانی ساج نار، سپ، پاز - زه‌رده‌ بام - سه‌ده‌ف - دوو و... وشه‌ی بێگانه‌ به‌کۆو «دوونادوون»ی تورکی به‌ جینگای ته‌ناسوخ، یورت به‌ جینگای قۆناغ و دوون، مه‌له‌که‌ تاوس به‌ جینگای لایه‌نی قه‌هر و تاریکی هه‌ق. له‌ ئێژدیدا وشه‌ی سوریا‌نی وه‌کۆو شه‌مشه‌ (شه‌مه‌ش)، تۆسی مه‌له‌ک و «یه‌لدا» که‌ هه‌ر سی له‌ زه‌مانی ساسانیه‌کاندا باو بوو و... هه‌تیراوان. ناینی کوردی میهرپه‌رستی که‌ له‌ کوردستانی باکووره‌وه‌ چوو بۆ شام و پۆم و ئەوروپا (سه‌ده‌کانی دوو و سینی پێش زاین) بی‌ترس به‌ جینگای تاوسی مه‌له‌ک وشه‌ی ئاریسای ته‌هرمه‌نیان ده‌گوت. مسیحیه‌ت له‌ سه‌ده‌ی چواری پاش زاین له‌ ئەوروپادا بلاوکرایه‌وه‌ و میهرپه‌رستگه‌ل لاواز بوون و کوشتارکران. ئەوان تا سه‌ده‌ی هه‌فتی زاینی له‌ ئەوروپادا ده‌وامیان هه‌تئا. میهرپه‌رستی چه‌ند سه‌ده‌ دینی سه‌رانسه‌ری ئەوروپا بوو.

دینه‌ کوردیه‌کانیش ته‌مه‌ر به‌ ناچار سپن له‌ رهمز و پاز. توژینه‌ر ده‌بێ زۆر به‌ وردی له‌و ته‌ستگه‌له‌ به‌ دوا‌ی راستیدا بگه‌ری. بۆ وینه‌ له‌ سه‌ره‌تای نیلاهیاتی کاکه‌بیدا نووسراوه‌ خودا له‌ پێشدا له‌ «دوون» واته‌ جامه‌دیان جه‌سته‌ی «یا»دا بوو ئەو له‌ نیتو «سه‌ده‌ف»یکدا له‌ «زه‌ریا» بوو و... بۆ ئەو که‌سه‌ی که‌ ته‌م نیلاهیاته‌ شروقه‌ ده‌کات ده‌بێ له‌ پێشدا بزانی، مه‌به‌ست له‌ دوون و یا

و سه‌دهف و ده‌ریا و... و هه‌روه‌ها ره‌مز و رازه‌کانی ئاینی ئیزدی چییه. ئینجا روون ده‌بیتسه‌وه که ته‌وحیدتیکی قولێ که هه‌ر تاکه‌پرستی میهردینه‌کانی پیش ئیسلامه له‌م دین‌گه‌له‌دا هه‌یه. ئه‌م سیسته‌مه ئیعتیقادیه تاکه‌پرستیه، به‌ فیکر و هزری کوردانی پیش زایین دروست کراوه و تا ئیستا به‌ هه‌ندی گۆرانکاری له‌ په‌راویزدا پارێزراوه و به‌ نه‌ده‌بیاتی قول‌ه‌وه نه‌ته‌نیا جینگای شانازی کوردانه به‌لکم شوناسی راسته‌قینه‌ی فره‌ه‌نگی پیش ئیسلامی نه‌وانه. له‌ پاش‌دا باس له‌سه‌ر ئه‌و سه‌مه‌بولانه ده‌کرێ به‌لام لی‌رده‌ا بۆ وینه‌ ته‌نیا له‌و سه‌مه‌بولگه‌له‌ باسی سه‌مه‌بولی مه‌له‌ک تاوس به‌ به‌یانی کاکه‌یی، یان «تاوسی مه‌له‌ک» به‌ وته‌ی ئیزدییه‌کان ده‌کریت. نه‌وانه‌ی وه‌ک مامۆستا محمه‌د ته‌مین هه‌ورامی له‌ کتیبی «کاکه‌یی» و...دا که تاوس له‌ بناغه‌ی دیو، یان دنووس و زئووس ده‌زانن و دیوی کوردی و زئووسی یۆنانی تیکه‌ل ده‌کن و بی‌شروقه‌ ته‌نیا به‌ لیک‌چوونی که‌می وشه‌وه قه‌ناعه‌ت ده‌کن، باسه‌ که نالۆزاو ده‌کن. زئووس له‌ خودایانی گه‌وره‌ی هه‌ره‌ کۆنی فره‌ه‌نگی یۆنانه و له‌ گه‌ل تاوس مه‌له‌کی کوردان که ناوی ئامازه‌یی میترایه‌ پتوه‌ندی نییه‌. زئووسی هیند و ئه‌وروپایی ته‌نیا له‌ گه‌ل «دیو»ی ئاریایی هار بناغه‌ن و به‌س. دیو له‌ ویداکاندا به‌ مانای خودایه. هه‌ر ئیستاش له‌ هیندوستان به‌ خودای گه‌وره‌ ده‌لێن «مه‌ها دیو» واته‌ دیو، یان خودای مه‌زن. زه‌رده‌شت له‌ «گاتا»دا ده‌لێ ته‌نیا خودای تاك ئه‌هه‌ورامه‌زه‌دایه. ئه‌و په‌رستنی دیوه‌کانی ئاریایی‌تری به‌ کوفزانی. له‌ ئه‌ویستای دوا‌یندا «دیو» وه‌کوو ئافریترای ته‌هرمه‌ن (شه‌یتان) ژمی‌ردرا و له‌ گه‌ل ئه‌هه‌ورامه‌زه‌دا که‌وته‌ن شه‌ر و پاش ئیسلام به‌ مانای شه‌یتانیش به‌ کار چوه‌.

مه‌له‌ک و تاوس دوو وشه‌ی سوریا‌ین که دینه‌ کوردیه‌کان زۆر به‌ جینگا وه‌کوو ره‌مزیک به‌ جینگای ته‌هرمه‌نی میترایی (ئه‌ک ته‌هرمه‌نی زه‌رده‌شتی و شه‌یتانی ئیسلام که بوونه‌وه‌ریکی خراپه‌ کاره) به‌ کاریان برد. مه‌لیک له‌ سوریا‌نی و له‌ عه‌ره‌بیدا به‌ مانای شایه. له‌ نه‌ده‌بی کاکه‌یی و ئیزدیشدا به‌ خودا «شا»یش ده‌گوتری. ئه‌هلی حه‌ق به‌ ته‌جه‌للاکانی خودا له‌سه‌ر زه‌ویدا «سان»⁽¹⁾ و شا ده‌لێن. سان وشه‌ی هه‌ورامی ئه‌ویستایه‌ که له‌و ژماره‌دا لیک‌ دراوه‌ته‌وه. وه‌کوو «سان سه‌هاک» که سولتان ته‌سحاق». سولتان هه‌رشایه‌ یان «شاخه‌شین» و...

تاوس هه‌ر ئه‌و په‌له‌وه‌ریه‌ که له‌ ئاینه‌کانی جوو و ئیسلام له‌ به‌هه‌شتدا حه‌وا و ئاده‌می هه‌لخه‌له‌تاند تا له‌ میوه‌ی ئه‌و داوه‌ بخۆن (گه‌نم یا سیو) که خودا لیبانی به‌ریه‌ند کرد بوو ئه‌وانیش خواردیان و له‌ به‌هه‌شت کرانه‌ ده‌روه‌ و که‌وته‌ن سه‌ر زوی.

تاوس پاشان له شرۆڤه دینه کاندا وه کوو «مار» که هدر شهیتان بووه ناساندرا. ئیستاش مار و تاوس هدر سه مبولی مه له ک تاوسه. تاوس به حهواي گوت نه گهر لهو میوه بخۆن ته مهنی هه تا هه تایي په پیدا ده کهن.

فیتتهی مرۆڤ به پیتی نهو دینگه لهو دینه کوردیه کانیس بۆ گه یشتن به خودا هان ده درئ. ئاده م و حهوا خواردیان و وه کوو جهستهی نه مرۆیان که وتنه سهرزهوی. جا بزانی ناکامی نه م کاره چاک بوو یان خراپ؟ مه بهستی فیتتهی مرۆڤ چیه ئایا باخه کانی به هه شته، یان «لیقاء الله» که به تیکوشان و رهنج به دهست دیت نه له ناسانی به هه شتدا. «حافیز» شاعیری هه ره به رزی ئیرانی ده فرمی:

«پدرم روضتی رضوان به دو گندم بفروخت نا خلف باشم اگر من به جوی نفروشم»
واته باروکم (ئاده م) به هه شتی به دوو گه م فرۆشت منیش ناره سه ن م ته گهر به جۆیی نه یفرۆشم. به هاتنه ده ره وهی ئاده م له به هه شت مرۆڤ ده که ویتته رینگای ته ریه قهت و عیرفان تا به پلهی «فه نافی للا» بگات که پلهیه کی زۆر سه رتر له به هه شته. نه حه م دی خانی ده فرموی: لی جه نته تی عاشقان جوو دایه + میعاد له قایی کیریایه. عالیتهوی ژباغ رزوان + ناگو نجه وهی چو حوور و غیلمان. جا ده بینن نه و کاره ی تاوس ههر ئیراده ی خوا بووه بۆ نه جاتی ئینسان له مانه وه له به هه شتدا، بۆ گه یشتی به پلهی سه رتر. نه وه یه که ناوی ئامازه یی مه له ک تاوس زۆر به جینگا هه لپژێر دراوه. ناوی «شه مشه» یش (شه مه ش) ههر له سوریا نی گیراوه که مه به سه ست خۆره. نه م وشه سوریا نی گه له بۆ نه وه به کاربراون تا زه رده شتییه هاو زمانه کانیان له مه به سه سه کانیان تی نه گهن.

له تاینی میه ری و پاشماوه کانی واته تاینه کوردیه کان و ته ریه قهتی عیرفانی وه حه دته ی و جوو پیدا، هه رچی جگه له خودا هه یه لا و جوو ده واته نییه، جا نه وه ی که هه یه یا ده ر که و ته وی سه فه ته کان یان ده ر که و ته وی زاتی خودایه. جیهانی مادیس یان به وته ی فه یله سوونی کورد شه هابی سوهره وه ردی «نووری که سیف» واته تیشکی که جرم و کینشی په پیدا کردووه ههر ته جلای خودایه به لام له پلهیه کی خوارتردا. خودا به نه ختی له زات و سفا تی خۆیه وه له هه رچی شت و له ههر زه ماندا هه یه و ده توانی له هه یه ته گهل و له جه سه ته گه لیشدا عه ی نییه ت په پیدا کات.

یه که مین ته جه لای نوور و ره حه ته تی نهو له جه سه ته ی مرۆشدا وه کوو میترا بوو. یه که مین ته جه لای لایه نی قین و تاریکی نهو له دینه کوردیه کاندا وه کوو تارسی مه له ک و له

ستایشگاکانی میهرپه‌رستیدا وه‌کورو په‌یکه‌ری شیر و مار و بوونه‌وه‌ری سامناک پیشان دراره که زۆریه‌ی زانیانی نه‌ورویایی به‌هه‌له‌ وه‌کورو «زروان»^(۳) بۆی ده‌روانن و هه‌ندیکه‌تیش وه‌کورو په‌یکه‌ری «نه‌هریمن»ی ده‌زانن به‌لام نه‌یان‌توانیوه بزائن نه‌وه له‌گه‌ژ میترایه‌ک شته که ته‌جه‌للای یه‌که‌می خودایه. مامۆستا هاشمی ره‌زی له‌ به‌شه‌کانی سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌یدا نه‌م په‌یکه‌رگه‌له‌ وه‌کورو زروان و نه‌هریمن ده‌ناسینیته، به‌لام له‌ به‌شگه‌لی ناخوێ کتێبه‌که‌یدا له‌ سه‌ریاسی زروان یا کروونوس نه‌وه په‌یکه‌ره‌ی که‌ سه‌ری وه‌ک شیرێ هه‌یه (هه‌رچه‌ند زروان به‌ کروونوسه‌وه په‌یوه‌ندی نییه‌ پاشان روونی ده‌که‌ینه‌وه) ده‌نووسی: «له‌ میه‌را به‌ (ستایشگه‌گه‌لی میه‌ره‌ستی) یه‌ جۆریه‌ جۆره‌کاندا نه‌خش و په‌یکه‌رگه‌لی ترسناک په‌یدا بووه و تا ئیستا نه‌وه جۆره‌ که‌ شیاره‌ به‌ دروستی نه‌ناسراون (ئاینی میه‌ر، میترائیسم ل ۴۲۴) مامۆستا ره‌زی روانگه‌ی زانیانی نه‌ورویایی له‌ لاپه‌ره‌کانی ۲۵ - ۴۲۴ داهیتاره که‌ هه‌روا پێشکەشی خوێنه‌ران ده‌کریته:

«پروفسور زینیر Zaenner بۆیه‌ که‌م جار ده‌ری بری که‌ نه‌مه‌ په‌یکه‌ری نه‌هریمنه‌ نه‌گه‌ر نه‌م روانگه‌ قبوول بکری ده‌بی قبوول که‌ین که‌ نه‌هریمنیش له‌ لایه‌ن میه‌ر دینانه‌وه په‌رستاره‌وه. هه‌لبه‌ت له‌ هه‌ندی په‌رستگه‌ میه‌ریه‌کاندا به‌رد نووسراوه‌گه‌لیتک دۆزراوه‌ته‌وه که‌ پێشکەش به‌ نه‌هریمن کراون که‌ لانی که‌م له‌ سێ دانه‌ له‌وانه‌ له‌ ئینگلیس و نه‌مسا و پۆم ناگه‌دارین. له‌م به‌رد و نووسراوانه‌دا له‌ نه‌هریمن تکا کراوه‌ تا هه‌یزی شه‌ر و خراپه‌ له‌سه‌ر نه‌وان هه‌لگری، به‌لام نه‌مه‌ش روونه‌ که‌ میه‌ره‌رستان هه‌رگیز نه‌هریمن یان شه‌یتانیان نه‌په‌رستوه» (هه‌روه‌ها که‌ نه‌هریمن تیزدی و نه‌هلی حق و دینه‌ کوردیه‌کانی تر شه‌یتان ناپه‌رستن) مامۆستا له‌ درێژه‌ی نووسراوه‌که‌یدا ده‌لی:

«چون له‌ بناغه‌ی ئه‌نه‌وییه‌ت = سه‌نه‌وییه‌ت (واته‌ دوانه‌ په‌رستی نه‌وه دینه‌ی که‌ ده‌لی دو هه‌یز جیهانی ئافرانده‌وه خودا و شه‌یتان. شه‌یتانیش هه‌روه‌ک خودا قه‌دیمه‌ و هه‌تا هه‌تایه‌) دا متمانه‌یان بووه‌ که‌ نه‌هریمن سه‌ره‌نجام له‌ نیو ده‌چیت، میترا شه‌ر و خراپه‌ تیک ده‌شکێنی له‌م حاله‌وه‌ له‌ هه‌ل و مه‌رجه‌گه‌لیتکدا که‌ خراپه‌ په‌ره‌ی ده‌سه‌ند بۆ دامرکاندنێ نه‌هریمن به‌رازیان قوریانی ده‌کرد.» لێره‌دا وا دیاره‌ که‌ مامۆستا ره‌زی نه‌هریمنی زه‌رده‌شتیه‌کانی له‌ بیردایه‌ که‌ ده‌فه‌رموی «سه‌ره‌نجام له‌ نیو ده‌چیت» (و خه‌یر و خۆشی دنیا ده‌گریته‌وه).

له‌ ئاینه‌ سه‌نه‌وییه‌کاندا شه‌یتان نامری و قه‌دیمه‌ ته‌نیا له‌ دنیای نوور و ئافرانده‌ی خودا جووی ده‌بیته‌وه. له‌ کوردستاندا دینیته‌که‌ به‌ ناوی «داسنی» که‌ له‌ کتێبی «کتاب الفهرست»ی ئیبن نه‌دیم

له سه دهی چواری کۆچی مانگی نزیك به ههزار و سه ساڵ له مهو پێش به عه ره بی نووسراوه وه کوو «دیصانی = دیسانی» هاتوه و به زاراوهی کرمانجی دیسانی ده گوتری. له به یته کوردیه کاندای به «غذای داسنیان» واته شه پ و کوشتاری نهوان بو موسلمان بوون زۆر ناماژه کراوه. له به یته سیده واندا باوکی سیده وان عه زیزی داسنیه. سالم له دوو سه ساڵ له مهو پێشدا وه کوو کافر ناویان ده بات: فه رنگ و داسنی و ئه رمه نی و جوو + نوسه یری و ده یله می و گه بری به دخوو.

به وتهی ئیبنی نه ده یم پێش مانی⁽⁴⁾ واته پێش سه ده ی سیه می زاینی بووه و ده لێ ئه م ئاینه زۆر به ئاینی «مانی» نزیکه. ئایا داسنی و دیسانی ئیبنی نه دیم هه ر یه ک ئاینه؟ تیزدی تاکه په رسته یه. به لام ئاینی مانی دوانه په رسته یه.

ئه و شتانه ی که له و نووسراوانه ی زینیری ئالمانی و ره زی ئیرانی به ده ست دیت ئه مانه ن: سه به اهرت به و په یکه ره گه له ئه م وته ی ره زی دروسته که «هیشتا به دروستی نه ناسراون» جا ئه بی ئه مه ش قبوول که ین که هیشتا نیوه ی ئاینی میترا به دروستی نه ناسراوه. هۆی ئه م نه ناسینه ش ئه وه یه که ئاینی میتریان له سه رچاوه که ی خۆی که کوردستانه توێژین نه کردوه. مامۆستا ره زی له روون کردنه وه ی روانگه که ی زینیر سه به اهرت به ئه هر مه ن، شه یتانی ئیسلام و جوو و زه رده شتی که هه ر سی ئیلاهیاتی نزیك به یه کیان هه یه له بیر دا بووه، ئه هر مه نی میه ره په رستی که به وردی هه ر تاوسی مه له کی دینه کوردیه کانه به شی له ویست و گه لاله ی خودایه نه ک بوونه وه ریکی شه روور و زیانی خورۆکه له دلێ مرۆژه کاندای وه سه وه سه ده کات تا بو گونا ه و کاری خراب هه لیان خړینی. له بناغه دا ئه م چه شنه شه یتانه له میه ره په رستی و ئاینه کوردیه کاندای نییه.

جا نه گه ره وه کوو مامۆستا ره زی له روانگه ی زه رده شتی وه بو ئه هر مه نی میه ره په رستی به روانین ئانه وا تووشی هه له ده بین. نه گه ره هه ندی کوردی موسلمان به باوه رمه ندانی ئاینه کوردیه کان شه یتان په رستیان ده گوت، نهوان شه یتانی خۆیان له بیر اندایه که بوونه وه ریکی دژ به خودا و مرۆژه که هه یج کات له بیر و هزر و ره وشتی ئاین داری دینه کوردیه کاندای نییه.

هاشمی ره زی له و فه رمایشت گه له دا ده فه رموی: «میهره په رستگه له هه یج کات ئه هر مه نیان نه په رستوه» ئه ی ئه و په یکه ره گه له و ئه و به رد نووسراوه گه له که به ئه هر مه ن پێشکه ش کراوه چییه؟ هه روا که فه رموویانه لی ترسان (!؟) دیاره مامۆستای به رپۆز له روانگه ی ئه و یستاو

زەردهشتیهوه بۆ ئههریمن دهروانی. له زەردهشتیدا جیهانی نوور و پاکێ و جوانی و راستی و چاکه نافرینراوی ئههورامهزدايه و به سه‌رۆکایه‌تی ئهوه به‌رپۆهوه ده‌چی. جیهانی تاریکی و ناپاکێ و پیری و درۆ و خراپه نافرینراوی ئههریمنه و به سه‌رۆکایه‌تی ئهوه به‌رپۆه ده‌چی و ئهم دوو جیهانه و دوو هیزه تا ناخری دنیا پینکهوه له شه‌ر دان، به‌لام له ئاینه کوردیه‌کان و دیاره له میهریه‌رستیشدا جیهانی نوور و تاریکی و خاسه و خراپه هه‌ر یه‌ك شته‌و نافرینه‌ر و به‌رپۆه‌پری گشتی هه‌ر خودایه که نه‌ختی له زات و سفاتێ له هه‌ینه‌تگه‌ل و جه‌سته‌گه‌لی جو‌راوجو‌ردا خۆی ده‌نوینێ و جیهان به‌رپۆه ده‌چی. له‌م ئاینه‌که‌دا ژیان و مردن، نوور و تاریکی و... هه‌ر یه‌ك ویست و گه‌له‌یه. خیر و شه‌ر دوو رووی سه‌کهی ویستی خودایه، پینوست و پێ ویستراوی یه‌کن.

عه‌ینولقوزاتی هه‌مه‌دانی له عارفان و سو‌فیانی گه‌وره‌ی سه‌ده‌ی پینچ و شه‌شی کۆچی ده‌تی: «و کلم الله موسی تکلیما، که‌مالتی هه‌یه. جا که‌مال هه‌یه له ئیبلیدسا... ئه‌وه‌ی که سه‌فه‌تی جبه‌ئیلی هه‌یه ده‌توانی به شه‌رمه‌وه بۆ جه‌مال و جوانی ئیبلیدس بروانی». (برگزیده‌ی اسار عین القضاة به اهتمام محمد کاظم که‌دوی - یدالله شکیبافر. ل ١٠٦) به‌راستی جبه‌ئیل بۆ جه‌مال و جوانی کی ده‌توانی ئه‌ویش به شه‌رم و به‌ دزیه‌وه بروانی؟

جبه‌ئیلێک که ئه‌ونده به خودا نزیکه. دیاره ئه‌وه هه‌ر تاوس مه‌لیکی کوردانه. ئه‌و نووسه‌رانه‌ی کتیبه‌که‌ی عه‌ینولقوزات، له عه‌تتار (شاعیر و عاریفی گه‌وره‌ی سه‌ده‌ی هه‌فته‌می کۆچی) و نه‌حمه‌دی غه‌زالی و مه‌نسووری هه‌لاج (له‌سه‌ر هه‌لاج باسمان هه‌یه) له گه‌وره‌یی و مه‌قامی ئیبلیدسدا رسته‌گه‌لیکیان هه‌تاهه، به‌لام هه‌چکام وه‌کوو عه‌ینولقوزاتی هه‌مه‌دانی که دیاره وه‌کوو باوه‌تایه‌ر له‌سه‌ر یه‌کی له ئاینه کوردیه‌کان بووه له‌سه‌ر ئیبلیدس نه‌ینوسیه‌وه. فاکتی زۆر هه‌یه که پیشان ده‌دات هه‌مه‌دان که له زه‌مانی ئه‌رده‌لانیه‌کاندا سنووری کوردستان بووه ناوه‌ندی گه‌وره‌ی میهریه‌رستی بووه. له زه‌مانی ساسانیه‌کاندا هه‌مه‌دان یه‌کی له شاره‌کانی پارێزگای ماد بووه که ئه‌و زه‌مانه وه‌کوو پارێزگای «ماسی یان ماهی» = مایی = مادی ده‌ناسرا که پینته‌ختی ئه‌وی دینه‌وه‌ر نزیک کرماشان له کوردستانی رۆژه‌لاتدا بووه. زبانی پارێزگای ئه‌مه‌رۆی هه‌مه‌دان جگه له شاری هه‌مه‌دان زا‌راوه‌ی کوردی له‌کی (ئه‌ک لاسو‌ری) و تورکیه. شاری هه‌مه‌دان ئیستا له ژێرکاریه‌گری زبانی ده‌سه‌لاتدا فارسی و تورکی قسه ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌و زه‌مانه به زا‌راوه‌ی له‌کی و هه‌ورامی قسه‌یان کردوه که زبانی شیعی «باوه‌تاهه‌یر»^(٥) بووه. باوه‌تاهه‌یر به هه‌له له کوردستانی باشووردا ناسراوه، کونگره‌که‌شی پر بوو له هه‌له. بروانن بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و ژماره. مامزستا و

جی عهینولقوزات «به‌ره‌که» بووه. ئەم ناوه هینشتا له کوردستاندا به‌تایبەت له نێو کاکه‌یه‌کاندا وه‌کوو «بڕاکه» هەر ماوه.

ئەو دوو نووسەر به‌پێژه له سەر‌ه‌تای کتیبی به‌ره‌مه‌کانی عه‌ینولقوزاتدا سه‌بارەت به‌و هه‌وسن «له کتیبی، ته‌مه‌یداتدا دیاره که «ناخه‌رت»ی قبوڵ نییه و به‌چه‌شنی بیروپای له‌سه‌ر حلوول، (چه‌شنی ته‌ناسوخ که، رۆح، واته، روح، ی خودا ده‌چیتته جه‌سته‌گه‌لیکه‌وه). دوکتور یه‌ڕه‌ین‌کووب، زانای وتوێژینه‌ری ئێرانی هاوچه‌رخ له کتیبی «جستجوهای تصوف»دا ده‌ڵێ: گشت نه‌مانه‌ ره‌نگه له‌گه‌ژ مۆچیا‌ری‌گه‌لی، گنوسی (عیرفانی پێش نیسلام)دا که‌وا دیاره له‌ کۆگی شیخ به‌ره‌که و یارانی ئەودا بووه پێوه‌ندی هه‌بی. سه‌رچاوه‌ی پێش‌وول ۱۳». (دیاره که هه‌ڕه‌ین‌کووب)یش سه‌رنجی به‌ دینه کوردیه‌کان نه‌داوه.

تاینی میه‌ره‌به‌ستی و دینه کوردیه‌کان هه‌مووشت به‌قه‌دیم و ته‌جه‌للای حه‌ق ده‌زانن عه‌ینولقوزات ده‌ڵێ: «بناغه‌ی قورئان نوورانی بوونیه که که‌لامی خودایه‌و وه‌کوو ئەو قه‌دیمه‌ واته‌ قورئان نه‌تافه‌رینه‌راوه و وه‌کوو خودا هه‌میشه هه‌ر بووه (ل ۲۷) ئەو ده‌ڵێ خودا نووره. شه‌ه‌ابی سوهره‌وه‌دی فه‌یله‌سو فی کورد به‌خودا ده‌ڵێ «نوورولنه‌نوار».

عه‌ینولقوزات نیسلامی قبووله‌ وه‌کوو دینه کوردیه‌کان که نیسلام و دینه‌کانی‌تیران وه‌کوو یه‌شی له‌ ویست و گه‌لاله‌ی کاروباری جیهان له‌ لایه‌ن خوداوه‌ ده‌زانن. عه‌ینولقوزات ده‌یه‌وی به‌ تابه‌تگه‌لی قورئان بیروپای خۆی له‌گه‌ژ نیسلامدا نزیک‌کاته‌وه تا نه‌یکوژن به‌لام نه‌کراو به‌ توانجی کافر بوون کوشتیان له‌ تابه‌تگه‌لی «الله‌ النور السموات و الارض» و «كنت کنزاً غفياً فأحببت ان اعرف» زۆر که‌لک وهرده‌گه‌ی که له‌ تابه‌ی یه‌که‌م نوور بوونی خودا و له‌ تابه‌ی دووه‌م ده‌توانی ته‌وحیدی دوو و سه‌ده‌ف و ده‌ریا له‌ تاینی کاکه‌ییدا به‌ ده‌س بیئت. له‌ جیگایه‌ک ده‌ڵێ:

«ئه‌ی می‌رخاس ئەو شته‌ی که، "قه‌دیم" هه‌بوونی پێویستی به‌ خۆیه. ئەو شته‌ی که قه‌دیم نییه و تافه‌رینه‌راوه پێویستی هه‌بوونی به‌ خۆیه‌وه نیه‌ جا چۆن ده‌توانن هاوبه‌ش بن له «بوون»دا؟ ل ۱۷۵» ئەو ده‌یه‌وی ئەم عه‌قیده‌ی میتایی و دینه کوردیه‌کان ده‌رخات که «حادث» واته‌ تافه‌رینه‌راو به‌ دیهاتوو هه‌بوونی نیه، هه‌ر چی هه‌یه‌ زاتی خودا و ته‌جه‌للایه‌کانی ئەوه. فره‌ چه‌شنی رواله‌تیه‌ و هه‌مووشت هه‌ر ئەوه، هه‌ر نووره.

چون رۆژی چوارشه‌مه سووری و سێزده‌به‌ده‌رمان له‌گه‌ژ شه‌وی یه‌لدا و نه‌روژ له‌ پێوه‌ندی له‌گه‌ژ یه‌کدا لیکداوه و له‌ تاینه کوردیه‌کاندا چوارشه‌مه سووری که رۆژی ته‌جه‌للای مه‌له‌ک تاوسه و

تاوس مهله كيش هه نهوهيه كه هه ندى له زانايان به هه له وه كوو نه هه ريمه نى زه رده شتیه كان و هه ندى وه كوو زروان بوى ده روان و ماموستا ره زيش فرموويه تى: «هيشتا نه و جوړه كه شياوه نه ناسراوه» چا كتره زۆتر له سهه مه له ك تاوس نه و شته كه زينير وه كوو نه هه ريمه نى زانيسوو (نه هه ريمه ن دروسته به لام نه ك نه هه ريمه نى زه رده شتیه كان كه وه كوو شه يتانى ئيسلام و جووه) زۆتر قسه بكه ين.

تويژينه رى كورد ماموستاى خوا ليخوشبوو «ره شيد ياسه مى» له كتيبى فارسى «كرد و پيوستگى نژادى او»، سه بهارت به تاينى فه له له نيو كورداندا به گيژانه وه له «نه نسيكلو بو دى ئيسلام» له وشه ي كورددا ده نو سيئت:

«عيشوويه، يه كى تر له بانگه يشتكه رانى تاينى مه سيحى له، سه مانين نزيك جزيره ي نيبنى عومهر، كه ليسايه كى داناو ده لى ليره دا پيش له مه كورد گه ل بۆ شه يتان قوربانيان ده كرد. مارسابها، يه كى تر له بانگه يشتكه رانه كورد گه ليكى هيتايه سهه تاينى فه له كه خوږ په رست بوون» ماموستا ياسه مى هيچ بيروپاى ده رنه بريوه، به لام چند پرس له م نو سراوه دا هه يه.

يه كه م، داوه رى عيشوويه وه كوو داوه رى زينيره كه هه ر دوو شه يتانى دينه كه ي خوږيان له ميشكياندايه. قوربانى هه ر قوربانى كردنى «گا» يه كه شوينه وارى له وه رزى زستان له هه وراماندا له سهه مر قه دى پيرشاليار^(۷) و له ناو نيزدى و كاكه ييدا هه ر به پړوه ده چى. نه م قوربانیه بۆ خودايه كه له تاينى كوڼى كورددا ته جه للاى يه كه مى نه و مه له ك تاوسه. هه روه ها كورد و ميه رپه رستان خوږ په رست نه بوونه، به لكو ده لى ن نوورى خوږ (نه خودى خوږ) وه كوو نووره كانى تر به خشين و ره جه تى خودايه كه جيڭگاي ميترا يان مه له ك تاوس يان له تاينى مه سيحيدا جيڭگاي هه زه تى عيسا و له هه ندى تاينى عه له وى كورديدا جيڭگاي هه زه تى عه لى (د - خ). ماموستا نه مين زه كى به گ سه بهارت به كاكه يى له كوردستاندا نو سيويه «كاكه يى برويان وايه عه لى بۆ ناسمان گه رپاوه ته وه و له گه ل خوږدا تيكه ل بووه و بوون به يه ك» پاش نه مه ماموستا به هه له دا ده چى و ده لى: «به نارگه لى ئيسلاميه وه خوږ ده په رستن». به وه ي نينجيله كان هه زه تى عيسا (د - خ) بۆ ناسمانى چواره م بۆ ناو خوږ عرووجى كوردوه و بۆ پړنوڼى خه لك له كاتى خوږدا دپته خواره وه. تايا ده توانين بلين مه سيحيه كان خوږ ده په رستن؟ خوږ له دينى ميه رپه رستى (ميترا ئيسم) و تاينه كورديه كاندا وه كوو گه وره ترين سه رچاوه ي گه رما و رووناكى و ژيان له زويدا پيرۆز و به ريزه، به لام ئيتر خودا نيه. نه وان قوربانيان بۆ ميترا كوردوه كه

جینگاکهی له خۆردایه و میترا هەر میهر (له سەر وشه‌ی میترا و میهر له به‌شی هه‌فته‌مدا باس کراوه) واته ئەوین و تیشک و به‌زیه‌ی خودایه. له نیتو بابلیه‌کانی کۆن و میسریه‌کاندا په‌رستی خۆر سه‌رده‌میتک باو بوو به‌لام له نیتو کورداندا هەرگیز نه‌بووه.

ئه‌و‌یستای دوا‌یینه‌ش میترا و خۆری له یه‌ک جو‌ی کردۆته‌وه و هه‌ر کام له «یه‌شت»⁽⁸⁾ ه‌کاندا جیاواز ستایش ده‌کری‌ن. خۆر له ئاینی میترایی و دینه کوردیه‌کاندا گرنه‌گه به‌لام خودا نیه. چون گرنه‌گه ناوی ده‌هینن و ناوی ئاماژه‌یان بۆدا ناره. له ئیزیدا به ناوی سوریانی «شه‌مه‌شه» (شه‌مه‌ش) و له کاکه‌بیدا وه‌کوو «ساج نار» ناوی دینن. له فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراتی سوه‌ره‌وه‌ردی کورددا وه‌کوو «ئه‌ییری ته‌عزم» و «هۆزه‌خش» ناوی براوه (له ئه‌و‌یستادا «هوه‌ره‌خشه‌ئیتته» (هوه‌ر + ه + خشه‌ئێ + ته، هوه‌رواته خوه‌ر - خۆر، خشه‌ئیتته واته تیشک دهر و دهره‌شینهر)

ئه‌و نووسراوه‌گه‌له‌ی بانگه‌ئیتته‌که‌رانی مه‌سیحی هی سه‌ده‌ی سینی زایینه. هه‌ر ئه‌و سه‌ده‌ بوو که ئه‌رده‌شیر بۆ فه‌رمی کردنی ئاینی زه‌رده‌شتی هێرش‌ی کرده سه‌ر کورده‌کان و له شه‌پ‌ری دووه‌مدا کورده‌کان تیک شکان دیاره بۆ له ناو‌بردنی ئاینی کورده‌کان بانگه‌ئیتته‌که‌ره مه‌سیحیه‌کانیش له هه‌لومه‌رجی شکست و لاوازی کورده‌کان که‌لکیان وه‌رگرتوه. ئه‌و نووسراوه ده‌توانی لایه‌نی به‌رپۆه‌به‌ری جیهان به دوو چه‌شنی تیشک و به‌زیه‌ی و قین و تاریکی نیشان بدات. له لایه‌که‌وه ده‌ئێ خۆرپه‌رست بوونه دیاره ستایشتی میترا، یان لایه‌نی تیشک و به‌زیی خودایان کردوه و له لایه‌کی‌تره‌وه ده‌ئێن بۆ شه‌یتان قوربانیان ده‌کرد که دیاره بۆ لایه‌نی قین و تاریکی به‌رپۆه‌به‌ری هه‌ستی واته خودا به ئاماژه‌ی ئه‌م‌پۆ مه‌له‌ک تاوسیان کردوه.

مامۆستای ئێرانی «پوورداود» یه‌که‌م وه‌رگێتری ئه‌و‌یستا به فارسی له سه‌ره‌تای «وه‌رگێتراوه‌ی» کتیبی «ئاینی میترای، مارتین وێرماوزن. وه‌رگێتر به فارسی نادر نادرزاده» دا ده‌نوسی «له ئاینی میترادا دوو هێز له جه‌نگی به‌رده‌وامدان ته‌ه‌وورامه‌زدا فه‌رمانه‌روای جیهانی نوور و ئه‌هریمه‌ن فه‌رمانه‌روای جیهانی تاریکی به سه‌ر ئه‌وانه‌وه زروان خودای زه‌مانه» ئه‌و هه‌له‌ که سه‌رچاوه‌که‌ی زاناکانی ئه‌وروپایین، په‌ره‌ی سه‌ندوه بۆ نووسه‌رانی پاش ئه‌و که ئاینی زروانی (که پاش ئیسلام به «ده‌ه‌ری») ه‌کان ناسراون) له‌گه‌ڵ ئاینی میترا تیکه‌لاو ده‌که‌ن. ئه‌م به‌رپۆزانه ئه‌گه‌ر وردیینی زۆریان له‌سه‌ر په‌یکه‌ره میتراییه‌کان که ته‌وحیدی میترا و ئه‌هریمه‌ن پیشان ده‌ده‌ن وه‌کوو دینه کوردیه‌کان که له‌وانه‌دا ته‌وحیدی خودا و مه‌له‌ک تارس هه‌یه تووشی هه‌له‌ی وا نه‌ده‌بوون (ئه‌م په‌یکه‌رانه به‌رچاو ده‌خرین). پایه‌به‌رز پوورداود زانای ئاینی زه‌رده‌شتیه و ئه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به

میترا گوتووه وه کوو قسه کانی مامۆستا رەزی دووپاتی زانایانی ئەوروپاییه. ئە گەر له کهتیبه کانی میترایدا ناری ئەهریمن ههیه هیچ ناوی له «زرران» نیه له موتابه قسهی زرران و «کرونوس» ی یۆنانی که پاشان باسی ده که یین ئەم هه له گهوره هاتۆته پیتشه وه. میتراپه رستی زررانپه رستی نیه. زررانی تاینیکی جودایه که له روونکراوه کانی به شی پیتشه ودا باس کراو پاشان ورد تریش باس ده کری.

مامۆستا رهشید یاسه می هه له ی گهوره سه بارهت به ئیتزیده کان ده کات. ئەو له کتیبه ناوبراوه که یدا ده نووسی: «گۆمانی تیدا نیه که دینه قه دیمه کانی بابل و ناشور و دین گه لی تازه تر وه کوو جوو و فه له و ئیسلام تیکه لاری ئیتزیدی بسوه ل ۱۲۵». گۆمانی تیدا نیه ئەم قسه گه له توانجی ناره وایه و تووژینی به سنده له سه ر ئیتزیدی و تاینه پیتشه وکاندا نه کراوه چون:

ههروه ها که زۆری له تووژینه رانی ئەوروپایی که مامۆستا رەزی له کتیبه که یدا فاکتگه لیککی زۆری له وان هیناوه ههروه ها پوررداود و چهند مامۆستای تر ده ریان خستوه تا هه شتا له سه دی عه قیده گه ل و داب و نه ریتی مه سیحی که له سه ده ی سی و چواری پاش زاین له ئەوروپا بلاو کرایه وه، له تاینی میتراپی (که له سه ده کانی سیهه م و دووه می پیتش زاین له کوردستانی باکوروه وه چوو بۆ رۆم و بوو به تاینی گشتی و فه رمی ئەوروپا) گه راوه. وه کوو جه ژنی کریسه مس (که هه ر یه لدا له دایک بوونی میتراپه) و نه ریتی نان و شه راب و عه قیده به ته جه سه ود و حلوول (ههروه ها که زاتی خودا له جه سه ی عیسا دا حلوولی کرد و هاته خواره وه بۆ نه جاتی مرۆژ که پاشان پی ناماژه ده کری). یان له دایک بوونی عیسا له دایکینکی باکیه واته شوو نه کردوو (له دینی میهرپه رستیدا هاتنه خواره وه کانی تری میترا به گوێره ی له دایکبوونی له دایکینکی شوو نه کردوو وه کوو له دایک بوونی شاخوه شین و سان سه هاک له کاکه بی «ئه هلی حه ق» دا). نان و شه راب خواردن، جه ژنی عرووجی عیسا بۆ ناو خۆر که تیدا وه کوو نه ورۆزی گشت ئیرانیه کان که و ترا جه ژنی عرووجی میتراپه بۆ ناو خۆر هیلکه رهنگ ده که ن و... (له به شی هه فته مدا له سه ر هیلکه رهنگ کردن باس ده کری)

له وانه گشت گرنگ تر کۆنتر بوونی تاینی میتراپه که له سه ده ی سینی و دووی پیتش زاینی عیسا دا له ئەوروپادا بلاو کرایه وه. جا ئە گەر لیک چون له تاینه کوردیه کان و تاینی مه سیحیدا هه یه هه لده گه ریته وه بۆ ئەو شتگه له که مه سیحی له تاینی کۆنی کورد واته میتراپی گوتووه. تاینی جوو که نیلاهیاته که ی زۆر له ئیسلام نزیکه جیا رازی هه ره به رچاوی له گه ل میهرپه رستی و

ناینه کوردیه کان هه‌یه. ئه‌گهر هه‌فت فریشتیه له ناینی جوودا هه‌یه ئه‌وانه هه‌فت فریشتیه‌ی ده‌ستکردی خودان. هه‌فت مه‌له‌ك كه له ناینی ئیزدی و هه‌فته‌ن له كاكه‌بیدا له ته‌جه‌للاکانی زاتی خودان كه جیهانی پێی به‌رپۆه ده‌بات. نه‌ختی لیكچوونی له‌گه‌ژ زه‌رده‌شتیدا هه‌یه. له زه‌رده‌شتی ره‌سه‌ن واته له كاساكاندا «ئه‌م‌شا سپه‌ند»^(٩) ان له‌گه‌ژ «سپه‌ند میتوو» ده‌بن به هه‌فت، هه‌فت ئاوه‌لناوی ئه‌هوورامه‌زدایه كه به‌وانه جیهان به‌رپۆه ده‌بات. ئه‌وانه‌ش سفته‌تن و له جه‌سته‌دا عه‌ینیته‌ په‌یدا ناكه‌ن و نایه‌نه سه‌ر زوی. سه‌باره‌ت به‌ ناینه‌کانی بابلی و ئاشووری ره‌نگه‌ مامۆستا یاسه‌می مه‌به‌ستی له‌ چه‌شنی خۆپه‌رستی بووه و خۆز وه‌كوو «ره‌ع» وشه‌مش له‌ میسر و نیوچۆمان په‌رستراوه و له‌ بابلدا ستایش‌تگاگه‌لی هه‌ره‌ شكۆداری بۆ دروست كراوه. ئیمه‌ ئه‌م‌پۆ ده‌زانین كه‌ میه‌رپه‌رستی و دینه‌ کوردیه‌کان خۆپه‌رست نین. ره‌گه‌زه‌ره‌ستی عه‌ره‌ب و یستوویه بۆ كز و لاوازکردنی فه‌ره‌نگ و زبانی كورد پێشینه‌ی بابلی و ئاشووری كه‌ له‌ گه‌ژ عه‌ره‌به‌ كاندا پێشینه‌ی فه‌ره‌نگی هاو‌به‌شیان هه‌یه‌ بدۆزێته‌وه. نالیم دین و فه‌ره‌نگ و نه‌رینگه‌لی كورد نالیم نه‌روۆز و دینه‌ کوردیه‌کان به‌لكو ته‌نیا و ته‌نیا زبانی ئاریایی كوردی كه‌ پاكترین و خاوینترین زبانی ئاریایی ناسیایه بۆ ره‌ت كردنی ئه‌و روانگه‌ به‌سنده‌یه.

له‌ سنووری چینه‌وه تا زه‌ریای مه‌دیترانه كه‌ هۆزه ئیترانیه‌کان هه‌ن هیچ زبانی ئه‌وه‌نده‌ی كوردی به‌ ئه‌ویستای زه‌رده‌شت نزیك نیه. ته‌نانه‌ت زبانی په‌هله‌وی هه‌زار و هه‌شتسه‌د ساڵ له‌مه‌ پێشیش وه‌كوو كوردی گرامه‌ر و وشه‌گه‌لی ئه‌ویستایی كه‌ زبانی ماده‌كان بووه‌ نه‌پاراستوه.

هه‌ر چه‌ند ناینه‌ کوردیه‌کان، گشت دینه‌کانیان به‌ تاییه‌ت ئیسلامیان قبوله و گشت ئه‌وانه بۆ به‌ ئه‌نجام گه‌یشتنی ویست و به‌رنامه‌ی خودا به‌ پێویست ده‌زانن و هه‌ندی له‌ كه‌سه‌یه‌تیه‌کانی ئیسلامیان وه‌كوو حه‌زرتی «عه‌لی» له‌ كاكه‌بیدا و هه‌ندیكی تر وه‌كوو شیخه‌ موسلمانه‌كان به‌ مه‌زه‌رووللا ده‌زانن و زۆریه‌ی په‌رستیاری دینه‌ کوردیه‌کان ناوی ئیسلامیان هه‌یه، به‌لام هه‌روه‌ها كه‌ وتمان ئیلاهیاتی ئه‌م دینگه‌له‌ زۆر پێش ئیسلام نووسراوه. هه‌رچه‌ند ئه‌ده‌بی نووسراوه‌ی ئه‌وان به‌تاییه‌ت كاكه‌یی له‌ سه‌ده‌ی دووه‌می كۆچییه‌وه به‌ زاواوه‌کانی هه‌ورامی و ئیزدی به‌ سۆرانی و كرمانجی ماوه‌ته‌وه و هیشتا زۆری بلاو نه‌كراوه‌ته‌وه به‌لام زۆر روون و ئاشكراهی كه‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی ناینی میه‌ریه، به‌لام به‌ سه‌مبول و ناو و ئاماژه‌گه‌لیكی‌تره‌وه و دیاره له‌ ئیلاهیاتی ئیسلام وه‌رنه‌گیراوه. مامۆستا یاسه‌می و هه‌ندی ئه‌وروپایی وه‌كوو «لایار» و «ئسپیرۆ» كه‌ لایار، ئیزدی به‌ پاشماوه‌ی دینی مانی و ئه‌وی‌تر به‌ تیکه‌لاویك له‌ شه‌ریعه‌ته‌کانی ئاشووری و زه‌رده‌شتی و ئیسلام

دهزانی ته‌مانه له يه‌ك سه‌دهه پيشدا روانگه‌ي خۆيان نووسيوه كه له‌و زه‌مانه‌دا ئيزديگه‌ل جگه‌ له هه‌ندى مژارگه‌لى پ‌واله‌تى دينه‌كه‌يان هه‌چيان نه‌دركاندبوو و ته‌نانه‌ت پييان خۆشبوو ته‌وان وه‌ك موسلمان و جوو و مه‌سيحى بزائن تا له‌ ريژ هه‌ره‌شه‌ي ته‌واندا خۆ بپاريژن.

مامۆستا ياسه‌مى له‌ رۆژه‌لاتناسيكي وردبين‌تر «هورتن» ناو ده‌بات و وته‌كه‌ي ده‌نووسى: «ئايى ئيزدى نوورپه‌رستيه و بناغه‌كه‌ي دوانه‌په‌رستى ئيرانى گه‌لى كۆنه‌ كه‌ به‌ سه‌رکه‌وتنى نوور دوايى ديت. مه‌له‌ك تاوس هاوتاي ته‌هريمه‌ن نيه‌ به‌لگم كه‌سايه‌تى په‌يداكردى بناغه‌ي شه‌ره‌كه‌ خۆى دريژه‌ي خيتره‌ به‌و مانايه‌ كه‌ شه‌ر له‌ پيداويستيه‌كاني خيتر و ئافريتراي «بيلعه‌ره‌ز» (واته‌ جه‌وه‌ر نيه‌) جا مه‌له‌ك تاوس له‌ بناغه‌كاني ئافراندى خوايه‌ و له‌ راستى‌دا خيتره‌ نه‌ شه‌ر».

به‌شى يه‌ كه‌مى وتاره‌كه‌ي كه‌ ده‌لى سه‌رچاوه‌كه‌ي دوانه‌په‌رستى ئيرانى گه‌لى كۆنه‌ له‌ گه‌ل به‌شه‌كاني‌تر دژايه‌تى هه‌يه. نه‌ گه‌ر دوانه‌ په‌رستيه‌ ئيتر چون شه‌ر دريژه‌ي خيتره‌ و له‌ راستى‌دا خيتره‌؟ ده‌لى ئيزدى نوور په‌رستيه‌. نه‌ گه‌رمه‌به‌ست «نورالانوار»ى فه‌يله‌سووفى كورد سوهره‌وه‌رديه‌ كه‌ پاشان باسى ده‌كه‌ين و مه‌به‌ستى نوورى جه‌وه‌رييه‌ نه‌ك عه‌ره‌زى دروسته‌. باقى نووسراوه‌كاني هورتن سه‌باره‌ت به‌ دينه‌ كورديه‌كان دروسته‌ مامۆستا ياسه‌مى له‌ ژيتر كارتىكردى هه‌ندى رۆژه‌لاتناسى نه‌وروپاييه‌وه‌ ده‌لى:

«به‌ لاى ئيزديه‌كانه‌وه‌ خودا ئافرينه‌رى جيهانه‌ به‌لام له‌ دريژه‌ي ژياني جيهاندا كاريگه‌رى نيه‌»
ئهم وته‌ عه‌قيده‌ي زروانيه‌كانه‌ و به‌ ته‌واوى سه‌باره‌ت به‌ ئيزدى هه‌له‌يه‌، به‌لام پاشان شتى دروستيش سه‌باره‌ت به‌ ئيزديه‌كان ده‌لى: «ئيزديگه‌ل ده‌لين خودا يه‌ كه‌م ته‌جه‌للای (ده‌رخستنى زاتى خۆي) كه‌ كوردى وه‌كوو مه‌له‌ك تاوس بوو. زاتى مه‌له‌ك تاوس له‌ گه‌ل زاتى خودا، يه‌كه‌ هه‌روه‌ها «شيخ عادي كورى مسافير» له‌ گه‌ل مه‌له‌ك تاوس يه‌ك زاتن. پاش مه‌له‌ك تاوس به‌ شه‌ش فريشته‌ي‌تر عه‌قيده‌يان هه‌يه‌ كه‌ پيئوه‌ندى ده‌رى خودا و خه‌لكن (په‌يوه‌ندى ده‌ر دروست نيه‌) به‌لام مه‌له‌ك تاوس هه‌م فريشته‌ي يه‌كه‌مه‌ و هه‌م خوايشه‌» بۆ ته‌وه‌ و تمان پيئوه‌ندى ده‌ر دروست نيه‌ مه‌له‌ك تاوس كه‌ ته‌جه‌للای يه‌كه‌مه‌ يان به‌ گويزه‌ي فه‌لسه‌فه‌ «سدور»ى يه‌كه‌مه‌ و خۆي به‌ره‌و خوار ته‌جه‌للاگه‌لى‌ترى هه‌يه‌ تا ده‌گا به‌ شيخ عه‌دى، يانى هه‌مووشت له‌ نوورى جه‌وه‌رييه‌وه‌ بيگه‌ره‌ تا ده‌گاته‌ ماده‌ي كيشدارى سه‌ره‌زوى گشتى ته‌جه‌للای زاتى خودايه‌. هه‌ر ئهم عه‌قيده‌ كورديه‌ بناغه‌ي فه‌لسه‌ي مه‌ششائيه‌كان و فه‌لسه‌فه‌ي ئيشراقى سوهره‌وه‌ردى كورده‌ كه‌ باسى ده‌كه‌ين.

سەر لى شىواوى نووسەر ئىترانپه كان زۆرتر له «ورماوزن» وه سەرچاوه ده گرى. ئەو، په يكهه ترسناكه كانى ستايشتگاكانى ميهه به رستى به «زروان» ده ناسينيت و ده لى ميترا وه كوو كوو و په يام هينه رى زروانه. نازام بۆچى توژينه رانى ئىترانى ئەم پرسيارگه لپانه بۆ پيش نه هاتوه: له تىنى زروانى دا زروان خوداى زه مان باوكى نه هوورامه زدا (خوداى رۆشنى) و نه هريمەن (خوداى تزيكى) و خۆى له شه پ و خراپه دووره، جا چون ده بى په يكهه رى ترسناكى هه بى؟ ميترا له كام به نگه و نووسراوه دا كووى زروانه؟ مه گه ر زروان جگه له نه هوورامه زدا و نه هريمەن كووى تىرى جووه؟ نه گه ر په يامه يينه رى زروانه بۆچى له هه زاران شوينه وارى ميتراى دا ناويك له زروان نييه؟ ده زانين نه هريمەنى ميتراى هه ر مه له ك تاوسى كورديه. هاوناوبونى نه هريمەنى ميتراى له گه ل نه هريمەنى زه رده شتپه كان و مانه وپه كان هۆى تىرى سەر لى شىواوى توژينه رى ئىترانپه كانه كه ناينى تانچه رستى ميتراى و ناينه كورديه كان وه كوو دينى مانى به دوانه به رستى بزانت.

مه له ك تاوس كه پاشان زۆرتر باس ده كريت ناماژه يه كى سه مبوليكه بۆ لايه نى تىرى ويست و نيداره ي جيهانى خودا. ترس له توانجى نابه جيتى شه يتان به رستى واى كرده وه كه له لايه ن هه ندى نه عه له وپه كانى كورده ستانه وه به شاراوپى ناوى ببه ن و نه رپته كانى نه نجام به دن. نه هه رۆ به شى له كاكه يبه كانى كورده ستانى رۆژه لالت له شارى «كرد»^(١٠٠) و «گاواره» و ديهاته كانى ناوچه ي «قه لخان» له پاريزگاي كرماشان بيتشاراوپى ناوى ده بن و ريزى لى ده گرن به لام به شه كانى تر وه كوو «سه هه نه» (صحنه؟!) و «كه نگاوه»^(١٠٢) و... وا، نين. به و ناوچه گه له دا گه راوم و قسه م نه گه ل خه لگ كرده وه به لام وا چاكره له پيشدا روانگه ي به ريز جه نابى «نوورعه لى ئيلاهى» گه روه ي نه هلى حه قى سه هه نه و كه نگاوه ر و كرماشان بزانت.

به ريز مامۆستا «نوورعه لى ئيلاهى» كووى جه نابى حاج نيمه توللاى جه يحوون ئابى له كتيبى (ناسارولخه ق) كه به تيكۆشانى «دوكتور به هرام ئيلاهى» كۆكراوه ته وه له لاپه ره «ج» ي سه رتا له وتارى ٦٦ ده فه رمى:

«وشه ي نه هلى حه ق بۆ دوو ده سته هاتوه. ده سته ي يه كه م خۆيان دوو ده سته ن. يه كه م به شى له تايفه ي «سان» ن كه سه رسپه رده ي، ريگاي سولتان ته سحاقن و ئيستا كتيبى بوهرانوولخه ق (له جه نابى نوورعه لى ئيلاهى كه سه رچاوه ي ناسارولخه قه) ده ستورى كار و ناكار و كرده وه دينيه كانپانه و نه وه ي له و كتيببه دايه به رپه وه ي ده بن. ده سته ي دووه م پاشماوه ي تايفه ي سان يان

یارسانن که خۆیان به ناوگه‌لی وهك، عه‌لیوللایی - نوسه‌یری - شه‌یتان‌په‌رست و... ده‌ناسیتن و له باسی تیمه به‌دەرن.

دسته‌ی دووهم ئه‌و به‌شه له نه‌هلی حه‌قی راسته‌قینه‌ن که وهك په‌په‌وله خوازیری دیداری حه‌قن چ له پ‌واله‌تدا سه‌ر‌سپه‌رده‌ی نه‌هلی حه‌ق بن یان نه‌بن». هه‌روه‌ها له وتارگه‌لی ۱۸۵۳ و ۱۷۰۶ ... له‌م باره‌وه باس کراوه.

به‌پ‌یز و حورمه‌تی زۆرمه‌وه بۆ مامۆستا، نووسه‌ر و توێژینه‌رانی که له سه‌رکاکه‌یی یان نه‌هلی حه‌ق کاریان کردوه مه‌به‌ستیان هه‌ر دوو ده‌سته‌ی یه‌که‌من و نه‌وانه‌ی دوو‌هه‌میش له ده‌سته‌ی یه‌که‌م جگه له ئه‌وه‌ی که به هه‌له به شه‌یتان ناسراوه جیاوازی ئه‌وتۆیان له گه‌ژ ده‌سته‌ی یه‌که‌م نیه. مامۆستایش بۆ خۆی له کتێبه‌که‌یدا شه‌یتانی به «نه‌فسی نه‌م‌اره» ی مرۆڤ ده‌ناسیتنه که سایه‌تیه‌کی سه‌ر به خۆ وه‌کوو نه‌هه‌رمه‌نی زه‌رده‌شتیه‌کان یان بوونه‌وه‌ریکی جیاواز و سه‌ره‌خۆ، و دژ به مرۆڤ، له‌وانه لاپه‌ره ۴ به‌ندی ۲.

له ته‌واوی کتێبه‌که‌ی ئه‌م مامۆستادا که ۷۰۸ لاپه‌ره‌یه شه‌یتان وه‌کوو بوونه‌وه‌ریکی دژ به مرۆڤ به هه‌ژمار نه‌هاتوه. هه‌روه‌ها له گشت به‌ره‌مه‌کانی باوکی به‌پ‌یزیاندا. له ژماره ۱۲۳۸ ده‌فه‌رمی... «نه‌فسی نه‌م‌اره ئامرازی جه‌سته‌یه که له جه‌سته‌دا پیکهاتوه له نه‌فسی جیمادی (پینگیان) و نه‌فسی گیایی و نه‌فسی گیانه‌وه‌ری و نه‌فسی به‌شه‌ری» له به‌ندی ۱۸۳۲ ده‌لتی «شه‌یتان واته ده‌رکراو و سه‌ریزۆ، شتیکه له جه‌سته‌ی خۆماندا. کرمیکه له ئیتساقاندا...» له وتاری ۱۸۷۸ ده‌فه‌رمی: «خه‌نناس» واته پیس و نازناری، نیبلیس به داخه‌وه ده‌بی بلیم که نه شتانی دیکه‌یه‌و نه جنۆکه‌یه‌که تیمه گیتۆ و بی‌سه‌رنج کات. هه‌ر، شه‌ینته‌نی خۆمانه (شه‌ین، واته شت وتدن واته جه‌سته)

له جینگایه‌کی تردا وتویه نه‌گه‌ر شه‌ینته‌ن ده‌رکه‌ی له جه‌سته‌ت «شاهته‌ن» واته خودا جینگای ده‌گری». مامۆستا ناوی عه‌زازیلێش دیتی که به هۆی خۆ به زل زانین و سوچه نه‌به‌ردن بۆ ئاده‌م ده‌رکرا و باسی ته‌واو بوو.

له ژماره ۱۰۶۸ ده‌فه‌رمی ده‌زگای نوور و تاریکی له یه‌ک جیا نین نه‌وان لازم و مه‌لزوم (پنویست و پیداوێستی) یه‌کن که له ئافراندا هه‌یج جیاوازیه‌کیان له گه‌ژ یه‌کدا نیه وه‌کوو شه‌یرینی و تالی».

تا جینگایهك ئەمەن دەزانم هیچ ئەهلی حەقیقەتێك خۆی بە شەیتان پەرست نازانی. مامۆستا کاتی مەرموی: دەرگای نوور و تاریکی لە یەک جیا نین، خۆی ددان نان بە مەلەکە تاوس و بناغەیی دینە کوردیەکانە.

تۆتۆینەری بەرپۆز «نوورەددین مودەرریسی چەهاردیەیی» کتیبیکی هەیه بە ناوی «خاکسار و تەهل حەق» کە بە فارسی لە هەفتاکانی زایینی دا نووسیویە لە ۱۹۸۹دا لە چاپی چوارەم دراوە. نووسەر خۆی دەروویشی تەریقەتی خاکساری لە تەریقەتەکانی ئەهلی حەق (کاکەیی) و لە نیتو کاکەییەکاندا ژیاوە و لە لای گەرەگەلی کاکەیی تێرانەو دەرسی خوێندوو. سەبارەت بە ئەهلی حەق ئەم جۆرە نووسیویە: (پستەکانی ناو کەوانەهی خۆمە)

بەشی لە تایفەگەلی ئەهلی حەق باوەریان بە مەلەکە تاوس یان شەیتانە (پروونکرایەو کە مەلەکە تاوس شەیتان نیه) گشت تایفەگەلی ئەهلی حەق (ئەوانەیش کە بە شاراوەییەو ناوی دعبەن) لە ئەعنەت کردن و جنیودان بە شەیتان بە توندی خۆ دەپارێزن و ناوی بە پێرۆز دەزانن. ئەوانەیی کە هۆگرانی مەلەکە تاوسن (ناوی بە شاراوەیی نابەن) گشت داب و نەرتیگەلی کاکەیی بەرپۆز دەبن و لە گەڵ شەیتان پەرستگەلی نەتەو کانی دیکە جیاوازیان هەیه. زۆریان لە شاری کورد و دێهاتەکانی دەرووبەری دادەژین. لە رۆژنامەیی «کەبەهان» ریکەوتسی ۱۱/۷/۵۴ واتە ۱۹۷۴ی زایینی دا نووسراوە کە «مورتەزا شیروانی» کە نێستا هەفتا ساڵیە و لە پیشدا مامۆستای پاش ناوەندی بوو لە گەڵ شەیتان لە پێنەندی دایە. لە سەدەیی پینجەمی کۆچی دا یەکی ئە مەشایەخی سۆفیە بە ناوی شیخ عادی (شیخ عەدی) لە گوندی «باعدی» لە دێهاتەکانی مووسڵ بناغەیی نایینی یەزیدی دارشت کە لە بناغەدا، نێزەدی، یە (نێزەد لە فارسی دا بە مانای خودایە). قسەکانی شیخ لە ژێر کاریگەری مانەوی و زەرپەشتیدا یە (هەر ئەو هەلەگە لە مانەوی وەک لە ژمارە کەیدا روون کراوەتەو دوانە پەرستیە و نێزەدی تاک پەرستیە. شەیتان لە زەرپەشتیدا تا ناخری دنیا لە گەڵ خودا و مەرۆفدا لە شەپدا یە و مەلەک تاوس لە نێزەدی و کاکەیدا بەشی لە هیز و ویستی خودایە) نێزەدیگەل دەلێن مەلەک تاوس شەفیعی بارەگای خودایە. دەلێن مەلەک تاوس بە شیخ عەدی نێلەمی کردوو مەلەک تاوسی گەل بە هیچ ناین و بە هیچ کەسێک خراب نالێن و ئەعنەتی هیچ کەس و ناینێک ناکەن و لایان وایە دەبی یارمەتی گشت مەرۆفی جیهان بەدەن چ خاوین و چاک بیت یان خراب و زیانی خۆ. کاکەیی گەل (کە بە ناشکرا ناوی مەلەک تاوس دەبن) دەلێن ئەو لە جەستەیی مەرۆفدا لە، داوددا تەجەللای کردوو و پاشان وەکوو کواوی

ناسنگه‌ر ده‌رکه‌وتوو و پۆژی شوپشی کاوه که لای نه‌وان یه‌که‌می نه‌سفه‌ند (ره‌شه‌مه‌ ناخر مانگی زستان) که یه‌که‌م پۆژی به‌هار کوردیه^(۱۳). ده‌لێن خودا مه‌له‌ک تاوسی له‌ ناگری عیززه‌ت نافراند. هه‌روه‌ها ده‌لێن مه‌له‌ک تاوس پێش نافراندنی جیهان هه‌زه‌تی عه‌لی (د - خ) بوو. عه‌لی نووری موته‌لق بوو. چوار فریشته‌ی نزیك به‌ خودا له‌ جه‌سته‌ی پاکی عه‌لی به‌دیهاتن. جبه‌ئیل له‌ ده‌ستی راستی و میکائیل له‌ ده‌ستی چه‌پی و ئیسرافیل له‌ ته‌ویلی و ئیزراییل له‌ زیانی عه‌لی به‌دیهاتن. مه‌له‌ک تاوس له‌ زاتی عه‌لی‌دا ناشکرا بوو (به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه) مه‌له‌ک تاوس هه‌ر دوون (جامه‌و جه‌سته‌ی) عه‌لیه. ده‌لێن نه‌گه‌ر مه‌له‌ک تاوس نه‌بوایه‌ دنیا سیسته‌م و سه‌قامی نه‌ده‌گه‌رت و ناوه‌دانی و پێشکه‌وتنی نه‌بوو.

رایان وایه هه‌ر که‌س له‌ گه‌وره‌گه‌لیان بمری پۆچی په‌یوه‌ست به‌ مه‌له‌ک تاوس ده‌بیته. لاپه‌ره‌کانی ۱۷۹ و ۱۸۰» له‌ جینگاگه‌لی‌تری کتێبه‌که‌ی‌دا سه‌باره‌ت به‌ مه‌له‌ک تاوس هه‌ر نه‌م باسگه‌له‌ دووپات کراوه‌ته‌وه.

ئه‌وه‌ دروسته‌ که‌ گشت تایفه‌گه‌لی نه‌هلی حه‌ق له‌ جینۆ و خراپ وێژی به‌ مه‌له‌کتاوس دوری ده‌که‌ن و ناوی به‌ پیرۆز ده‌زانن. دروسته‌ و دیاره‌ که‌ گشت نه‌هلی حه‌ق له‌ پێشدا بی‌شاراوه‌یی پێزیان لێ گرتوه‌ که‌ نێستا هه‌ندێ له‌وانه‌ یان «ته‌قیه»^(۱۴) ده‌که‌ن یان به‌ بۆنه‌ی دوری له‌ ته‌وانجی شه‌یتان په‌رستی له‌ سه‌دان ساڵدا به‌ ناویکی دی پێزی لێ ده‌گه‌ردی که‌ له‌سه‌ر نه‌م ناوه‌ باسی چرو پێمان هه‌یه. ئه‌و نووسه‌ره‌ به‌ هه‌له‌ خراوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌لێ ئه‌و له‌ جه‌سته‌ی داوددا ژیاوه، هه‌ر چه‌ند له‌ نه‌هلی حه‌قدا هه‌فته‌ن نووری یه‌ک چران که‌ خودایه‌ و له‌ نووری ئه‌و جووی نین به‌لام له‌ کاکه‌یی‌دا، داود به‌رانبه‌ری مه‌له‌ک تاوس نیه. ئه‌وه‌ که‌ ده‌لێ له‌گه‌ڵ تاینه‌گه‌لی شه‌یتان په‌رستی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ جیاوازیان هه‌یه‌ به‌ ته‌واوی دروسته‌ چۆن شه‌یتان له‌ نێزدی و نه‌هلی حه‌قدا سه‌رچاوه‌ی گوناھ و خراپه‌ نیه‌ و به‌شی له‌ ئیراده‌ی خودایه‌ که‌ قین و تاریکیه‌ و تینکه‌لاوه‌ له‌گه‌ڵ تیشک و به‌زه‌یی‌دا. قین ده‌توانی ره‌حمیش بی‌ نه‌گه‌ر مار مشک نه‌خوات تۆوی گیا نامینی نه‌گه‌ر شیر له‌ورکه‌ران نه‌خوات گیا له‌سه‌ر زه‌ویدا نامینی. نه‌گه‌ر شه‌و نه‌بی خۆر هه‌مووشتی ده‌سووتینی. نه‌گه‌ر له‌ مه‌م و زیندا «به‌کر»ی زیانی خورۆ نه‌بی ته‌وینی راسته‌قینه‌ی مه‌م و زین به‌ تاکام ناگات ... ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ تاینه‌ کوردیه‌کان و پێشینه‌ی ئه‌وانه‌ واته‌ له‌ میه‌رپه‌رستی‌دا قسوولترین عیرفانی وه‌حده‌تی وجودی هه‌یه‌ واته‌ هه‌موو شت ره‌نگدانه‌وه‌ و کاردانه‌وه‌ی یه‌ک شتته‌ که‌ ته‌ویش خودایه. دل و ده‌روونی تۆیش که‌ کانگای ته‌وینه‌ ته‌وی تێدایه. نه‌مه‌ له‌ مه‌م و زیندا باسی

دهكەين. موحەمەد ئەمىن ھەورامانى لە كتيبيسى «كاکەيسى ل ١٦»دا لە زارى گۆڤارى
 نوغەتولعەرب سەبارەت بە كاکەيبەگانى «قەلەم حاج» لە مەندەلىدا دەنووسى: «لە شەيتان
 بيز دەگرن و ەكوو يەزىديه كان تاوس مەلەكى پى دەلین: ئەگەر كەسى لەعەنتى شەيتان كات
 يان تف كاتە سەر زەوى توورە دەبن.... منالەگانيان خەتەنە ناکەن و ليرەدا ەكوو مەسيحى گەلن
 (!) لە لاپەرە ١٥١٥ دەنووسى عەلى بە خودا دەزانن...»

ئەوى كە نوورەدين مودەررپيسى سەبارەت بە رۆژنامەكە دەلى مورتتەزا شىوانى ئەگەل شەيتان
 لە پتوهنديدايە شتيكى ناسانە.

مەلەك تاوس لە بناغەى نوورەكە تەجەللای خودايە. شيعرگەلى لە دەفتەرگەلى كاکەيسىدا
 ھەيە كە لەودا تاوس ئاھاژەيە بۆ خۆر و پەرى تاوس سەمبولى نوورى خۆرە. جا مەلەك تاوس لە
 خۆردايە كە لە پيش ئيسلامدا ەكوو ميترا يان ميھر ناسراو. لە كتيبيسى «ديوانەگەرە» بە
 تىكۆشانى سەبيد محەمەد حەسەنى ئەم شيعرانە لە «باوہ ناووسى جاف» ەو ھاتووە.

ناوز، مەرەمۆ (ناوز دەفەرمى)

مەھى چە بالان مەھى چە بالان	ناوزم نە تاس مەھى چە بالان
مانگى لەسەر دايە مانگى لەسەر دايە	من ناوزم لە تاسى نەو مانگەوا
پەروو تاوسان نەز كەردەنم بەش	تالانم كەردەن مورغانوو حەسەش
پەرى تاوس من بەشم كەردووە و	بەرە پەلەوەرانى تاريكىم تالان كەردووە

(لە ئەدەبى كلاسىكى فارسى و كوردیدا حەسەش گانگای تاريكى و پۆم و چين جىنگای نوورە)

لە بەيتى دوانراوہدا دەلى:

خوەرشيتم تاوس، تاوسەن چل نەخش	تير تيز بالم بالدان نە سەر تەخش
خۆرم تاوسە، تاوسم چل نەخشە (واتە مەلەك تاوس جيلوگەلى زۆرە)	تيرى تيز روم لەسەر
تەختەرە ھەوادا. تيريش مەبەست تيشكى خۆرە. مەلاى جزيريش شاعيرى سەدەى دەى كۆچى لە	شيعرەگانيدا بە جىنگای تيشك «گەزمە» ى توركى كە ھەر بە مانای تيرە زۆر بە كار بردووە ەكوو

گەزمەيەك قەوسى شەفین عاشيق بە نيشادل كەفت

دئ ببست دل پارە پارە سسينە تار و مار بست

نهم شیعرانه‌ی باوه نائوس و له شیعره‌کانی‌تری یارسانه‌کاندا به ره‌مز و ناماژه له تاوس و پهری تاوس قسه‌گراوه. پهری تاوس واته نووری خۆر که له فه‌له‌ک واته چ‌رخ یان ناسمانی مانگدا ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌یه و مانگی پێ‌رۆشن ده‌کریتته‌وه. به‌گوێره‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراق و ئاینی کۆنی کوردان که له فه‌لسفه‌ی شه‌هابی سوهره‌وه‌ردی کوردیشدا کاردانه‌وه‌ی هه‌یه نووری خۆر له مانگدا هۆی به‌دیهاستی «رۆحو‌لقودس» یان به‌گوێره‌ی هه‌ندی سەرچاوه‌ جبه‌ئیله که له جیهانی ژێر خوی واته زه‌وی و مرۆڤ پارێزه‌ری ده‌کات. له ئاینی کاکه‌یی‌دا یه‌که‌م ته‌جه‌للای خودا پیر «بنیامین»ه. رۆحو‌لقودس دوون واته جامه‌ی پیر بنیامینه. ته‌جه‌للای ئه‌و که‌سه‌یه که له فه‌له‌کی خۆردایه هه‌روا که نووری خوره، مانگ رۆشن ده‌کاته‌وه، ئه‌و که‌سه‌یش هه‌روه‌ها که وتمان مه‌له‌ک تاوسه‌جا پیر بنیامین ده‌بێ‌ به‌ دوونی مه‌له‌ک تاوس و له‌گه‌ژ زاتی مه‌له‌ک تاوس یه‌کن. (له‌م باره‌وه‌ باسی زۆرت‌مان ده‌بیت). له‌ شرۆڤه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی سوهره‌وه‌ردیدا روونی ده‌که‌ینه‌وه که له فه‌لسه‌فه‌ی «مه‌ششایی» یۆنانی‌دا که یه‌که‌م ته‌جه‌للای خودا وه‌کوو «عه‌ق‌لی گشتی» ناوبراوه هه‌ر له ئاینی میترا‌یی گراوه. له «موسحیفی ره‌ش»ی ئی‌ت‌زیدی‌گه‌ل‌دا هاتوه: هه‌فت مه‌له‌ک هه‌رکام له یه‌کی له پۆژه‌کانی هه‌فته‌دا به‌دیهاستن. یه‌ک له‌وانه تاوسی فریشته‌کانه که له یه‌که‌م پۆژی هه‌فته‌ واته «یه‌کشه‌مه‌»دا به‌دیهاست. وشه‌ی «سان‌ده‌ی» که به‌مانای پۆژی خوره له ئینگلیسی و وینه‌ی نه‌وه له زمانه‌کانی‌تری ئه‌وروپایی‌دا، دیا‌ره له میهرپه‌رستی گراوه و ئه‌مه ده‌سه‌لمێنێ‌ که تاوسی مه‌له‌ک و میترا هه‌ر یه‌ک شتن. هه‌روا که وتمان یه‌که‌م سدووری خودا له ئی‌ت‌زیدا تاوسی مه‌له‌ک که له کاکه‌یی‌دا پیر بنیامین که پاشان دوون (جامه یان جه‌سته‌)ی مه‌له‌ک تاوسه له زه‌ویدا. پیر بنیامین وشه‌ش ته‌نی دیکه له کاکه‌یی‌دا و هه‌روه‌ها هه‌فت مه‌له‌ک له ئی‌ت‌زیدا ته‌نیا ناوه‌کانیان جی‌سا‌وا‌زه. هه‌ر هه‌فت له هه‌ر دوو‌دا هه‌فت نوورن که له دابه‌ش‌بوونی یه‌ک نوور که خودایه پێ‌که‌اتوون و له‌م باره‌وه هه‌چ جی‌ا‌وا‌زی‌ه‌ک له نیوان کاکه‌یی و ئی‌ت‌زیدی‌دا نیه. (هه‌له‌ب‌ه‌ت نووری جه‌وه‌ه‌ری نه‌ک نووری ر‌واله‌تی)

چون میترا و خۆر له میژوه‌ پێ‌وه‌ندیان پێ‌که‌ره هه‌بووه ئی‌ستا له ئه‌ده‌بی فارسی و کوردیدا به‌خۆر «میهر»یش ده‌ئێ‌تن.

هه‌روه‌ها که له باسه‌کانی داها‌توودا زۆرت‌ره‌ی سه‌لمێنن ئی‌تر زۆر نا به‌جیه‌که ده‌ئێ‌ن ئی‌ت‌زیدی یان کاکه‌یی له ئاینی مانی و زه‌رده‌شتی و ئی‌سلام و جوو و... به‌دیها‌تووه. زۆر ره‌سه‌ن و پوون دیا‌ره که

پاشماوهی ئایینی میترایین. نهختی لینگچوون له نیوان «سپه‌ند مینوو»ی زه‌ردهشتی، له گه‌ل مه‌له‌ك تاوسی ئاینه کوردیه‌کان هه‌یه ئه‌ویش هه‌ر نه‌وه‌یه که سپه‌ند مینوو یه‌که‌م ئافریترای خودا و مه‌له‌ك تاوس یه‌که‌م ته‌جه‌للای خودایه ئیتر هیچ. له میترای و ئیزدی و کاکه‌یی‌دا قوریانی کردنی «گا» (له کاکه‌یی‌دا به‌ ناماژی هه‌ره جوان که‌له‌زه‌رده «مانگ») هه‌یه به‌لام له گاساکاندا قوریانی کردنی گا به‌ توندی ئیدانه کراوه. له زه‌ردهشتی‌دا شه‌یتان تا ئاخری دنیا له‌گه‌ل خودا و ده‌سکرده‌کانیدا له شه‌ردایه به‌لام ئه‌م شه‌یتانه له مه‌یهریه‌رستی و ئاینه کوردیه‌کاندا بی‌مانایه.

سپه‌ند مینوو نایه‌ته سه‌رزوی به‌لام میترا بۆ پزگارکردنی ژیان له ئاسمان دیته سه‌ر زه‌وی. مه‌له‌ك تاوسیش که وتمان ناماژی پاش نیسلامه به‌ میترا له جه‌سته‌گه‌ل و ناوگه‌لیکی‌تردا دیته خواره‌وه بۆ پزگار کردنی مرۆڤ. شه‌ش ته‌نه‌که‌ی‌تر جگه له تاوسی مه‌له‌ك هه‌ر به‌شگه‌لی له زاتی ئه‌ون له جه‌سته‌گه‌ل و ناوگه‌لیکی‌تردا. هه‌فت نوورن هه‌لگه‌سار له یه‌ك نوور واته نووری خودا.

له نو فله‌ك (نو ئاسمان)ی ئه‌ستیره‌ناسی میترای و فله‌سه‌فه‌ی ئیشراقی سوهره‌وه‌ردی و ئاینه کوردیه‌کاندا (جه‌نابی نوورعه‌لی ئیلاهی له وتاری ۱۰۸۷دا به‌ نو ئاسمان ناماژه ده‌کات) هه‌فت فله‌ك هی «گه‌پوک» کانه (ئه‌ستیره‌ی گه‌پۆك ئه‌وانه‌ن که جینگایان له چاوه‌سه‌ستیره‌کانی‌تر ده‌گوردی. له ژیره‌وه بۆ سه‌ر بریتین له، مانگ - تیر «عه‌تارد» - زوه‌ره - خۆر - مریخ - موشته‌ری و زوجه‌ل). ئه‌مانه له ئه‌ستیره‌کانی‌تری ئاسمان گرنگترن و له ئایینی میترای و ئاینه کوردیه‌کاندا هه‌ر کام پۆڤیکی هه‌فته‌یان هه‌یه. به‌ وتی سوهره‌وه‌ردی که پاشان باسی ده‌که‌ین له خواره‌وه بۆ سه‌ر نوورانی بوو نیان زۆرتر ده‌بی. کم نوورترین ئه‌وانه که جیرم و قورسایشی هه‌یه مانگه‌که له ژیر ئاسمانه‌کانی‌تره.

ئه‌م مژاره ناماژه‌یه به‌ هه‌فت قۆناعی برینی ته‌کامول و گه‌یشتن به‌ پله‌ی هه‌فته‌م له ئایینی میترای‌دا که پاش برینی ئه‌و قوناغانه به‌ مه‌قامی سیمورغ^(۱۵) ده‌گه‌ن. له‌وه‌دا پۆحی مرۆڤ له‌گه‌ل پۆحی میترا واته جیهانی نوور تینکه‌لاو ده‌بیته. پاش نیسلام ئه‌مه هاتۆته نیو عیرفان و ته‌سه‌ووفی نیسلامیه‌وه و قۆناعی هه‌فته‌م ناوئاره «فه‌نافی‌للا». له میترای و ئاینه کوردیه‌کاندا پۆح که هه‌ر تیشکی زاتی خودایه بۆ ته‌کامول ده‌س به‌ ته‌ناسوخ واته گه‌پان له جه‌سته‌یه‌که‌وه بۆ جه‌سته‌یه‌کی‌تر ده‌کات هه‌تا خۆی تینکه‌لاوی جیهانی نوور واته بناغه‌که‌ی خۆی ده‌کاته‌وه. «دوانزه بورجی»^(۱۶) ئاسمان (که له جه‌غزی مه‌نته‌قوتول‌بروج^(۱۷) دایه) دوانزه یارمه‌تیده‌ری میترا‌ن که له

مه‌سیحی‌دا بوون به دوانزه، هه‌واری عیسا (چون عیسا‌یش وه‌کوو میترا که پّوحی خودا بوو هه‌لگه‌پاوه بۆ ناو خور).^{۱۸۹} له میترا‌یی‌دا ناوی دوانزه مانگی سالّ به ناوی بورجه‌کانه‌وه بوو. میترا‌نیسم، هاشم ره‌زی ل ۱۴۹). (پاش نیسلام ئەم ناوانه وه‌رگێ‌پ‌درانه‌وه به‌عه‌ره‌بی).

له‌ میه‌رپه‌رستیدا ئاسمانی گه‌پ‌ۆ‌که‌کان که هه‌فت دانیه‌یه پّوحی هه‌رکام له‌و گه‌پ‌ۆ‌کانه‌ بورپ‌ۆ‌به‌ری هه‌رکام له‌و هه‌فت ئاسمانه‌ن وه‌کوو دینه‌ کوردیه‌کان. وتمان ئاسمانه‌کان نۆ ئاسمانن. نۆه‌م ئاسمان جینگای «نورولنه‌نوار» واته‌ یه‌که‌م ده‌رکه‌وتنی خودایه. ئاسمانی هه‌شتم ته‌جه‌للای نه‌وه که جینگای نه‌ستیره‌گه‌لی وه‌ستاره. مرۆ‌قه‌کان ده‌بی تیکۆ‌شن به‌ برینی هه‌فت قۆ‌ناغ له‌ هه‌فت ئاسمانی گه‌پ‌ۆ‌که‌کان تیپه‌رن و خۆیان به‌ ناخرین پله‌ واته‌ پله‌ی هه‌شتم که‌ نزیک‌ی ته‌واو به‌ خودایه‌ بگه‌یه‌نن و له‌ گه‌ل جیهانی نووری خاوتیندا تیکه‌لاو بن. میه‌رپه‌رسته‌کان له‌ ستایش‌تگا‌کانیاندا سه‌ختی و ره‌نجی زۆریان ده‌کێ‌شا. «میترا داوه‌ری ده‌کرد تا پّوح‌گه‌لی پاک و شیوا بتوانن به‌ جیهانی نوور بگه‌ن. هه‌ر نه‌و سه‌رچاوه‌ ل ۱۶۷» پّوحه‌کان له‌ پێ‌شدا ته‌ناسوخ‌گه‌لیکی زۆریان له‌ گیاوه‌ بۆ گیا‌نه‌وه‌ر و له‌ گیا‌نه‌به‌په‌وه‌ بۆ مرۆ‌قه‌ له‌ زه‌وتیدا بری‌بوو. پّوحی مرۆ‌قی که‌ بۆ وینه‌ به‌ ئاسمانی دووه‌م گه‌یشتبوو ده‌بوا بۆ گه‌یشتن به‌ مه‌قامی سه‌رت‌ر به‌اتایه‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌ جه‌سته‌گه‌لیکی‌تردا ژبانی بکر‌دا‌یه. میترا به‌زه‌یی به‌ پّوحه‌کاندا هات و عیبا‌ده‌تگه‌ل و ریازه‌تگه‌لی دانا تا پّوح‌که‌متر ئەم جه‌سته‌ و نه‌و جه‌سته‌ بکات و زووتر خۆی به‌ جیهانی نوور بگه‌یه‌نیت. میترا یان مه‌له‌ک تاوس که‌ ته‌جه‌للای خودایه‌ له‌ ئاسمانی هه‌شتم بۆ پ‌زگاری مرۆ‌قه‌هاته‌ سه‌رزوی و پاش به‌ ته‌نجام گه‌یان‌دنی کاره‌کانی چووه‌ ناوه‌راست ئاسمانه‌کان واته‌ ناوه‌راستی هه‌فت گه‌پ‌ۆ‌که‌ که‌ ئاسمانی چواره‌مه‌ و جینگای خۆره. له‌ نه‌ستیره‌ ناسی میترا‌یی و پاشان نیسلامی‌دا دوونه‌ۆم (نه‌ دوو ئاسمان) به‌ ناوه‌کانی نه‌ۆمی «ئه‌سیر»^{۱۸۸} و نه‌ۆمی «زه‌مه‌ه‌ری»^{۱۸۹} له‌ نیوان زه‌وین و ئاسمانی مانگدا هه‌یه‌ که‌ به‌ نۆ ئاسمانه‌وه‌ ده‌بن به‌ یانزه‌نه‌ۆم. فه‌له‌کی خۆر به‌ دوونه‌ۆمی ژێ‌ر مانگه‌وه‌ ده‌بی به‌ فه‌له‌کی شه‌شم که‌ ناوه‌راستی یانزه‌یه. وتمان له‌ هه‌فت ئاسمانی هه‌فت گه‌پ‌ۆ‌که‌دا هه‌ر یه‌که‌ له‌ هه‌فت ته‌ن که‌ پّوحی نه‌و گه‌پ‌ۆ‌که‌یه‌ بورپ‌ۆ‌به‌ری ده‌کن. له‌ ناوه‌راستی گشتی‌دا فه‌له‌کی خۆز هه‌یه‌ که‌ له‌ گشت گرینگ‌تره‌ و چاره‌دێ‌ری گشتی ده‌کات. ئەم فه‌له‌که‌ واته‌ خۆز له‌ میه‌رپه‌رستیدا جینگای میترا و له‌ دینه‌ کوردیه‌کاندا جینگای مه‌له‌ک تاوس و له‌ مه‌سیحی (لا‌سای‌ی که‌روه‌ی میترا‌یی‌)‌دا جینگای هه‌زرتی عیسا‌یه‌ له‌ هه‌فت قۆ‌ناغی عیبا‌دات و سلوکی میه‌رپه‌رستی‌دا قۆ‌ناغی چواره‌م

ناوی شیڤه که شیڤه سه مېوێلی خۆڤر و میترايه که له ئاسمانی چواره‌م‌دایه. له نایینی نيزدیدا خۆڤر جینگای تاوسی مه‌له‌که که له فریشته‌کانی‌تر گرینگ‌تره. له کاکه‌یی‌دا پیر بنیامین که دوونی مه‌له‌که تاوسه‌خاوه‌نداریه‌تی ئاسمانی چواره‌م‌یان خۆڤر ده‌کات. هه‌روه‌ها رۆژی سێ شه‌مه‌یش که ناوه‌راستی هه‌فته‌یه‌ تایبه‌ت به‌وه (هه‌فته‌ی کاکه‌یی له شه‌مه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات).

له کاکه‌یی‌دا ده‌لێن هه‌زره‌تی عیسا دوونی پیر بنیامینه‌ واته‌ هه‌ر رۆجی خودایی پیر بنیامین له جه‌سته‌ی عیسا‌دا بووه. له‌م‌باره‌وه‌ خوا لێ خۆش‌بوو «حاج نيعمه‌ت‌وللا‌ی جه‌یج‌و‌نابادی» پیاری هه‌ره‌ که‌وره‌ی نه‌هلی حه‌ق که کوره‌که‌ی «نوورعه‌لی ئیلاهی» رێبه‌رایه‌تی نه‌هلی حه‌قی سه‌هه‌نه‌ و کرماشانی ده‌کرد له کتیبی هۆنراوه‌ی فارسی خۆیدا «شاهنامه‌ی»^(٢٠) حقیقت. ل ٩٦» ده‌لێ:

چنان بود عیسی به قدرت چنان بسی کرد طی مرده در قبرسان
که بُد مظهر پیر بنیام راد بدوآت حق بود مهمان به داد

واته‌ عیسا‌وه‌ها هه‌تێزیکێ هه‌بوو که زۆر مردووی له‌ گۆرستان زیندوو‌کرده‌وه‌ که نه‌و پیر بنیامین بوو که له‌ جه‌سته‌دا ده‌رکه‌وتبوو و زاتی خودا له‌ وجودی نه‌ودا میوان بوو. واته‌ عیسا‌ هه‌ر پیر بنیامین و به‌شی له‌ زاتی خودا بوو. له‌ لاپه‌ره‌ ١٣٣‌دا ده‌لێ که «ئیمام مه‌هدی (ئیمامی دوانه‌هه‌می شیعه‌)‌یش له‌ گه‌ژ عیسا‌دا ده‌رده‌که‌وی هه‌ر پیربنیامینه‌». ئیتر گومان له‌وه‌دا نه‌ماوه‌ که پیربنیامین جه‌سته‌ی ده‌رکه‌وتنی مه‌له‌که‌ تاوسه‌ و پیربنیامین له‌ گه‌ژ زاتی مه‌له‌که‌ تاوس‌دا یه‌کن و مه‌له‌که‌ تاوس‌یش که هه‌ر نه‌هه‌رمه‌نی نایینی میه‌رپه‌رسته‌یه‌ به‌شی له‌ زاتی خودایه‌.

میترا له‌ به‌رد واته‌ دێ تاریکیه‌وه‌ ده‌رکه‌وتوووه. له‌ ستایش‌گایه‌کی ئالمان و هه‌ندی جینگای‌تردا له‌ سه‌ده‌ف ده‌رده‌که‌وی. سه‌ده‌ف و به‌رد ئاماژه‌یه‌ به‌ تاریکی پێش‌جیلوه‌ی خودا. «له‌ نایینی میترا‌یی‌دا ده‌لێن پاشان میه‌ر له‌ هاتنی بۆ سه‌ر زه‌وی له‌ کچینکی باکیه‌ و شوو نه‌کردوو ده‌زیت. میترائیسم. هاشم ره‌زی» به‌ وردی وه‌کوو له‌ دایک بوونی زات به‌شه‌ره‌کانی کاکه‌یی، له‌وانه‌ شاخه‌شین و سان سه‌هاک و هه‌روه‌ها له‌ دایک بوونی هه‌زره‌تی عه‌لی له‌ خانووی که‌عه‌دا. یان له‌ دایک بوونی هه‌زره‌تی عیسا. مامۆستا ره‌زی چۆنیه‌تی له‌ دایک‌بوونی شاخه‌شین له‌ «شاهنامه‌ی حقیقت»‌ی ناوبراودا که فارسیه‌ ده‌هه‌تانه‌وه‌ و چون نه‌و به‌رپێزه‌ له‌ پێشدا هه‌تانه‌یه‌تی به‌ ناوی نه‌وه‌وه‌ ده‌یه‌نین و پاشان منیش چۆنیه‌تی زاینی باوه‌ ناو‌زی پێ زیاد ده‌که‌م.

قضا روزی آن دختر ماه چهر
 نشسته به جایی که تایید «مهر»
 یکی ژرّه از خسور بیامد دوان
 فروشد به کام شه بانوان
 بشد حامله دختر از پرّه نور
 که آن نور از حق نمودی ظهور
 پس از چند مه گشت بارش ثقیل
 پدیدار از آن نور رب جلیل
 دگر در لرستان همه مرد و زن
 شدند بدگمان زان عقیف مهن

واته تیشکیک له خۆروه هات و به توندی چووه قورگی خاتوو جهلاله (دایکی شاخه‌شین) وه. نهو کچه لهو نووره زگ پر بوو. نهو نووره له خوداوه دهرکه وتبوو. پاش چهند مانگ نهو کچه باری قورس بوو که نووری خودای پایه به رزی لیتوه دیاری ده‌دا.

له لورستان (جینگای له دایک‌بوونی شاخه‌شین) دا ژن و بیوان هه‌موو لهو کچه پاکه دل پسیس بوون... ل ۱۵۶».

نوسه‌ری شاهنامه‌ی حه‌قیقه‌ت له لاپه‌ره ۱۷۲۲دا باسی له دایک‌بوونی باوه ناور ده‌کات: بدی مادرش هم در آن عهد بکر - «چو ذات خوشین کاو نمودیم ذکر...»

واته دایکی باوه ناوریش لهو زه‌مانه‌دا هه‌ر کچی باکیه بوو وه‌کوو زاتی خوه‌شین که باسی کرا. خاتوو «دایراک» یش که دایکی سولتان نه‌سحاقه هه‌ر له نوور وه‌کوو شابازیک باری گرت که له سه‌ره‌نجام کتیب‌ینایی «یارسان» واته کاکه‌یی یان نه‌هلی حه‌قدا باس کراوه.

جگه لهو زاینه‌گه‌له که به ته‌واوی له‌سه‌ر بیژکه‌ی میترا‌ین، پّوحی خوه‌شین له خۆروه هات و نهو نووره‌ش نووری خودا بوو واته ته‌جه‌للای خودا که به‌شی هه‌ره‌گرینگی له خۆردایه نه‌مه‌یش به ته‌واوی عه‌قیده‌ی میه‌ره‌رسته‌یه.

بیژکه‌ی تری یارسان له قوربانی کردنی «گا» یان «که‌له‌شیر» (که‌له‌باب) دایسه. (له نه‌خشی میترا‌یی‌دا پیشان ده‌دری که‌له‌شیریش وه‌کوو گا نیشانه‌ی مانگه). ده‌زانین میترا له تاریکی واته له به‌رد یان سه‌ده‌ف هاته سه‌رزه‌وی. گایه‌کی له به‌رده‌رکی نه‌شکه‌وتیک‌دا‌دی. گاکه‌ی قوربانی کرد تا ژیان له زه‌ویدا ده‌س پی بکات پاشان تی ده‌گه‌ین که نهو گا هه‌ر خودی میترا‌یه واته ته‌جه‌للای حه‌ق، بۆ نافراندن و پارێزگاری له ژیان، خۆی قوربانی ده‌کات. له پیشینه‌ی نوستوره‌یی میترا‌یی له‌و‌پیدا‌کاندا و تمان که میترا بو پزگاری گیانه‌کان له مانگدا، مانگ که وه‌کوو گایه‌ک بوو ده‌کوژی. ده‌زانین که تیشکی مانگ هه‌ر تیشکی خوره جا ده‌توانین بلین که ته‌جه‌للای پّوحی خوره له

جەستەى مانگدا و ھەروەھا تەجەللای خودایە لە ڕۆحی خۆردا. دەزانین خاوەن و پارێزگاری ئاسمانی مانگ کە لە سەرەوە بو خوار ئاسمانی ھەفتەمی گەڕۆکەکان یان لە زەویدا بۆ ئاسمان چەرخى یەكەمە، لە ئاینی کاکەیی دا پیر یادگارە. لەم ئاینەدا ناوی ئاماژەى پیر یادگار «یاری زەردەبام» کە مەبەست مانگە، یەكەم قوربانییە لە یەكەم «جەم» ی پاش ئافراندندا (جەم کۆپى عیبادهتى یارسانەکانە) لەو جەمەدا خودا کە لە دوونی «یا» وە تەجەللای دەکات و لە تەجەللای تری ئەو جیهان و مەزۆ بەدی دیت پاش ئەمە لە ژیر خۆر (ساج نار کە بە باورپی من زەوی و ناوچەى ھەورامانە) دا جەمى دەبەستن. یەكەم جار ئەو یەكە لە ھەفتەن کە لە زەمانی سان سەھاکدا پیر یادگارە قوربانی دەبێ. لەم بارەو ئەو کەسەى کە لە زەمانی سان سەھاکدا ناوی «خەلیفە عەزیزی سلیمانی» لە سەرەنجامدا دەتێ:

نامیتم عەزیزی - نامیتم عەزیزی	مەدی شاھیدی نامیتم عەزیزی
شام نە دوون یا کەردەرەستاخیزی	نەژیر ساجنار میردان کەرد ریزی
گیریا دیوان جەم تەمیزی	کەردن «بە یابەست» شەرت شاقیزی

«یار زەردەبام» چەوگا مەھمیزی - کەردشان ئەو «ناچە» پوختە و لەزیزی

واتە نارم عەزیزە دەدەم شاھیدی. نارم عەزیزە شاھم (تەجەللای خودای من) لە دوونی «یا» ەو ھەلساو لە ژیر گۆی خۆردامیردانی بەرپز کرد «دیوان»^(۲۱) ی جەمیکی خاوین گیرا «بەیا بەست» (واتە پەیمانی پاش ئافراندن وە کوو پیتش شەرتی بلار بونەرەى تەجەللای تری لە جیهاندا کە خودا لە گەڵ ئەواندا دەبەستێ) کرا (مانای شاقیزم بۆ روون نە کراوە) یاری زەردەبام (پیر یادگار) لەویدا وە کوو سەر ھەوسار کردیان بە بەشگەلیکی خۆراکی خۆشەمەزە و...

ھەروا کە ھەرکام لە ھەفتەنى یارسان خاوەن و بەرپۆبەرپەکی لە فەلەکی ھەفت گەڕۆکەکانن ئەوانە فەلەکی مانگ ھى پیر یادگارە. ئەمە بە وردی بیرھیتەرى قوربانی کردنى گایە بە دەس میترا کە لە ویداکاندا باسمان کرد کە پاشان لە ئاینی میھرپەرستیدا و پاش نیسلامیش لە ئاینە کوردیەکاندا رەنگی داووتەو.

دەزانین تەجەللای خودا لە مەزۆقەکان لە ئاینی یارساندا دو چەشنە یەكەم تەجەللای خودی خودایە کە لە خۆرەودیت بەوانە دەتێن «زات بەشەر» وە کوو عەلى و خوەشین و سەھاک کە وتمان دایکیان بە تیشکی خور زگ پر بون. دووھەم «زات میھمان» کە ھەر تەجەللای خودان بەلام لە مانگەرە دین کە وتمان بە پیتی فەلسەفەى سۆھرەرەردی کورد وە کوو فەلەکی ڕۆحولقودس ناسیتراوہ

ئەمانە رۆحیان وەکوو شاباز (کە ئاماژە یە کە بۆ سیمورغی میهرپەرستی) دیتە سەر زەوی. بارە نازکە زات میهمانە (واتە بەشی تەجەللای حەق لە جەستە ی ئەودا میوانە) لە سێ بەیتی سەرەتای پارچە شیعریکی پەنجا بەیتی دا دەلی:

ناوز مەرەمۆ (ناوز دەفەرمی)

چە ی ماھوو چا بەرز چە ی ماھوو چا بەرز
شاھزەنانی چە ی ماھوو چا بەرز
شاہباز یۆنان دەر سەمەن سەر تەرز
پەرم پامنان چە ی مەرز پا ئەو مەرز
ھەر کەس خوەشینەن، ھا خوەشینش ئەز
یارم موانۆ مەقام حەق تەرز ...

واتە لە ئەو مانگەو لە ئەو بەرزەو (ھاتووم) نازم لە ئەو مانگ و لەو بەرزەو (ھاتووم)

من یە کەم شابازم سەرتەرزێ چیمەن کە پەرم (نوورم) بەردارە لە ئەم سنوور، بۆ ئەو سنوور ھەر کەس خوەشینە (شاھخوەشین پێش ناز زات بەشەر بوو) فەرمو خوەشین منم. دۆستی من دەخوینیتەو مەقامی حەق بە ھەر شێو. (ئەوی کە مەقامی خودا دەخوینیتەو دەزانێ نووری مانگیش ھەر نووری خۆر و جیاوازیەک لە نیتوان خوەشین و نازدا نیە).

بۆ یە کەم جار پام گە یاندوو کە سوھرەووردی کورد فەلسفە کە ی لە سەدە ی شەشی کۆچی دا لە سەر تاینە کوردیەکان دا نا یە باو باپیرانی بوو و بە فەرمانی سەلاحەد دینی ئە ییووبی لە سووریە دا بە توابعی نوورپەرستی لە تەمەنیکی کورتدا کوژرا. دەبوو لە پێشدا ئاماژەم بکرایە کە خۆر و ھەفت تاسمان و نوور و تاریکی و... ئەمانە گشت تەنیا دەس مایەن بۆ دەرپرینی تەوحیدیکی قوون کە باسی دەکەین. لە قسەکانی سوھرەووردی تی نەگەشت و شەھید کرا. نیتا لە زانکوانی فەلسەفە ی ئیسلامیدا وەکوو فەیلەسووفی ئیسلامی پتوہ شانازی دەکری.

بگە پرنەو سەر باسە کەمان. وتمان گا (مانگ) کە قوربانی دەکری ھەر بەشی لە میترا (نووری خۆر). جا بە گوێرە ی ئەم مژارە ئەو کە لە گوشتی قوربانی گا، یان کە لە شێردا دەخوینت لە بناغە دا ئاماژە بەو پێشکەشی گە لە یە کە زاتی حەق لە بوونی خۆی (تەجەللای خۆی) پێشکەشی تۆی کردوو دەیکات. ئەمە یە رازی قوربانی کردن لە دینە کوردیەکان و لە بنەمای ئەوانە واتە دینی میهرپەرستی دا. جا دیارە ئەو توابعی مەسیحیەکانی ئەوروپا کە وتوویانە میهرپەرستگەل مرۆفیشیان قوربانی دەکرد نادروستە. قوربانی دەبی نازەلی گیاخۆر بە تاییەت «گا» بیت. کە گانە بوو دەبی کە لە شێر بیت. ھەر وەھا کە لە پەیکەرە میتاییەکاندا پوونی دەکەینەو کە لە شێریش سەمبۆلی مانگە لە بەشی ھەفتەمدا باس دەکری. قوربانی دەبی سەمبۆلی مانگ بی. دیارە

قوربانی کردنی مرۆڤ بو میترا (مهلهك تاوس) توانجێکی نامرۆفانهیه به میهرپهرستی. مامۆستا هاشمی رهزیش ئەمه به توانج دهزانی بهلام پوونی نه کردۆتهوه بۆچی و لهسهر سه مبوله کانی مانگ و پینهندی نهوانه له گهڵ قوربانی قسهی نه کردوو بهلام نهوهی نووسیهوه که ئەم توانجه ههلهیه.

نه قوربانی کردنی گادا میهرپهرسته کان میژگی گاکه ناخۆن چون به گوێره تهناسوخ پۆحی مرۆقی پێ نه گهیشتوو له میژگی گادا دهژی. دهزانی پۆح و گیان پینکوه جیاوازی ههیه. له کاکهیشدا میشکی گاکه ناخۆن.

مینورسکی دهنووسی:

«کاکه ییه کان» به شتویهکی تایبته نان و گوشتی کولار بهش دهکهن که له ناینی کۆنه مهسحیه کان دهچی». مینورسکی شارهبازی له ناینی میترا یی و پینشینهی کۆنتری شهوه له کوردستان و نهو روپادا نیه وه کوو باسه کهی ئەمین زهکی بهگ که دیگوت به ناوی نیسلامیهوه خۆر دهپهرستن. ئەم نووسراوه ییشی له کتیبی فارسی «دهبستانوله زاهیب» گرتوه هیناویه: «کاکه یی دهلتین: خۆر ناگه پیت مه گهڕ عدلی دهستوری پێ نه دات فه له کی چواره م جینگای خۆر واته دۆلدۆل (ئه سپه کهی حهزرتی عدلی)». لێره دا ناماژه یه کی تهواو به میهرپهرستی ههیه نهویش ئەمه یه که میهر و خۆر جیا له یه کن ئیتر دیا ره که خۆر پهرستی توانجه کی نادروسته.

پیش شهوه باسه که مان لهسهر مهلهك تاوس درێژه پێ بدهین پتویسته بلین خودای تاک نافرینه ری گشت له ناینی کاکه یی دا پیش شهوه خۆی ده رخات واته له ته جه لای خۆی جیهان بنا فرینی له دۆخی موتهلقی خۆی دا بوو یه که م جیلوهی له «سپ» دا ناوی «یا» بوو پاشان له نینو «دور» دا «نیلاه» بوو له سه دهف هاته ده ری ناوی خاوه ندگار بوو خاوه ندگار به رانبهر میترا یه که دهزانی میترا له بهرد یان سه دهف هاته ده ری. ده رهاتنی خاوه ندگار له بهرد له په خشانه کانی کاکه یی دا هه یه. محمهد ئەمین هه ورامانی له کتیبی «کاکه یی» دا هه ندی له وانیه بی شروقه هیناوه. یه که م په خشانی له م باره وه ئەمه یه:

(ئاو، ده لیا) به حری. چه ند وه خت دور ده لیایی. به حرو به رنهوی. سولتان عالم هه ییه تدا وه سه نگ، تۆقی، پۆزی بهرد بیوه دور، وه به دوو سه نگ له گهرد وه له هیز گهرد بی وه هه وا) واته ئاو وه کوو، زه ریا (واته) به حر بوو. چه ند کات دور له زه ریا بوو. به حر و به ر نه بوو سولتانی عالم (خودا) هه ییه تی دا له بهرد، بهرد تهقی، ورده ی بهرد بوو به دوو که ل و (ئه م دیره تیک شیواوه).

ئەم نووسراوە کە لە بۆاری زەماندا زاراوە کەمی گۆر دراوە و ھەرۆھە شێتواری تێ کەوتووە
یادگاریکە لە زایینی میترا لە بەرد لە پیش ھاتنی ئیسلام. زایینی میترا لە بەرد یان سەدەف لە
بناغەکانی میھرپەرستیە. لە بەشی ھەفتەمدا باسی سەدەف دەکۆی.

لە زات و نووری خودا ھەفتەن و ھەفتەوانە کە دەبن بە چوار دە پێک دێن

وہسل و پەییوہنا، وہسل و پەییوہنا ھا زات و نوورم وہسل و پەییوہنا

نوورما ھەفتەوان، زاتم ھەفتەنا زات و نوور جەیک چەشمو ویم ھەنا

وہسل و پەییوہنە، ھا، زات و نوورم وہسل و پەییوہنە (واتە زات و نوور) یەک

نوورم ھەفتە وانەییە و زاتم ھەفتەنە زات و نوور لەیک چاویگەیی خۆم

خودا لە پیشدا لە جیلووی زاتی خۆی جوہرئیل کە لە جەستەیی مرۆڤ لە زەمانی سانسەھا کدا
ناوی بنیامینە و لە زەمانی عدلی و بالتوول و نازووخوہشیندا ناوگەلیتری ھەییە پێک دینی کە
یە کەم و گرینگترین تەجەللای خودایە، پاشان ھەر لە جیلووی زات شەشیتر پێک دیت کە بە
بنیامینە دەبن بە ھەفتەن. ھەرۆھە لە جیلووی نووری خودا کە ھەر زاتی ئەو، ھەفتەوانە پێک
دێن کە ناوہکانیان لە ھەر دەوروزەمانەدا ھاتووە و کۆبەندیان دەبن بە چوار دە. لە بەرانبەر
ئەمانەوہ کە چوار دە سەرچاوی نوورن، چوار دە سەرچاوی تاریکی ھەییە کە وەکوو سەرچاوی
نوورەکان دوانیان می و دوانزەیان نیرن. ناوی ئەم چوار دەش لە ھەر دەورو زەماندا ھاتووە (بۆ ئەم
ناوانە پروانە ل ۱۲۱ شاھنامەیی حەقیقەت)

مانگ فەلەکی ناخ و نزیک بە زەوی و رەنگدراوی فەلەکی ناوہراست واتە خۆرە. لە خۆردا نوور
و میھری خودا و ویست و ئیرادەیی ئەو واتە میترا یان وەکوو پاش ئیسلام مەلەک تاوس ھەییە کە لە
کاردانەوی گشت ئەمانە لە مانگدا خۆی دەنوینی و وەکوو جبرئیل یان پۆحوئەمین زەوی
پاریزگاری دەکات. ھەر وەھا کە وتمان مانگ و ھەفت ئاسمان و جوہرئیل و... ھەموو دەسمایەن بۆ
دەرپینی ئەم پاستیە کە ھەرچی ھەییە رەنگدانەوہ و کاردانەوی زاتی خودایە و جگە لە ئەو ھیچ
نیە. باوہتایەری ھەمەدانی سەبارەت بەم تەوحیدە بە شیعری ھورامی دەفەر می:

بینه‌گانی ئەمەڕۆ تا بارپستای هەفدە میلیارد ساڵ خێرای نوور هیشووگەلی کەشکەشانی دەبینن و پاش ئەوانیشە هەر هەدیە و نابینرێ. کەوا بوو جیهان فەلەک فەلەک و نەهۆم نەهۆم نیە و ئەم سیستەمە هەرەمەزنە نەناوەراستی هەدیە و نە ناخر. ئەگەر فەلسەفە و دینە کوردیەکان خۆریان هیتایە ناوەراستی جیهان بۆ دەرپرینی باوەرە تەوحیدییە کەیان بوو. ئەم باوەرە تەوحیدییە بە نەستیرەناسی ئەمەڕۆ و سەرنج لەسەر «ئەتوم» و هێزە ناوژکیەکان واتە تسی هزرین لە قوولایی مادەو تا سیستەمە کەشکەشانیەکانیش هەر قابیلی شەرۆفە کردن و پشت پاست کردنە، چون ئەم دەسمایه‌گەلە کە بەرھەمی زانستی ئەمەڕۆیە چاکتر دەتوانی تەوحیدی جیهانی سیستەماتیک دەرخات. هەرwa کە وتمان هەفت ناسمان و مانگ و خۆر و بنیامین و مەلەکە تاس و.... بوونەتە دەسمایه بۆ دەرپرینی باوەرگەلی تەوحیدی کورد.

تەنانەت چیۆکیش بەتایبەت وەکوو مەم و زین و سەیدەوان هەر دەسمایه کراون بۆ دەرپرینی باوەرگەلی تاک‌پەرستی. لە ناو چیۆکەکاندا لە پیتشدا مەم و زینی ئەجمەدی خانی وەکوو بیۆینەترین چیۆکی دینی و باوەرپەندی جیهان و پاشان مەم و زینی فولکلۆر کە لەوانەدا باوەرپەندی دینی کوردان بە جوانی تەواو پیشان دراوە باس دەکرێت.

یا گیم دور دی، هه‌نی زه‌ریه نه‌وی یار	یا گیم خوهردی، گیهان په‌یده نه‌وی
من ئژ ئارۆ به دامان ته‌زه‌ده ده‌ست	ده‌گه‌ردوونت په‌ر و پایه نه‌وی یار
له‌و جینگایه دورم دی ئیت زه‌ریا نه‌بوو نه‌ی یار	له‌ جینگایه‌ک خۆرم دی، گیهان په‌یدا
من له‌و پۆژده‌دا دسم دایه دامانت	که تاسمانت پایه و بنه‌مایه‌کی نه‌بوو

له‌م شیعه‌ه هه‌ره به‌رزهی باوه‌تایه‌ردا که موریدی شاخوه‌شین بووه ته‌و‌حیدی قولی ئاینی کاکه‌یی و هه‌ر وه‌ها ئیت‌زدیش ده‌ر ده‌که‌وی. ده‌زانین دور له‌ (سه‌ده‌ف) دایه و سه‌ده‌فیش له‌ زه‌ریادا ته‌گه‌رزه‌ریا نه‌بی سه‌ده‌ف نیه و ته‌گه‌ر سه‌ده‌ف نه‌بی دور نیه. باوه‌تایه‌ر ده‌لی: له‌ جینگایه‌ک دورم دی که هیتشتا زه‌ریایش نه‌بوو واته‌ منی مرۆف وه‌کوو تۆزیک له‌ نووری حه‌ق پیتش ته‌وی زه‌ریایه‌ک هه‌بی دورم ده‌دی و پیتش ته‌وی گیهانێ په‌یدا بی خۆرم ده‌دی یانی منیش وه‌ک هه‌ر بوونه‌وه‌رێکی‌تر پیتش ته‌جه‌للای خودا له‌ بوونی ئه‌ودا بووم.

من پۆژئی وه‌کوو ئه‌م‌پۆ ده‌سه‌و دامانی تۆ بووم که هیتشتا پایه و بنه‌مای گه‌ردوونه‌کانت دانه‌پۆژا بوو. لی‌زه‌دا نه‌ ته‌نیا شت و جینگاره‌کان هه‌ر یه‌ک شتن به‌لکم زه‌مانیش پیتش و پاشی و ئیتستای نیه و هه‌ر یه‌ک شته‌ جا تاسمان و گه‌رۆک و سه‌ده‌ف و گشت ده‌سمایه‌ن بۆ ده‌برینی تاک په‌رستیه‌کی هه‌ره قول. هه‌رچی هه‌یه هه‌ر یاره و ته‌جه‌للای یار.

به‌م جۆریه‌ که کورد بۆ ده‌برینی عه‌قیده ته‌و‌حیدیه‌که‌ی له‌ زانستی زه‌مانه‌و ته‌ستیره‌ناسی زه‌مانی پیتشوو که‌لکی وه‌رگرتوه‌. پیتش ته‌ستیره‌ناسی نوێ که له‌ زه‌مانی گالیله و کوپرنیکه‌وه ده‌ستی پێ کرد زه‌وی وه‌کوو ناوه‌ندی گیهان ته‌سه‌وور ده‌کرا که به‌ ده‌ورێدا هه‌شت تاسمان (هه‌فتی گه‌رۆکه‌کان و یه‌کی تاسمانی ته‌ستیره‌ وه‌ستاوه‌کان) بوو. سوهره‌وه‌ردی کورد و دینه‌ کوردیه‌کان کردیان به‌ نۆ تاسمان و دوو قاتیش له‌ نیوان مانگ و زه‌ویدا که ده‌بن به‌ یانزه‌.

خۆریان کرد به‌ ناوه‌راستی گیهان واته‌ شه‌شه‌مین له‌ نیوان یانزه‌دا. پاش پینج سه‌ده‌ ته‌ستیره‌ناسی نوێ، پیتش راست بوه‌ته‌وه‌ که هه‌فت تاسمانی گه‌رۆکه‌کان و تاسمانی ته‌ستیره‌ وه‌ستاوه‌کان و ناوه‌ند بوونی زه‌وی که گشت گیهان تا سه‌ده‌ی شانزه‌ی زایینی وه‌کوو راستیه‌کی نه‌گۆر باوه‌ریان پێ بوو شتیکی هه‌له‌یه. سیسته‌می خۆر که زه‌ویش به‌شیک هه‌ره چکۆله‌ی ته‌ویه‌ پاژه‌یه‌کی زۆر چکۆله‌ له‌ که‌شکه‌شانی «رپنگای شی» که پانتاییه‌که‌ی نوور به‌ سه‌ده‌هزار سال ده‌یوی و خۆی پاژه‌یه‌ که له‌ هیتشوی که‌شکه‌شانی ناوچه‌ی ئیمه‌. سه‌دان میلیون هیتشوی که‌شکه‌شانی‌تر هه‌یه. دور

پوون کردنهوه کانی بهشی دووههم

۱- «سان» وشه‌ی کوردی هه‌ورامی له نه‌ویستا بهشی گاساکاندا «سانه» دوو وشه‌یه (سا + نه) «سا» له بناغه‌ی «سه» به مانای وتن و فه‌رمایشت کردنه. بۆ وتن دوو وشه‌ی تریش له نه‌ویستادا هه‌یه «وهج»، هه‌ورامی «واچ» سوورانی «ویژ» و «بیژ». هه‌ر وه‌ها «دوو» که له کوردیدا وه‌کوو خۆی ماونه‌ته‌وه. «سه» له فارسی هه‌یخامه‌نشی به‌ردنوو سراوه‌ی بیستون‌دا هه‌ر «سه» به‌لام به‌سینی نووک دیانی The دابیژ ده‌کرا. له زمانه‌ نه‌رووپاییه‌کاندا له‌وانه ئینگلیسی «Say» به مانای وتن له‌گه‌ل «سه»ی نه‌ویستایی هاوبناغه‌یه. به‌شی دووه‌م نیشانه‌ی ئاوه‌لناوی «نه» له کوردیدا وه‌کوو خۆی ماوه‌ته‌وه و له پوون کراوه‌کانی به‌شی یه‌که‌م‌دا باس کرا. وتمان «نه» نیشانه‌ی ئاوه‌لناوی کارکه‌ره (فاعیل)ه. سانه به مانای نه‌وه‌یه که فه‌رمایشت ده‌فه‌رمی و فه‌رمان ده‌دا. له گاساکاندا زۆرتر به مانای پێبه‌ری ئاینی هاتوو. له ته‌ده‌بی کاکه‌یش‌دا هه‌ر به‌م مانا هاتوو وه‌ک ده‌لین «سان سه‌هاک» واته سولتان ته‌سحاق. له کوردستانی رۆژه‌لاتدا ناوگه‌لی جوغرافیایی «کانی سانان» نزیک‌ی مه‌ریوان - تاقه‌وسان واته تاقی شا له کرماشان (تاقوسانی) وشه‌ی هه‌ورامی که له که‌له‌وپیدا گۆر‌دراوه به تاقه‌وسان). زۆر پیتی سینی کوردی کۆن ته‌مه‌رۆ له کوردی سنه‌یی و کرماشانی‌دا بووه به «ش» وه‌کوو «مه‌له‌ک شان» نزیک‌ی سنه. خودی شاری کرماشان له پێشدا «کرمان سان» به «س»‌دا بیژ کراوه به‌لگه بۆ ته‌مه‌ نه‌وه‌یه که له سه‌رده‌می ئیسلامدا جوغرافی نووسانی عه‌ره‌ب ته‌عریبیان کردوو به «قرماسین» یان قرمه‌سین. سین و سان دوو دابیژه له یه‌ک وشه. له نه‌ویستاش بهشی گاساکاندا سانه وه‌کوو سینگه‌ه هه‌ر به‌و مانا هاتوو. «ته‌نگه‌ه» و «ه» به یه‌ک ده‌گۆر‌دین. وه‌ک له هه‌ورامی و نه‌ویستایی‌دا «نه» به مانای نوێژه. له نه‌ویستادا دابیژی‌تری «نه» «نه‌نگه‌ه»ه. جا سانه و سینته هه‌ر دوو به مانای فه‌رمانه‌وايه. پیتی «ئ» و «ا» له کوردی و نه‌ویستایی‌دا دوو دابیژن له یه‌ک پیت وه‌ک له کوردیدا «خودا، خودی» «ماردین، می‌ردین» «ئیتستا، ئیتستی» و... جا کرمان سان که نوونه‌که‌ی به بۆنه‌ی بزویی درێژی پێش خوی دا‌که‌وتوو به مانای شای کرمانه که نازناوی به‌هرامی چواره‌می ساسانی بناغه‌دانه‌ری ته‌م شاره‌یه. وه‌رگێراوه‌ی نه‌وه به فارسی واته کرمانشاه به ته‌واوی دروسته (له فارسی‌دا نوونه‌که

هیشتا هەر ماوه). سینه‌که‌ی له بواری زه‌ماندا بووه به «ش» وه‌ک کیتی «توش نه‌وزه‌ر» له سنه‌دا که له پیشدا و له ناو قه‌باله‌ کۆنه‌کاندا «تووس نه‌وه‌ر». له نه‌وێستادا «تووسونه‌تۆته‌ره» واته‌ تووس له مالباتی نه‌وزه‌ر.

۲- وشه‌ی جیهان ته‌عریب کراوی «گیهان» ی په‌هله‌وی و کوردیه. له فارسی‌دا بووه به «گیهان» گیهان له هه‌لبه‌سته کوردیه‌کانی باوه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانیدا هه‌یه:

یا گیتیم دور دی هه‌نی زه‌ریه نه‌وی یار - یا گیتیم خوه‌دی گیهان په‌یده نه‌وی یار، که باس کرا. گیهان له نه‌وێستادا «گه‌ ئیتیه» (به‌سینی نووک دیانی که پیتیکی جیاواز له «س».)

۳- ب.ب. روون کراوه‌کانی به‌شی یه‌که‌م.

۴- مانی له سه‌ده‌ی سینی زایینی له زه‌مانی «شاپوور» شای دووه‌می ساسانی وه‌کوو پیغه‌مبه‌ر خۆی ناساند و ناینیکی دووانه‌په‌رستی هینا. هۆگری زۆری په‌یدا کرد به‌لام له ره‌شه‌ کۆزیه‌کی مه‌زندای کۆژراو هه‌ندی له هۆگرانی بۆ ئاسیای ناوه‌ندی و چین هه‌لاتن و له‌وی تاینه‌که‌ی هه‌ندی په‌ره‌ی سه‌ند.

کتیبه‌کانی به‌ وینه‌گه‌ری جوانه‌وه‌ پیشکه‌ش ده‌کرد له گشت گرینگتر کتیبی «ئه‌رتنگ» یان به‌ فارسی نه‌مپۆ و «ئه‌رژه‌نگ» که نه‌ماوه. تا سه‌ده‌ی سی و چواری کۆچیش به‌ شاراوایی ده‌ژیان و نووسه‌ره‌ عه‌ره‌به‌کان وه‌کوو ئیبنی نه‌دیم سه‌باره‌ت به‌وان شتیان نووسیوه. ئیلاهیاتی ئه‌و به‌ کورتی ئه‌مه‌یه: ئه‌هوورامه‌زدا و نه‌هریمن یه‌کی فه‌رمانه‌وه‌ی جیهانی پۆشنی و نه‌وی دی فه‌رمانه‌وه‌ی جیهانی تاریکی له «قه‌دیم» وه‌ جوئ له‌یه‌ک ده‌ژیان. تا نه‌هریمن به‌ به‌شی له جیهانی نه‌هوورامه‌زدا ده‌س درێژی کرد. له‌و به‌شه‌دا تیشک و تاریکی تیکه‌لاو بوون و جیهانی ماکی ئیستای لی دروست کرا. تۆزقال‌گه‌لی نوور که وه‌کوو پۆح و گیانه‌ ده‌بی به‌ریازه‌ت و پارێز خۆیان له تاریکی رزگار کهن تا بۆ جیهانی نه‌هوورامه‌زدا بگه‌رێنه‌وه. ئیستا له جیهانی ماکی‌دا نه‌هریمن واته‌ شه‌یتان حاکمه‌ تا زه‌مانی که ئه‌م تیکه‌لاویه‌ دوایی پئی دیت. مانی دینی دوانه‌په‌رستی واته‌ سه‌نه‌وییه‌تی هینا. له‌گه‌ل تاینه‌ کوردیه‌کان که تا‌که‌په‌رستیه‌ جیاوازی گرینگه‌ی هه‌یه.

۵- له گۆفاری «تافگه‌» گۆفاری ناوه‌ندی هه‌نجه‌مینی مه‌وله‌وی کوردی سنه له نه‌وه‌ده‌کاندا و تاریکم نووسیوه که له‌وه‌دا هه‌له‌ی ئه‌ده‌یه‌ گه‌وره‌کانی ئیرانیم وه‌کوو میه‌ردادی به‌هار - نه‌دیب تووسی - مورادی ئه‌وره‌نگ و په‌رویز نه‌زکایی سه‌باره‌ت به‌ واته‌کردنی بیست و پینج به‌یتی شیعه‌ره

راسته قینه کانی باوه تاهیرم ناماژه پی کرد. ئەم بیست و پینج بەیتە لە مورزەخانە ی قوونیسە لە تورکیا لە لایدن میژوونووسی ئیرانی «موجتەبا مینەوی» یە دەرھیتراو و بلاز کراوە. دوو بەیتی ئەوەیە کە پینشکەش کرا. لێرەدا زۆر بە کورتی بە چەند خالی ئەو وتارە ناماژە دەکەم. شارامی رەجەب زادە لە کتیبی ترانەهای باباتاهر و پژووشی نو...» دا هیناویەتی

الف) کۆنترین سەرچاوەیەک کە بە باوە تاهیر ناماژە ی کردووە «راحة الصدور و آية السرور» ی «راوەندی» کە سەدسال پاش باوە تاهیر ژیاوە و لەو کتیبەدا ناماژە بە هەمدیتی «توغرول» یە کەم شای سەلجوقی لە گەڵ باوە تاهیر دەکات. دیارە باوە تاهیر لە سالی ٤٧٧ی کۆچی دا زیندوو جوو و وە کوو سۆفی و عارفینکی گەورە (نەک شاعیر) ناوی هەیە.

ب) پینش سالی ٨٤٨ واتە چوار سەدسال پاش باوە تاهیر لە هیچ تەزکەرە و ژیاننامە ی شاعیر گەلدا هیچ ناماژە یەک بە باوە تاهیری شاعیر نە کراوە. جگە لەو بیست و پینج بەیتە کە دوو پارچە شیعری سۆی بەیتی و شەش بەیتی و هەشت چوارینە یە، باقی شیعەرەکان ٦٠٠ تا ٩٠٠ سال پاش شاعیر بەو نەیسبەت دراون. بەتایبەت لە سەدە ی یازدە ی کۆچی لە زەمانی سەفەویەکاندا چوارینە ی نەیسبەت دراو بە ئەو زۆر دەبیتەووە. شیعەرە کانی باوە تاهیر کراون بە سۆی بەشەووە ئەلف: بیست و پینج بەیتی کون (ئەمانە کە چوارینە یەکی پینشکەش کرا کە هەورامی یان هەورامی و ئەکی تینکە لاون. لە کیش یەکی لە زاراوە گرینگە کانی کوردیە و بە هەورامی و کە لەو پۆی نزیکە و نە گەڵ لۆپۆ جیاوازی هەیە).

ب: سی و سۆی چوارینە هەن کە هی شاعیر گەلی فارسە کە نەختی لە هەجە کە یان گۆپووە و وە کوو شیعری باوە تاهیر لە قە لەم دراو.

ج: ٣٤٢ چوارینە ی نەناسراو هەیە کە هەر چەند هەندیکێ کوردیە و هەندیکیشی کوردی و فارسی تینکە لاون زۆر جینگای گومانە.

چون راست کردنەوی هەلە کانی ئەو ئەدیگە لە جینگای زۆر دە گۆی لێرەدا ناماژە یان پی ناکەین هیوادارم لە گۆفاریکدا بە لای کە مەووە.

٦- ئەروا کوردی هەورامی - ئووورە ئەو یستایی. رەوان فارسی بە مانای پۆج. پە هەلەوی «ئووورەن».

٧- وتاریکم سەبارەت بە پیرشالیار بۆ دوستیکم هەنارد. لەرەدا سەلماندوو مە کە پیرشالیار زەر دەشتی نەبوو و لە سەر ئاینی میهرپەرستی بوو کە پاشان بە هەندی گۆران کاری لە پەر او یزدا

بووبه ئیزدی و کاکهیی. قوربانی کردنی گا له زهږدهشتیدا حه‌رامه. زهږدهشت له گاساکاندا به توندی به گژ نهم نه‌ریتهدا چوه. هیوادارم نه‌و وتاره له گژقاریکدا بلاوکه‌مه‌وه.

۸ - یه‌شت له نه‌ویستادا «یه‌شته» به مانای نه‌و وته گه‌له‌یه که سفه‌تی ستایشتیان هه‌یه. یه‌شته‌کان به‌شی له نه‌ویستای دوا‌یینن که له‌وانهدا پی‌رژه‌کانی زهږدهشتی ستایشت ده‌کرین. یه‌شته (یه‌ز + ته) هه‌ر دوو له پوون کراوه‌کانی به‌شی یه‌که‌مدا باس کراون یه‌شت به‌گشتی به‌مانای ستایشته.

۹- له نه‌ویستادا «ئه + می‌شا + سپینتا» واته نه‌مرانی پی‌رژ و پاک نه‌و دوو نه‌لفه وه‌کوو کوردی کرمانجی و هه‌ورامی نیشانه‌ی کۆیه. شه‌ش هینز یان سفه‌تی نه‌ه‌وورامه‌زدان که به یارمه‌تی نه‌وانه گی‌هان ده‌گه‌رینیت. به‌دایبژی نه‌ویستای و ئیستا بریتین له:

وه‌ومنه (به‌همه‌ن). نه‌شه‌وه هیشه (ئوردی به‌هه‌شت). هه‌ئور وه‌تات (خورداد). نه‌میره‌تات (ئه‌مورداد - مورداد). خشته‌تره وه‌ئیری (شه‌ه‌ریوه‌ر). سپینت ئارمه‌ئیتی (ئه‌سفه‌ند - نسفه‌ند)

مانا‌کانیان به‌رێز بریتین له، ه‌زرو فیکری چاک. چاکترین پی‌رژ و پارسایی. هه‌ر شتی (شمول). بی‌مه‌رگی. توان و ده‌سه‌لات. ئارامی و گوی‌آیه‌لی پی‌رژ و پاک

۱۰- له نه‌ویستادا «کیرنته (به، ی، سووک) پیته‌ختی زه‌حاکه. ئیستا ده‌ئینن کړند.

۱۱- گاواره ناری ره‌سه‌نی کوردی مینۆرسکی به‌گاوباره‌ی زانیوه له‌ فارسی‌دا کردوویانه به‌گه‌هواره به‌مانای لانتک و بی‌شکه! کړند و گاواره له‌ ناوچه‌ی قه‌لخانی‌دان.

۱۲- سه‌هه‌نه وشه‌ی هه‌ورامی (سه‌د هه‌نه به‌دالی موه‌مه‌له) واته سه‌دکانی. له‌ لای نهم شاره‌وه

کانی و تافگه‌ زژه. «سه‌هه‌نه‌دژ» ناوی کۆنی «سهنه»یشه. نهم ناوه «به‌لازهری» گه‌شتیاری

عه‌ره‌ب وه‌کوو په‌هله‌ویه‌که‌ی (سه‌دخانی) هیناویه‌تی. (فتورحو‌لبولدان. یه‌حیسا کورپی جابری

به‌لازهری. وه‌رگێپ به‌ فارسی دوکتور موحه‌مه‌دی ته‌ره‌ککول) زژر میژوونووس و جوغرافی نووسانی

سه‌رده‌می ئیسلام به‌ شاری «سیسه‌ر» ئاماژه‌یان کردووه. به‌لازهری ده‌نووسی له‌ ۱۲ فرسه‌قی

باکووری رۆژاوا‌ی دینه‌وه‌ردایه. نه‌من بۆ یه‌که‌م جار جینگای راسته‌قینه‌ی سینسه‌رم که له‌ جینگای

گوندی ئیستای «سیس» نزیک‌ی شاری سنه‌دا بووه‌ دوزیه‌وه و له‌ گژقاری «ئاوینه» ژماره‌ نو سالی

۱۳۷۰ (۱۹۹۱) چاپی تاراندا نووسی. نه‌و زه‌مانه‌ز بی‌ورای نازانستیم له‌ سه‌ر شاری سنه‌ بوو له

بناغه‌ی «سانه»ی هه‌ورامی و نه‌ویستاییم ده‌زانی.

کەنگاوەر، فارسی کراوی کەنگەوهری کوردی هەورامیە. هەروا کە لە ژمارەگەلی پیشوودا وتووێژێکی ناره جوغرافیایە کانی نیوان کرماشان و هەمەدان و سنه هەمەدان هەورامین کەنگەوی کوردی و «کەندەك»ی پەهلەوی تەعریب کراوه بە خەندق. بەشی دووھەمی ئەم وشە «وەر» پاشگری هەورامیە وەك لە هەورامان بەشی پۆژھەلاتدا هەمانە پریدیور، دەریور، و تەنگیور... ئەم پاشگرە لە سورانی دا «وار» و «بار» وەك دەلێن زۆرێوار زێبار.

۱۳- بەھار کوردی جەژنیکە کە کوردەکانی «نار دەروەن» و مایی دەشت لە ناوێراستی مانگی زستاندا دەیگرن. ئەم ریکەوتە بەرانبەرە لەگەڵ جەژنی پیرشالیار لە گوندی «شارەوورامان»دا، چلە زایینی میتراپە.

۱۴- «تەقیە» لە میھربەرستی و تاینە کوردیەکان و شیعیەدا هەبە. بە واتای شاردنەرەوی هەندی بیروباوەری دینیە تا لە زەبری دوژمن خۆ پیاڕیزن.

۱۵- سیمورخ کە لە زمانی ئێمەدا پەلەوهرێکی ئوستورویە فارسی کراوی وشەیی پەهلەوی «سین مورخ» سین لە ئەرێستادا «سەئینە»یە. لە کوردیدا شەهین و لە فارسیدا شەهین لەم بناغەییە. لە کوردیدا وەکوو «سایین»یش لە وشەیی باژیری «سایین قەلا»دا کە بە فارسی گوردراوە بە شەهین دژ هەبە.

لە بەشی سوهرەوهردی دا زۆتر باسی دەکەین. سیمورخ کە نیشانی خۆرە هەفتەمین پلەیی برینی بە خۆدا گەیشتنە لە تاینی میھربەرستیەدا. ئەم پەلەوهرە وەکوو «شاباز» لە ئەدەبی کاکەیی دا زۆر ناوی هاتووە.

۱۶ - ۱۷- ئەگەر جێگای هەلاتنی خۆر لە یەكەم پۆژی هاوین و یەكەم پۆژی زستاندا دیاری کەین و وەکوو دووھێلی مەوازی لە پۆژھەلاتەو بە پۆژاوا دەوری زوی بداتەو نەوارێک وەکوو جەغز بە دەست دیت کە پێی دەلێن داڕەوی مەنتەقەتولبورج. خۆر و مانگ و پینج ئەستێرەیی گەڕۆک هەمیشە لەم نەوارەدا هەلدین و لە پۆژاوادا دەنیشن. ئەم داڕە کراوە بە دوانزە بەشەو بە هەراک دەلێن بورج. ئەستێرەگەلی ناو هەر بورج بە پوالت لە شتیک دەچی کە بەو شتەو ناوانراون وەك بورجی دوویشک کەوان - ماسی - بەرخ - گا، تەرازوو و...

۱۸ و ۱۹. ئەم دوو نەژمە لە نیوان زوی و ئاسمانی یەكەم واتە ئاسمانی مانگدا بوو. نەژمی یەكەم بە مانای سارد و سەرما و نەژمی دووھەم لێرەدا بە مانای گەرمە.

۲۰- شاهنامه به مانای خودا نامه‌یه. له ناینه کوردیه‌کاندا به خودا «شا» یش ده‌لئین: فیرده‌وسی شاهنامه‌که‌ی خوی له خودا نامه‌کانی په‌هله‌وی وەرگیراوه‌ته‌وه. شا به دابیتری هه‌ره‌کۆن خشائیسیه (به‌سینی نووک دینای که زۆر ده‌گوردی به «ه») له بناغه‌ی «خشی» نه‌ویستانی و «شی» کوردی. به مانای هیتز و توانین. له نه‌ویستادا جگه له توانین مانای ده‌سه‌لاتیشی هه‌یه. له کرمانجی‌دا ده‌لئین «ئه‌ز دشیتم» واته‌ من ده‌توانم له په‌هله‌ویدا «خشا» له کوردیدا شا، هه‌رخشائیسیه‌ی کۆنه به واتای شار خاوه‌ن ده‌سه‌لات.

۲۱- دیوان لیژده‌دا مه‌به‌ست ده‌رباری شایه. دیوان له په‌هله‌ویدا «دیپی وان» یان دیویوان له بناغه‌دا دوو وشه‌یه «دیپ یان دیو یان ده‌ژ یان دیپ» وشه‌ی سوومریه که هاتۆته نیو زمانی عیلامی پاشان هاتۆته نیو زمانی تیرانیه‌کانه‌وه. به مانای نویسنه. دیوان به ده‌فته‌ر و ده‌زگای حکومه‌تی و به کتیبی شاعیرانیش گوتراوه به گشتی به‌و جیگایه ده‌لئین که نووسراوه‌ی تیدا‌یه. وشه‌ی ده‌فته‌ر و ده‌بیر (نووسه‌ر) و ده‌بستان و ده‌فستان (له کرمانجیدا) و ده‌بیرستان له‌م بناغه‌یه. سازی ناینی کوردان «ته‌نمووره» که نوونه‌که‌ی دا‌که‌وتوه و نه‌مرۆ ده‌لئین ته‌مووره له کوردستانی باکووره چوو بۆ رۆم (ئه‌نادۆلی ئیستا) و «نوت» یان بۆ نووسی. چون به نوتی نووسراوه لی‌ده‌را کورده‌کان پێیان گوت «دیوان» واته‌ نه‌و سازه‌ی که به نوتی نووسراوه لی‌ده‌دری. نه‌و که‌سانه‌ی که له‌میدیاکاندا ده‌لئین دیوان سازیکی تورکیه ده‌بی بزانی زۆرت له هه‌زار سال پیش هیرشی تورکان بۆ رۆم و به تورکی بوونی زمانی رۆمی پاش رووخانی کونستانتینیا (ئه‌سته‌نبول) به ده‌س تورکه‌کانی عوسمانی نه‌م سازه له نیو کورده‌کاندا هه‌بووه و له ستایشگا میترای و ئیژدییه‌کاندا لی‌دراوه. موسیقای تورکی نه‌مرۆ جگه له موسیقای عه‌ره‌بی و کوردی و نه‌روپایی یان تیکه‌ل کرای نه‌مانه شتیکی‌تر نیه. ناریاییه‌کان که کۆچیان کرد بۆ تیران نووسینیان نه‌بوو. وشه‌ی «دیپ» یان بۆ نویسن له عیلامیه‌کانه‌وه گرت و بۆ نویسنی سه‌ریست به کاریان هیتا.

چه‌شنی نویسنی سه‌ر به‌رد هه‌بوو که بۆ نه‌وه وشه‌ی ناریایی «نی‌به‌ش» یان بۆ دانا. په‌ش به مانای هه‌ل تۆقینه. له کوردی له‌کی و که‌له‌وری و جافی‌دا ده‌لئین «په‌شام» واته‌ ماسین و هه‌ل تۆقین. «نی» پێشگریکه که مانای پێشگری «دا» ی کوردی هه‌یه. به گشتی به مانای دا کراندن بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی وشه‌یه. «نی‌فیس» ی کرمانجی و «نوس» ی زاراوه‌کانی‌تر له‌م بناغه‌هاتوه. له په‌هله‌ویدا «نی‌فه‌ش» و له فارسیدا «نقشته‌ن». نی په‌ش له به‌رد نووسراوه‌ی بیستوندا هاتوه.

بۆ ئەوە بە مانای پاستەقینەى مەلەك تاوس و باوەرى تەوحیدى كوردان پەى بەرین دەبى بزانیڭ كە كوردگەل بۆ دەربەربىنى باوەرەكانیان لە زانستگەلى زەمانەى خۆیان و لە چیرۆك كەلكیان بەرگرتووە. ئەم چیرۆك گەلە وەكۆو بەیت بە دەنگى بەرز خۆینراونەتەوہ بۆ ئەمەىە كە پیتیان تەگوترى «چرىكە»، ئەو كەسەى كە دەنخوینیتەوہ پى دەلین «چرگەر». چرىكەى مەم و زىن واتە فونكلۆرەكەى بە ھەندى گۆران لە بواری زەماندا ھەرماوہ و پاش مەم و زىنى ئەحمەدى خانى شروڤە دەكریت، خوینەرى بەرپز تى دەگات كە ئەم چیرۆكە لە پیتش ئىسلام ماوہتەوہ و لەسەر بناغەى تەوحیدى میتراى (دینى پیتش ئىسلامى كوردان) وتراوہ. لە وتارىكدا لە گۆڤارى «سروہ» ژمارە ٩٢ رەشەمەى ١٣٧٢ (١٩٩٣ز) بۆ یەكەم جار لە میتراى بوونى ئەم بەرھەمە قسەم كرد و ناماژەم بەوہ كرد كە ئەحمەدى خانى بەسەرھاتى سوھرەوہردى كورد و «مەنسورى ھەلاج»ى لە پیتش چاو بووہ و لە توانجى نوورپەستى و تەكفیر ترساوہ و لە ھەندى جىڭگادا كە روون دەكریتەوہ دەس دەباتە بەر ناماژە و دەس بە گۆچان روپشتن.

ئەم چیرۆكە بە ناوہكەىدا ديارەكەھى زۆر پیتش ئىسلام و سەردەمى باوبوونى زمانى ئەوئىستایە. زمانى ئەوئىستایى داىكى زمانى كوردى و پەھلەویدە. ئەمە لە بەرھەمىكى تەرمدا (وہرگىتەران و شروڤەى گاناكان) داسەلمینراوہ

مەم لە كوردیدا و «مەھزەم» لە ئەوئىستایىدا بە مانای «مەست»ە. مەھزە + م، مەھزە لە ئەوئىستادا بە مانای «مەى» واتە خواردنەوہى مەستى ھینەرە و «م» چەشنى نیشانەى ئاوەلناواری بەركارە. مەھزەم واتە مەى لى دراو، مەست، خەيال.

دەزانین لە كوردیدا پیتى «د» و «ذ» دەسوئ وەكۆو «دەلیم و ئەلیم» یان «قەرەداخ» كە خەلكى نارچەى سلیمانى و عەرەبەت كرددویانە بە «قەراخ». «زىن» لە ئەوئىستادا «زىنى» یان بە قاعیدەى نووسینى ئەوئىستایى «زەئینى» بە مانای «ھۆشیار»ە. «ى» ناخى زىنى نیشانەى مىیە و ئەمپۆ لە كوردى كرمانجىدا وەكۆو «ئى» بە كار دەچیت و چون باسى زۆر ھەتدەگریت لى دەگەپن. زىنى لە دۆخى نىرىدا دەبى بە «زىنە» یا زەئینە واتە پیاواری ھوشیار. زۆر «ى» نیشانەى دۆخى مى لە كوردى ئەمپۆدا داپیتز ناكرى وەكۆو وشەى ئەوئىستایى «نافرەتى» یان بە

قاعیده‌ی نووسینی ئەوێستایی «ئافره‌ئیتی» که ئەمڕۆ ئافره‌تی له کوردیدا بووه به «ئافره‌ت» به وردی مانای «موحترمه‌مه‌»ی عه‌ره‌بی ده‌گه‌یه‌نیت. له بناغه‌ی «فری» هیند و نه‌وروپایی به مانای خۆش‌ویستن و دۆست بوونه. به پیشگری «ئا»وه مانای ریز و ئیحترامی هه‌یه. ئافره‌تی له دۆخی نیری‌دا ده‌بی به «ئافره‌ه‌نت» واته‌ پیاوی به‌ریز. وشه‌ی «ئافه‌رین»یش له کوردی و فارسی‌دا هه‌ر له‌م بناغه‌یه. جا مه‌م و زین له‌ زمانی ئەوێستایی (زبانی ماده‌کان)دا ده‌بی به «مه‌ه‌دم ئووتا زه‌ئینی». «ئووتا» له په‌هله‌وی چهند سه‌ده‌ پێش ئیسلامدا سواوه به «ئوود» له کوردی کرمانجی‌دا به قاعیده‌ی کوردی، داله‌که‌ی دا‌که‌وتوره (وه‌ک مه‌جموود = مه‌جمو) و بووه به «ئوو» له سۆزانی و زاراوه‌کانی دیکه‌دا «وو» وه‌ک ده‌لێن «مه‌م و زین». به مانای مه‌م و زین بۆیه که‌م جار له وتاری ئوستورپه‌ناسی کوردی له گۆڤاری «تاینده ژماره ۳۹ سالی ۲۰۰۲دا ئاماژه‌م کردوه.

مه‌م و زین که به مانای مه‌ست و هۆشیاره زۆر به جینگا هه‌لبێژێردراوه. له مه‌م و زینی فولکلۆردا پیاو و ژنیکی تری ئەوینداری‌یه‌ک هه‌ن به ناوی «به‌نگینه» و «ئه‌ستی» که له مه‌م و زینی خانی‌دا «تاژدین و ستی»یه. «به‌نگینه و ستی»یش هه‌ردوو ناوی ئەوێستاییه. به‌نگینه ناوی پیاوه، له بناغه‌ی «به‌نگه‌» له ئەوێستادا هه‌یه له کوردی و فارسی ئەمڕۆدا ده‌لێن «به‌نگ» که له گه‌لای گیای «شادانه» درووس ده‌کری و ده‌یکێشن و مرۆڤ گینج و مه‌نگ ده‌کا. له عه‌ره‌بیدا به به‌نگ «حه‌شیش» ده‌لێن. جا به‌نگینه (به‌نگ+ینه) هه‌ر به مانای مه‌نگ و مه‌سته. پاشگری «ینه» له کوردی ئەمڕۆدا زۆره وه‌کوو ده‌لێن زێرینه - دارینه ... «ئه‌ستی» (ئه‌ه+تی) دۆخی می‌یه به مانای عه‌ره‌بی «مه‌وجود» و مه‌به‌ستمرۆڤی له‌سه‌رخۆیه. ئەوه‌ی که وجودی خۆی هه‌ست ده‌کا. ئەستی له سانسکریتیشدا هه‌ر ئەم مانای هه‌یه.

له دۆخی نیری‌دا ده‌بی به ئەسته (ئه‌ه+ته) واته‌ پیاوی له‌سه‌ر خۆ هوشیار. جا «به‌نگینه و ستی»ش هه‌ر به مانای مه‌ست و هۆشیاره که زۆر به جی هه‌لبێژێردراوه.

چیه‌زکی مه‌م و زینی ئەمه‌دی خانی به کورتی و شروقه‌ی ئەوه

له سه‌ره‌تا‌کاندا له پێشدا ستایشتی خودایه. ئەم ستایشتانه ۳۶ به‌یته که خانی تێدا ده‌لی:

... موته‌لق تو‌موفید و موسته‌فا دی	بی‌شویه‌م مورید و هه‌م مواردی
نووری تو، دحوسن رووی دل‌دار	ناری تو، دقه‌لبی عاشقی زار
شه‌معی، نه‌ژقسیم نوور و ناری	شه‌مسی نه‌ عه‌یان، توپه‌رده‌داری

خانی خودا وه کوو ناگری نهوین له دلدا و جوانی پرووی نازیز و وه کوو خویری شاراهه (به وتهی سه ره وه ردی «نووری جدوه ردی») وه سف ده کات. پاشان په سن و سپاسی خودایه له ۵۷ بهیت دا. له وهدا وه کوو سوهره وه ردی کورد ناماژهی به نو ناسمانه:

نهف «نهه» سه ده فیید پرمسرای دورپید سپی شهوی دتاری
له م بهیتانه دا باسی «وه حده تی وجود» هدی وه اته ته جه لالی خودا له جیهان له خراب و چاکدا:
... فیله جومله چ نه وه ل و چ ناخر نه لقیسه چ موئمن و چ کافر
هه ر یه ک ژت هه را وه بوونه مه زهه نهف رهنگ، دوان تو بووی موزمهه
واته نهی خودا هه وه ل و ناخر، باوه پمندن و کافر هه رکام بوون به مه زهه ری تو و ناوه ها تو
نه واندا شار دراوهی.

هوسناته یه زینه تا هه بیبان ره شکاته یه غیره تا ره قیببان
مه یلاته یه عاشقان دکیشتیت ده ردی ته یه دل ژبهه ره دیشیتیت
واته نهی خودا جوانی تو یه زینه تی پرووی نازاران و رق و هه سه دی تو یه بوته غیره تی
به ره له ستکارانی عاشقان. نه وه مه یلی تو یه عاشقان ده کیشیتیت و ده ردی تو یه که دلی نهویندار
له به ری ده ئیشیتیت...

شینی سهنهان که په نجا هه جی کرد بوو تو شیتیت کرد بۆ کچی کافر واته شینی سهنهان جوانی
تو ی له رووی کچی کافر دادی و نهویندار بوو... واته خودا هه م سه رچاوهی کوفره هه م نیهان. خانی
له م سپاسنامه دا بۆ دهه برینی وه حده تی وجود باسی شیوهی تووتی گرتنی هیندیسه کان ده کات.
نه وان ناوینه یه ک که له ژیریدا داودایه له جینگای چینهی تووتی داده نین. تووتی واده زانی ناوه و
خوی ده خاته سه ری و ده که ویتته دار. خانی ده لی:

نه قشی ته دینن نه و دتاقی ناکه ن هه زه ری ژناؤ و داقی

واته ای خودا تووتیه کان نه قش و سیمای تو له ناودا ده بیسن بویه ناترسن و خویان ده خه نه
ناودا (واته تووتی خوی که له راستی دا کاردانه وهی تو یه له ناودا ده بیسن و خوی ده خاته دار).
سه به ره ت به ئیبلیس واته شه یتان ده لی:

وی سوچه نه کر، ل غهیری مه عبوود گیترا ته ژ بهه، ده ری خوه مه ردوود

واته شهیتان جگه له تو سوجهی له کهسی تر نه برد بزیه تو له ده‌رگای خۆت دهرت کرد. مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که شهیتان نه‌یتوانی ویست و جوانی خودا له ئاده‌مدا بیینی. جا نه‌ته‌نیا ئاده‌م به‌لکوو هه‌رچی له جیهاندا‌یه شیایوی سوجه بردنه چون مه‌زه‌زی زات و سیفاتی خودایه.

پاشان خانی له ۶۷ به‌یتدا په‌سنی هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د (س - خ) ده‌کات. ئیره‌ش‌دا خانی هه‌ر هۆنراو‌کانی وه‌حده‌تی و‌جووده‌یه و به‌ جوانی له‌م ده‌سمایه که‌لک وه‌رده‌گری:

نه‌شیا، ب‌حه‌سه‌ب ده‌لیل و بورهان	نابن چو مه‌گه‌ر «وجووب» و «ئیمکان»
واته‌شت‌گه‌ل به‌دلیل و به‌لگه	هیچ‌نین مه‌گه‌ر واجیب و مومکین
واجب یه‌که‌ه‌زاتی کیه‌ریایه	مومکین په‌رچه‌مه‌عی ماسیوایه
واته‌واجب‌ولو‌جوود ته‌نیا خودایه	مومکین‌ولو‌جوود زۆره و هه‌رچی جگه‌له
یه‌عنی نه‌وی دی‌بیت موبه‌ره‌ین	حوسناوی به‌ده‌رکه‌فت ژمومکین

واته نه‌وه‌ی که ناشکرا ده‌بیت نه‌وه‌یه که جوانی خودا له مومکین‌گه‌ل‌دا ده‌رده‌که‌و‌یت. مه‌خلووق و تاییه‌تمه‌ندی‌گه‌لی هه‌ر ته‌جه‌للای خودایه له دینه کورديه‌کاندا باسما‌ن کرد...

نه‌ف نه‌وه‌ل و په‌ووح و عه‌قل نه‌وه‌ل هه‌ر‌سینه ب نه‌وه‌لی موئه‌وه‌ل....

خانی ده‌لی خودا نه‌وه‌ل بوو پاشان په‌ووح و عه‌قلی لی‌ده‌رکه‌وت به‌لام خودا و په‌ووح و عه‌قل به‌سی‌شت مه‌زانه هه‌ر یه‌که‌شته. له‌م شته ترووسکینک ده‌رکه‌وت و موحه‌مه‌د (د - خ) به‌دی هات.

هیژا، نه‌زه‌مین نه‌ته‌ف سه‌مابوو نه‌و سه‌روه‌ری جومله‌نه‌نبیا بوو

واته هه‌شتا نه‌زه‌وی و نه‌ناسما‌ن بوو که موحه‌مه‌د سه‌روه‌ری گشت پی‌نغه‌مبه‌ران بوو. نه‌م به‌یته‌بهرینه‌روه‌ی شیعره ته‌وحیده‌که‌ی باوه تایه‌ره که باسما‌ن کرد.

باسی دیکه‌ی سه‌ره‌تا داخوازی شیفاعه‌ته له هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د (د - خ) له‌م شفاعه‌تخو‌ازیه‌دا ده‌لی....

که‌س نینه ژ کافر و عوساتان مه‌زه‌هر نه‌بتن ژ بوو سیفاتان

کافر بووین نه‌م ب ئیسمی‌قه‌هار غه‌فاره کو نه‌م کرن گونده‌کار

واته کەس لە کافر و عاسی نیە کە جینگای دەرکەوتنی سیفاتی خودا نەبن. ئەگەر کافرین هەر سیفەتی قەهەری خودایە و ئەگەریش گوناھکارین لە سیفەتی بەخشنەویی خوداوە سەرچاوە دەگرن. ئەمە باشتر باسی خودا یان مەلە کە تاوس ناکرێ.

لە سەرەتاکاندا باسی نازایەتی و پۆژرەشی کوردان دەکات چون سەبارەت بەمە زۆر نووسراوە لێ دەگەڕێن. باسی تر لە سەرەتاکاندا هۆی هۆنینهوەی پەرتوو کە کەمی بە کوردی کرمانجیە.

سەبارەت بەمەش زۆر نووسراوە و بەداخووە هەرکەس لەسەر مەم و زینی خانی نووسیوە تەنیا باسی نەتەووە پەرەری ئەوی هیناوە بەلام بەداخووە بەمە ناماژە نەکراوە کە خانی یەکی لە بێوینەترین و جوانترین چیرۆکی عێرفانی فەلسەفی جیهانی بە کوردی داناوە، ئەمە یە ئەرپەری خۆشەویستی نەتەووە. دیسان بەداخووە لە وەرگێڕانی مەم و زین بە زمانگەلی ئوروپیی دا پەییامی عێرفانی و فەلسەفی ئەم چیرۆکە هەست پێ نەکراوە و ئەم چیرۆکە یان تەنیا وەک کوو چیرۆکیکی ئەویندارانە زانیوە. فیلمە سینەماییە کە یەشی هەر وایە.

پێش دەس پێکردنی چیرۆکە کە خانی ساقی نامە یەکی هەرە جوانی هە یە. ئەم مە یگێڕنامە بە تەواری لەسەر تائینی میهریە و ئەبەشی جام و مانگ و شەراب و هۆم دا دەگەڕێنەووە و لەسەری باس دەکەین.

لە دەستپێکی چیرۆکە کە لە ٦٤ بەیتدا پەسنی «میری بۆتان» واتە میر زینەدین دەکات...

پاشان دەلێ میر زینەدین دوو خوشکی هەبوو:

ئەو حوور و پەری بێ بێ بە دەل بوون لە ورا کوژتوور «لەم یە زەل» بوون

واتە ئەو حۆر و پەریە هاوتایان نەبوو چونکوو لە نووری خودا درووس کرا بوون

پاش پەسنی زۆری جوانی ئەو دوو، دەلێ مرۆڤ دوو جۆر ئەوینداریان هە یە:

هەن راغیبی حوسن لایە زالن هەن تالبی قالبی بەتالن

لاکین هە میان یە کە یە قین دۆست فەرقا کو هە یە ژمە غز تا پۆست

واتە هەندێ مەیلیان لەسەر جوانی تەواو نەهاتووی خودان و هەندیکیش خوازیاری جەستە ی هێچ و بە تالن بەلام هەر دوو (جوانی خودا و جەستە) یە کەن بەلام یە کێکی کاکلی دەوی و ئەوی دی پێست هە لێ بژێری.

باسی تر سەبارەت بە دۆستی مەم و تاجدینە (لە مەم و زینی فولکلوردا «تازدین») هاتووە کەرەسەتە) لە قەلاو کوشکی میردا لاوی نازا و جوان و بەهیز و پالەوان زۆر بوون کە خوازیاری

زین وستی بوون به لام دوو لاری دیکه هه بوون: تاجدین دگوتنی، جهوانهک + گۆده رزی^۲ زه مانه
په هله وانهک

با پیرانی تاجدین له سه ده فته رانی ده رباری میربوون و بارکی وه زیر بوو.
تاجدین دوو برای لیها تووی هه بوو که ناریمان عارف و چه کۆ بوو. (له مه م و زینی فولکلوردا به
جینگای عارف «عه رفۆ») هاتوه.

تاجدین دوستیکی زۆر خۆشه و یست و به ئه مه گی هه بوو به ناری «مه م» که بی یهک گیانیان
نه بوو. تاجدین کۆری وه زیر و مه م کۆری ده بیر واته نووسه ر و ده فته ردارای دیوانی میر زینه دین
بوون.

باسی تر سه بارهت به جهژنی نه ورژزه و
لیترهوه چهژکه که دهس پیته کات:

له رۆژی نه ورژزه خه لک به ته وای پووین ده کرده دهشت و باخ و چیا. لهو گهشته دا کوپ و کچ به دابی شه ریهت و نه ریتی کۆن به کیان ده دی. رۆژی نه ورژزه هه موو چوونه ده ره وهی شار به لام به پیچه وانهی نه ریت مه م و تاجدین به جل و بهرگی کچانه وه ده چنه ده ری تا بتوانن به چاکی بۆ هه ره کهس برونن. نه وان سه دان لار و پیرو نیتر و می و گه وه و به چوک و گه دا و ده له مه ندیان دی که هه ندی سه رخۆش و خامۆش و هه ندی به هاوار و ده نگه وه و هه ندی وه کوو شیته و جهرگ برار ده هاتن.

سه ریان سوورما. تاجدین پرسه نه وه چیه؟ مه م گوتی دوو کوپی هه ره جوانکیله هه ن که سوون به کوشنده ی خه لک. له م قسه دا بوون که دیان دوو کوپ وه کوو دوو په یکه ره له خۆر ده ره که وتن. نه وه هه ره دوو پسه ره کی دو په یکه ره - تا به نده به شکلی شاهی نه خته ره (خۆر). هه ره که دیان دل و گیانیان دانا و هه زره و عه قلیان په ری. عه شق هه ات. نه وه ی که ریگای ناشنایی ده کاته وه، گیانه کانی جیا له یه ک نه ئا فراندوه....

ده تگوت نه وه چوار که سه هه ره یه ک که سن. چ جهسته و چ گیان، چ خوازیار و خواستوو بی گومان هه ره که. خۆشه ویستی و قین که له دل دایه و به لای ئیمه وه به دیه اتن و له نیو چوونیان هه یه به لام له راستیدا هه تا هه تاین: (مه له ک تا وه).

بی شوبه ه یه کن چ ته ن چ نه رواج نه وه موته هیدن چ جان چ نه شباح
حوببا، ددلان وه کسه لارهت بو غزا ددلان وه کسه عه داوهت
نیسه بهت به حادسن عه دین لاکین ژحه قیقه ته ن «قه دیم» ن

(له دینه کوردیه کاندایه ته و شته که ته جه لای زاته ناچار هه تا هه تاییه به تاییهت رۆح و نه وین و جوانی. گیان نه مه ره. له ریگای ته ناسوخ واته دوونادوونه وه کامیل ده بیته و به زاتی خودا پیته و نه ده بیته). خۆشه ویستی و قین که شیرینی و دوژمی دینی، به لای ئیمه وه به دیه اترون و له نارو چوونیان هه یه به لام چون له خوا وه یه قه دیم و هه تا هه تاییه:

له ورا کوجنووود جان موجه ننه د چی بوونه د عیلم حه ق «موخه لله د»

کور له جل و بەرگی کچانە و کچ له جل و بەرگی کورانه دا مات و سەر لێ شتیواو و چاوبە فرمیتسک ما بوون. لەسەر خۆ نەبوون. نەیانزانی چون مەم لە گەڵ زین و تاجدین لە گەڵ سستی نەنگوستیلەکانیان پینکەوێ گۆزراوێ. خەلکی تر هاتن. کاتی جیاپوونەوێ گەشت.

پۆژی دواتر مەم و تاجدین بە یەک گەشتن. ماقیان و پەمابوو. سەرنجی یەکیان دا. تاجدین نەنگوستیلە کەمی مەمی دی کە ناوی زینی لێ هەلکەندراوێ. مەمیش نەنگوستیلە کەمی تاجدینی دی کە ناوی سستی لە نقیتمە کەیدا بوو.

(خوینەری بەرێز پاش شروقهی ئەم چیرۆکە و فولکلورە کەمی بۆی دەردە کەوی ئەمە چیرۆکیکی بە تەواوی میتراپی کوردانی پێش ئیسلامە. هەرچی تێدا یە لە ستایشتی خودا و مەحمەد (د - خ) وەبەرگەر تا چکولەترین پاژە ئەم چیرۆکە لەسەر بناغە ی نایینی کۆنی کورد و دینە کوردیەکانی نیتساید. سەرەتای ئەم چیرۆکە لە پۆژی نەورۆژدا دەس پێدە کات کە شەوی پێش ئەو میترا کە کارەکانی تەواو بووێ بۆ ناو خۆر سەر دە کەوی. لە پاش ئەو بەرەمەمی ژین لەوانە ئەوین لەسەر زەوی دا پێدە گات. میترا لە کوردی و فارسی و پەهلەویدا وە کوو «میهەر» دابێژ دە کړی. دابێژ گەلی تری هە یە کە باسی دە کە یین. میهەر ئە مرۆ بە چەند مانا بە کار دە چیت. بە مانای خۆر، بە مانای خۆشەویستی و ئەوین و لە میترا بە مانای دۆستی و پەیمان بستن بە کار چووێ. خانی لە مەم و زیندا زۆر تر بە جینگای خۆر و ئەوین بە کاری بردووێ. هەر سێ مانا لە تاییبە ئە ندیگەلی میترا یە بە تاییبەت ئەوین و خۆشەویستی کە لە دینە کوردیەکانیش دا لە تەجەللاکانی زاتی خودایە نە سیفات، هەر وا کە میترا خوی تەجەللا ی زاتی خودایە.

میهر و ئەوین چون بناغە کەمی زاتی خودایە ئیت کور و کچ و کافر و موسلماناناسی. ئەوین سەرچاوی جەمال و جەلالی خودایە. کە جوانی و جەمالی حەق دە رکەوت ئەوین کە جینگای کانگای دلی مرۆژە دە بزوی. ئەمە لە نایینی میترا ییەوێ هاتۆتە نیتو عیرفان و سۆفیگەری پاش ئیسلام. عاریفگەل و دینە کوردیەکان دە لێن کاکلی زاتی حەق لە ناخی مرۆژدایە. بۆ گەشتن بە خودا گوی لە دەنگی دلی خۆت بگرێ. بۆ گەشتن بە خودا لە نەویندار ییەوێ دەس پێ بکە. شەریعت پینگای خەلکی ساویلکە و پیننە گەشتووێ. پینگایەکی دوورە. بە کاکل سەرنج بدە نە بە پێست. مەم لەم پینگاوە بە خودا واتە سەرچاوە کەمی خۆی گەشت. دیارە کە خانی بە هەلکەوت پۆژی نەورۆژی کە جەژنیکی^۹ بە تەواوی میتراپی و کوردیە بۆ ئەویندار بوونی ئەو چوار گیانە

هه‌ته‌به‌ژاردووێ شەوی نەوڕۆژ شەوی ناخەری ئافراندانی خودایە لە جەستەیی میتزادا کە پاش تەوێ جوانی و ئەوین سەرھەڵدەدات).

ستی و زین ھاتنەوێ مال. جل و بەرگی کورنەیان داکنەد و کچانەیان لە بەر کرد. یەکرەنگییا سیرفا عالیە ما غەیب زاهیر دکەر نیتتھاد «لارەیب» ئەو یەکرەنگی و یەکبونی تەوای جیھانی خودایی، یەکبونی خودای لی دەردەکەوت (و لە جیگایەک کە کور کچ بوو و کچ کور، جوانی حەق دەرکەوت و ئەوینیش کە کور و کچ ناسی لە سەرچاوە کە یەوێ کە دلی مەژۆ و کانگای خودایە پەیدا بوو. ترووسکە گەلی زاتی خودایە کە دەیانەوی بە یەکیەتی بگەن).

ستی و زین «دایەن» یکیان بوو (دایەن ئەو ژنەیی جگە لە دایکە کە منداڵ گەورە دەکات). دایەن زۆر بە ئەزموون و تیگەشتوو بوو.

زالا فەلەکی ژبەر زەبوون بوو وئ نساژ ژبیری «جەیزەروون» بوو

دایەن لە حالی وان تیگەشت. پرسی ئەویندار بوونە؟

ئەمەژ دوو کچی خەملاو و کە لە گەت سەرتا پا جل و بەرگی ھەوڕیشم لە بەردا پاراوە وەکوو خۆر و تیشک دەر وەکوو مانگی پووناک کە

ئەژ ھەر دوو وەکی د جام و جەمشید ئەژ ھەر دوو مسالی ماھ و خورشید

ئەو دوو وەکوو «جام» و «جەمشید» ئەو دوو وەکوو مانگ و خۆر بوون. کە دیمان لە ھزر و ھۆش نازاد کران (جەمشید لە دوایین نوستورپ گەلی ئیترانیدا، شایەک بوو و جامیکی واتە دەفریکی خواردنەوی بوو کە لە ناویدا ھەموو پروداوەکانی جیھانی دەدی پاشان سەبارەت بە جام و مانگ و جەمشید و خۆر باس دەکەین). گوستیلە کەیان لە گەلمان گورپەوێ. دایەن گوستیلەکانی ھەلگرت و کازیوێ بردی بۆ لای «رەمال» (ئەو کەسە یە کە نامرازتکی بە ناوی «نوستورلاب» ھەبە. ھەلی دەخاتە سەر جەغزی کە بورجەکانی ئاسمانی تیدا کیشراوێ و لە پووی ئەوێ بە سەر ھاتی مەژۆ دەخوینیتەوێ).

دایەن بە سەرھاتی پۆژی نەوڕۆژی گێنرایەوێ بەلام وتی کورەکانم دوو کچییان دیوێ. دوو کلکەوانە کە ی پیشان داو وتی خواوێ ئەمانە بناسیتە. رەمال لە ئەنگوستیلەکان پوانی و لە گەل نامرازی ئەستیرەناسی تیفکری و...

لیحیان و نهقی ب پینکفه دیتن تاجدین و ستی به پینکفه دیتن
 شکلی فەرەحی دگهل غەمی دی بی‌پەردەوی زین دگهل مەمی دی
 (لیحیان و نهقی ناری دوو ئەستێرن که ئەگەر لە یەک نزیک بنەو نیشانە ی خۆشبهختیە) واتە
 لیحیان و نهقی لەگەڵ یەک و تاجدین و ستی پینکەو دی. شادی لەگەڵ خەم و مەمی لەگەڵ زین
 دی.

(لێرەدا خانێ ناماژە بە «جەبر» دەکات واتە بە سەرھاتی مرۆڤ تا رادەیهکی زۆر بە
 «ئیختیار»ی خۆی نیە. ئەم باوەرە لە دینی میهری و ئاینە کوردیە کانیشدا هەیه) جوابی دایەنی
 دایەو، بۆچی وتت دوو کور ئەتگوت: ستی و زین. ئەوان پۆژی نەورۆز ئەوینداری دوو کور بوونە
 کە ئیستا ئەوانیش کلکەوانە ی ئەمانیان لە ئەنگوستدایە.

دایەن وتی ئیستا بلێ ئەوانە کین، رەمال وتی...

بە گزاری دەیه یێک ژنەسل میران یەک ژێ ب نەسەب کورێ دەبیران
 رەمال وتی خۆت کە بە پزیشک و دوا ی دەردەداران بکەرە، دەچیتە لای ئەو دوو نەخۆشە بە
 تاییەت بە ئەنگوستیلەکاندا دەیان دۆزیتەو.

پیرەژن وەکوو پزیشک بە شارداگەرپا. بردیانە سەر دوو ئەوینداری بی‌حالی. پیرەژن وتی: کەس لامان
 نەبی. کە لەگەڵ تاجدین و مەم تەنیا ما وتی لە لای زین و ستییەو هاتووم ئەمەش
 ئەنگوستیلەکانیان. بیهۆش کەوتن، هاتنەو هۆش. دایەن گوتی خەم مەخۆن ئەمن بۆ گەییانی
 ئێو بە یەک تا بتوانم تێ دەکۆشم. ئێو هۆش ناو و نەسەبی خۆتان بیژن.

تاجدین گوستیلی لە دەس دەرھینار دای بە دایەن بەلام مەم وتی دایە من بی ئەو گوستیلە
 ناژیم لێم مەستینەو.

دایەن بو لای زین و ستی چوو. کە بە سەرھاتی گێرپایەو:

ئاگر تەدگۆ گەھانسە نەفتی پیست ژێ دچوو ئاسمانی هەفتی
 عیشق ئاگر تەن چیا یێ توورە دل ئەوشە جەرا بنار و نوورە
 دەتگوت ئاگرگەیی بە نەوت و گری بەرەو ئاسمانی هەفتەم دەچوو. ئەوین ئاگرە و جەستە وەکوو
 کێوی توورە (کە گری خودای دی و ئاگری گرت) دلێش ئەوداری بە ئاگر و تیشکە (کە مووسا
 دی و تەجەللای خودا بوو)

.... له دایه ن پارانه وه ههسته بره بۆ لایان. بیژه ئیمه زۆرتر له ئیوه خه مبارین. به لگه گه گه وه گه گه و قسه زانانی ولات بۆ خوازوینی بنیرن. دایه مزگیتی به تاجدین و مه مدها. پاش چه ند زه مانێ خوازوینی تاجدین له ستی له لایه ن چه ند وه زیر و زانستیاره وه ده س پیده کات. می زینه دین قبولۆ ده کات و ستی له زه مانو ندیکه شاهانه دا ده دن به تاجدین. به فه رمانی شا، مه م ده بی به شوشبین (واته برازاوا). تا شه وی هه فته م شه وی په رده چوونی تاجدین بوو، مه م نه و جه ره که داب بوو به چه که ره له ده ره وی ژووری په رده گا را وه ستا بوو. رۆژی هه شته م زه ما وه ند ته وا و بوو. (له پاشما وه ی چه ره که نه م تا کامه به ده س دیت که ته وینی تاجدین و ستی له م را ده دا ده وه ستی).

(له مه م و زیندا پینگی ژن زۆر به رزه ده لی: کوپ ئایینه یی جه مالی زاتن - کچ مه زه را په رته وا سیفاتن. واته کوپ وه کوو ئا وینه یه ک جوانی زاتی خودا ده نویتیت و کچ جینگای ده رکه وتنی تیشکی سیفاتی خودایه. له ئایینی کاکه یشیدا هه روایه. پیار (ئاده م) وه کوو سه رچا وه ی جیهانی مینزکی یان به ئاماژه «چین» واته رۆژه لات جینگای ده رکه وتنی نوور و ژن (هه وا) وه کوو سه رچا وه ی جیهانی ماکی یان به ئاماژه "ماچین"ه. جا جیهانی مه عنا ته جه لای زات و جیهانی ماده ته جه لای سیفاته. زات و سیفاتیش وه کوو هه فته ن و هه فته وانه یه ک ده گرنه وه و سه رچا وه که یان ده بن به یه ک که هه ر خودایه).

خانی دیته لای ئه وینی مه م و زینه وه. (له ئه وینی تاجدین و ستی دا لایه نی شه ر و دژبه ری خواز واته لایه نی «قین و تاریکی») نه بوو. له نیتوان مه م و زیندا «به کرۆک» له مه م و زینی فولکلۆردا به کر، به کره شو فاره یان به کری مه رگه وه ر هیه که ئه وینی مه م و زین به هه بوونی نه وه وه پی ده گات و کامیل ده بی. وه کوو و تمان نه گه ر شه یتان نه بوایه ئاده م و حه وا له به هه شت ده مانه ونه و نه ده که وتنه رینگای هه ره به رزتری «لیقائوللا». جا لایه نی قین و تاریکی حه ق که له دینه کوردیه کاندا به مه له که تاوس ناسرا وه هه رچه ند شه ر و دژبه ری تیندایه به لام پیندا و یستی و جووده. ئاماژه کرا مه له که تاوسی دینه کوردیه کان له په رستگه ی میه ری به رسته کاندا وه کوو مار یان شیری ترسناک پیشان درا وه و بۆی قوربانی ده کرا هه ر ویست و ئیاده ی خودا خۆیه تی. هاتنی «به کر» له نیتوان مه م و زینی فولکلۆر و هی ئه جمه دی خانیدا له سه ر ئه م بناغه دانرا وه که شتیکی په تی و خا وین کوردیه).

خانی سه به ره ت به شه یتانی کردنی به کر ده لی:

ئەو کاتەى خودا كە جیهانی ئافراندا لە هەرچی هەیه تا مرۆڤ گشتی جۆراوجۆر و پڕ لە دژبەری ئافراندا. ئەم پروناکی و تاریکی - کوفر و نیمان - سارد و گەرم - بەهەشت و دۆژە^۷ - وشك و تەپ - شا و گەدا - بەلەنگاز و دارا - ناگر و ئاو - شایى و خەم و... نازانی دژ بە یەکن؟ بۆچی؟ هۆی چیە؟ (خانی دەیهوی بێتەوی ناوی مەلەكە تەوس بیات و دەمارگرانی زەمانەكەى هەتخەرتی و رەكوو كافر بیکوژن بلی كە هەبوونی لایەنی قین و تاریکی پێداویستی و جودە. ئایا دیالەكتیکی هینگل و مارکس دوو فەیلەسووفی گەورەى ئالمانی كە لەوهدا دژ بەری، بنچینەى جیهانە لە بەرانبەر دینە كوردیەكانەوه شتیکی تازه و نەگوتراوه؟)

میر زینەدین دەرگەوانتیکی بۆ خۆی دانابوو كە گێرە شیتوینی زەمان و فیلەباز بوو. دەلێن كە زیندی بۆتان بەلام بنەچەكەى لە «مەرگەوەر» مرۆڤتیکی پڕ شەپ و شۆز بوو. (دروستە كە «مەرگەوەر» دەشتیکە لە لای «ورمی» لە پۆژەلاتدا بەلام ئەم وشە لە ئەوێستادا «مەرگەو، وەرە» یان بە قاعیدە «مەرگەو وەرە» بە مانای لایەنی مەرگە «مەرگە + وەرە» ه. «وەرە وەرە» «خەشەتروو، وەرە» كە ئەمڕۆ دەلێن «شەهەرەوەر» ناوی مانگی نێرانیە. مەرگەو، وەرە بە قاعیدەى پەهلەوی كە خوشکی زمانی كوردیە دەبێ بە «مەرگەوەر» لە كوردیدا «مەرگەوەر». بە گشتی بە كری مەرگەوەر واتە بە كر لە بناغەى مەرگ و شەپاشۆی. مەرگەوەر لای ورمی لە بناغەى مەرگ لە زاراوەكانی تری كوردیدا میترگ لە فارسیدا «مەرغ» بە مانای میترگ و سەوزەلاتیە. لە بەیتی سەیدەواندا كە هەر چیرۆكی مێتازیە ناوی یەكێ لە براكان «مەلەكەوان» كە گۆرڤەراوی «مەرگەوان» بە قاعیدە ئەوێستایی كە داىكى زمانی كوردیە دەبێ بە «مەرگەو پانە» «مەرگە + وەرە + پانە». بنەچەكەى بە كریش مەرگ و تاریکیە وەرگەو بنەچەكەى دەهاك یان زەحاك كە وەرگەو لە پەرتووکی پەهلەوی «بون دەهیشن» دا هاتووە لە داىكیەوه دەگا بە ئەهریەن یان شەیتان).

تاجدین بە میری دەگوت ئەم بیسە لە دەرگەت وەرە دەرنی، ئەمیر دەیگوت لە حكومەتى شاهاندا سەتم و داد لە گەل یەكن. بەشى لە كارگەلی ئێمە بە دەس ئەمانە دەگەری. بە كر زۆر قین لە دل بوو. لە تاجدین دەترسا و قینی لینی بوو. بە ئەمیری دەگوت تۆزیانت كردوو كچت بە تاجدین داوە بیستم بە مەم بەلێنی دەدا كە زینی بۆ بخوازی. میر تووڕە بوو وتی چۆن بە منى نەوت دیارە نیتەر فەرماتم لێ نابات. بە كر وتی ئەو، لاو و خویندەوار و كوڕ نازا و لە توخی شاهانە. ئەگەر بتوانی

زین بۆ مەم بخوازی بەرھەڵستت دەبی و لە تەخت لات دەبا. زینەدین وتی لە دڵما بوو کە زین بۆ مەم ماره کەم بەلام کەوای لیھات بە پۆحی باوکم سویند دەخۆم کە زین بۆ هیچکەس ماره نە کەم. تاجدین و ستی بە یەک شاد بوون. مەم لە کونجی تەنیایدا بی یار و ھاو دەم ما. زین بە نالە و گریان رای بوارد، کچانی ھاو دەمی پێیان گوت کەم بگری. ستی چۆتە مائی بەختی خۆی. دە ھەستە سەر و رووت سدقایی بەدە. خۆت برازینەوہ...

دیسان بکە خەمریان قەدەح نۆش جەعدان قەکە کەعبەت سێھ پۆش

.... زولفی لوول بکەرەوہ تا بۆ بە خودا گەیشتن خانووی کەعبە لە داخا رەش پۆش بی ت واتە ئەو زولفە چاکتر مرۆڤ بۆ لای خودا رادە کێشیت. بە چاوی مەست مەلا مەست کە و شێخەکان بنیرە بۆ بەراز لەو ھەراندن وە کوو شیخی سەنعان بۆ کچە فەلە یەک بوو بە شوانی بەراز...

دەستور بەدە ب بسک و خالان ناگاہ بگیڕە نەھلی حالان

دامو رشیدی بی تەریقی ھائیم سەرگەشتە نەبت وەکی بەھائیم

ئینکار نە کەت زەلال موتلسەق ئیقرار بکەت بە سوورەتی حەق

بفرموو بە بسک و زولف و خال، نەھلی حال و دڵ ناگادار کاتەوہ تا ئەو شێخە مورشیدە بی تەریقەتەو سەرگەردانە وە کوو کەر و ھێستری بارەبەر سەرگەردان نەبی ت و بە دیتنی ئەو بسک و خالەوہ بکەویتە سەر تەریقەتی دروست. (واتە تەریقەتگەلی سۆفی گەری و دەرویشی وە کوو جوانی و ئەوینی زولف و روخسار کەس بۆ لای خودا ھان نادات). تا شیخی مورشید کە بە دواي روناکایی موتلە قدا دەگەرێ بە پوختاری راستە قینە ی خودا پە ی بەریت. (زەلال لەو بەیتە دا بە مانای تیشک و نووری بی خەوشە. بە ئەویستایی «زەرەشرە» لە بناغە ی «زەر» واتە بریکە دار بوون. نازام بۆ ھەندێ نووسەر بە لاسایی کردن لە فارسی زولال دەنووسن)

زین لە گەل خەما جووت بوو... ئەوین ناگرە و مۆچیری و پەند بایە... مەمیش لە دووری و ئاواتی پوختاری دۆس شیت و سەرلێ شێواو بوو، بی ئاسوودەیی و خواردن و خەو. دەچوو قەراخ پووباری شاری بۆتان و لە گەلێ دەدوا:

ئە ی پووبار تو ئەوینداری ئەم شارە ی. خۆ دەستت لە ملی دا یە. ئیتەر بۆ ھاوار و گازنە دە کە ی؟ ... مەم لە گەل بایی سەبا قسە دە کات:

... لە پێشدا بەر دە گاکە ی ماچکە پاشان پی بلی

تۆمه تلبهع نوور زولجه لالی
تو سهرد تپری نووری خودای
تۆ مهنزه و مهزههرا ئیلاهی
تو دیمهن و جینگای ده رکه وتنی خودای
تو مهن به عی که وسه را زه لالی
تۆ سه رچاوه ی که وسه ری پووناسکی
ئهم بۆ ته گه دا تو پادشاهی
ئیمه بۆ تو گه داین و تو پادشایت...

هندی کات فریاد و گازنده ی له گه ل دلی بوو...

... ئهم بولبولی گیانه که له له زیندانی جهسته دایه وه کوو بیژهن (پاله وانی ئوستورپه یی کوری گیتو) ته نیا ماوه، ئینساف نیه نه ی دل گیان به جی بیلی (بۆ لای دۆست بچی) نه ی دل بی چرای گیان مه چۆ. تاریکه و کویره پی نازانی. نه گه ر یارت ده وی له گیاندا یه. بۆ نه وه تۆ نمونه ی زاتی خودای (واته نه وینت هه یه) و ئاوینه ی دیمه نی سیفانی، له گیان جیا مه به وه جیا بوو نه وه ت ده بیته له ده ره وه مان و به جی هیشتنت ده بیته لادان.

له جینی خۆ به تارزله ی راسته قینه بی نه وسا ناگاداری رازی «مهن عه رف نه فسه ه مهن عه رفه ره ببه ه» ده بی. هه رچه ند تو بۆ لای دۆس چووی به لام دۆستی راسته قینه منم. کاکل منم نه و پینسته. (لیره دا دلی مه م بۆ لای گیانی زین که تروسکه ی خودایه له جهسته دا هان ده دا. نه و تروسکه بناغه یه. جوانی زین ته نیا ره نگدانه وه ی تروسکه ی خودایه).

... خوت به تالی زولف پابه ند مه که و به که مانی نه برو سه ر لی شیواو مه به نه ی ره نج کیش نه گه روا بکه ی هه ر چه ند وه کوو نیبراهیمی خه لیل بی، ناگر بۆت نابیته گوئزار به لکوو جا ره گول بۆت ده بیته ناگر....

نه وه ی که دژ به هه واو هه وه سه هه ر نه وه ده رمانی ده ردی تۆیه (واته دل و گیانی زین مه به ستت بیته که زاتی حه قی تیدایه، نه ک جهسته ی)

نه و گشته نه و له گه ل دلی قسه ی کرد ناچار دلی، دلی بۆی سووتا. دوو که لی گه رمای ره شایی دلی هه لساو جینگای ره شی پر کرد. دوو که لی ره ش له دلی هه ستا و میتشک و لووتی پر کرد. ئاوینه ی خه یال و هزری، تاریک و تیک چوو. هه ورئ له زوی هه ستا و به رزایی ئاسمانی گرت. له م هه وره که له هه ناو هه ستابوو به هه ر دوو چاو فرمیسکی خوینینی ده باری. (خانی سه باره ت به حالی مه م زۆر ده نووسی)

له فرمیسی مەمی هەژار قەراخی ڕووبار وە کوو جارە گۆل و گۆلستانی ئی هات. مەم هەر لەو قەراخ ڕووبارە ماوە و وە کوو بۆلبۆلی لەوی هیلانە ی گرت و بە یە کجاری لەوی پەر و بۆلی دەری و خەت و خالی ڕوخساری تیکداوە شی. بالای سنەوبەری چە ماوە. ڕوی زەرد هە لگە پرا. ئاوی تەنی ڕوخساری ژەنگی گرت و نەخشی مانی کیشراوی بەری نە ما. دیمەنی ئاو و رەنگی نە ماو لە قسەیدا وەر ام و دەنگ نە ما.

ژەو لەقە رەخی شەتی نەخووش کەت + چل ڕۆژی تەمام شوبهیی لەش کەت. لە هەو لەو لە قەراخ ڕووبار بە نەخۆشی کەوت و چل ڕۆژی تەواو وە کوو لاشە کەوت (نەم چل ڕۆژە جینگای سەرئەجە باسی دە کەین). عەقل و شعوری مرۆ و هەست و جوولە و هیزی حە یوانی لانە ما.

(دیارە مەم لە ئەوینداریدا بۆ پیشەوێ چوو. تا ئیستا دوو پلە ی بریو پلە ی یە کەم، سەرەتای ئەوین و ڕو بە ڕو بوون لە گە ل تە جە ل لای زاتی خودا واتە ئەو جوانیە کە دەدا لە ئاوی تەنی دل و ئەوین کە هەر تە جە ل لای زاتە دە بزوین. ئە گەر هەر بەو بە سنە کە ی وە کوو تاجدین و سستی لەو رادەدا دەو سستی و هەروا دە مینی.

پلە ی دوو هەم تی فکری و «موکاشیفە» یە. بە تی فکری، وزە گەل و دۆخ گەل و مەیل گەل و شت گەلی تریش کە لە ناخی دەروونتدا یە هەست پی دە کە ی و دە ی دۆزیتە وە. ئە مە کاتی ڕو دە دات کە بی سەرئەجە لە خور و خەو نیاز گەلی جەستە، لە رەنج و سۆز و تاویانە و دەا بیت تا زۆر کە لە تاییە تە ندی گەلی حە یوانی لاواز بێنە وە.

خانی نەمر لی بەدا بە چل ڕۆژ ناماژە دە کا. ئەم چل ڕۆژ تی فیکری و موکاشیفە و دوو کەوتنە وە لە سفە تگەلی حە یوانی لە ئاینی میترا ییە وە گە یشتو و تە پاش نیسلام و لە لقە کانی جۆرا و جۆری سۆفی گەری و عیرفانیدا وە کوو چلە گرتن و چلە کیشی ماوە تە وە. چل لە ئاینی میهری دا گرینگە. لە ئاینی کاکە یی دا پاش هەفتە ن و هەفتە وانە «چل تەن» هە یە. لە ئاو کورداندا وە کوو شەوی چلە - چلە گەرە، چلە بچوک، چلە ی هارین، بە ڕیو بەردنی نە ریتی چلە ی مردو - ئاری چلە، کە ژنی زە یسان چل ڕۆژ پاش زایینی دە بی بیکا بە سەر خۆ یاو ... ماوە تە وە.

تا ئیستا مەم دوو پلە ی لە ئەوینی راستە قینە بریو. و تمان تاجدین و سستی لە پلە ی یە کە مەدا مانە وە).

میرزینە دین باخیکی هەرە جوانی هە بوو. زین گەرە ئافەرە تی بارە گای ئەوین. بە نەند کراوی ئەوینداری ... کە میر لە گە ل خە لکی شار چوو بۆ پار، شار و گەرە کی چۆ ل دیهات بۆ باخ ... وتی

بۆم بیستومه په له وهریکی بهخت رهش له باخدا په شوکاری گولیکی سووره. هات کهس نه یزانی. خانی پاش په سنی باخه که ده لئی: هدرچی له چاکه و خراپه بیتهوینییه ته گهر پی گه یشتن بی یان دیه نی یار. ئەم هۆگه له گشت رهمز و رازن و سه رچاوه له ویستی خوداوه ده گرن. دلت پیست ده لئی ههسته... مەم که زۆر لاواز و نهخۆش بوو شوقی کهوته دلئی... دل ئهوی بۆ باخی میر کیتشا... زین ههستی کهوته دلئی... مەم هات. له شادیدا بیهۆش کهوت. مەم هاته نیتو باخ بو گولان و سونبولان ده یروانی. زین نهختی هاتهوه حال. هه رهممی دی وه کوو سه ولتیک که زۆر ئاودرابی بیهۆش، کهوت... مەم هاته بهروه، زین نهختی هاته سەر خۆ... ماوهی زۆری لال و کپ بۆ یه کیان روانی. پاشان کهوتنه ئاماژه کردن به دهست... چەند وشه یه کیان گۆراوه... خانوویه که له باخدا بوو. له هه یوانی خانوه که دانیشن... میر له راو هاتهوه. له گه ل هه ندی سهریاز به لیدانی سورنا^(۸) و کوس^۱ و ته پله وه گه یشتنه باخ. دوو نهویندار سه رسام مان. میر وتی بهندی ئاسکه کان بکه نه وه، خانووه که ئاماده کهن... مەم عه باکه ی زینی کیتشا بووه سه رجه سته ی زیندا و شار دبوویه وه. میر هاته نیتو خانووه که وه و دی که شتی له ژیر چارشینو یکدا که وتوه. تاج دین و به کر ترسان. میر وتی کیتت له مائی مندا. مەم وتی ئه ی میر منم مەم. ماوه یه کی زۆر نهخۆش بووم. بیستم که چوویی بۆ راو بیته توان هاتمه ئیره. میر وتی نه چیرت له م باخدا چی بوو؟

مەم تیتکچوو. وتی مامزیککی چاورهش و... م دی که له به رانه رهمده فریشته^۱ یه که بوو هدر تو هاتی نه ما. تاج دین زانی به سه رهات چیه وتی میرم نه وه نهخۆشه و وپینه ده کات. تاج دین ترسا مەم بکوژی هاته پیشه وه و له گه ل مەم قسه ی کرد... زولفه کانی زینی دی که نهختیکی له ژیر عه باکه وه دیار بوو. زانی بارودوخ خراپه به توندی هاته دهروه. سستی به رچاو کهوت. وتی خیرا بروو خانووه که مان ئاورتی به رده، مەم که وتوه ته گیتزای به لا... ئاگر به خیرایی به رزه بوو. دهنگ و هه را مالانی داگرت. نه میر و پیاره کانی له ئاگر که وتنه وه ترسان و له باخ هاتنه دهروه. تاج دین هه رچیه کی هه بوو سووتا به لام مەم و زین پزگاریان بوو.

شاهی ئهوین که دلئی داگرت بی ترس ئالای خۆی هه لده کا. هیدی هیدی نهوینداری مەم و زین دەم به دەم گه را. به کریش بیستی، خۆی گه یانده نه میر و پی وت... فه رمان به مەم بیته ده ربار، هه ر دوو به ته نیایی دانیشن به کایه ی «شه ترهنج» تا قی که ره وه. پاشان لئی به رسه نهوینداری کیتت؟

نه و راستی ده لئی و پاشان نه و جوهره که دلت ده خوازی سزای به.

مەم بانگ کرا. میر وتی تاجدین نەیت... مەم هات... میر وتی بە شەترەنج یەك تاقی کەینەوه
هەرکەس بردیەوه هەر چیه کی دەوی لەوی تر بستینی...

نەمیر کورپتیکی لاوی بە ناری «گورگین» هەبوو کە مەمی زۆر خۆشەویست. ئەو خەبەری بە
تاجدین گەیاندا. ئەو لە گەل دوو براکە ی عارف و چە کۆ هاتنە دەربار. مەم سی جار نەمیری بردەوه.
بە کر، دی کە زین لە دەلاقە ی پووبەرووی نەمیرەوه بۆیان دەروانی. بە نەمیری وت جیگاتان بگۆرن.
مەم هاتە پووبەرووی دەلاقە کە، سەری لی شتوا و نەمیر شەش دەستی لی بردەوه.... مەم وتی
داخوازت چیه؟

وتی دلدارت کێیه بیستومه کچینکی رهش پیستی خالکوترای عەرەبە. ئەم توانجە مەمی
شێواند.... پاش ماوەیەك: دانی نا بە خۆشەویستی زیندا. نەمیر تینک چوو، تووڕە بوو دوو سەد پیاو
لە جیگا هەستان. تاجدین و دوو براکە ی دەنگیان هەلپێ: کەس کاری نەبیئت نەمیر خۆی
هەر کاریک کە دەیهوی لە گەل مەم بیکات کەس نەبیوێرا جوولە بکات. نەمیر دەست و پیتی مەمی
بەست لە قەلایەکی تاریکدا بەندی کرد.

هـل گـرتن و برنـه پـیـش دژدار^{۱۱} مەجسوس کەرن ل کەلیتا تار

واتە مەمیان هەلگرت و بردیانە لای قەلادار و لە قەلای تاریکدا زیندانی کرا.

(وتمان مەم دوو قوناخی تی پەپاند. قوناخی سیهەم تاقی کردنەوه ی نازاد بوون و پاستیه. کاتی
لە ئەوینداری دا مەم سەردە کەوی کە بیهزیرین و فکیرین، لە راستی ئەوین لانا دا. بۆچی لەم چیرۆکە
بەهێژەدا تاقی کردنەوه ی شەترەنج هاتووه؟ چون شەترەنج نیازی بە تیفکیرین و هزیرینی زۆرە. کە
ئەوین هات، ئەو کاتە ی کە مەم زین لە بەرانبەرەوه دەبینی، نیتر هزر و بیر نامینی و مەم
یاریه کە دەدۆرینی.

لە عیرفان و رینگاکانی بە حق گەیشتندا ئەوین رەسەن و رینگای دروستە. مەولەوی بەخی کە
لە قوونیه کوردستانی باکووردا پینگەیشت و عاریف و شاعیریکی جیهانیسە و لە سەده ی
هەشتەمی کۆچی دا بەرھەمەکانی بە فارسی داناوه دەلی:

پای استدالیون چوبین بوود پای چوبین بس بسی تمکین بود

واتە ئەوانە ی کە بۆ بە حق گەیشتن بە هزر و بەلگە هینانەوه دەروژن پایان وەکوو دارە و پای
دارین بۆریشتن مل کەچ نیە و بە تاکام ناگات. مەم کە فیکر و هزیرینی پێ نەما و راستی ئەو لە
رەسەنایەتی ئەوینی دا دەرکەوت سیهەم قوناخی تیپەپاند).

مەم خرایە سیاچاڵ. زیندانئێکی ھەرەتاریک کە بەندیگەلی تریش لەویدا بوون.

﴿لەم جینگا تاریکەدا یە کە ئەوینی مەم کامیل دەبێ و دەگاتە قۆناغی چوارم واتە قۆناغی ناخر کە شروژە دەکری. چوار قۆناغ ھەڵ دەگەرێتەو بە دینە کوردیەکان. لەوانەدا جیھان لە چوار شت دروست کراوە. خاک - ئاو - ھەوا - ناگر = نوور یا تیشک ئەمانە لە قورس و کەسیفەوہ بوو سووک و خاوین دەس پێدەکا. قۆناخی یە کەمی ئەوینی مەم و زین و تاجدین و ستی خاکە واتە تیکەلاوی غەریزە گەل و شت گەلی سروشتیە. ئەوینی تاجدین و ستی لەم رادەدا، ما. قۆناخی دووھەمی ئەو ئەوینە ئاوە کە لەوہدا تێھزین بە ناخی دەروون و دۆزینەوہی لایەنەکانی وجود و ئەوینە کە تێدا دڵ و ئەوین خاوین دەکریتەوہ. بێھۆنیە کە خانی مەم دەباتە قەراخ چۆم و لەویدا بەم قۆناغی دەگەییەنی. قۆناخی سیھەم ھەوا یە کە لەوہدا کەسافەتی تی فکری بە دنیا و شت گەلی جگە لە ئەوین نامینی و باسماں کرد. قۆناخی چوارەم کە لە گشت خاوینتر و ھیچ قورسایە و کەسافەتی نیە تیشکە کە لەویدا ئەویندار تیکەلاوی نووری خودا دەبێ. لە ئایینی کوردی کاکەیی دا خودا لە پێشدا بنیامینی لی جۆی دەبیتەوہ پاشان سیانی تر کە بە بنیامینەوہ دەبن بە چوار. بە ئەم چوارە دەئین چوار تەن کە ھەر کام نویتەر و بوو پۆبەری یەکی لەو چوار شتەن. چوار تەن لە زەمانی سان سەھا کدا ئەم ناوانە یان ھەدیە و ھەر کام نوینەری یەکی لەو چوارەن پیر بنیامین نوینەری ناگر نور پیر موسا، ھەوا، داود ئاو و مسەفا خاک. زیندانی تاریکی مەم لەم چیرۆکەدا ناماژە یە کە بە ستایشتگاکەلی میھرپەرستی کە بە تەواوی تاریکە و لەویدا مروژ پاش برینی قوناغەلی بە پلەلی ناخر واتە پلەلی «میھر» کە بە «پیر» یان «سیمورغ» یا «پاپە» کە رۆحی پاش مردن لە گەژ نووری میترا تیکەلاو دەبیت، ناسراوہ. یان لە عیرفان و سۆفیگەری پاش نیسلامدا ناوئراون «مورشید» یان «مورشیدی کامیل» یان قوتب. تاریکی ستایشتگای میھری ناماژە بەویشە کە لە تاریکی «خاک» بە نوور دەگەیی. وەکوو خزرکە لە زولەماتدا بە ئاوی ژیان گەیشت و ژیانە ھەتا ھەتایی پەیدا کرد. ئەم باسە لە فەلسەفەیی سۆھرەوہردی کورددا پوون دەکەینەوہ. ستایشتگاکانی تاریکی میھری زۆرتەر لە ئەشکەوتەکاندا ھەلدە کەندرا وەکوو غاری گرفتوو لە نزیکی سەقەر و غاری میھرین لە خورماوای لورستان لە رۆژھەلاتدا و بەتایبەت لە باکووردا کە ناوہندی گەوہی میھرپەرستی بوو، ئەم چەشنە غارگەلە زۆرە. یان لە خشت و بەرد دروس دەکرا بەلام دەبوا یە میچە کەمی گومەزی بیت کە ناماژە بە نامانە. زۆرتەر وەکوو ھۆلێکی چوار گۆشە دروس دەکرا کە لە ژۆرویدا پەیکەری میترا ھەدیە کە خەریکە گایدە بە خەنجەر قوربانی دەکا.

له خوینی گا که کژ و گیا روواوه و مار و سهگ له خوینی گا که دهخۆنهوه و دوو پشکیک هێرش کردۆته سهر گونی گا که پێوهی داو بیخهسینی. مامۆستای تیرانی هاشمی ریزی له کتیبسی میرانیسم...دا بهم جۆره ستایشتگای میهری دهناسینی:

«دابگهلی ستایشتی میترا له نهشکهوتگهلی سرۆشتی که خۆی ناماژه و سهنبولیکه بهرپۆه دهجوو. تیندهکۆشرا ستایشتگاکه وهکوو شیوهی سرۆشتی نهشکهوته که بیته. له نزیک ناو دروست دهکرا، له نهشکهوتگهلی دروست دهکرا که چارکهیه که ههر چند چکۆله ئاری تیندا بی، میچه کهی گومهزی دروست دهکرا که ناماژه بۆ ناسمان بوو... دهراگهکی به چهشنی دروست دهکرا که رووناکی نهیهته ناو. "ترتولیان" قهشهی کۆنی ئهروپایی، له کتیبه کهیدی دهلی: سهر سوورهیتهره که خودای نوور واته میترا له جینگایهک ستایشت دهکری که به تهواوی تاریکه. ماترنوس ناریک له سهدهی چواری زایینی دا دنووسی میهردین گهل خودای خزیان له نهشکهوتگهلی زۆر تاریک ستایشت دهکهن وهک بلینی دهخزینسه تاریکی گهلی شهیتانی و له رووناکیی ههڵدین. کتیبسی میترا نیسم ل ۱۰۴».

مامۆستا ریزی دهلی تاریکی و غار سهنبول و ناماژهیه بهلام نه ئه و نه هیچ میترا نیسم ناسی ئهروپایی نهیانوتوه ناماژه به چیه.

دیاره بی سهرنج له دینه کوردینهکان بهتایبهت له مهله که تاوس ناتوانی بناغههی ئه مه بدۆزرێتهوه. وتان له ناینه کوردیهکاندا یه کهم تهجهللای خودا به شیوهی تاوسی مهلهک بوو که نویندیری لایهنی تاریکی و قینی خودایه که خۆی له پیندا ویستیه کانی ههبوونی لایهنی تر واته رووناکی و میهره و له بناغهدا ههر دوو یهک ویست و بهرپۆه بهریسه که خودای تاکه. تاریکی پرستگه میهریهکان و تاریکی زیندانی مه م ناماژه به مهله که تاوسه که نویندیری تاریکی و قههری خودایه. له تاوسی مهلهک لایهنی رووناکی و میهریش دهرده کهوی و له گهژ نهوهدا دهبن به یهک و له نهوورۆزدا بۆ ناو خۆر عروج دهکات.

له ههشتاکاندا که مه م و زینم خویندهوه و دیم له نهوورۆزهوه دست پیندهکات زانیم ئه م پهرتووکه یهکی له شرۆقه کانی شۆناسی ئایینی کۆنی کورده که سوهره وهردی کورد کردوویهتی به سیسته میکی فهلسه فی.

قۆناعی چوارم بۆ مه م که تینکه لاری جیهانی تاریکی ده بیته سهخت و دژواره. وهکوو باوه پهمندی میترا یی ده بی رهنج بکیشی تا له تاریکی به رووناکی دهگات).

(وه کوو پیتشو کاکل و کورتهی به سهرهاته کان له وه رگێرانی هونراوه کان دههینین. له ههر جینگایهک پیتویست بوو به ههندی هونراوه ناماژه دهکری و شروقه کان دهخریته نارکهوانه) (مهم کهوتنه بهندیخانهوه. خانی سهبارهت بهو دهلی):

میهر و خۆشهویستی گهرانی فهلهک، له سهرهتاره له گهل نهماندايه. قینی ئهه ههتا ههتاییه و تهواو نابێ ... بهتاییهت له گهل نهوینداران خاتینه که له ئاخروه زهلیل و بهندکراو له زینداندا دهبی و دهیخه نه چالی وه کوو گورپگی تنگ و تاریک.

روو نشوت د ویشه عاییدانه زیندان لوی بوویه «چاللهخانه»

ئهو چهه لوی بوویه چاهی نهخشهب ئهومهه کریا هیلال یهک شهب

چلهخانه (ئهو جینگایه که نیمانداران بۆ خاویز کردنی دلپان تا چل پۆژ به خۆراکی زۆر کهمهوه تنیا له خودا بیر دهکهنهوه). (بی ئهوه بزانی) ئهو چاله بۆ ئهوه وه کوو چالی «نهخشهب» لیتهات (له سهدهی دووی کۆچیدا «ئهلهوقه ننهع») له پۆژههلاتی ئیران له باژیری نهخشهب دژ به فهرماندارانی عههب رابهپی و وتی من له تهجهللکانی خودام. مانگیکی دروست کردبوو که له چالیکهوه ههلههات و تا چوار فرسهق بارستای رووناک دهکردهوه.

پاش چهند سال پابهیرن تیک شکا. کاتی موسلمانه کان چوونه قهلاکهی شوینهواری نهمابوو. (خانی له شیعهه کانیدا له زۆر جینگا دۆخی می رهعايهت نهکردهوه، به ههلهی منی مهزانن).

مهم ههسوو کات له گهل کولی گریان ئهوهی ئهوت بهزین:

... ئهم چاله نهگهر زۆر تاریکه، بهلام له دادگهری دورو نیسه. دل لیلههپههه، تو خۆری (شوبهاندنی میتراپی). سۆفیم و سهومهعه (دیر)¹⁴ نشینم و خوازیاری نووری روخساری زین... ئاوینهی رۆح (رۆح وه کوو ئاوینه دهتوانی نوینهری زات و سیفاتی خودا بی) رۆناکهوه بوو (ژهنگی نهما). نهفس و دل و گیان پینکهوه به سهفا گهیشتن. ئهه گوشه نشینی ناچاله، هیشتا سالی نهخایاند بوو. (به بۆنهی ئهوه ئهوینهوه) گومان له دلی دا بوو به بیگومانی. له دلی دا تیشک (نووری حق) دهکهوت و پارگهل بۆی کرانهوه. له ئاوینهی دلیدا تارمایی نهما و پوالت لیتی بوو به مهعنا. ئهه پهیکههه که خوازیاری پوالت بوو، بوو به کایه کلهی مندالی نهوینداری. وجودی ماکی و مینۆکی گشتی بۆی پوانگه بوون. دارو بهرد و چارهوا و مروقه کان و گیاه ئاژهن، هههچی که به دل لئ دهروانی، هههچی به خدیالی دا دههات، گشت زینی تیدا دههی (چون پوالتی زین تهجهللای سیفات و گیانی تهجهللای زاتی خودایه).

له و لاره زین به ئیشی جیایی به ندرکرا. باخ و هه یوان و کۆشک بۆی بوون به زیندان. له گیاندا خو و ئاسوودیی و له جهسته دا هه توانی نه ما... کهوته یاد کردنه وی خودا... له دهستی نازاری ناسمان ده نالی ...

خه لک که له ئەم به سه رها ته ناگادار بوون که و تنه دله خو رپیی و سه ر لی شیوا ری. به تاییه ت ستی و تاجدین که و تنه خو. تاجدین وتی: بچین بۆ لای میر زینه دین. عارف وتی ئەمه بی شه ر ناکرۆ چاکتره سبه ینی چه ک هه لگرین. یان به زۆر مه م نازاد ده که یین یان ده کوژرین. له پێشدا به کر بکوژین... پزۆوه بوو تاجدین و عارف و چه کۆ له که س و کار گه ردن نازاییان خواست و نه سپیان زین کرد. تاجدین له پیاوانی خو ی کورپکی به م په یامه وه ناره لای میر: چوار برا پر به دل له خزمه تتدا بووین. ئیستا زۆتر له سالتیکه یه کی له تیمه له سیا چال دایه مه م هه رچه ند گونا هه کاره به لام نه وینداره و نه وین «شا» یه. هیوادارین مه م نازاد که ی فکری چاک بکه وه. به کر بنیره بۆ لامان تا پرسه کاتمانی بۆ ده رخنه... له لای خه لکه وه ئاووومان نه ما وه و ده مانه وی بۆ «شام» کوچ بکه یین. په یام به شا گه یشت. به کر زانی بارودۆخ خراب ده بی وتی میر، مه م ببه خسه. من پیم وتی نه گه ر زین نه ده ی به مه م ده بن به دوژمنت. به روا له ت له گه لیان ناشت به وه تا له ده رفه تی خویدا ده رفه تیان ده بری. جارێ توو رپیی خو ت ناشکرامه که. میرقبو لێ کرد. به هه ناره که ی تاجدینی وت بیژه شکۆی شاهی من له تاجدینه نه و پاله وان و نه ژدیهای گه نجی شایه. قسه کانی ده په ژرینم... به کر به نه میری گوت بناغه ی خراپه و گه نده لی مه م و زینن. نه گه ر نه میر فه رمان بدات مه م به فیتل و فه نیک له ناو به یین. به زین بیژه بچۆ بۆ زیندان و مه م بیینه. من نه وین ده ناسم مه م هه ر زین بیینی ده مرێ و مشت و مر نامیینی.

(خانی بۆ خو ی ده لی) پادشا گه ل زۆر به یان چاک و خراب له یه ک جو ی ناکه نه وه. که سانی ده ور و پشتیان له وان خراپترن:

«هه ییا وه کوو که ر نه بی تو نه له ق که نگی ده بییه وه زیر مو تله ق»

هه تا کوو وه که ر نه بی ناییه وه زیری هه مه کاره ی شا.

نه میر چوره ناو خانوی ژنانی کوشک و خو شکی بانک کرد... وتی سزای مه م ئیدی به سه. من بۆ نه وه سالی خستومه ته زیندان تا نه وینی نه و کامیلتر بی نه و به ندرکراوی تو یه نه من... جا:

نه ی غونچه ی نه وشکو فته سورگول بشکی ن قه فه س و درینه بلبسل

(پاش ئیزنی برا گه وه که له جینگای بارکی بوو زین مرد)

زین که پر نهوین و راگرتوو له پهردهی شهرمدا بوو، براکهی نهو پهردهی هه لگرت. خوین له دەم و لووتیهوه هات. نهو که دووسهد برین له جهرگی دا بوو به شادیهوه کهوته حالتهی مردن:

نهو کاتهی برای ئیزنی داو پهردهی لاپرا، زهریای «قولزوم»^{۱۰} ی خەم به هیزی گریان هاته کول و سهپۆشی زهریا ههوا درا و له گهژ شهپۆلی خوین وه کوو پووباری فورات و جهموون رتکهوت تو بلیی ههزار دارستان ههژیا یان قولپه قولپه می مهی بوو که له شووشه دهژا... میر له پیشدا پیته که نی به لام دلێ سووتا و نهویش له گهژ زین گریا... زین مرد. ژسانی کوشک هاتنه لایان و دهسهو دامینی میر بوون:

پاکیزه دورا سهدهده فی مهرجان لایق تو نه بوو بگیری، مهر، جان
 واته نهو مرواریه پاکهی ناسهده فی مهرجان رهنگ (سوور) رهوا نه بوو تو ناوا، گیانی لێ
 بستینی ...

بو مردنی زین شیون و شهپۆر کهوته مال و باوان و هاوار به ئاسمانان گهیشته. (خوینهری بهرپز دهزانی که زین مرد. کهی مرد، نهو کاتهی که ئیزنی نه زینی براگهوهی بیست به لام به مردنی مهه نهو زیندوو ده بیتهوه):

ناکاو یه که له ده رگاوه هات وتی مهه مرد و ته مهنی دا به ئیوه... نهه خه به ره زینی ههستاند.
 زینی مردوو که مردنی مهمی به گوئی بیست هه رچهند مرد بوو گیانی تیکهوت. ههستار له چوار ده وریدا هزری. دی میر وه کوو باران ده گریته... زین وتی نهی برا، نهی هۆی خۆشه ختی من. (چون ئیزنی مندا) تو بوری به هۆی خۆشه ختی من. له مردنی من بی که یف مه به تو به گیانی من ئیزنت دا. گیان مردنی جهستهی به ده رفته زانی، چوو به گیانی مهه پیوهند بوو و له گهژ نهو تیکه لار بوو. تا نهو ساته ی له دەم تووه ئیزنی نه بیست له زیندانی جهسته دا به ندرکراو مابوو. وه کوو مهمی خه مبار و زیندانی بو پاراستنی ناوو ناموس بهو چه شنه رای دهوارد و له جیژوانی من و خۆی (جهسته و زیندانه که ی) دا ماتل مابوو. برا گیان تو که به دل ئیزنت دا ده نگت له جهسته ی من دا. جهسته ی من قورس بوو و گیانی بیته توانم روژی. دهه و دهس گیان له جهسته ده رکهوت و تیشکیک له پۆچی مهمی به رکهوت (واته له گهژ تیشکی پۆچی مهه تیکه لار بوو):

... جیسمی منی بی تهوا گران سوو روحامننه ناتسهوان رهوان سوو
 ده رحال ژقالبسی به رکهت شهوقه ک ژ روحا «مهه» ی ب به رکهت.

(وایه که) هه رچی که له «مهکان» دا جیتی نه بیتهوه ده بی له لاهه کاندای بگه ری:

ئێوه ئەم سەفەرە (ئەم مێعراجە) بە هەلە مەزانن، گەواهی من درو فریشتەى سەرشانن:
پاش ئەو پێنگە یشتنە ئەو نوور و شەمالەى جەمال (ى خودا واتە پۆحى مەم و زین) نەختى
وستان و دلتیا بوون و کاتى پێکەوه پشتگەرم بوون، گاهێک دەهاتنە قەراخى زەریای نەبوون و
گاهێک دە چوونە سنوورى بوونى هەتا هەتایى.

تێکەل لێ گەل یدک لێ ناوەندى خاکەوه وەکوو توز بە خۆز گەشت، بى گومان نە بە پێوەند و
حلوول (واتە پۆحى خودا پێوەند بیت و بچیتە جەستەى مرۆڤە) یان بە جوی بوونەوه و گەرانەوه
(واتە پۆحى مرۆڤ بچیتە جەستەى خودا)

وان پى کـ سوـ برن بـ جانبـ ى زات بـ باقى کـ رىـ ان بـ زات زەررات

ئەو درو روخە پێکەوه کە بۆ لای زاتى خودا رێیان گرت بە زاتى خودا وەکوو توسقالگەلیک (لە
جیهانى نوورى حەقدا) هەتا هەتایى کران (وەکوو زاتى خودا چۆن قەدیم و هەتاهەتایە). ئەم
وتەى منە بۆ من سەرسوڕهینەرنیە (بۆ ئێوه سەرسوڕ هینەره کە بەم پادە لێ ئەوین
نەگەشتوون) ئێوهش ئەمە تەنیا بە هونەرى^{۱۶} من مەزانن.

ئەو شێخەى (مەم) کە منى پر بە دل موریدم ئەو وەکوو پۆحى رەوانە و لێ بەرانبەرێهە من
و وەکوو جەستەى وشک کراوەى بى گیانم

هەرچەند لبا، وە ناڤى مەم بوو. لى پادشەهەك عەلاهو مەم بوو

هەر چەند لە لای ئێوه ناوی مەم بوو بەلام پادشاهێكى زال بە سەر لایەنەکاندا بوو. ئەو لایەقى
«فەر» پادشاهى و قەبوولکراوى دەرگای خودایە دلى ئەو سارای موقەددەس (جینگایەك کە
موسا دەنگى خودای بیست. وادی تیمەن) و پۆحى ئەو بە نوورى حەق رووناك کراوه. من
(ئەویندارى ئەو، بەم ئەوینە پاکەوه و بە جوانى پوخسارمەوه کە رەنگدانەوهى جوانى خودایە)،
ئەو پۆحەم هەلگرت و بردمە توورى سینا (کێوى توور) و چاوى ئەوم (بە نوورى خودا) بینا
کردەوه. لە جیجاب (جەستە و جیهانى ماکی کە وەکوو پەردەیهك بەرچاوى مرۆڤ بۆ خوا پى
هەست کردن دەگرت) هینامە دەرەوه و تۆز قالى روحییم بە خۆز گەیانە. (خودا رینگای کێوى
توورى خستە بەر پێى موسا و چاوى بینا کردەوه، ئەم کارە بۆ مەم ئەوین و جوانى زین کردى.
جیاوازی لە نیوانیاندا چیه؟)

کە من بە گیان بۆ لای مەم سەفەرم کرد ئەم گیانە کە ئیستا هەمە لە گیان فروش (خودا)
قەرزم کردووه. مەم هەرچەند بە روالت «ئەقلعى» (اقلعى - واتە بێپەوه، بەس کە، ناماژەیه بە

نایه‌ی ٤٤ له سووره‌ی ١١) ی گوت به‌لام دهم و دهس «ئیرجعی» (بگه‌روه، ناماژه‌یه به نایه‌ی ٥٢٨ له سووره‌ی ٨٩: ارجعی الی ریک راضیه مرضیه) ی گوت. بۆ نه‌وه هاتمه‌وه تا ئیوه پازی کهم و... له گه‌ژ ئیوه‌دا مالاوایی کهم و ئیوه تهرمه‌که‌م بگۆزنه‌وه.

دیسا وه‌گهرم ژباوه ره‌ققاس مورتاز بېم ب جه‌ننه‌تا خاس دیسانیش لای ئیوه به هه‌له‌په‌رینه‌وه ده‌گه‌په‌مه‌وه تا له به‌هه‌شتی تاییه‌تدا بئینه‌وه (مه‌به‌ست به‌هه‌شتی نه‌ویندارانه که جیهانی نووری خوداییه نه‌که به‌هه‌شتی وشکه سوئی و شتی وا که باخ و کانی و جوگه‌له‌ی هه‌نگوینه. مه‌وله‌وی نه‌مر له تاک به‌یتیکدا ده‌لی:

سیاییم ئاورد سفیدیم پی ره‌شت هه‌فتم که‌رده‌وه گریم‌دا له هه‌شت واته ره‌شی رووم له به‌ر نه‌وینداری، هینا و رووی سپیم پیره‌نگ کرد هه‌رچه‌ند له به‌رانبه‌ر خه‌لکه‌وه روو ره‌ش بووم به‌لام به‌م کاره هه‌فت ده‌رگای به‌هه‌شتم له خۆم کرده‌وه و له ده‌رگای هه‌شتم گریم‌دا واته به نه‌وین له هه‌فت قۆناغی به‌هه‌شت تئێ پهریم و به ده‌رگای هه‌شتم گه‌یشتم. له عیرفان و سوئی‌گه‌ریدا به‌هه‌شت، هه‌شت ده‌رگای هه‌یه. له رینگه‌گه‌لی‌تروه وه‌کوو رینگای شه‌ریعه‌ت ده‌چیته به‌هه‌شت به‌لام ناچیته پله‌ی ناخر، وه‌کوو خانی ده‌لی به نه‌وینداری ده‌توانی به جیهانی نوور بگه‌ی. نه‌و هه‌شت پله‌شتیکی میتراییه. له میترا په‌رستیدا هاتووه: میترا ته‌جه‌للای حه‌ق که هاته سه‌ر زه‌وی بۆ گیانه‌کان ده‌لی سووتا که بۆ به سه‌رچاوه‌ی نوورگه‌یشتم ده‌بی له جه‌سته‌کاندا دوونادوون که‌ن و ره‌نج بکیشن. له کاکه‌بی‌دا ده‌لئین روح ده‌بی هه‌زار جه‌سته له په‌نجا هه‌زار سالدا بگه‌ری تا خۆی کامیل کات و به حه‌ق بگات. میترا به مرۆقه‌کانی گوت نه‌گه‌ر له میهرابه (ستایشتگه‌گه‌لی میهرابه‌رستی) هه‌کاندا هه‌فت پله که هه‌ر پله نیشانه‌ی ئاسمانیکه بپری، که ئاسمانی هه‌فت گه‌رۆک ته‌وا بوو ده‌چیته ئاسمانی هه‌شتم که جیهانی نووری خوداییه. وتمان خودا له پله‌ی نادیار و بی‌زه‌مان و بی‌مه‌کانی نۆه‌م‌دایه که یه‌که‌م ده‌رکه‌وتنی بووه به ئاسمانی هه‌شتم. له ژێر ئاسمانی هه‌شتم‌دا که ئاسمانی نه‌ستیره وه‌ستاره‌کانه ئاسمانی هه‌فت گه‌رۆک هه‌یه که نزیکترین به زه‌وی ئاسمانی مانگه. میترا خۆی له ناوه‌ندی جیهان واته له خۆردایه که چاوه‌دیری نه‌زموون و تاقی کردنه‌وه‌ی قوتاییانی ستایشتگه‌کان ده‌کات و یارمه‌تی ده‌روونیان پێ ده‌گه‌یه‌نیت، تا رۆحیان که‌مه‌تر نه‌م جه‌سته و نه‌و جه‌سته بکات. مه‌به‌ستی خانی له به‌هه‌شتی تاییه‌ت و مه‌وله‌وی له ده‌رگای هه‌شتمه‌می به‌هه‌شت شوینه‌واری ناینی کۆنی کوردان واته میهرابه‌رستیه. به باوه‌ری من عیرفان و ته‌ریقه‌ته سووفیانه‌کان بنه‌ره‌تی پیتش ئیسلامی هه‌یه.

عاریفگه‌ل و ته‌ریقه‌تگه‌لی ده‌رویشی له هه‌ر ده‌ورو زه‌ماندا ناچار بوون خۆیان به ئاینی فه‌رمی و گشتی کۆمه‌ل ببه‌ستنه‌وه و له زاراوه و په‌رتووک و ...ی نه‌و دینه بۆ ده‌رپرینی باوه‌ره‌کانیان که‌لک وه‌رگرن. له ئاینی فه‌رمی مه‌سیحی نه‌وروپادا «گنوستیزم» واته‌ عیرفانی مه‌سیحی هه‌یه. له زه‌رده‌شتی فه‌رمی زه‌مانی ساسانیه‌کاندا میترا‌ئیسیم هه‌یه که پێش ساسانیه‌کان وه‌کوو ئاین بوو به‌لام له زه‌مانی نه‌واندا له ئێران وه‌کوو عیرفان و دینی شاراوه‌ی لیتهات ته‌نیا له کوردستانی باکوور و هه‌ندی باکووری کوردستانی باشووردا که هاوسنووری پۆم بوون نازاد بوو. له کۆمه‌لگا نیسلا‌مییه‌کاندا به‌ ناوی عیرفان و ته‌سه‌ووف و ته‌ریقه‌ته‌ ده‌رویشیه‌کان ده‌رهات، که له‌م دوا‌ییانه‌دا ره‌سه‌نایه‌تیان که‌م کراوه‌ته‌وه. خانه‌قا، یان دروسته‌ر «خانه‌گا»کان هه‌ر پاشاوه‌ی ستایش‌تگا‌گه‌لی میترا‌یه که به‌ ده‌نگی‌تری و هه‌له‌په‌رین و نامرازی موسیقا به‌تایبه‌ت ده‌ف و ته‌په‌ل زی‌کر ده‌که‌ن. له جه‌مخانه‌کانی کاکه‌یی‌دا جگه‌ له‌مانه «ته‌موور»یش¹⁷ هه‌یه که له کوردستانی باکووردا کراوه به «دیوان»⁽¹⁸⁾. به‌ وردی کوورده‌ی زی‌کر و سه‌رو ده‌ست سووردان و هه‌له‌په‌رینی به‌ره‌ی‌ی‌اخ‌ی ... له داب‌گه‌لی ستایش‌تگا‌کانی میترا‌یه. کاتی میترا په‌رستی له نه‌وروپادا بلاو کرایه‌وه نه‌وان چون خاوه‌نی موسیقای پێشکه‌وتووتر بوون نامرازی پێشکه‌وتوو‌یان به‌کار برد. «ئورگ» له که‌لیسا‌کاندا هه‌روه‌ها زۆر داب و نه‌ریتی که‌لیسا له میه‌رپه‌رستی گیراوه).

زین وه‌کوو مرۆفی ئاسایی لی‌هاته‌وه‌و (نه‌و «انسلاخ، ئینسیلاخی کردبوو واته‌ گیان له‌ جه‌سته‌ بچیتته‌ ده‌روه‌ و بگه‌ریتته‌وه. ئەم کاره‌ مرۆفگه‌لی ته‌واو و کامل و پێ‌گه‌یش‌توو ده‌توانن بیکه‌ن). وه‌سیه‌تی بۆ مه‌ر کرد: نه‌ی شای گیان و دل، خوشکت به‌ گۆری ... نه‌و پۆژه که مه‌م بۆ خۆم برد گشت خه‌م و ره‌جم بۆ خۆ هه‌له‌بژارد (له ستایش‌تگا‌گه‌لی میه‌ریدا بۆ پرینی هه‌فت په‌له ره‌نج کێشان بۆ قوتابی له‌ بنه‌ما‌گانه) «مه‌نسور» (ی له‌ داردا‌وا) بووم. له ولاتی خه‌مدا مه‌م بو‌من و ئاسوده‌یی بۆ تو خه‌م بۆ من و شاه‌ی بۆ تو. له ناست من پامه‌وسته‌ من به‌ به‌شی خۆ رازیم. (زه‌ماوه‌نم بۆ بگه‌ره): به‌زمی شایی و زه‌وق بگێهه‌. جوان روخساران مه‌ست که و پیروکالان خۆش‌حال که ... خواردن و خواردنه‌وه ناماده‌ که ... خوانچه‌ی پرخواردن بۆ هه‌ژاران دانێ. خواردنه‌وه‌گه‌لی پرخۆشی له‌ گه‌ل بۆن‌خوشی تینکه‌لاو که. نیش‌تنگای شادی به‌ مرۆفی لاو و پیر وه‌کوو زی‌ر بدره‌وشیت تا له ناست من پینکه‌نن و تیکرا بینه هه‌له‌په‌رکی. له‌و گۆقه‌نده‌دا «هه‌ستی هه‌یوانی» ئیمه که‌مه‌وه بی و وزه‌ی پۆحانی ئیمه کامیل بیت.

ماره برینی من و مەم وە کوو گۆڤەندی فریشتەکان بیست... من و مەم لە سیفاتی مرۆڤتی پەریوین. زەماوەنمان وەک گۆڤەندی فریشتەکانە، زاوا و بووک بەهەشتین. وە کوو ئەو پۆژە ستی دا بە تاجدین، دوکان و باژێران برازیتەوه... وە کوو مەحمیلە کە ستی تا بسووتینکی زێرین و رەنگین وە کوو سندووق بیست و سەرپۆشە کە تەلای بیست و پەردە سەر تابووتە کە بدرەوشیتەوه.. هانا، ئیمە هەر دوو زاواو بووکین. بی قەدرمان نە کە. ئەو کاتە دەچینە نیو گۆڤ خەلک نە بیژن گۆڤەندی ستی و تاجدین چ خۆش بوو بەلام زین بەخت رەش بوو. با ستی و تاجدین لە گەڤ تەرمە کەمان بن. چلۆن مەم شوشبەن (برازاوا)ی تاجدین بوو با تاجدینیش شوشبەنی مەم بیست. هەتا سالتیک خواردن و جل و بەرگ و کۆتال بە هەژاران بە... بەندی و دیل بەردە... لە هەموو چەشنە خێر و چاکە لە پارە خۆت بە جینگای جیهازم خەرج بکە تا لە بیست زاوا شەرمەسار نەم... ئەو کاتە ستی مەم دەنیژن منیش لە گەڤ ئەودا بنیژن...

(قەسەکانی زین پێش وەسیەت بە تەواوی وەحدهتی و جودوی و میتراپی کۆنە. گیان تروسکە یە کە لە زاتی حق و لە گەڤ تروسکەکانی تردا یەکن. کاتی بە کەمال دەگات لە جەستە و جینگادا ناگۆنچی و دەبی بۆ بنەماکە کە زاتی حەقە بگەریتەوه. گیانی مەم و زین دروستە کە لە دوو جەستەدا بوو بەلام لە راستیدا یە کە چون درێژە تەجەللای خودایە و لە گەڤ ئەودایە، ئەمە لە قەسەکانی زین لە زینداندا کە باس دەکری هاتووه. یەک بوونی گیانەکان لە گەڤ زاتی خودا بە شتی لە بنەمای بېروای کوردانە کە لە مەم و زیندا رەنگی داوه تەوه.

زین لە پاسپاردەکانیدا شکۆدارترین زەماندی لە براکە دەوی، چون وە کوو پەردە چوونی ستی و تاجدین نیە بە لکوو تیکەلار بوونی تروسکە گەلی لە زاتی «نورولنەنوار» و بە یەک گەیشتی راستە قینە یە. هەرچەند بە یەک گەیشتی وە کوو تاجدین و ستی یەش چاک و پیتیستە، بەلام پلە و پایە ئەو وە کوو پینگە شەریعەتە لە ناست «حەقیقەت»دا، یان پیتستە لە ناست کاکلدا. ستی و تاجدین لە پیتستە مانەوه. خانی چوار قۆناغی کامیل بوونی بری. ئەوینی مەم و زین وە کوو چوار عونسوری خاک و نار و هەوا و ناگر «نور» پێشاندر، لێرەدا وە کوو چواری تر پێشانی دەدات کە لە ناینی کاکەیی و ئیزدیدا وە کوو: شەریعەت - تەریقەت - مەعریفەت - حەقیقەت، راگەینراوه. شەریعەت کە پلە یە کە مە وە کوو عەشقی ستی و تاجدین کە پیتستە. تەریقەت بە نامازە موکاشیفە چل پۆژە مەم بوو لە پال روبراوە کەدا. مەعریفەت بە نامازە یاری شەترەنج بوو، تا لە تاریکی زینداندا کە نامازە یە بە ستایشگەگەلی میهری بە پلە چوارەم واتە حەقیقەت یان

کاکلی جیهان گه‌یشت که باسی ده‌که‌ین. دینه کوردیه‌کان شه‌ریعه‌تگه‌لی دینه‌کانی‌تر به‌و مه‌رجه‌ی که ناینیکی ته‌وحیدی بی‌ت وه‌کو نی‌سلام - مه‌سیحی - جوو و زرده‌شتی ره‌ت ناکه‌نه‌وه. له ناینی میهری و کاکه‌یی‌دا زه‌رده‌شت و مووسا و مه‌مه‌د، پی‌نغه‌مه‌رانی خودان به‌لام عیسا ته‌ج‌هلای خودایه. بۆ ئەم به‌رزنی پوانگه‌یه که ناینی میهری له سه‌ده‌ی سی و دووی پیش زاین‌دا له رۆم و نه‌روپا قبول کرا. له باوه‌رمه‌ندانن نه‌و دینگه‌له ریز ده‌گرن به‌لام ده‌لین زۆریه‌ی نه‌وانه له قوناغی شه‌ریعه‌ت‌دا مارنه‌ته‌وه. له ناو نه‌وا نه‌ش‌دا که‌م که‌سی هه‌ن که به قوناخی ته‌ریقه‌ت و مه‌عریفه‌ت یان حه‌قیقه‌ت گه‌یشت‌بی‌تن. کاکه‌یی و نیزی‌ده‌کان بۆ پیرانی ته‌ریقه‌تی نی‌سلامی ریزی تایبه‌تیان هه‌یه. ده‌زانین که خانی مووسلمانه به‌لام به نه‌مانه‌ت پارێزیه‌وه چو‌زکی پیش نی‌سلامی مه‌م و زین که شوینه‌واری شو‌ناسی گه‌له‌که‌ی تین‌دایه به شیع‌ر هۆنیوه‌ته‌وه بۆیه ده‌لی:

دا خه‌لك نه بی‌ژتن كو نه‌ك‌راد بی‌مه‌عریفه‌تن ژ نه‌سل و بونیاد
به‌لی دروسته‌ خانی له‌م چو‌وه‌که‌دا به نه‌سل و بونیاد واته‌ بنه‌ما و بنچینه‌ی شو‌ناسی گه‌لی کورد سه‌ر‌نجی‌داوه تا مووسلمان و جوو و مه‌سیحی و زه‌رده‌شتی نه‌لین که کوردان فی‌کر و ناینی تایبه‌ت به‌ خو‌یان نه‌بووه. شه‌هابی سوهره‌وردی کوردیش که نه‌و چوارچینه‌ عه‌قیده‌تی‌یه‌ی کوردوه به‌ سیسته‌می‌کی فه‌لسه‌فی ناوا مه‌به‌ستی‌کی بووه. زین له قسه‌کانیدا وتی ده‌لی مه‌م که ساری موقه‌ده‌س بوو و گیانی که به‌ نووری خودا گری تی‌ که‌وتبوو برده‌مه‌ کیتی توور و چاری حه‌قبینیم بینا کوردوه هه‌روه‌ها که خودا مووسای برده‌ کیتی توور. په‌رده‌ی جه‌سته و جیهانم له به‌رچاری مه‌م لابرده‌ و توز قاله‌یه‌م گه‌یاند هه‌و. ئەم کاره که زین کردی کاری خودایه و له‌ زیندانی مه‌م‌دا جو‌ری‌کی‌تر ده‌ی نوینی.

لی‌ره‌دا مه‌به‌ست هه‌ر نه‌و ترووسکه‌ی زاتی خودا واته‌ گیانی زینه‌ که له جوانی واته‌ سیفاتی نه‌ودا ده‌ر که‌وتتوه. ترووسکه‌ی گیانی مه‌م به‌ کاریگه‌ری گیانی زین ده‌گاته‌ جیهانی نوور واته‌ جینگای میهر و تیشکی خودا، یان مه‌قامی میهر یان سیمورخ که له سوهره‌وردیدا باس ده‌کری. نه‌گه‌ر به‌ وردی سه‌ره‌نج بده‌ین زین هه‌ر قسه‌که‌ی «مه‌نسوری هه‌لاج»^(۱۹) ده‌کات که وتی، من خودام: «انا الحق» و له لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیه‌وه له به‌غدا له سی‌داره‌ درا و ماوه‌یه‌کی زۆر ته‌رمه‌که‌ی له‌سه‌ردار باده‌یشه‌کانده‌وه. خانی‌ش لی‌ره‌دا زۆر به‌ پارێز و ده‌س به‌ گۆچان ده‌چی تا وه‌کوو سوهره‌وردی و عه‌ینولقوزات و هه‌لاج و... سه‌ری نه‌چینه‌ سه‌ردار. له هه‌لبه‌سته‌کانی دوا‌ی‌دا نه‌م ترسه‌ به‌ ناما‌ژه‌ ده‌ر ده‌خات که باسی ده‌که‌ین.

هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستی مه‌نسووری هه‌لاج نه‌وه نیه که نه‌وه خودایه. سوهره‌وه‌دی سه‌باره‌ت به‌وه ده‌لی: تو له نیوه پۆژی هاونیدا ناوینه‌یه که له زه‌وی له ژێر تیشکی به‌هێزی خۆردانی. تیشکی خۆر نه‌ونده کاریگه‌ری له‌سه‌ر ناوینه‌که هه‌یه که نه‌گه‌ر لی پهرسی تو کیتیت ده‌لی من خۆرم. ئیتر خۆی هه‌ست ناکا.

ئه‌وین و جوانی ته‌جه‌للای زاتی خودایه هه‌لبه‌ت نه‌زاتی بی‌مه‌کان و بی‌زه‌مان و لایه‌زالی خودا به‌لکو ته‌جه‌للای نه‌وه، یان وه‌کو مه‌وله‌وی که عی‌رفانیکی نه‌هه‌ون و میانه‌په‌وی هه‌یه ده‌لی سی‌به‌ری نه‌وه. وه‌که ده‌لی «... مه‌وجود هه‌رتۆنی، ماسیوا سایه». واته‌ بوون هه‌ر تو‌ی جگه‌ له‌ تو هه‌رچی هه‌یه هه‌ر سی‌به‌ری تو‌یه و بوونی راسته‌قینه‌ی نیه. عی‌رفانی تونده‌په‌وه و دینه کوردیه‌کان نالین سی‌به‌ر، ده‌لین ته‌جه‌للا واته‌ خو ده‌رخستن. یان ده‌رکه‌وتنی سیفات یان ده‌رکه‌وتنی زات). میر وتی تو پۆ مەم بیینه و نه‌گه‌ر مردبوو زیندووی که‌وه. من په‌شیمان بوومه‌ته‌وه... زین که بیستی "پابوو خه‌ملی ژپای تا فه‌رق - بوو به‌حری له‌ حوسن و گه‌وه‌ران غه‌رق.

دایه و ستی و سه‌د کچی خه‌مه‌تکار ده‌رکه‌وتن ... زین وه‌کوو زه‌هری² هه‌له‌په‌رکینه‌ر بو‌لای مه‌هره‌م بوونی تایبه‌ت‌ترین گۆشه‌ی زی‌کری نه‌وین پو‌یشت. نه‌وه کاته‌ی که گه‌یشتنه «خه‌له‌وه‌خانه» ده‌رگای به‌ندی‌خانه‌یان کرده‌وه... دایه‌ن و ستی هه‌ندیک چوونه پێشه‌وه. دیان له‌ قه‌راخی «زه‌ریا» وه، وه‌کوو «سه‌ده‌ف» نه‌وه نو‌قمه‌ی زه‌ریای نه‌وینی خو‌ینخۆر «دو‌پ»ی گیانی به‌ خۆزایی له‌ ده‌س داوه. (بو شوبه‌اندن له‌ دینه کوردیه‌کان که‌لک وه‌رگه‌راوه. خانی به‌ مه‌به‌سته‌وه زه‌ریا و سه‌ده‌ف و دو‌پری هه‌تانه).

ستی و زین له‌ به‌ندی‌ه‌کانیان پرسی له‌ کاتی مردندا چۆن بوو؟

خه‌لقی کو دگه‌ل مه‌می گرفتار گۆتن کو مه‌دی ژسه‌تخ دیوار

نه‌وه خه‌لکه که له‌ گه‌ل مه‌مدا زیندانی بوون وتیان له‌ پووی دیواره‌که‌وه دیان که:

به‌رکه‌ک ب عه‌جه‌ب مه‌می به‌سه‌رکه‌ت شه‌وه‌که ژسه‌ری مه‌می به‌سه‌رکه‌ت

تیشکیکی سه‌ر سوور هه‌ینه‌ر که‌وته‌سه‌ری تیشکیکی تریش له‌سه‌ریه‌وه هه‌ستا

یه‌که شوبه‌ه‌تی پۆژوینک چو هه‌یف بوو یه‌که شوبه‌ه‌تی زێر و یه‌که ژزیف بوو

یه‌که‌می وه‌کوو خۆر (زه‌رد) و نه‌وی‌تر وه‌کوو مانگ (سپی) بوو، یه‌کی وه‌کوو زێر و نه‌وی دی

وه‌کوو زیو بوو

ئەو شەمس و قەمەر کو مۆتتەسیل بوون
 ئەو مانگ و خۆرە کە پیتوەندی یەک بوون
 گاڤا وە کوو، پینکفە مۆقتەبیس بوون
 ئەو کاتە ی کە پینکەو تێک گیران و
 ئەو رەنگ کریان مونیورە و شەن
 دەرحال پینکفە موزمەحیل بوون
 لەو حالەدا وەک خۆنەمان و پینکەو
 ئەو هەر دوو ل زەوتی مۆنعە کیس بوون
 ئەو دوو نوورە پینکەو رەنگیان دایەو
 زیندان ل مەبوویە سەحن گۆلشەن...

وەها پووناک بوونەو کە زیندان وە کوو باخی پیر لە گۆل لێمان پۆشن کرایەو.
 مەمیش کە ناگای لە خۆ نەبوو خۆین لە دلی دلۆبە ی دە کرد. ئی دیدەیی دل نەبووی مەفتوح
 - نینکار نەکی تەجەلیا رووح. ئە ی نەو ی کە چاوی دل ت نە کراو تەو، تەجەللا ی پۆح (کە وە کوو
 تیشکی زەرد و سپیە) بە درۆنە خەیتەو...

هاوپیژی مەمی بەریز هەواڵ و هاو دەمی مەمی لە زینداندا ناگادار کردەو
 وی مورشیدی، قەنج ل وان نەزەر کر
 قەلبی وی د قەلبی وان نەسەر کر
 ئەو وە کوو مورشیدی چاک بویانی پوانی و دلی ئەو لە دلی بەندیاندا رەنگی دایەو.
 هەم خەلو تیا مەمی گرفتار
 بوو پەردە گۆشایی یار و نەغیار

(ئەو کاتە ی کە میر بە پیتشیاری بە کر ئیزنی بە خوشکی داو ئەم ئیزنە لە نەریتی کوردە واریدا
 پتیست بوو، مەم و زینیش هەر چاوەری ئەم ئیزنە بوون، زین مرد. گیانی دەم و دەس چوو بۆ لای
 مەم و پی گەشت. پی گەشتنی دوو ئەویندارە لە پیتش چاوی زیندانیان بوو. لە پیتشدا تیشکی زەرد
 کەوتەسەری مەم. تیشکی زەرد ترووسکە ی زاتە واتە گیانی مەم. رەنگدانەو ی زات سیفاتە کە لە
 جوانی ئافرەتیشدا بەدی دە کرێ. لێرەدا نووری زەرد گیانی مەمە. دەزانی نووری سپی هەر نووری
 زەردە بەلام رەنگدانەو ی هەبوو وەک چۆن رەنگدانەو ی تیشکی خۆر لە مانگدا سپی دەبینرێ،
 نووری مانگ هەر نووری خۆرە بەلام سپیە، لێرەدا تیشکی سپی گیانی زینە کە لە پیتش چاوی
 زیندانیه کان تیکە لاو دەبن و مەم خۆین لە دلی دەتکی و دەمرێ. دەبی ئەو هەش بزانی لە ناو گشت
 تاربیایەکاندا گیان وە کوو نوورە خانی نەمر بە ئەمانەت پارێزییەو ئەم چیرۆکە ی گینراو تەو و
 نەترساو چۆن لە زەمانی ئەو دا کەس پیتوەندی نیتوان جامی هدیث و پیری موغانی نە دەزانی تا بە
 توانجی کوفر و ئیلحاد بیکوژن).

واته دهرمانم هۆمه، دهرمانم هۆمه، هۆم بۆ گشت دهردی دهرمانه. هۆم له کیتوه کاندایه ویتنی جوانی ههرامانه و ههویتنی خۆشهوه بوونی دلی بریندارانه. له ئهدهبی کوردی و فارسی بهتایبهت له شیعهره کانی مهحوی و مهوله ویدا زۆر ناوی شدراب و پیری مه یخانه و پیری موغان و موغ و موغبه چه و مه یگیت و ... هاتوه که بنه ماکه یان ههر ئه و سه نبوله مه تری بهیه.

بۆ کاریگهرینه یی کۆنی کوردان له ئهدهبی کلاسیکی کوردیدا بۆ دیوانی مهولهوی مامۆستا موده ریس که نزیک به چوار سه د ره خنهم لی راست کردبووه سه ره تابه کی تا شه ست لاپه ریم نووسی که به داخه وه له باشور و نه وروپادا بلاوگر ئه و کتیه بی بی سه ره تاکه ی من به ناوی دیوانی مهولهوی - سه سن گۆران - عه مه د هیجازی بلاو کرده وه که له وه دا ئه و زاراهه گه له په روون کردۆته وه.

ئه م زاراهه گه له وه کوو مه یگیت و پیری موغان و... له پێشدا له ئهدهبی کوردی کاکه یی دا ده رکه وت نه ک له فارسیدا. چه ند چوارینه له سه ده کانی دوو سی و چواری کۆچی له سه ره نجام دا هه ن که زۆر پێشتر له وه ی ئه م زاراهه گه له بیته نیو ئه ده بی فارسیه وه گو تراوه، نه وانه ی هه لم پێژاردوه له کتیه بی «ناماوه ران یارسان. د - س - سه فی زاده» ده رم هیتناوه. مانا کردنه کانی له خۆمه.

ئه م چوارینه به ناوی «باوه گه رچه ک» ی هه ورامی سه ده ی چواره مه وه هاتوه:

پیاڵه م په رهن، پیاڵه م په رن ویم مه ست و ئا نه پیاڵه م په رن
مه ستیم وه مه یل نه و خاوه ن دوهرن مه یخانه م نه دن شاره که ی سه رن

پیاڵه واته ده فری مه یه که م په ره. پیاڵه یان جام ناماژه به دله که له به رانه بر «مه ی» واته تیشکی خوداوه په ره بی خۆم مه س و پیاڵه یشم په ره. مه ستیم به مه یلی خاوه نی دوور واته خاوه ندگا ره و مه یخانه که م له نیو شاری سه ردا یه (سه ر، پا ز له ئه ده بی کاکه یی دا وشه یه که بۆ ده برینی تیشک و تاریکی هه ر دوو، واته بنه مای ئافران دن).

«دا یه ته وریتز» ی هه ورامی شاعیری تری کاکه یی سه ده ی چواری کۆچی ده ئی

پازهن پیاڵه م پازهن پیاڵه م سه رسام نه به زم پازهن پیاڵه م
باده ی پیاڵه م یاوا وه ناله م په وکه ناله که م به رز بی نه عالم

پیاڵەم واتە دڵم تیشکی خودای تێدایە. بۆیە زۆر سەرمەستم لەم بەزمەدا، چون نوور لە پیاڵەمدایە. تەرەوی وا لە پیاڵەمدایە کاری کردە سەر نالەم بۆیە نالەکم لە جیهاندا بەرز بۆتەرە بە واتایەکی تر کە نووری حەق لە دڵمدایە جیهان رەنگدانەرەوی دەنگی منە. وەکوو رەنگی زەرد و سپیە کەمی خانی، بە بەیانیکێکی تر خانی دەلی هەم زین مەمە و هەم مەم زینە. تیشک هەر یەك تیشکە تەنیا رەنگدانەرەوی زۆرە،

مەلای جەزیری دەفەر موی:

گەرچی هەردایم ژمیهری نەینە کا دل بەدەرە من

وەك هیلالی سوبح تێم ئەز، جارنان م ناپەدید.

واتە گەرچی هەمیشە بە ئەوین نارێنەوی دلی من وەکوو مانگی شەوی چواردەیه بەلام جارجار کە میهر و ئەوین لە من کەم دەکاتەرە وەك هیلالی ناخری مانگ گوم دەم. شوبهاندنی دل بە مانگ و نووری مانگ بە ئەوین کە لە خۆرەرە دەیگرێ لەسەر بنەمای ئایینی میهری و دینە کوردیەکانە. هەرەرەها دەفەر موی:

پیری موغان ژ شیشەیی، دا، مەسەفینەکی مەیی - شوکری خودی کوولرمەك من ژ خوهرای قەبالە کر.

موغ، لە ئەوێستادا «مەگوو» کە لە زمانی یۆنانی دا کراوە بە مەگوس و پاشان تەعریب کراوە بە «مەجووس». لە پەهلەویدا «مەغوو پەت». بە سەرۆکی موغەکان و تراوە. مەغووپەت لە فارسی ئێستادا دەلێن «مووبەد». موغ لە پێش ئیسلامدا بە پیاوی ئایینی میهری و زەرەدەشتی هەر دوو گوتراوە. لە زەرەدەشتی دا پیری موغان نیە. پیری موغان واتە مورشیدی کامیل یان مرۆفی کامیل یان مەقامی میهر کە لە عێرفانی پاش ئیسلامیدا پێ دەلێن قوتب^{۲۲} کەسێکە کە هەفت پلەوی لە ستایشگاکانی میهریدا بریووە و خواردنەرەوی هۆم (هەیف = مانگ) لە ستایشگاکاندا دەدا بە باوەر مەندانی میهری. واتە پیری موغان لە شووشەرە پر بە پایۆری مەی پێدام. سپاس بۆ خدا کە لەو شووشە، زەریایەك مەی بۆم قەبالە کرا.

ههروهه دهرفه رموی:

هه رین جاما هیلالی دا، ژعه کسی ماهی نهو بیینی ... نهی مه یگنیر له پیاله ی هیلالی که تیشکی مانگی نویی تیندا ده بیینی بۆم تیکه.

یان دهرفه رموی: میسلی مهی نهو گهرته ده فیتن مه بیینی - میتزه بکه جامی تو دبینی چ که سم نهز.

واته وه کوو مانگی نویی لاواز نه گهر نه ته ری من بیینی پروانه بۆ جامه کهت نهوسا ده زانی من کیم. جام واته ده فری مهی خواردنه وه، یان پیاله مه بهست دلیشه. دل وه کوو جام و مانگ جینگای رهنگدانه وهی نووری خودایه. جزیری ده لی گهره گته من بناسی بۆ جامی پر له شه رابه کهت یان ده لی پر له نووره کهت پروانه. دیسان جزیری بۆ شو بهاندن له زاراه گه لی میترایی و دینه کوردیه کان که لک وه ده گری، ده لی:

گوه ده ناواری نهیی وه ختی سه ما، تین موعبه چه + فه می پازی گهر دک ی چاوا، دنالن چه نگ و ساز.

به دهنگی شمشال گوی گره نه و کاته ی لهو دهنگه «موعبه چه» کان دینه هه لپه رین، نه گهر نه ته وی له راز و ره مزتی بگه ی بزانه چلۆن چه قه نهو نامرازی تری موسیقا ده نالن. موعبه چه واته موعی چکوله - موعی مندال. مه بهست نهو گه بانه که قوتابی ستایشتگا گه لی میهرین و له پله ی خواردان. نهوانه هه ر که هاتنه ستایشتگا ره له نفوسی پیری موعانه وه تیشکی خودا له روخساریاندا دیاری ده دا. هه ندی نووسه ر به کوری جوانکیله ی مه یگنیر له مه ی فروشیه کاندانا مانایان کردوه که هه له یه.

مه ی هاته فینجانا سه ده ف، کهس دی فه خۆت ئیرو ب خه ف؟

ساقی ب چه نگ و نای و ده ف هه رفووریا مه هتبابدا

واته مه ی پڑایه نیو پیاله ی سپی وه ک سه ده ف، ئایا کهس هه یه به دزیه وه بخواته وه؟ نا، چون مه یگنیر له گه ل دهنگی چه قه نه و شمشال و ده ف، جامی هه رفووری مانگه شه وی دا.

هه رفووری واته «فه غفور»^{۲۴} ی. فه غفور نازناری پادشای چینه که جامی خواردنه وه ی تاییه تی هه بووه. له لایه کی تره وه چین واته پوژه لات سه نبولینکی عیرفانیسه به مانای کانگای نوور. هه رفووری مه هتباب واته جامی پر کراو له مانگه شهو، جامی پر له نووری مانگ که پیری موعغان یان موعبه چه ده ییات، هه ر جامی هه یف یان هه نومی ستایشتگا گه لی میهریه رسته یه.

ئەم وشە و رێکەوه‌ندگە لە ئە ناخی فەرھەنگ و کەلەپووری کوردیدا بوو کە مەلای جزیری و خانی و شاعیرانی کاکەیی و تیزدی و لق‌گەلی عەلوی و... کە لکیان لێ وەرگرتوو. لە کوردی زازادا بە خودا دەلێن «هۆما» و «هوما». هوما، ھەر ھەنومە ی ئەوێستاینە کە لە کوردیدا بوو بە ھەیف و اتە مانگ. هوما بە مانای خودا ھێ سەردەمی ھۆم پەرستییە کە ماوەتەرە.

یان دەفەرمی:

مۆغبەچەبێن مەیفروۆش ھەر سەحەری تین سەما + بادەخوران نۆش نۆش مانە، ل دەوری جەما.
مۆغبەچەکانی مەگین و اتە قوتابی پلە ی خواروی ستایشتگاکەلی مەبەرپەرستی لە کازیوہ
پیش تیشک ھەلدان ی خۆر دینە ھەلپەرکی. مە ی خۆرانیش بە دەورەوہ وەکوو کۆمەل لە گەل
نۆشانۆش^(٢٤) و تن بە یەک ماونەتەرە.

.. گۆتە مە دوپ دانەیی ئەم ژتە و توژمەیی

لەو ب حەقیقەت یە کین مەسنەلە بی شوبەھ ما

ئەو دورە تاقانە واتە ئەو مۆغبەچە پیتی گوت ئینە لە توین و تو لە ئینە ی بۆیە بەراستی
یە کین و ئەم پەرسە گومانی تیدا نەماوە جا:

دامە ب دەستی سپی جام ژھەنگی دوری

جەزبەگەھا حال و دل پەر شەوہ شاندن ھەما

بە دەستی نەینی (سپ) یان راز لە ئەدەبی کاکەیی دا ناماژە بە جیھانی مەلەکە تاوسە لێرش دا
ئەو مانا دەگەینە؟ واتە بە دەستی مەلەک تاوسانەوہ جامینی لە رەنگی «دور» (واتە، تەجەللا ی
خودا لە دور لە ئەدەبی کاکەیی دا)، پێدام. بەوہ جینگای جەزبەوہ حالی دلی بە زۆری تینک شتواند.
بادە مەنۆشی ژدەست، چوو مە ژ خۆ مامە مەست

قەتەرە ب بەحەری گەھا بەحەرب عەینی خوہما

لە دەستی ئەو مە یە کەم نۆشی لەسەر خۆ چووم و مەست مام، دلۆپ بەزەریا گەیشت و زەریا
بێگۆزان وەکوو خۆی ما.

جا پیت مایە خۆتەری بەرپۆز ھەستی بەوہ کردووہ کە مۆغبەچە ئیدی وەکوو مامۆستا ھەژار
موکریانی لە دیوانە کە ی مەلادا مانای کردووہ، «منالی دەم رووت و مە یگینری مە یخانەکان» نیە
بەلکوو سەنبولیکە کە پاش ئیسلام لە ئەدەبی سوڤیە موسلمانەکان و دینە کوردیەکاندا ئەو

کەسە یە کە نەفەس و جەزەبە ی پیری موغانی پی گە یشتوو. نووری حەق لەویدا بۆ پیرینی قۆناخگەلی تە کامول بزویترارە. ئەو یە کە جوانە و سەرمەستی راستەقینە نەمەستی خواردنەوی نەلکولی دەخاتە دلی سۆفی و عاریفەو.

... جان و دلی من ئەو حور وەشی من ئەو + پادشەهی من ئەو ئەز، ل دەری وی گەدا. ئەو موغبەچە گیان و دلەمە جوانی وەک حۆری بەهەشتیمە - پادشامە من لە درگای ئەودا سوال کەرم

یار کودی ئەم گەدا دەست ب دەستی مەدا

ئەم ب سەمای بی برین رەقس و سەماژی وەما

یار واتە ئەو موغبەچە کە منی وەکوو دامار دی دەستی دادەستەو و بردمیە کۆپی هەلپەرکیئە واتە هەلپەرکیئە کی تاینی و عیرفانی. بە چوونی من بۆ ناز کوری هەلپەرکی ئەو سەما و هەلپەرکیئە وەکوو خوی مایەو و هیچ زیادی نە کرد وەک چۆن لە پیشدا و تمان دلۆپ بە زەریا گە یشت بەلام زەریا هەر ئەو بوو کە بوو. ئەمە ناماژە بە تەوحیدیکی قوولی تاینە کوردیە کانه. لە بەیتی ئاخردا دەلی: وەحەتی مۆتلق مەلا نوورە د قەلبان جەلا - زۆر دوی مەسنلە ئەهلی دلان شوبهە ما

ئە ی مەلا یە کبونی بیچەند و چۆنی پاژە گەلی جیهان، نوورە و ژەنگ لابهری دلە بەلام شتیکی سانا نیە و زۆرکەس لەم پرسەدا کەوتنە گومانەرە.

لە غەزەلیکی تردا هەر سەبارەت بە جام و مە ی دەلی:

ئەووەل کویار دامە، یەک زەررە یەک عینایەت

قەمەت مەخەمر و جامە دەفتەرە هیدایەت

فەیزا عولومی حکمەت جا ما سەدەف کو گێرا - مەژ دەستی موغبەچان گرت ب موسحیف و ب نایەت.

یە کە بچار کە یار واتە تەجەللای زاتی خودا نەختیک سەرنجی داین تیتەر بەشمان خواردنەو و جامە لە دەرفتەری رینوینی راستەقینەدا. فەیزی زانستەکانی فەلسەفە (حیکمەت پاش ئیسلام بە فەلسەفە دەگوترا) لە لایەن خودارە وابوو کە بۆمان جامی سەدەفی گێرا کە دوری تێدایە ئەو جامە کە ئیمە لە دەس موغبەچە کان گرتمان وەک موسحیف و نایە گەلی قورنان گرتمان. باس لە

خواردنه‌وهی ئەلکولی و کۆری جوانکیله‌ی مه‌یگێزنیه‌ وه‌کۆو هه‌ژار ده‌لتی. باس خوداناسی هه‌ره‌ قۆوله‌، که مه‌لا له زاراوه‌گه‌لی دینه‌ کوردیه‌کان وه‌کۆو سه‌ده‌ف و دوو و موغبه‌چه ... که‌لک وه‌ ده‌گری. جا زۆر روونه‌ که مه‌به‌ست له‌مه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی نووری خودایه‌ و مه‌به‌ست له‌ جام دله‌ که له‌ شیعره‌کانی دایه‌ ته‌وریز و... دا روونمان کرده‌وه‌ و نهم شوپه‌اندنه‌ هه‌ل ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ سه‌تۆمه‌ی وێداکان و هه‌تۆمه‌ی نه‌ویستا و هه‌یقی کرمانجی که له‌ ستایشتگاگه‌لی میهری‌دا وه‌کۆو خواردنه‌وه‌ی مانگ واته‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی تیشکی خۆر یان ته‌جه‌للای خودا له‌ دلدا ده‌خورایه‌وه‌. له‌ به‌یتی چواردا ده‌لتی

عاریف هه‌تا نه‌نۆشی ژده‌ست مه‌ی‌فرۆشی + غاییب نه‌بووژ هۆشی، په‌یدا نه‌کر ویلایه‌ت.
واته‌ عارفی خواناس هه‌تا له‌ ده‌ستی مه‌ی‌فرۆش جامیکی نه‌نۆشی و له‌سه‌ر خۆ نه‌چوو نه‌یتوانی
جینگه‌داری خودا بیته‌ له‌ زه‌ویدا.... له‌ به‌یتی ۸ دا ده‌لتیت:

جاما ده‌ستی شه‌هید ژه‌نگی ژ دل ده‌شووتن + پیری موغان ژره‌ندان وه‌هوه‌د کر ریوایه‌ت
واته‌ جامی مه‌ی له‌ ده‌ستی شه‌هیدی حال و جه‌زه‌به‌، ژه‌نگ له‌ ناوینه‌ی دل پاک ده‌کاته‌وه‌. نه‌مه‌
پیری موغان له‌ زار پیاو چاکانه‌وه‌ ده‌یگێزراوه‌.. له‌م چه‌شنه‌ شیعراوه‌ له‌ دیوانی مه‌لای جزیری‌دا
زۆره‌. مامۆستا هه‌ژاری نه‌مر که کۆی کردۆته‌وه‌ و به‌ سۆزانی مانای کردووه‌ و ره‌نجی زۆری له‌
سه‌رکێشاره‌ له‌ زۆر جینگا په‌یامه‌که‌ی شاعیری وه‌ر نه‌گرتووه‌. به‌راستی بۆ ماناکردنی ته‌واری
شیعره‌کانی مه‌لای جزیری چهند زانا پێویسته‌.

مەلا خۆی دەلی که مەبەست لەمەدی شەرابی تری نیه:

دامن سرۆش (٢٦) وەرەمەدی بنۆش زەوق و خرۆش لەو چووم ژهۆش

ژۆی عیشوویا یار بوو خوویا ئەونە ژمەدیا ئەنگوور بوو

واتە بە دل پەيامی پیگەیاندم وەرەمەدی بنۆشه. خۆشی و دەنگم بەرز بۆوه و لەو مەدیە لەسەر
خۆ چووم. بەم نازە که کردی، یار واتە تەجەللای خودا ئاشکرا بوو. ئەو لەسەر خۆ چوون و
مەستیە، هی شەرابی تری واتە خواردنەوهی ئەلکولی نەبوو....)

بزانین خانی سەبارەت بە مەدی و جام چی دەلیت. چەند بەیت لە ساقی نامەکی هەل دەبژیرین:

ساقی بکە جام ئاسمانی راحا وه کوو پروح جاودانی..

مەدیگێی، تیکەناو جامی ئاسمانی (مانگ) شادیهک وه کوو گیانی هەتا هەتایی

ساقی تو برێژە جام مینا ئاڤا کو دکەت زەمیر بینا...

ساقی برێژە نیو جامی شووشەیی بیژەنگ (دل) ئەو خواردنەوهی که چاوی دەروون دەکاتەوه

مومکین کو ژ فەیز بیتهایەت یەک قەترە ببت ل من عینایەت...

رەنگە لە فەیزی بیسنووری خودا لەو مەدیە قەترەیینک بە من بدری.

یەعنی بگەهیتە جانی شەوقەکەک هەتا بگەهیتە قەلب زەوقەک...

یانئ بە دلۆپیتک لەومەدیە نووړیک بکەویتە گیان و تا خۆشی و مەستیەک بکەویتە دل و

تەسفییهی دل ببت مە حاصل هەڤدەنگ ببم دگەل عەنادل

بەو مەدیە، خاوین کردنەوهی دل بۆم بە دەس بیئت و لە گەل بولبولان دەنگم بەرز که مەوه

بشکوژ بپشکفن ژخاران خوونریژ ببن دەمی هەزاران....

تا بەو جامە مەدیە خونچە لە دێکان بپشکووی و لە دەسووکی بولبولان لە بەر خویندنی زۆر

خوین برژیت.

بەد حال ببم سەران بەدەردەم بیقال ژباتنی خەبەر دەم...

من مەست و بیهۆش بکەوم و سەرومیشکم بە دەرچیت، جا بی قسە لە جیهانی دەروون خەبەر

مەم

دا کەشف ببن ژمن کەرارات مەشهوود ببن ل من مەقامات

تا بهو جامه که رامات له من دهریکهوی و مدقامگهل و قۆناغگهل به من ببینن
 بی‌دهنگ ژ غوور دل ب تاهه‌نگ سهدرنگ سه‌دا بدهم وه‌کی چه‌نگ
 بی‌دهنگ و ئاواز له ده‌مه‌وه له کورانی دلمه‌وه به ئاواز وه‌کوو چه‌قنه سه‌د چه‌شنه سه‌دام لی
 دهرکه‌ویت

سازا دلی کول، ب زیر و بهم بت سازه‌نده‌یی عیشق زین و مه‌م بت...
 بهو مه‌یه، سازی دلی به کول نزم و بهرز بیته‌وه و بتوانی ژه‌نیاری نه‌وینی زین و مه‌م بیت (نهم
 گشته تاییه‌تندیه هی کام مه‌ی و مه‌یگیره؟ دیاره هدرمه‌ی و مه‌یگیره‌که‌ی مه‌لای جزیریسه.
 مه‌یگیر پیری موغان یان موغبه‌چه‌یه. مه‌ی نه‌وین واته نووری ته‌جه‌للای خوداو جامیش دلته.
 نهم شوبه‌اندنگه له پاشماوه‌ی زاراهه‌گه‌لی میتراییه که تیشکی خۆر و مانگ و خواردنه‌وه‌ی هه‌نومه
 یان هه‌یقه.

وتاره‌که‌مان سه‌بارت به نووری زرد و سپی که له ته‌وقی سه‌ری مه‌مه‌وه هه‌ستا و مه‌م مرد
 درێزه‌ی کیتشا، به کورتی دوو پاتی که‌ینه‌وه: نووری زرد نامازه بوو به ته‌جه‌للای زات و نووری
 سپی ته‌جه‌للای سیفات وه‌کوو ره‌نگدانه‌وه‌ی تیشکی زه‌ردی خۆر له مانگدا که ره‌نگی سپیه یان
 مه‌ی که تیشکی خۆره جامی مانگ پر ده‌کات و ده‌بی به مانگی رووناکی شه‌وی چوارده وه‌کوو
 مورشید و پیری موغان که جامی خواردنه‌وه‌ی هه‌نومه، یان هۆم یان هه‌یف ده‌دات به مورسیدان و
 به نووری حه‌ق دلیان پر له مه‌ستی و خۆشی و تیشک ده‌کات.

چۆنیته‌ی مردنی مه‌م له زار زیندانیه‌کانه‌وه ته‌واو بوو. دایه‌ن و ستی چونه‌پیشه‌وه وتیان
 مه‌مۆ، هه‌سته زین هات، بی‌گۆمان گیانی تۆیه نه‌وا هات ... هه‌رچی گولایان لی پژاند و ده‌مار
 و دلیان بزواند هه‌چ جووله‌یه‌کیان له جه‌سته‌ی مه‌م به دی نه‌کرد به‌لام دیان دووکه‌لی له‌سه‌ریه‌وه
 هه‌لسا (وه‌ک بلیی دووکه‌ل چاره‌ریسه تا ببیت به گرو تیشک یان جه‌سته گیانی تیکه‌و‌یته‌وه).
 زین هاته‌پیشه‌وه وه‌کوو مانگی چوارده‌یه‌ک که خه‌رمانه‌ی دابیت. حیجابی له رۆخسار هه‌لگرت
 وه‌کوو خۆری

دیته سه‌ر مانگی لاوازی یه‌ک شه‌وه به ناشکرایی به مه‌می گوت:
 زینی وه هه‌گۆته‌وی به‌دییهی - قوم یا جه‌سه‌ده‌ن نوفیختوفیهی «قم یا جسداً نفخت فیه»
 (هه‌سته نه‌ی جه‌سته. فووم تی‌کرد). نامازه‌یه به نایه‌تی ۲۹ له سووره‌ی ۱۵ی قورئانی پیرۆز
 «فاذا سویته نفخت فیه من روحی فقهوله ساجدین» واته نه‌و کاته‌ی که گله‌که‌ی نه‌اده‌م

رێك رێتێك كرد فووم تێكرد واته له بوونی خۆم كرد جهسته یهوه و وتم به فریشته كان كرنۆشی بۆ بهرن. (تایا زین خودایه كه مردوو زیندوو ده کاتهوه و له گه ئی به نایهت قسه ده کات؟ نا، ئهوه ئهوین و جوانیه كه له تهجه للاکانی خودایه. تهجه للاکانی ئه ویش جوئ له زات و سیفاتی ئه وه نیه. تو ده توانی به ئهوین و جوانی په رستی زووتر له عیبادات به ئه وه بگهی. رینگایه كه كه میتراش بۆ قوتابییانی ستایشتگاکانی میهر په رستی داینا بوو. خودایش بۆ توی داناوه. ئه مه یه ناخی قوتابخانه ی خوداناسی کوردی).

شهو قا خه به ریندوئ شه پالی + به ربوویه سه ری دوی شه مالی

شهو قی قسه کانی ئه م شوخ و شه نگه، گری به ردا یه دوو که ئی مؤمی جهسته ی مه م.

ئهو دوو که ئه له شادیدا داگیرسا و له جهسته دا ناگر که وته وه، ئهو گۆشه نشینه ی زیندان هه ستا به هه لویستی ته واف (ی رووی زین). (مه گه رزین کیته ته واف بکری؟)

له پێشدا ده م و ده س ته سه دیقی کرد (واته مه قاهی زینی به دروست و راسته قینه بهوون پشت راست کرده وه) وهك به ناوی زه مزه م ده س نوێژ تازه کاته وه،

ئه وه ئ ئه وه ی کرب سیدق ده رده م ته جه دید و زووب ئاب زه مزه م

وه ستال موسه لله و مه قامی وی جو به ه گه هانده ئیسه تلامی

(وهك) له سه ر جی توێژ وه ستاو سوچه ی کرد (وهك فریشته كان چۆن له بهر ئاده م كرنۆشیان کرد كه له بوونی زاتی خودا له جهسته یدا بوو) یهك دوو ته وافی له ده ور به یست (ی سه ره م) دا کرد (حاجی گه ل بۆ ته وافی خانووی که عبه به ناوی زه مزه م ده س نوێژ ده گرن و پاشان ته واف ده کهن. مه م که له پێش مردندا یهك جار ته وافی کردبوو ده س نوێژی تازه کرده وه و یهك دوو جار به ده وری زیندا گه را (خانووی که عبه خودای تیدایه و جهسته ی زین ته جه للا ی خودا واته ئهوین و جوانی تیدایه) پاشان چهند قسه یان له گه ل یهك کرد:

په روانه یی گۆ تو خو هه ده لیلی شه معی وه هه گۆ تو خو هه «خه لیلی»...

په پوله (مه م) وتی تو پئی نوینی چاکی. شه م ای وت: تو خو ش خه لیلی واته وه کوو ئیسه راهیم که وتیته ناگروه به لام به جینگای سووتان به خودا گه یشتی... (به وردی وه کوو ئیسه راهیم، ئه وه به پینغه مبه ری و مه م به ئه وینداری)

په پوله وتی تو جوانی وه کوو حۆر (که جوانی زاتی خودات تیدایه) شه م وتی تو نووری زاتی خودای...

دایهن و ستی و کچانی خزمه تکار و به ندیه کان له وت و ویتژ و بۆن و به رامه ی تهوانه
سه رمه ست بوون.

وتیان به مدم نهوا نيمه هاتووین تا تو وه کوو قه یسی عامری واته مه جنوون شیت نه بی. نه گهر
زین هۆی شیتی تۆیه و میر هۆی لاکه فته یی تۆیه نهوا زین له گه ل تۆدا قسه ده کات و میریش دلی
بۆت سووتاهه.

گیانت هه رزان له ده ست مه ده... هزر و بیوت بجه کار. کۆت و زنجیرمان لیت هه لگرت و هه لسه
به چینه کن میر نهو خاوه ن دلی به ره حمه و تۆی به خشیوه....

مدم که نه م مۆچیارانه ی بیست وتی: من ناچه لای هیچ پادشایه ک. ناچه دلی دیل. نهوانه
میر و وه زیری ناراسته قینه ن.... میریک که مردنی هه بیته میر نیه و له تهخت لاجوونی هه بیته نهوا
دیله....

(میر) نهو که سه یه که نارینه ی جوانی دروست کردوه و تیری خۆی به زولف و خالی پزخساری
جوان دهو شینی و

فانووس به ده ن کمری موته لالا تیتدا ژمراکمری ته جه لالا
فانووسی جهسته ی زیرکاری کردوه له ناریدا وه کوو «من» ته جه لالی کردوه. (من و توو نهو،
نیه. هه موشت نهو و ته جه لالی نهوه).

نهویه میر و چه کیمی خاوه ن به رزی که لاجوون و گۆرانکاری و که م بوونه وه ی بۆ نیه...
خودا بۆ مرۆڤ به ژنانه ی جوان و کورانی جوان باخی به هه شتی پازاندۆته وه (به لام)
لی جه ننه تی عاشیقان جو دایه ميعاد له قایی کیریایه
به لام به هه شتی نهوینداران جیاوازه نهویش ژوان له گه ل دیداری مه قامی گه وریسی خودا دایه
(که)

عـالیتـهـوی ژـیـعـاـغ رزوان ناگوئجه وی چو حور و غیلمان
له باغی به هه شت به رزتر و له ویدا هیچ حۆر و غیلمان ناگوئجه...
شه هباز ژقه یید مه رکه زا فه رش په روازکر و گه هیشه ته زولعه رش
شباباز له به ندی ناوه ندی زهویه وه هه لفری و گه یشته ناسمانی عه رشی خودا.

(شاباز له کاکهیی و عیرفانی کوردیدا سه مبولی نهو مورشیدهیه که به پلهی ناخر گه یشتوه. له عیرفانی نیسلامی دا به قوتب نار ده بری. له میتراپی دا سیمورغه که هندی باس کرا و له بهشی سوهره ووردیدا به چروپری باس ده کری. له میتراپی و له دینه کوردیه کان وه کوو ئیتزدی و کاکهیی و عه له وی دا شاباز پاش مردن بۆ خۆر ده چیت و تینکه لای ته جه لای یه که می خودا واته مه له که تاوس ده بیت. شاباز ئیستا په له وه ریکه له باز گه وره تر و ژیر بانی سپیه و له هه لۆ چکوله تر و نهختی له واشه گه وره تره و زۆر توند ره. نه م سه مبوله له فه لسه فهی سوهره ووردی کورد دا وه کوو سیمورغ ناسراوه که باسی ده که یین.

له کتیبی کاکهیی «شاهنامه ی حه قیقه ت» ی جه ییونابادی دا به سه رهاتی وه کوو مردنی مه می تیدایه: له پیندا «عابدین جاف» که یه کی که ههفت سهرداری ناینی کاکه یسه له دوژمنانی سان سه هاک بوو و هه موو کاریکی دژ به «یارسان» ده کرد. باوک و سی برا گه وره ی له سه ر ناینی کاکه یی بوون به لام خۆی دژ به وان بوو. تا باوکی سه کالای برده لای سان سه هاک. سان سه هاک وتی خه م مه خۆ عابدین پیانیکی گه وره یه. له قوتابخانه دا تیشکی حه ق ته جه لای پی کرد و وه کوو خۆی لی هاته وه.

له خۆ بیخه بهر ما. بۆ هه رچی ده یروانی خودای ده دی، شیت و سه رسام ما... سه رمه ست هات بۆ «پردیوه» بۆ لای سان سه هاک... یارانی سه هاک دییان سه رمه ستی خودایه. وتی م به ن بۆ لای سان سه هاک.

«شه ریفه» ده رگاوانی سه هاک بوو که حالی عابدین دی لیبی پرسی... وتی جگه له سه هاک که س نایینم. بردی بۆ لای سان سه هاک. که وته کرنۆش و زمان مائین به خاکی ناستانه ی سه هاکدا و خاوتنی دلی خۆی پیشان دا.

سه هاک هه ر هاته قسه عابدین بیستی و مرد. گیانی به ته وای ده رچوو. سه هاک فه رموی ته رمه که ی بینن بۆ خه لوه خانه و عه باکه م بکیشین به سه ریدا. شاعیر به دلی خۆی ده لی، نه ی دل وه کوو عابدین بمره نه گه ر مه ست و نه وینداری حه ق بی. نه گه ر له و کاته دا به ری گیانت پیوه ند به زاتی حه ق ده بی. تا نه مری پیوه ند نابی.

عابدین چون له و حاله دا مرد ده نگی ته جه لای خودا واته سان سه هاکی بیست مرد، پاش نهختی رۆحی له به هشتدا ما. که به نه مری خودا گیانی هاته وه له شی و زیندوو بووه وه (ئینسلاخ) چاوی کرده وه ته جه لای جه مانی خودای له سان سه هاکا دی. جیاوازی مه م و عابدین

له مه دایه که مه م تده لای جه مائی خودای له پۆخساری زیندا به دی کرد. به لام عابدین له پۆخساری سولتان نه سحاقی به رزه نجی دا و که و ته کرنۆش عابدین هه توانی دینی جه مائی حه قی نه بو تا هه فت جار مرد و زیندوو بۆوه. بۆ جاری هه فته م سان سه هاك فه رموی جامی شه رابی بۆ بینن (وه کوو پیری موغان که خوارده وهی هۆم ددها به موریدان). جامی شه رابی به دنی تا پۆخی نارام بگری و جه مائی حه ق به چاکی ببینی. دیاره هه فت جار مردن ناماژه به به هه فت قۆناغی برینی ریگای حه ق له ستایشتگاگه لی میهری دا که له گه ل رهنج و سه خلته تینکه لاوه. له پله ی هه فته م دا پۆح به نووری حه ق واته جامی هه نومه، یان هۆم یان هه یث ده حه سیته وه. هه ر نه و جامه یه که خانی و جزیری و مه وله وی و مه حوی و... ناوی لی ده بن.

وتمان که میترا بۆ مرۆڤ که نه و گشته دوونادوونه ده کات دلی سووتاو قۆناغگه لی هه فت پله یی له ستایشتگا تاریکه کاندا پیشاندا. نه م قۆناغگه له له گه ل ریازه ت و رهنج تینکه لاوه. مامۆستا هاشمی رهی به هه ندی له م قۆناغگه له له کتیبه ناوبراوه که یدا ناماژه ی کردووه. له وانه پله یی پینجه م، ده فه رمی: «چاوه گه لی مورید ده به ستن

رووتی ده که نه وه. له جیگاگه لی ترس هینه ره وه ده یبه ن و گوشارگه لی جه سته یی سه ختی پی ده ده ن پاش نه و رهنج و گوشارگه له خوارده وه یه کی پی ده ده ن که له سه ر خۆ ده چی». هه لبه ت گشت نه م سه ختی گه له ناماژه یی و سه مبولیکه. له سه ر خۆ چون ناماژه به مردنه که پاش نه وه به قۆناغی شه شه م ده گه ن که ناوی قۆناغی خۆره ...

مه م چاوی حه ق ببینی بو، دووباره به فه رمانی زین که ته جه لای خودایه زیندوو کرایه وه و پاش قسه له گه ل زین نیتر به جه سته ی مردووه نه یده توانی ببینی).

که گیانی مه م له زیندانی جه سته دا جودا بۆوه و گریان و شیوه ن له شاری بۆتان هه ستا، له جیگاگه لی تاجدین و به کر به هه لکه وت یه کیان دی. تاجدین: ده م و ده س به کری کوشت.

کاتی که گه یشته سه براده ره که ی و نوورنکی له چرادانه دی تاج له سه ر و په رهی ده فه ری به خشینی مه می له ده ستدا فری دا و خۆی خسته سه رته رمی مه م،

دین^(٢٨) بو ژ ته حه سه سورا برایی هه رچی کوودی وی نه ژده های^(٢٩)

له خه می براداشیت بو و هه مو شتی به نه ژدیها ده هاته پیش چاری. وه کوو شیتی لیته ات هه ر که سی ده هاته لای ده یه ویست بیکوژی. ناچار وتیان به میر. میره ات و ده س و پای تاجدینی به

زنجیر به‌ست. که تهرمی مه‌میان هینا تاج‌دین به هاواره‌وه زنجیری پساند و وه‌کوه نه‌ژده‌هایه‌ک له نه‌شکه‌وته‌وه ده‌رکه‌وی هاته سهر تهرم. تا بو‌وته‌که‌ی مه‌می به‌رز کرده‌وه و نایه سهر سهری. خه‌لک به هاواره‌وه به دوا‌ی که‌وتن. ژنان و کچانی شار قژیان بلاو^(۳۰) کرده‌وه و بۆ مه‌م ره‌شپۆش بوون^(۳۱) و به ناوازه‌وه شینیان ده‌گیتر. زین به بالای شه‌نگه‌وه هه‌ستایه سهری:

وه‌کوه نه‌ستیره‌ی زوهره (له نه‌ده‌بی کوردی و فارسی‌دا زوهره یان ناهید نه‌ستیره‌ی مؤسیقا لی‌ده‌ر و هه‌لپه‌رکی کهری ناسمانه) به هه‌لپه‌رکی چوه‌ه پیتش تهرمه‌که‌وه. چه‌مه‌ری گیترا به ته‌پلی ره‌شه‌وه که وه‌کوه هه‌ر ده‌ی‌گرماند، به کولمی خو‌نینه‌وه ده‌گریان وه‌ک له میترگی پر گوله‌وه باران بباریت. کاتی چونه‌وه گۆرستان دییان مردوویه‌کیان له‌سهر دوو دار هینا وه‌کوه تو‌پوبی خستیانه سهرزه‌وی. پرسیان نه‌مه‌ه کتیه وتیان به‌کره تاج‌دین کوشتوویه‌تی و دونیا به کوشتی نه‌ه شاده.

زین که نه‌مه‌ی بیست به میر و تاج‌دینی گوت ده‌رحه‌ق به‌م گه‌نده‌له دوژمینی مه‌که‌ن خودای نافرینه‌ری جیهان نه‌ه پۆژه‌ی که نه‌وینی‌دا به نه‌وینداران قینه‌وه‌ریشی‌دا به به‌ره‌ه‌لست‌کاران.

مه‌وجوود کرن ده‌ما ژ مه‌عدوم نهم پیتکه‌ه لازمین ده‌مه‌لزوم

(نه‌ه کاته‌ی) که له هه‌چ جیهانی به‌دیه‌نا تيمه (مه‌م و زین و به‌کر) پتویست و پنداو‌یستی یه‌کین تيمه وه‌کوه گول و نه‌ه درک، تيمه گه‌نج و نه‌ه ماره. گول به تیژی‌درک ده‌پار‌یزرین و گه‌نج (خه‌زینه‌ی زیر و زیوی له ژیر خاک شاردراوه) ماره‌پار‌یزی. ته‌گر له پیتشدا نه‌ه له‌گه‌ل تيمه خراپه‌ی کرد به‌لام له ناخه‌وه بوو به چاکه (و پی‌گه‌یشتنی نه‌وینی تيمه). له پوه‌اله‌تدا به‌ره‌ه‌لستی تيمه بوو به‌لام له ناوه‌رۆک‌دا دۆستی تيمه بوو (نه‌مه هه‌ر دژایه‌تیه له بنه‌مای بووندا که ناماژه‌ی پی‌کرا) جا له گۆرستانی تيمه‌دا بیننن. (له‌باسی مه‌له‌که‌تاوسدا و تمان ویست و گه‌لاله‌ی حه‌ق وه‌کوه سکه‌ه دوو پوه‌ی هه‌یه و پوه‌ی دووه‌مه‌ی له ستایش‌تگاگه‌لی میهری‌دا وه‌کوه پدی‌که‌رگه‌لی ترس هینهر به‌تایبه‌ت شیر پيشان دراوه. ب.ب. وینه‌کان. نهم دوو لایه‌نه له دینه کوردیه‌کاندا له شتی‌ک یا له جه‌سته‌یت‌ک‌دا دیاری ده‌دا).

قه‌ت مومکینه ناب و نابگینه نه‌ه‌ره‌نگه نه‌که‌ت قه‌بوول کینه‌ه؟

نایا ده‌بی ناوینه ره‌شی و قین نه‌نوینی. (ته‌نیا نه‌ویندارانی راسته‌قینه را بیر ده‌که‌نه‌ه و بۆ خاس و خراپ میهریان هه‌یه).

ته‌رمی مه‌م نیترا

مەم وە کوو دوو سپاردیانه گەنج و بە کر وە کوو مار لە خوار مەمەوه نیژرا. زین هات و وە کوو سەول سێبەری خستە سەر گۆرە کە ی مەم. وە کوو شمشال دەنالی... بە ئاهەنگی گریانیدە هەر نۆ ئاسمان دەنگیان لی دەهات. گشت چین و تووژی بۆتان پینکەوه هاواریان دەگەییە ئاسمان.

زین لە سەر گۆری مەم دانیشت. لە گەل ئەو قسە ی کرد: ئە ی خاوەنی جەستە و گیانم من باخ و تو باخەوانی، باخە کە ت بی خاوەنە. بی تو من بۆچی هەم... پۆخسار و زولف و خال چاکترە بە تالان بەدەم. چاکە دار خورمە ی لەشم لەرزە ی مەرگدا یگری تا خورماکانی داوهری.

خاک و خۆل بە سەردا کەم بسکان هەلکەنم. بەلام نا، چون رەنگە تو پازی نەبیت نەختی لە جوانی من کەم بێتەوه... چاکترە هەروا ئەمانەتی تو پیشکەشی خوداکەم... نامیزی بۆ گۆری مەم کردەوه و گیانی دەرچوو. وە کوو شەمی بگوژی تەوه، جەستە ی بە مەزار و گیانی بە خودا سپارد... سی شەو و سی پۆژ دەنگ و هاوار دەگەیشتە ئاسمانی عەرشی خودا تا زین ئەو جوۆرە کە وەسیەتی کردبوو بە داب و ئاین ری خرا.

... ئەو دوو گەوهەرە لە سندوو قێکدا وە کوو خۆز و مانگ لە بورجێکدا مانەوه:

بی ئەوه بارپستا لە نیوانیاندا بیت لە پال یەک نیژران و بە یەک سپێردان
پاشان دەرگای سندووقی مەم و زینیان کردەوه میر وتی هانی ئەوه مەعشوق بۆ تو سی جار بە
وتنی «مەرحەبا» وە سەدا لە جەستە ی مەمەوه هات

هەمیان کو بهیست سەری تەحقیق بیلجوملە کرن ب عیشق تەسدیق...

گشت ئەوانە ی کە سەری جیهانی پاستیان بیست تینکرا راستی ئەوینیان تەسدیق کرد...
بە خاک و خاشاک (مال و خۆشی گەلی دنیا) پیس نەبوون ئەمە یە شوینەواری ئەوینی پاک و
خاوین و بی بەهرەمەندی لە لەش و تینوو چوونە دەرگای حق: خانی پاش ئەمە دەلی
سویند بە خودا ژبانی خۆشیان بە ئەوینەوه رابوارد و خۆش پینکەوه مردن، نافەرینی خودا.
خانی پاش ئەم مردنە پیروژە بۆ خۆی نزادە کات:

یارەب بە جوانی جەمالت^{۳۲} و بە ئەقینی جەلالت^(۳۳) بە شیرینی ئەوینداران و بە قینەوهری
بەرەهەستی ئەوان بە مەم و ئەوینی ئەو بە خەمی زین سویندت دەدەم:

وختی کو جوودا دکی ژجانی بی بەهرەنەکی ژ عیشق «خانی»

ئەو کاتە ی کە گیانی خانی لە جەستە ی جوو دە کەیتەوه لە عیشق بی بەهرە ی نە کە ی
یەعنی ژ وەلایەتا موخەمەد مەحرۆم نەکی تو یارەب «ئەحمەد»

واته له دهسه لاتنی شه ریعه تی محمد (د-خ) دا نه حمده دی خانی بی به هره نه که ی.

حیکمه ت نه وه یه له خانووی نهم دنیا دا ته نانه ت نه و کاته یش که مدم و زین و به کر مردن و چون بژ جیهانی دیکه بنچینه و خدی خویان دهرده خه ن. له سه ر گوپی مدم و زین دوو نه مام سهوز بوون یه کی سهول و یه کی سهو بهر که سهریان هه لدا، لقه کانسان وه ک دهست له گهردن که وتنه سه ریه ک. له و لاه له سه ر گوپی به کرداریکی «که نیر»، که داریکی هه ره درکینه سهوز بوو. نهم داره په لی هاریشت و خوی گه یانده داری مدم و زین و په لی خسته سهریان. نه گه ر تو چل سالان گیای «بیسان مار» به هه نگوین ناو دیری که ی، له بهر خۆپه رزه رده ی که ی و گولاری لی بیژینی و له دهو ریدا شه کر برژینی و وه ک هیندیان خزمه تی که ی جگه له میوه ی تال هیچی له بهر ناچنی.

چیرۆک وێژ و تی پیریکی (واته مورشیدیکی) دلۆقان و نهویندار که قسه ی وه کوو پروناکی راسته قینه ی به یانان بوو، کاتی ده چوو هه زه به و حال گیانی له جهسته دا نه ده ما (تینسلاخ) و نهینی گه لی لی دیاری ده دا و ...

... وتی، له خهون و ئیلهام دا بووم که چوومه باخی به ههشت. دوو ههزار حوور و غیلما م دی که گشت به ئالاه له دهر کۆشکی که له دوری شاهانه دروست کرابوو راهه ستابوون. یه کیک وه کوو به کر م دی که تانج و «بن په ر» ی له سه ر نابوو (نهم زانی مانای بن په رچیه) گۆچانیکی خیزه ران (گوچانی پادشاکان له قامیشیکی قه له و و سهخت و سووکه) به دهسته وه بوو. نه مزانی کینه. وتم نه ی خاوه ن پله و مه قام تو خاوه نی نهم کوشکه یت یان په رده داری؟

گۆشه یخ توما نزانسی کینه؟ نه ز نه و به کرۆکی قاپو وچیمه
وتی نه ی یو تو مه گه ر نازانی کیم من نه و به کرۆکی دهر که واتم (له مدم و زینی فولکلوریشدا به کرۆک هاتوه)

نه ز موشته رکی مدمی و زینم له و لیره هه ناستان نشینم
من هار به شم له نهوینی مدم و زیندا بۆ نه وه یه لیره له بهر دهر گای نهم کۆشکه دام

لیره باوه پینکرا و داراییم هه یه و له م کوشکه شدا به شم هه یه
نه و کۆشکه ههشت نهومی هه یه. نهومی یه که م هی منه (ناماژه یه به ههشت ناسمان که ناسمانی هه شته م له میهر په رستیدا جیهانی نووری خودایه و مدم و زین له نهومی هه شته م دان)
پیم وت نه ی ناخر به خهیر^(۲۴) بۆم پرونی که وه تی بگه م. دروسته به خشنده یی خودا بۆ گشته به لام بۆچ خهیری (کام کاری چاک) نهم مه قامه یان پی دی؟ وتی نه ی یو تو هیشتا نه بووی به

عاریف (خوداناس) بەلام تەنیا لە دنیا تی گەشتووی. من ئەگەر بە وتە و پوالت بەرھەستە مەم و زین بووم بەلام بە تی روانینی راستەقینە دوستی وان بووم. (وە کوو شەیتان کە بە خەلە تاندن ئادەم و حەوای لە بەھەشت هینایە دەری و لە راستیدا نەجاتی دان). من ئەوام لە خۆشەکانی ژیان کیشا پاشەو و بە رەنج و ئیشان (وە کوو قوناخەکانی ستایشتگاکانی میھرپەرستی) راھینران... من بەھەشتیکی تەواوم دا بە ئەوان، لەو بەھەشتە خشتیکیاندا بە من (واتە باخ و کۆشکی بەھەشت وە کوو خشتیکە بە لای بەھەشتی ئەویندارانەو). شیخ وتی ئەو گوناھکاری ناخر خەیر، تاجدین کە تۆی کۆشت چی لێ هات؟ وتی خودا بەخشی و کرا بە بەھەشتی و نەچرە دۆزەرە... ئەو بۆ دامەزرانی جیھان و ئاسودەیی خەلک منی کۆشت. بە پوالت ئەگەر کاری خرابی کرد بەلام لە ناخی جیھانەو ئەو خرابە^(۳۵) بوو بە ئاسایشتی خەلک

یەك عەدەلە ل سوورەتی جەفایئ
یەك قەھرە ل کیسوەتی وەفایئ

عەدڵ واتە دادگەری کیسوەت واتە جل و بەرگ

لێ پەردە کەشی رموز و حیکمەت
بێ سیر نە کر ئەو کەنوز قیسەت...

بەلام نەین کەری راز و حیکمەتگەل بێ ئەوێ رەمز و رازی تیدا نەبێ ئەو گەنجگەلیە دابەش نە کردوو.

ئەوێ چاکە و چاکە دەزانی ئیتر جگە لە چاکێ چ نازانی، هەرچی نازاریان بەدی ئەوان بە دڵ لە گەلت وەفا دەکەن، ئەمە هیمەتی تاییبەتی ئەویندارانە و پلە و پایەیی رینگای راستکارانە،

سەبارەت بە نووسینی چیرۆکی مەم و زین دەئیت:

خانی کوز جام عیشق دین بوو
ئەو شۆرە شەراب پێ شیرین بوو

خانی شیت و (مەستی) جامی عەشق، ئەو شۆر شەرابەیی (چیرۆکی مەم و زین) لا شیرین بوو... ئەوێ کە دەئین بایە ئەگەر چاک گوێی بۆ راگری دەنگی شمشالە. ئەم شمشالە (ئەم هونراوێ مەم زینە) نە حەلالە و نە حەرام. «پەردە»ی نیه بەلام بێ مەقام نەخویندراو... بەلام مەبەست ئەو لەم وتووێژگەلە و ئەم چیرۆکە:

زاهیر کرنا جەمال عیشقە
سابت کرنا کەمال عیشقە

عیشق ئاینەیی خودا نمایە
خوهرشید سیفەت خودان زیایە

واته مەبەست نواندنی جوانی ئەوین و سەلماندنی کامیل بوونی ئەوینە - ئەوین وەکوو ئاویتە یەک
خودا پیشان دەدات و وەکوو خۆر خاوەن تیشکە. گێج و گۆم مەبە ئەوین راستیە. گەوهەری جوان و
کیمیایە (ئەگەر لە مسی بەدە دەبێ بەزێر) قەدری بزانه زۆر زۆر بە قیمەتە... بەلام زۆری خەلک
نەزانن و لە گیانی خۆتی ناگەن.

ئەمانە دوو دەستەن. هەندیکیان گەوهەری ژانیان کە ئەوینە بو رابواردنی خۆشی دنیا خەرج
دەکەن و هەندیکیش بۆ بە دەس هینانی بەهەشت بە فیروزی دەدەن:

ئەو هەر دوو جەلەب دبن زیانکار مەحروروم دبن ژزوق دیدار

واته ئەو دوو چەپەلکارە زیانکارن و لە خۆشی دیداری حەق وەلا دەنرێن. چ ئەوانە ی کە بۆ دنیا
تی دەکۆشن چ ئەوانە ی کە بۆ بەهەشت هەول دەدەن.

(خانی پاش تەواو بوونی چیرۆک کە بە ئەمانەت پارێزبەر کردووە بە هەلبەست و شیعر
«زۆری ئەم مەم و زینە شیعر واتە هەوینی شاعیرانە ی بەهیزی تیدایە هەندیکیشی هەلبەستە».)
بایسکی ناینداری هەیه تیدایە دەلی: ساقی ئەم جیهانە خەونە یان خەیاڵ؟ (نا وایە) ئەم جیهانە
بە تال و خەیاڵ نیە لە پێشدا ژیانە و ناکامی نەمانە. و جودیکێ بی و جودە بەلام بەداخەر
هەتاهەتایی نیە. پاژەگەلی ژیان لە جوانی دا هابەش بەلام زووش لە یەک جوی دەبنەو... چەرخ
ناسمانەکان وەکوو ناشن و هەر دەگەرێن. دەخل و دانسی مرۆشە لە ژیر زوی پەر لە نارد (ورە
ئیسقان). دانە (مرۆش) پەیتا پەیتا دەپژیتە ئەم ناشەو دەهاردی (راستەقینە ی مەرگ کە وەکوو
راستەقینە ی ژیانە) ئەمە کەول بە کەول دوو پات دەبیتەرە. گشت مردوو و زیندوو لە ژیان و
مەرگان جگە لە گیانی پاک نیهاد و خۆش رەوش. کینلگەر ئەمانە بە تاییەتی دەچینیت. ئەمانە
هەتا نەپزن (نەمرن) شین و خاوین نابنەرە. دانەکان کاتی ببن بەهیشوو دەبی بکووتری. ئەو
مرۆشانە دەبی رەنج بکێشن، وەکوو هازیمە، چی بەکار دیت لە لاشەدا دەمینی و چی خراپە دەبی
بپێژری... بە هەر حال عارەقی مە ی ژیان کە دلۆپینرا و قابیلی دەرونان هات و توانی
رەنگدانەوی نووری گیان بیت... دەتوانی وەکوو باران کە گیاو میوه پی دەگەینە میوه ی گیان بە
کەمال بگەینە تا ئەو گیانە دەبیتە جیگای دەرکەوتنی تیشکی جوانی حەق. ئەو گیانە دەم و
دەس خۆشەویستی خودا دەبیت و ناوی ئەو سەرنجی چاکان رادەکێشیت. ئەمانە وەکوو دار خورما
لق و پۆیان کەمە (واتە مائی دنیا یان کەمە) هەر وەها زۆر کەمیش بەلام ئەم گیانە تاییەتانه
دەبی رابینرێن. گاهی (لە پێشدا) بە خۆری شەرح بسووتین و گاهی بە مانگە شەوی پارێز کردن

له خراپه و خۆشی نهم دنیا داگیرسین، بهم حالهوه تا له بهرزی مەقام و پله و پایه، دانه کەون و نه کەونه خاکی چاره رهشییهوه، ناتوانن بکهونه رینگای «تهریقەت» و پاشان رینگای حەقیقەت. ديسان ناتەواوه و پراھینەری پێویستە:

هەتتا نە بەدەستی پیرمەیی خوەر. ئەو هل کەلتق دخومی تەکبەر
واتە ئەگەر بە دەستی پیری مەبخانە (مورشیدی کامیل) لە هومەیی گەورەیی مەیدا نە کولتق و
ئەو کاتە کە کولتق لە هومەیی گەورەیی شەراب هاتە دەرەوه واتە لە رهوشته کانی سیفاتەوه پێوی
هەتا تەجەللاکانی (زات)، یان لە گەرمی جوانی و جەمالەوه گەیشت بە شەرکەتی جەلال،
گەرمی ئەو تەجەللاگەل و ئەو ناگر و وزەگەلە، وەکوو تۆزی (بێبایەخی) لێ کردو لەو تۆزەیش
بۆق هەستا و تۆزی وردیش بو سەرھەلچوو، ئەوسا دەچیتە پلەوپایەیی تەجرید (واتە دابەران لە
هەموو کەس و هەموو شت) ئەو کاتە کە جەوھەر (واتە بنەما) لە عەرەز (واتە روالەت و لق و
پۆ) جۆی بۆوه دووبارە بۆ کولتقێکی دیکە دەچیتە بۆتەوه (بۆتە دەفرێکی چکۆلەیه کە زیتر و شتی
وای تیدا دەتویننەوه) بەلام بۆتە هەرچەند تەنگ و چکۆلەیه (وەکوو سیا چالە کەیی مەم) بەلام
وەکوو ساریه کەیی خۆشە کە دلی ئەوانەیی تیدا دەکریتەوه... ئەگەر هیشتا نەختالی لە
(هەستکردنی) خۆی تیدا مابێ بە کار نایەت. (دەبی خۆی لە بیر چوو بیتەوه و هەموو هزر و
فیکری هەر خودا بیت (وەکوو ئارینە کەیی سوھرەوردی کە باسمان کرد) چون بێتەوینی شا (خودا)
کەس ناچیتە رینگای خوداوه. تا خۆی «فانی» نە کات بە «بەقا»یی حەق ناگات.

فانی بوون بۆی بە قایەو بە قابۆی دەبیتە لە قا (لە قانونللا).. (خانی نزا دە کات کە خودا نەم
پلەوپایەیی پێی ببەخشی). بەلام ئەگەر خودا موقەددەری نە کرد بیت کەنگی بۆ ئینمە روودەدات.
ئەگەر موقەددەر نە بیت عابید تەنیا بە یەک دوو رووی لا دەخری و گوناھکار تەنیا بە یەک نزا
پاک دەبیتەوه.

جا بۆ خەلکی ساکار باشە لە پێشدا خودا بە حەق بناسی پاشان لیتی بترسی و چۆنیتەیی دینی
لە زانایان پیرسی و چۆن دەلین و بکات و خۆ بداتە دەستی دلۆقانی خوداوه بە لکۆو ببەخشرین.
(بەلام خەلکی ئەوینداری راستەقینە وانین)

(خانی لە دوایین هۆنراوه کانی مەم و زیندا واتە دوايي نامە کەیدا لە گەل خۆی قسە دە کات)
ئەیی پاکییی واقعییی پیساده ئەیی عاشیقی سەفحەیی د سادە

ئەي سواری راستەقینە بەلام بیا سەكەر، ئەي عاشقی پەرهی ساکار و نە نووسراوی پەرتووک. ئەي شاعیری جامی مەدی و بەخت رەش، ئەي ساحیری سەحریباز... ئەي قەلەمسی سەرتراشاوی بەدرەنگ. ئیتر بە سیهتی. کەم پەرتووکێ خۆشەرەنگ و ئال و والا بە ناوی خەت و خالان بکەوه و ئەو خال و زولفانە بە «ب» و «د» ناوزراو کە «ب» و «د» واتە «بەد» بە مانای «خراپ»ه.

ئەوهی وەکوو خەت (تووکێ ناسکی سەر لیو لاجانگی کچ و ژن و گەنج) نەختی تارمایی هەیه بەلام لە نەرمی و ناسکی دور نیه. ئەگەر دیت وەکوو خەتی مەشقی تەواو بوو یان وەکوو خەتی «نەسخ و سولس» بەرچاوه، ئەو نووسەری پەرهی جوانیه، دەبی خۆی وەکوو دلبەرائی بی-تووک، خەت بە پرویه وە نەبی (مەبەست ئەوهیه کە نووسەر دەبی فیل و کەلەک لە کاریدا نەبی «سولس و نەسخ» دوو جۆر خەتن). (ئەگینا)، خەت لە پۆخساری وەکوو مانگدا زۆر جوانه. ئەي قەلەم تۆش (بەس خەت بە سەفەحی سێیدا بنوسه) تەواوی کە و درێژی پێ مەده. هەرچەند قسە وەکوو دور بیت ئەگەر درێژی کەیتەوه ناخۆشه. نایینی جەواهر زۆر بە قیمتن هی ئەوهیه کەمن. زۆر قسە هەلە و سەهو و تاوان و... لە بیر چوون و کۆبەندی ناپەسەندی سەرکێشی و گەهاست نووسی (خانی بە چەشنی بۆ داهاوتو! تۆبە دەکات) ئیتر بە سەمەنووسه، هەمووت شەکەف کرد.

کەس نیه ئافەزینت پێ بیژی (تەنانەت لە سێدارەت نەدەن زۆر باشه). ئەي بی-ئەدەبی هەراپی بەشەرم، ئەي سەرکێشی سەمەکار و سیاکار زۆر جار سەرم بێ (واتە سەری قەلەم کە پاش نووسینی زۆر بی-کەلک دەبوو نەختیکیان لێ دەبێ هەرۆهە زۆر کەس لەسەر نووسین سەرپران) بۆ ئەوه خەتی تاوانت دەنووسی. هەندێ جار سەرم دەتاشی بۆ ئەوهی بۆ گوناح تی-دەکۆشای تۆ وەکوو خانی جینیۆت دەدا و وەکوو مانی (کافر) وێنە گەریت دەکرد (خوینەری بەرێز بزانی لێرەدا خانی زۆر ناوی سەرپرین و سەرتاشین و جینیۆ و کوفر دینی. دەیهوی ترسی خۆی بۆ خوینەر دەرخت کە ئەگەری ئەوه هەیه وەکوو سۆهره وەردی و هەلاج و... لە سێدارە بدری و یان بە کسافی بزانی یان لانی کەم دوژمینی پێ-بدری و سەری بتاشن. ئەم قسانە کە دەیکات بۆ دەرچوون لە ژیر شیری مەلا قشریه کانه) ئەي قەلەم زۆر بە سەرگەرمی و گوناھ تیک ئالای. تۆبە لە هەلە و سەهو بکە «مەشغول بەسە ب لەعب و لەهوان - تەوبا خوه بکەژ، خەتا و سەهوان. (خانی لە پێشدا بە ناماژە روونی دەکاتەوه کە تۆبە کردن لە ترسی سەرتاشین و سێدارەیه ئەگینا هۆی تۆبە چیه)

جا رەك وەرەسەر تەریق تەوبەه هەندێ نەگەهیشتیە تە نەوبەه

وەرە سەر رینگای تۆبە هەتا کوو نۆبەت نەگەیشتووه (نۆبە ی چی؟ نۆبە ی لە سێدارەدران!؟)

شيعره كاني تاخري مه م و زين وه كوو تو به نامه يه . به هه ندي له به يته كاني تاماژه ده كرى .

... ئه ي خامه ي سهر تهراشى به درهنگ
روو ره شكه بنافى خه تتو خالان
سه هوو غه له ت و خه تا و نيسيان
ته حرير كرن ته بى ته نه مول
ئه ي بى نه ده با خه راب بى عار
هه ندي كوسه رى ته من قه له م كر
هه ندي كوسه رى ته من تراشى
فه حاشى ته كر ژ رهنگى خاني
مه شغوول به سه ب له عب و له هوان
گژ: «ئه حمه د» نه گهر تونه خه ييسى
ما ، نه ي بجه تته كى ديئرت؟
يا ره ب تو دزانى خانىي ژار
قه لى وي دهه ست ته دايه نه له ق (به فرىاي
گاڤا كولوى ته ، سه رقه له م كر
ئه و گهر عه له م و ره گهر قه له م بوو
نه فع و زهره رى خوه ئه و نزانست

بهس نامه يى خوه ش قوماش و خوه ش
به دنام بكه ب بى و دالان
مه جووعه يى ناپه سه نه عيسيان
كى دى بكه تن ژته ته حه مول؟...
گوستاخ و سته مگه را سييه هكار
ئه و چه نه ته ، خه تى خه تا ره قه م كر
ئه و چه نه ته ته كر گه نه ته لاشى
نه ققاشى ته كر مسالى مانى...
«ته وبا» خوه بكه ژ خه تا و سه هوان
هه رچى تو دگوو من ئه و نويسى...
خامه بجه وشحه كى دريئرت؟
«تشبيه به خامه يا گرفتار»!
دهه ستى وي دهه ست خوه نينه موته ق
هه رچى ته نيراده كر ره قه م كر
په يوسته دهه ست ته سه رقه له م بوو
يا قه نه ج ژبو خوه را چ زانست

(قەلەم جواب دەداتەرە):

وتی ئەی ئەحمەد ئەگەر تو باشی ئەوەی تو وتت من نووسیم. ئەی پیس ئاکار باش دەزانی ئەوەی تو وتت من نووسیم. من لە زەلکاردا قامیشێک بوم تو منت بپی و لە دۆستان جویت کردمەوه... تو لە باخی ئەویندا دەگەرایی و دلێ منت (وەک شمشان) بەداخی ئەوین کون دەکرد. تو فووت کردە جەستەیی من و گیانت پێدا و لە من هاوار و ناله بەرزەوه دەبوو. دەنگی من لە فووی تۆیە و من کە نەیکەم خامۆش بوم تو بەزمی خۆشیت بە من دەگێرا... ئەی خودا تو دەزانی خانی هەژار وەکوو پێنووسی لە دارکەوتوو دلێ داوەتە دەستت بە فریای بگە. دەسی لە دەس خۆیدا نیە لە دەست تۆدایە. هەرچی تو ویستت ئەو نووسی. ئەگەر نەختی نازادی لە وتندا هەبوو ئەویشی دایە دەس تۆ... ئەو سوود و زیانی خۆی نازانی و نازانی چی خاسە بۆ خۆی بیکات گشت ویستی تو بوو و ... مەبەستی ئەویش هەر تو بوری

خەتتی تەپە سەر نەشت و سەر مەشق سێ سالا خەتی خەتا دکەت مەشق

ئەی خودا خەتی تۆیە بەسەر هات و سەرنوسراو کە ئەو سێ سالا بە هەلە مەشقی نووسین دەکات

لە رێکەوتی هەزار و شەست و یەکدا لە جیهانی غەیبەوه جوو کرایەوه ئیستا تەمەنی کە یشتووەتە چل و چوار ساڵ لەم ماوەدا لە کاری خراب مولک و مالتی زۆر بەلام لە کاری چاکە سککە پوولتیکە بێبایەخیشی نیە.

هەوێل کە تو لە (غەزەلی)ی ژیان «مەتلەع»ی مەشقت پێدا لە ناخروە حوسنی «مەقتەعی» پێ بدە.

(غەزەل پارچە شیعریکی جوانی بەرستی ئەویندارانەیه کە بە بەیتی یە کەمی دەلێن مەتلەع و بە بەیتی ناخری دەلێن مەقتەع، بە چاک و جوان تەواوکردنی شیعەرە کە «حوسنی مەقتەع» دەلێن):

نەوێل کۆتەدا ژعیشتق مەتلەع ناخر بەدوی تو حوسن مەقتەع.

بەو بەیتە مەم و زینی ئەحمەدی خانی دوایی هات. ویستم سەبارەت بە خانی شتیک بنوسم بەلام نەمتوانی. زۆر پەرەم نووسی و دپیم. بەراستی بێژینەترین چیرۆکی جیهان بە بێژینەترین شیعەر هۆنراوەتەوه. ئەم بەرھەمە بە دنیا نەناسراوه. گەورەترین شاعیر گەل دەبی لە باری ئەدەبی ئەم

بەرھەممە لى بۆلۈنمە. لايەنگەلى بۆلى كۆلىنمە زۆرە ۋە كوو لايەنە كانى فەلسەفى - عىرفانى -
ناينى - زانستى - ئەستىرەناسى و پىنگەلى ۋن لە كۆمەلگەلى كوردەۋارى رەسەندا و.. بۆ ھەركام لە
مانە تىمىكى تويژىنەر پىويستە. ئەگەر ئەم تويژىنە بىرى كورد لە لووتكەلى ئەدەب و فەلسەفەلى
جىھاندا دەۋەستى. ئەو تويژىنە كارىكى ئاكادىمىكە و بە تەنبا بۆ يەك يا چەند ھۆگر ناكرىت.
ئەگەر بۆ ئەم كارە گەلالە يەك ھەبوو، بە تايبەت لە زانستگاكانى باشووردا نووسەرى ئەم
پەرتووكە بۆ ھەر ھەول و تىكۆشانى ئامادە يە.

پوون کراوه کانی به شی سیه م

۱- به دابیژی خه لکی ناوچه «جهزراو» که دروسته. جزیر عه ره بی کراوه. پیم وایی له بناغده دا جهزراو یان گهزراو بووه. که به بونهی پیستی «ج» ه وه جینگای «ر» و «ز» یکه گوراوه. جهزرا و به قاعیدهی نهویستایی ده بی به «جهرزوو ناپه» (جهرز+وو+ناپ+ه) به جینگایه که ده لئین که تافگه یان سهراوه که یان کانیه کهی ده رژیته خواره وه. له رژیته لاتدا دوو شار و گوندمان هه یه به ناوی «هه رسین» (له کرماشان و نزیک سنه) که ناوی سهراوه که یان ده رژیته خواره وه. سهراوه کهی هه رسینی کرماشان به ناویانگه. هه رس له هه ورامی و نهویستایی دا به مانای فرمیستک و دارژانه. له نهویستادا جهرز و گهرز (پیستی «ر») بزۆکهی هه یه) به مانای فرمیستک دارژاندنه. ده قینکی په هلهوی که زۆتر له ههفت سهده پاش نیسلام نووسراوه له وه دا جزیره وه کوو «گهزیرهک» هاتوه که قابلی باوه پنیه و هه ره په هلهوی کراوی جهزیره ی عه ره بیه.

۲- بوهتان به دابیژی نه مرۆ بووتان (هه روا که «سوهر» بووه به سوور). له په هله ویدا به م باژیپه بوختان. (بوخت + ان) به جینگایه که گوتراوه که رزگار کرابی (ان پاشگری جینگا و مه کانه) له په هله ویدا بوخت به مانای نه جات دراوه له بناغهی «بووخ» له کوردیدا «بووژ» و بووژاندن له گهژ نه وهی په هلهوی هاو بناغهن.

۳- گه نوده رزه «ر» بزۆکهی هه یه). دوو وشه یه: گه نو واته «گا» ده رزه واته بینهر له بناغهی «ده رس» نهویستایی به مانای بینینه. وشه ی «درشت» ی کوردی له نهویستادا «ده رشته» به مانای بهرچاو و گه و ره له م بناغهی هه. گه نوده رزه به دابیژی نیستای کوردی گۆدهرز و به فارسی نیستا گۆدهرز به مانای نه که سه یه که وه کوو گا ده بینیت یان جهسته ی وه کوو گا درشت و بهرچاوه. گۆدهرز پاله وانی ئوستووپی نارایی کوری «تووسه» یه.

۴- په سه ره به مانای کور فارسیه. له نهویستادا پووثره (به سیننی نوک ددانی Puthre) له په هلهوی خۆشکی زمانی کوردیدا پۆس له کوردی کرمانجی دا «پس» وه که ده لئین پسام.

۵- جهژن له کوردیدا له بناغهی «یهز» نهویستایی دروست کراوه به مانای په رستن و ستایش. «ی» و «ج» به یه که ده گۆدرین و کوو له هه ورامی و نهویستایی دا «یژ» زاراوه کانی تری کوردی «جۆ». یوسف، جووزف و له نهویستادا یه سنه (له بناغهی یهز). له کوردیدا جهژن له فارسیدا جهشن به مانای ستایشته. جهژن به و کاته ی گوتراوه که له رژی تایبهت دا خه لک بۆ

ستایش کۆ ده بوونهوه. چون له گهڵ شادمانی تیکهڵ بووه ئه مێرۆ خه لک که موسلمان بوونه نه ریتی شادمانیه که ی به جی دیتن و به مانای شادمانی به کاری ده بدن.

۶- کوردی شیبا. په هلهوی شیپاک فارسی شیوا له بناغه دا ناوی ماریکی هه ره جوان و خۆش خه ت و خاله. پاش ئیسلام به مانای جوان به کار براره. شیوا له فارسیدا مانای گه یینه ریش به کار ده چی وه ک ده لێن به شیوایی قسه ده کات واته به چه شنی قسه ده کات که ته واری مه به ست ده گه یه نی له و به یته ی خانی دا مانای جوانی هه یه.

۷- دۆزه، کوردیه. ئه ویستای «دۆزه نگه» «نگه» و «ه» هه ر دوو وه کوو یه که له ئه ویستادا به کار ده چی له هه ورامی و ئه ویستای دا «غه» یانی نوێژ. له ئه ویستادا «غه نگه» یش هاتوه. یان نه هوو به مانای دۆخ و خاله ت وه کوو ئه نگه ویش هاتوه جا دۆزه ی کوردی و «دۆزه نگه» «دۆشه نگه و» ی ئه ویستای هه ر یه که شته. دۆژ و دوش له ئه ویستادا به مانای خرابه. «دۆژ» ی کوردی به مانای به ره له ست له م بناغه یه. ئه نگه له ئه ویستادا به مانای دۆخ و جینگایه. دۆزه نگه به مانای دۆخ و جینگای خراب له به رانه ردا «وه هیشه نگه و» به مانای چاکترین دۆخ و جینگا له کوردیدا بووه به به هه شته. له په هله ویدا دۆزه نگه بووه به «دۆزه خو» که دۆزه خی کوردی و «دۆزه خ» ی فارسی له م وشه گیراوه. ئه نگه ی ئه ویستای له ناوه جوغرافیایه کانی کوردیدا وه کوو «هه نگ» ماوه ته وه وه کوو ئاوه هه نگ نزیککی سه نه به مانای جینگای ئاوه «وه ره هه نگ» نزیککی کامیاران به مانای جینگای خه وتن و پشودانی ئاوه رینگا. وه رم به هه ورامی واته خو. هه نگه تانه به مانای جینگای ماده کان له به رد نووسراوه ی بیستون که له سه ره تای سه ده ی پینجی پینش زاین نووسراوه وشه یه کی کوردیه که ئیستا ده لێن هه مه دان که پینته ختی ماده کان بووه. به پیتی ئاینی زه رده شتی. مێرۆ که مه ر به پیتی هه ز و کرداری ده چیتته خرابترین یان چاکترین دۆخ. ئه وه ی که له گشت چاکته پی ده لێن «گه روودمانه» و له ئه ویستای نویدا «گه روودمانه». گه روودمانه سی وشه یه (گه ر+ وو+ دمانه) «گه ر» به مانای گۆزانی و ئاوازه له بناغه ی «گا» به مانای ده نگ هه لپه رین له ژماره ی «گاسا» دا باسه مان کرد. «وو» نیشانه ی ئی زافیه. له هه ورامیش دا به کار ده چی وه ک ده لێن «مالوومنی» واته مالی من. «دمانه» و «مانه» به مانای ماله. هیشه له کوردی زازادا وه کوو ئه ویستای کۆن به مال ده لێن «دمانه» (ب.ب. هه نبانه بۆرینه ی هه ژار) مانه له ناوه جوغرافیایه کاند ماوه ته وه وه کوو ئالمانه نزیککی مه ریوان که له بناغه دا «ئارمانه» یه که له لیکدرانی پیتی «ر» و «ن» لامی قه له و پینکه اتوه.

به گشتی گه روودمانه به مانای مالتیکه که له ویدا گورانی و موسیقا هدییه که مه به دست جیهانی نه هورامه زداییه.

مان له په هله ویدا کورت کراوهی «دمان» ه له کوردی ئیستادا ده ئین مان. مان و مان له کوردی و په هله ویدا به مانای که سان واته باوا و بارک و دایه گه وره و دایک مندالان و پیوه ندی گه لی نه وانیه نیک خانوو یان خانه. خانوو له گه ل مان جیاوازی هدییه. خانوو به ژوو و حدوشه و دیوار و... ده گوتری. خانوو له بناغهی «خا» ی ئه و ئیستایی به مانای دیوار چیننه. خانوو له په هله ویدا «خانه» ئاوتناوه به مانای به دیوار هه لچنراو. ده ورو بهری کانی به بهرد هه لده چنرا و له ئه و ئیستادا پی ده ئین «خانیه» له په هله ویدا «خانیه» کوردی «کانی» کوردی له کی کیتی. هورامی هانه که گشتی پاشماوهی «خانیه» ی ئه و ئیستاییه.

۸ - سوپنا. له بناغهدا «سوورنا» دوو وشه یه سوور به مانای زه ماوهن و شادمانی «نا» و «نی» له کوردیدا و «نه ی» له فارسی دا به مانای قامیش وزه له. سوورنا واته نه و نایه که له جه ژنگه لدا لی ده درئ، له به رانه بردا «که ره نا» نه و نایه یه که له شه ردا لی ده درا. «کار» و «که ر» به مانای جهنگه. که ر کردن له کرمانجی به مانای برین له پیشدا به مانای گوشت و بر و جهنگ به کار براوه. «کاره» له بهرد نووسراوهی بیستوندا به مانای جیگای شه ر و سه ربا زخانه یه. دوو گوندی «قار» و قه ریه یان له سنه یه که می پیش په ره سه ندنی «ق» له کوردیدا «کار» و دووه می که ره یان بووه. له پاریزگای فارس له ئیران و نه فغانستاندا کاره یان هه بوونه که له گه ل قه ره یانی سنهدا هاو بناغهن. هه روه ها گوندی قازنا له «نه غه دی» هه ر «کارنا» (کار + نا) له دۆخی می دایه.

۹- کووس. له کوردی و فارسیدا به ته پلئیکی گه وره ده ئین که له سه ر پشتی و شتر دایان ده ناو له کاتی شه ردا له گه ل که ره نا لییان ده دا

۱۰- فریشته، کوردی، په هله وی فریشته ک. فارسی فرشته (دوو پیتی یه که م برزۆکه ی هدییه) به مانای هه نار دراوه. فری کرن له کرمانجی دا له گه ل فریشته هاو بناغهییه. فریشته له کوردی و فارسی نه مپۆدا به «مه له ک» ی عه ره بی مانا کراوه. فریشته گه ل بوونه وه رگه لئیکی خه یالی وه کوو کچئیکی هه ره جوان که دوو بالئ پیوه یه له نه خشه کانی تا قه وسانی کرماشاندا هدییه. په ری له ئه و ئیستادا وه کوو «په ئیریکا» بوونه وه رئیکی نه هریمه نیه. کاک «میهرادی ئیزه دی نووسه ری کتیبسی «چه رده باسئیک له باره ی کوردانه وه» که کاک نه مین شوان کردووه تی به کوردی و له سلیمانی

چاپخانه‌ی سرده‌م له ۲۰۰۷دا چاپ کراوه. ناینه کوردیه‌کان به ناینی فریشته‌کان له قه‌لهم ده‌دات که دروس نیه. هه‌فته‌ن و هه‌فته‌وانه و چل‌ته‌ن و... فریشته‌ن نین به‌لکوو ته‌جه‌للاکانی خودان.

۱۱ - ۱۲- دژ، که‌لیت یا که‌لات له بناغهی کهری کوردی و «گهر»ی نه‌ویستایی و کوردی به مانای کیوه. که‌لات دوو وشه‌یه که‌لا + ته. پاش په‌سه‌ندنی لام له پاش خولی نه‌ویستایی‌دا هه‌ندی «ر» بووه به‌لام «کهر» به مانای کیتو بووه به «که‌ل». که‌لاته جینگایه‌که که سه‌فته‌ی کیتوی بی‌واته قه‌لا - که‌لای کوردی ته‌عریب کراوه به قه‌لعه. که‌لاته و قه‌لاتی و که‌لیت و که‌لات به مانای قه‌لایه. «گهر» له نه‌ویستادا به مانای کیتو هیشتا له کرمانجی‌دا به کار ده‌بری. «دژ» به مانای قه‌لایه له هه‌ورامی‌دا «دشه»یه وه‌کوو ناوی دوو گوندی دشه و نۆدشه لای پاوه. له سۆرانیدا دژ - دزه - دزی و دیزه وه‌کوو سه‌نه‌دژ (شاری سنه) و گوندی دزه نزیک رومی. له په‌هله‌ویدا «دیزه‌ک».

۱۳- له ناینی میترایی‌دا گوئی لیله‌وپهر له فارسیدا نیلوفهر که له نیتو تاودا ده‌پوی و زۆر بۆن خوشه سه‌نبولی میترایه لیله‌وپهره‌کانی ده‌ورتاقه گه‌وره‌که‌ی تاقه‌وسان هه‌روه‌ها خواجه‌نشینه‌کانی شاری سنه (ب.ب. وینه‌کان) ناماژه به میترایه. پیتوه‌ندی نه‌مانه پیتکه‌وه له نه‌ده‌بی کلاسیکی کوردیدا هه‌رماره.

خانی ده‌لی:

نیلوفهر ناز په‌روه‌ری کر نه‌و ژیته ل میهرموشسته‌ری کر
میهر لیته‌دا مانای خۆری هه‌یه. واته نه‌ی خودا، نیلوفهر که جوانی ده‌نواند و نازی ده‌کرد
نه‌ویش تو خوا زیاری میهرت کرد.

وه‌فایی مه‌هابادی ده‌لی:

ئار و تاوی رووته مایه‌ی سۆزش و گریان‌ی من
گا غه‌ریق و گا حه‌ریقی میه‌ری رووت وه‌ک نیلوفهر
یان: شه‌عشه‌عه‌ی خورشید نیهان بوو لال و که‌ر بوو نیلوفهر
مات و خامۆش ما وه‌فایی وه‌ک سه‌حه‌رگاهان چراغ
یان: بلا به‌ر رۆژه نیلوفهر بسووتی
به مه‌رگی من سه‌ری زولفت وه‌لا به

مەبەست لە ڕۆژ خۆره. خۆر و میهر ئەوندە لە یەك نزیکن که پاش ئیسلام ناوی تری خۆر میهره.
۱۴- دێر وشەى رەسەنى كوردیە. لە فارسیدا دەلێن دەیر. دێر لە بناغەى «دەر»ى ئەوێستایى
واتە دیرن.

دێر بە جینگای دراو دەلێن که مەبەست ئەشکەوت و غارە که ستایشتگای میهرپەرستەکان بوو.
نیستا بە کەلیسا و ستایشتگای مەسیحیەکانیش دەلێن. پیش عیساى مەسیح دێرەکانى
کوردستان ستایشتگای میهرى بوونە. ئاینى فەلە پاش سەدەى سێ زاینى لە کوردستاندا بلاو
کرایەوه. لە گەل دێر بە مانای درەنگ، پەهلەوى «دێرەنگ» جیاوازی هەیدە.

۱۵- زەریایە کى گەورەى ئوستورپەییە. هەندى زانا لایان وایە زەریای «کەسپین» هە که پاش
ئىسلام تەعریب کرا بە «قەزوين» نیستا زەریای مازندران و زەریای خەزەر دەلێن.

۱۶- هونەر، لە ئەوێستادا «هونەرە» (هون + نەرە) هون بە مانای چاک نەرە، واتە پیاو، نێر.
هونەرە واتە میترخاس و پیاو نازاو ئەوێ که فەن و هونەرى جەنگ چاک دەزانیت. لە پەهلەوى و
فارسی کۆنیشدا هەر ئەم مانای هەیدە بەلام نیستا کورت کراوەتەرە و لە فارسی و کوردیدا لە
بەرابەر «نارت»ى ئینگلیسیهوه بە کار دەچیت و مانای تری پەیدا کردووه.

۱۷ - ۱۸ - لە ژمارەکانى پێشوو دا باس کراون. تەمور و دیوان

۱۹- لە سەر مەنسورى هەلاج لەم پەرتوو کەدا هەندى باس کراوه.

۲۰- زوهره ناوی تری ناهیدە چون لە نێوان خۆر و مانگدا یە تەنیا سوێج و ئیوارە دەبینرێ. ئەم
ئەستیرە لە ئەدەبى فارسی و کوردی بە مۆسیقا ژەن و هەلپەرکى کەرى ناسمان ناسراوه. لە یۆنانیدا
«فیتنوس»ى پێ دەلێن. لە ئەستیرە ناسى کۆندا لە فەلە کى سێهەمدایە.

۲۱- دارو، دەرمان. هە دوو لە بناغەى «دەر»ى ئەوێستایى بە مانای دەرمان کردنە.

۲۲- قوتب وشەى عەرەبیە. ئەستیرەى قوتبى یان «جودەى» هەمیشە لە خالینکى باکووردایە و
لە جینگای خۆى نابزوى، بە روالەت تەواوى ئەستیرەکان بە دەورى زەویدا دەگەرین بەلام ئەو
ئەستیرە لە جینگای خۆى ناجوى وە کوو شتیک گشت ناسمانەکان بە دەور ئەم ئەستیرەدا دەگەرین.

لە کوردی سنە و کرماشاندا بەم ئەستیرە دەلێن (میخ) واتە وە کوو بزماى کوتراو لە جینگای
خۆ نابزوى. مورشیدی کامل که پاش مردنى دەگەریتەوه بۆ جیهانى نورى میتراىى یان
مەلە کەتاوس لە زویدا وە کوو ئەستیرەى میخە. ئەم شتە میتراىیە پاش ئىسلام هاتۆتە نێو ئەدەبى
عیرفانى ئىسلامى فارسی و عەرەبیەوه و وەرگێردراوەتەرە بە قوتب.

۳۰- لهچك فری‌دان و قزبلاو كردنه‌وه له پرسه و شین گیتی‌دا هیشتا له كوردستاندا باوه.

۳۱- رهش سه‌نبولی مه‌له‌كه تاوسه.

۳۲- ۳۳- خودا له میهرپه‌رستی و دینه كوردیه‌كاندا دوو جۆر ته‌جه‌للای هه‌یه. ته‌جه‌للای زات و ته‌جه‌للای سیفات. له عیرفاندا بووه به ته‌جه‌للای جه‌مان و جه‌لال. له نه‌ده‌بی عیرفانی و كوردی و فارسیدا یه‌كه‌می به جوانی رۆخسار و دووه‌می به زولفی رهش شو‌به‌یتراوه. له‌سه‌ری زۆرت‌ر باس ده‌كری.

۳۴- خه‌یر كه خانی هیناویه‌تی وشه‌ی عه‌ره‌بی به مانای كاری چاك له‌گه‌ل «خیر»ی كوردی جیاوازی هه‌یه. له په‌هله‌زی خوشکی زمانی كوردیدا «هیر» به مانای سوود و فایده‌یه. نهم وشه له فارسیدا نه‌ماوه بۆ وینه له كوردیدا ده‌لین، بی‌خیره، واته سوودی نیسه. نابیی خیر و خه‌یر تینكه‌لاوی یه‌كه‌ن.

۳۵- «خراب» له ئه‌ویستایی‌دا دایکی زمانی كوردی و په‌هله‌وی «خره‌پ» وه‌كوو كوردیه‌كه‌ی به مانای دژ به چاكه‌یه له فارسیدا له‌گه‌ل «خه‌راب»ی عه‌ره‌بی به مانای كاول و ویران تینكه‌لاو بووه. لیره‌شدا نابیی خراب و خه‌راب تینكه‌لاوی یه‌كه‌ن.

۳۶- فه‌ر له ئه‌ویستادا «خوه‌نه» («ر» بزرۆكه‌ی هه‌یه). خوه‌ر + نه. خوه‌ر واته خۆر، له‌سه‌ر پاشگری «نه» باسكرا. واته شتیک كه ئاوتناوی خۆری هه‌یه مه‌به‌ست هیتزیکه كه خودا ده‌یخاته جه‌سته و گیانی مرۆڤگه‌لینکی تایبه‌ته‌وه. به پیتی نهم هیتزه مرۆڤ تایبه‌ته‌ندیکه‌لینکی نا‌ناسایی په‌یدا ده‌كات. خوه‌رینه‌ه (فه‌ر) له میهرپه‌رسته‌یه‌وه وه‌رگه‌راوه و چوه‌ته نیتو ئه‌ویستای دوا‌یینیه‌وه. له په‌هله‌وی و فارسیدا هه‌ر «فه‌ر» ده‌لین. له په‌هله‌ویدا وه‌كوو «فه‌رن»یش هاتوه.

بهشی چوارهم

دریژهی شۆناسی تۆلی و ئایینی کوردان له مههم و

زینییی فولکلۆردا

مەم و زینی فولکلوریش وە کوو بەرھەمە کە ی خانی کورت دە کە ی نە وە و لە هینانی پەراویز و درێژە پیدان خۆ دە پارێزین. لە زۆر جیگادا چەرگەر وە کوو خانی بە شیعەر و پەراویزی جوان و جوانکاری وردە وە چیرۆکە کە دە پازنیتە وە بە لām وە کوو بەرھەمە کە ی خانی کارمان بە وائە نیە. کاکل و ناوەرۆک و پیامگە لی ئەم چیرۆکە چیه ئە وە دە هینین.

مەم و زینی فەلکلۆر لە گەل بەرھەمە کە ی خانی لیکچوون و جیاوازی شی هە یە کە خۆ تەری بەرێز خۆی تیی دە گات.

ئە وە ی خانی، لە پێشدا هەر فولکلۆر بوو کە کردوو یە تی بە هۆنراوە ی عەرۆزی. بە باوەری من مەم و زین زۆر پێش نیسلام و چەند سە دە پێش زایینی عیسا کاتی سەرھە لاندانی تایی میھەر پە رستی دروس کراوە، سە ر دە می کە هیشتا زمانی ئە و یستایی لە ناو مادە کاندای بە پە ه لە و ی و کوردی نە گۆراوە پینکھاتووە. ئە مە بە وشە گە لی هەرە کۆنی مەم و زین و ستی و بە نگی نە دا دیارە کە لە سەری باس کرا.

فولکلۆری ئەم چیرۆکە لە بواری زەماندا گۆرانکاری زۆری بە سەردا هاتووە. بە باوەری من مەم و زین وە کوو خەج و سیامەند لە کوردستانی باکوور رەنگە هەر لە ناوچە ی جزیر و بوتان بە زاوای کرمانجی پینک هاتووە. وە کوو شیرین و فەرھاد کە لە کوردستانی رۆژھە لاتدا دروس کراوە. مەم و زین کە هاتو تە ناو سۆرانی زمانە کان گۆرانکاری و تیکە لای بە سەردا هاتووە.

فولکلۆری ئەم چیرۆکە:

زۆرتەر لە سیسەد ساڵ پاش خانی لە ناو سۆزانی زمانەکاندا بە ناویکی تر (مەسی ئالان) وە تووشی تیکەلۆی بوو بەم حالەو هیتشتا هەندی لە شوناسی ئۆلی و باوەرمەندی کوردانی تێدایە. لە ئێراندا ئەم چیرۆکە لە ١٩٦٠ی زاینیدا لە لایەن تیکۆشەری بەرپێز کاک «عوبەیدوللای ئەیبیبیان» لە زانستگە «تەبریز»دا لە چاپ درا. ئەم چیرۆکە لە پێشدا «پروفیسۆر ئوسکار مان» کوردناسی ئالمانی لە ١٩٠٣ کە چریکەگەلی کوردی کۆ دەکردهو، لە «کاک رەحمان بەکر» لە مەهاباد بە زاراوی موکری بیستوویدو بە ئەلفبێی ئالمانی نووسیویەتەو بەرپێز ئەیبیبیانیش لە ئەلفبێی ئالمانیەو هیناویەتە سەر پێنووسی کوردی. جگە لە سەرەتا چیرۆکە کە بوەتە ٢٤٠ لاپەرە کە نیوێ کوردیە و نیوێ تری وەرگێردراوێ فارسیە کە یەتی. واتە ١٢٠ لاپەرە کە ٥ لاپەرە سەرەتاکە ی پەخشانی و پاشاوە کە ی وەرگور بەیتە کە بە دەنگ و ئاوازه دەخوێنرێتەو.

مەم و زینی فولکلۆری کرمانجی و دەس نەکووت. لە بەرەمە کە ی بەرپێز ئەیبیبیان کە ئەک وەرده گرین.

وە کوو مەم و زینە کە ی خانی مانای هەلبەستەکان بە کووتی دەهینرێت و لە نارکەوانەدا لایەنە ئۆلی و عێرفانیە کە ی و پوانگەکانی خۆم دەنووسم:

برایم پاشای یەمەن کوپی نەبوو (لە هەندی جینگا چرگەر کاک رەحمان بەکر بە جینگای یەمەن دەئێ ئێران یان رۆژەهلات) هەستان برون بۆ مائی خودا تا کوپیان بداتی. دوانزە مەنزل رۆیین خودا رەحمی بەوان کرد (سەرئەبەنە سەر ژمارە ی ئوستووپی و پاشان ئاینی ١٢، وە کوو دوانزە حەواری عیسا، دوانزە بورجی ئاسمان و...) خودا کاتی بەوان بەزەیی دیت کە دوانزە مەنزل رۆیشتن نە کە مەتر نە زۆرتەر (دیارە ئاماژە بە دوانزە بورجی ئاسمانە کە لە ستایشتگای مێهیدا لە سەر رۆوی پەیکەری میترا کیشراوە یان ئاماژە ی پێ کراوە. لە سەر چۆنیەتی بورجەکانی ئاسمان لە ژمارە ی تاییبەتی بەشی پێشوودا رۆون کردنەو هەمان هەیه. هەفت گەرۆکی ئاسمان لە خانە خانە ی ئەم بورجگە لەدا دەگەرین) خودا رەحمی بەوان کردو «وێسولقەرەنی ماھیدەشت»^(١) ی نارده لای ئەوان (لە نێوان کامیاران و کرماشان لە رۆژەهلاتدا پاش ناو دەروەن دەشتیک هەیه کە لە

باکووره تا شاری کرماشان و پۆژاواي باکووره تا شاری ئیسلاماباد «هارووناوا»ی پیتشور
 کیتشراوه. له نزیک ناو دهرهون چیا به هیه. له لووتکهی چیا که خه لک لایان وایه وهیسولقه رنی
 ماهیدهشت لهوئ نیتزراوه. لهو چیرۆکه دا وهیسولقه رنی که خودا دهینیریتته لای برایم پاشا و
 وهزیره کهی بهراستی کیتسه. له پیتشدا وهیس⁽²⁾ ناوتیکی کوردی و ئیرانیسه. برانن بۆ روون
 کردنه وه کهی. نهو وهیسه له بهرهمه عیرفانیه گاندا مه قامی بهرزی پی دراوه. ده لئین به خهون
 پیغه مبهری دی و موسلمان بوو و ههر له یه مهندا مرد. نهی وهیسولقه رنی مایی⁽³⁾ دهشت کیتسه.
 دیاره له پیرانی میهره رستهیه که پاش مردن له لووتکهی کیتو نیتزراوه. له شارگه لسی کوردستاندا
 که مه له لووتکهی کیتوئ که پیرو مه رقه دی بهرزی تیدا نه بی «نهوانه گشت پیرگه لسی میتراپی
 بوونه که پاش ئیسلام حورمه تیان ههر ماوه و پاشان ناوی ئیسلامیان گرتوه نه گینا گۆری
 موسلمان کهی نراوه ته لووتکهی کیتو؟ جا خودا، یه کئ لهو پیرگه له که مه قامی میهر یان
 سیمورغی هیه و له فلهسه فهی سوهره ره دیدا له سه ری باس ده که یین بۆ لای نهوانی هه ناردوه).
 خه وتبوون که وهیس هاته لای نهوان. سیوئیکی نا ژور سه ریان (له خه وندا پیسانی گوت) دهس
 نویتز بگرن و سیوه که له گه ل ژنه کانیان بکه نه دوو له ته وه ههر کام له تیکی بخۆن، خودا به ههر کام
 کوپۆک ده دا. ده بی یه ک ناوی مه م و یه ک به نگی نه بیت (وتمان له مه م و زینی خانیدا نه م دوو ناوه
 به مانای مه ست و گیتزه) و ده بی بیان خه نه ژیر ده ست مامۆستا وانیه یان پی بلی. (ههر چه ند نه م
 سیوه له چیرۆکه گه لی کوردی تریشدا هیه و له گه ل مه م و زین تیکه لاره، به لام ههر مه به ستی
 میهره رستی تیدا یه. نه م دوو منداله نوتفه ی ژن و پیار واته مرۆقیان نیه. میوه ی نهو داره که له
 به هه شتدا له تاده م و حه وا به ربه ند کرابوو سیو بووه. زۆربه ی عاریفه موسلمانه کان ده لئین سیو
 بووه. هه ندی له مه لاکان ده لئین سیو و هه ندی ده لئین گه م بووه. له ناینی مه سیحی و جوودا ده لئین
 سیو بووه. به وته ی مه شایه خ و ته ریه ته عیرفانیه کان نه وه میوه ی داری «مه عریفه ت» ه.
 مه عریفه ت به خۆ و به خودا. خودا به تاده م و حه وا ی فه رموو له میوه ی نهو داره مه خۆن. دیاره
 ههر سیو دروسته و گه م داری نیه. جا نهو سیوه ههر نه وه یه که مه له که تاوسی خۆمان که وتمان
 له گه ل شه ی تانی ئیسلام و جوو و... جیاوازه، دایه ده ر خواردی تاده م و حه وا و بوو به هۆی پزگاری و
 ته کامولی نهوان. وهیسولقه رنی نه م چیرۆکه مه له که تاوسه له جهسته ی مرۆفدا تا مرۆف بکه ویتته
 پینگای نهوین و مه عریفه ت. له ناینی میهره رستیدا و له نه ویستای دوا یینیشدا که له
 میهره رستی گرتوویه تی هیتز و زه یه ک هیه که پی ده لئین «فه ر»⁽⁴⁾ (روونکراوه که ی بخویننه وه).

ئەو فەرەنفووسی خودایی تێدایە کە خودا بە هەندێ کەسی دەدات، یان لە پێگای پیر و مورشیدەو بە مەرۆڤ دەگات. ئەم هێزە کە بەشیکێ هەر ئەوینە مەرۆڤ ڕوو بە چاکە و خودا هان دەدات وە کۆو مەم و دەیکات بە خاوەن کەرامات. ئادەم و حەوا تا ئەو سێوێهەیان نەخوارد مەرۆڤ نەکەوتە پێگای ئەوین و خوداناسی واتە مەعریفەتی ئەویندارانە. ئەوێهە کە سێو نیشانەیی فەر و ئەوینە و لە کوردستاندا، ئەمەرۆ زۆرتەر لە گوندەکاندا پێشکەش کردنی سێو بە خۆشەویست هێشتا هەر بارە. لە زەماوەندەکانی کوردستاندا زاوا بۆ بووک کە سواری ئەسپ کرابوو و دیواخی^(۵) سووری بوو سێوی دەخست.

جا دابی پێشکەش کردنی سێو بە تاییبەت سێوی سوور دابیکی کۆنی میهرپەرستیه و بە گۆمانی بە هێز بە سەرھاتی ئادەم و حەوا، لە پێشداھی میهرپەرستی بوو. ئەو فەر و ئەوینە لە پێگای سێوێهە بە مەم و بەنگینە دەگات. ئەوێهەش بزانی کە سایەتی زین لە مەم و زینی فولکلۆردا وە کۆو ئەوێ خانی بە هێز نیە. لام وایە بە کاریگەریناينەکانی کورد پاش میهرپەرستیدا وای لێ هاتووە).

برایم پاشا وەزیر، کە لە خەوێهەستان و سێوێهەکانیان دی خەونە کەیان بێر هاتەو و بەرەو مەل پاش گەز بوونەو. سێوێهەکانیان لە گەل ژنەکانیان خوارد و هەرکام بوون بە خاوەن کورپێک. کورپی شا، ناوێرا مەم و کورپی وەزیر بەنگینە. دوو ساڵ بۆ شیردان بە دایەن و سێ سالیش بە لەلەدران. (لەلە، پیارگەلیکن کە لە بەرانبەر مژدەوێ خەمەتی مەل دەکەن). دوو ساڵ سوارکاری فێرکران. (ئەمە حەوت ساڵ. ئەم حەوت سالە نیشانەیی چیه پاشان باسی دەکەین). کە حەفت سالی یە کەم تێپەر بوو شا فەرمانی دا بۆ ماوێ حەفت ساڵ بیاخەنە ژێرخانیکی هەرە تاریکەو. هیچ نەبینن و مامۆستا بەجێتە تاریکخانەو، وانەیان پێی بلێ. حەفت ساڵ تێپەر بوو لە ئاخیری حەفت سالەو ڕۆژێک بۆ خواردن «سەر و پێ» یان بۆ هێنان. کە خواردیان بە ئیسقانهکان یارییان دەکرد.

ئیسقانیکیان بەرز فری دا، دای لە شووشەیک شکار و نووری خۆر هاتە ناوێه. وتیان خودا، ئەوێ خواپە ئەو خودا هات. تیشکی خۆریان لە باوێه دەگرت. بەلام شتێک نەدەهاتە دەستیانەو (لە دەقە کەدا لێرە بە جینگای تیشک، «تیشکە» هاتووە کە پاشان لە فەلسەفەیی سۆھرەوردیدا باسی دەکەین «هەر نامتیزیان لە تیشکەیی زەرەهینا بۆیان نەدەگیرا»). مامۆستا هاتەو وتیان مامۆستا خودا هاتۆتە نێومانەو. مامۆستا وتی نە ڕۆلە ئەوێ خودای نیە ئەوێ تیشکی خۆرە یان لە شەودا مانگەشەوێ تیشکی مانگە (خوینەری بەرێز دەزانی کە کاتی دەلێن نووری خودا مەبەست لەم

نووره که چاری ئیمه ههستی پێدهکات نیه به لکم پهرده گه لیک پیتش له ئهم نووره یه که بیژمان و بیژمه کانه و سوهره وردی پێ دهلی نووری جهوهری. ئهم نووره که ژیا نمان رووناک ده کاتهوه ته نیا بیژمانه «ئهنه شتهین» له «نیسیبیهتی تایبته» دا دهلی نه گهر مرۆفیک بتوانی به خیرایی نوور بپرا نه گهر چند میلیارد سالی ش بپوات یه که چرکه به ته مهنسی زیاده ناییت. تۆز قاله ی نوور «فوتون» ی پێ ده لێن که ده یان میلیون جار له میکرون چکوله تره. ئیستا دوزراوه ته وه که فوتون خۆی له تال گه لی وزه دروست بووه واته چهندان میلیارد «تاله وزه» به چه شنیکی تایبته پیکه وه حه لقه ده بن و ده بنه فوتون له نووکی ده رزه کدا^{۱۸} (۱۰) واته ده میلیارد میلیارد نه توم هه یه. تالیکی وزه له ناو یه که نه تومدا وه کوو باریکه داریکه که ناو سیسته می خۆردا. سیسته می خۆر واته خۆر و نوگه رۆکه که یان له خۆره وه تا مه داری پولوتر چهنده دووره باریکه داریک له ناوه دا ده بی چهند بنوینی؟ نایا «تاله وزه» که نه ونده ورده مه کانی هه یه. سه لیتراوه که ناوکی نه توم و نیلیکترونه کانیش هه ر له تاله وزه دروست کراون. نه گهر نیلیکترۆن ده میلیارد میلیار تاله وزه ی زۆرتری کیشا، وه کوو فوتونی ده ی داته ده ره وه. نه مه یه نووری کاره با و...

به گۆمانی به هیتز په رده گه لی پیتش «تاله وزه» یش هه یه که په ی پێ نه براوه. جا بۆ سه لماندن ته وحیدی میهر په رستی و دینه کوردیه کان چ له ناسمانه وه دهس پێ که یس چ له قولانی ماده وه جیاوازی نیه، هه ر به خودا ده گه ین وه ک چون له تاریکیه وه واته له ماده وه به نوور واته خودا ده گه ی. دیاره که نوور لیه دا سه مبول و ناماژه یه. چه شنی خودا ناسی ماتریالیستی هه که له ناین و فه لسه فه کانی تر دا نیه. وه ک هه ندی له لقه کانی فه لسه فه و سۆفیگه ری مه سیحی و... که ده لێن «ماده» پیس و چه په له به لām له دینه کوردیه کاندایا نیه و ئهم جیهانه ش وه ک نه وان ده لێن جیهانی «کهون و فه ساد» نیه، ره سه نه و هه ر دیاره ی ده ره که وتنی خودایه. «سیسته ماتیک» و هه ر سیسته می به رپۆه به ری گه ره که. به رپۆه چوو له زاتی به رپۆه به ر جوئ نیه. هه ر ته جه لالی نه وه. هه ست و ده رکی ئهم راستیه قولایی ته وحیدی ناینی میهری و دینه کوردیه کانه. به گویره ی دینه کوردیه کان جیهان له سه ریکه وه بیژمان و بیژمه کانه له سه ری تره وه ماده و قورساییه یان به ناماژه نوورو تاریکیه. بو گه یشتن به نوور ده بی له تاریکیه وه دهس پێ بکه ی):

(له هه فت سالی دووه مدا مه م و به نگینه له تاریکخانه دان تا له ناخری هه فت ساله وه به «هه لکهوت» نووریان لی ده رده که وی. پاش هه فت سال ناماژه یه به برینی هه فت په له له

ستایشتگاگهلی تاریکی میهرپه‌رستیدا بهو جینگا گه‌یشتوون که نه‌وینی راسته‌قینه واته نوور و ته‌جلالی خودا له دل‌یاندا بیزویت).

مهم ده‌لئیت بروینه دهره‌وه مامۆستا ده‌لئ، په‌له مه‌که‌ن زۆر له گه‌لتسان ره‌نجم داوه (مامۆستا ناماژه به پیر و مورشیده). چوه لای برابم پاشا. به سهرهات ده‌گپه‌رتته‌وه و ده‌لئ هه‌ج کاری ده‌ته‌وی بیکه به‌لام ره‌نجی من به فیره‌ نه‌چیت.

پاشا نامه‌ی بۆ میر مهم نووسی و مۆری کرد. مامۆستا دای به مهم. نامه‌که‌ی خوینده‌وه پازی نه‌بوو. وتی مامۆستا من ته‌نیا بۆ هاتنه دهره‌وه هه‌فت رۆژی‌تر سه‌بر ده‌که‌م. (ئه‌م هه‌فت رۆژه هه‌فتی سیه‌مه. (مامۆستا پاش ئه‌م هه‌فت رۆژه) نامه‌یه‌کی‌تری دایه ده‌ست مهم تیدا نووسرا بوو ده‌بئ هه‌فت مانگی‌تر له تاریکخانه بمینیتته‌وه تا کۆشکی «به‌ئه‌ک» تان بۆ دروس که‌م که خشتیکی له زپه و خشتیکی له زیوه. میرهم تیک چوو به‌لام مامۆستا وتی ده‌بئ «ره‌نجی» ئه‌م هه‌فت مانگه‌یش بکیشن.... (هه‌فتی چوارم، چوار هه‌فت که نیشانه‌کانی له ئاینی کاکه‌یی‌دا هه‌فته‌ن و هه‌فته‌وانه و هه‌فت سه‌ردار و «هه‌فت قولتاس»¹ و تمان چوار هه‌فت له کاکه‌یی‌دا واته ۲۸ سه‌رچاوه‌ی نوور و له به‌رانبه‌ر ۲۸ سه‌رچاوه‌ی تاریکیه‌وه که ناویان هاتوه من لیره‌دا له نار بردنیان خۆ ده‌پاریزم به خودی ته‌جه‌للای خودا واته خاوه‌ندگار یا عدلی یا خوه‌شین یان سه‌هاکه‌وه ده‌بن به ۲۹ که کۆبه‌ندی شه‌وان و رۆژانی مانگه. ئه‌و چواره خۆیان هم لایه‌نی رووناکی (رۆژ) و هم لایه‌نی تاریکی واته شه‌وان).

هه‌فتی چواره‌م ته‌واو بوو له‌م هه‌فت مانگه‌دا کۆشک دروس کرابوو و کاکه مهم نیشه کۆشکی به‌له‌ک، تا مانگی ده‌نگ و باس نه‌بوو تا: «خالق هه‌ر نه‌تۆی به ته‌نی» + سئ په‌ری دینه‌ پوی وه‌ته‌نی» + سه‌یرانان ده‌که‌ن له‌سه‌ر کۆشکی کاکه مه‌می» + کوری برابم پاشای یه‌مه‌نی».

«خالق هه‌ر نه‌تۆی له‌سه‌ره» + سئ په‌ری له ناسمانی هه‌وته‌مین به‌ستوو‌یانه له‌نگه‌ره» + له‌سه‌ر کۆشکی کاکه مهم هه‌لده‌نیشن ئه‌م به‌ر نه‌و به‌ره».

«خوشکی گه‌وره له خوشکان پرسیه. خوشکی نیوه‌نجی وای گۆتیه. هه‌ر له عه‌رشه‌ هه‌تا کورسیه. هه‌ر له گای هه‌تا ماسیه هه‌موو دونیام بشکنیه - هه‌ج که‌سم نه‌دیوه له گۆین جوانی کاکه مه‌می‌یه».

خوشکی گه‌وره وتی به خوشکانه‌ + خوشکی نه‌زت ببه به قوربانه‌ + نه‌من جارێکی ده‌گه‌ل په‌ریان چوو مه‌راوی چل شه‌و و چل رۆژانه‌ + له په‌ریان هه‌لپه‌رام له منی کرده کپیه و بارانه. پتیم

سەردەر نەکرد کەتمە شاری «جزیر و بۆتانه». لە سەر کۆشکی یای زینی دەبووم میوانە. (یای ریا بە کوردیدا، بە زارۆچکە ی سنەیی «نایە» بە مانای خاتوون و گەورە ژنە. تەواوی بەیتە کە لەم چەشنە هۆنراوە گەلە یە کە چەرگەر بە دەنگ بیژییەوه دە ی خوینی) سێ پەری هاتنە سەر کۆشکی کاکە مەم خوشکی گەورە وتی ئێمە وینە ی جوانی کاکە مەمان لە دونیا نەدیوه. نێوئەنجی وتی لە گەل پەریانی تر چۆم بۆ راوی چل شوو و پۆژ. لە باران و کپیویدا لە پەریان، بپام کە وتمە شاری جزیر و بۆتان. وە کوو کۆترەشینە لە سەر پەنجەرە یە کە هەلنیشتم لە کۆشکی یایە زین. کە یای زینم دی وتم مەگەر ئەمە هاوتای کاکە مەم بییت. خوشکی چکۆلە وتی بێن کاکە مەم هەلگرین و بیبەینە جزیر و بۆتان. لە پال یە کە دایان بێن بزانین «کاکە مەم زەریفتەر یان یای زین زێدە جوانە». ئەوی تر وتی دروست نیە کاکە مەم هەلگرین چون پیاو بۆ مالتی ژن نابەن. کاکە مەم لە «سێوی بەهەشتی» دروست کراوه... بچین یای زین بۆ کۆشکی مەم بەیتین. هاتنە جزیر و بۆتان خوشکی چکۆلە یای زینی بپهۆش کرد و پاراندیانەو و لە پینخەفیان پیاو هەلگرین و بردیان بۆ یە مەن و لە کۆشکی نەبەلە قدا هاتنە خوارووه. لە کونی پەنجەرە چوونە ناووه و زینیان لە لای کاکە مەم پال خست، خۆیان وە کوو سێ کۆتر چوونە سەر دە لاقە کان. وتیان لە نووستندا نازانین کامیان جوانترە چاکترە رایان چلە کیتین. یە کە جار زینیان لە خەو هەستاند کە شەرم نە کات. زین سەری سوورما... هاواری کرد ئە ی لاوی گێژ و شیت لە لای من چی دە کە ی و بە مستی دەمی میرمەمی پڕ کرد لە خوین. مەم بانگی کرد بە نگیسە ئافتاومسین بیته. بە نگیسە وتی چ بووه مەم وتی هیچ چنگم کەوت لە کە پۆم نەختی خوینی لی تکاوه. ئافتاومسینم ناوی بیبەرەوه... جوانی زین کار دە کاتە سەر مەم (کە لە پینشدا بۆ ئەوینی راستە قینە پاهیترا بوو). بە زین دەلی تو خزمەتکارە کانت بانگ کە... زین بانگ دە کات مەلە ک پیتحان بۆ من روو بەند و چرا بیته... ئە سمەر.. گوڵە ندەم... جوابی نەبوو... یای زینیش ئەوینداری کاکە مەم دە بییت. خۆیان بە یە ک دە ناسینن. لە کۆشک و دیوانی باوکی خۆیان بۆ یە ک دە گێژ نەوه. بە فانۆسیکەوه لەو شەوه دا دەوروبەری کۆشکی بە ئە ک گەران. زین سەری سوورما... دە سیان بە وتە گەلی ئەویندارانە کرد... بە یە ک بە لیتیان دا... بە قورتان بۆ یە ک سویندیان خوارد. مەم بە لیتنی دا بە دوا ی زیندا بچی بۆ شاری جزیر. ئەنگوستیلە و دەسریان گۆراوه... (بەیتە کە زۆر غینایی و جوانە بە داخووه باسە کە مان درێژ دە کاتەوه). پەریان نزایان کرد و ئەوان لە سەر خۆ چوون. زینیان هیناوه کۆشکە کە ی خۆی. مەم هەستا لە خەو، کاتی دەست نوێژ ئەنگوستیلە ی زینی لە دەس خۆیدا دی... مەم نەخۆش

كهوت. برايم پاشا پزىشكانى بانگ كرد... چاره نه بوو.... مەم گوتى ژم دەوى نه له ميسر و نه شامى. تەنيا ياي زين كچى مير زينه دين (له خانيدا خوشكى نهوه) ميرى بۆتان له شارى جزير. برايم پاشا وتى تاوها شارى له جيهاندا نيه. وزيريان هيننا. وه كيليان هيننا. وتيان نا، نيه پيره وه زيريكيان هيننا له مەبهستى شاتينه گهيشت وتى به لى له رۆژاوادا شارى جزيرى بوتان ههيه (دهزانين يه مەن له باشورى كوردستانه كه ئىراق و عه ره بستان له نيتوانياندايه نه رۆژاوا. رۆژاواى بۆتان ده بى به رۆم و شام) برايم پاشا توو به پيره وه زيرى گوت مە گەر خۆم نە مەده زانى؟... نه يده ويست كچى شايه كى ژيرده ستى خۆى بۆ كورپى خۆى بخواى مەم وتى ده رۆم... كه وتنه چاره. له چل ده روازهى شارى يه مەندا له بهر هەر دەرگا چل كچى پاراوه و جوانيان دانا به لكو مەم يه كيكيان په سەند كات... نه يكرد ... وتيان دوانزه هەزار سەرباز دەخەينه تەكيان لە هەر مەنزىلكدا هەزار بگه پرنه وه. پاش دوانزه مەنزىلكه سەرباز نەما مەم و بەنگينه دەگه پرنه وه. (ليتره شدا دوانزه مەنزىلكه واته قوناغ هاتوه كه مەم ده بى بيپىوى تا به تەنياى واته به «خۆى» ده گات. له هەموو بپىت له باب و كوشك و لەشكر و... بپىت و تەنيا بۆ دەنگى دلى خۆى گووى پارگرى، ئەوى راست و هەتا هەتايه له و پدايه. ئەو به پىوانى هەر قوناغ سووكت ده بپتسه وه ئەگەر له بىرمان مابى و تمان دوانزه بورجى تاسمان دوانزه ياوهرى ميران. دوانزه بورج له تاسمانى هەشتەم واته تاسمانى نەستىره وه ستاره كانه كه ئەگەر ئەو پيش بيپىوى به جيهانى خودايى ده گات. جيهانى خودايى ليتره دا به تىكه لاو بوونى گيانى مەم و زين شو به ينراوه)

له و لاوه زين كه گوستيله كەى مەمى له دەستيدا دى مە له ك رىحاننى له خەو هەستاند و چوون بۆ مالى خوشكى «ئەستى» (له خانيدا «ستى») كه ژنى «قەرە تاژدين»^٧ بوو، له خانيدا تاجدين، به باوهرى من له بناغه دا «تاژدين»^(٧) ه بپوانن بۆ روون كورنە وه كەى. پيشگرى قەرە وشەى توركيه كه ماناكەى «رەش» هەش له تايىنى مپترايى و ئىزديدا زۆر پيرۆزه و سەمبولى مە له ك تاوسه. ئىزديگەل به كتيبى پىروزي خۆيان دە لىن موسحيفى رەش. پشتوينى رەش تايه تى مپهردينه كان و دینه كورديه كانه. پشتوينى سپى تايه تى زەرده شتیه كان بووه. جل و بەرگی رەش بۆ زاوا له ئەوروپا و رەش نيشانهى نازيه تبارى له وى پاشاوهى مپه رپه رستيه كه له بەشى ئاخردا له گەل رەنگى سوور باسى ده كەين. له بەرانبه روه جلى سپى بۆ بووك كه نيشانهى ئەو لايه نە كەى ترى خودايه هەر لە سەر باوهرى مپه رپه رستيه. زاواو بووك كه به يدك ده گەن پىوه ندى دوو لايه نى ويست و گە لالهى خودايه جا بۆ به جىنگاى رەش و تراوه «قەرە»؟ ئەمە پاشاوهى دوو سى سە ده

پاش نیسلامه که میهرپه‌رستی شاراهه بووه و بۆ شاردهنی مه‌به‌سته‌کانیان وشه‌ی بینگانه وه‌کورو سورپانی و تورکیان به‌کار ده‌برد. له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌س نه‌یده‌زانی زمانی تورکی به‌شی زۆری ئیتران و پۆم‌دا گیر ده‌کات). به‌سه‌رهاتیان بۆ نه‌ستی گنپراوه. نه‌ستی که‌ زۆر ناو‌زمه‌ند بسوو وتی مه‌م سویندی خواردوو، دیت. من له‌ قه‌راخ چۆمی جزیردا چل خزمه‌تکاری خۆم وه‌کورو جل شۆردا ده‌نیم و دوو پی‌او‌ی کینگەر بۆ کشت و کال‌ داده‌نیم هه‌رکه مه‌م و به‌نگینه هاتن بیانه‌نین بۆ مالتی من. ره‌یحانه خزمه‌تکاری زین که‌ کچی «کا به‌کر» بوو ده‌یه‌ویست میوانی میرزینه‌دین له‌ پیندا بیته میوانی نه‌وان. (به‌کر لی‌ره‌ش‌دا ناو‌ینه‌ی خراپه‌ و چه‌په‌لیه‌). مه‌م دوای برینی دوانزه مه‌نزل (که‌ به‌ حیسابی نه‌م‌رۆ و ۳۱۸ کیلۆمیتره هه‌ر مه‌نزل شه‌ش فرسه‌ق. فرسه‌ق ۶۰۰۰ گه‌زه هه‌ر گه‌ز ۱۰۶ سانتیمه‌تره هه‌ر فرسه‌ق ده‌بیته ۶۳۶۰ مه‌تر. هه‌ر مه‌نزل پینچ فرسه‌ق، هه‌ر مه‌نزل ده‌بیته ۳۱۸۰۰ مه‌تر واته ۳۲ کیلۆمه‌تر دوانزه به‌رانبه‌ری که‌یته‌وه با رستای بۆتان تا که‌رکوکیش نیه چ بگا به‌ یه‌مه‌ن. دیاره تینکه‌لاویدک پووی داوه مه‌به‌ست له‌ یه‌مه‌ن یان شامه‌یان ئیتران که‌ چرگه‌ر یه‌ک جار به‌ جینگای یه‌مه‌ن ناوی ئیتران ده‌بات. بۆتان یان به‌ په‌له‌وی بوختان پیش نیسلام هه‌میشه به‌شینک له‌ ئیتران بووه. برینی نه‌م دوانزه مه‌نزله له‌ گه‌ل خه‌م و ره‌نج تینکه‌لاوه. نه‌وه‌ی که‌ شایانی باسه‌ پاش برینی مه‌نزله‌کان له‌سه‌ر داخوازی مه‌م ئیتر پیتوه‌ندی ناغا و نۆکه‌ری له‌ نیوان مه‌م و به‌نگینه‌دا نامینی و ده‌بن به‌ برا و یاهه‌ری یه‌کدی. له‌ میترایسی و دینه کوردیه‌کاندا باوه‌رمه‌ندی به‌ «یاری» و «سفره‌ی یاری» هه‌یه، «له‌ میهرپه‌رستیش‌دا یاری هه‌یه. میترائیسم، هاشم ره‌زی» ئیتر له‌م دینگه‌له‌دا ناغا و کۆیله‌یه‌تی نیه، نه‌وه‌یه که‌ دینه کوردیه‌کان و «خوه‌رم دینی» که‌ باسی ده‌که‌ین قه‌ت نه‌بوون به‌ دینی ده‌سه‌لات. یان نه‌گه‌ر بوون وه‌کورو قه‌مه‌تیه‌کانی به‌حه‌رین درێژ خایه‌ن نه‌بوو و تینک شکان).

هه‌زار سه‌ریازی ناخه‌ر گه‌رانه‌وه، نزیککی شاری جزیر بوونه‌وه. مه‌م و به‌نگینه رینگایان نه‌ده‌زانی. شه‌و، غه‌وسولنه‌عه‌زمی به‌غدا له‌ سیمای پیره‌ میتردینکدا رینگای به‌وان پیشان‌دا (هه‌میشه‌یه‌کی له‌ په‌راویزه‌کانی دینی نیسلام به‌ ئاکتۆره‌کانی نه‌م چیرۆکه‌ سیو ده‌دات یان رینگا پیشان ده‌دات. هه‌یچکات که‌سی وه‌کورو چوار خه‌لیفه و ئیمامه‌کان و ته‌نانه‌ت خودی پینغه‌مبه‌ری نیسلام (د—خ) نین. زۆرتر مه‌شایه‌خی ته‌ریقه‌تن نه‌ پیوانی شه‌ریعه‌ت. نه‌ی نه‌رانه له‌م چیرۆکانه‌دا چکاره‌ن بۆ ناویان نیه‌؟). پۆژ وه‌یسولقه‌رنی ماهیده‌شت (وه‌یس وه‌ک له‌ روون کراوه‌که‌دا هه‌یه هه‌ر ناوی کوردی و ئیترانیه. هه‌زرتی غه‌وسیش هه‌ر ئیترانیه واته‌ عه‌بدولقادری گیتلانی که‌ به‌ ته‌عریب و هه‌له‌ بووه

به جه یلانی و گه یلانی). هاته یارمه تیدانیان و پینوینی کردنیان. گه یشتنه ناو شاری جزیره ویستیان به سپاردهی ره یحانه بچنه مائی به کر به لآم به «هه لکهوت» به کر له مآندا نه بوو... چونه مائی نهستی... نهستی وتی کوپی شای ئیران میوانمه بچنه شوین تاژدین (لیتره دا یه مهن وه کوو ئیران ناوبراوه له جیگاهه کی ترده جزیر له پۆژاوانی یه مه ندایه. له راستی دا جزیر له پۆژاوانی ئیراندایه نه که یه مهن دیاره له م چیرۆکه کوردیه دا تینکه لآوی روویداوه و ئیران کراوه به یه مهن).

مه له که ریحان له باوکی (کا به کر) زیز ده بی. به کر سویند ده خوات نه هیلی مه م و زین به یه که بگهن. کوپانی دوو پادشای دیکه به ناوه کانی «چه کو» و «عه رفو» (له مه م و زینی خانیدا برای تاجدینن) بو خوازوینی زین هاتبوون. نه وان له ده رباری زینه دیندا بوون که به کر له میتشکی دا خه ریکی پیلان دانان بوو. به ژماره یه که زۆر ئنی خراپکار پارهیدا له کاتی که مه م له مائی تاجدینه وه هات بو ده رباری میر زینه دین سهر و روویان برنن و بیژن زین نه خۆشی «خۆره» (واته گولی یان جوزامی گرتوه. هاوار بکه ن و خاک بریژن به سهر خۆیاندا و بلین زین خۆره ی پیا چوه و ده یانه وی له شار بیتکه نه ده ره وه.

مه م و به نگینه ده یانه وی بچن بو ده رباری زینه دین و ده نگ و هاوار و قور پیتوانی ژنان ده بیسن. مه م باوه پ ده کات که زین خۆره ی گرتوه.

کاتی نهستی ده نیتری به دوی تاژدیندا که بیتته وه مائی، که هات پی ده ئی کوپی پادشای ئیران میوانمانه (دیسانه وه یه مه ن به ئیران هه لگه رایه و به راستی نایا نه مانه هه له ی چرگه ر کاک ره حمان به کره؟ نه گه ر هه له نه بییت، یه که گرمانه دپته گۆری. نه ویش نه وه یه که هه ر به راستی له پیتشدا ئیران بووه و گۆر دراوه به یه مه ن.

هۆی نه وه بووه که پاش ئیسلام له ئیراندا حکومه تی ئیرانی وه کوو پیتش ئیسلام نه ما. له پیتشدا بو چند سده ئیران له ژیر دهستی عه ره به کاندایه بوو. له سه ده ی چوار به و لاره هۆزه تورکه کان شالاریان هیئایه سهر ئیران و حکومه ته کانی ئیرانی له سه ده ی چوار به و لاره بوو به حکومه تی تورکانی غه زنه وی و سه لجووقی و پاشان حکومه ته تی موغوله کان و پاش نه وان تاتاره کان. پاش تاتاره کان سه فهویه کان هاتن هه ر چند به ره چه له که کورد بوون «ب.ب اسلام در ایران. پتروشوفسکی» به لآم زمانیان گۆر درا بووه سهر تورکی و به توندیش درژمنی کورد بوون.

پاش سه فهویه کان نادر شاهات که له هۆزی «نه فشاری تورک بوو. بو ساوه یه کی زۆر که م حکومه تیکی لاوازی کورد و لوپ به ناری زهند» واته که ره یخانی زهند دروست بوو که به ده س

تورکمانه کانی قه جەر روخواو حکومهتی تورکمانه کانی قه جەر تا سهرهتای سه دهی بیسته می زاینی خایاند. نهو حکومهتگه له گشت دوژمنی کورد بوون. جکومهتی رژمیش که به دهست تورکان له نیو چوو و زمانی خه لکی رژمیش گه پاره سهر تورکی و کهم و زۆر دوژمنایه تیان له گه ل کورد هه بوو، رهنکه بۆ نهوه ئیران کراوه به یه مهن. و نه کراوه به رژم یان شام که وه کوو ولاتی سهر به خۆ نه بووه جا و یژه رانی چیرۆکه که ویستویانه ولاتینک هه لبرژین که دوژمنایه تی له گه ل کورد نه بی بۆ نه مه میسر و یه مهن ده میتینته وه. لهو دووه یه مهن هه لبرژیردراوه). بۆ به یانی رژۆی دوابی وه کوو به لاین درابوو تاژدین و عه رفۆ و چه کۆ و مهن و به نگین چوون بۆ ده ربار. به کر سیخو پگه لی دانا بزانی چی ده بی... میر که شیاری مه می له روخساریدا دیتبوو وتی یای زینم له گه ل جینگا و هه رچی که هه یه تی پیتشکه شی کوپی برایم پاشام کرد. مهن که له جینگی سهر وه به رانه ر زینه دین دا دانرابوو بیرى کرده وه که نه گه ر زین قبول کهم ده لاین پیاویکی بیته ست و غه رته و که چی خۆره پیا چووی قبول کرد. جوابی دایه وه قبولم کرد به لآم به خۆتم دایه وه. عه رفۆ و چه کۆ خوشحال بوون. سى جار نه م قسه دوو پات کرایه وه به لآم مهن جوابی هه ر نه وه بوو. به کر خیرا خۆی گه یانده کن زین و جینۆی زۆری به مهن دا. زین تینکچوو ویستی که مهن بیینی و به لاینی بیینته وه بیر. تاژدین به مهن و عه رفۆ و چه کۆی گوت زین هه ر کام له ئیسه ویست نه وانى تر یارمه تی به دن. هه ر سى داواکار قبولیان کرد... پاشان عه رفۆ و چه کۆ زانیان که مهن و زین له پیتشدا هاو په یمان بوونه جا بوونه لایه نگرى مهن...

مهن و زین له پیلانی به کر تینگه یشتن. مهن چوو بۆ لای زین ده ستیان به قسه ی نه ویندارانه له گه ل یه ک کرد... میر زینه دین ناردی به دواى مهن دا. نهو له گه ل سى دۆسته که ی، به نگینه و چه کۆ و عه رفۆ چوون بۆ ده ربار میر وتی مهن وه ره یاری ته خته نه رد^(A) بکه یین (له مهن و زینی خانیدا به جینگی ته خته نه رد واته «تاوله») شه تره نجه. ده زانین که شه تره نچ نیازی به تیفکرینی زۆر هه یه. به لآم ته خته نه رد زۆرتر نیازی به به خت و شانسه. له شه تره نچ^(A) دا هزر و ویست و «ئیختیار»ی مرۆ لایه نی به هینه به لآم له ته خته نه رد دا به خت و شانس گرینگه ره و چۆنیه تی درژیه ی یارییه که «جه بر» واته چۆنیه تی درژیه پیدانی یارییه که به ویستی مرۆ نیه. سه رنج به دنه روون کراوه که ی. مهن چهنده ستی برده وه. به کروتی جینگاتان بگۆرن وه کوو نه وه ی خانى مهن که که وته به رانه ر زین چهنده ستی دوراند. میر وتی وه ره یاری شیعر به شیعر بکه یین له موشاعیره دا میر به نه وینی مهن سووکایه تی کرد. تاژدین مه می برده وه مال... زین بۆ مه می

نوووسی کاکهم (باوکم) دهچیتته پاو. نهخۆشم بییره لام... ژوانمان دیواخانە کە ی کۆشکی میر بیتت. مەم نهخۆش بوو. وتی ناتوانم خۆم لەسەر زین پاگرم.... میر هات بۆ سەردانی مەم و بۆ پاو دەنگی کرد... ئەسپ بۆ مەم زین کرا. ئەستی بە چاروادارانێ سپارد زینە کە ی مەم شل دابەستن. مەم سوار بوو پاش چەند هەنگاو لە ئەسپە کە داگەوت. میر، مەمی بۆ پاو نهبرد. ناردی بە دوا ی بە کردا. بە کر وتی ئەسپە کە م شل بوو ناتوانم بینم پاشان بە دواتدا دیم. بە کریش نهچوو بۆ پاو و سیخووی لەم لاو لادانا کە چاوه‌دیری مەم بکەن. میر چوو بۆ پاو.... مەم و زینی هاتن بۆ دیواخانە ی میر دەستیان بە قسە گەلی ئەویندارانە کرد. بەنگینە یان نارد تا هەوائی هاتنەوی میریان پێ بدات.

... مەم و زین لە خەویکی خۆشدا بوون کە بەنگینە بەخیرایی هات و وتی میر هاتەوه. ئەوان دووبارە خەوتنەوه. میر گەیشته دەروازە ی شار دەهەستن... میر گەیشته دەرگای دیواخانە... میر هاتە ناو. مەم هەستا. کە لێپۆسیکی هەبوو خستی بە سەر زیندا... میر وتی حالت چۆنە کاکە مەم؟ پاو پەرۆز ئەمیر. زین لە ژێر پینتە کەوه کەزیهی دەرخست و پیتشانی تاژدینی دا. تاژدین بە یەکی لە پیاوه‌کانی گوت برۆ ماله‌کەم ناو تێ بەرده. ناگر بەرزەوه بوو گەیشته نزیکسی دیواخانە. میر و پیاوه‌کانی هاتنە دەروە. کاکە مەم لە زین مالاوایی کرد و پۆیی بەلام دەسره‌کە ی زین کە لە لای بوو داگەوت. بە کر هەلی گرت... مەم زانی کە بە کر شۆقاریان دەکات. وتی دەبی بە کری مەرگەوه‌ر بکوژم (سەبارت بە مەرگەوه‌ر باس کراوه)... ئەوی تاژدین هەبووی سووتا. میر وتی دەبی نەریتی «باربوو» بۆ تاژدین ئەنجام بدریت (بو ئەم نەریته کاک ئەییو بیان لە ژێر نووسدا وتووێه... داینگی زۆر پەسند و زیندوووه. ئەوی کە ژن دەهینێ یان تازه ده‌چیتته دێه‌کەوه کەسانی دیکە شت و مەکی بۆ دەنێرن...).

میر وتی من ژوورێک بە گشت پیداو یستیه‌کانیه‌وه دەدەم، هۆ بە کر تۆ چی دەدە ی؟ بە کر وتی هیچ قوریان ئەوی کە بە ئەنقەست مائی خۆی گر تێ بەرده‌دات نابێ هیچی بدەیت. میر وتی چۆن. بە کر هەموو شتیکی گێنرایه‌وه. میر بیرێ کردەوه دەبی جۆری مەم بکوژم کە تاژدین و چە کۆ و عەرفۆ نەزانن. بە کر وتی ئەوان بێ مەم بینێره بۆ جەنگی ولاتی کە باجیان نەداوه کاتی کە چوون بەنهیتی دە ی خەینه سیاجاله‌وه.... ئەو سێ کەسه چوون بۆ جەنگ. میر و بە کر بە زینیان گوت مەم چووه بۆ جەنگ... مەم خرایه سیاجاله‌وه... مەم لە پیتشدا تووله تاژیەکی پەیدا کردبوو. کە مەم نەما، زین خۆراکی پێ دەدا.

تووله تاژیش ده‌بیرده کونی سیاچاله‌که‌وه و ده‌یدا به مەم. زین پۆژی کەوتە دواى تاژیه‌که و گە‌یشتە سیاچال و بە‌سه‌رهاتە‌که‌ی زانی. لە‌گە‌ژ مەم قەسە‌ی کرد مەم وتی چل پۆژە لە سیاچالدام. لەم کاتەدا لە‌شکر بە سەر‌که‌وتنە‌وه هە‌لگرایە‌وه. زین خێرا چوو بۆ لای تاژدین و بە‌سه‌رهاتە‌که‌ی پێ‌گوت... دین بۆ سەر سیاچال. زین پە‌لکە‌ی وە‌کوو گوریس شۆر دە‌کاتە‌وه سیاچال. مەم بە‌و پە‌لکە‌وه دیتە دە‌ره‌وه (ئە‌مه‌ وە‌کوو چیرۆکی رووبابە‌و زال باوکی پۆسە‌مه‌ که ئە‌ویشە چیرۆکی مێ‌تاییه). مەم چاری نایینی و زۆر نە‌خۆشە.

گە‌ردن نازایی دە‌خوای و دە‌مری. (جگە لە ژمارە‌ی چل که لێ‌ره‌دا ژمارە‌ی پۆژانی زیندانی مە‌مه ئیتر نیشانە‌یه‌ک له بیر و با‌وه‌پە‌کانی کورد له زیندانی مە‌مدا نە‌ما‌وه. دیاره ئە‌و مە‌م و زینە که خانی له پووی ئە‌وه هۆ‌نرا‌وه‌کانی دانا‌وه رە‌سه‌تر بو‌وه). .. کاکە مە‌میان له جزیری بۆ تاندا ناشت بە‌نگین جل و بە‌رگی خۆ و بە‌ ته‌وا‌ی ئە‌سپە‌که‌ی شین دە‌کات (شین له نار می‌هر دینه‌کاندا نیشانە‌ی نازیە‌تباری^(١٠) بو‌وه. ئیستاش ئە‌و نە‌ریته له کوردستاندا هەر ما‌وه. می‌زەر و پشترینی هە‌ورامیە‌کان که بە دە‌ست دە‌چنری دوو جۆ‌ره. یە‌که‌م تینکە‌لا‌وی سپی و سوور که بۆ شایی و زە‌ما‌وه‌ند بو‌وه دو‌وه‌م سپی و شین که بۆ نازیە‌تباری بو‌وه. ئیستاش که هەر بە‌و دوو رە‌نگە دە‌چنری شو‌ینه‌واری ئە‌م نە‌ریتگە‌له‌یه. (ب.ب ژماره ١٠)

بە‌نگین بۆ یە‌مە‌ن گە‌رایە‌وه و بە‌سه‌رهات دە‌گیریتە‌وه... لە‌شکری برا‌یم پاشا دە‌گاتە نزیک شاری جزیر. زینە‌دین و بە‌کر دە‌که‌ونه خۆ. زین نازاد دە‌که‌ن بچیتە سەر‌گۆ‌ری مە‌م. لە‌و‌یدا دە‌مری... زینە‌دین و بە‌کر دە‌لێ‌ن گۆ‌ری بۆ هە‌لکە‌نن له هە‌چ‌کو‌ی کولنگ و پاچ دە‌دە‌ن بە سەر زە‌ویدا هە‌لنا‌که‌نری تا دە‌گە‌نه لای گۆ‌ره‌که‌ی مە‌م. له لای گۆ‌ره‌که‌ی مە‌مه‌وه زە‌وی هە‌ل‌دە‌که‌نری و له لای مە‌مه‌وه دە‌ی نێ‌ژن. بە‌ ناژتە‌نی زین دە‌نگینکی ترس هینەر له گۆ‌ری مە‌مه‌وه هە‌ستا و بە‌کروتی خوشکی تۆ بە‌ مردنیش دە‌سمان لی هە‌لنا‌گری. میر که پە‌شیمان ببو‌وه فەرمانی‌دا هەر لە‌و‌یدا بە‌کر بکوژن. بە‌کر هە‌لاتە‌ نیوان گۆ‌ره‌که‌ی مە‌م و زین هەر لە‌و‌یدا کوشتیان خوتینی بە‌کر رۆ‌ایە نیوان گۆ‌ری مە‌م و زین و لە‌و خوتینە‌داری «زی» سە‌وز بو‌و. (مامۆ‌ستا ئە‌بیبیان سە‌بارە‌ت بە‌ زی نووسیانە «داریکی دێ‌کاو‌ی کیتیە که «دپووی مە‌م و زینان»‌یشی پێ‌ دە‌لێ‌ن.

کاری مە‌م و زین ته‌وا‌و بو‌و. عە‌رفۆ خۆ‌ی نایە‌گل (گل پێ‌وان) داییکە بۆ نازیە‌تباری) چە‌کو‌یش خۆ‌ی له خومدا کیشا (خوم یا هوومه ئە‌و دە‌فرە‌ گلینە‌ گە‌وره‌یه که رە‌نگ‌پە‌ژان رە‌نگی تێ‌دا دە‌گرنە‌وه. مە‌به‌ست رە‌نگی شینە. ئە‌م رە‌نگە له هە‌ندی جینگای کوردستاندا بە‌ رە‌نگی کە‌سک یان

سه‌وز ده‌لێن. به‌لام مه‌به‌ست ره‌نگی ئاسمان و نه‌ختی له‌وه دیزتره... خه‌به‌ر به‌ برایم پاشا درا که زینیش مرد وتی سه‌بینه‌ شاری جزیر کاول ده‌که‌م. به‌نگینه‌ کرا به‌ سه‌رداری له‌شکر. هاتنه‌ نیتو شار روویان کرده‌ مالتی به‌ کر و زینه‌دین و گشت نه‌وانه‌یان کوشت (ئه‌م کوشتاره‌ له‌ مه‌م و زینی خانی و به‌گشتی له‌ فره‌ه‌نگی کورد له‌وانه‌ نایینی میتایی و دینه‌ کوردیه‌کاندا نیه‌ و شتیکی دوایینه‌. ئه‌و خۆشه‌ویستی و میهره‌بانیه‌ که‌ له‌ نایینی مه‌سیحی‌دا هه‌یه‌ وه‌ك زۆر شتی دیکه‌ له‌ میهریه‌رستی کوردان وه‌رگیراوه‌).

ئه‌ستی وتی میرم، مه‌م و زین و شوینه‌واری ماله‌ بام نه‌مان. برایم پاشا ده‌ستی خسته‌ نه‌ستۆی و کردی به‌ کچی خۆی و چوونه‌ سه‌ر گۆری مه‌م و زین. له‌گه‌ڵ له‌شکردا بانگ و هه‌رای گریانیان به‌رز کرده‌وه‌...

برایم پاشا دوو چاری کویر بوو... میر وتی به‌ ئه‌ستی ئه‌وه‌ شاری جزیرم به‌ قره‌تاژدین‌دا گه‌رایه‌وه‌ بۆ یه‌مه‌ن و به‌نگینه‌ کرا به‌ پادشای یه‌مه‌ن.

(خۆینه‌ری به‌رێز سه‌رنجی ئه‌وه‌ی داوه‌ که‌ به‌شه‌کانی سه‌ره‌تای ئه‌م چیرۆکه‌ به‌ ته‌واوی میهری و له‌ ژێر کاریگه‌ری به‌ هیزی دینه‌ کوردیه‌کاندا یه‌ به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که‌ مه‌م ده‌چیتته‌ شاری جزیر گۆرانکاری و تینکه‌لاوی زۆر ده‌بی و وه‌کوو ئه‌وه‌ی خانی ره‌سه‌نایه‌تی نه‌ماوه‌).

روون کردنهوه کانی بهشی چوارهم

۱- ۲ - «وه یسولقهههه» له بناغه دا خه لکی یه مهنه و گۆریشی هه ره له ویندایه. جا له ماهیدهشتی کوردستانی پۆژهه لاتدا چ ده کا؟ نهویش له لووتکهی کیتو. له کوردستانی باکوریشدا هه یه.

«ئهولیا ی چه له بی» که نزیك به چوارسه د ساژ له مهو پیتش واته ۱۰۶۲ ی کۆچی دهستی به گهشتیاری له کوردستانی باکوورهه بۆ «تهوریز»ی نازه ربا یجان کردوه له میافارقینههه روو به باکوور ده چیتته شارو قه لای «خرۆ». له وپوه ده چیتته «جالندهر» و نووسیویه، پۆژی دوایی له گهژ هه موو له شکر له رینگایه کی بهرده لانهه تی پهرین و گهشتینه گۆری وه یسولقهههه.

چه له بی که سه ری سوور ماوه ده لئ ئه مه گۆری ئه و نیه گۆری ئه و له یه مهندایه. رهنگه ئه مه گۆری سولتان وه یسه که له نهوه کانی عه بباسی گه له... «سیاحه تنامه ی ئهولیا ی چه له بی وه رگینر فارۆق که یخه سه روی»

له گشت کوردستاندا لووتکه ی کیتو گه لی زۆر هه یه که پیتش ئیسلام ستایشتگا بوون و پاش ئیسلام به ناویکی ئیسلامیهه به ریز ماونه تههه. له وانه له شاری سنه لووتکه ی «سولتان سیراجوددین» که ۲۹۰۰ میتر له ناست زه ریا به رزه - سولتان سه هاو «ئه سحاو؟» که ۲۶۰۰ به رزه. «یۆسۆسیا» و دوو لووتکه «سا» و «سه یی» له کیتوی عاشقاندا به به رزایی ۲۵۰۰ میتر و... ده زانین هه چکات گۆری موسلمان نابهنه لووتکه ی هه ره به رز. هه ندی کس ده لئین ئه مانه سه حابه ی پیغه مبه ر (د - خ) بوون که له ویدا کوژراون. دیاره شه ری عه ره بی موسلمان و خه لکی خۆجه بی له لووتکه ی هه ره به رزدا نه بووه. ئه م ناوه ئیسلامی گه له پاشان دروس کراون. وه کوو مه رقه دی هه زه تی عدلی له «مه زار شه ریف»ی ئه فغانستاندا که گشت ئه فغانستانیه کان باوه ریان پییه. له راستیدا مه رقه دی عدلی له نه جه فدا یه. پاش توژیژین ده رکه وت که له کاتی هه رشی عه ره بدا ئه و مه رقه ده جیگای په رستگه یه کی هه ره پیروزی بووای بووه که پاشان به و ناوی ئیسلامیهه به ریز ماوه تههه. وه یسولقهههه ماهیدهشت و نهوه ی کوردستانی باکوور بی گومان ستایشتگای میه ره رستی پیتش ئیسلامه. بۆ ئه وه ده لئیم میه ره رستی چون زۆتر نازناوی باوه و پیرو سان (که پاشان گۆردراوه به سولتان) یان هه یه.

له سنه و کرماشان، سهراو، واته کانی گهوره و پر ناومان به ناوی «خزری زیندوو» و «خزر نه لیا» ههیه که ناشکرایه مهعهدهی پیش نیسلام به گومانی بههیز «نهناهیتا» بووه که ژغودای بهپژی ناوه «نهن + ناھی + تا» نهن یان «نهنه» له نهویتادا واته «نه». ناھی، واته تیکهژ کردن، تا، دابیژی دۆخی می «ته» به که پاشگری ئاولناوه له روون کراوهکانی پیشوودا، باسمان کرد و وتمان له شکسته و... دا ههیه. به گشتی واته «تیکهژ نه کراو» یان روون و زه لال. له پیشدا نازناوی رووباریکی ئوستووپی بووه که پاشان بووه به ناوی ژغوی پارێزهری ئاو. «ناهیته» له دۆخی نیری دا، له کوردی سنهیی و کرماشانی و نیلامی و ههرومیدا بووه به «ئاویته» واته تیکهژ کراو. له تیزدیدا وه کوو خزر نه لیا ریژی تایهتی ههیه.

«وهیس»: له زهمانی خهسره و نه رهشروانی ساسانی (ههفتاد ههشتاد سال پیتش هیرشی موسلمانهکان بۆ سهتر تیران له زهمانی عومه کورپی خهتتاب) دا سهرداریکی تیرانی به ناوی «وههرز» خه لکی نههاوهند که ئیستا زمانیان کوردی له کیه، یه مهنی داگیر کرد و بوو به فهروانهوای نهوی. وههرز و لهشکره کهی لهوی مانهوه و بۆ تیران نه گه پانهوه. بهم بۆنهوه ههندی فهروهنگی تیرانی له زمان و بیر و باوه له یه مهندا دزه کرد له وانه ناوی وهیس و وهیسهیه. په ره سهندنی شیعهیش له یه مهندا بۆ ئه م مژاره ده گه پتهوه.

له نهویتادا «وه تیهسه که» له په هله ویدا «وه یسه که» له کوردیدا «وه یسه» و له فارسیدا «وه یسه» و «وهیس». له نهویتادا تووسه، پالهوانی نهویتایی نزای وایه له شهردا کورانی وهیسه، پیران و هورمان و پیسلم تیک شکینی. له شه پیکدا هه ر سی کورپی وهیسه به دهس گۆد رهز و پۆسه م و بیژنه ده کوژرین. رهنگه وهیسولقه رهنی یه مهنی هه ر له نهوی تیرانیه کان بووبی و له دۆختیکی عیرفانی تیرانیدا بووه.

۳- مایی دهشت: «مای» واته ماد. مایی دهشت واته دهشتی مادی. دال له کوردیدا دهسوئی و دهبی به دالی موهمه له که تایهتی کوردیه. بۆ دالی موهمه له له ته لقبیتی کوردیدا نیشانه نیه. ههروامی و گهرووسی و خه لکی لای سنه که ئه م پیته زۆر دابیژ ده کهن بۆ نویسنی له «د» ی موهمه له که لک وهرده گرن.

دابییژی ئه م پیته جۆریکه که ده تهوی «د» دابیژ کهی زمان به ته وای نانوسی به مهخره جی داله وه. ئه م پیته له سهرده می نیسلامدا دابیژ کراوه و عه ره ب له نویسنیدا کردوو یه تی به «ه» و به جیگای ماد ده لین «ماه» وه کوو ماهه یین واته دوو ماد، مادی به سهرو مادی کووفه

مه‌به‌ست دوو شاری کوردستان بوو، که باجه‌که‌یان بۆ فه‌رمانه‌پوای کووفه و به‌سره‌ براره. دالی موهمه‌له له بواری زه‌ماندا ده‌سووی به «ی» یان «و» یان به ته‌واوی دابیژ ناکری، باسیکی دریتی زمانناسیه و لی ده‌گه‌پین.

۴- کوردی و فارسی «فهر» په‌هله‌وی «فهر»، «خه‌ره» له ته‌ویستادا «خه‌رنه» «خه‌ره+نه» خه‌ره و هه‌ره به مانای خۆر. نه، نیشانه‌ی ئاوه‌لناوه که باس کرا. له بناغه‌دا واته ته‌وشته‌ی که سفه‌تی خۆری هه‌یه. چون وشه‌که له خۆر گیراوه، دیاره که نهم شته زه‌رده‌شتی وه‌کوو زۆر شتی‌تر له ئاینی میه‌ره‌ستی گرتوه و تینکه‌لاوی ته‌ویستای دوایی کردوه.

۵- هیتتا له نیو عه‌شایه‌ر و دیهاته‌کاندا دیواخی سوور به سه‌ری بووکدا ده‌کیشن له هه‌ندی جینگای کوردستان به زه‌ماوه‌ند ده‌لین سوور. سوور که له کلاره‌که‌ی سوهره‌وه‌ردیدا باسی ده‌که‌ین له میه‌ره‌ستیدا نیشانه‌ی جه‌ژن و شادیه. له سه‌ر جل و به‌رگی سپی و سووری بووک له به‌شی ناخردا باس ده‌که‌ین.

۶- قولتاس به دابیژی کۆن کورته‌ش له زمانی کۆنی کورد واته ته‌ویستایی‌دا «ل» و «ن» نیه. پاش په‌ره‌سه‌ندنی «ل» له مادی میانه‌دا (په‌هله‌وی و کوردی پیتش نیسلام) هه‌ندی «ر» بوون به‌لام و هه‌ندی «پ» و «ر» له گه‌ل پیتیکی‌تر له کوردیدا بووه به «ن» وه‌ک «ور» ته‌ویستایی له هه‌روامی‌دا بووه به ول و له سۆزانی‌دا گۆل. مه‌رز، بوه به ما‌ل (مالین). ده‌رته بووه به دال (درنده) سه‌رته بووه به سال و...

کورته‌ش بووه به کولتاش. پاش نیسلام که پیتی «ق» عه‌ره‌بی په‌ره‌ی سه‌ندوه بووه به کولتاش و قولتاس. کورته و کورت له زمانی ساسانیه‌کاندا به کورد گوتراوه (ب.ب. گۆفاری تاینده‌ی ژماره ۳۴ ی سلیمانی وتاری نهم نووسه‌ره: راقه‌ی وشه‌ی کورد) «ش» نیشانه‌ی سیفه‌تی کارکه‌ره که سوواوه به «س» به گشتی قولتاس به مانای کیتونشینه.

۷- تاژدین دوو وشه‌یه «تاژ+دین». له په‌هله‌وی خوشکی زمانی کوردیدا «تاچ» له ته‌ویستایی‌دا «ته‌ج» به مانای هه‌ره توندو تیژ پوشتنه. له کوردیدا به سه‌گی پاو که توند هه‌لدی ده‌لین تاژی و تاچی. که «ژ» له زاراوه‌یه‌کدا بیی به «ج» ده‌نگ نه‌ختی ده‌که‌وته ناو لووت و نوونی و یقایه ده‌گری و تاژی ده‌بی به تاچی. تاژدین به که‌سی ده‌لین که به توندی بۆ لای دین ده‌روا. دین، له ته‌ویستای دوایی به‌تایبه‌ت له به‌شی «وی دیودات»‌دا هه‌ر به مانای دینه. له سووریانی و عه‌ره‌بیش‌دا نهم وشه هه‌یه. ره‌نگه سووریانی و عه‌ره‌بی له کوردی کۆنیان گرتبی. به

قاعیده‌ی ئەوێستایی «تەچەرۆڤە» یان بە قاعیده «تەچەرۆڤە» هەر ئەوێهێه که له کوردیدا دەتێن تاخەرۆ. له پهلەویدا دەبێ بە «تاچەرۆڤ». کوردی «پۆ» پهلەوی رۆڤ ئەوێستایی «رەئوڤە» بە مانای رۆببارە. تاخەرۆ واتە رۆبباری توندپەرۆ. «رۆڤ» پهلەوی له کوردیدا «د» کهی سوواوه و بووه بەرۆ. وهك چۆمی «گاوهرۆ» نزیککی سنه به مانای چۆمی گا.

۸ - ۹ - «تەختە نەرد» به کوردی باشوور «تاوتله» چون لەسەر هەلکەوت و قەزاو قەدەرە یارییه کی دروستکراوه‌ی میهرپه‌رستیه. جەعبه‌یه که وه‌کوو کتیب ده‌کریته‌وه دوو کهس یاری پێ ده‌کەن. لای هەر یاریکەر دوانزه خانوو هه‌یه که نیشانه‌ی دوانزه بورجی ناسمانه. دوو موکەعه‌بی چکۆله هه‌یه که له شه‌ش روه‌ه‌کانیان خال وه‌کوو یه‌ک تا شه‌ش خال هه‌ل که‌ندراوه که «تاس» و له باشووردا «زار» ی پێ ده‌تێن ئەم دوو زاره نیشانه‌ی مانگ و خۆره. یاریکهران ئەو دوو تاسه هه‌لده‌هارین. به پێی خاله‌کانی ئەو دوو تاسه هه‌رچی هه‌بوو به مۆره‌کانیان له باشووردا «پوول» که بۆ هەر یاریکەر پانزه پووله یاری ده‌کەن. به پێچه‌وانه‌ی شه‌تره‌نج که بێردن یان دۆزاندن به راده‌ی هوشیاری و هزرینی یاری که‌رانه لهم یارییه‌دا به شانس و به‌خته‌وه پێوه‌نده.

شه‌تره‌نج عه‌ره‌بی کراوی «چیتره‌نگه‌ه» ی سانسکریته که به قاعیده‌ی ئەوێستایی ده‌بێ به «چ‌شوهره‌نگه‌ه» واته چوار دۆخ، مەبه‌ست چوارریزی شه‌رکه‌ر لهم یارییه‌دا یه. سه‌بارەت به «ئەنگه‌ه» باس کرا. Cithwer له ئەوێستادا به مانای چواره.

۱۰ - له هه‌موو نه‌خشه‌ میترایه‌ه‌کان له په‌رستگه‌کانی میهرپه‌رستیدا په‌یکه‌ری میترا هه‌یه که خه‌ریکه‌ گا ده‌کوژی. له لای راستیه‌وه لاریک هه‌یه که شه‌ماله‌ی داگیرسایکی هه‌لگرتوه. دیمه‌نی خۆش‌حال و به پێکه‌نینه‌وه‌یه ئەمه نیشانه‌ی سپنده و هه‌ل هاتنی خۆره. ئەم په‌یکه‌ره‌ رنگی سوور کراوه. له لای چه‌پی میتراوه لاریکی‌تر شه‌ماله‌ی داگیرسای سه‌ره و خوار گرتوه که نیشانه‌ی ئیواره و نیشته‌نی خۆره. دیمه‌نی خه‌مۆکی هه‌یه و به نیشانه‌ی خه‌م و که‌سه‌ر رنگی شین کراوه. شین به مانای گریان و شیوه‌نیشه. مەبه‌ست له شین رنگی دێزه له ره‌شه‌وه تا رنگی ناسمانی دیز. هه‌ندی زاروچکه‌ی سۆرانی وه‌کوو موکری که به که‌سک ده‌تێن شین، شیاری لینگۆینه‌وه‌یه.

به‌شی پینجدهم

شۆناسی تۆلی و فه‌لسه‌فی کورد

له ئاره‌زی سووری سوهره‌وه‌ردیدا

به سدرهاتی سوهرهوردی

شاری سوهرهورد کوئییه؟

«ئیبینی حوقهل» گهشتیار و جوغرافی زانی عه‌ره‌ب گه‌شته‌که‌ی له سالتی ۳۳۱ی کۆچی به‌رانبه‌ر به ۹۴۱ی زایینی ده‌س پێده‌کات. له به‌شی هه‌فته‌می سه‌فه‌رنامه‌که‌یدا (سوهره‌تولنه‌رز) که به عه‌ره‌بی نووسراوه سوهره‌ورد وه‌کوو یه‌کێ له شاره‌کانی «جبال» ده‌ناسیتیت و له ناساندنی شاره‌کاندا سه‌باره‌ت به سوهره‌ورد ده‌لێ: ئەم شاره‌ وه‌کوو شاره‌زوره و هه‌ر به‌و پانتاییه‌یه. شاریکی پر خێر و پر به‌ره‌مه‌ و خه‌لکی ئەوێ زۆریه‌ی کوردن. له پێشوو‌دا له‌سه‌ر ئایینی «خواربج»^(۱) بوون. هه‌ندیکیان کۆچیان کرد و هه‌ندیکیان به‌هۆی نیشتمان په‌رستیه‌وه له‌وێ ماونه‌ته‌وه. هه‌ر دوو باژێر (سوهره‌ورد و شاره‌زور) شوورایه‌کی سه‌خت و پته‌ویان هه‌یه. ئیبینی حوقهل پاش ناساندنی شاره‌کانی که‌ره‌ج (ئه‌م که‌ره‌جه له نیوان پارێزگا‌کانی کرماشان و لوپستاندایه و له‌گه‌ل که‌ره‌جی نزیک‌ی تاران جیاوازی هه‌یه. هه‌ندی له جوغرافی نووسان «که‌ره» یان نووسیوه) و بروجرده و نه‌هاوند و رۆژاور و هه‌لوان^(۲) و سه‌یمه‌ره و سیوان و سوهره‌ورد و شاره‌زور و قه‌زوین و قۆم و کاشان ده‌نووسی ئەم جینگا‌گه‌له جگه‌ له هه‌مه‌دان تا ره‌ی و له‌وێ هه‌تا قۆم که‌ ده‌شت و راستاییه ئەوانی‌تر کویتستانگه‌لی سه‌خته. له شاره‌زوره‌وه تا ئامێد و له ناو نازه‌ربایجان و جزیره و ناحیه‌کانی مووسل به‌ درێژایی ۳ تا ۴۰ فرسه‌ق یه‌ک زه‌مینی بێ کێو و راست نابینی خه‌لکی ئەم کێوگه‌له کورده‌کانی هه‌میدیه و لاریه و هه‌زیانیه و پاشاوه‌یان له کورده‌کانی شاره‌زور و سوهره‌وردن. (سه‌فه‌رنامه‌ی ئیبینی حوقهل، «ئێران ده‌رسوره‌ تولنه‌رز، وه‌رگێتر به‌ فارسی «دوکتور جه‌عفر، شعر» لاپه‌ره‌کانی ۱۱۱ تا ۱۱۴)

ئه‌بوو ئه‌سحاق ئیبراهیم نیسته‌خری، کۆچی دوایی له سالتی ۳۴۶ی کۆچی، ۹۵۷ی زایینی گه‌شتیار و جوغرافی نووسی ئێرانی که به‌ره‌مه‌کانی به‌ عه‌ره‌بی نووسیوه، له کتیبی دووه‌می‌دا «ئه‌له‌سالیك وئه‌له‌مالیک» له به‌شی ناوچه‌کانی جبال (کویتستان) سه‌باره‌ت به شاره‌زور و سوهره‌ورد هه‌ر دوو پێکه‌وه نووسیوه: شاره‌زور شاریکی چکوله‌یه له‌ویدا کوردان ده‌سه‌لاتیان هه‌یه هه‌ر وه‌ها سوهره‌ورد. ئەم دوو شاره‌ له ده‌ست کوردگه‌لدایه (ل ۱۶۵ مه‌سه‌لیك وئه‌له‌مالیک وه‌رگێتر به‌ فارسی «ئیه‌ج نه‌فشاری»). هه‌ر وه‌ها سه‌باره‌ت به‌ پێگای سوهره‌ورد

دهنوسنی: نه گهر بتهوی له هه مه دانه وه به پینگای سوه ره وهدا بجی بۆ زهنگان (ئیتستا ده لێن زهنگان) سی و چند فرسەق ده بی (فرسەق نهختی زۆرتر له شەش کیلۆمه تره) «ئه بولقاسم بن نه حمده جه بهانی «گهشتیار و جوغرافی نووسی ئیرانی له سهره تاکانی سه دهی چواری کۆچی واته سه دهی دهی زاینی دا ژیاوه و به ره مه کانی به عه ره بی نووسیوه. له کتیبی «ئه شکالو لعاله م» دا پاش شاره کانی که ره ج و بروو جرد و نه هاوهند و روژاوهر (روژ به مانای رووباره) و هه لوان. سه بابه ت به سوه ره وهد نووسیویه: سوه ره وهد شارێکی چکۆله یه. زۆریه ی خه لکی ته و شاره کوردن. فه رمانزه واکانی هه میشه کورد بوونه. (ئه شکالو لعاله م. وه رگێر به فارسی عه بدوسه سه لام کاتیب. به تیکۆشانی فه یروژ مه نسووری).

لستره نج میژووناسی به ناربانگی ئینگلیسی (۱۹۳۳- ۱۸۵۴) سه رده میک له ئیراندا ژیاوه. له کتیبی «ولاتی پۆزه لاتنی خه لافه ت» دا سه بابه ت به سوه ره وهد نووسیویه: له پۆژاوی سولتانیه سجاس یان سيجاس و سوه ره وهد دوو شارۆچکه ی نزیک به یه ک بوون که تا زه مانی هه مدو لئلا ی مسته و فی (نووسه ری تاریخی گوزیده و نوزه ته تولقلوب له سه دهی هه شتی کوچیدا) هه ندی ئاوه دان بوو به لام ئیتستا هه ر دوو ویران بووه (پاشان وه تەکانی ئیبنی حوقه لی هیناره). هه مدو لئلا ی مسته و فی ده لێ له پێشدا سوه ره وهد و سه جاس دوو شار بوون که له هیرشی مه غۆلدا ویران کراون و ئیتستا به قه ده ر دوو گوند ماونه ته وه. سيجاس له پینج فرسه قی پۆژاوی سولتانیه دا. بووه و سه د و چند گوندی هه بووه که له هه موودا موغۆله کان نیشته جی کراون...».

مامۆستا هاشمی ره زی له کتیبی حیکمه تی خوسره وانی لاپه ره ی ۱۹ دا نووسیویه: هه مدو لئلا ی مسته و فی له کتیبی نوزه ته تولقلوبدا سه بابه ت به سوه ره وهد نووسیویه: زه مانی خه لکی ته وی په هله ویه». به لام ته من ته و کتیبه م به ته واری خوینده وه و شتی وای تیدا نه بوو. ته م کتیبه به تیکۆشان و پاست کردنه وه و په راویز نووسی زانا و ئیرانناسی به پریز دوکتور موحه مه دی ده بی سیاتی له بلاوگه ی حه دیس له ۱۳۸۱ (۲۰۰۲ زای) دا چاپ کراوه له م کتیبه دا له لاپه ره کانی ۱۰۶ و ۱۰۷ سه بابه ت به سجاس و سوه ره وهد به م جۆره ها ته وه: «له پێشدا دوو شار بوون که له هیرشی مه غۆلدا ویران کراون و به قه ده ر دوو گوندیان لێ ماوه ته وه. «جروود» و «ئيجرود» له گریداوه کانیه. له باشووری سولتانیه وه پۆژیک ریگایه. ولاتیکی سارد سیره به ره مه می هه ندی دانه ویله و میوه یه. زورتر له سه د گوندی هه یه و زۆریه یان ئیتستا (سه دهی هه شتی کۆچی) موغۆل نشینه. گۆری نه رغوون خانی موغۆل له کتوی سجاس دایه... خه لکه که ی هه نه فین.

له وێرگهی چاکی تێدایه. باجی حکوومهت له وی دوو «توومان»ه. نهمه گشت نهوهیه که له و کتێبه دا سه بارهت به سجاس و سوهره وهرد نووسراوه و ئیتر له م کتێبه دا سه بارهت به و دوو شاره هیچ نه نووسراوه و سه بارهت به زمانی خه لکی نه وی هیچ باس نه کراوه. نازام نه و هه له زهق و ناله باره ی ماموستا چۆن په یدا بووه.

پیم وابی نه و به رێزه سوهره وهردی له گه ل مه راغه و چهند شاری تر که زمانیان وه کوو په هله وی نووسراوه تیکه لاو کردووه. یان.... !!

سوهره وهرد ته مپۆکه، یه کێ له گونده کانی به خش (ناحیه ی «قه یدار»)ی شارستان (قه زای) زه نجانه. عه لی ته کبه ری دێهخودا له لوهت نامه کدی دانوسیویه «... ته م ناوچه ۲۵ گوندی چکۆله و گه وری هه یه. له پێشدا سوهره وهرد شاریکی چکۆله بووه».

ته گه ر له سنه وه روو به باکوور بو دیوانده ره ریکه وی، ده کیلو مه تری ده مینی بۆ دیوانده ره به لای رۆژه لاتدا لاکه یته وه پاش برینی نزیک به شه ست کیلومه تر ده گه یت به شاری «بیجار» که رۆژه لاتێ ترین شاری کوردنشینه و سه ر به پارێزگای کوردستانه و ناوه ندی کورده کانی «گه روسی»^(۳) یه. شارزچکه و گونده کانی بیجار له لای رۆژه لاتسه وه هاو سنووری پارێزگای تورک نشینی زه نجانه. سوهره وهرد له م سنوره دایه و نه مپۆکه خراوه ته سه ر پارێزگاری زه نجان. خه لکه کدی سوهره وهرد ئیستا کورد و تورک تیکه لاۆن. له سه ده ی هه فتی کۆچیدا به ده س موغوله کان کاول کرا و ئیتر وه کوو شار نه یتوانی پشت راست کاته وه. دێهخودا له به شی سجاس دا نووسیویه «سوهره وهرد و سجاس له پێشدا دوو شار بوون که له هێرشێ موغولدا کاول کران. دیه خودا هه ندی سه رچاوی تری بۆ سوهره وهرد و سجاس ناساندووه:

جده هانگوشای جووه یی - شه ددولنه زار - ته خباروده وله توستسه جووقیه - تاریخ غازانی و حه بیبوسیسه ر.

مانای سوهره و ورد

سوهره و ورد، (سوهر + ه + ورد) سوهر له ئه وێستادا «سوخره» له په هله ویدا سوخر، و سوهر. له کوردی زازا و هندی زارۆچکەیی کرمانجیدا، سوهر، له زاراوه کانی تری کوردیدا «سوور» هەر به مانای رهنگی سووره. بزویینی سهری «ه» چه شنی نیشانهی ئاوه ئناوه وه ک ده لێن سووره گول. «زهرده» وشه ی ره سه نی کوردی و ئه وێستایه به مانای زهوی نهرم و شیف کراو. مامۆستا هه ژار به زهوی دوو جار کینلدراو مانای کردووه.

له نارچهی سه قز و بانه و بۆکان دا وشه ی «شینازهرده» مان هه یه به زهویه ک ده لێن که به هۆی نهرمی خا که که یه وه سه وه لاتی و پوه کی زۆری بیته. وشه ی زهرده له ئه وێستادا که دایکی زمانی کوردیه «زهرده» («ر» بزۆکه ی هه یه) به مانای زهوی نهرم هاتووه، له به رانه ر ئه م وشه وه وشه ی خرووژدی هه یه که به مانای سه خته. زهرده دوو جار له ئه وێستا له به شی «وی دیو دات» (وه نیدیاد) وه کوو «زهرده سه» (زهرده + زمه) هاتووه (وه نیدیاد، ۸، ۷، ۱۵، ۴۷) «زمه» له هه ورامیدا زه می و له زاره وه کانی تر دا «زهوی» هەر به مانای زهویه. «زهرده زمه ی» ئه وێستا به مانای زهوی نهرمه. «خرووژدی زمه» به مانای زهوی ره قه که کینلدرانی زۆر سه خته. سه ردار ی مه زنی کورد له زه مانی ئه شکانیه کاندا «سوخران» یان «سوه ران». هۆز و ناوچه ی سو ران له کوردستانی باشووردا له ناوی تهو سه رداره وه رگی راه. له سوه ران دا پیتی «ه» سووا وه و بو وه به «سو ران»، وه کوو له په هله ویدا «موهر» له کوردیدا «مۆر»، عه ره بی «شوه رت» کوردی «شۆره ت»، له په هله ویدا «دوخت» له کوردی که له پوری و کرمانجیدا «دۆت» (وه کوو دۆت مام). له په هله ویدا بووختان و بوهتان و له کوردیدا «بۆتان» شاری به ناو بانگی کوردستان. نو سه ری شه ره فنامه، شه ره فه دین به دلیسی له میژوه که یدا وه کوو دابیژی چوار سه د سا ن له مه و پیتش به جیگای سو ران «سوه ران» ی نو سه یوه. له «تو حفه ی موزه فقه ریه» ی «ئوسکار مان» که مامۆستا هه ژار کردو ویدتی به کوردی له به شی «قه لای دمدم» دا سو ران وه کوو سوه ران نو سه راه و...

دیاره له و سه رده مگه له دا کوردان به سو ران، سوه رانیان وتوه. ئه م ناوه له سوخران سه ردار ی کوردی ئه شکانی گی راه و پاشان بو وه به سوه ران وه کوو بوختان که بو وه به بوهتان و بۆتان، سوخرانی ش بو وه به سوه ران و سو ران له سه ر مانای گۆزانی ش قسه ده که ین.

به سەر هارتى سوهروهردى: له پيشدا دهبي زبازين سوهروهرد وه كوو شاره زوور زاناي زۆرى لى كه وتۆتسه وه. «سى كهس وه كوو سوهروهردى ناسراون يه كه م «ئه بسو نه جيب زيانو ددين عه بدولقا هيرى سوهروهردى كورپ عه بدوللا، عاريف و خوداناسى گه وه له سهر سپارده كانى نه جمه دى غه زالييه و كتيبى زۆرى پى نيسهت دراوه. دووه م ئه بسو حه فس شه هابو ددين عومهرى سوهروهردى كه برازاي ئه بوونه جيبه و چهند كتيبى هه يه له وانه عه واريف - ره شه فوننه سائىح - ئه علاموتته قى و ئه علامولهودا. ئه م زانا بناغه دانهرى ته ريقه تى سوهروهرديه، يه. «ئه م ره وته سۆفiane له ئيراندا گه شه ي زۆرى سهند به لام ئىستا باوه رمه ندانى له هيند و پاكيستاندان. لوغه تنامه ي ديه خودا.»

به لام سوهروهردى فه يله سووفى كورد له باسى ئيمه دا يه حيا كورپ حه به ش كورپ نه ميرك (عه ره بى كراوى ميه رك)ه. نازناوه كانى شه هابو ددين، شىخى ئيشراق، شىخى كوژراو و شىخى شه هيدده. نازناوى ترى ئه بو لفتووجه. به گشتى به شه هابو ددينى سوهروهردى ده ناسرى.

له م به ره مه مه كورديه دا به سوهروهردى و شه هابى سوهروهردى ناوى ده برى. له ته مه نى ٣٦ يان ٣٨ سالىدا به توابعى نوورپه رستى و دژايه تى له گه ل ئيسلامدا به فه رمانى سه لاحه دين نه يسووبى له سالى ٥٨٦ه ي كوچى، له حه له بدا كوژرا.

چاك ترين به سه رهاتى سوهروهردى شه مسه ددينى شاره زوورى (شه مسه ددين مه مه د كورپ مه جموودى شاره زوورى) نووسيوه. شه مسه ددين شاره زوورى له ٦٨٦ه ي كوچى دا كوچى دوامى كردوه. ئه وه له كتيبى «نوزه ته تولنه رواح و وه زه تولنه فراح، يان، تاريخو لحوكه ما» دا به سه رهاتى ١٢٨ حه كيم و فه يله سووفى هيناره و به سه رهاتى كى باشى سوهروهردى نووسيوه. ماموستا هاشمى ره زى سه باره ت به شه مسه ددين شاره زوورى ده نووسى «ئه م نووسه ره خۆى له حيكه مت و فه لسه فه دا خاوه ن بيروا بووه و لايه نگرى روانگه و فه لسه فه ي سوهروهردى و له گه ل ئه وه خزمایه تى هه بووه. دوو كتيبى ته وىشى به ناوه كانى ته لويحات و حيكه متولنئيشراقى شرۆفه كردوه. شه مسه ددين شاره زوورى دوو كتيبى تريشى به ناوه كانى الشجرة الالهية في علوم الحقايق الربانية، و الرموز و الامثال الالهية، هه يه. حكمة خسروانى، ل ٢٣» (ئه وه شرۆفه گه له چون پيوه ندى به كورده وه هه يه له گه ل حيكه متولنئيشراقى سوهروهردى ده بى به كوردي وه رگيرد رتته وه). «تاريخو لحوكه ما، يان، نوزه ته تولنه رواح» ي شاره زوورى كه به عه ره بى نووسرا بو يه كه م جار له لايه ن «مه قسود عه لى ته بريزى» وه به فه رمانى پادشاهى هيند «جه هانگير گووره كانى» وه له

۱۰۱۱ ی کۆچی واته چوار سه د و بیست ساڵ پیش به فارسی وهرگێردراوه و له ساڵی ۲۰۰۵ ی زاینی دا به تیکۆشانی «موحهمد تهقی دانش په ژوه» و «محهمد سهروهر مهولایی» وه له تاران له چاپ درا. من به سهرهاته کهی سوهروهردی له م کتیبه وهرده گێرمهوه. له پیشدا به مهش نامازه بکری که شاره زووری و سوهروهردی ههردو کوردو به باوهری من له سهر بیروپای ناینه کوردیه کان بوونه. فهلسه فه کهی سوهروهردی که ههندی باسی ده کهین و خزمایه تی نهو دوو زانا و باوهرمهندی شاره زووری به فهلسه فهی سوهروهردی نه مه دهسه لیتی.

وهرگێراوه کهی مه قسوود عه لی ته بریزی که زۆرت له ۴۲۰ ساڵ له مهو پیش کراوه سهرده می نزم بوونه وه و لار و لهویری په خشانی فارسیه و وشه ی عه ره بی زۆر سه ختی تیدایه.

شاره زووری ده نووسی:

پیر (شیخ) ی بلند پایه و فه یله سووفی گران سه نگ، زانای خودایی و ئیلاهییات زان یان خاوهن وزه ی خودایی (متاله) رۆحانی، سه ییدی دنیا، زانستوهی کامل، شه هابی مروؤ و دین، زانای رازه کانی به باوهری راست، هه ناره (بریدی) ی جیهانی پاک و تیشک، «شه هابو دین نه بولفتوح یه حیا کوری نه میرهک (نه میرهک عه ره بی کراوی «میهرهک» ی کوردی و «مه رهک» ی فارسیه). سوهروهردی، رۆح الله رمسه و قدس نفسه، تاکی زه مان و ته نیای رۆژگاران بوو. له حکمه تی زوقی و به حسی (نهو فهلسه فه ی که هه م به هه رز و فیکر و هه م به زه وق و دل و ئیشراق به ده ست دیت) دا ده سه لاتنی ته واوی هه بوو. حکمه تی زه وقی نهو گه واهی که سایه تی تاکی (تفرد) نه وه له و پیشه دا. هه ر که س زاینی رینگای خوداناسی بگریته به رو نه سپه ته وسنی^(۴) نه فسی له مه یدان ی هزرگه لی پیوهندی دار له گه ل یهک و تیکۆشانی به زردا راهینا بیته له حالیکدا ته رک که ری دنیا و نه فسی خۆی بیته و له کارگه لی جیهانی تاریکی لا بدات و به تیکۆشانی به زه وه بینینی جیهانی رۆحانی بویت، نه گه ر له م حاله دا بگریته وه و به خیرایی پروات بۆ بینینی نهو شتگه له ی که تیکه لاویان له ماده ده دا نیه و په رده گه لی وه م و خه یال لادات تا له ناسینی نه فسی خۆی دا سه ر که ویت و پروانینی ورد و پامانی هه بی له عه قلی خۆی و خودای خۆی، پاشان نه گه ر تیکه یشتوو بی له قسه کانی نهو (مه به ست به تنی قورنانه چون به باوهری من هه م شاره زووری و هه م سوهروهردی باتنی بوونه له سه ری باس ده کهین) له و کاته دا ده زانی که له موکاشیفاتی خودایی و بینینی به گیان و روح (نهک به چاو) نیشانه یهک هه یه له نیشانه کانی خودا. زه ریایه که که ئیدی

مه له وانانی جیهانی رهنگا و رهنگا به بنی ناگهن و نایانسن مه گهر نه وانه له و رینگادا خاوهن هه لۆیستی به هیتزن.

به لام چیکمه تی به حسی، به راستی نه و بناغه که ی پر به هیتز دارشت و نه رکانه که ی به مه عناکانی دروست و نه رم و دل بزۆین و وشه گه لی کورت لیکداوه، به چه شنی که زیاده یه که به هزردا نایهت بۆ ته واکردنی، وه کوو گه وه هری تا قانه سه لماندنی به تایبهدت له کتیبی «مه شاربع» و «موتاریجات» دا، که له وه دا به حسه کانی فدیله سووفگه لی پیتشین و پاشینی ته کمیل کردوه. بناغه گه ل و قاعیده گه لی مه ششائیه کانی تیکداوه و روانگه و باوه پهنندی نه وانیه که دروسته ته واکردوه. زۆریه ی باس و رخنه و پارادوکس و پرسیارگه ل، له دهس که وه ته کانی هزری دروست و سروشتی راستی پر له شارواوه گه لی زانستی به هیتزی نه وه. نه مانه گه واهن له سه ر ده سه لاتنی نه و له فه لسه فه ی به حسی و زانست گه لی فه رمیدا.

بزانه که تینگه یشتن له قسه و ناسینی ره مزوپازه کانی بۆ نه و که سانه که نه م ره مزوپازگه له نا ناسن له نه و په ری دژواریدایه (سوه ره وه ردی وه کوو ناینه کوردیه کان ناچار بووه باوه ره کانی به ره مزوپاز بگیتیریه وه) چون نه و له سه ر بناغه گه لی که شفی (موکاشیفه) و زانستی زه وقیه، نه وه ی که نه م بناغه گه له ی هه روا که هه یه نه زانی ناتوانی له لق و پزگه لی تی بگات. هه رکهس پیتشی هه وساری نه فسی له خواستنه کانی دنیا و قیامهت نه کیتشی زمانی گیانی شیرینی قسه کانی نه و ناچیتژی. به کورتی، تینگه یشتنی قسه کانی نه و و کتیب و ره مزوپازه کانی، زانستی پتویسته و زۆریه ی زانستوهان و فدیله سووفگه ل له مه ناگه دارنن مه گهر به ده گهن له هه رزه مانیکدا یه کی ده رکه وی.

بۆ ناسینی حه ق و نه فس به راستی من زۆر دیاران گه پام و جینگام پشکنی. که سم نه دی له وانه به ته واری بزانیته چ بگات به ناسینی راده گه ل و راستی گه لیک که زۆر پاکتر و به رزتر و له تیفتر و سه فادارتر له نه فسه. له م بواره دا له تینگه یشتنی وه ته کانی نه و ناتوهان بوون. تانه وتوانجیان لی ده دا و قسه کانیا به گالته ده زانی. هه ندی له زانایانی هاو چه رخی که ناسراو بوون به خه لگیان ده گوت که فه لسه فه که ی نه و بناغه یه کی نیه. نازانم نه گهر فه لسه فه ی نه و بناغه ی نیه هه ی کی هه یه تی؟

نه مانه ده بی ببووردین له نه زانیی باسه کانی نه و چون سه خت و دژواره. منیش له سه ره تای لاویدا وه کوو نه وان بیرم ده کرده وه تا که نه وینی داپران له دنیا ی مادی به سه رمدا زال بوو. ده ستم

به سه فهر کرد. یارمه تی و به خشینی قودسی به هانامه وه هات و ناسینی نه فسی بۆ من تاسان کرده وه. له م حاله دا ریڠای کردنه وهی رمزپازو قسه کانی بۆم ناشکرا بو و به خیرایی له گشت راز و شاراوویه کانی تی گه یشتیم. جا له روانگهی حه ق و ئینسافه وه بۆ توانج لینه ده ران روانسیم، زانیم نه مانه به جیڠای کاکلّ به پیست و به جیڠای دانه به کا، پازی بوونه. نه وهی که له حکمه ت فیر بوون ناسینی جهسته و ماده و هه ندی رواله ته، نه مانه له مه ترسیدان. دیاره که جهسته و ماده شیان نه و چه شنه که هه یه نه ناسیوه و به رواله تیک له مه عنا سازون منیش له و کاته وه که نه و به ستر (زیندانی کراو کوژرا) تا ئیستا که سم نه دیوه و نه ناسیوه که له قسه کان و مه به سته کانی نه و تیڠه یشتی.

ئه م حکمه خودایه زانسته کانی هه ره پیژی خودایی و رازه کانی هه ره مه زنی ره بسانی که، زانسته وران له راگراتنیاندا ره مزگه لیان پینک هینا بو و پیغه مه بران ناماژه گه لیان پی کردبوو به ته واری ناسی بوو. سه لمینه ری نه مه کتیبسی حکمه تولنیشراقه که هه چکه س نه یه توانیوه پیش برکیی له گه لدا بکات و له مه و به دراهش له نه و په ری به هیزی دایه، بۆ نه مه یه که نازناوی «موته یید بیلمه له کووت» ی پیدرا (ئه م نازناوه مه لیک زاهیر کوری سه لاحه دینی نه ییوی پنی دا).

که س له م کتیبه تی ناگا مه گه ر راست هزران و راست کرداران.

بۆ هه چکه س له فه یله سووفان و زانسته وران و نه ولیا ناسان نه بوو نه وهی که بۆ پیری مه زن ناسان کراوه، له پته و کردنی بناغه ی هه ر دوو حکمه ت (زوقی و به حسی)، به لکوو بۆ هه ندی ته نیا که شف واته حکمه تی زه وقی به ده س هاتوه و زۆربه یان حکمه تی به حسییان وه لاناوه وه کوو بایزیدی به ستامی و مه نسووری هه لاج و وینه ی تری نه مانه. به لام باوه مه ندی حکمه تی به حسی راسته قینه ش بۆ نه وهی که ره شه بای گو مان بکه ویتته باخیده وه نه و حه کیمانه ی که ته نیا به مه، به سنده یان کردوه بۆیان ناسان نه کراوه ته وه (گشتیان جیڠای گو مانن به وهی که به نه وهی راستیه گه یشتبیتن). نه گه ر ده ته ری حکمه ت (فه لسه فه) فیر بسی و هه توانی فیربوونی په یداکه ی، بۆشایی دلت که ناوینه ی تیشه که کانی پیژی خودایه، له ژهنگی وینه گه لی بیگانه پاک که ره وه، خاوین و باسه فا به گشت بوونته وه له دونیای مادی بۆ ده ره وه، وه کوو ماری که له کاژدیتته ده ره وه، هیوا هه یه که خودای سویمان پله ت به رزکاته وه و بتگه یه نی به ناسینی نه فس و حکمه ت. به شیخ شه هابیان ده گوت «خالیقوله رایا» بۆ نه وهی که شت گه لی سه رسوره ی نه ری لی ده ره کهوت. ده لێن پیاویک له خه وندا شیخ پی گوت نه م نازناوه به من مه ده ن.

له مندالیهوه بو خويندن كهوته گهزان تاله «مهاغه»دا له خزمدت «موجده دینی جیلی»دا دهستی به خويندن كرد. پاشان چوو بو نه سفهان. وام زانیوه كه نهو كتیبی «به سایر»ی سه هلان ساوی بو زههیری فارسی خويندهوه، خودا دهزانی. له كتیبه كا نیدا دیاره كه سه بارهت به، به سایر بیری زۆر كردۆتهوه. بهم لاولا زۆر ده گهرا. له گهلا عاریف و سۆفینگهله ههلس و كهوت و وت و ویتزی بوو و بو ناسینی فیکرو نهفس كه لکی زه ده گرت تا نه مه كه به سه ره به خۆی گه یشته. پاشان به ریازهت و خه له و گرتنی نهفس و فیکری خۆی خه ریک بوو تا به و په ری تیگه یشتن و پیگه ی فه یله سووفان گه یشته. نه مه بوو به سه رهاتی شیخ له حیکمهتی زهوقی و به حسی دا (شاره زووری سه بارهت به حیکمهتی به حسی نهو جوژه كه له حیکمهتولنیشرا قدا هاتوه شتی زۆری نه گوته) به لام له حیکمهتی کردهوه دا له سه رهتای فه لسه فه وه تا ئیستا یه كه م كه سه. وه كوو قه له نده ران ده ژیا و ریازه تگه لی هه ره سه ختی ده گرت به چه شنی كه هه یج له خه لکی زه مانه توانی نه وتویان نه بوو. له هه فته دا یه ك جار رۆزووی ده شكاند و خۆراکی زۆرتر له په نجا دره م نه بوو. نه گه ر له ناو هه كیماندا بگه رپیت له و زاهیدتر و زانتر هه یج ده س ناخه ی. سه رنجی به دنیا و به ده س هینانی ئاره زوو نه بوو. ده ره سی خواردن و خواردنه وه نه بوو و به هه موو شت قه ناعه تی بوو. بو قسه گه لی شه ریف و سه رۆكایه تی و مه قام به رزی، گوپی شل نه ده كرد. هه ندی جارن كلاویکی سووری درۆزی له سه ر ده نا. (نه م كلاوه نیشانه ی میه ره په رسته یه. وه كوو گو مه زه كانی لاله ش و جیگا په رۆزه كانی كاكه ییه. نه م كلاوه پاش شكستی میه ره په رستی و په ره سه ندنی ئایینی مه سیحی له نه و روپادا وه كوو كلاوی «بابه نۆئیل» له شه وی زاینی میترا دا كه كراوه به زاینی مه سیح و ئاماژه یه كه به هاتنه وه ی میترا له ئاسمانی چواره مدا هه رما وه ته وه به لام نه ختی له سه رووی كلاوه كه چه میوه ته وه. له عیباده تگا كانی میه ری نه و روپا و كوردستانی باكووردا هه ر له سه ر په یكه ری میترا دا هه یه، به تاییه ت په یكه ری سه ری گه وه ی میترا له نه مه روود داغ له كوردستانی باكووردا یه هه یه.) هه ندی جار سیپالی سۆفیانی له به رده كرد و وه كوو ته وان خه رقه ی ده پۆشی. عیباده تگه لی برسیه تی و بیداری و هزر و رامن له جیهانی خودایی بو (واته سه رنجی له عیباده تگه لی روا له تی وه كوو نۆژۆ رووژۆو هه ج و شتی وانه بو) زۆر كه م سه رنجی له خه لگ و دابی ئامووشۆ بوو. زۆرتر له گه ل خۆی خه ریک بوو. سه ما (سماع) و نه غمه گه لی موسیقای زۆر خۆش ده ویست (ده زانین سه ما و موسیقا له بناغه كانی دینه كوردیه كانه) خاوه ن كه رامات و نایات بوو. هه ندی له مه لاکان كه به هره و هه زنیکیان له زانستی راسته قینه نه بوو ده بیان گوت عیلمی «سیمیا» ده زانی (گۆشت

جەواتە ی پر شالیار بۆ - هۆشت جەکیاستە ی زانی سیمیار بۆ. دیوانی پرشالیار ... و لایان و ابووکە قسەکانی شیخ خودان خورافە و ورینە یە و ناشارەزایە لە گەل زاناکانی جیهانی دابرا لە دنیا دا (التجرید). جیهانی دابرا لە دنیا مەقامیکە وە کوو مەقامی مەنسوری هەلاج و بایزیدی بەستامی کە لەو پینگەدا دەتوانن هەروێنە یە کە دەیانەوی بەدی بێنن. منیش ماوە یە کە بۆ ئەو پینگە پامان و هزر مەبوو هەتا خودا بە ناسینی ئەو پینگە یە یارمەتی دام ئەمە لە رازەکانی خودایە و دەرخیستی ئەوانە رەوانیە، ئەگینا لەم بارە شەو هەندێ لە حالەتەکانی ئەوم دەر دەخست. شیخ خودا پاکێ بە گیانی ببەخشی گەشت و سەفەری لە شارەکاند زۆر بوو. دە یەویست هار بپوایە کە پەیدا کات بەلام نەیتوانی وەها کە لە پەرتووکی مۆتاریجات دا دەلی" بەراستی تەمەنم بە سی ساڵ گەیشت و زۆریە لە سەفەردا بووم بو دۆزینەوی کە سێک کە تینگەشتوو بیت لە زانستەکاندا یان کە سێک کە تووێنی لە مانەدا بیت بەلام نەم دۆزیوە. ئەم شێخە مەزنە لەو پەری دابرا لە دنیا دا بوو و پوانگە و تیکۆشانی بۆ دنیا نەبوو. هەندێ جار لە دیارە کەر و جارێک لە پۆم و جارێکی تر لە شام دا بوو.

هۆی کوژرانی ئەو جۆرە کە بە من گەیشتوو ئەمە یە: چون لە پۆم (پۆم مەبەستی شاری دیارە کەر و ماردینە) هاتە حەلەب بە هەلکەوت لە گەل مەلیک زاھیر کوپی سەلاحەدینی ئە یوویدا کە فەرمانرەوی میسر و یەمەن و شام بوو بە یە کە گیشتن. مەلیک شێخی زۆر خۆش دەویست و باوهری پی بوو. مەلاکانی حەلەب لە دەوری شیخ کۆ دەبوونەو و قسەکانیان دەییست. ئەو لە قسەکانیدا تیشکی دەخستە سەر باوهرەکانی فەیلەسوفەکان و قسەگەلی دژ بەوانی رەد دە کردەو. لەو کاتەدا بە هیزی پۆحولقودس (وتمان لە دینە کوردیەکاندا رەنگدانەوی مەلە کە تاوسە لە مانگدا. تیشکی مانگ هەر تیشکی خۆرە)، شت گەلی سەر سووڕ هینەری لە قسەکانیدا ناشکرا دە کرد. مەلاکان تە کفریان کرد و بۆ کوشتنی ئەو هەلوێستیان گرت. دەیان گوت خۆی بە پیغەمبەر دەزانی لە حالێکدا وانه بوو.

خودا حەسوود، زیانکار و بەدبەخت کات. مەلیک زاھیریان بۆ کوشتنی ئەو هەلخراوند بەلام مەلیک سوهرەوهردی خوش دەویست و بە قسە یانی نە کرد. بۆ سەلاحەدین نامە یان نووسی کە ئە گەر ئەم کابرا بیینی دین و دنیا دەشیتوینی و گەندەلی دە کات. سەلاحەدین بۆ کوپرە کە ی نامە ی نووسی دە بی بیکوژی. ئەو بە قسە ی باوکی نە کرد و نەیکوشت. دووبارە مەلاکان نامە یان نووسی (هەندێ بە سەر هات نووس دەلێن چەند مەلای حەلەب چوون بۆ لای سەلاحەدین و حوکمی

کوشتی نهویان هینا) سه لاهه دین نووسیه وه نه گهر نه یکوژی فه زمانه وایی حه له بت لی دهستینه وه. بۆ چونیه تی کوشتی نهو چهند باسم بیستوهه. هندی ده لئین خستیانه به ندیخانه وه و خواردن و خواردنه ویان لی بری تا مرد. هندی ده لئین نهو خوی له به ندیخانه دا هیچی نه خوارد تا به سه ر چاره که ی خوی گه یشت. هندی ده لئین له به ندیخانه خنکاندیان. هندی ده لئین به شیر کوشتیان و هندی کی تر ده لئین له دیواری قه لاره فریسان دایه خوار و سوتاندیان. پاش کوشتی، حه زه تی ره سولیان له خوندی دی که ئیسکه کانی کۆ ده کاته وه ده لی ئه مه ئیسکه کانی شه هابوددینه.

له نیوان نهو «فه خره دینی ماردین» دا دۆستی و هاویروایی بوو (ماردین به دابیی تر میردین واته میهر دین که نزیکه شنگاره له پیشدا ناوهندی گهره ی تیزدی بووه). فه خره دین ماردینی به هه وئه کانی ده گوت ئه م لاره چ خاوین و سزاواری ستایشته. من ره کوو ئه م نه دیوه له نازایی و سه ر نه ترسی و قسه راسی و ناواری نهو ده ترسم ره نگه بیکوژن. له ماردین هاته وه حه له ب له وتویژ له گه ل فه قیهه کاندایه سه رده کهوت و نه وان نه یانده توانی به رانه رکی بکن. نه وانیش قینیان زۆتر و زۆتر ده بوو. مه لیک زاهیر دانیشتنی پینک هینا و گهره گه ل و زانا گه لی له ده وری کۆ کرده وه. شیخ قسه ی زۆری کرد. زانا گه ل جوابیان نه بوو و بی ده نگ مان. زانایی نهو بۆ مه لیک زاهیر ناشکار بوو و قه در و حورمه تی زیده تر و به مه لیک زاهیر نزیکتر بۆوه. لای مه لیک زاهیر بوو به خاوه نی پله و پایه و سه رنجی مه لیک له ناو زانایاندا ته نیا به نهو بوو. نه مه ش بوو به هۆی په ره سه ندنی خرابه یژێ زۆتری فه قیهه کان. دانیشتنگه لیان بۆ به کافر زانینی پینک هینا. که سیان بۆ دیمه شق لای سه لاهه دین هه نارووتیان نه گهر ئه م پیاوه بیتی باوه ری مه له ک زاهیر ده شیوتی. نه گهر نازادی کات بۆ هه ر جینگایه ک پروا بیرو پروای خه لکی نهو ی خراب ده کات. سه لاهه دین که سی بو لای زاهیر هه نارو وتی ده س خه تی زانایانی تاینی حه له ب به من گه یشتوه. نهو لاره ده بی بکوژی. بیکوژه و نازادی مه که به هه ر چه شنی که ده یزانی. شیخ که له حوکه که ی سه لاهه دین ناگه دار بوو وتی له مالدایه زیندانیم که ن و خواردن و خواردنه وه پی مه دن تا به خودا سه رچاره ی گشت ده گم. هه روا کرا. پاشان مه لیک زاهیر له وانیه ی وا بوون به هۆی کوشتی سوهره وه ردی تۆله ی سه نده وه. نه وانیه ی زیندانی کرد و موک و مالی لی نه ستاندن. ته مه نی نهو له کاتی کوژاندا له لایه ن زۆریه ی وێه رانه وه ۳۸ ساڵ بووه. هه ندیک ۵۰ سالیان وتوه (زۆریه ی به سه راته نووسان ۳۶ و ۳۸ سالیان نووسیه و په نجا ساڵ دروست نیه)

بالای نه بهرزو نه کورت بوو. ریشی تهنک و سوور بوو. گهشت و سه فهره کانی به پیاسه بوو. نه گهر له کهراماتی قسه بکهم قسه زۆره نه زانان به درزی ده خه نه وه. له سالی ۵۸۶ی کۆچی دا کوژرا. له سهر ناینزای شافیعی بوو (نهمسه رواله تی که سایه تی نه وه و له سه ر ناین و فه لسه فه که ی باس ده که یین. شاره زووریش که ده لئی شافیعی بوو وه کوو خانی نهمر خزی له ته کفیر و شیر ی فه قیهه کان ده دزیته وه تا نه لئین له کافر دا کۆکی ده کات) له قاعیده کانی فیهه و هه دیس و بناغه کان فام و وریایی زۆری بوو. بهم جۆره به من گه یشتوه که سه بارهت به فه خری پازی له نه وه ده پرسن. ده لئی هزری نه وه نه کوژا وه ته وه. سه بارهت به نه وه له فه خری پازی ده پرسن ده لئی هزری نه وه له نه وه په ری وریایی و ده روونی وه ک ناگر هه لگرسا وه یه. وتیان تۆ زانتری یان نه بوو عه لی سینا (نه بوو عه لی سینا جگه له پزیشکی له فه لسه فه ی مه ششایی و شرۆفه ی نه وه دا ده ستی هه ره بالای هه بووه) ده لئی له حیکمه تی به حسی دا یه کین به لām له گهشت و زهوقدا من له و زانترم. کتیبی زۆری هه یه (شاره زووری ۴۵ به ره می سوهره وه ردی ناو ده بات که زۆری به سه عه ره بی زمانی نووسینی نه وه زه مانه نووسیوه و هه ندی په رتووکیشی به فارسیه. له فارسیه کانی نه من له م به ره مه دا «ئاوه زی سوور»م وه رگێپاوه و شرۆفه کردوه. به لām گرینگترین به ره می که ده بی به کوردی وه رگێپدزیته وه حیکمه تولیشراقه. فه لسه فه ی ئیشراق له سه ر بناغه ی دینه کورد یه کانه و بی به ره مه کانی سوهره وه ردی کورد، له فه لسه فه دا هیه چمان نیه. بۆ کورت کردنه وه ی باسه که له ناو بردنی کتیبه کانی خۆ ده پاریزین).

شیخ شیعریشی به سه ره بی و فارسی داناوه. له قسه کانی سوهره وه ردی نه مانه ن (شاره زووری یانزه لاپه ره ی له قسه کانی سوهره وه ردی هیناوه. چون له م به ره مه دا له باوه ره کانی سوهره وه ردی قسه ده کری به پیوستی نازام باسه که درێژ که یینه وه).

هه ندی له میژوونوسان و به سه رهات نووسانی تر به شه های سوهره وه ردی ناماژه یان کردوه نه من هه ندی کۆ کراوه م بوو به لām کاتی «لوغه ت نامه» ی فارسی خوا لیخۆشبوو دیه خودام دی گه شتم وه لانا. نه م پیاوه زانا و تیگۆشه ره زه مانئ به سه رهاتی سوهره وه ردی کۆ ده کردوه که گه شت سه ره چاره کان ده سنووسی کۆن بوونه و له چاپ نه درابوون و له کتیبخانه کانی ئیران و نه رووپا به ده ستی خستبوو. دیه خودا له به ره مه که ی شاره زووری که متر که لکی وه رگرتوه.

لیره دا به و کۆکراوانه ی مامۆستا ناماژه ده که یین: (سته کانی ناو که وانه هی منه)

ئەبولفەتح شەھابووددین یەحیا کورپی حەبەش کورپی ئەمیرەك سۆھرەوهردی، كوژراو یان شەھید ناسراو بە شیخی ئیشراق. ئەبولعەبباس ئەحمەد کورپی ئەبی ئەسبەعە خەزرجی لە کتیبی «تەبە قاتولنەتیببا» دا دەلی ناوی عومەر بوو بەلام «ئیبنی خوللەکان» دەلی ئەو پراست نیه، ناوی یەحیا کورپی حەبەشە...

نووسەری تەبە قاتولنەتیببا دەلی: ئەو تاکی زەمانی خۆی لە زانستی حیکمەت، زال بە سەر زانستگەلی فەلسەفە و پووناك لە بناغەکانی فێقەدا بوو... زانستی ئەو لە عەقلى زۆرتر بوو (مەبەستی ئەو یە بویر و راستوێژ بوو و وەکوو ئەوانی تر هەلپەرست نەبوو) لە سالی ۵۸۶ لە تەمەنی ۳۶ سالی دا كوژرا. هەندئ دەلین شارەزا لە عیلمی کیمیا دا بوو (دیاره ئەو نووسەرە بە جینگای سیمیاکە نەیزانیوێ چیه کیمیای نووسیوێ لەسەر وشە سیمیا باس دەکری). یەکی لە فەقیهەکانی عەجەم (ئیرانی و کورد) دەگێرێتەوێ لەگەڵ سۆھرەوهردی لە دیمەشق هاتینە دەرەوێ چون گەشتینە گوندی «قابوون» پانەمەرێنکمان دی که تورکمانێک شوانی بوو. وتمان مەرێک بکری تا لە رینگادا بیخوین. شیخ وتی من دە درهەم هەیه بیبەن و بیکری. کریان چون هەندئ دوروکهوتینەوێ دۆستی تورکمانە که هات و وتی نایدەم هەزران کریوتانە. ئەو بەدەنەوێ تا مەرێکی چکۆلەترتان پی بدەم. بە شیخمان گوت. وتی ئیو پەزە که ببەن تا من ئەو پازی کەم. شیخ بە نەرمی لەگەڵ تورکمانە که قسە دەکرد و پازی نەدەبوو. بە شوینماندا هات و بالی چەپی شیخی گرت و کیشای. دیمان تەوای دەستی شیخ لە شانی جوێ بوو و خوین بەرەو بوو. دەستی شیخ وەکوو دارێک لە دەستی تورکمانە کە دا ما. دەستە کە داخست و هەلات. شیخ دەستە کە هەلگرت نایەوێ جینگای خۆی و لەگەڵمان ری کەوت.

ئیبنی خوللەکان دەلی لەم چەشنە رووداوگە لە زۆر لە شیخ دەگێرێتەوێ. کتیبگەلی زۆر نووسیوێ لەوانە (کورپی خوللەکان ناوی چەندین کتیب دەبات که بۆ درێژ نەبوونی باسە که ناریان ناهیتین. هەرەوێ هەندئ لە قسە عەرەبیەکانی سۆھرەوهردی و قەسیدە یەکی نۆزە بەیتی و دوو شیعی دوو بەیتی و چوار بەیتی عەرەبی ئەوی هیناوه که نەمتوانی بە کوردی وەری گێرێتەوێ و دێخوداش بە فارسی وەری نەگێرێتەوێ). ئیبنی خوللەکان لە درێژە قسەکانی دا دەلی... لەسەر ئاینزای شافیعی بوو و نازناوی «ئەلموئەبیدیلمولک» یان پی دا بوو (زاهیر کورپی سەلاحەدین پیی دا بوو). توانجی بی باوهری (بە ئیسلام) یان لی دەدا. لە شوین زانستوهرانی کۆن دەچوو و وا ناربانگی دەرکرد بوو. (دیاره ئیبنی خوللەکان بناغە فیکری ئەوی که تاینە کوردیە کانه نەدەزانی) چون

خراپه‌ی باوهری ده‌رکوت مه‌لاگه‌لی و ده‌کوو شیخ زینووددین و مه‌جدووددین کوپانی هم‌مید له کوشتی‌دا پینداگری زۆریان کرد. شیخ سه‌یفووددین نامیدی (نامیدی ناری کۆنی دیار به‌کره. له وشه‌ی ماده‌وه گیراوه له قور نووسراوه‌کانی ئاشووری‌دا ماد وه‌کوو «تامادای» هاتووه. سوهره‌وه‌ردی له‌گه‌ژ نامیدی که ته‌ویش کورد بووه دوستایه‌تی زۆری هه‌بووه).

ده‌لی: من سوهره‌وه‌ردیم له‌هه‌له‌ب دی. وتی من سه‌رتاسه‌ری زه‌وی داگیر ده‌که‌م. وتم له‌ کوپه‌ ده‌زانی؟ وتی له‌ خه‌وندا دیم ناری زه‌ریام هه‌ل لووشی. وتم ره‌نگه‌ مه‌به‌سه‌ت ناوبانگی تو بی له‌ جیهاندا. ته‌و له‌ باوهری هه‌ل نه‌گه‌رایه‌وه (له‌ نه‌خامدا باوهری دروست دنیا ده‌گرتیه‌وه).

ئیبینی خولله‌کان له‌ درێژدا ده‌نووسی ته‌و زانستی زۆر به‌لام عه‌قلی که‌م بسو (!) ده‌لێن له‌ پۆژانی کوژرانیدا ته‌م به‌یتیه‌ ده‌خویند: نه‌راقه‌ده‌می، نه‌راقه، ده‌می. وه‌هانه، ده‌می، فه‌ها نه‌ده‌می «اری قدمی، اراق ده‌می، وه‌هان ده‌می فه‌ها ندمی» له‌ سالی ۵۸۷ له‌ قه‌لای هه‌له‌ب له‌ ته‌مه‌نی ۳۸ سالی‌دا خنکیندرا. من زۆر سا‌ل له‌ هه‌له‌بدا ژيام. خه‌لکی ته‌وی رایان له‌ سه‌ر سوهره‌وه‌ردی جیسا‌واز بوو. هه‌ندی به‌ زه‌ندیق و بی‌دینیان ده‌زانی. هه‌ندی دیانگوت خاوه‌نی که‌رامات و له‌ چاکان بوو.

قازی به‌هاتووددین ناسراو به‌ ئیبینی شه‌داد، له‌ سه‌ره‌تاکانی کتیبی سیره‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌ په‌سنی ته‌ودا زۆر ده‌نووسی و ده‌لی: به‌ کوپه‌که‌ی فه‌رمانیدا تا لاوی ناسراو به‌ سوهره‌وه‌ردی بکوژی. پاشا کوژران جه‌سته‌ی چه‌ند پۆژ له‌ هه‌له‌بدا به‌ داوه‌وه‌ ناویزان بوو.

«یاقوت حه‌مه‌وی» له‌ کتیبی «موعجه‌مولئوده‌با»دا شیعرێکی عه‌ره‌بی هه‌فت به‌یتیه‌ سوهره‌وه‌ردی هه‌تاره (بو درێژ نه‌بوونه‌وه‌ی باس و وه‌رگه‌ڕانی دژوار نایه‌تین) دیسان ئیبینی خولله‌کان سه‌باره‌ت به‌ سوهره‌وه‌ردی ده‌نووسی:

... سوهره‌وه‌ردی دۆسایه‌تی فه‌خره‌دینی ماردینی هه‌له‌بژارد و ماوه‌یه‌ک لای ته‌و مایه‌وه. ماردینی خۆش ده‌ویست و ستایشی ده‌کرد... له‌ سالی ۵۷۹دا هاته‌ هه‌له‌ب و له‌ وانه‌خانه‌ی «حه‌لاویه» نیشه‌ته‌جی بوو و له‌، وانه‌ی، شه‌ریف ئیفه‌تیخارووددین‌دا حازر ده‌بوو. له‌گه‌ژ سوخته‌کانی^(۷) ته‌و و فه‌قیهه‌کانی تردا وتووێژی ده‌کرد و گشتی ده‌به‌زاند. مه‌لیک زاهیر پی‌نگه‌ی زانستی ته‌وی ناسی و قه‌دری زۆری لێ گرت تا بۆ مه‌لیک ناسیر (سه‌لاحه‌ددین) نامه‌گه‌ل نووسراو ... فه‌قیهه‌کان فتواگه‌لیان بۆ کوشتی نووسی.... تا له‌ زیندانداندا خنکیندرا. ته‌مه‌نی نزیک به‌ چل سا‌ل له‌ ۵۸۷دا کوژرا. مه‌لیک زاهیریش تۆله‌ی ته‌ستانده‌وه.

(دیهخودا پاشان هندی له به سهراتی سوهروهردی له شاره زووری هیناره که من به ته وای پیشکه شم کرد. یهک چوارینهی فارسیش له سوهروهردی هیناره دهلی): ئەم چوارینهی سوهروهردی له تەزکەرەکاندا بە ناو بانگه:

هان تا سەرپرشتهی خرد گم نکنی خودا را ز برای نیک و بد گم نکنی
رهرو توئی و راه توئی مەنزل تو هس دار که راه، خود به خود گم نکنی

واته هانا، تا سهری ریسراوی تاوهز ون نه کهی (و) خۆت بۆ چاکه و خراپه ون نه کهی (چون) پیره و پینگا و ناکامی پینگا هەر خۆتی هۆشیار به که پینگا له خۆرا ون نه کهی. (دیهخودا له ناخری باسه کهی سوهروهردیدا نووسیوه):

رۆژه لاتناسی به ناربانگی فه رانسسی «هانری که رین» په رتوکی «مه جموعهت فی لیکمه تولیلا هییه»ی سوهروهردی له گهژ سهره تایه کی زانستورانه دا به فه رانسه وه رگتپراوه ته وه و له تهسته مبولدا له چاپی داوه. توئینگه لیکتیشی له وه رگتپرانی به سهرات و به ره مه کانی نهودا له دوو وتاردا نووسیوه. یه کهم «پتوهندی ئیشراق و فه لسه فهی ئیرانی کۆن» دووه م «سوهروهردی حه له ب» له یه کهمی دا سه بارهت به سه ر چاره کانی سوهروهردی و حیکمه تی ئیشراق دوواوه و پتوهندی له گهژ فه لسه فهی ئیرانی کۆن هیناره. (هانری که ر بن چون دینه کوردیه کانی نه ناسیوه له سه ر چاره کانی سوهروهردیدا هه له ی گه وهی کوردوه. ئەم هه له گه وه له کتیبی حیکمه تی خوسره وانی هاشمی ره زی دا کاردانه وهی به ر چاره، به داخه وه نووسه ری کوردیش بی توئینه وهی پتویست دواي نه و قسانه ده که ون و میدیا کوردیه کانیش دواي نه وان. ده یانه و ی هه مووشتی به زه رده شتیه وه بچه سپینن. ئەم ن بۆ لیک دانسه وهی ئایینی پیوژی زه رده شتی زمانی نه ویستایی و په هله و ی به سه خلهت فی ر پومه و گشت ناسه وارگه لی زه رده شتیم به زمانی یه که مین و شروقه کانی نه ویستایی زانانی نه ورووسی و نه مریکی و ئیرانیم لیک داوه ته وه و تیگه یشتوم که نه و ناینه جیاوازی هه ره گرینگ و زۆری له گهژ دینه کوردیه کان و فه لسه فهی سوهروهردی و په یامه کهی مەم و زین و نه ریته کوردیه کان هه یه. پتوهندی ته مانه نه گهژ میهریه رستی دا زۆر ناشکاره. ته نیا پتوهندی زه رده شتی له گهژ کوردا نه وه یه که نه ویستا به زمانی «ماد» پاش پاره دوو نانی زه رده شت بۆ نه و په ری رۆژه لاتی ماد نووسراوه و کورد هۆزی هه ره مه زن و گرینگی ماده. له کارنامه ی نه رده شیتری بابه کاندای کورد وه کوو ماد ناسراوه که پی ناماژه ده کری. زمانیکه که نه ویستای پی نووسراوه دایکی زمانی کوردیه. په هله و ی نه شکانی و کوردی

وهكوه دوو خوشك له گۆرپانكارى زمانى نهوئىستايى بهديهاتون. پههلهوى باشوورى پۆژاوا كه له زمانى ساسانيه كاندا باو بوو هر له پههلهوى نهشكانى پيټكهاتووه كه له بوارى زماندا ههندى گۆرپانكارى بهسهرداهاتووه و ههندى وشهى ناوچهى «فارس» واته باشوورى پۆژاواى ئيران تيټكهلاوى بووه. بهداخهوه نازانستيانه و به هۆكارگهلى سياسيوه له ههشتا سالى رابووردودا پههلهوى باشوورى پۆژاوا واته ولائى «فارس» يان به «فارسي ميانه» له قهلم داوه و ويستويانه زمانى فارسى ئيستا له گۆرپانكارى نهو زمانه بدهنه قهلم له حالتيكدا فارسى له ئيرانى ئيستادا زمانىكى ميوانه و چهند سده پاش بلاو بوونهوى ئيسلام نهخته نهخته له ئيراندا له رۆژهلاتهوه بۆ پۆژاوا پهرى سهند. به چهشنى كه تا سدهى ههشتى كۆچى زمانى حهمدوللاى مستهوفى له تاران و كهرهج و قهزوين و ئهسفههاندا فارسى باو نهبوو و تهنيا نووسهران و شاعيران و خويندهواران دهيانزانى. له سهرهتاي ئيسلامدا هر له بهخ له رۆژهلات تا كوردستان له پۆژاوا خهلكى ئيران به زاراوهگهلى پههلهوى قسهيان ده كرد. سهعدى شاعيرى گهورهى ئيرانى سدهى ههفتى كۆچى به زاراوهى نهو زمانهى «فارس» كه فارسى نهبووه شيعرى هديه.

كوردگه ليش كوردى قسهيان ده كرد بهلام نووسينه كانيان به پههلهوى بوو كه زۆر نزيك له كورديه. ميههرپهسته كان نووسينى ئۆليان به يۆنانى بوو كه له سدهى چوارى پيش زابين له پۆژهلاتى ناوهراستدا پهرى سهند. پاش هيرشى عهرب نووسين بوو به عهربى و عهربى له گهژ پههلهوى تيټكهلاو بووه. ههستانگاي زمانى فارسى ئيستا باكوورى ئهفغانستان و تاجيكستان و ولائتهگهلى توركهنستان و نوزبه كستان و بهشى له قرقيزستانه كه نهو زمانه هيشتا توركى لهوانه دا پهرى نهسندبوو و به زاراوهگهلى فارسى قسهيان ده كرد).

گۆرى سوهروهردى له حهلهبدايه. كازم موحهمهدى وايقانى نووسيووه «گۆزه كهى له پاسگايه كى سهريازيدايه كه جگه له ههندى زانستهر كهس نايزانى له حالتيكدا نهم فهيله سووفه كاريگهري زۆرى كرده سهر ئيران و له گرینگترين هۆكاره كانى دوايسى فيكرى ئيران و جيهانى تهشه ييوع بوو (سوهروهردى داناي حيكمهت باستان ل ۵۰) نهم نووسه ره هاوچهرخه سهبارت به كوژراني سوهروهردى نووسيووه: هۆكار و شيوه كوشتنى نهو به تهواوى نهانسراوه و نازانين چۆن و بۆچى كوژرا. ئايا به هۆى بهرهمه كانيه وه يان باوهره كان يان باوهرهمه نديگه لى نهو بوو؟... به كام ئاينزا باوهرهمه ندى بوو؟... نهو كه له جيهانى ئيسلامدا فهقيهه كان چ سوننى چ شيعه دهسه لتيان هه بووه و فتواى زۆريان دژ به عاريف و سۆفى داوه بهلام فتوايه كى وه ها بۆ كوشتنى

فهيله سووفيتك له وانده، ده رنه كراوه. ده بئى بزائرى ئايا فيكره فهلسه فينه كانى هۆكار بوو؟ ئايا فيكره عيرفانى و سوڤيانه كانى بوون به هۆكارى ئەم فتوا؟ يان نا چەشنى باورمەندى ئاينى و ئاينزايى ئەو بۆ كۆژران بردى؟... (سەرچاوهى ئاوبراوى ل ٤٨ و ٤٩) ئەم نووسەرە بەرپزە كه كتيبه كەى له ١٣٨٥ واتە ٢٠٠٦ ز دا چاپ كر دووه وه كوو گشت نووسه رانى تر كه سه بارهت به سوهره وردى نووسيو يانه چون له سه ر ئاينه كورديه كان و بناغه دى ئەوانه تووژينى قووليان نيه به لايانه وه سى شت ون و نادياره؟ يه كه م سه رچاوه گه لى سوهره وردى بۆ نووسينى فهلسه فه كەى. سوهره وردى له حيكمه تولئيشراقدا به حيكمه تى خوسره وانى ئيرانى كۆن و حه كيم گه لى فارس ناماژه دى كر دووه به لام ئەو ناماژه گه له پيوه ندى له گه ل زه رده شتى پيش ئيسلامدا نيه به لكوو له گه ل عيرفانى ئيرانى پيش ئيسلامدا بوويه تى كه هه ر عيرفانى ميه رپه رستى ناوه دى ئيرانه كه وتمان وه كوو ره وتيكي پۆشنبيرى نه ئاينى له ئيرانى جگه له كوردستاندا هه بووه. نه گه ر بمانه وى له رووى ليك چوونه وه دينه كان دابهش كه ين زه رده شتى و جوو و ئيسلام ئيلاهيياتيان نزىك به يه كه و ئاينى مه سيحى و دينه كورديه كان و عيرفانى وه حده تى و جوودى نزىك به يه كن و هه ر سى سەرچاوه يان ميه رپه رستيه .

پوون کراوه کان

۱- خهواربیج. له سه‌ریازانی چه‌زرتی عه‌لی (د-خ) بوون که پاش ناشتی نه‌و له‌گه‌ژ مو‌عایه جو‌ی بوونه‌وه و له نه‌ه‌روان له‌گه‌ژ عه‌لی شه‌ریان کرد و تینک شکان و بو‌ناو ئی‌ران هاتن و تا نه‌و په‌ری ئی‌ران چوون و له سیستان ه‌اوسنووری پاکستان و نه‌فغانستانی نه‌م‌رۆ حکوومه‌تیان پیتک هی‌ناوه و تا سه‌ه‌رتای سه‌ده‌ی سینی کۆچی له‌ویدا حکوومه‌تیان به‌رده‌وام بوو.

۲- چه‌لوان: شاریک بووه له نیوان قه‌سری شیرین و خانه‌قین‌دا. عه‌ره‌بی کراوی «هه‌روه‌ن»‌ی کوردیه. دابیژی کۆنتی «نه‌روه‌نت»‌ی. ناوی نه‌م شاره‌ به ه‌وی چۆمیکه که به ویدا تینه‌په‌ری و ئیستا ناوی رووباری «نه‌لوه‌ند»‌ی نه‌لوه‌ند دابیژی ئیستای نه‌روه‌نته. روانگه‌ی «ن. پی‌گولوسکایا»‌ی رووسی به دروست نازام که چه‌لوان به شاری نه‌شکانی «خه‌ل»‌ی ده‌ناسینی. ئیستا کورده‌کانی نه‌و ناوچه به‌و رووباره «نه‌لوه‌ن»‌ی و «هه‌لوه‌ن»‌ی ده‌لین و چه‌لوان ته‌عریبی نه‌م وشه‌یه. نه‌روه‌نت به مانای خورت و خیرایه. نه‌ویستایه‌که‌ی «نه‌نوره‌نت»‌ی به مانای خورت و به ه‌یز.

په‌هله‌وییه‌که‌ی «نه‌روه‌ند»‌ی که هه‌ر به‌و مانایه و جگه له‌وه‌ش له زه‌مانی نه‌شکانی و ساسانیه‌کاندا ناوی ئیترانی رووباری دیجله بووه. له زه‌مانی شای پینشوی ئیتراندا نه‌م ناوه‌یان بری به سه‌ر شه‌تولعه‌ره‌بدا. سه‌باره‌ت به چه‌لوان ئیسته‌خری له «نه‌له‌سالیک وه‌لمه‌مالیک»‌دا نووسیویه: له کرماشانه‌وه تا چه‌لوان ۲۷ فرسه‌ق ده‌بی. ئیبنی حوقه‌ل‌یش بارستای تا شاره‌زورر چوار مه‌نزل نووسیوه. نه‌و چه‌لوان به به‌شی ئیتراق نازانی و ده‌لی: له‌ویدا به‌فر ده‌باری بی‌گومان به‌شی له جباله. (ل ۱۱۲ سه‌فه‌رنامه‌ ابن حوقل. د - ج - شعار)

۳- گه‌پروس: ناوچه‌یه‌کی کوردستانی رۆژه‌لاته که ناوه‌نده‌که‌ی شاری «بی‌جا‌ر»‌ی. کوردانی گه‌پروسی ه‌زی زۆریان بووه که له گشت گرینگ‌تر ه‌زی «سیا مه‌نسور»‌ی له مینژودا ناوداره. گه‌پروس به مانای به‌هه‌شته نه‌م ناره کورت کراوه‌ی «گه‌پروس‌مان»‌ی په‌هله‌ویه. گه‌پروس‌مان گۆ‌پ‌دراوی «گه‌پروودمانه»‌ی نه‌ویستای کۆن و "گه‌پروومانه"‌ی نه‌ویستای دوا‌ینییه. له نه‌ویستادا به مانای به‌هه‌شت به‌کار براوه. مانا‌که‌ی «مالی‌ ناواز و گۆزانیه»‌ی. گه‌ر به مانای گاره و گۆزانی. دمانه که له کوردی زازاشدا هه‌ر وا ماوه به مانای ماله. دمانه و نمانه له بواری زه‌ماندا پیتی پیشی سواوه و له په‌هله‌ویدا «مان»‌ی ده‌لین، له کوردیدا «مان»‌ی. ناب‌ی «مال»‌ی کوردی له‌گه‌ژ «مال»‌ی عه‌ره‌بی تیکه‌لاو بکری. مه‌به‌ست له مان و مان‌ که‌سان و پتوه‌ندی‌گه‌لی نه‌وانه‌یه له

خانویه کدا. دیاره مانای مال له خانوو جودایه. خانوو له بناغهی «خا»ی ئهویستایی به مانای دیوار هه لچینه.

۴- تهوسن، وشهی رهسهنی کوردی واته تهوس کهر و سه رکیش. مهبهست تهسپنکه که تهوس و تۆز و سه رکیشی ههید. فارسی له کوردی گرتوو و کردویه به تهوسن. وشهی تهوس کوردیه و له هیچ نووسراوهوو قاموسینکی فارسیدا نیه.

۵- قهله ندهر به مانای دهرویشه. وشهی رهسهنی کوردیه. دوو وشهیه (قهله + نه ندهر) قهله = کهل - کهر، له کرمانجیدا - گهر - گهل به مانای کتوه. له ئهویستاشدا وه کوو کرمانجی «گهر». نه ندهر له ئهویستادا «نه نتهر» و له کرمانجیدا هندر، هندور. به مانای دهروون و ناوی شتیکه وهك ده لئین هندورا گوندی واته له ناو دی دا قهله ندهر واته ئه کهسهی که له کتودا دهژی. قهله ندهران بۆ خه لوه کیشان ده چرونه ئه شکهوت له کتودا و بهم بۆنه وه به کهله ندهر که پاشان بووه به قهله ندهر ده ناسران دیاره قهله ندهر له کوردیه وه چوه ته نیتو فارسی چون وشهی کهل یان گهر به مانای کیو له فارسیدا نیه.

۶- سیمیا. فهرهنگه فارسیه کان وه کوو زانستی کهرامات و چهشنی جادوو گهری مانایان کردوو به لام «سیمیار» یان به رهمز ویتژ مانا کردوو که نه مه دروسته. دیار سیمیار به کهسینک ده لئین که «سیمیا» ده زانی. «سیمیا» زانستیکه که به پیی ئه وه زانیاره کان به رهمز و پاز ده گوتری. له ته رجیع به نده که ی پیرشالیاری هه ورامی دا که به ته واری میهریه نه م به یته دوویات ده بیته وه:

گۆشت جه واتهی پیرشالیار بۆ هۆشت جه کیاستهی زانای سیمیار بۆ

واته گۆشت له وهی پیرشالیار بیت و هۆشت لای هه ناردهی زانای رهمز ویتژ بیت. زۆریه داخه وه ئه وانهی که شۆناسی گه له که دیان نازانن ده لئین مهبهست له زانای سیمیار زه رده شته. وته کانی زه رده شت له گاسا کاندا هیچ رهمزو پازی تیدا نیه. ئه ویستای دوا یینیش بیره مز و پازه. نه وهی که به ناچار به رهمز و پازه وه قسه ده کات گه وره گه لی میهریه رستی پیش ئیسلام و گه وره گه لی کاکه یی و ئیژدی به تایبته شه هابی سوهره وه ردی. هه روه ها که شاره زووری ده لی و له شرۆقه ی ناوهزی سووردا ده ری ده خه یین سوهره وه ردی مه زن ترین رهمزو یژه. دیاره که شاره زووری مانای سیمیا ی زانیوه و ده زانی که سوهره وه ردی به رهمز و پاز قسه ده کات. نه وهی که ده فته ره کانی کاکه یی ده خوینیتته وه نه گهر له سه مبول و پازه کان شاره زایی نه بی هیچی لی حالی نابیت. ده زانین

پیرشالیار گۆری هدییه بهلام ناشتن و له گۆرکردنی مردوو له زهڤدهشتیدا حه‌رامه. دیاره پیرشالیاریش که له‌م دوا‌ییانه‌دا به هه‌له پێ ده‌ئین پیر شالیاری زهڤدهشتی! مه‌به‌ستی له‌ زانای سیمیار یه‌کی له‌ گه‌وره‌گه‌لی کاکه‌بییه که ره‌نگه‌ سان‌سه‌هاک یان پیر بنیامین بیت که هاوچه‌رخ‌ی خۆی بوون یان مه‌به‌ست خۆیه‌تی. په‌نده‌کانی پیرشالیار هیچی له‌ زهڤدهشتی ناچیت به‌لام به‌ ناینه‌ کوردیه‌کان زور نزیکه. وشه‌ی «سیمیار» دروسته‌ له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌کانی پاش «بورهانی قاتیع» دا هاتوه به‌لام له‌ هیچ ده‌ق و نووسراوه‌ی فارسیدا نه‌م دیوه.

٧- سوخته. وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی له‌ نه‌ویستادا «ساچته» و «سه‌چته» به‌ مانای خۆتندکار و فێرکراوه (سه‌ج+ته) له‌ بناغه‌ی «سه‌ج» به‌ مانای فێر کردنه سه‌باره‌ت به‌ «ته» نیشانه‌ی ئاوه‌لناوی به‌رکار قسه‌مان کردوه. چۆنیه‌تی گۆرانی ساچته به‌ سوخته له‌ بواری زه‌ماندا باسی زمانناسی «ته‌ته‌ووری» هه‌ که ته‌گه‌ر ته‌مه‌ن باقی بیت له‌ وه‌رگێرانی وشه‌ به‌ وشه‌ی گاساکاندا باس ده‌کری. هه‌ندی «ج» له‌ کوردیدا بووه به‌ «خ» وه‌کوو «سه‌ئوچی» که نه‌مه‌رۆ ده‌ئین شوخی. له‌ به‌شی ناخردا زۆرتر باسی ده‌که‌ین.

شیخ شه‌هابی سوهره‌وه‌ردی به‌ره‌مه‌می هه‌ره‌ گرینگی «حیکمه‌تولنیشراق» که به‌ عه‌ره‌بی نووسیویه. حیکمه‌ت له‌ ناو موسلمانه‌کاندا به‌ فه‌لسه‌فه‌ گوتراوه. به‌ره‌مه‌میکی گرانه‌ که تێیدا ناینی کۆنی کورد که نه‌ینی له‌ ناوچه‌ی سوهره‌وه‌ردا پارێزراو بوو ده‌کات به‌ سیسته‌میکی فه‌لسه‌فی پتو. جگه‌ له‌و به‌ره‌مه‌مه‌ گه‌وره‌ به‌ره‌مه‌گه‌لی زۆری به‌ عه‌ره‌بی نووسیویه. هه‌فت پهرتوکی چکۆله‌ی به‌ فارسی نووسیوه که به‌ خه‌ستی سه‌مبولیک و ئاماژه‌بین: ریساله‌ی عه‌شق - ئاوازی په‌ری جبه‌ئیل - ئاوه‌زی سوور - ریساله‌ له‌ دۆخی مندالییدا - قیژه‌ی سیمورغ - زمانی میرووله‌کان - روژنیک له‌ گه‌ل جهرگه‌ی سو‌فیاندا. له‌م پهرتووکانه‌دا تێده‌کوژی لایه‌نه‌ گه‌شتیه‌کانی فه‌لسه‌فه‌که‌ی پیشان بدات.

بۆ تێگه‌یشتنی ته‌واو له‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراقی نه‌و، ته‌رجه‌مه‌می حیکمه‌لنیشراق و شرۆفه‌ی نه‌وه‌ به‌ کوردی پێویسته. ئەم کاره‌ لاپه‌ره‌ی زۆر هه‌لده‌گرێ و کارێکی سه‌خت و ئاکادیمیکه‌ به‌لام چون شوناسی فه‌لسه‌فی نه‌ته‌وه‌ی کوردی تێدایه‌ و له‌ گه‌ل به‌یته‌ کوردیه‌کان و دینه‌ کوردیه‌کان پتوهندی نه‌په‌چراوه‌ی هه‌یه‌ کاریکه‌ پێویست و ئیستا ته‌رکی سه‌رشانی مامۆستایانی فه‌لسه‌فه‌ی زانکۆکانی باشووره‌.

بئسوهره و وردی ئیمه له فەلسەفەدا هیچمان نیه. له ناو ئەو هەفت پەرتوو کەدا «عقل سرخ» واتە «ئاوەزی سوور»م هەلبژارد. چون هەم لایەنی فەلسەفییە کەمی زۆرتره و هەم ئەو نووسەرە فارسانە کە ویستویانە کلیله کانی ئەو نیشانه گەله پەیدا کەن چون لە گەڵ دینە کوردییە کان بەتایبەت مەله کە تاوسدا ناشنا نەبوون لە هەندێ بواریدا بە هەڵدا چوونە. ئەگەر بە وردی ئەو بەرهمە بۆئینینەوه، خودی سوهره و وردی کلیله گەلێک دەدا بە دەستەوه، هەر وه ها لە بەرهمە عێرفانیە کانی تردا لەوانە مەم و زینی خانی و نیزیامی (١) و فیڕدەوسی (٢) و عەتتار (٣) کە بەرهمە کانیان بە فارسیە هەندێ کلیلی ئەو سەمبولگەله هەیە. ئاوەزی سوور پەرتوو کیتی ٢٤ لاپەرەییە و بە خەستی کورت کراویە و ناتوانی کورتتر بکریتهوه.

لێرەدا نووسراوە کەمی سوهره و وردی دەهینین و شروقه کانی له ناو کەوانەدا دەنوسین. ئەم بەرهمە وه کوو مەم و زین چیرۆکە بەلام زۆرتر له ئەو سەمبولیک و ناماژەییە. بە وردی وه کوو میهر پەرستە کان و تاینە کوردییە کان ناچار بووه له سەمبول و هیما کەلک وه گری. هەلەمی نووسەرە فارسیە کان لەسەر شروقهی ئاوەزی سوور زۆره بەلام هەندیکێ دروستن بە گشتی ئەوانەمی لەم بواریدا کاریان کردوو گشتیان سی هەلەمی زەقیان هەیە. یە کەم سەبارەت بە خودی ئاوی سوور کە وه کوو موپشیدە پیناسیان کردوو. دووهم ئاوی ژیان و زوله مات (تاریکستان) و داری تووبا....

نووسینی ئاوهزی سوور و شۆڤه‌ی ئه‌وه

پاش سپاسی خودا و سه‌له‌وات بۆ موحه‌مه‌د (د-خ) براده‌ریك لیی پرسیم، په‌له‌وه‌ران زمانی یه‌كه ده‌زانن؟ (مه‌به‌ست پیوه‌ندی مینۆکی و نه‌زه‌لی گیانه‌كان پیش هاتنه‌ نیو جه‌سته له‌گه‌ن یه‌كه كه گشت له‌ یه‌كه بناغه‌ن) وتم ئه‌ری. وتی چۆن؟ وتم كاتئ ئه‌و شته‌ی كه وه‌ك «حق» به‌یری لئ ده‌كه‌ینه‌وه (مه‌به‌ستی خودایه‌ كه له‌ كاكه‌ییشدا حه‌ق ده‌لئین) ویستی من بنافرینئ، وه‌كوو «باز» یك ئافراندمی. (باز وه‌كوو واشه‌یه نه‌ختئ گه‌وره‌تره‌. ئه‌و بازه‌ی ژیر بآلی سپیه‌ پئ ده‌لئین شاباز. ئاماژه به‌ كه‌سگه‌لینگه‌ كه‌ ده‌روون‌مایه‌ی ئه‌وه‌یان هه‌یه كه به‌ پینگه‌ی هه‌فته‌م واته‌ پینگه‌ی میه‌ری یا سیمورغ كه‌ باسی ده‌كه‌ین بگه‌ن وه‌كوو مه‌م. ئه‌گه‌ر كه‌سئ ئه‌م ده‌روون‌مایه‌ی نه‌بئ هه‌ر چه‌ند هه‌ل و مه‌رجی زۆری بۆ به‌ه‌خسی، به‌و پله‌و پایه‌ ناگات وه‌كوو تاج‌دین) له‌گه‌ن بازه‌كانئ تردا قسه‌م ده‌كرد و قسه‌یام ده‌بیست. وتم تۆ چۆن به‌و پینگه‌ كه‌ ئینستا هه‌ی گه‌یشتی؟ وتی راوچیانی «قه‌زاو قه‌ده‌ر» (مه‌به‌ست ئه‌و شتانه‌یه كه‌ بی‌ویستی خۆت دیته‌ پێشت وه‌كوو باوك و دايك و زیند و ره‌نگی پێست و موو... كه‌ هه‌یچكام له‌ ده‌ست خۆتدا نیه‌) تۆڤی «ته‌قدیر» (موقه‌ده‌ده‌ر و پیش‌بینی نه‌كراو) یان له‌ ریگام دانا و به‌ «دانه‌»ی (له‌ تۆڤدا دانه‌ ده‌پێژین تا په‌له‌وه‌ر بۆ خواردنی بیته‌ سه‌رتۆڤه‌كه‌ ئاماژه‌یسه‌ به‌ خواردنی ئاده‌م له‌ به‌هه‌شتدا كه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ كه‌وتنه‌ سه‌ره‌زه‌وی) «ئیراده‌ت» (واته‌ ئارات و دلخوازه‌كانئ نه‌فسانی) گرتیمان و هه‌تنامه‌یه‌ ولاتیکی دیکه‌ (مه‌به‌ست جیهانی ماکی سه‌ر زه‌ویه) هه‌ر دوو چاومیان دووری (واته‌ نیت نه‌متوانی جیهانی مینۆکی بیینم). به‌ چوار زنجیر به‌ستمانه‌وه‌ (ئاماژه‌یه‌ به‌ باكوور و باشوور و پۆژه‌ه‌لات و پۆژاوا كه‌ ته‌نیا له‌و چواره‌دا ده‌بئ هه‌لسوورپئ یان ئاماژه‌یه‌ به‌ ئاو و ناگر و خاك و با كه‌ ده‌ورتیان ته‌نیه‌وه‌). ده‌ كه‌سیان كرد به‌ پاسه‌واتم. پینچ پۆله‌ من و پشت له‌ ده‌ره‌وه‌ و پینجی‌تر پشت له‌ من و پۆله‌ ده‌ره‌وه‌ (ئاماژه‌یه‌ به‌ ده‌هه‌ستی مرۆڤه‌ به‌ پینجی ده‌توانی هه‌ستی ده‌روونی خۆت بگه‌ی وه‌كوو هه‌ست به‌ تیشان، خۆش‌حال بوون، بیداری - دله‌ خووبئ - قه‌لسی و به‌ پینجی ده‌توانی ده‌ره‌وی خۆتی پته‌هه‌ست بگه‌ی وه‌كوو بینایی - بیستن - چه‌ش - بۆ و له‌مس كردن مه‌به‌ست نه‌وه‌یه‌ ئه‌م هه‌ستگه‌له‌ ناهیلن سه‌رنجی جیهانی مینۆکی به‌دی). ئه‌و پینجی‌كه‌ی كه‌ روویان له‌ من بوو خه‌ستمانه‌

چون ملك العرش جهان نافرید
ئەو كاتەى كە خودا جیهان و ولاتی ماكى و مینۆكى ئافراند.

داد بە ترتیب ادب ریزشی
بە ئەدەبەو ریز کردنیكى دانا و جەستە و گیانی تینكە لاوی یەك كرد.

زین دو هماغوش دل ئامد پدید
ئەو دوو تینكە لاویە دل بە دیهات ئەو رۆلە راستە قینەى كە بۆ جی تشینی خودا شیاو بوو.
مەبەست لە جەستە وەك باسی دەكەین تاریكى و مەبەست لە گیان نووری جەو هەریە كە باس
دەكری.

عرش روانی كە زتن رستە اند
ئەو ئاسمان رەوانەى كە لە دەست جەستە رزگاریان بوو دیارە شاپەرى جبرئیلیان بە دلئەو
بەستراوە كە لە ئاسمانان تی دەپەرن

وان كە عنان از دو جهان تافتست
ئەو ی كە لە هەوساری دوو جیهانی دنیا و قیامت رزگاری بوو دیارە خۆراكى لە سوالكەرى دل
وەرگرتوو.

زنده بچان خود همه حیوان بود
گشت نازەنگەل بە گیان زیندوون بەلام تو زیندوو بە دل بە كە تەمەنى راستە قینە ئەو یە
دست در ئاریز بە فتراك دل
زنده بە دل باش كە عمر ئن بود.

دەست بە زین و بەرگی دلئەو بگرە. ئابرووی تو ئەو یە كە بیستە خاکی بەر پینی دل
نیزامی هەر لەو شەو دەدا دەچیتە میوانی بارە گای دل:

چون سخن دل بە دماغ رسید
هەر كە قسەى دل گەیشتە میشكم رۆنى میشكم گەیشتە چرای بوونم و دای گیرساند.

گوش درین حلقه زبان ساختم
گویم لەم حەلقەدا كرده زمان و گیانم كرده نامانجی پە پیام هیتەرى گیان.

در تك ئان راه دو منزل شدم
تا بە یكى تك بە در دل شدم

ئەو رینگا دوو مەنزەلەم بەخێراییی بری بە یەك ڕاکردن گەیشتمە دەرگای دڵ
 بـر در مقصـوری پـرحـانیم گـوی شـده قامـت چـوگانیم
 لە بەر دەرگای پێشەوای جوانی پۆحانیم (دڵ)دا، بالای راستی وە کوو چەوکانم کرا بە گۆی چەماوە
 و گرمۆلە

چونکە در نان نقب زبانیم گرفت عشق نقیبانە عنانم گرفت
 چونکە لەو رەهەندەدا زبانیم گیرا و قسەم بۆ نەهات، ئەوین وە کوو پێشەوا هەوسارمی گرت،
 حلقە زدم گفتم بەدین وقت کیست گفتم اگر باردهی ئادمی است

حەلقەدی دەرگام کوتا وتی: بەم بێوختە کێیە وتم نە گەر ئیزنی هاتنە دەریار بەدی مرۆڤە.
 لاجرم از خاصترین سـرای بانگ برنامد که نظامی درای
 جا لە تاییەتترین ژوروە بانگ کرا، نیزامی وەرە ناو.

بارگهی یافتم افروخته چشم بد از دیدن او دوخته
 بارگاهییگی گەشاویم دی، چاری پیس لە دیتنی ئەو دوور بیت.
 هفت خلیفه به یکی خانه در هفت حکایت به یك افسانه در

هەفت جی تشین (ی خودا لە زەویدا) لە مالتیکدا و هەفت حە کایدەت لە چیرۆکتیکدا بوو
 ملک از نان بیش که افلاک راست دو لئیان خاک که نان خاک راست
 مولک و مال (ی دڵ) زۆتر لە هەفت ئاسمان و مۆلکداران لە بەرانبەریدا خاک بوون که هەر بۆ
 خاکیش دەشین.

در نفس تاباد دم نیم سوز صدر نشین گشته شه نیمروز
 لە جینگای هەناسەدانی هەناسە ی نیوہ سووتاردا خۆر (دڵ) بالانشین بوو.

سرخ سواری به ادب پیش او لعن قبایی ظفر اندیش او
 سواریکی سوور بە ئەدەبەو لە پێش پراوە ستابوو و گەوا لە علیک لە سەر کەوتنی ئەندێشە ی دا
 بوو

من به قناعت شده مهمان دل جان به نوا داده به سلطان دل
 منیش بە قەناعەت بووم بە میوانی دڵ و گیانم دا بە نەوا زشتی پادشای دڵ.
 چون علم لشکر دل یافتم پوی خود از عالیان تافتم

کاتی که ئالای لهشکری دلم دی روهی خۆم له خه‌لکی دوو عالمی دنیا و قیامت وەرگیرا.
 دل به زبان گفست که ای بی‌زبان مرغ طلب بگزر از این ناشیان
 دل به زمانی وت که نهی بی‌زمان په‌له‌وهرت بویت. له هیلانه ویستن تی‌په‌ره.
 سایه‌م ازین سرو توانا تراست پایه‌م از این پایه ببالاتر است
 من سینه‌م له‌م سه‌وله به هه‌توان‌تره و پینگه‌م له‌م پینگه که ده‌بینی سه‌رت‌ره.
 گنج‌م و در کیسه‌ی قارون نیم باتونیم و ز تو و بیرون نیم...
 من خه‌زنه‌م به‌لام له کیسه‌ی قاروندا نیم و له‌گه‌ل تۆدام و له ده‌روه‌ی تو نیم.
 نیزامی له باسی پاش ته‌مه واته «خه‌لوه‌ی یه‌که‌م له پاهیتنانی دلدا» ده‌لی
 خواجه مع‌القسه که در بند ماست گرچه خدا نیست خداوند ماست
 ناغا (دل) به هه‌ر حال که ئیمه‌ی له بێردایه و له بیرمان ناباته‌وه هه‌ر چه‌ند خودا نیه به‌لام
 خودای ئیمه‌یه

شحنة راه دو جهان منست گرنه چرا در غم جان منست
 پاسه‌وانی رینگه‌ی هه‌ر دو جیهانه ته‌گینا بۆچی خه‌خۆری گیانه
 روزی از این مصر زلیخا پناه یوسفی کرد و برون شد زچاه ...
 پۆژیک له‌م میسه‌ره (دونیا) که زلیخا تیدا په‌نای گرتوه کاریکی یوسفانه‌ی کرد و له چال‌هاته
 ده‌ری (وه‌کوو عه‌قلی سوور که بۆ ریتنوینی ده‌رکه‌وت... نیزامی که دل به خۆر ده‌شوبه‌یتیت
 مه‌به‌ستی ته‌ویه که دل وه‌کوو خۆر راسته‌وخۆ نووری خۆی له هه‌زه‌رتی «نوورولنه‌وار، خودا به
 وته‌ی سوهره‌وه‌ردی» ده‌گریت. ته‌جه‌للای خودا له خۆردایه که له زه‌ویدا به سیمورغ ناسراوه و
 له‌سه‌ری باس ده‌که‌ین. نیزامی پاشان به‌ره‌م‌گه‌لی خله‌وتی خۆی له‌گه‌ل دل‌دا لیک ده‌داته‌وه.
 له زۆریه‌ی به‌ره‌م‌گه‌لی عیرفانی و سۆفیگه‌ریدا سه‌باره‌ت به‌ دل وه‌کوو گرینگترین ریتنوینی
 سه‌ره‌کی مرۆڤ و رینگه‌ نیشانده‌ر بۆ زیدی راسته‌قینه‌ی خۆی واته سه‌رچاوه‌ی نه‌وین و بوون، باسی
 زۆر له‌م چه‌شنه‌هاتوه. مرۆڤ به‌و مه‌رجه‌ی ده‌توانی به‌ ناکامی ته‌م ریتنوینیه‌ بگات، هه‌روه‌ها که
 پیری ئیشراق واته سوهره‌وه‌ردی ده‌لی مرۆڤ ده‌بی ماوه‌یه‌ک له پاسه‌وانانی له‌ش واته ده‌هسته‌کانی
 دوور که‌وێته‌وه و له هه‌واگه‌لی نه‌فسانی خۆ پاریزی تا به‌ ناوه‌زی سوور واته دل‌ بگات. نه‌و دل‌ه
 لیک‌دراوه‌یه‌که له تیشک و تاریکی. لێره‌شدا کاردانه‌وه‌ی ناینی میه‌ری ده‌بینن. دل‌ گرینگترین
 بنه‌مای مرۆڤه‌ که ناوه‌ندی نه‌وین و جوانی و هه‌ستکردنی بوونه که له نوور و تاریکی دروست

بووه. ئەم تیشك و تاریکیه که سەرچاره‌ی بوونه هەرکام جیاواز دەتوانن که سایه‌تی په‌یدا کهن و وتمان په‌یکه‌رگه‌لی ترسناکی ستایشگه‌گه‌لی میهری سه‌مبولی لایه‌نی دووه‌میه که له دینه کوردیه‌کاندا پی‌ ده‌لێن مه‌له‌ک تاوس).

پاشان وتم ئەی پیر له کوێوه دیت؟ وتی له پشت کیتی قافه‌ره که جینگای من نه‌وتیه. هیتلانه‌ی تۆش له‌ویدا بوو به‌لام تۆ له بیرت چووه‌ته‌وه. (مه‌به‌ست له کیتی قاف سەرچاره‌ی بوونی مرۆڤ و هه‌روه‌ها نامانجی گه‌یشتنی مرۆڤ به‌ نه‌وتیه. له یه‌کێ له‌م کیتیگه‌له‌دا سیمورخ هه‌یه که جینگای ده‌رکه‌وتنی تیشک‌گه‌لی میهر له خۆره‌یه که قسه‌ی لی‌ ده‌کری).

وتم له کیتی قافدا چیت ده‌کرد. وتی من گه‌شتیارم و به‌رده‌وام جیهان ده‌گه‌ریم و شت‌گه‌لی سه‌رسوورپه‌یتنه‌ر ده‌بینم (واته به‌ دوور که‌وتنه‌وه له جه‌سته و موکاشیفه ده‌توانم به‌ نه‌یتی گه‌ل په‌ی به‌رم).

وتم له شت‌گه‌لی سه‌رسوورپه‌یتنه‌ر چت دیوه؟ وتی هه‌فت شت. یه‌که‌م کیتی قاف که ولاتی من وتۆیه. دووه‌م گه‌وه‌ری شه‌وچرا. سه‌هه‌م داری تووبا. چواره‌م دوانزه کارگا. پینجه‌م زنجیری داودی. شه‌هه‌م شیری به‌ لاره‌ک. هه‌فته‌م کانی ژیان. وتم نه‌و شت‌گه‌له‌م بۆ پیناس که. وتی یه‌که‌م کیتی قافه که له ده‌وری ئەم جیهانه‌دایه. یازده کتیوه تۆ نه‌گه‌ر پزگار بی (بمیری) بۆ ئەو جینگا ده‌چی چون تۆ له وێوه هاتووی. له جیهاندا هه‌رچی که هه‌یه له ناکامدا ده‌چیتته سه‌ر ویننه و جینگای یه‌که‌می راسته‌قینه‌ی خۆی. (مه‌به‌ست له کیتی قاف پله و پینگه‌کانی جیهانی مینۆکیه له خواره‌وه بۆ ژوور. ره‌نگدانه‌وه‌ی ماکی ئەمه‌ له زه‌وییه‌وه بۆ ناسان یانزه قۆناغه. قۆناغی دوانزه‌هه‌م سوهره‌وه‌ردی ناوی نابات چون مه‌قامی «موتله‌ق»ی خودایه‌ پینش ته‌جه‌للا. پاش ته‌جه‌للا له میژدا به‌ میترا پاش ئیسلام به‌ خاوه‌ندگار و خودی و تاوسی مه‌له‌ک ناسراوه.

پینش ده‌رکه‌وتن واته ته‌جه‌للای خودا نه له ناینی میهری و نه له دینه کوردیه‌کاندا باس له‌سه‌ر خودا نیه. چون بی‌زه‌مان و بی‌مه‌کان و موتله‌ق و بی‌ناسه‌واره و له میژگ و هزرده ناگونجی و قسه کردن له‌سه‌ری بی‌ناکامه و ئیتر جینگای باسی نیه. ته‌جه‌للای خودا له دینی میتراییدا میترایه. له کاکه‌بی‌دا خاوه‌ندگاره. سوهره‌وه‌ردی به «نورولنه‌نوار» واته «تیشکی تیشکان» خودا ناو ده‌بات و ده‌لێت له ناسمانی نۆهه‌م دایه که ته‌جه‌للای ئەویش ده‌بی به‌ ناسمانی هه‌شتم. له ئیزدیدا تاوسی مه‌له‌که. له کاکه‌بی‌دا تاوسی مه‌له‌ک پاشان له زاتی بنیامیندا ده‌رده‌که‌وی. زاتی بنیامین و شه‌ش ته‌نی دیکه هه‌ر به‌شی له زاتی خودان به‌لام له هه‌فت زاتدا که هه‌رکام له جه‌سته‌دا ده‌رده‌که‌ون،

سوهه وهردی پله گه لئێ ته کامولی مرۆڤ به گه یشتن به ذاتی تیشکی تیشکان (خودا) به یانزه پله دهزانی وه کوو نو ئاسمان و دوو نهۆمی دیکه له نیوان مانگ و زهویدا که دهبن به یانزه. تیشکی تیشکان له ئاسمانی نۆهه م دایه. یه کهم سدوور واته ده رکهوتنی ئه و ئاسمانی هه شته مه که ناخرین پله ی ته کامولی مرۆڤه که پاش ئه وه مرۆڤ ده توانی تیکه لاوی تیشکی تیشکان بێت. ئاسمانی هه شته م پینگه و تیشک و خاوینی له ئاسمانی نۆهه م که متره به لام له ئاسمانی هه فته م که ئاسمانی «گه پرکئه ستیره» ی «زوحه ل = که یوان» زۆرتره. ئاسمانی هه فته م له شه شه م که ئاسمانی گه پرکئه ستیره ی «موشته ری» تیشک و خاوینی له هه شته م که متر به لام له شه شه م زۆرتره هه ر به م شیوه بینه خواره وه ئاسمانی پینجه م ئاسمانی مریغه که تیشک و خاوینی له ئاسمانی شه شه م که متر به لام له ئاسمانی چواره م زۆرتره. ئاسمانی چواره م هی خۆره که نه گه ر ره نگدانه وه ی جه مائی حه ق له دینه کوردیه کاندایه مه له ک تاروس و له کاکه یی دا وه کوو بنیامین له جه سته دا ده رکهوت نه بوایه تیشک و خاوینی له ئاسمانی پینجه م که متر بوو به لام له ئاسمانی سیهه م زۆرتره. ئاسمانی سیهه م هی «زه ره = ناھید» که تیشک و خاوینی له ئاسمانی چواره م که متر به لام له ئاسمانی دووهه م که هی «عه تارود» زۆرتره. ئاسمانی یه که م هی مانگه که نه گه ر ره نگدانه وه ی خۆری تیدا نه بوایه که له دینه کوردیه کاندایه ره نگدانه وه ی جه مائی مه له که تاروسه تیشک و خاوینی له ئاسمانی دووهه م که متر بوو. ئاسمانی چواره م و یه که م. تیشکی زۆرتریان هی خۆیان نیه. به شی خویان هه یه به لام زیادیه که ی به هۆی ره نگدانه وه ی جه مائی تیشکی تیشکانه له خۆردا واته مه له که تاروس. له نیوان ئاسمانی یه که م و زهوی دا دوو نهۆم هه یه «ئه سیر» و «زه مه هیر». ئه وه یه که ناوهزی سوور ده لئێ کتوی قاف یانزه چیا یه. به باوه ری سوهه وه ردی، تیشکی تیشکان تیشکی موته لق و خاوینه واته جه وه دریه به لام هه ر له ئاسمانی نۆهه م دیتته خواره وه تا ده گه ی به ئاسمانی یه که م له خاوینی تیشک که متر ده بیته وه و جیرم و قورسایێ زیده ده بی. ئاسمانی یه که م که هی مانگه و نزیکترین ئاسمانه به زهوی هه م تیشکی هه یه و هه م جرم و قورسایێ. له ژێر ئه وه دا که زهویه ئیتر به ته واری جیرم و قورساییه و بی تیشکه و سوهه وه ردی پێ ده لئێ نووری که سیف، واته جیرم و قورسایێ دار. تاریکه و تاریکیه کهش هه ر نووره که به هوی لاوازیوون، بووه به جیرم قورسایێ. ئه مه بیته نه ری مو عادیله که ی نه نه شته یه « $E=MC^2$ » واته وه که چه شنی هه ره گرینگی نووره، هه ر ماده یه. له فه لسه فه ی ئی شرا قدا جیهان چ نور و چ ماده ده ته جه للاکانی ذاتی خودایه. مادهش هه ر نووره به لام که سافه تی په یدا کردوه.

پرسیم چلۆن دەتوانم بگەم بە کیتی قاف. (چلۆن دەتوانم پلەگەلی تە کامول بییۆم) وتی، رینگا سەختە. یە کەم دوو کیتو لە پیشتدا یە. (مەبەستی نەهۆمە کانی ئەسیر و زەمەهریرە) یە کیان گەرمە یە کیان ساردە لەوێدا کەس نیە (واتە لەوانی تردا کەس هەیه کە لە کاکەیی و ئیزدی و میتزایی دا وتمان ناسمانی هەفت گەڕۆکە کان هەر کام هی یە کئی لە هەفت سەدووری زاتی خودان. سۆهرەوردی نە یۆزراوە بە ناشکرای بییت. تەنیا دەلیت لەم دوو دەدا کەس نیە!). وتم ناسانە لە کیتی گەرم بە زستان و لە کیتی سارد بە هاورین تیپەر دەم. وتی هەلە دەکە یە هەوای ئەو دوو لە زستان و هاوریندا ناگۆردی. وتم چۆن دەتوانم ئەم دوو چیا یە بپم؟ وتی هەر چۆن بپوی دوو بارە دیتەو سەر جیتی خۆت وە کوو پەرگار کە سەرتکی لە خالە سەرتکی هیل. سەری سەرھیلە کە هەرچی بپوات دەگاتەو جیتی خۆی (واتە تۆ لە زەوی دا ئەگەر بیو هزرت لە چەشنی ماکی بییت واتە بیو هزرت لە خواردن و خەوتن و رابواردن بییت هەر بە دەوری خۆتدا دەگەرتی). ئەم چیاگە لە ناتوانی کون کە ی بەلام ئەو کەسە ی کە توانای دەروونی تاییەتی هەیه (وە کوو مەم) بی ئەو کونی کات دەتوانی لە چرکە یە کدا لی تیپەر بییت وە کوو رۆنی «بلسان، بولسان، بەلسان» کە ئەگەر دۆیێکی بکەیتە ناو دەستت و لە بەرانبەر خۆرەو ییگری بە هۆی تاییەتەندیە کە هەیتە لە پشت دەستەو دیتە دەری (لە رووانگە ی سۆهرەوردیەو ئەو دوو نەهۆمە بە تەواوی لایەنی ماکی هەیه. فەلەکی مانگ هەم لایەنی ماکی هەیه هەم مینۆکی فەلە کە کانی تر لایەنی ماکیان زۆر کەمە و فەلەکی هەشتەم بە تەواوی مینۆکیە و فەلەکی نۆهەم جینگای نووولنەنوارە. جا تیپەریوون لەو دوو نەهۆمە ناماژ یە بەو کە مرۆڤ دەبی لە پیشتدا لە هەرچی قەید و بەندی ماکیە، دا براییت تا تاییەتەندی ئەو پەیدا کات بچیتە قۆناغی سێهەم واتە چەرخ یە کەم) وتم ئەو تاییەتەندیە چۆن پەیدا کەم تا لەو دوو نەهۆمەتی پەر بپم؟ وتی لە ناکامی قسە کانددا دە یلیم ئەگەر تی بگە ی. وتم ئەگەر لەم دووانە تی پەر بپوم سێهەمی ناسانە؟ وتی ناسانە بەلام بۆ کەسی بزانیت. زۆر کەس لەم دوو چیا دەمیننەو. هەندی دەگەنە کیتی سێهەم و دەمیننەو هەندی بە چوارەم و پینجەم هەروەها تا یانزەهەم پلە. هەر پەلەوەرێک ژیرتر بییت پیشتەر دەچیت.

(بە پیتی ئەو قسە گەلە کە سۆهرەوردی تا نیستا وتوویە کاتی کەسی لە قۆناغی سەرەتایی رەنج کیشان و خەلۆ و موکاشیفە تی پەر بوو واتە بە قۆناغی تەریقەت گەشت، سەرنجی رادە کیشرتتە سەر ریتوینی دەروونی کە لە میژدا پیمان وتووێ دۆ کە کانگای ئەوینە. دۆ لە جیهانی ماکیەو سەرنجی مرۆڤ رادە کیشتە سەر جیهانی مینۆکی کە سەنبولە کانیان ناسمانە کانیان.

دڻ له خواره وه هانی ددها بۆ سەر. له زهویهوه بۆ ئاسمان واته له ماکیهوه بۆ مینۆکی. له پیتشدا سهخته. زۆرکەس له پلهی یهك و دوودا ده میتنهوه چۆن دوو جیهانی به تهواوی ماکیه رۆزی بولسان ئامازهیه به ئەوین. کهسانی نا ئەویندار نهو تایبه ته ندیان نه سه رکهون، به لām ئەوینداری راسته قینه بۆ سەر و سه رتر ده چیت. بۆ وینه کهسانی وه کوو تاجدین لانی زۆر تا دوا پلهی دووهه م ده چن. چون ئەوینیان ناته واره. ئەوین بناغدی که سایه تی دلّه. بی ئەوین ته نیا، ده ژیت. راسته قینهی ژیان هه ست ناکه ی و سه ر کهوتنت ته نیا خوش رابوار دنیکی کاتیه. دوو پلهی یه که م و دووهه م چون به ته وای ماکین سه رکه وتن له وانه دژوار تره. له پله کانی سه رتر به لām هه ر مه ترسی «مانه وه» هه یه. ئەوانه ی که تایبه ته ندیان هه یه و ژیرترن ده توانین تا پلهی یانزه که جینگای نووری خواجه سه رکه ون. تیشکی تیشکان ئافرینه ره و ده توانی سیفات و زاتی خزی له ئافرینه راه کانی دا ده رخت دڻ ئەمڕۆ به و پارچه ماسو لکه ده لێن که خوین له جه سه ددا ده گه رینی به لām له میژدا دڻ به ناوه ندی هه ست و عه واتیف گو تراوه بۆ ئەوه یه به خو شه ویست ده لێن دلدار، یان دل به ر).

گه وه ری^(٥) شه و چرایش له کینوی سیته مدایه (واته دوو چپای یه که م و دووهه م که دوو نهۆمی زه مه ره ریر و نه سه ره، چپای سیته م مه به ست فه له کی مانگه و مه به ست له گه وه ره ری شه و چرا مانگه. گه وه ره ری شه و چرا له چیرۆکه کوردیه کاندایه وه کوو تۆپینکی پر به ده ست که نه گه ر شه و له جینگایه ک دای بنینی نیاز به چرا نیه و هه موو لایه ک رۆشن ده کاته وه) له و گه وه ره شه وی تاریک روون ده بیته وه به لām هه میشه له یه ک دۆخدا نیه. له داری تووبا رۆشنی ده ستینی (دیاره مه به ست له داری تووبا خۆره بۆچی به خۆر ده لێ داری تووبا که باسی ده که یین). کاتی به رانه بر به داری تووبا ده وه ستی له ئەم لاره که تۆ هه ی، گشت رووناکیه که ی ده بینی (مانگی شه وی چواره) کاتی بیته ئەم لاتره وه که به داری تووبا نزیکتره نه ختی له جه غزه که ی ره ش ده نوینی و پاشماوه که ی روونه هه ر چی نزیکتر به داری تووبا ده بیته وه (له روانگه ی خه لکی زهویه وه) له رووناکی که مه تر ده بیته وه و تاریکتر ده نوینی. چون به ته وای بکه ویتته لای خۆره وه ئەوه ی روو به تۆیه ره ش ده نوینی و ئەوه ی روو به داری تووبایه به ته وای رووناکه. دیسان که له داری تووبا ده چیتته ئەه لاتره وه نه ختی بۆ سو رووناکی ده ره دخت (مانگی یه که شه وه). هه رچی له و داره دوورتر که ویتته وه بۆ لای سو رووناکی ده بیته و ره شی که مه تر ده بیته وه تا به ته وای دیتته به رانه برت نه وسا هه موو جینگای روو به سو رووناکه. (پیری ئیشراق به و قسه گه له له پیتشدا تۆ بۆ مانگ و له مانگه وه بۆ خۆر و به تایبه ت له

خۆروه بۆ «سیمورغ» که له سه‌ری باس ده‌که‌ین پرتووێنی ده‌کات. هه‌میسان نیشانه‌گه‌لیک ده‌دات که تو‌شکت نه‌میینی که گه‌وه‌ری شه‌وچرا مانگه‌):

وه‌گوو نه‌وه‌یه تو‌یّی نهم سه‌رتا نه‌وسه‌ری کون‌که‌ی و چیلکه‌یه‌ک به‌و کونه‌دا بکه‌یت و بیخه‌یتسه سه‌ر ئاو به‌ چه‌شنی تا نیوه‌ی له ئاودابی. نه‌گه‌ر که‌سی له ژیر ئاوه‌که‌دا بۆی پروانی ته‌نیا نه‌و نیوه ده‌بیینی که له نیو ئاودایه‌ نه‌گه‌ر له راسته‌وه (واته لای راستی رووی ئاوه‌که‌) بۆی پروانی نیوه‌ی له ئاودا ده‌بیینی و نیوه‌ی له هه‌وادا. نه‌گه‌ر له سه‌ردا بۆی پروانی نه‌و نیوه ده‌بیینی که له هه‌وادایه. نه‌گه‌ر له رووی ئاوه‌که‌وه چاوت نه‌ختی به‌رزتر بگری که‌مه‌تر له‌و به‌شده‌ی ده‌بیینی که له ئاودایه... (نیتر به‌ ته‌واوی دیاره که مه‌به‌ستی پیری نیشراق له گه‌وه‌ه‌ری شه‌وچرا مانگه‌ و داری توویا خۆره. خۆر له فه‌لسه‌فه‌ی نیشراقدا زۆر گرینگه‌ و پیری نیشراق پی ده‌لی «نه‌ییری نه‌عزم») (واته‌ رووناک و رووناک‌که‌روه‌ی مه‌زن. گرینگی له‌وه‌دایه که جینگای سیمورغه‌ مژار نه‌ونده‌ روون و ناشکرایه که هه‌ندی که‌س که فیتر بوونه هه‌مووشت به‌ نه‌ویستاوه به‌سه‌ستنه‌وه، ویرای ریژ و حورمه‌تم بۆ نه‌ویستا، دیاره له خۆراو بی تاکام تیده‌کۆشن بلین مه‌به‌ست له داری توویا داری «گه‌نوکه‌رینه‌») نه‌ویستایه‌. ده‌مارگرانه‌ بی‌ته‌وه‌ی پیوه‌ندی نیوان خۆر و سیمورغ لیک ده‌نه‌وه خویته‌ر و خویته‌کاران به‌ هه‌له‌دا ده‌بن. نه‌مانه هه‌ر نه‌وانه‌نه‌ن که ده‌لین کورده‌ی یه‌که‌ی له له‌هجه‌کانی فارسیه‌ و نازانستیانه‌ نه‌ویستا و په‌هله‌ویش وه‌کوو ریکه‌وه‌ندی داتاشراوو هه‌له‌ی «فارسی میانه» ده‌به‌ستن به‌ فارسیه‌وه. پیری نیشراق په‌رتووکیکی فارسی‌تری هه‌یه به‌ ناوی «رسالة في حالة الطفولية». له‌و په‌رتووکه‌دا ناشکرا به‌ جینگای داری توویا ده‌لی خۆر «لاپه‌ره‌کانی ۱۰۳ و ۱۰۴، ناسار فارسی حضرت شیخ شهاب‌الدین سوهره‌وه‌رده‌ی، به‌ تیکۆشانی فرشید اقبال»

مه‌به‌سته‌تی سه‌ره‌کی سوهره‌وه‌رده‌ی گیانی رپینوی رینگای خودایه که به‌ قۆناغی سیته‌م گه‌یشتوه‌ و تا راده‌یه‌ک ته‌کامولی کردوه که بتوانی ره‌نگدانه‌وه‌ی نووری خودا له‌ دلی‌دا هه‌ست بکات و وه‌ک نه‌ویندار ده‌ری خات).

به‌لام داری توویا چیه‌ و له‌ کو‌یه‌؟ وتی داری توویا مه‌زنه‌ و له‌ به‌هه‌شت‌دایه‌. هه‌ر که‌س به‌هه‌شتی بویت که چوه‌ به‌هه‌شت ده‌ی بینیت. له‌ نیوان نهم یانزه‌ کیتوه‌دایه که وتم. له‌و میانه‌ (له‌و ناوه‌راسته‌) کیتۆیکه‌ له‌و کیتوه‌دایه. (وتمان خۆر له‌ ناسمانی ناوه‌راستی هه‌فت گه‌روکه‌دایه هه‌روه‌ها به‌ دوو ناسمانی هه‌شته‌م و نۆهه‌م و دوو نه‌ۆمی یه‌که‌م و دووه‌م دیسانه‌وه‌ ده‌بی به‌

ناوهراستی جیهان. جینگای تیشک و سه‌چاوگهی ژیانه. هه‌مه له دینه کوردیه‌کان و هه‌مه له میهریه‌ستی و هه‌مه له فه‌لسه‌فهی سوهره‌وه‌ردیدا سه‌مبولی به‌هه‌شتی راسته‌قینه‌یه.

جینگیر بوون له نه‌و جینگایه سوژی و عارفه‌کان پی‌ده‌لین «لیقائوللا» واته تینکه‌لاو بوون له‌گه‌ل ته‌جه‌للای نوور و ره‌هه‌تی حه‌ق واته مه‌له‌که‌تاوس له دینه کوردیه‌کاندا. نه‌وه که ده‌لئی کیتویکه له «میانه» واته ناوهراستی یازده کینوی قافدا و مانگ تیشکی خۆی له‌وه ده‌گری گۆمانی تیدا نامینی که مه‌به‌ستی خۆره و ناسمانی چواره‌می گه‌رۆکه‌کان و ناسمانی شه‌شه‌می گیهان که به‌هه‌شت له‌وه‌تدایه و مه‌به‌ستی جیهانی نووری خودایه‌یه. دیاره که خۆر سه‌مبول و ته‌مسيله که نه‌گه‌ر که‌سی به‌و قۆناغه گه‌بیشته‌ی که بتوانی له به‌رانبه‌ر نووری خودایه‌یه‌وه قه‌رار بگری ده‌توانی تیشک‌گه‌لی خودایی هه‌ست کات و پی‌سه‌رمه‌ست بیت. دیاره نه‌و قۆناغه‌له که ده‌بی بییتوی له دل واته ده‌روونی خۆته وه‌ده‌ست پی‌ده‌کات و له ناکامدا به‌خودا ده‌گه‌ی نه‌وه‌ی به‌چته ناو خۆر. خۆر و ناسمانه‌کانی دیکه سه‌مبولی سه‌ره‌که‌وتن و ته‌کامولی گیسان بو نزیک بوونه‌وه به سه‌چاوگه‌لی بوون که خودایه و له توش جوئی نیه. به‌هه‌شت له فه‌لسه‌فهی سوهره‌وه‌ردی و له دینه کوردیه‌کاندا به‌وردی به‌مانای قه‌رار گرتنه له به‌رانبه‌ر تیشک‌گه‌لی پووحانی تیشکی تیشکاندا و هه‌ست کردنی نه‌وه. وتمان که میهر یان میترا که ته‌جه‌للای خودا بوو وه‌کوو سان سه‌هاک و شیخ نادئ له زه‌ویدا ده‌ره‌که‌وت و پاش ته‌واو کردنی کاره‌کانی سه‌ره‌که‌وت بو ناو خۆر. تیشکی خۆر فه‌یه‌زان واته ژیان و تیشک به‌خشی به‌رده‌وامی میترایه که ته‌جه‌للای یه‌که‌می خودایه. نه‌مه له‌گه‌ل میترای نه‌ویستا جیاوازی هه‌ره زۆری هه‌یه. نه‌وانه‌ی که نا زانستیانه ده‌یانه‌وی دینه کوردیه‌کانیش بیه‌ستن به‌زه‌رده‌شته‌یه‌وه چه‌شنی گیره‌شیوینی به‌شوناس و که‌سایه‌تی نۆلی و فه‌لسه‌فی‌گه‌لی کورد ده‌که‌ن. له نه‌ویستادا میترا ته‌جه‌للای خودا نیه به‌لکم خودا نافراندوویه تا له ته‌ک نافرینراوه‌کانی تریدا له‌گه‌ل نه‌هره‌من یان شه‌یتان شه‌ر بکه‌ن و نه‌م شه‌ره تا قیامت «ریست ناخیز» (٦) و شکستی شه‌یتان به‌رده‌وامه. نه‌مه له‌گه‌ل میترا واته مه‌له‌که تاروسی ناینه کوردیه‌کان جیاوازی هه‌ره‌زۆری هه‌یه.

ته‌جه‌للا له دینه فه‌یئودالیه‌کاندا کفره. هه‌ندیکی تر به‌چه‌شنیکی تر نازانستیانه «سپه‌ندمینوو» یه‌که‌م نافرینراوی زه‌رده‌شتی له‌گه‌ل میترادا به‌یه‌که‌ده‌زانن و ده‌لین سپه‌ند مینو، یه‌که‌م سدووری خودایه به‌لام له نه‌ویستادا به‌روونی دیاره که سپه‌ندمینوو سدوور و ته‌جه‌للا نیه‌و نافرینراوی خودایه که نه‌ویش وه‌کوو میترا بو شه‌ر له‌گه‌ل نه‌هره‌من دروست کراوه. میترا و سپه‌ندمینوو له

ئەو پستادا دوو كەسايەتى جياوازن. لە مېتراپەرستى و دىنە كوردىە كاندا شەرى خودا و ئەهرىمەن واتە شەيتان بى واتا و پووچە. لە دىنە كوردىە كاندا «مەزھەرىيەت» واتە دەر كەوتن، تەجەللای زات يا سىفاتى خودا لە مەژۆندا بنەمايە بەلام ئەمە لە زەرەدەشتى دا كفرە. بە گشتى ئىلاھىياتى زەرەدەشتى نەك شەرىعەتە كەى، لە گەڤ ئاينى جوو و ئىسلامدا جياوازی زۆرى نىە. يەك جياوازی هەيە ئەویش ئەو هەيە كە لە زەرەدەشتى دا دەسلەتتى شەيتان زۆرە و بۆ خۆى ئافرێنراوى هەيە و لە گەڤ خودا و ئافرێنراوە كانى ترىدا لە شەردايە. ئىتر جياوازی ئەو تۆيان نىە.

ئاوەزى سوور وتى: هەر ميوەيى كە تۆ لە دونيادا دەبىينى لەسەر ئەودارەيە و ئەم ميوە گەلە كە لە لای تۆيە گشتى لە بەرى ئەو دارەيە. ئەگەر ئەو دارە نەبوايە هەرگىز نە لە لای تۆ دار بوو نە ميوە نە سەوزەلاتى و نە گيا. (ديارە ئاماژە بە تيشكى خۆرە كە ژيانى لى دەبارى و بەو دار و گيا دەگەشێن و ميوە و دانە گەلى تر سەوز دەبن) وتم ميوە و دار چ پێتوهندىە كسى بەو هەيە؟ وتى سيمورغ (٧) هێلانەى لە سەر دارى توبايە. كازيوە لە هيلانە كەى دەفرى و پەر و پىزى بە سەر زوويدا دەكيشى و لەو ميوە بە دارەو پەيدا دەبى (سيمورغ كە لە ژمارى تايبەتى دا پوون كراوە ئاماژەيە بە مېترا يان مەلە كە تاوس كە لە خۆردايە. تيشكى خۆر كە پاش كازيوە بلاو دەبیتتەو لە زوى دەدات و ميوە گەڤ بە دارەو پى دەگەن. هەر كەس لە بېرى پلە گەلى ئاماژە پى كراو بە پىنگەى ناخر بگات گيانى لە گەڤ تەجەللای خودا كە مەلە كە تاوس يان بە وتەى پىتش ئىسلام مېترايە تىكەلاو دەبیتت. ئەگەر نەيتوانى بگات پاش مردن گيانى لە جەستە گەلىتكتردا بە تە كامول دريژە دەدات. لە بېرو باوهرى ئارىيايە كاندا گيان چەشنى نوورە. كەوابوو «نوورولئەنوار» واتە تيشكى تيشكان پوحوولنەرواح واتە «گيانى گيانان» يەشە. ماموستا رەزى دارى توبىاى سوهرەوهردى بە دارى «گوتوكەرێنە»^(٨) يى زەرەدەشتى دەزانى. نەختى سەرنجى وردى گەرە كە تا بزانى «گەتوكەرێنە» و سيمورغ لەسەر ئەو دارە ئاماژە بە خۆر و مېترا يان بە خۆر و مەلە كە تاوسە كە ئاينى زەرەدەشتى دواين وەكوو دەيان يە كەى تر لە ئاينى مېترابى گرتووە. هەرچەند گەتوكەرێنە لە ئەو پستادا هېچ پێتوهندىە كى بە خۆرەو نىە بەلام توبىاى سوهرەوهردى هەر خۆرە كە سەلمێندرا. ب.ب پوون كراو كەى ژمارە ٨)

بە پىرم وت بىستومە كە سيمورغ «زال»^(٩) يى بارهیناو «رۆستەم»^(١٠) يش هەر بە يارمەتى سيمورغ «ئەسفەنديارى»^(١١) كوشت. پىر وتى بەلى دروستە. تكايە (لە پىشدا زال و ئەسفەنديار و سيمورغ لە پوون كراو كاندا بخویننەو) وتم چۆن بوو؟ وتى: چون زال لە دايك بوو مووى سېى بوو.

باوکی سام (پێ عەیب بوو) وتی فری دەنه دەرەوی شار. دایکیشی زۆر له زاینی ئەو کەوتبوو رەنجەوه که دی کورەکە ی ناشرین و مور سپیبه رازی بوو. زالیان خسته دهشتهوه. زستان بوو و سه‌رما وه‌ها بوو که کهس گومانی نه‌ده‌کرد زال چەند ساتی زیندوو بیتنی. چەند پۆژی تی‌پەر بوو. دایکی زال دلێ سورتاو به‌ خۆی وت بچمه سارا به‌ لکوو کورە که ببینم. که چووبو سارا کورە کە ی دی که زیندوو و سیمورغ خستوو یه‌تیه ژیر پەر و بالی خۆی. زەرده خەنه‌ی کرد و خۆش‌حال بوو. گرتیه باوش و شیری پی‌دا.

ویستی بینیتیه‌وه بۆ ماڵ. دیسان وتی ده‌بی بۆم ناشکرابی که چۆن زیندوو‌ماوه زالی هەر له‌وی له ژیر پەری سیمورغدا به‌ جی هیشت (نوسەر ده‌لی دایکی دی که کورە کە ی له ژیر پەری سیمورغدا یه. مەبه‌ست له پەری سیمورغ تیشکی هەتاو واته گەرما و بەزەیی خودایه، چون هیشتا له سیمورغ خەبەرێک نیه. ده‌لی هەر له‌وی کورە کە ی له ژیر پەری سیمورغدا به‌ جی هیشت. نیتر گومانی تیدا نیه که مەبه‌ست له پەری سیمورغ تیشکی هەتاوه که ته‌جە‌للای پووناکی و میهره‌بانی خودایه). له‌و نزیکه‌ی گه‌له‌دا خۆی شارده‌وه تا شه‌و هات و سیمورغ له‌و ده‌شته‌دا پاشه‌کشه‌ی کرد (تاریک بوو و تیشک و میهره‌بانی هەتاو واته ته‌جە‌للای خودا یان مه‌له‌که تاوسی دینه کوردیه‌کان رابورد) هەر تاریک بوو ناسکێک هاته سه‌ر زال و گوانی خسته ده‌می (نووری خۆر ته‌واو بوو نه‌بجاره نۆبه‌ی رهنگدانه‌وه‌ی تیشک و ره‌حه‌تی خودایه له مانگدا. له‌ زمانی کۆنی کوردی واته نه‌ویستایی‌دا به‌ ناژه‌لی کاویژکەری کیوی و مائی به‌ گشتی ده‌لین «گه‌ئو» یان «گانو». ناوه‌لناوی مانگ له‌ نه‌ویستایی‌دا «گه‌ئوچی‌شه» یه که له‌ ده‌قی هەرە گرینگی په‌هله‌وی واته په‌رتووی زه‌رده‌شتی «بوون ده‌هیشن»‌دا وه‌کوو «گار چیه‌ره» هاتوه به‌ نه‌ویستایی «گه‌ئوچی‌شه وو ماونگه‌ه» به‌ کوردی ده‌بیته «مانگی گار چیه‌ره» واته مانگی «گارە‌گه‌ز» مانگی که بنه‌چه‌کە ی له‌ گایه. گانو له‌ نه‌ویستادا دوو مانای هه‌یه یه‌که‌م به‌ مانای گشت ناژه‌لی کاویژکەری کیوی و مائی و نه‌ویتر هەر به‌ مانای «گار» یه چیه‌ره نه‌مپۆ له‌ کوردی و فارسیدا به‌ پۆخسار ده‌گوتری به‌ لآم مانای راسته‌قینه‌ کە ی بنه‌چه‌که و ره‌گه‌زه. دیاره مەبه‌ست له‌ ناسک مانگه‌ که رهنگدانه‌وه‌ی ره‌حم و به‌زیی خودای تیدایه. جه‌مائی حەق له‌ خۆروه ته‌وا بوو نۆبه‌ی جه‌لالی^(۱۲) حەقه که له‌ تاریکی‌دا رهنگده‌داته‌وه. ناماژه‌یه به‌ لایه‌نی تری ویست و گه‌لاله‌ی حەق. قوولترین تاریکایی شه‌و «سه‌حه‌ر». سه‌حه‌ر له‌ ته‌ده‌بی عیرفسانی کوردی و فارسیدا به‌ مانای نه‌ویه که تاریکی به‌ دوا پله‌ی خۆی ده‌گات و پاشان نه‌خته نه‌خته روون ده‌بیته‌وه. نه‌و کاته له

كوردیدا پێ دەلێن ئەنگۆسته چاوە. سەبارەت بە سەحەر شاعیرانی سۆفی و عاریفی كورد بەرھەمی جوانیان ئافراندوووە لە ژمارەى تاییەت بە جەلالی حەقدە لە شیعەرەكانی ماموستا بیسارانى و مەلای جزیرى بۆ وێنە ھاتوو.

پارێزگارى ئاسك (مانگ) لە شەودا لە زال ناماژەییە بە بەزیی خودا لە شەودا بەلام ناپاستەو خۆ. لە پۆژدا پەرى سیمورغ واتە تیشك و بەزەیی خودا لە لایەن میتراوە لە شەودا ئاسك (مانگ) ئەویش ھەر تیشك و بەزەیی خودایە لە لایەن «پۆحولقودس»وە كە ھەر میترايە لە ھەینەتێكى تردا. سەبارەت بەوە كە نوورى حەق ھەر یەك نوورە بەلام لە ھەینەتگەلى جۆراوجۆردا شیخ مەحمودی شەبستەرى «شەبستەر شارێكە لە ئازەربایجاندا ئیستا بە توركى قسە دەكەن» عارف و شاعیری گەرەى فارسی وێژ لە سەدەى ھەفتی كۆچیدا وا دەلى: «ھەمە یك نور دان اشباح و ارواح + گھى زایینە پیدای گە زمصباح.

واتە گشت تیشكەكان بە یەك تیشك بزانی چ گیان بن چ تاپۆگەلى تاریكى ھەر ئەو نوورەییە كاتى لە ئاوێنەو دەبینرێ و كاتێكىش لە چراوە. سوھرەوێردى كورد لە دارپشتنى فەلسەفەكەیدا بە توندی لە ژێر كاریگەریباینى باوانى خۆى واتە كورد دایە ئەوەندە كە تەنانەت ھەر لە سەمبول و ناماژەكانیشدا لە ژێر كاریگەرى فەرھەنگى ئۆلى گەلەكەیدا بوو. ئەھمەدى خانى پاش ئەویش بە كاری بردوووە واتە تیشكى خۆر و مانگ یان پوھى خۆر (میترا) و پۆھى مانگ (ھەیف یان ھەئومە) كە پاش ئیسلام لە تەریقەتە سۆفیانەكاندا ناوئارو پۆحولقودس و پۆھولنەمین بێئەو ناوی بێنى كەلك زەرەگرێ بە وتەيەكى تر ھەر سەمبول و ناماژەگەلى میترايى پێش ئیسلام بە كار دەھینی. ھەندى لەو سەمبولگەلە ئەوەندە مێژینەن وەكوو میترا و ھۆم كە ھەل دەگەرێتەو بۆ سەردەمى ئارییایەكان كە لەو سەردەمەدا ماد و فارس و ھیندیەكان لە یەك جیگا پێكەوێ ژیاون و زمان و ئوستورپ و بیرو باوەرەكانیان یەكى بوو. پاش كۆچى ئەم سێ ھۆزە لە بەرھەمە ئۆلیەكانیاندا رەنگدانەوێ ھەییە. جوانترین رەنگدانەوێ ئەمانە لە «ریگ ویدا» بەشى ھەرە كۆنى ویداكاندایە كە لە سەدەكانى ۱۳۰۰- ۱۵۰۰ی پێش زایین گوتراو.

پاشان ھەزرتى زەردەشت ئەمانەى وەكوو دیوبەرستى رەت كەردەو.

مێھرپەرستەكان كە لە پۆژاواى ماد واتە كوردستاندا ئاینى میترايان پێكھیتنا ھەر لەو ئوستورپەگەلە وەكوو نیشانە كەلكیان وەرگرت. پاش پەرەسەندى ئاینى میترا بە پێچەوانەى دەستورى زەردەشت، ئەو ئوستورپەگەلە بۆ لاوازكردنى ئاینى میترايى ھیترايە نێو ئەوتستاو بەلام

لایه‌نی دینی پیّ درا نهك لایه‌نی عیرفانی و وه‌هدتی وجودییهك كه تاینی میهرپه‌رستی بوویه‌تی. وتمان كه كوشتنی سۆما = مانگ له لایه‌ن میتراوه له ریگ‌ویدا دا هه‌یه. پاش دروست بوونی تاینی میترا له پۆژاوی ماددا وه‌كوو قوریانی كوردنی «گا» له لایه‌نی میتراوه بوو به‌ ناماژه‌ی قوریانی‌بوونی ره‌نگدانه‌وه‌ی خودا له لایه‌ن خوداوه، بو په‌ره‌پی‌دان و درێژه‌ی ژیان له جیهاندا. له بناغه‌دا تاینی میهرپه‌رستی له‌و ئوستوو‌رگه‌له وه‌كوو سه‌مبول كه‌لكی وه‌رگرت بو دارپشتنی دینه ته‌وحیدییه‌كه‌یان. ئەم سه‌مبول و ناماژه‌گه‌له گه‌یشتنه پاش ئیسلام و دینه كوردیه‌كان و فه‌لسه‌فه‌ی سوه‌ره‌وه‌دی هه‌ر له‌و ناماژه و سه‌مبول‌گه‌له كه‌لكیان وه‌رگرت. دارپۆژه‌كانی مه‌م و زینیش كه‌لكیان لیّ وه‌رگرت بۆ گه‌یشتنی مه‌م به‌ مه‌قامی مورشیدی كامیل كه له كاتی مردندا دوو تیشکی زه‌رد و سپی له‌سه‌ری هه‌ستا. مه‌لای جزیریش له دارپشتنی شیعره هه‌ره به‌رزه‌كانیدا هه‌ر له‌و سه‌مبول‌گه‌له كه‌لك زه‌رده‌گری:

مه‌ی هاته‌ فینجاناسه‌ده‌ف، كه‌س دی وه‌خۆت ئیرو‌بخه‌ف

ساقی ب چه‌نگ و نای و ده‌ف فه‌رفووریا مه‌هتاب‌دا

پێشتر ئەم شیعره‌مان لێ‌كدا‌یه‌وه. هه‌ندی شیعرێ جزیری و شاعیرگه‌لی‌تری كوردم هه‌لبێژاردوه كه له‌ روونكردنه‌وه‌كاندا پێشوه‌دا پێشكه‌ش ده‌كری. له‌ شروقه‌ی ئوستوو‌ره‌ی میترا‌دا وتمان میترا مانگی كوشت و بارانی ژیان به‌خشی پۆژانه سه‌رزه‌وی. له‌ تاینی میترا‌دا میترا گای قوریانی كرد و خوینی پۆژایه سه‌رزه‌وی. گا هه‌ر مانگه و بارانیش بووه به‌ شه‌رابی ژیان به‌خشی هۆم، هه‌ئومه، هه‌یف - سه‌ئومه - سۆما. هۆم له‌ ستایش‌تگا‌كانی میترایی‌دا ده‌خورایه‌وه ناماژه‌ بوو به‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی خۆر كه‌ جیگای میترا یان مه‌له‌كه‌تارسه، له‌ مانگدا. ئه‌ویش ناماژه‌یه به‌ كاردانه‌وه‌ی گیانی خودایی له‌ دۆ و ده‌روونی مرۆ‌قدا. جامی مانگ‌تژی له‌ تیشك ده‌بیت و نه‌خته نه‌خته خالی ده‌بیته‌وه. پۆجی مانگ كه‌ هه‌ر ناوی هه‌ئومه «هه‌یف» به‌زه‌وی له‌ شه‌ودا ژیان ده‌به‌خشی. ناسكیش كه‌ سه‌مبولی مانگه به‌ زال ژیان ده‌به‌خشی. له‌ ستایش‌تگا‌گه‌لی میهرپه‌رستی‌دا باوه‌رپه‌ندی تاینی میترایی جامی هۆمی له‌ ده‌س پیر (پیری موغان) ده‌ستاند كه‌ ناماژه‌ بوو به‌ كارتی‌كردنی مه‌قامی میهری له‌ دۆ و ده‌روونی قوتابی میهرپه‌رستدا. پاشان ئەم نه‌ریته میتراییه له‌ لایه‌ن زه‌رده‌شتیه دوا‌یینیه‌كان به‌ پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوو‌ره‌كانی حه‌زه‌رتی زه‌رده‌شت وه‌رگیا و موغه زه‌رده‌شتیه‌كان، كازیوه له‌ هاره‌ندا گیای هۆمیان ده‌كوتا وته‌ خیریان ده‌كرد و ده‌یان خوارده‌وه به‌لام نه‌ بۆ ته‌وه‌ی كه‌ له‌ خوداوه ته‌جه‌للا وه‌رگرن ته‌نیا بۆ ته‌وه‌ كه‌ ئەم گیا لایان پیرۆز بوو. نووسه‌ری

نهم پەرتووکه بەو باوەرە گەشتووێه که هەر چهشنه باوەر بە تەجەللای خودا لە دنیای ماکیدا چ دینی وەکوو دینه کوردیه کان و هەندی باوەرگەلی مەسیحی، چ عێرفانی وەکوو عێرفانی ئیسلامی و جوو و مەسیحی و چ فەلسەفی وەکوو باوەرگەلی «نوی ئەفلاتوونیان» و قوتابخانەگەلی ژێر کاریگەری ئەو و دوایینەکانی، گشت لە ژێر کارتێکردنی ئاینی میترايي کورده کانه. بۆ پێوەندی نیتوان مانگ و نازەنگەلی کاویژکەر پروانن بۆ گشت سەرچاوەگەلی ئەوروپایی و ئامریکایی ئاینی میترا هەرەها شۆڤە میهر یەشت و هۆم یەشت لە پەرتووکی، یشتها، ج ۱ و ۲ استاد ابراهیم پورداود هەرەها شۆڤە وتارەکانی «گوش اورون» و «میترا» لە «فرهنگ نامه‌ای اوستا - استاد هاشم رضی»، لەم بەرهمگەلەدا بە پێوەندی نیتوان مانگ و نازەنگەلی ئامازە کراوە بەلام شۆڤە زانستی ئەوانه لاوازه.

ئەبوو رەیحانی بیرونی لە کتیبی ئاسارولباقیەدا سەبارەت بە چەژنی میهرهگان که باسمان کرد دەلی «لەم رۆژەدا بوو که «فەرەیدرون» یان لە شیر گرتوو. لەم رۆژەدا بوو که فەرەیدرون سواری گایەک بوو. لە شەوی ئەم رۆژە لە ئاسماندا گایەک لە تیشک پەیدا دەبی که شاخەکانی لە زێر و پێکانی لە زیو و چەرخێ مانگ دەکیشی. ساتی ئاشکرا دەبی و پاشان نابینری...» ئەم نووسراوی بیرونی که زۆتر لە هەزار سال لەمەو بەر نووسیویە دیسان پێوەندی نازەنگەلی کاویژکەر و مانگ دەردەخات ئایا ئەمە که سۆهره‌وردی بۆ نووسینی باوەرگەلی ئۆلی و فەلسەفی خۆی لە سەمبولگەلی هەرە کۆنی میترايي پیش ئیسلام کەلک وەر دەگری بە هەلکەوتە؟ ئایا ئەم باوەرە که مامۆستای پایەبەرزێ ئێرانی «سەعید نەفیس» لە کتیبی «سەرچاوی تەسەووف لە ئێران» دا دەری دەخات که سەرچاوی عێرفانی ئیسلامی ئاینی بوودایی هیندیە کانه نابي بە گومانەو بۆ پروانن و بۆ سەرچاوی سۆفیگەری و عێرفانی ئیسلامی نابي بە جینگای ئەو پەری رۆژەلات بۆ رۆژاوی ئێران واتە کوردستان که ناوەندی میهریه‌رستی لە چەند سەدە پیش زایین بوو پروانن. ئایا ئاینی میترايي ئاینیکی ئیشراقی و عێرفانی لەسەر بناغەدی تەجەللای خودا نیە یا ئەمە که تووژینەری ناوبراو سەبارەت بە باوەرەکانی پیش ئیسلامی ناوچەگەلی رۆژاوی ئێران ناگەدار نیە؟ یا وەکوو ئەوانەي که تووژینیان لەسەر زمانی کوردی نیە و بە ناروا ئەوێستا بە بەرهمەي رۆژەلاتی ئێران دەناسینن چون زۆدی زمانی فارسیه).

دایکی زال هەستا ناسکە کەي لەسەر کورە کەي لادا و کۆری هینایە مائەو. لە پیرم پرسی ئەو چ رەمز و رازیک بوو؟ پیر وتی من ئەم حالەم لە سیمورغ پرسی. سیمورغ وتی زال لە ژێر چاوەدێری

تووبا (خۆر = میهر، میترا) دا هاته دنیا. نه مانه پشت بمری. کارناسکه که مان خسته دەس پاوچی و خۆشه‌ویستی نهو کورپه‌مان خسته دلێ ناسکه‌ره تا شه‌وانه رای ده‌هینا و شیرێ ده‌دایه. منیش به رۆژ ده‌مخسته ژێر پهری خۆمه‌وه (دیاره سیمورغ ناماژیه به دوونی میترا له زه‌ویدا که ته‌جه‌للای خودایه و ویست و به‌ریوه‌به‌ریی خودا هه‌ر نه‌وه که نه‌یه‌شت زال بمری و رۆچی مانگ واته هۆم = مامز له شه‌ودا بوو به پارێزه‌ری)

وتم به سه‌رهاتی رۆسه‌م^(١٠٠) و نه‌سه‌ندیار^(١٠١) چۆن بوو؟ وتی له شه‌ری ته‌م دووانه‌دا رۆسه‌م په‌کی که‌وت و (تیواره) به زامداریه‌که‌ی زۆره‌وه بۆ مائه‌وه چوو (تا رۆژی دواتر شه‌ر ده‌س پی بکه‌نه‌وه) باوکی زال چوو بو لای سیمورغ (دیاره ته‌م سیمورغه ته‌جه‌للای میترايه له زه‌ویدا وه‌کوو مورشیدی کامیل یان مه‌قامی میه‌ری له ستایش‌تگا‌کانی میه‌ریدا. که‌سێک بووه وه‌ک زات میه‌مانه‌کانی کاکه‌یی خۆمان وه‌کوو باوه ناتووس و باوه سه‌ره‌هنگ. سیمورغ هه‌م له ده‌قه په‌هله‌ویه‌کاندا و هه‌م له نه‌ویستادا ناوی مرۆشیشه. وتمان مه‌قامی پیری موغان سیمورغیشی پی گوتراوه واته ته‌جه‌للای میترايان زاتی مه‌له‌که‌تاوسه له زه‌ویدا). له سیمورغ زۆر پاراوه (که کورپه‌که‌ی رۆسه‌م له شه‌ردا سه‌رکه‌وی) له سیمورغدا نه‌و تاییه‌مه‌ندیه هه‌یه که نه‌گه‌ر ناوینه‌یه‌ک بگرته به‌رانبه‌ریه‌وه هه‌رکه پروانیته ناوینه‌که چاوت بۆ ماوه‌یه‌ک ناینیت و بی‌بزه ده‌مینیته‌وه (دیاره سیمورغ تاییه‌مه‌ندی خۆری هه‌یه. سیمورغ وه‌کوو که‌س ده‌بینی به‌لام له بناغه‌دا خاوه‌نی تیشک و به‌زیی خۆره). (به‌وته‌ی سیمورغ) زال جل و به‌رگی شه‌ری له ناسن دروست کرد و سه‌یقه‌لیاندا (تا وه‌کوو ناوینه‌ی لی‌هات) و کردیه به‌ر رۆسه‌م. (به‌یانی له مه‌یدانی شه‌ردا) رۆسه‌می نایه به‌رانبه‌ر سیمورغ (خۆر) و نه‌سه‌ندیار پتیوست بوو بیته به‌رانبه‌ر رۆسه‌مه‌وه. چون نزیکه‌وه بوو تیشکی سیمورغ که‌وته ناسنه ناوینه‌که (رۆسه‌م به‌رانبه‌ر رۆژه‌لات، پاره‌ستا بوو میه‌ریه‌سته‌کان ته‌گه‌ر له ستایش‌تگا نه‌بوایه‌ن روو به رۆژه‌لات ستایشتی خودایان ده‌کرد) تیشکی سیمورغ که‌وته چاوی نه‌سه‌ندیار و چاوی وه‌کوو کویری لی‌هات. نه‌سه‌ندیار وای ده‌زانی که چاوی زامدار بووه و له نه‌سپ که‌وته خوارێ و به ده‌ست رۆسه‌م کوژرا. وه‌کوو شتی نه‌و دوو له‌ته چینه‌ی گه‌ز (داری گه‌ز) دوو په‌ری سیمورغ بوو. (یان دو تیشکی نورولنه‌نوار واته ته‌جه‌للای خودا بوو که نه‌سه‌ندیاری کویر کرد. نه‌سه‌ندیار جه‌سته‌ی له کانه‌یه‌ک بوو که تیرکاری لی‌ نه‌ده‌کرد. له شاهنامه‌ی فیرده‌وسی که به‌ره‌مه‌میکی هه‌ر گرینگی فارسیه. هاتوه که سیمورغ زالی مۆچیا‌ری کرد که تیری له داری «گه‌ز» که دارێکه وه‌کوو دار قه‌زوانی خۆمان به‌رپه‌ته‌وه و له چاوی

ئەسفەندیار بەدات. ئەسفەندیار تەنیا چاوی ئاسایی بوو و پۆسەم بەو تیرە چاوی ئەسفەندیاری پیتکاو کوشتی. لە شاھنامە ی کوردی کە بەشگەلینکی بە ھۆنراوی ھەورامیە و بەشەکانی تری ھیشتا لە مێشکی پیرە پیاوانی کوردستانە تا ئەم دەویانە کە ھیشتا تەلەویزیۆن نەبوو لە قارەخانە و چایخانە کاندای دەگێردانەو، جیاوازیگەلینکی لە گەل شاھنامە ی فێردەوسی ھەدیە لەوانە کوژرانی پۆسەم بە دەست ئەسفەندیارە. بە پیتی شاھنامە ی کوردی پۆسەم بە مۆچیاوی سیمورغ قەلغانیک لە ئاسنی سەیفەل دراو دروس دەکات لە بەرانبەر تیشکی خۆرەو ئەسفەندیار کوژر دەکاو پاشان تیر دەدات لە چاوی و دەیکوژی. بە راستی داری گەز چییە کە لە شاھنامە ی فارسیدا ھەدیە. ئایا دروستە بلین دار قەزوان یان دار گەزویە؟ بە باوەری من گەز بە دابیژی کۆن «گەز» کە بە قاعیدە ی ئویستایی دەبی بە گەزەنگە ھەر ئەو یە کە لە کوردیدا دەلین «گەز».

ئەم وشە لە فەرھەنگە کوردیە کاندای وەکوو ھەمیانە بوورتنە ی ھەژار و خال و... بە مانای یە کەم تیشکی ھەتاوہ لە بەرە بە یاندا. ھەرۆا کە بۆ نوێژ لە ئەویستادا دوو وشە ھەدیە «ئە» و «ئەنگە». «ئە» ھەورامیشە. دیارە گەز و گەزنگ بە دابیژی ئەمرۆی کوردی یە کە مانایان ھەدیە. لە کوردیدا وشە ی «گەز» یەش مان ھەدیە کە بە مانای ئارینە یە. وشە ی «وزین» کە ھەر لەو بناغە یە لە کوردیدا بە مانای ھەلھاتنی خۆرە.

ئیتەر گومانێ تیدا نیە کە پۆسەم و ئەسفەندیاری شاھنامە ی فارسی رەنگدانەو یە کە ناتەواوہ لە چیرۆکی میھری پۆسەم و ئەسفەندیاری کوردی کە لە ژێر کاریگەری ئایینی زەرپەشتیدا وای لێ ھاتوہ. لە فەرھەنگە فارسیە کاندای «گەز» وەکوو چەشنە دارێک مانا کراوہ تەوہ.

کە وابوو پرسیکی گرینگ بۆ نووسەری ئەم پەرتوو کە ھاتۆتە پێشی ئەویش ئەو یە کە ئایا چیرۆکی (ناوہزی سووری سوھرەوہردی) وەکوو مەم و زین ھی پێش ئیسلام نیە کە لە نێو کوردانی میھرپەرستی سوھرەوہرددا پارێزراوہ و بەرھەمی فیکری ئەو نیە و ئەویش وەکوو ئەحمەدی خانی بە ئەمانە تەوہ گپارێ تەوہ بە فارسی زمانی نووسینی ئەو زەمانە؟ و تمان لە کاتی فەرمی و حکوومی بوونی زەرپەشتی لە زەمانی ساسانیە کاندای میھرپەرستی بە توندی کەوتە ژێر گوشاروہ و ئەوانیش ناچار ماون بۆ دەریپینی بیر و باوەری خۆیان لە نیشانە و ئاماژە کەلک وەرگرن. بە باوەری من زۆریە ی چیرۆکە کانی شاھنامە ی کوردی و فارسی دروست کراوی میھرپەرستە کانی پێش ئیسلامە کە بەشیکێ لە شاھنامە ی فارسیدا زەرپەشتی کراون. بە باوەری زۆریە ی شاھنامە

ناسانی فارس چیرۆکی ههفت خوانی رۆسهه له شاهنامه دا بناغه ی عیرفانیان ههیه من ده لیم بناغه ی میهرپه رستیان ههیه. چون میهرپه رستان وه کوو دینه کوردیه کان له چیرۆک که لکیان وه ده گرت. جیاوازی تری شاهنامه ی فیردهوسی له گه ل شاهنامه ی کوردیدا چیرۆکی رۆسه می کو له ده سه که له شاهنامه ی فارسیدا نیه. هه ره ها له شاهنامه ی کوردیدا زه حاک به ده س کاوه ده کوژری به لام له شاهنامه ی فارسی له ژیر کاریگه ی ئایینی زه رده شتیدا زه حاک به ده ست فه ریدوون له چیا ی ده ماوه نندا به ند ده کری، تا رۆژی په سلان له به رانبه ر نه جات ده ری ئایینی زه رده شتی دا وه کوو ده جال ده رده که ری و پاشان ده کوژری...

و شه ی گه ز و گزینگم له ده قه په هله وه یه کاندانه دی به لام نه وه ده قه له گشت وشه گه لی په هله وی تیدا نیه. کوردی له په هله وی زۆر نزیکه به لام گشت ده قه په هله وه یه کان جگه له چه ند به رد نووسراوه، نووسراوه گه لی ئایینی زه رده شتین. چا و خشانیکی تر به نووسراوه کانی سوهره وه ریدیدا به ته واوی ده ری ده خات که «گه ز» هه ر گزینگی کوردیه له ویدا که ده لئ «وه کوو شتی نه وه دوو له ته دار گه زه هه ر دوو په ری سیمورخ بو» واته دوو تیشکی خۆر له به ره به یاندا بو. فیردهوسی شاهنامه که ی له پرووی ده قه گه لینی که په هله وی نووسیوه که نه مرۆ نه ماون. لام وایه که نه وه وشه له په هله ویدا وه کوو «گه ز» و «گه زه» بووه که ئیستا نه ماوه. له فه ره نه نگی په هله وی به هرامی فه ره وشیش دا نه بوو.

جا داری گه ز مه به ست داری نووره که سوهره وه ردی شو به اندوویه به «تووبا» و سه لماند مان مه به ستی له داری تووبا خۆره.

شاعیری عارفی فارسی وێژی نازه ریا بیجان شیخ مه حموودی شه به ستیری (سال مه رگ ۷۲۰ کوچی مانگی) له شیعری کی سه به ره ت به سیمورخ باس ده کات نه وه ش بزانی کورد و نازه ری هاو به شی فه ره نه گیان زۆر پیکه وه هه یه هه رچه ند نه مرۆ نه وان به تورکی قسه ده که ن. زمانی نازه ری پیتش تورکی زۆر زۆر به کوردی به تاییه ت هه ورامی تیکه لاو له گه ل کرمانجیدا لیک چوونی هه یه. شه به ستیری ده فه رمی:

جناب قدس وحدت دیر جان است	که سیمورخ بقا را ناشیان است
جهنابی روح لوقدوس یه کیه تی	که له وه دا سیمورخی هه تا هه تایی هیلانه ی
ز روح الله پیدا گشت اینکار	که از روح القدس نامد پدیدار

ئەم رۆحوقودوسە لە حەزرتی عیساوە «کە لە فەلەکی خۆردایە» پەیدا بوو ئەو خۆی لە رۆحوقودوسە «کە لە مانگدایە» دەرخت.

هم از الله در پیش تو جا نیست که از روح القدس در وی نشا نیست

لە خوداوە لە لای تو گیانیک هەبە کە ئەو گیانە نیشانیکی لە رۆحوقودوس تێدایە.

اگر یابی خلاص از نفس ناسوت در ایی در جناب قدس لاهوت

ئەگەر لە نەفسی ئەم دنیایە خەلاس بیت دەچیتە نزیکێ رۆحوقودوسی ئاسمانەو

هر نانكس كو مجرد چون ملك شد چو روح الله بر چارم فلک شد

ئەو کەسە کە لە دنیا بڕا وەکۆو فریشتە ی لێ هات، وەکۆو حەزرتی عیسا ی رۆحوللا دەچیتە فەلەکی چوارەمەو «کە هی خۆرە» ئەم شیعەرگە لە بە تەواری میهریبه. ئەگەر بە جینگای عیسا، میترا و بە جینگای رۆحوقودوس، هۆم - هەتۆمە یان هەشەدابننن هیچ باسی تێدا نامینن. لەو شیعرەدا سیمورغی هەتا هەتایی تەجەللای خودایە لە خۆردا بە وتە ی دینە کوردیەکان مەلە کە تاوس رەنگدانەوی لە مانگدا وەکۆو رۆحوقودوسە.

رۆحوقودوس لە حەزرتی عیساوە پەیدا بوو کە وەکۆو میترای کوردی عروج دەکاتە ناو خۆر لە ئاسمانی چوارەمدا. شەبستەری رێستوویە مژاریکی میهری بە رەنگ و بۆی ئیسلامیەو بەگێرتەو. لێکچوونگە ی فەرەهنگی کورد و نازەری کارێکی گرینگ و ناکادمیە و دەبێ هەرچی زووتر بۆ دەرختنی برابەتی ئەم دوو نەتەو نەنجام بدریت.

سیمورغ چیە؟ ئەمڕۆ لە دینە کوردیەکاندا بە جینگای سیمورغ شای «شابازان» بە کار دەچیت. شاباز لە گەلن هەلۆ جیاوازی هەبە. پەلەوهریکی راوچی ژێر بال سپیە کە قورسای لە نیو کیلۆ زۆرتەر. لە بەهار و هاوین و پاییزدا لە چیاو پێدەشەکانی کوردستاندا دەبینن. سیمورغ بە زمانی ئەویستایی «سەئینە» لە کوردی ئەمڕۆدا بوو بە «شەهین» و لە فارسیدا «شاهین» دەلێن. لە پەهلەویدا «سین مورژ» «سین + مورژ». سین پاشماوی سەئینە ی ئەویستاییە. مورژ بە مانای پەلەوهرە لە کوردیدی ئەمڕۆدا، مر، یان مەل لە گەلن ئەوی پەهلەویدا هاو بناغەن. سین مورژی پەهلەوی لە فارسیدا کراوە بە سیمورغ. ماموستا رەزی ناوبراو دەلێ شەهینی ئەمرو هەر ئەو پەلەوهریە کە لە ئەویستادا «وارەغنه» ی پێ دەلێن.

سیمورغ وەك ئەوێ کە لە ئەویستادایە و شەبەکی دواینییه کە بە باوەری من لە میهریبه رستیەو وەك زۆر شتی تر هاتۆتە نیو ئەویستای دواینییهو. لە وێداکاندا وەکۆو ئەوێ کە

له ئه‌وێستادا تایبه‌تمه‌ندیکه‌لی خۆی هه‌یه‌ نابینێی به‌لام له‌ زمانی سانسکریتدا وه‌کوو ئه‌وه‌ی که‌ ماموستا ریزی له‌ «فره‌نگ نامه‌ی اوستا» دا هه‌یناویه‌ «سیینا»یه‌ که‌ له‌ گه‌ل شه‌هینی کوردی و شاهینی فارسی هاویناغهن. له‌ ناینی میتراپی‌دا سیمورخ ته‌جه‌للای خودایه‌ له‌ خۆردا که‌ له‌ جه‌سته‌ی مرۆفیشدا وه‌کوو دینه‌ کوردیه‌کان ده‌رده‌که‌وی. له‌ ئه‌وێستادا سیمورخ هه‌لانیه‌ له‌سه‌ر دارێکه‌ به‌ ناوی «ویسپو به‌ئیشه‌». «ویسپه‌+وو+ به‌ئیشه‌» ویسپه‌ یانی گشت. وو، نیشانه‌ی نێزافیه‌ له‌ هه‌ورامیشدا هه‌یه‌ ده‌لێن «دۆستوو منی» واته‌ دوستی من به‌ئیشه‌ له‌ هه‌ورامی و سنه‌پی‌دا ده‌لێن پێشه‌ به‌ مانای ناوکی میوه‌گه‌له‌. ویسپو به‌ئیشه‌ به‌ مانای دارێکه‌ که‌ تووی هه‌رچی داریه‌ تێدایه‌. له‌ زه‌رده‌شتی‌دا خۆر، نیه‌ به‌لام له‌ میه‌رپه‌رستی و فله‌سه‌فه‌ی سوهره‌وه‌ردی کوردا داری توویا ئاماژه‌ به‌ خۆره‌. به‌ ئاشکرای دیاره‌ که‌ له‌ میه‌رپه‌رستیه‌وه‌ موسادیره‌ کراوه‌ و لایه‌نه‌ میه‌رپه‌که‌ی لێ قرتیندراوه‌. له‌ شاهنامه‌ی فێرده‌وسیدا هه‌لانیه‌ی سیمورخ له‌ کیتی نه‌لبورزدایه‌. له‌ ئه‌وێستادا ئه‌م چیا ناوی «هه‌را به‌رزه‌»یه‌ که‌ چیایه‌کی ئوستووپییه‌ و ئه‌مرۆ به‌ زنجیره‌ چیا باکووری ئیران ده‌لێن. له‌ شاهنامه‌ی فێرده‌وسیدا ئه‌م چیا له‌ هه‌ندوستاندایه‌. وتمان سیمورخ له‌ ناینی میه‌ری‌دا نیشانه‌ی ته‌جه‌للای خودایه‌ له‌ جه‌سته‌ی مرۆفیدا. ئه‌مه‌ له‌ ناینی زه‌رده‌شتی و ئیسلامدا وه‌کوو کفره‌ به‌لام له‌ عه‌رفانی ئیسلامیدا که‌ له‌ عه‌رفانی میه‌رپه‌رستی گیراوه‌ وه‌کوو قوتب هه‌یه‌ که‌ پیری گه‌وره‌ی ئیشارده‌ و که‌راماتی هه‌یه‌. که‌رامات هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ دیندا پێ ده‌لێن موعجیزه‌.

ماموستا ریزی له‌ خویندنی شاهنامه‌ی فێرده‌وسی و ئه‌وێستادا به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتوو که‌ «سیمورخ پیاویکی زانا بووه‌ که‌ زالی راهه‌تاره‌ و زمانی پێ فێر کردوه‌» ده‌زانین ناری زان و پۆسه‌م له‌ ئه‌وێستادا نیه‌. له‌ شاهنامه‌ی فێرده‌وسیدا سیمورخ وه‌کوو په‌له‌وه‌ریکه‌. په‌له‌وه‌ری ئاسایی چون ده‌توانی مرۆف راهه‌تینی و زمانی پێ فێرکات و به‌ چاره‌سازی ئه‌و پۆسه‌م کورپی زان، نه‌سه‌فه‌ندیار بکوژی؟ پیاوی زانایش نیه‌. دیاره‌ تیکه‌لاوی زه‌رده‌شتی دواینی سه‌باره‌ت به‌ سیمورخ زۆره‌. هه‌توون ئه‌و چیرۆکه‌ میه‌ریه‌ بکه‌ن به‌ چیرۆکیکی زه‌رده‌شتی به‌لام سوهره‌وه‌ردی هه‌زار ساڵ له‌مه‌و پێش بنه‌مای ئه‌و کاره‌ چه‌وته‌ی تێکداوه‌ و راستیه‌که‌ی گیراوه‌ته‌وه‌. دیاره‌ وه‌ک وتمان له‌ شاهنامه‌ی کوردیدا هه‌ر وایه‌. ئه‌گه‌ر سیمورخ په‌له‌وه‌ریکی ئوستووپییه‌،^(١٣) میه‌رپه‌رستگه‌ل وه‌کوو ده‌یان ئوستووپی‌تر کردووایه‌ به‌ چیرۆک بۆ مه‌به‌ستی نۆلی خۆیان. پاشان وه‌کوو ده‌یان یه‌که‌ی‌تر له‌ میه‌رپه‌رستیه‌وه‌ هه‌نراوه‌ته‌ نێو ئه‌وێستای دواینییه‌وه‌.

سیمورغی شاهنامه ده کوژی به لام سیمورغی میهرپه رستی وهك نهو شیعره ی شه بستری که
 دیمان و وه کوو و چیرۆکه که ی سوه ره وردی هه تا هه تاییه و له خۆردایه و له جهستی هه ندی مرۆ
 وهك له دینه کوردیه کاندای شیخ عه دی یان شیخ نادى و سه هاكدا ده ره که وهی. عه تشار شاعیر و
 عارفی ئیرانی سه ده ی شهش و هه فتی کۆچی چیرۆکی عیرفانی به هۆنراوه ی هه یه به ناری
 «مه نتیقوتته ی» له وه دا ده لی گشت په له وه رگه ل کۆبوونه وه تا گه وه ی خۆیان که سیمورغو و له
 کتوی قافدایه په یدا که ن. شان به سه ریان کرده سه رۆکی خۆیان. ده بووا هه فت ساری سه خت بپتون
 تا له تا کامدا به سیمورغ بگه ن. له برینی هه ر ساریه کدا زۆری له په له وه رگه ل مانه وه و
 نه یان توانی پیش بچن تا له ساری ناخردا که پی ده لێن «فه نافی لالا» به شان به سه ره وه ته نیا سی
 په له وه ر مانه وه. له شان به سه ریان پرسى ته وه به سه ختی زۆر هه فت سارا پتورا نه دی کوا
 سیمورغ؟ شان به سه ر وتی خۆمان بژمیرین که ژماردیان سی بوون. مورغ به فارسی به مانای
 په له وه ره. سی مورغ به فارسی ته مرۆ به مانای سی په له وه ره واته خۆیان سیمورغ بوون یان پاش
 برینی نه وه هه فت قۆناغه به مه قامی سیمورغ که تینکه لاوی له گه ل نووری خودادایه گه یشتن. ده بی
 ته وهش بزاین که عیرفانی ئیسلامی چ به فارسی نووسرابی یان عه ربی یان کوردی یان تورکی و
 هه ره ها تا ۹۰ له سه دی ناینی مه سیحی پاشماوه ی ناینی میتراییه. له شاهنامه ی فیرده وه سی دا
 چیرۆکه لیک هه ن که به ته واری میهر دینه که هه ندیکی زیاد کراوه ی زه رده شتی تیدا یه. بنه مای
 نه م چیرۆکه له ئوستورپه رگه لی کۆنی ناریبایه که میهرپه رسته کان بو مه به ستی ئۆلی خۆیان
 گۆرپویانه. هه فت خوانی نه سه نه دیار لاسای کرده وه یه کی ناشاره زایانه له هه فت خوانی رۆسه م
 که هه لگری باوه رگه لی میتراییه و رۆسه م له خوانی هه فته م دا دپو سی که ناماژه یه به نه فسى
 ناماره ده کوژی و به قۆناغی ده رک و هه ستی ته جه للاى نورولنه نوار ده گات. له شاهنامه دا
 سیمورغ په له وه ره و فیرده وه سی به هه له دا نه چوه و له بناغه دا زال و سیمورغ و رۆسه م چیرۆکه لى
 سه مبولیکن نهك ره وتگه لیکى راسته قینه ی میژووی. جه مشید و زه حاک و فه ره ی درون
 ئوستورپه رگه لی هه ره کۆنی ناریباین که پاش به دیه اتنی ناینی میترایى له رۆژاوی ئیراندا بوون به
 پادشاگه لیک که هه لگری باوه رگه لی میترایین. جه مشید له ته ویتستادا هه یه به لام خاوه نی «جام» ه
 ناوداره که ی نیه واته دۆخی عیرفانی و میهریه که ی لی سه ندراره ته وه. زه حاک هه یه ، به لام وه کوو
 شایه کی دوومار له سه ر شان که میشکی لاران ده دا ته ده درخواردی ماره کانی له ته ویتستادا نیه.
 دیاره نه م چیرۆکه له هه لگری باوه رگه لی میهرین. رۆسه م پاله وانی ئیرانی «سه کز» ی و کاره کانی

له شاهنامه‌دا به ته‌واوی میهریه. ناوی رۆسه‌م و باوکی نه‌و زال له نه‌و پستادا نیه نه‌مه بۆ نه‌وه نیه که ته‌نیا نه‌سفه‌ندیار په‌ره پێ ده‌ری ئاینی زه‌رده‌شتیه و رۆسه‌م میهریه‌رست بووه، نه‌و جوژه که هه‌ندی تووژینه‌ری فارسی نووسییانه، به‌لکوو بۆ نه‌وه‌یه که به سه‌رهاته‌که‌ی به ته‌واوی میهر دینییه. چیرۆکی درێژی «نه‌سکه‌نده‌رنامه» که نه‌سکه‌نده‌ری وێرانکه‌ر و روو خینه‌ری پادشایی هیخامه‌نشی ده‌بی به پادشایه‌ک که پشتیوانی خودای هه‌یه و به شۆن ناوی ژیاندا ده‌چیتته تاریکاییه‌وه و کووه‌ی هه‌تا و ده‌گری و... چیرۆکی میهریه‌رستیه که له رێژ کارتی‌کردنی ئاینی ئیسلامیدا به جینگای نه‌وه که ته‌ج‌ه‌للای خودا بیتت کراوه به پینغه‌مبه‌ری نامورسه‌ل. میژرونووسه‌کانی پاش ئیسلام کردوویانه به برای داریووشی سیه‌م ناخر شای هیخامه‌نشی که به ده‌ست نه‌سکه‌نده‌ر له ناو چوو. ئەم پیاوه دژ به تیرانه بۆ وا به‌رێزکرا؟ پێش ئیسلام بۆ نه‌وه میهریه‌رسته‌کان له نازاری زه‌رده‌شتیه‌کان به دوور بن به‌رهمه‌کانیان له کوردستاندا به سوریا‌نی و له رۆم و نه‌وروپادا به یۆنانی که زمانی زانستی نه‌و سه‌رده‌مه بوو ده‌نووسی. نه‌سکه‌نده‌رنامه دیاره له زه‌مانی ساسانیه‌کاندا به‌ره‌ند بوو و نه‌سکه‌نده‌ر وه‌کوو «گوجه‌سته‌ک» واته مه‌لعوون نازناوی پێدرا بوو. پاش ئیسلام که گوشاری ساسانیه‌کان و زه‌رده‌شتیه‌کان نه‌ما نه‌سکه‌نده‌رنامه له زمانی سوریا‌نیه‌وه وه‌رگیردراوه سه‌ر زمانی فارسی. نيزامی شاعیری کورده‌ی فارسی‌ویژ له سه‌ده‌ی شه‌شهمی کۆچیدا به سه‌رهاته میهر دینییه‌که‌ی کرد به هۆنراوه‌ی فارسی. دیاره میهر دینه‌کان که دژبه‌ریان له گه‌ل زه‌رده‌شتیه‌کاندا بوو نه‌سکه‌نده‌ریان به پیرۆزناساند و له ته‌ج‌ه‌للایکانی خودایان زانی. به هه‌ر حال ده‌بی بزاین خزر و نه‌سکه‌نده‌ر و زوله‌مات (تاریکایی) و ناوی ژیان و... سه‌مبول‌گه‌لێکن بۆ ده‌رپینی ئاینی میهریه‌رستی. به ته‌واوی روونه که چیرۆکی خزر و نه‌سکه‌نده‌ر و ناوی ژیان چیرۆکی میهر دینییه. میهر دینه‌کان له ئوستووهری سامی خزر و نه‌لیاس که له نارسامی زمانه‌کاندا بووه که‌لکیان وه‌رگرتوووه بۆ ده‌رپینی باوه‌ری خۆیان. ئەم کاریشیانه له نه‌وروپادا کردوووه. له یۆناندا هیلپۆسی خودای یۆنانی بووه به دوستی میترا و وه‌ک بنیامینی کاکه‌یی لیته‌اتوووه. دوو ده‌لیلم هه‌یه که ده‌ی‌سه‌لمینی نه‌سکه‌نده‌رنامه ناو میهردینه‌کاندا به‌تایبه‌ت له کوردستاندا به‌دی هاتوووه:

۱- هه‌روا که میهر دینه‌کان له ئوستووهری خزر و نه‌لیاس چیرۆکی میهری خزر و تاریکی و ناوی ژیان و له تاوس و ئاده‌م و حه‌وا مه‌له‌که‌تاوسیان دروست کردوووه یان له رۆمدا له ئوستووهری هیلپۆس شتی وه‌کوو بنیامینی کاکه‌یی دروس کراوه له به سه‌رهاته‌ی نه‌سکه‌نده‌ر که لای

ئهو روپاییه کانهوه زۆر به پێژ بووه که لکیان وه گرگرتوه و ئهسکهندهریان وه کوو «زات میهمان» ی کاکهیی ناساندوه و ئهسکهندهرنامهی لی به دیهاتوه.

۲- دژبه ریئایینی زه دهشتی زه مانی ساسانیه کان له گه ل میهردینی که بووه هۆی دوو شه پری گه وری «ئه رده شیر» ی یه که م شای ساسانی له گه ل کورده کاندای که له به شی ناخردا باسی ده که ن. پاش ئه و دوو شه په که له شه پری دوو هه مدا کورده کان به سه رۆ کایه تی «کوردا نشای مادی» تیشک ده شکین راوه دوونانی میهر په رسته گه ل له زه مانی شاپوور کوپری ئه رده شیریش دا درێژهی هه سوو و ئه م کاره تا ناخری حکومه تی چوار سه د سه له ی ساسانی درێژهی هه بوو. دیاره میهر په رسته گه لیش بێنکار دانه نیشتون ئه وه ی که دوژمنایه تی له گه ل پارسه کۆنه کان بووه وه کوو به پێژ و هه نار دراوی خودا له وانه ئهسکه ندهر پێژی لی گیراره. له نایینی کاکه یی دا ئهسکه ندهر وه کوو ته جه لای خودایه.

ئه و شار میلات ئه و شار میلات
بارگهی شام وستهن ئه و شاز میلات
شام ئهسکه ندهر بی «کید» ش که رد
ئاوش زه رد نه جام چوار ته ن وه نیشات

پیش مه سیحیه ت میهردینی له ناو سووریانی زمانه کاندای که پاشا وه ی ئه و زمانه ئه سه رۆ وه کوو ناسووری و ئاشووری ناسراوه په ره ی سه ند بوو. چه ند ستایشگای میهری له شام دوو زاونه ته وه به لام خه لکی شام و ئیراقیش له ئهسکه ندهر زیانی زۆریان دی و پێژ له ئهسکه ندهر گرتن بیهۆ بووه. جا دیاره چه رۆکی ئهسکه ندهر نامه ناو میهردینه کانی ماد به تایبیه ت له کورده ستاندا به دیهات. چه رۆکی ئهسکه ندهر نامه به ته واری له لایهن نیزامیه وه که کورده بوو بۆ یه که م جار له سه ده ی شه شی کۆچیدا کرا به هۆنراوه. له م شتانه که وتمان ئه م ناکامه به ده ست دیت که سیمورخ به وته ی مامۆستا ره زی که ده لی «پیاویکی زانا بووه» هه له یه. سیمورخ نیشانه و نوینه ری ته جه لای میترایه. میترا یان به وته ی سوهره وه ردی نوورولنه نوار له جهسته ی مرۆقی کامیل یان سه ره، که بوونی ئه و ناوه ندی تیشکی خودایه له زه ویدا. ئه و زالی جزری راهینا که دل و ده روونی ببیته جینگای ره نگدانه وه ی نوورولنه نوار. زال په ری سیمورخی له لا بوو واته تیشک و به زه یی خودا له جهسته ی دا بوو که له هه لۆیست و کاره کانی دا به هره ی لی ده گرت. جگه له وه هه روا که سوهره وه ردی ده لی، زال نه زه ره که ره دی خۆر، هه لگری تیشکه کانی نوورولنه نوار بوو. له نایینی کاکه یی دا پیر یادگار به ناز ناوی یاری زه رده بام هه لگری نووری خۆره له مانگدا.

ئیتروک مامۆستا ره زی خۆماندوو کردنی ناوی تا بیسه لمتن سیمورخ په له وه ره نه بووه و پیاویکی زانای راهینه ری زال بووه. زال و سیمورخ چه روکیکی میهردینیه بۆ ناساندنی باوه رگه لی میهردینی.

ئه گهر بيارهك به ناوى سه ئينه پهره پى دهري ئاينى زه ده شتيش بووه نابى له گه ل سيمورغ و زالى ميهردىنى تىكه لاو بكرىست. له ميهردىنى دا زال و سيمورغ و به كس و مه م و زين و ... كه سايه تى گه لىكى راسته قينه ي ميژويى نين به لكوو ناكته رگه لىكى سه مبوليكن بۆ ده رى پى بيو باوه. دوو پاتى كه ينه وه كه سيمورغ به بوونه وه ريك گو تراوه كه ته جه للاى خودا له جه سته يدا بووه و توانيو به هم له جه سته ي مرؤفا بيت و هم بتوانى له هم موو جىنگايه كدا حازر و خاوه ن كه رامات بيت ئه م حازر بوونه به فرين شو به ي تراوه. فرين له ئه ده بى، فارسى و كوردىدا به ماناى رزگار بوون له جيهانى مادى و ناواتگه لى نه فسانيه. مه قامى سيمورغ ئاخى رىن پله و پىنگه ي ميهردىنيه كه مه قامى «ميه ر» يشى پى گو تراوه.

پله و پىنگه كانى ته كامول له ستايشتگا گه لى ميهردىنى دا ئه مانه ن:

١- پله ي قالاو (هه ر ئه وه يه كه پاش ئيسلام له ئه ده بى كوردى و فارسيدا «موغ به چه») ي پى گو تراوه كه باس مان كرد. ٢- پله ي شاراوه. ٣- پله ي سه ربا ز. ٤- پله ي شير ٥- پله ي پارسى ٦- پله ي خۆر ٧- پله ي پىته ر - په ته ر = پاپا = په ته رى په ته ران = سيمورغ = پله ي ميه رى. په ته ر و پاپا له لايه ن مه سيحيه كانه وه لاسايى كراوه ته وه. له عيرفاندا پاش برىنى هه فت پله مرؤفا به پىنگه ي «فه نافى للا» ده گات كه ناو نراوه پىر. هه روا كه ماموستا ره زيش گو تويه «ل ١٢٦ به ره مه مى نا بر او، به پىر، «هه لؤ» يش ده لى ن». دياره هه لؤ هه ر سيمورغى ميه ر دىنيه. ئه وه ش زياد كه ين نابى عيرفان و سؤفيگه رى راسته قينه به شىخ و شىخ با زى و گو شه نشىنى و دوورى له دونيا بزايىن ئه مه با سى تى كى دوور و درى ژه كه لى ره دا نا گو نجى.

سيمورغ له ئه ده بى كا كه يى دا وه كوو «شاهى شابازان» ها تووه: ... شاه شابازان وه خه يرش كى شو ...

با سى تى كى تر مان سه باره ت به سيمورغ هه يه كه بى ئه وه شروقه ي چى رۆكى ئاوه زى سوور نا ته وا وه. هه رچه ند درى ژه ي هه يه به دا واى لى بوور دنه وه له خو ئنه رانى به رى ژ تى ده كو شم كو رتى كه مه وه: هۆم يان هه ئه مه يان هه يف كه و تمان گى اى مانگه له پى شندا له خودايانى ناريا يى بووه. بۆ ئه وه يه له كوردى زا زادا هى شتا به خودا هوما و هووما ده لى ن. له كرمانجى دا به مانگ هه يف ده گو ترى. مانگ په رستى كو ن كه ئاينى ميه رايى بۆ ده برىنى تاك په رستى خو ي كه لكى لى وه رگرتووه ها تو ته نيو ئه وى ستاى دا وى نيه وه و ستايشتى كراوه. به لآم نه وه كوو ره نگدانه وه ي

ته جه لای خودا. وتمان خواردنهوی جامی هۆم له دهس پیری موغان ناماژه بووه بۆ خواردنهوی تیشکی نوورولنه نوار. جامی جهم که له نه ده بی عیرفانی کوردی و فارسیدا ههیه له پیشدا خۆر و مانگ بووه. ده زانین جهم یان جهمشید له پیشدا خودای خۆر بووه. جهمشید جامی مانگی پر له نوور ده کرد و ده پیرژانده سهر زوی. له گهژ نهو تیشکه دا توخمی گیا و گیانله بهر هاتۆته سهر زوی و ژیان پینکهاتوه. جامی هۆم له نه ده بی عیرفانی نه مپۆدا بووه به «جامی مهی». پیر یان مورشیدی کامیل یان قوتب که ههر مه قامی سیمورغه له نه ده بی عیرفانی دا وه کوو پیری موغان یان ساقی لینهاتوه. پیر یان ساقی بهو جامه گیانی مرۆژه جهلا ده دات و تیشکی ژیان به خشی خودا ده کاته جهستهی مرۆژهوه. مه لای جزیری ده فرمی:

میسلی مه هی نهو گه رتو دفتین مه بیینی میژه بکه جامی تو دبینی چ که سم نه ز
واته نه گه ر تو ده تهوی وه کوو مانگی یه کشه وه من بیینی - ته ماشای پیاله ی مه ی بکه نهو
ساده بیینی من کییم و به چ پله و پایه بیتک گه یشتوم.

نه وه که مانگ ناوه ندی ژیان به خشیه هه م له ریگوتیدا و هه م له هه ندی ده قه په هله وه یه
زهرده شتیه کاندای هاتوه. نه م ئوستورپه له ئایینی میهری و دینه کوردیه کان و پاشان له نه ده بی
سۆفیگه ری و عیرفانی دا که لکی لی وه رگه راوه، بۆ ده برپینی نیاز به مورشیدی کامیله. بی نهو
گه یشتن به نوورولنه نوار مومکین نیه، مه گه ر وه کوو زال نه زه زکه رده ی خودا بیت. هه روا که مانگ
له تاریکی دا جینگای ته جه لای خۆره له زه ویشدا ده بی که سینک هه بی له مه قامی سیمورغ یان
مورشید که ته جه لای خودایه له زه ویدا رینۆینیت کات. سیمورغ نهو که سه یه.

نه گه ر «جام» ی سیمورغ واته جهسته یان له نه ده بی کاکه بی دا «جامه» یی مرد ده چیتته وه ناو خۆر
هه روا که له خۆروه سیمورغ دیتته خواره وه ده چیتته جهسته یه کی تره وه. جا خۆر و مانگ و
ره نگدانه وی تیشکی خۆر ناماژیه به نوورولنه نوار و سیمورغ، وتمان تیشکی مانگ هه ر تیشکی
خۆره. میترا که گای قوربانی کرد له راستیدا خۆی قوربانی کرد

به داوای لی بووردنه وه بگه رپینه وه سهر ناوه زی سوور:

له پیرم پرسی له جیهاندا هه ر نهو یه ک سیمورغه بوو؟ وتی نهو که سه ی نه زانی وای تیده گات
به لام له هه ر زه مانیک دا له داری تووباوه سیمورغیتک دیتته خواره وه و نه وه ی که له زه وی دا بوو
نامیتنی هه ر وا بو ی پرۆ. نه گه ر لهو کاتاندا سیمورغیتک نه یه ت نه وه ی هه یه له زه ویدا نامیتنی.
(مه بهستی سوهره وه ردی نه ختیکی له سه ره وه باسما ن کرد. مه بهستی «وه لی» مینۆکیه نه سه رۆکی

سیاسی. نەر دەلێ له هەر دەرور و زه‌مانێکدا له سەر زه‌وی یه‌کی بۆ رێنوینی دەرور و هه‌ستی مرۆڤ هه‌یه. هه‌روا که نه‌گه‌ر نووری خۆر نه‌میێ ژیان نامینی نه‌گه‌ر سیمورغیش نه‌بی ژیانی دینی و دەرورنی مرۆڤ تێکده‌شیوی. نه‌گه‌ر سیمورغێک بمری گیانی ده‌چیته‌ ناوخور و له‌ جه‌سته‌یه‌کی تر له‌ زه‌ویدا سیمورغێک په‌یدا ده‌بی واته‌ هیچ کات به‌خشینی هه‌میشه‌یی خودا نابڕیته‌وه‌ چ به‌خشینی ماکی چ مینۆکی. نه‌گه‌ر بۆ چرکه‌یه‌ک به‌زه‌یی و به‌خشینی خودا نه‌میێ هه‌موو شتی که‌ له‌ نێو ده‌چی.

مه‌لای جزیری ده‌فه‌رمی:

حووسنی زاتی بوت ولاتان، ژ جه‌مالا سه‌مه‌ده - ژمیسانی سه‌نه‌می وه‌کوو ته‌جه‌للایه‌ سه‌مه‌ده. نه‌و جوانیه‌ که‌ له‌ ناخی بت و «لات» دایه‌ له‌ جوانی خوداره‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرێ و به‌رده‌وام وه‌کوو سه‌نه‌م و سه‌مه‌د واته‌ بت و خودا، سه‌نه‌م له‌ سه‌مه‌د جوانی زه‌رده‌گرێ یان به‌رده‌وام خودا له‌ جوانی بت‌دا خۆی ده‌رده‌خات نه‌وه‌یه‌ که‌ بت نه‌وه‌نده‌ جوانه‌.

«کل یوم، هوفی شأن» نه‌بی غافل ژێ - هه‌ر په‌یابه‌ی ژشنونان دگرت فه‌یز و مه‌ده‌د.

هه‌ر رۆژو سات له‌ هه‌ر دۆخیکدا له‌ بیرنه‌که‌ی چون په‌تیا په‌تیا له‌ دۆخگه‌لی جوړاو جوړه‌وه‌ فه‌یز و یارمه‌تی ده‌گات).

هه‌روه‌ها که‌ سیمورغ دیته‌ سه‌ر زه‌وی ده‌چیته‌ «دوانزه‌ کارگا» یش. (سیمورغ به‌ مانای ته‌جه‌للای نورولنه‌نوار له‌ خۆردا وه‌کوو نوور و گه‌رمای ژیان به‌خش دیته‌ زه‌وی و له‌ تاسماندا به‌ دوانزه‌ بورجی جه‌غزی مه‌نتیقه‌تولبووچ‌دا ده‌گه‌رێ. وتمان سیمورغ یان وه‌کوو تیشک و گه‌رما بۆ زه‌وی و بورجه‌کان ده‌روا یان له‌ جه‌سته‌ی مرۆڤێکدا وه‌کوو وه‌لی و قوتب و ... ده‌رده‌که‌وی).

وتم نه‌ی پیر نه‌م دوانزه‌ کارگا چیه‌؟ وتی بزانه‌ که‌ پادشای ئیمه‌ (نورولنه‌نوار) چون ویستی که‌ مولکی خۆی ئاوه‌دان کاته‌وه‌ له‌ پیشدا ولاتی ئیمه‌ی ئاوه‌دان کرده‌وه‌ (واته‌ جگه‌ له‌ تاسمانی ناخ که‌ جینگای نورولنه‌نواره‌ تاسمانی هه‌شته‌می درووس کرد که‌ جینگای نه‌ستیره‌گه‌لی وه‌ستاو و دوانزه‌ بورجه‌که‌یه‌. له‌ دینه‌ سامیه‌کاندا تاسمان حه‌وت نه‌هۆمه‌ و تاسمانی هه‌فته‌م و له‌ هه‌ندێ فیرقه‌دا هه‌شته‌م عه‌رشێ خودایه‌. له‌ میه‌رپه‌رستی‌دا تاسمانه‌کان نۆیه‌، که‌ به‌ دوو نه‌هۆمی نیوان مانگ و زه‌ویه‌وه‌ ده‌بی به‌ یانزه‌. به‌راستی بۆ کراوه‌ به‌ یانزه‌؟ تاسمانی یانزه‌هه‌م تاسمانی نورولنه‌نواره‌. بۆ چوونی من نه‌وه‌یه‌ که‌ نورولنه‌نوار وه‌ستاو و موته‌لق نیه‌. به‌لکم هه‌میشه‌ له‌ به‌خشیندا یه‌. جا نه‌مه‌ بۆ مه‌قامی خودایی ناگۆنجی دروسته‌ که‌ خالقی گشته‌. خالقی جوانی و نه‌وین و گیانه‌ به‌لام

جیاوازی زۆری له گهڵ مهخلووقه كاندا نیه. نوورلنه نوار له چهشنى تیشك و گیانه. ئافرینراوه کانیشت ههر له و چهشنه جا نه و شتهى كه سوهره و وردى دهرى نه بریوه و هیتستویه خوینه پهی پهی بهرئ قۆناعی دوانزه ههم مه قامی موته قی بی زه مان و بی مه کانی خوداییه. چون موته ق و بی زه مان و بی مه کانه ناتوانین بلیین، ئاسمانی دوانزه ههم. سه بارهت به و ناتوانئ هیچ قسه یهك بکری چون له هزر و ههستدا ناگوئجی. نوورولنه نوارى سوهره و وردى یان میترا یان مه له كه تاوس و خاوه نندگاری دینه کوردیه کان یه كه م ته جه ل لای نه وه. ئافراندن نوورلنه نوار ده یكات. له سه ره وه بۆ خوار تیشك ده نیئری. له م تیشك گه له ئاسمانه کان و زوی و ژیان پیتك دیت. زویش ههر تیشك به لام به وتهى سوهره و وردى تیشكى كه سیف یان ماده یان به رزه خ. ده لئ تیشك هه رچی له ناوه ندى دورتر كه ویتته وه لاوازتر ده بیئت. له لاوازیدا نیازمەند ده بیئت له نیازدا ده س ده كه نه لیتكدران. له و لیتكدرانهى تیشك گه لئ لاواز ماده پیتك دیت. جا تیشك هه رچی له سه رتر واته به ئاسمانی نۆ نزیکتر بیئت به هیتتر و خاوینته. ئاسمانی نۆ ههم نابینریت چون تیشكى جه وه هریه. تیشك له نوورولنه نواره وه پئ ده كه ویت و به ره و خوارتر دیت. له خوارتره وه لیتكدرانی تیشك به دى دیت مانگ و زوی درووس ده بیئت. توزقاله ی تیشك له سه ره وه تا خوار دریزه ی نوورولنه نواره. جا لیره دا ئافراندن له فه لسه فه ی سوهره و وردى و له دینه کوردیه كاندا تاییه تمه ندى خۆى هه یه. ئافراندن له دین و فه لسه فه ی کونى کوردیدا وه کوو ئافراندنى خانوو به ده س خانوو ساز نیه. ئافرینراو دریزه ی ئافرینه ره یان ده ره كه وتینكى ئافرینه ره

پاشان تیمه ی خسته كار و دوانزه كارگای دروست كرد و له ههر كارگایه كدا چهند شاگردى دانا (مه به ست له شاگرد نه ستیره كانی ناو ههر بورجه).

پاشان شاگرده كانی خسته كار تا له ژیر نه و دوانزه كارگادا كارگایه كى تر په یدا بوو (دیساره كه بورجه کان له ئاسمانی هه شته م دان و ئەم كارگایه، ئاسمانی هه فته مه) وه ستایه كى نایه ئەم كارگایه (مه به ستى گه پۆك نه ستیره ی «زوحه ل» یان «كه یوان») پاشان ئەم وه ستایه خسته كار تا نه ویش له ژیر كارگای یه كه مى خۆى دا كارگایه كى تر و وه ستایه كى تر به دى هات (مه به ستى ئاسمانی شه شه مه و نه ستیره ی برجیس یان موشته رییه). وه ستای دووه مى خسته كار تا له ژیر كارگای دووه مدا كارگایه ك و وه ستایه كى تر به دى هات (مه به ستى ئاسمانی پینجه م و نه ستیره ی «مریخ») هه ره ها تا هه فته كارگا و له ههر كارگایه ك وه ستا به دیهات (كارگای چواره م ئاسمانی چوار و

روحوقودسیان لی ناوه له مانگدایه. له تاینی کاکهیی دا پیر یادگار. قوربانی کردنی مانگ یان
گا به دەس میترا هەر قوریانی کردنی پیر یادگار له ژیر «ساجی نار» دا.

وتم ئەی پیر لەم کارگاگە لەدا چی دەچنن؟ (خاتر جەم خوینەری بەریتز دەپرسی مەبەستی
سوهرهووردی له هینانی دوانزه بورج و ههشت ناسمان و دوو نهۆم چیه. جوابی ئەو پرسیاره مژاره که
پوون ده کاتهوه) وتی زۆرتر هەریر دهچنن (له میژدا کۆتال و هەریریان به دەست دهچنی) بەلام
شت گەلێکیش دهچنن که هزر و بیری کهس نایگاتی (هەریر و ئەو شتگە له که دهیچن مەبەست
ئەوانەیه که بۆ تەبعی ئەوین خوازی مرۆڤ چاکه) لهویدا «زنجیری داوودی» ش دهچنن. وتم زنجیری
داوودی چیه؟ وتی ئەم بەندگە لهیه که دەس و پێی تۆی پێ بەستراوه (وتمان مەبەست لەو چوار
بەندە هەمبەریه که چوار وەرز و چوار توخا و چوار لایەنی باکوور و باشوور و پۆژهلآت و پۆژاوايه
و به گشتی مەبەست جەسته و جیهانی مادیه که تا لی بزگار نەبی ناتوانی به نوورولنه‌نوار
بگه‌یت جا به‌رهمی دوانزه بورج و یانزه ناسمان و شاگرد و وه‌ستاکانی به‌دیھانتی زهوی و جیهانی
ماکییه. تیشک و بەزەیی نوورولنه‌نوار جگه له‌وهی له خۆردا دەرده‌که‌وی که ناوه‌ندی ناسمانه‌کانه
له ناسمانی ناخروه به ناسمانه‌کانی ژیر خۆی ده‌گات. ناسمانی سه‌رووی ژیر نوورولنه‌نوار ئەو تیشک
و ره‌حه‌ته هەلده‌لووشی و بوونه‌وهر و گیانگه‌لی ئەوی پێ سه‌رمه‌ست دەبن و پاشماوه‌که‌ی ده‌چیتته
ناسمانی ژیر خۆی. هەر به‌م چه‌شنه تا به زهوی ده‌گات. پێش ئەوهی بگاته زهوی ئەو تیشک‌گه‌له
لاواز ده‌بوون پاش لێکدرا‌نی ئەوانه زهوی که جیهانی مادیه دروست ده‌بی. ئەوه‌ش بزانی که له
میژدا خه‌لک لایان وا بوو که جگه له زهوی جیهانی سه‌روو گشت هه‌مووی تیشک و خاوتیه‌ به‌لام
سوهره‌ووردی تیشک و خاوتینی ناسمانه‌کانی دابه‌ش کرد که له سه‌روه‌ه بۆ خوار خاوتینی که‌م
ده‌بیتته‌وه. ئەو مانگیشی وه‌کوو ماده به‌لام نه‌ماده‌ی که‌سیف وه‌ک زهوی ده‌زانی. زانیمان که تیشک له
جیهانی سه‌روه‌ه بۆ خوار دیت و له زه‌ویدا ده‌بی به ماده. ئەم ماده‌یه که شوپه‌ینراوه به «زنجیری
داوودی» و ناهیتلی سه‌رنجی گیان بۆ جینگای به‌رزی راسته‌قینه‌ی خۆی دا بکیشری به گشتی واته
ناسمانه‌کان له کاردان تاتۆی شابازی دونیای سه‌روو له زه‌وی دا بیتته‌ خاوه‌ن جەسته.
تایبه‌تمه‌ندیگه‌لی ماده و جەسته ده‌بیتته‌ هۆی له بیرچوون و بی‌سه‌رنجی تۆ بۆ سه‌رچاوه‌کەت و زیدی
راسته‌قینه‌ت که نزیک‌ی و تینکه‌لاو بوونته له‌گه‌ل نوورولنه‌نواردا)

وتم زنجیری داوودی چۆن دروست ده‌که‌ن؟ وتی له هەر سی کارگا له‌و دوانز کارگای سه‌رودا به
هه‌لقه زنجیر دروس ده‌که‌ن (واته له سی کارگادا یه‌ک هه‌لقه له دوانز کارگادا ده‌بی به چوار زنجیر.

بەم چەشنە لە سیبانی سەرودا ناگر، سێ دانە ی ژیر با، سێ دانە ی ژیرتر ئاو و لە سێ دانە ی خوارودا خاک دروس دەبێ (ئو چوارە دەدەنە دەست هەفت وەستا تا هەرکام لەسەری کاری بکەن (واتە ئو چوارە کە حالەتی «هەییولا» ی هەدیە ئەم هەفت وەستا بەتایبەت وەستای هەفتەم لە مانگدا نامادە ی دەکەن تا بییت بە جەستە و مادە). چۆن دەگاتە دەست وەستای هەفتەم دە ی نیریتە کینگەکان (تا لە سەری کار بکریت) بۆ ماوێەک دەمینیتەو پاشان چوار حەلقە زنجیر بە حەلقە یەک دەبەستن (مادە ی خا و واتە هەییولا دەچیتە بۆ شایێ ئاسمان و زەوی. چوار توخا (عونسور) پینکەو لیک دەدرین و مادە، یان جەستە دروست دەبێ و لە زەویدا بە حەریرگەلی خۆشەنگ دەنەخشینێ) حەلقەکان گشت کون کراوێ (واتە نامادە ی دیل کردنی بازگەلی کیتی قافن) پاشان بازی وەکوو تۆ دیل دەکەن و دە یخەنە ملی تا بە ئەندازە ی دەردیت.

لە پیرم پرسی هەر زنجیر چەند حەلقە ی هەدیە؟ وتی ئەوەندە کە بژمیری زەریای عوممان چەند دلۆبە. (مادە ی جەستە کراو، هەرەزۆرە).

وتم ئەم زنجیرە بە چی دەتوانی لە خۆت دوورکەیتەو؟ وتی بە «شیری بەلارەک» وتم ئەو شیرە لە کوێ پەیدا دەبێ. وتی لە ولاتی ئیمەدا جەللادی هەدیە ئەو شیرە لە دەست ئەودا یە. (مەبەستی فریشتە ی مەرگ یان ئیزرائیلە). بۆ ئەو ناشکراییە کە هەر زنجیری چ ماوێەک دەخایەنی (واتە ماوێ تەمەنی مرۆڤ و جەستە ی ئەو لە پینشدا دیاری کراو) کە ماو بە ناخەر گەشت ئەو جەلاو بە شیری بەلارەک وەها لینی دەدا کە گشت حەلقە زنجیرەکان دەپسین. (واتە مرۆڤ دەمری و پزگار دەبییت). لە پیرم پرسی تیش و زیانی شیری بەلارەک بۆ هەموو مرۆڤ یەک چەشنە؟ (واتە مەرگ بۆ هەر کەسێ چەندە ناسان یان دژوارە) وتی جیاوازی هەدیە. بو هیندی کەس ناسانە. وتم ئە ی پیر چ بکەم تا و تیشی کۆ کراو ی سەدسالە ی پێ ناگات. بەلام بۆ هیندی کەس ناسانە. وتم ئە ی پیر چ بکەم تا ئەو رەنجە بۆ من ناسان بییتەو؟ وتی کانیای ژیان (مەبەست ئەو یە کە مرۆڤ نەگەر ئەوین هان دەری بییت، دل رینوینی دەکات کە سەرخی بۆ ئەوینی راستەقینە بکیشری تا قۆناغەکان بۆ گەشتن بە قۆناغی ناخەر واتە نزیککی و تیکەلاو بوون لە گەل نوروولنەنوار بیری. لەم حالەدا مەرگ نە تەنیا تیشی نیە بەلکوو دەبییتە هۆی پزگاری گیان و شادی ئەو کەسە). کە بەکانی ژیان (ئەوینی راستەقینە) گەشتی لە ئاوێ کە ی بەسەردا کە تا ئەو زنجیرە (بە بالۆ لەشتەو) بپزی و لی دانی شیری بەلارەک بۆت ناسان بییتەو. ناوی کانی ژیان ئەم زنجیرە سست و تەنگ دەکاتەو و لی دانی شیری بەلارەک ناسان دەبییت. وتم ئە ی پیر کانیای ژیان لە کوێیە؟ وتی لە تاریکیایدە.

نه گەر ده تهوی ده بی وه کوو «خزر» پینلار له پی کهی و رینگای «تهوه ککول» بگره پینش و برو تا به تاریکایی بگهیت. (ناماژه به چیروکی خزره له نهسکه ندهرنامه دا: نهسکه ندهر که تهواری دونیا ده گریته ده گاته جینگایه که شهو و پۆژ به تهواری تاریکه. پی ده لئین له ناو تهو تاریکاییه دا کانی ژیان هه یه هدر کهس لئی بخوا تهوه ژیانی هه تاهه تاییه ده بیته. نهسکه ندهر و هه ندی له یاهه رانی ده چنه ناو تاریکاییه وه. ته نیا خزر ده توانی بهو کانیاهه بگات. لئی ده خواتهوه ئیستا ژیانی هه تاهه تاییه هه یه) وتم رینگای کانیاری ژیان له کام لاره بوئی ده چی؟ وتی له هه ر لایه که وه بچی پی ده گهی. وتم نیشانه ی چیه؟ وتی تاریکایی. (مه بهست له تاریکایی که سوهره وه ردی باسی ده کات ته وه یه که نیشانه کانی له ناینی میتراییه دا وه کوو تاریکی ستایشتگا کانیانه که باسمان کرد. ده بی بزاین چیرۆکی خزر و ناوی ژیان میهریه رسته کان به که لک وه رگرتن له ئوستوره کانی سورانی زمانه کان دروستیان کردوه و له نهسکه ندهرنامه دا جینگایان داوه ته وه. بو ژیانی هه تاهه تاییه ده بی به ئه وینی راسته قینه وه لهو ستایشتگا تاریکگه له دا هه فته قۆناغه که بهیوی. مه م به چه شنیکه تر له سیا چاله که ی دا پینوای و به جیهانی نوورولنه نوار گه یشت.

ستایشتگا گه لی میهری تا تهو جینگا که حکومتی ساسانیه کان توانیان کالیان کرد ته وه ی که ماره ته وه شوینه واری نه شکه وتگه لیکه کاولکراوه له کوردستانی پۆژه لاته و نازه ربایمان و نه رمه نستان و کوردستانی باکوور و باشووردا. له ناوه راست و پۆژه لاته و باشوور و باکووری ئیتراندا نیه. چۆن لهو ناوچانه زه رده شتی ره و اجی بووه.

ته نیا جینگایه که هیشتا ماره ته وه ستایشتگای غاری «لاله ش» ه له باشووردا. جهم خانه کانی کاکه بی که پاش گوشاری ساسانیه کان و موسلمانانه کان ناچارمان وه کوو خانوو دروستی که ن و ههروه ها خانه قا «خانه گا» گه لی ته ریه تگه لی سۆفیگه ری و ده رویشی گۆرپه راوی په رستگه کانی میهریه رستی کۆنی کوردانه. ستایشتگا گه لی میهری له کوردستانی باکوور له سه ره تای ئیسلامدا که لکی لی وه رگه یاره که پاشان له زه مانی ئومه وی و عه بباسیه کاندایه یکه ره کانی به توانجی بت په رستی روخواه و بی که لک مارن. ناوه ندی گه وری میهریه رستی و بلا بوونه وه ی به ئه ورپادا ته وی بووه. ته وی سنووری پۆم بووه و عه شایه ری به هیزی کوردی تیدا بووه. ساسانیه کان له ترسی پالدا نه وه ی ئه وان به پۆمه وه زه ختیان نه خستۆته سه ریان.

میر شه ره فخانیه به دلیسی نووسه ری شه ره فنا مه له سه ده ی یانزه ی کۆچی دا ناوی زۆر عه شایه ری کورد ده بات که له سه ر ناینی ئیزدی بوونه که ئیستا موسلمانیه سوننی یان عه له وین له قگه لی

جۆزاجۆری عه لهوی جگه له شیعهدی دوانزه نیماسی هه لهوی پاشماوهی میتزایی دینی کوردستانین که له سهریان باس ده کهین.

بۆ چی ستایشتگاگهلی میهرپه رستی به تهواوی تاریکن. چۆن له باوه رگه لسی میتزایی و دینه کوردیه کاندای له تاریکیه وه به تیشک ده گه ی وه کور مه م که له سیاچالدا گیانی تیکه لاوی تیشکی نورولنه نوار بوو. یان له مه م و زینی فولکلوردا مه م و به نگینه بۆ نه وه شیاری نه وینداری راسته قینه بن ههفت ساژ له تاریکی دا ژیانین به سه ر برد پاش ههفت ساژ له کاتی یاری کردندا به تیشک گه یشتن. یان خزر ده بی بچیتته تاریکیه وه تا به ناوی پروناکی ژیانیه هه تاهه تایی بگات. به راستی ئه م تاریکی گه له ناماژه به چیه؟ و تمان له دینه کوردیه کاندای کاری شه یتان که ناده م و هه وای خه لته تاند وه کور کاری به کر له مه م و زیندا بوو به مایه ی خیری نه وانه. به کر، مه می خسته تاریکیی سیا چاله وه تا له ویدا به دنیا ی راسته قینه ی نووری خودایی بگات. کاری شه یتانیش ناده م و هه وای خسته جیهانی «ماده» تا له سه ره تاوه ده س پی بکات و رینگایه ک بۆ جیهانی راسته قینه ی نه وین و نور بدزیتته وه.

مه به سستی سوهره وه ردیش له تاریکیی، جیهانی ماده و جهسته یه. بۆ گه یشتن به جیهانی تیشک ده بی رهنج و سه ختی جیهانی «ماده» قبول که ی. نه مه بیره ی نه ری باوه ری میهرپه رستگه ل و دینه کوردیه کان به دوونادوون واته ته ناسوخه. گیان بۆ پتوانی رینگای ته کامول ده بی له جهسته گه لسی زۆردا ژیان به سه ره ری تا توان و شیاری نه وه په ییدا ده کات که خۆی به رزکاته وه بۆ جیهانی نورولنه نوار. خودای میهرپه رسته کانیش له پیتشدا له دلی به رد یان سه ده فی تاریکه وه ته جه للا ی کرد. له نایی کاکه یی دا نه مه به ناشکراییی روون کراوه ته وه. له «سه ره نجام» دا به تاییه ت له به شی «ده وه ی چل ته ن» دا گه وره گه لی کاکه یی به تاریکی و ساردی پیتش ئافراندن «ته جه للا ی خودا» ناماژه یان کردوه.

پیر بنیامین مه ره مۆ، پیر بنیامین ده فه رمی:

نه ده یجوور تار - نه ده یجوور تار داوو، شاسه هاك نه ده یجوور تار

واته له تاریکه شه وی تاردا ... نه ی داود سان سه هاك (ته جه للا ی خودا) له تاریکی تاردا
حشمت جه وری یه خ نازه رد وه کار مه یلش زیاره جه م میردان قه تار....
گه وره یی نازاری سه هۆژ و سه رمای هینایه کایه وه نه وسامه یلی بۆ میتزانی قه تار (هه فته ن و هه فته وانه و...) بزووت

پیرداود مەرەمۆ، پیرداود دەفەرمی:

نازیز بی گەرد، نازیز بی گەرد
بنیام شاسەهاک نازیز بی گەرد

نازیز بی گەرد.... ئەی بنیامین شاسەهاک نازیزی بی گەرد

جۆشناش قەهار قەترەیی یەخ و سەرد
نەیانەیی دەییوور و یش یەکتا و فەرد

لە خانووی تاریکی دا بە تەنیا دۆزێه گەلی سەهۆل و سەرمای قەهاری هێنایه گەر....

پیر مووسا مەرەمۆ:

مەولام سەرمۆرەن مەولام سەرمۆرەن
مەسفا، سەهاک مەولام سەرمۆرەن

گەرەم سەر بە مۆرە (پیش ئافراندن دەست لی نەدراوه) ئەی مەسفا گەرەم سەهاک سەریه

مۆرە

یاریش نەسەرەن سەریش پەییوورەن
پاشای نوور پاک دانەیی دەییوورەن

دۆسی و میهرەبانی لە رازدایه و پەییووری ئافراندنه نوو پادشای تیشکی پاکیی دانەیی تاریکیه

واته لە سەدەفدا...

دانەیی دەییوورەن نازیزم سەهاک
نەتار زولمات هەر و یشەن بی باک....

دانەیی تاریکیه نازیزم سەهاک لە تاریکی تاریکی دا هەر نوو بی باکه....

یار زەرەبام مەرەمۆ (پیر یادگار دەفەرمی)

نەو یانەیی سەریش، نەویانەیی سەریش
رۆچیاری - شاهم نەویانەیی سەریش

لە نوو خانووی مەلەکه تاوسی دا، ئەی شایرایی رۆچیاری، شاهم لە نوو خانووی تاریکی مەلەکه

تاوسی دا

سەرپەرایی دەییوور چە بەتەن دۆریش
هەفت بارگە مەجوود جەزات پەریش...

سپ (نوو) لە رینگای تاریکی لە ناخی دۆرپوه بوو - هەفت ناسمان لە زاتی پیری دابوو...

رۆچیاری مەرەمۆ، شا ئیبراییم دەفەرمی

نوور ئەفسەر بی نوور ئەفسەر بی
زەرەه، شام، سەهاک نوور ئەفسەر بی

تیشکی تاجی سەر بوو.... ئەی پیر یادگار شاهم سەهاک تیشکی تاجی سەر بوو

نەدیجەلەیی دەییوور نار ئەحمەر بی
نە لەوح یاقووت جەهان ناتەر بی....

نه زهريای تاریکی دا ناگری سوور بوو و له چهرخی یاقووتدا جیهان ناگر بوو. واته خودا له تاریکایی ناو سهده فدا بوو که تهرح و نه خشی دهرکهوتنی خۆی و ناسمانه کان له بوونی دا بوو...

لهم چهشنه هۆنراوانه له سهده نجامدا که ناماژه یه به تاریکی پیش تهجه لالا و دهرکهوتنی زات و سیفاتی حق زۆره. نهوه که پیش تهجه لالی خودا تاریکی بووه له گه ل تاریکی جهسته و ماده که سه ره تای دهس پی کردنی مرۆقه بۆ گه یشتن به جیهانی نوور جیاوازی هه یه. ته نیسا لیک چوونیک هه یه نهویه که ههر دوو له تاریکیه وه دهس پی ده کات. تاریکایی ستایشتگا گه لی میهر په رستیش ناماژه به مانه یه. جگه لهم دینه کوردیگه له که نیستا هه مانه وه کوو ئیزدی و کاکه یی و شهبه ک و لق گه لی عه له وی تر له کوردستاندا (له سه ره شهبه ک باس ده که یین) «ئیسینی نه دیم» (محمد بن اسحاق الندیم) توژی نه ری گه وه ی سه ده ی چواری کوچی (ساله مرگ ۳۸۵ی کۆچی مانگی) که نادیاره به ره چه له ک عه ره ب بیت یان نا، کتیبه هه ره به ناو بانگه که ی که به ره مه یکی فه ره هنگی «سه قافی» مه زنه به ناوی «ئه له فهرست» و له ۳۷۷ ی کۆچیدا نووسیوه، لهم کتیبه له به شی «تاین زاکان و باوه رمه ندی گه ل» دا له فیرقه یه کی دینی ناو ده بات به ناوی «ره شییان» سه به رت به وانه ده لیت «باوه ریان وایه که جگه له تاریکایی هه چ نه بوو، له نیو تاریکایی دا ناو، له ناودا «با» له «با» دا «منالدان» له منالداندا «ئه و پیسته ی که جه نیسی تیدایه» له و پیسته دا «توخم» و له توخمدا «ناویکی زیندوو» و له و ناوه دا «ئیبونلئه حیای گه وه» بوو. چوه سه ره و تم زوی و ناسمانگه ل و سارا و شتگه له و خودایانی دروست کرد. ده لئین باوکی که تاریکایی بوو لهم کاره بی خه بهر ماو نه و هاته خواره وه». چند شت لیته دا سه رنج راکیشه. یه که م نه و فیرقه کورد بوونه چون ته نیسا کورد گه ل به ره نگی تاریکی «ره ش» ده لئین. دووه م له قسه کانی ئیسینی نه دیم دا سه به رت به وانه تیکه لاوی پووی داوه. سیته م له پیشدا تاریکی و ناو بووه نه مه نیشاندهری باوه ری کاکه یی گه له که پاش دوخی «یا» خاوه ندگار ناو سه ده فیک له زه ریادایه. له ئوستوره ناسی دا پیته وندی هه یه نیوان منالدان و منال و سه ده ف و دوپ و هه ره ها خۆر و ناسمان که باسکردنی درێژه و لیته دا ناگوچی. زۆر شاعیری کاکه یی به تاریکی و زه ریای یه که مین ناماژه یان کردوه. شیعه ره که ی رۆچیارمان نووسی «نه دیجله ی ده یجوور نار نه حه ره بی» پروان بۆ سه ره نجام ده وه ی چل تن. چل ته نی کاکه یی گشتیان له کاتی ناساندنی خۆیان له چل هۆنراوه دا به زه ریای یه که مین ناماژه یان کردوه.

وتمان مرۆفیش بۆ ته کامول دهبی له تاریکاییه وه دهس پێ بکات به لām تاریکایی مرۆف جیهانی مادییه که دهبی خۆی لێ پزگار کات و ئەم پزگاریه به ناری ژیان واته نهوین به دهس دیت که هۆی سه ره کی پزگاری مرۆفه وه کوو پزگاری مه م) پیر له درێژهی قسه کانی دا ده لێ.

تۆ خۆت نیستا له تاریکایی دای به لām نازانی. نه وهی که ئەم ریگا ده پیتوی خۆی له تاریکی دا ده مینیتته وه و ده زانی پیتش نه وۆ دۆخه ش هه ره له تاریکی دا بو وه. (سه هره وه ردی له شرۆفه ی فه لسه فه که ی خۆی واته ئی شراق دا ماده به دنیای ژیرین ده ناسیتنی که ده بی مرۆف بی پیتوی تا به مه به ستی ده گات.

فری شته گه ل چون له خواره وه ده ست پێ ناکه ن ناچار بۆ هه میشه له ناسمانه کاندای گه رانن و به سه رووی سه روو ناگه ن. ته نیا مرۆفه که ده گات چون له خوارووی خواره وه ده ستی پیت کرد وه. ئەم ره وته نیازی به درونادوونه که له با وه رگه لی ناریایی هه ره کۆنه وه هه بو وه و له دینه کوردیه کان و ناینزاکانی هیندوستانی ش دا هه ره ما وه. له هیندوستانه وه چوه بۆ «ته به ست» و چین و کوریا و ژاپون. زه رده شتی ته ناسوخی قبو ل نه بوو به لām کوردانی میه ره ره ست هینایانه پاش ئی سلام. وتمان جیهانی تاریکی هه ره چه شنی جیهانی نو وه. تیشکی نو ور ئه نو ار هه ره دیتته خواره وه لا و از تر ده بی ست تا ده بی ست به ماده واته تاریکی که وا بوو تاریکیش هه ره هه ره چه شنی تیشک و ته جه ل لای خودایه و هه روا که له پیتشدا وتمان چه شنی ده ره که وتنی خودایه له چوار چۆه ی مه له که تا وسدا که له وه دا هه م نو وری که سیف و هه م قین و تاریکی خودا ده رده که و ی. و تیشمان که به پیتی فرمو له که ی نه نه شته یین $E=MC^2$ ماده و وزه هه ره دوو یه ک پاستیه که به یه ک ده گۆر د پزین. لایه نی ماده و تاریکی وه کوو ته جه ل لای خودا له ستایشگه گه لی میه ره ره ستی دا وه کوو په ی که ره و نه خشگه لی تر سناک پیشان درا وه.

لایه نی تاریکی خودا وه کوو لایه نی رووناکیه که ی هه ره جوانه. ئەمه له لای عاریف و سو فی گه ل وه کوو «جه لال» ی حق ناسیتند را وه هه روا که لایه نی نو وه که ی وه کوو «جه مال» ی حق ناماژه ی پێ کرا وه. لایه نی جه لالی حق لای شاعیره سو فیه کان وه کوو «زولف» و لایه نی جه مال وه کوو پۆخسار به تاییه ت کو لم و لێو ناماژه ی پێ کرا وه. له نیۆ ئەم شاعیر گه له له کوردستاندا بی سارانی و مه لای جزیری جوانترین ناماژه گه لیان به جه لالی حق هه یه که به هه ندی له وانه ناماژه ده که یین.

کاتی که پیریکی کورد به ردا یه گۆره که ی لای خه لک وه کوو پیرۆزێک پزێ لێ ده گیرا و نه خۆش به تاییه ت نه خۆشی ده روونیان ده برده سه ره نه و گۆره تا چاکه وه بی ست. له سه ده ی یانزه و دو انزه ی

کۆچی زه‌مانی بیسارانیدا کچی پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند به ره‌وایه‌تی ده‌لێن کچی خان نه‌حمه‌د خانی نه‌رده‌لان شیت ده‌بیته و ده‌یبه‌نه سه‌ر گۆری «بابه شیخ» له بیساراندا به‌لام چاک نابیته‌وه. شاعیرێک به‌ ناوی یوسۆ ناسکه که له پێشدا قوتابی بیسارانی بووه له‌گه‌لیاندا یه. پارچه شیعرێک به‌ بیسارانی ده‌نیتریت و ده‌یه‌ویت هه‌ستی عیرفانی نه‌و بلیمه‌ته هه‌لخه‌رتیت. یه‌که‌م به‌یتی نه‌مه‌یه هیمه‌ت نه‌مه‌نده‌ن هیمه‌ت نه‌مه‌نده‌ن جه‌ بارگه‌ی بابا هیمه‌ت نه‌مه‌نده‌ن...

واته هیمه‌ت و که‌رامه‌ت له بارگه‌ی بابه شیخدا نه‌ماوه....

بیسارانی که هه‌ستی عیرفانی ده‌بزوێ به‌م پارچه شیعه هه‌ره به‌رزه جوابی ده‌داته‌وه:

١- یۆسۆکه‌م نیه‌ن یۆسۆ که‌م نیه‌ن جه‌ بارگه‌ی بابا هیمه‌ت که‌م نیه‌ن

واته ئه‌ی یۆسۆ که‌م نیه‌ن... له بارگه‌ی بابه شیخ هیمه‌ت که‌م نیه

٢- نه زه‌ده‌ی دێوه‌ن نه‌سای په‌ریه‌ن له‌یلێ نه‌جامدا زولف ویش دیه‌ن

نه پینکراوی دێوه و نه سیبه‌ری په‌ری که‌وتوو به سه‌ریدا. له‌یلێ له‌ ناوینه‌دا زولفی خۆی بینیه‌وه. له‌ میژدا له کوردستان لایان وا بوو نه‌گه‌ر دێو که نه‌مه‌رۆ پێ ده‌لێن جن و جنۆکه ده‌ست له‌ که‌سی بوه‌شینی شیت ده‌بیته. یان په‌ری که له ناسماندا ده‌گه‌ری نه‌گه‌ری سیبه‌ری بکه‌وی به سه‌ر که‌سیکدا شیتی ده‌کا. بیسارانی ده‌لێ نه‌وه پینکراوی دێوو سیبه‌ری په‌ری نه‌ تا بابه شیخ چاکی کاته‌وه. نه‌و پینکراوی شتیکی له‌وانه گرینگه‌ر که هیمه‌ت و که‌رامه‌تی شیخ هێزی پێ ناشکی نه‌ویش «جه‌لال»ی هه‌قه که له زولفی نه‌و نازداره‌دا خۆی دیاری داوه. نه‌و له ناوینه‌دا که سه‌رنجی زولفی خۆی داوه شیت بووه. هیمه‌ت و که‌رامه‌تی شیخ کار ده‌کاته سه‌ر دێو و په‌ری به‌لام کارناکاته سه‌ر جه‌لالی خودا

٣- زولف ویش دیه‌ن شنیان نه‌رووی خال جه‌سای زولف ویش پێش یاوان مه‌لال

زولفی خۆی دێوه که به سه‌ر خالاندا شه‌راوه و له سیبه‌ری نه‌و زولفه نه‌خۆشی تووشیاری بووه

٤- جه‌رام و ده‌یوان ته‌مام سه‌ر زه‌مین یه‌سای گیانه‌ن یاوا به‌و جه‌مین؟

بانگه‌وازم به‌ گشت دیوگه‌لی سه‌ر زه‌وی دا که ئایا نه‌مه نه‌خۆشی ده‌روونیه گه‌یشتوو به‌هه‌ر روخساره جوانه‌؟

«سا» یان «سێ» که هه‌ندی که‌سیش ده‌لێن «تێ» به‌ مانای نه‌خۆشینه. سای گیان واته

نه‌خۆشی ده‌روونی وشه‌ی «سێ» له نه‌خۆشی گه‌لی «گرانه سێ» و سه‌راسێ و... هه‌ر ماوه.

دیوان گشت حاشا ئیمه بی-تاوان چینه زهره‌ری به و خال نه‌یاوان
دیوگه‌ل گشت حاشا یان کردوتیان ئیمه بی-تاوانین و له ئیمه زیانی به و خال و رۆخساره
نه‌گه‌یشتوو.

٦- له یلی ساداریش جه زولف و یشهن گونای بابه شیخ بیساران چیشه‌ن

نه‌خۆشی نه‌و نازاره له زولفی خۆیه‌تی گوناھی بابه شیخی بیساران چیه؟

نهم شیعه‌ری خواره‌ویش ناماژه‌یه‌کی‌تر به «جه‌لال»ی‌حق واته تاریکی مه‌له‌که تاوسه:

١- رۆیۆ کوفر دیم ئیمان مه‌پۆشا دل ئیمان به ده‌ست کوففار فرۆشا

پۆژی کوفر دی که ئیمانی ده‌پۆشا واته زولفی که‌وتبووه سهر پۆخساری. جه‌لال جه‌مائی
داپۆشیبوو و دلێش ئیمانی دا به ده‌ست نه‌و کافرگه‌له‌وه و فرۆشتی، چون سهرنج به‌و زولفه به
گه‌یشتن به‌حق ره‌سه‌نتره له برینی ریگای شه‌ریعت:

٢- دین ته‌رسا گرت هۆز گینلا جه‌گشت پشت به‌ست به‌زوننار، که‌لیسا و

دل به‌بینینی نه‌و زولفه دینی فه‌له‌ی گرت و له‌گشت هه‌لگه‌راوه و زونناری که‌لیسا و
که‌نیشتی فه‌له‌کانی به‌سته پشت: زوننار نه‌و پشتۆینه ره‌شه‌یه که‌قه‌شه مه‌سیحیه‌کان ده‌بیه‌ستنه
پشت. نهم پشتۆینه به‌نیشانه‌ی لایه‌نی تاریکی خودا و له‌پیشدا هی میهرپه‌رسته‌کان بووه که
پاشان مه‌سیحیه‌کان وه‌کوو ده‌یان شتی‌تر لاساییان کردۆته‌وه. نهم پشتۆینه هیشتا له‌نه‌ده‌بی
عیرفانی کوردی‌دا نیشانه‌ی «جه‌لال»ی‌حقه. پشتۆینی ره‌ش له‌میهرپه‌رستی پاش نیسلام و
نیزدی و کاکه‌ییش‌دا ههر هه‌یه. دیاره که‌هه‌رچهند بیسارانی موسلمان بووه به‌لام وه‌کوو خانی و
جزیری له‌سه‌مبولگه‌لی پیش نیسلامی کوردستان که‌لکی وه‌گرتوو. بیسارانی که‌به‌بینینی
نه‌و زولفه ده‌بی به‌مه‌سیحی بۆ نه‌وه‌یه که‌مه‌سیحیه‌کان وه‌کوو میهرپه‌رسته‌کان و دینه
کوردیه‌کان باوه‌ریان به‌ته‌جه‌للای خودا له‌جیهانی ماده و جه‌سته‌دا هه‌یه و ده‌لێن جه‌زه‌تی عیسا
ته‌جه‌للای خودا له‌زه‌ویدا بوو.

٣- واتم نه‌ی دل‌ه فامت شۆ نه‌سهر کی‌به‌سته‌ن وه‌دین کوففاران که‌مه‌ر

وتم نه‌ی دل‌ فامت له‌سهر نه‌میئێ کی‌به‌دینی کافران که‌مه‌ری به‌ستوو

٤- گرته‌نت مه‌زه‌ب شیخ سه‌نعانی ئیمان مه‌ورۆشی کوفر مه‌سانی

مه‌زه‌به‌بی شیخی سه‌نعانت گرتوو بۆ نه‌و زولفه ئیمان ده‌فرۆشی و کوفر ده‌ستیئێ

۵- دل وات به خودای کارساز کهریم من جه دین تو بیتزارم بهریم
دل (تاوهزی سور، یه کهم پینوین) پیمی وت به خودای کارساز و به خشنده من له دینی تو بیتزار
و بدرکه نارم.

۶- ته لقیوه جه زولف نازار دلبر نه دهوش به مولک دارا و سکه ندهر
حلقه یه که له زولفی دلبری نازار به مولکی دارا و نه سکه ندهر نادهم (چون نه وه یه سهرنجی من
بۆ جه لالی حق راده کیشی)

۷- سوب سه دای ناقوس، سه یری بوتخانه دین تهرسایان کلیسا یانه
۸ - خاسته رهن جه دین ناته مام تو سوجهی ریایی سوبج و شام تو
له به ره به یاندا دهنگی زهنگ و سه یری بوتخانه و دینی مه سیحیه کانی خانوو له کلیسا، له و دینه
ناته واوهی تو و نوژی فریوکارانهی به یانی و شهوی تو چاکتره.

مه بهستی بیسارانی نه وه نیه که تاینی فه له له تاینی تیسلام چاکتره. مه بهستی نه وه یه سهرنج
له زولف و زونار و په یکه ره جوانه کانی که لیسا باشر ههستی نه ویندارانهی مرۆڤ ده بزوینیت و
نه وین ره سه نتره له شه ریهعت بۆ گه یشتن به خودا، نه وه یه که ده لئ حلقه یه کی زولفی دلبر که
ره نگدانه وهی جه لالی خودایه به هیچ ناگۆرمه وه.

نیشانه ی تری جه لالی حق «سه حهر»». سه حهر زه مانیکه که تاریکایی زۆر خهست ده بیته وه و
پاش نه وه ئاسمان نه خته نه خته رووناک ده بیته وه. سه رنجتان بو شیعری هه ره بهرزی مه لای جزیری
نیرو سه حهر شاهه مه حهر، له بسی دبهر مه خموور بوو

نه و دیم زه یری سور موشته یری یا ره ب په یری یا حوور بوو ...

له دیوانه که ی مه لای جزیری دا راده کیشم که ۱۷ به یته یان سه بارهت به زولف شیعری

سه ر ددهت ئاوی که و سه ری زه مزه مه و سه مایی زولف

سایه نومایی خاوهی سیدره یی مونته های زولف...

و ده یان پارچه شیعرتریش که پیشاندهری جه لالی حقه له دیوانی جزیری دا هه یه که ده بی
شروقه بکری و لیره دا ناگوچی. هه وه ها بۆ «سه حهر» شیعری هه ره جوانی ههفت به یتی بیسارانی
سه سه ن گولی دیم بوش چون عه نبه ر بی
ده هه ن شکوفته ی باد سه حهر بی...

به جوانی پیتشاندهری¹⁴ «جەلالی حەقە»

ئەم شیعەرگە لە و زۆر شیعەری تر لە ئەدەبی عێرفانی کوردیدا رەنگدانەوهی هەر ئەو تاریکایەیه
کە پاش ئەو ئەو ئاوی ژیان واتە ئەوین و پاشان حەقیقەت بە دەست دێت.
مەلای جزیری پارچە شیعەریکی هەیه بە مەتلەعی «ئەزنا م سەبەبی، یار چەرە دوور کرین...» لە
بەیتی ۸ی دا دەلیت.

ژ «ئەنەحەق» ب لەبێن لەعەل خەبەردار کرین

ب کولابا سەری زولفی خوە تە «مەنسور» کرین

سەبارەت بە مەنسوری هەلاج قسەمان کرد کە دروشمی «من خودام»ی دا لە بەغدا بە
دەستووری خەلیفە عەباسی لە سێدارە درا و قسە ئاوتنە کە سۆهرەوردیمان سەبارەت بەو
گێڕاوه. جزیری لەو بەیتەدا دەلی بە لیتی ئالی خۆت واتە جەمالی حەق منت لە ئەنەحەق واتە
من خودام خەبەردار کرد پاشان بە قولابی سەری زولفی خوت واتە جەلالی حەق منت وەکوو
مەنسور پی کرد کە سەری چوو سەردار. لەم بەیتە جزیری دا بە هەر دوولایەنە کە تەجەلای
خودا واتە جەلال یان قین و تاریکی و جەمال واتە جوانی و رووناکی ئاماژە کراوه. جزیری لە پارچە
شیعەریکی تری دا دەلی:

دل گەشتە مەژدیری ناچم کەنیشتهیی قەت - میحرابی وی ب من پا، وەر، دا بچینە لالەش
واتە لە دیری فەلە دلپراوم و کەنیشتهیش ناچم، کە میحرابی بروی ئەوم بیت بەسمە، جا وەر
پچینە ستایشگای تاریکی نێزدیگەلی لالەش و لەویدا جەلالی حەق واتە مەلە کە تاس
ستایشت کەین. برۆیش وەکوو زولف نیشانەیی جەلالە).

پیر لە دیرۆی قسەکانی دا دەلی:

جا یە کەم هەنگاو ئەمەیدە و لێرەو دەتوانی بچیتە پیتشەوه. ئەگەر کە سینک بەم پینگە گەیشت
واتە گەیشتە پینگە مۆژی تیگەیشتوو و ئەویندار، نەختە نەختە سەردە کە ویت. ئەوهی کە
کانیاوی ژبانی دەوێت لە تاریکاری دا زۆر رەنج و سەخلەت دەکێشی (رژگاری لە مادیات و
غەریزە گەل رەنج و نازاری هەیه) ئەگەر ئەهلی ئەو کانیاوه بیت پاش تاریکی رووناکایی دەبینیت
جا ناییت بی ئەو رۆشانییه سەرنجی بەدیت (واتە ئەو بووه بە بەشی لە رووناکایی و تیشک) چون
ئەو رووناکاییه تیشکیکە لە ناسمانەوه بە سەرکانی ئاوی ژبانەوه. ئەگەر گەیشت و لەو کانیه دا

خۆی شۆرد له نیش و نازاری تیری بهلارهك (مه‌رگ) پزگاری ده‌بی. هه‌ر كه‌س نه‌توانی به‌م كانیاوه
بگات ژيانی هه‌تاهه‌تایی په‌یدا ناكات. (سوه‌ره‌وه‌ردی پاش نه‌م قسه‌گه‌له‌ به‌یتێکی هه‌تاهه‌تایی):
به‌ تیغ عشق شو كشته كه تا عمر ابد یایی

که از شمشیر تو لختی نشان ندهد کسی نوحیا

واته به شیری نه‌وین بکوژی تا ته‌مه‌نی هه‌تا هه‌تایی په‌یدا كه‌یت نه‌گه‌ر وا نه‌ییت له شیری تو
كه‌سێك نه‌ختی ناو و نیشانی ژيانی هه‌تاهه‌تایی نادات. (په‌ر له‌ درێژی قسه‌كانی دا ده‌لێت):
هه‌ر كه‌س له‌ ژ كانیاوه‌دا وسل بگات خه‌ونی شه‌یتانی نایینیت (غهریزه‌ تیدا کاریگه‌ری نه‌ماوه)
هه‌ر كه‌س مانای حه‌قیقه‌تی دۆزیه‌وه‌ توانی به‌و كانیاوه‌ بگات (ئه‌و كانیاوه‌ سه‌مه‌بۆلی حه‌قیقه‌ته‌
كه‌ به‌ ده‌رك و هه‌ست‌کردنی، پی‌ ده‌گه‌ی) ئه‌و كاته‌ی پاش خۆ شۆردن له‌و كانیاوه‌ كه‌ هاته‌ ده‌ری
هه‌توانی سه‌ر كه‌وتن په‌یدا ده‌كات و وه‌كوو پۆنی «بلسان» (ی ناوبراو). كه‌ نه‌گه‌ر له‌ به‌رانبه‌ر
خۆره‌وه‌ بیگری و دلۆپی بكه‌یه‌ ناو ده‌ست له‌ پشتی ده‌سته‌وه‌ دێته‌ ده‌ری. ئه‌گه‌ر بیسته «خزر» (به‌
ئاری كانیاوی حه‌قیقه‌ت بگه‌یت) له‌ كێوی قاف ده‌توانی به‌ سانایی تی‌ په‌ر بیته‌.

چون له‌گه‌ڵ ئه‌و دۆسته‌ نازیره‌دا (ئه‌وه‌ی كه‌ له‌ پیندا لی‌ پرسیبوو نایا په‌له‌وه‌رگه‌ل زمانی یه‌ك
ده‌زانن) نه‌م به‌ سه‌ره‌هه‌تم گه‌یراه‌ ئه‌و دوسته‌ وتی تو ئه‌و بازه‌ی كه‌ له‌ داودای به‌لام پاریش ده‌كه‌ی
(واته‌ هه‌شتا له‌ جه‌سته‌ی مرۆقدا‌ی و له‌ جیهانی ماکی‌دای به‌لام وه‌كوو مورشید جه‌زه‌به‌ و هه‌تزی
حه‌قت تیدا‌یه‌) ئیستا منیش به‌هسته‌ به‌ ته‌ركی زینه‌كه‌ته‌وه‌ كه‌ پاریکی خراب نیم. (واته‌ منیش
رێ پیوی رینگای حه‌قم و نیازم به‌ مورشیده‌ و له‌گه‌ڵ خۆتدا بۆ گه‌یشتن به‌ مه‌به‌ست رینۆینیم كه‌)
(له‌ ناخه‌ری چیرۆكه‌كه‌دا هۆنراوه‌یه‌کی سی‌ به‌یتی هاتوه‌)

من نان بازم که صیادان عالم همه وقتی به من محتاج باشند

من نه‌و بازمه‌ كه‌ پارچییانی جیهان هه‌میشه‌ نیازمه‌ندی منن

شکار من سیه چشم ناوانند که حکمت چون سرشک از دیده پاشند

راوی من ناسکه‌کانی ره‌شه‌ چاون كه‌ فه‌لسه‌فه‌ و زانیاری وه‌كوو فرمیسك له‌ چاریان ده‌باری

به پیش ما از این الفاظ دورند به نزد ما از این معنی تراشند

نه‌و ناسکه‌ره‌شه‌ چاوه‌گه‌له‌ لای ئیمه‌ له‌ وته‌ و قسه‌ی ناسایی دورن و له‌م مانا و تی‌بینیانه

دروست ده‌که‌ن

تمت الرسالة بحمدالله و حسن توفيقه و اللصلوة على خير خلقه محمد و آله اجمعين
پەرتوک تەواو بوو، ستایشت بۆ خودا و سەرخستنی چاکێ و سە لەوات بۆ چاکترین ئافرێنراوی
ئەو محەمەد و گشت خانەدانی ئەو.

سۆھرەوێدی چیرۆکی سەمبولێکی بە فارسی زۆرە کە ناوێزی سووری شۆڤە کرا یەکی تر لەوانە
«رسالە ی عیشق».

لەو دا بە ناماژە بناغەکانی دینە کوردیەکان دەردەخات:

بزانه که یە کەم شت که خودا ئافراندی گەوھەریکی نوورانی بوو کە ناوی نا «عەقل» ان اول ما
خلق الله تعالى العقل، بەم گەوھەرە سێ سفەتی بەخشی. یە کەم ناسینی حەق - (خودا) دووھەم
ناسینی خۆی - سێھەم ناسینی ئەو ی کە نەبوو پاشان ببوو. (مەبەستی لە سێھەمی نۆ عەقل و
نۆ نەفس و نۆ جیسە کە لە چەرخی کانی نۆھەم تا یە کەمدان، واتە ناسینی ئەو شتگە لە کە
پاشان لەو بەدی هاتن.

ئەمە ئەو کاتە یە کە تازە عەقڵی گشتی لە تێ ھزرینی خودا بە خۆی بەدیھاتبوو). لە سفەتی
یە کەم کە ناسینی حەقە (خودایە) «حوسن» (چاکە و جوانی) پینکھات. لە سفەتی دووھەم کە
ناسینی خۆیە «ئەوین» پینکھات کە میھریشی پێ دەئێن. لە سفەتی سێھەم کە ناسینی ئەو ی کە
نەبوو پاشان ببوو خەم و کە سەر پینکھات... (ئەمە جوانتر چوارتنی ئایینی ئەھلی حەق واتە
کاگەیی پێشان نادرێ. عەقڵی کول دوونی لە زەیدا پیر بنیامینە).

دوونەکانی حوسن و ئەوین و خەم موسا و داود مسەفایە. ھەلبەستەکانی سەبارەت بەوانە ئەو
سفەتگە لە دەسەلمینی بەتایبەت مسەفا کە کارگێری قینی خودایە. لە درێژە ی ئەم چیرۆکە دا
خۆشی و ئەوین و خەم دینە سەزەوی. حوسن دەچیتە جەستە ی یوسف و ئەوین دەچیتە جەستە ی
زلیخا و خەم دەچیتە جەستە ی یعقوب باوکی یوسفەو.

بناغە ی فەلسەفە ی سۆھرەوێدی مەلە کە تاوسە بی تەرە کە ناوی بیتنی. ئەو لە
حیکمە تولنیشرا قدا دەئێ لە خودا عەقڵی یە کەم و لە عەقڵی یە کەم عەقڵی دووھەم و لە عەقڵی
دووھەم عەقڵی سێھەم ... تا عەقڵی دەھەم کە لە مانگدا یە دەرکوت. عەقڵی یە کەم سەبارەت بە
خودا «عەشق» ی ھە یە بەلام سەبارەت بە عەقڵی دووھەم فە لە کی ژێر خۆی «قەھر» ی ھە یە.
عەقڵی دووھەم سەبارەت بە عەقڵی یە کەم عەشق و سەبارەت بە عەقڵی سێھەم قەھری ھە یە و
ھەر وا تا دەگاتە عەقڵی ناخر. دیارە کە عەقڵی یە کەم و عەقڵە کانی تر تیکە لاویکن لە عەشق و

قههر. عه قلی یه کهم واته یه کهم ته جه لالی خودا که له نێزدی و کاکه بی دا وه کوو مه له که تاراس ناسراوه، تیکه لاوێکه له عهشق و قههر. ههروا سیسته ماتیک جیهانی بوونیش تیکه لاوێکه له م دووه که له مه له که تاراس پینکها تووه. پینکوه بوونی عهشق و قههر ته نیا له فهلسه فهی سوه ره وه ریدایه که ویستویه بناغهی تاینه کوردیه کان بکات به سیسته میتکی فهلسه فی و سه ره که وتوو. جا نه رکی سه رشانی زانکۆکانی فهلسه فهیه که له سه ری باس کهن و نه هیلن بیچه سپینن به زه رده شتی و... وه ئه رهش زیاد کهم که له دینه کوردیه کاندایه تاییهت له سه ره نجامی کاکه بی دا هه ندی هه لبه ستی سووک و خورافه هه یه که له کۆرپکی زانیاری به هیتدا به سانایی پالفته ده کری. داخ و که سه ر ئه وه یه که نیشانه کان له لایه ن که سانی ناسایی کاکه بی وه وه کوو راسته قینه هزر ده کرین.

پیتویست بوو بۆ ناسینی زۆرتری فهلسه فهی ئیشراق به شگه لیککی له وه م پاش شرۆفه ی ئاوهزی سوور به ینا بایه به لام به راستی وه رگێران بۆم دژوار بوو. سوه ره وه ردی فهلسه فهی مه شتانیه کان و لوژیکه که بیان شرۆفه ده کات و خاله لاوازه کانی دهر ده خات و پاشان به زاراره گه لی دژواری فهلسه فی، فهلسه فهی ئیشراق له سه ر بناغهی دینه کوردیه کان داده رتێرت؟ ده بی بۆ ئه م کاره چاوه رپیی زانکۆکانی باشوور بین تا ئه م به ره مه مه هه ره مه زنه جیهانیه بگه رتینه وه ناو مائی کوردی. هیکمه تو ئیشراقی سوه ره وه ردی له لایه ن «دوکتور سه یید جه عفه ر سه ججادی» یه وه به فارسی ته رجه مه کرایه وه به لام ته رجه مه یه کی زۆر سه خته. هه ندی شت له و کتێبه دا بۆ ناسینی زۆرتری سوه ره وه ردی ده نووسینه وه: وه رگێر له سه ره تا که یدا ده ئی:

«ئێران پیتش ئیسلام بۆ خۆی خاوه نی فهلسه فهی زهوقی عیرفانی ره سه ن بووه که ناچار پاش ئیسلام وه کوو عیرفانی ئیسلامی لینه اتوو. عیرفانی ئیسلامی له ژێر کار تیکردنی فهلسه فهی زهوقی و عیرفانی ئێراندا یه و... که گه ره گه لی عیرفانی ئیسلامیش وه کوو عه بدولقادی گیتلانی و هه جویری دارانی و... ئێرانین (سه ره تا، ل د) پیتش «سوه ره وه ردی باوه ری وایه که بناغه دانسه ری راسته قینه ی ئیشراق زه رده شته. ل. ده». (ده بی بزانی له فهلسه فهی سوه ره وه ریدایه تاریکی درێژه ی تیشکه و نافرینراوی شه یتان یان نه هریه ن نیه. به لام له ناینی زه رده شتیدا تاریکی شتیکی چه په ل و دژ به نووره و نافرینراوی شه یتانه و پاش شکستی نه هریه ن له نه هوورامه زدا تاریکی نامیتنی. نه مه له بناغه کانی ئیلاهیاتی زه رده شتییه و به هیچ جۆرێک له گه ل سوه ره وه ردی یه ک ناگرێته وه. هه ندی به لگه پیشان ده دات که سوه ره وه ردی له ناینی زه رده شتی زۆری نه زانیوه. یه ک له وانه

ئەوێهه که دەلتی. سدوری یەکم له خوداره عدقلی کولله که لای په پیرهانی فەلسەفە یه هله و یه بههمن (له ئەویستادا و هومەنه به مانای فیکر و هزری چاک) ی پی دەلتین. ئەم وتە ی سوهره وەردی هەلە یه. به گوێره ی ئەویستا یەکم ئافرێنرای خودا «سپینتامینوو». بههمن پاش ئەوه. ئەهه یەن بۆ شهڕ له گەل ئەهه و رامەزدا له بهرانبەر بههه نهوه «ئه کوومه نه، به مانای فیکر و هزری پیس و چه په ن» دروست ده کات. ئەونده کورد له ئاینی زه رده شتی دوور بووه که ناوه که ی به هه لئه دابیژ ده کات. فارسه کان که له پیشدا زه رده شتی بوونه دروسته ر ده لێن زه رتوشت یان زه ردوشت. ته نانه ت ئەهه دی خانی نزیك به چوار سده له مه ر پیتش به هه لئه زه رده شت ده لیت. له کاتی که تاژدین ماله که ی خۆی ناگر ده دات ده لیت

مالا خوێ ژ رهنگی قهومی زه رده شت دا ناگر و گازی خوه را هه شت...

واته ماله که خوی وه کوو قهومی زه رده شت (که ناگر به لایانه وه به رتیه) ناگر داو بانگی هه لدا... ئە گه ر بانه وی دابیژی دروستی ناوی پیغه مبه ری نیسلام (د - خ) بزاین چاکترین سه رچاوه قورئانه. چاکترین سه رچاوه ش بۆ دابیژی دروستی ناوی زه رده شت ده بی بۆ ئەویستا به روانین. ئەم ناوه له ئەویستادا (زه ره توو ئو شته) یان به کورتی «زه ره توو شته» یه. (زه رته + وو + ئو شته).

زه ره ته واته زه ر و زیڕین و بریکه دار. «وو» نیشانه ی ئیزافه یه له ئەویستا و هه ورامی دا. له ئەویستادا ده نووسی به ناوه لئاوه وه به لام له هه ورامی دا ده نووسی به ناوه وه. ئو شته به مانای و شته. به گشتی به مانای خاوه ن یان خاوه نی سفه تی و شتری زه رده. زۆر ناوی ماد و فارسه کانی هه ره میژین له ناوی ناژه له پیژیه کانه گیراه بۆ وینه ناوی مامه ی زه رده شت «فره شوو ئو شته» و ناوه کانی «ئوروه ت نه سپه - ویشه سپه - جامه سپه یان گه ئوما ته واته گای مادی. گۆد ره ز (له ئەویستادا گه ئۆد ره یسه) و... سه باره ت به مانای ناوی زه رده شت هه موو ئەویستانهسانی به ناوبانگ هه ر ته و مانای سه روویان و تووه.

له گۆفاری کدا ناوی هه له ی زه رده شتم وه کوو زه رتوشت نووسی. له م لاو لا په خنه یان لی گرتم که بۆچی زه رده شت که خه لکی سه رده شت بووه (!!) وه کوو زه رتوشت ده نووسی؟! پاشگری «سه ر» له «سه رچاوه» و «سه ره به رد» و «سه ره رد» «سه راو» و سه ره نه زل و... هه یه و ناوی ته و شاره به ناوی زه رتوشت ره و پنه ون دی نه. خۆمیش له خۆم پخه م گرت: بۆچی ناویک که به هۆکاری میژوویه وه به هه لئه دابیژ ده کری هه ره ها به کاری نه به م؟ پاستی ئەو یه که زه رده شتی له زه مانی ئەشکانی و ساسانه کان له کورده ستاندا ئەوه نده هۆگری نه بووه و پاش نیسلامیش هیچ شوینه وار

و جوولانه و یهك به پینی ناینی زهردهشتی له كوردستاندا نهبووه. ئیتت بهسه. با نهكهوینه شوین قسهی هندی نووسهری فارس كه دهیانهوی هممووشتی به زهردهشتیهوه ببهستنهوه. حیکهستی خهسرهوانی كه سوهرهوردی ناوی دهبات پیتوهندی به «كهیخهسرهو» یادشای ئوستورییهوه ههیه. له ئهویستادا (كهوی ههئوسرهوه) كهوی واته سهروهر و ههئوسرهوه به مانای ناوبانگ چاگه «یهك جار له یهشتی ۱۵ ناوی هاتوووه كه له نهناهیتهوه دهپارپتهوه كه هیتی بداتی تا بسی به پادشای ولاته گهورهكان. لهیهشتی ۱۹ هۆم بۆی دهپارپتهوه تا به سهر ئهفراسیادا سهری خات. له یهشتی ۱۳ ۱۰ بۆ فهروهشی ئهونزا كراوه.

كهیخهسرهو له ئهویستادا وهك پالنهوان و شهركهری بههیتز ناسراوه. «له یهشتی ۱۵ ۱۰ له ئیزدی «واپو» واته «با» دهپارپتهوه تا به سهر «ئهئور وهسارهدا سهری خات». ئهوه به سهر ههموواندا سهردهكهوی و ئهفراسیار و ئهوانی دیکه دهكوژی. فهههنگ نامههای ئهویستا. هاشم رهزی ل ۱۰۶۶ تا ۱۰۷۰» دیاره كه كهیخهسرهوی ئهویستا پالنهوان و شهركهه و دوژمان له نیو دهبات. هیچ تاییهتمه ندیه کی عیرفانی و حیکهتی نیه. «له پهرتووکه پههلهویه كاندا وه کوو پیغه مبهه و پیوژ ناسراوه كه بوخانهی كافرهكان له پال گۆلی «چهئی چسته» تیک دهشکینی. ماموستا رهزی دهلی «سهركهوتنیکی سهریازی ئهویستا له دهقه پههلهویه كاندا بووه به شهری ناینی. سهرچاوهی ناوبراو. ل ۱۰۷۱» جگه له شهركانی له دهقه پههلهویه کانیشدا شتی له عیرفانی و فهلسهفه سهبارت به ئهوه نه نووسراوه. ئهوی حیکهستی خهسرهوانی كه سوهرهوردی ناوی دهبات چیه كه نووسهه فارسهكان دهیانهوی بی نووسینن به زهردهشتیهوه؟ زۆر سهرنج راکیشه كه ماموستا رهزی له کتیبی ناوبراوی دا ده نووسی «ههروا كه فیردهوسی (له شاهنامه كهیدا) چیرۆکی سیارهشی له سهرچاوهیه کی تر (جگه له دهقه زهردهشتیهكان واته ئهویستا و دهقه پههلهویهكان) وه رگرتوووه و نیمه لی ناگادار نین. رهنگه له نووسینی به سهرهاتی كهیخهسرهویشدا ههه له سهرچاوه بیان سهرچاوه گه لیککی تر كه لکی وه رگرتوووه كه به نیمه نه گهیشتوووه. ل ۱۰۷۸» زۆر سهرنج راکیشه. ئهوه به وردی وه کوو تووژینه رانی سوهرهوردیه كه ده لیتن سهرچاوه گه لی نه ناسراوه. كهیخهسرهو وه کوو «زات میهمان» له دهفته رهکانی کاکه بی دا ناوی هاتوووه. له باره گه بارگه دا:

وست ئهوه کۆی به ههرام وست ئهوه کۆی	بارگهی شام لوا وست ئهوه کۆی به ههرام
شام كهیخهسرهو بی نه دوون تارام	نامش دهرد زیل مه کهر ژ تارام
به ههرام پهی تاج رتو، ویش وست نه دام	رهوانش چون درود بهرشه نه نه نام

واته شاهم خاوه‌ندگار له کۆی به‌هرا‌م‌دا بارگه‌ی خست. شام که‌یخه‌سره‌و بوو له جامه (جه‌سته‌)‌ی نارام‌دا که ناوی ده‌ردی دل‌ ناسوده‌ ده‌کات. به‌هرا‌م بۆ تاجی رێو (مانای رێ‌وم نه‌زانی) خۆی خسته‌ داو و گیانی وه‌کوو دوو‌که‌ن له له‌شی ده‌رچوو. له شاه‌نامه‌ی فیرده‌وسیدا که‌یخه‌سره‌و پاش شه‌رگه‌لیکی مه‌زن دوشمان ده‌شکینی و ده‌بی به‌ پادشاهیکی مه‌زن. پاش نه‌مه‌ روو له خودا ده‌کات و «سرو‌ش» که وه‌کوو جبه‌تیلی نی‌سلام و جووه‌ دی بۆ لای نه‌و. پادشایی به‌ جی دێلی و روو له کێو ده‌کات. شه‌و له پالنه‌وان و سه‌ریازه‌کانی مال‌تاوایی ده‌کات و گوم ده‌بی. نه‌م به‌ سه‌رهاته که فیرده‌وسی ده‌یگێرتیه‌وه له نه‌ویستاو ده‌قه په‌هله‌ویه‌کانی زه‌رده‌شتیدا نیه‌.

که‌یخه‌سره‌و پادشاییکی نو‌ستوو‌په‌یه و راسته‌قینه‌ی می‌ژویی نیه‌. میه‌رپه‌رسته‌کان وه‌کوو رۆسه‌م و زال و جه‌مشید و... بۆ ده‌رپینی باوه‌ر مه‌ندیگه‌لیان که‌لکیان لی‌وه‌رگرتوه‌ و که هاتۆته‌ نی‌و نه‌ویستاو ده‌قه په‌هله‌ویه‌کانه‌وه رهنگ و بۆی ناینی زه‌رده‌شتی گرتوه‌. دیاره له میه‌رپه‌رستیدا وه‌کوو مه‌قامی سیمورغ بووه که له کاکه‌یی‌دا وه‌ک زات می‌وان هه‌ر به‌و مانا هاتوه‌. زۆر به‌ سه‌رهاتی شاه‌نامه‌ی فیرده‌وسی هه‌یه که شوینه‌واری میه‌ردینی هه‌یه وه‌کوو هه‌فت خوانی رۆسه‌م. به‌ سه‌رهاتی زه‌حاک و جه‌مشید و... جامه‌که‌ی جه‌مشید و که‌یخه‌سره‌و که جیهانیان تیدا ده‌بینی و ناماژه به‌ دلّه به‌ ته‌واری میه‌ردینییه‌. له‌م جامه له ده‌قه په‌هله‌ویه‌کان و له نه‌ویستاو هه‌یج شوینه‌وارێک نیه‌. مه‌وله‌وی له شیعه‌رکانیدا به‌ جامی جه‌مشید و که‌یخه‌سره‌و ناماژه ده‌کات نه‌و به مه‌یگێر ده‌لی

چابوک به‌و ره‌فتار بی‌دره‌نگه‌وه خه‌رامان به‌و ناز بالایی شه‌نگه‌وه
جامت «جه‌م» ناسا له‌ب رێژ پێم نۆش که‌روه یاد به‌زم ئارا‌که‌ی «که‌ی»...

سه‌باره‌ت به‌ تاریکی «عیزوددین نه‌سه‌فی» له عاریف‌گه‌لی وه‌حده‌ت و جوودی ئیرانی ده‌لی: نه‌ی ده‌رویش جیهان دوو شته‌. تیشک و تاریکی. مرۆفی کامیل تیشکی به‌ ته‌واری له تاریکی جوئی کرده‌وه، بۆ نه‌وه‌ی تیشک له هه‌یج کویدا خۆی وه‌ک خۆی نه‌زانی و نه‌دی ته‌نیا له مرۆفی کامیل‌دا خۆی وه‌ک خۆی دی. نه‌ی ده‌رویش نه‌م تیشکه به‌ گشتی له تاریکی جوئی نابیتته‌وه چون تیشک له لایه‌که‌وه له نی‌وان تاریکی‌دا به‌ و تاریکی له لایه‌که‌وه له نی‌وان تیشک‌دا به‌. ل - بیست»

سه‌باره‌ت به‌ دوو نادوون وه‌رگێری هیکمه‌تولنی‌ش‌راق به‌ فارسی سه‌یید جه‌عفر سه‌ججادی له سه‌ره‌تاکه‌ییدا ده‌نووسی: «له‌و شتانه‌ی که شیخ له‌سه‌ری دواوه‌ دوونادوونه و ناماژه و روون کردن‌گه‌لیکی هه‌یه که‌وا دیاره جگه له کتێب‌گه‌لی پیرۆزی نه‌ویستایی و ناینزاگه‌لی

مهزديه سنایی له فيكر و ناكامی توژیینه كانی نه بووره یحانی بیرونی سه بارهت به ناینگه لی هیندی كه لکی وه رگرتوه یان له ریگه گه لی تره وه به سه چاره گه لی هیندی ناگادار بووه ته وه. ل بیست و چوار»

زۆر جیگای سه رنج و سه سوورمانه. له نه ویستا و ده قه زه رده شتییه كان كه به په هله وی نو سرون له گشتی دا ناویك له دوونادوون نه براوه و تاینی زه رده شتی وه كوو نیسلام و جوو دژ به دوونادوونه. تاینزا كانی مهزديه سنایی یانی چی؟ تاینی مهزديه سنا به مانای تاینی ستایشتی نه هورا مهزديه كه نه ویش هه ر زه رده شتییه. نه گه ر سوهره وه ردی له سه ر دوونادوون باس ده كات بۆ نه وه یه كه له زیدی خوی واته سوهره وه رد و به شه كانی دیکه ی كوردستان وه كوو ماردیندا به وه باوه رپه مند بوونه. چ نیازك هه یه كه له هیندییه كانه وه فیر بوویت. نو سه ری به ریز لایه ك بۆ كورد و شارستانییه تی نه و ناكاته ره. نه م لانه كرده وه بوته هۆی سه ر لی شتیواوی گشت شرۆژه كه رانی نیرانی و ده ره وه كه سه بارهت به سوهره وه ردی نوو سیوانه.

هه ره ها ده نووسی: «زۆر له نیستیلا حاتی «ئیخوانوسه فا» (فه یله سووفگه لی شیعه ی ئیسماعیلیه) له شه هابی سوهره وه ریدا کاریگه ریان هه بووه. «له په رتوو كه كانی ئیسماعیلیه كاندا له هه فت هه یكه ل ناوبراوه نه وه به هه لكه وت نیه كه سوهره وه ردیش له په رتووكی، هه یاكیلونوردا، هه ر هه فت هه یكه لی هیناوه. ل بیست و شه ش». (هه فت هه یكه لی نووری سوهره وه ردی به وردی هه فته نی كاكه یی خۆمانه. له به شی پاشدا ده ری ده خه یین كه سه چاره ی ئیسماعیلیه و كاكه یی یه ك شته به لām مه به ست نه وه یه ده یانه وی سه رچاره گه ی فیکری سوهره وه ردی له كوردستان دوور خه نه وه و تا هیندوستانیش بیبه ن.

هه ره ها ده نووسی: «وترا كه سه چاره ی شیخ جگه له په رتوو كه گه لی دینی نه ویستایی هه ندی په رتوو كه گه لی دیکه بووه كه پاش نه و له نیو چووه. شیخ له ریگای جۆراوجۆروه به م تاینزا گه یشتوه. له وانه فه لسه فه ی فیساغورسی گه ل - فلووتین و ره نگه ئیسماعیلیه و ئیخوانوسه فاو كتییبی (مالله ند) ی بیرونی. ل بیست و شه ش. وتمان كه په رتوو كه گه لی زه رده شتی فه ری به فه لسه فه ی سوهره وه ردیه یه. سوهره وه ردی نه ونده ی عومر نه كرده وه كه زمانی هیندی فیر بییت. «مالله ند» ی بیرونیش فه لسه فه ی هیندی تیندا نه نوو سراوه و توژی نینکی كۆمه لایه تی زانسته رانه یه. سه رچاره كانی په رتوو كه گه لیک نین كه له ناو چووبن. نه و له دینی باوانی خۆی فه لسه فه كه ی دارشتوه.

ههروه‌ها نووسیویه: «شیخ له‌سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌ی‌دا له‌ باری مه‌کتەب و ئاینه‌وه له‌ دوانه‌په‌رستی و مه‌جووسی و مانی بیژرای پیشان داره و ده‌لی مه‌به‌ست له‌ نوور و تاریکی دوانه‌ په‌رستی مه‌جووس نیه و ره‌مزیکه له‌ شتیکی‌تر، که‌ وابوو شیخ له‌ پوآله‌تدا موسلمانه و ئاینی زه‌رده‌شتی به‌ ئاینیکی ئاسمانی ده‌زانی ل - بیست و هه‌فت» (وتمان ئاینی میه‌ری و دینه کوردیه‌کان، زه‌رده‌شت وه‌کوو پیغه‌مبه‌ری خودا قبول‌ده‌که‌ن).

«شه‌ها‌بو‌ددین به‌ ده‌وره و خول باوه‌ری هه‌یه. دوور نیه که‌ نهم فیکه‌ری له‌ فه‌لسه‌فه‌ی تاییه‌تی دوونا‌دوونی هیند فی‌ر بو‌بیت ل - په‌نجا و شه‌ش» (!!) هیند بو‌چی؟ مه‌گه‌ر له‌ دینه کوردیه‌کاندا نیه؟

سوه‌روه‌ردی بو‌ فه‌لسه‌فه‌که‌ی ده‌لی: له‌ فه‌لسه‌فه‌کاندا ته‌نیا مه‌ششانی که‌ نه‌ره‌ستوو بناغه‌ی دانا ده‌کری له‌سه‌ری باس بکری به‌لام زۆر ناته‌واوه جگه له‌ ناساندنی لاوازیه‌کانی ده‌بی له‌گه‌ل حکمه‌تی زه‌وقی و ئیشراقی لیک بدریت. نه‌ره‌ستوو مامۆستای نه‌سه‌که‌نده‌ری مه‌قدوونی بوو که‌ هیرشی کرده‌ سه‌ر ئێران. نه‌و بناغه‌ی فه‌لسه‌فه‌که‌ی له‌ زه‌رده‌شتی و میه‌ره‌په‌رستی ئێران وه‌رگرت. دیاره سوه‌روه‌ردی نه‌و به‌شه‌ی مه‌ششانی که‌ له‌گه‌ل ئاینی باو باپیری خۆی پیک هاتوونه‌ته‌وه که‌لکی لی وه‌رگرتوه.

سوه‌روه‌ردی پاش باسیکی دژواری فه‌لسه‌فی که‌ نه‌متوانی وه‌ری گێرمه‌وه ده‌لی: جیهانی بوون به‌ گشتی له‌ دوو شت بناغه و سامان ده‌گری نه‌وین و قه‌هر. واته‌ قه‌هری تیشکی سه‌روو له‌ تیشکی خواروو و نه‌وینی تیشکی خواروو بو‌ تیشکی سه‌روو نه‌مه هه‌ر باوه‌رمه‌ندی به‌ مه‌له‌که‌تاوسه. له‌ پاش باسیکی فه‌لسه‌فی‌تردا ده‌لی «هه‌وره‌خش» (مه‌به‌ستی سوه‌روه‌ردی له‌م ناوه‌ خۆزه. له‌ نه‌ویستادا، هه‌وره‌خشه‌ئیته، له‌ هه‌وره‌رامی‌دا هه‌ور و «وه‌ر» له‌ په‌هله‌وی و کوردی سنه‌بی و کرماشانیدا خه‌ر که‌ رۆژ و ژیان پیک دینی له‌ نه‌ریتی ئیشراقدا شیاری ریز و ته‌عزیمه. وه‌کوو ریزگرتنی میه‌ره‌په‌رستی و دینه کوردیه‌کان له‌ خۆر.

روون کردنه وه کان

۱- نیزامی (نظامی) شاعیری هه ره گه وری کوردی، فارسی وێژه وه کوو فیردووسی شاعیریکی جیهانی و جینگای شانازی ئیرانیه کانه. شه فیعی که دکهنی توژیینه و میتووناس و شاعیری فارسی له پارچه شیعریکدا که بۆ موحه مه د قازی مه هابادی، وه رگیتی مه زنی به ره مه گه لی چیرۆک و رۆمانی جیهانی به فارسی وتویه:

«... (سوه ره وهدی و نیزامی هه ردۆ نه ز نه کراند) واته سوه ره وهدی و نیزامی هه دوو له کورده کانن نیزامی جگه له قه سیده و غه زل و شیوه کانی تری شیعری به فارسی چهند چیرۆکیشی به فارسی هۆنیوه ته وه له وانه خه سه ره شیرین، له یلی و مه جنوون، هه فت په یکه ر، شه ره فنا مه و ئیقبالنمه و نه سه که نده رنامه و به ره مه می عرفانی «مه خزه نوله سرار». له سه ره تای له یلی و مه جنووندا به دایکی سه رۆک هۆزی کورد ناماژه ده کات که ره نجی زۆری له گه ل کیتشاره «گه رما ده رم نان ره ئیسه یی کورد - ما ده ر سیفه تانه پیتش مه ن مور د.

غهم بیشته ر نه ز قیاس خورده ست - گردابه فزوون زقه ده د مه رد نه ست....

واته نه گه ر دایکم نه و سه رۆک هۆزه کورده وه کوو دایکی راسته قینه له لام مه رد خه می له راده به ده ری بۆ خواردم گۆم قوولتر له بالایی پیاوه. پاشان له «خالو عومه ر» ی یاد ده کات که کاریگه ری له سه ر هزر و فیکری هه بووه. نه و له ۵۳۶ ی کۆچی (۱۱۴۱ ز) له باژی ری گه نجه له ولاتی نه مپۆی نازه ریا بجاندا نه و زه مانه به شی له ئیران بوو له دایک بوو و له ۶۰۶ (۱۲۰۹ ز) دا هه ره له وی مه رد. له چیرۆکه کانی دا به تایبه ت له خه سه ره و شیرین دا که جینگای رووداره کان کوردستان واته بیستوونی کرماشان و قه سری شیرینه وه کوو خانی پینگه ی ژن به رزه نرختینی. زۆرتر له هه زار سال ته ده بی فارسی دا تا سه د سال له مه و پیتش نه مه ن نه مدیوه شاعیریکی فارس به ژنه که یدا شیعری گوتبی. نه همه ده به گی کۆماسی و مه وله ری نزیک به دو سه د سال له مه و پیتش بۆ مه ردنی ها سه ره کانیان قه سیدی شین گیتریان دا نا وه. پیتش نه وانیش خانی و نیزامی و... پینگه ی ژنیان به رز نرخانده وه.

۲- نه بولقاسم فیرده وسی شاعیری هه ره گه وری ئیرانی و جیهانی، هۆنه ری «شاهنامه» که تیتدا به ره مه مه نوستووپی و پالنه وانی و هه ندی میتوویی ئیرانی کۆنی له شه ست هه زار به ی تدا به فارسی هۆنیوه ته وه له سالی ۳۲۹ ی کۆچی (۹۴۱ ز) له گوندی «باژ» نزیککی شاری تووس له

«گه‌نوکه‌رینه» به مانای شیر دروست کهره. گه‌نو له نه‌ویستادا ههم به مانای گا و ههم به مانای شیر و ههم به مانای گۆشته. له کوردیدا به مه‌مک ده‌لین «گوان» له‌م بناغه‌یه. یان گوشت «گه‌نوش+ته» گه‌نوش به مانای گا و له‌سەر «ته» باسمان کرد.

له شیرهی گشت گیاگه‌لی که نه‌هورامه‌زدا دروستی کرد نه‌و داره له‌و زه‌ریادا دروس کرا. نه‌هریمه‌ن بۆ له نیو بردنی نه‌وداره نه‌هه‌نگیتی گه‌وره‌ی ئافراندا. نه‌هورامه‌زدایش له به‌رانبه‌ر نه‌ودا ده ماسی گه‌وره‌ی به ناوی «کهره» دروست کرد (ماسی قه‌شهی کوردی له‌و بناغه‌یه). هاشمی ره‌زی له لاپه‌ره ۱۱۴ی فهره‌نگ نامه‌ی نه‌ویستادا ده‌نوسی «داری توبای له‌و عه‌قلی سووری سوهره‌وردی له‌گه‌ن گه‌نوکه‌رینه به ته‌واوی ته‌تبیق ده‌کات»!! (کاتی که سوهره‌وردی ده‌لی نووری گه‌وه‌ری شه‌وچرا واته مانگ، له داری توبایه‌ تایا مه‌به‌ست خۆره یان نه‌و داره؟

۹- زال کوردی. فارسی زال له نه‌ویستایی‌دا بناغه‌ی «زه‌ر» به مانای، دره‌شاهه بوون و نوورانی بوون. سه‌وز. زه‌ردبوون - زیرین بوون و زیرین کردن و هه‌روه‌ها پیربوونه. زال گوردراوی نه‌ویستایی «زارته» واته دره‌شاهه و پیره. به که‌سی ده‌لین که مووی له‌ش و سه‌ر و دیمه‌نی به ته‌واوی سپی بی. زال که له دایک بوو مووی به ته‌واوی سپی بوو به‌م بۆنه‌وه باوکی فری‌دایه ده‌شت.

۱۰- رۆسته‌م فارسی. رۆسته‌خم په‌هله‌وی رۆسه‌م کوردی. «ره‌نوزه ته‌خمه» به «ز» نوولددانی له نه‌ویستادا نازناوی گه‌رشاسپ پاله‌وانی ئوستوریه‌یه. ره‌نوزه (به «ز») نوولددانی به مانای رواق و هه‌لکشاهه. ته‌خمه واته جه‌سته قه‌وی به گشتی به‌ی مانای که‌سیکه که جه‌سته‌ی به هینز و هه‌لکشاهه و بالا به‌رزه. رۆسه‌م پاله‌وانی ئوستوریه‌یی کورد و ئیرانی چون میه‌ریه‌سه‌س بووه ناوی له نه‌ویستادا نه‌هاتوه. نه‌و نه‌سفه‌ندیار کوری گوشتاسپ شا، که په‌ره‌پیده‌ری نایینی زه‌ده‌شتی بوو گوشت. باسی رۆسه‌م له شاهنامه‌ی کوردیدا له‌گه‌ن شاهنامه‌ی فارسی جیاوازی هه‌یه (ب.ب. ناینده‌ی ژماره‌ی ۳۹). رۆسه‌م له شاهنامه‌ی فارسی فیرده‌وسیدا «سه‌کز»ی واته خه‌لکی سه‌کستان که نه‌م‌رۆ ده‌لین سیستان باشووری رۆژه‌لاتی ئیرانه نه‌م جیگا له سه‌ره‌تای مه‌سیحیه‌تدا پاش کۆچاندنی سه‌کاکان بۆ نه‌وی بووبه سه‌کستان. دیاره ئوستوریه‌ی رۆسه‌م زۆر له سه‌رده‌می عیسا کۆنتره و هه‌ن ده‌گه‌رپه‌توه بۆ سه‌ده‌ی هه‌شتی پیتش زاین که له ناوچه‌کانی «سه‌قز» کوردستانی ئیراندا بوون. له‌وتاریکدا که بۆ براده‌ریکم بۆ کتیبه‌که‌ی «سیاوه‌ش» نووسی، نه‌م باسه‌م سه‌لماندوه. ئیتر چه‌ند سه‌له‌ خه‌به‌رم له‌و براده‌ره‌ نیه‌ نازام کتیبه‌که‌ی چاپ کردوه یان نا.

له شاهنامه‌ی کوردیدا شه‌ری پۆسه‌م و نه‌سه‌فندیار له «قافلاتوو» نزیك قه‌لای زیویه له نارچه‌ی سه‌قز که بیته‌ختی سه‌کاکان بووه‌ پووی داوه. بۆ ناسینی زۆرتی قه‌لای زیویه بپوانن بۆ کتیبه‌که‌ی «گریشمن»ی ئالمانی سه‌باره‌ت به‌ زیویه. وشه‌ی سه‌قز و سه‌کز له‌ به‌ردنوو‌سراوه‌ی بیستوندا که‌ هی داریوشی هیخامه‌نشیه‌ وه‌کوو «سه‌که‌زه» هاتوه‌ که‌ مه‌به‌ست جینگای ژییانی سه‌کاکانه. نه‌مه‌ چوارسه‌د ساڵ پێشتره‌ له‌ سه‌کاکانی سیستان.

سه‌کاکان له‌ سه‌رده‌می ماده‌کاندا له «سه‌قز» کوردستانی رۆژه‌لات ده‌ژیان. ناوی سه‌کز پاشان سه‌قز له‌وانه‌وه‌ به‌ جی ماوه‌ و پۆسه‌م خه‌لکی نه‌وی بووه.

۱۱- نه‌سه‌فندیار فارسی و کوردی. په‌هله‌وی «سپه‌نددات» نه‌ویستایی «سپه‌نتۆداته» (سپه‌نت + و + دا + ته) سپه‌نت به‌ مانای پیروژ و سوودبه‌خشه. له‌سه‌ر سی وشه‌که‌ی‌تر باس کراوه. به‌ گشتی به‌ مانای تافرینراوی «سپه‌ندمینوو»یه‌ که‌ له‌ زه‌رده‌شتی‌دا یه‌که‌م تافرینراوی خودایه. (د = دان، به‌خشین، تافراندن و قانون دانان)

۱۲- «جه‌لال»ی حه‌ق هه‌ر مه‌به‌ست نه‌ویه‌ که‌ سوهره‌وه‌ردی پی ده‌لی «قه‌هر». له‌ نه‌ده‌بی سۆفیگه‌ری کوردی و فارسیدا به‌ زولف و برۆ شوبه‌یتراوه.

حافظ شاعیری مه‌زنی ئێرانی ده‌فه‌رمی

گفتم که‌ کفر زولفت رسوای عالم کرد گفتا نه‌گه‌ر بدانی هم‌ اوت ره‌بر ناید

وتم که‌زیه‌ت له‌ جیهاندا ریسوای کردم. وتی نه‌گه‌ر تی بگه‌ی هه‌ر نه‌وه‌ ری نوینی تۆیه. له‌ به‌رانبه‌ردا جه‌مالی حه‌ق به‌ دیمه‌نی جوان ده‌شوبه‌یتری. ب.ب شیعره‌کانی جزیری و مه‌هوی و...

۱۳- ئوستوو‌ره‌ وه‌کوو چیرۆک‌گه‌لێکه‌ که‌ پێش دین و فه‌لسه‌فه‌ نامرازی پتوه‌ندی‌گه‌لی کۆمه‌لگا و ریک‌ خه‌ری ئاکار و ره‌فتاری کومه‌لگا بووه. که‌ دین و فه‌لسه‌فه‌ هات ئوستوو‌ره‌ کاریگه‌ری نه‌و تۆی نه‌ما و وه‌کوو چیرۆک‌ ده‌گێردرێته‌وه‌. مرۆفناسی ده‌لیت پاش ته‌واو بوونی خولی دین و فه‌لسه‌فه‌ خولی زانست جینگای ده‌گریته‌وه‌.

۱۴- نه‌و شیعره‌ی بیسارانی نه‌مه‌یه. بیسارانی له‌ پێش کازیوه‌دا دیته‌ ده‌ری و

سه‌سه‌ن گوئی دیم بۆ ش چون‌ عه‌نبه‌ر بی ده‌هه‌ن شکره‌فته‌ی باد سه‌حه‌ر بی

یه‌قین خۆ نه‌وخیژ خونچه‌ی ساوا بی جه‌ وه‌شبۆش سارای خوته‌ن ئاوا بی

به‌لام سوب سه‌حه‌ر پینکا بی‌لافی چه‌نی زولف لوول موشگین کلافی

واتش منیچ بۆم وینهی بۆی زولفهن
 تومەز بای شەمال جەروری زولف دەستە
 بی حیساب قاری نە دل مەبەرۆ
 جە پیتکای ئەو لاف نامەوزوونەرە
 بەلام ئەو چین چین سەر تا پا کلفهن
 چەنەش مەژنەرۆ چەندلاف بەی جەستە
 یە کجا دەهانش شکەست مەدەرۆ
 هیتمای دەهانش هاوہ هوونەرە
 سارای خوتەن = لە نزیک چین دایە و مامزی موشکداری تیتدایە. پیتکای = لیتدا بوو کلفهن =
 وەکوو کلافە یە. چەنەش = لە ئەو مەژنەرۆ = دەبیسی. پیتکابی = لیتدای
 تومەز = وەک بلیتی، لاف = قسە ی زیادی. بەی جەستە = بەم وینە. مەبەرۆ = دەبا. مەدەرۆ = دەدا
 پیتکای = لیتدان.
 هیتما = هیتشتا. دەهان = دەم. هوون = خوین.

بهشی شهشهم

مزارگه لیتک سه بارهت به شیعه یانی زیده رویی کهر و

ههستانگای نهوان

سه‌بارهت به شیعه‌یانی زیدوڕۆ «غُلاة الشيعة» و خوهرم دینان که بنهما و هه‌ستانگای باوه‌رگه‌لیان کوردستان و میهر دینییه:

غوللاتی شیعه (غوللات کۆی «غالی») به مانای که سیکه له شتیکدا زیدوڕۆیی ده‌کات. غوللاتی شیعه نه‌وانه‌ن که له که سایه‌تی عه‌لی کوری نه‌بووتالیب (د-خ) دا زیدوڕۆیی ده‌که‌ن و تا پینگه‌ی خودایی به‌رزوی ده‌که‌نه‌وه. هه‌موو توێژینه‌رانی میژووی نیسلام و میژووی فه‌لسه‌فه و باوه‌رپه‌ندی‌گه‌لی ڕۆژه‌لاتی ناوه‌راست شیعه‌یانی زیدوڕۆ ده‌خه‌نه پالان جوهرگه‌لی‌تری شیعه وه‌کوو کیسانیییه و زیدییه و نیسماعیلییه سهره‌کی (به باوه‌ری من شیعه‌یانی نیسماعیلی ده‌بن به دوو ده‌سته‌ی سهره‌کی و دوایین که دوایینییه کانیان له پالان شیعه‌یانی زیدوڕۆیی که‌ردا ده‌سته‌به‌ندی ده‌کرین) و شیعه‌گه‌لی نیمامیه یان دوانزه نیمامی. له روانگه‌ی نووسه‌ری نهم په‌رتووکه‌وه نهم ده‌سته‌به‌ندییه تا نیستا هه‌له بووه و ده‌بی له روانگه‌یه‌کی تازه‌تره‌وه ده‌سته‌به‌ندی بکرین و شیعه‌یانی زیدوڕۆیی که‌ر له شیعه‌یانی‌تر جوئ بکرینه‌وه. به گشتی باوه‌رپه‌ندیگه‌ل و مه‌کته‌بگه‌ل و ناین و ناین‌زاگه‌لیتیک که له ڕۆژه‌لاتی ناوه‌راستدا هه‌ن و باه‌ریان به دوونادوون واته ته‌ناسوخ و حولوول و هه‌روه‌ها ته‌جه‌للای خودا له زه‌وی و بوونه‌وه‌رگه‌لی ماددیدا هه‌یه ته‌نانه‌ت مه‌سیحیش که باوه‌ری به خودابوونی عیسا، یان ته‌جه‌للای خودا له عیسادا هه‌یه بنهما و بنچینه‌یان میهرپه‌رستییه. له نیو ماده‌کاندا له گشت گرینگتر کورده‌کانن چون کورده‌کان هاسی‌گه‌لی هه‌ره‌ نزیکه‌ی ڕۆمیه‌کان و هۆزه‌کانی نیو چۆمانن. نه‌گه‌ر له نیوان دینه کوردیه‌کان و باوه‌رپه‌ندیگه‌لی هیندوستان وه‌کوو بره‌مایی و بوودایی دا لیتیک چونگه‌لیتیک هه‌یه نهمه هه‌لده‌گه‌ریتته‌وه به‌چهند سه‌ده پێش زه‌رده‌شت واته چهند سه‌ده پێش کۆچی ئاریاییه‌کان که باوه‌رپه‌ندیگه‌لی هاوبه‌شیان بووه و له ناو هیندییه‌کان و ماده‌کان له‌وانه کورده‌کاندا پارێزراوه. ته‌وه‌ش بزانی که «بوودا» به‌ وتدی خۆی پیغه‌مبه‌ر نه‌بووه و ته‌نیا هه‌ستاوه به چاکسازی ناینی کۆنتر واته بره‌مایی. بوودایی هه‌ر ناینی بره‌ماییه به هه‌ندی چاکسازییه‌وه. نه‌گه‌ر بره‌مایی و بوودایی له‌گه‌ل ناینه کوردیه‌کان و میهرپه‌رستیدا لیتیک‌چوونی هه‌یه وایه که نهم دینگه‌له له هیندوستانه‌وه هاتوه به‌

کوردستان. بارسای کوردستان و هیندوستان پانتایی نیران و نهفغانستان و پاکستانه. ئەم لیک چونگه له ههڵ دهگهپیتتهوه بۆ ژبانی هاریهشی هۆزگهلی ئاریایی زۆتر له ههزار و پانسهد سالی پینش زاین). زهڤدهشت که له مادی پۆژاوا واته کوردستان یان تازهربایجانی پۆژاواي ئیستادا ههستا ههروا که خۆی له گاساکاندا دهلی به دهست «کاهه»کان و «کههپهه»کانهوه ههلات بۆ پۆژههلاتی ماد (ئهو زمانه ناوی نیران له گۆریتدا نهبوو) بۆ دهرباری ویشتاسپ شار لهوی دینهکهی رهواجدا. نهو یهکی له «ئهههورا» یان به هیندی «ئهسورا»کانی ئاریایی واته «ئهههورا»⁽¹⁾ مهزدا، یه وهکوو خودای تاک و ئافرتنهری گشت ناساند و له بهرانبهه نهو دا گشت خودایان و ئوستورهکانی تری ئاریایی وهکوو دپوهرستی رته کردهوه. یهکی لهو خوداگه له «میترا» بوو. مادهکان لهوانه کوردهکان ئاینی زهڤدهشتیان قبول نهکرد و له ئوستورپی میترا ئاینی میتراپهستیان بینکهیتنا. له گاساکاندا نه ریتی میترای واته قوربانی کردنی گاوخواردنهوی شهرابی هۆم به ناشکرای رته کراوهتهوه. بهلام چهند سهده پاش زهڤدهشت به هۆی ههندی هۆکاری رامیاریهوه خودایانی رته کراوه لهوانه میترا هینترانه نیو نهو یستاهه.

ههندی له تویتنه رانی ئیرانی دهلین که ئیرانیگه له بۆ دژبهری و له ژیر کاریگه ریناینهکانی نیو چۆمان له میترا خودای ئاریایی دینی میههپه رستیان دروست کرد بهلام ئەمه دروست نیه چون: یه کهم، نه گه لیک چونگه لیک له نیوان میههپه رستی و خۆپه رستی میسریهکانی قه دیدما ههیه، نهوه خۆپه رستی بوو و ده زانین میترا خۆزنیه جگه له وهش کوردگه له گهڵ ناشووری و بایلی و کهلدانی و جووی به زۆر کۆچراو بۆ بایلدا هاسی بوون نه میسر. تویتنی دینهکانی ناشووری و بایلی و کهلدانی پیشان ده دات که که مترین لیک چوونیکیان له گهڵ میههپه رستی مادهکاندانیه. پیتینهی ستایشی میترا نه وهکوو ئاین به لکوو وهکوو داب و نه ریت له نیو مادهکاندا هه بووه. له ههندی دهقی زهڤدهشتی و ئیسلامیدا هاتوه که باوکی زهڤدهشت میههپه رست بووه. لهوانه ئاسارولباقیهی نه بوورهیحانی بیرونیه. نه وهش که دهلین بۆ دژبهری له گهڵ ئاینهکانی نیوچۆماندا دروس کراوه تهراو نیه. دروست نهویه له بهرانبهه رکی له گهڵ «پارس»کانی باشووری ئیراندا دروست کرا که حکومهتی مادهکانیان روخاند و «گه ئوماته»ی موغیان کوشت و مادیان خسته ژیر دهسهلاتی خۆیانوه. ناشور روخابوو. جووی به زۆر کۆچراو هیشتا تیلاهیاتی تاکپه رستی خۆیان دروس نه کرد بوو. نهو کاته هیشتا خودای نهوان «یههوه» ته نیا خودای بهنی ئیسرائیل بوو نه ئافرتنهری گشت جیهان (ب.ب کتیبی: ئاین یهود، عباس اقبال

ناشتیانی). حکوومه‌تی بابلیش به ده‌ست کووروش یه‌کهم شای هیخامه‌نشی رووخابوو. ته‌نیا ده‌سه‌لات پارسه‌کان بوون.

بنه‌مای ئاینی میتایی له‌سه‌ر ته‌جه‌للای خودا ئافرینه‌ری گشت له‌زه‌ویدایه‌ له‌هه‌ینه‌تی مرۆڤتیکی هه‌ره‌ جواندا که‌ په‌یکه‌ره‌کانی له‌ نه‌شکه‌وته‌ میتاییه‌کانی نه‌روپا له‌ کاتی قوریانی کردنی‌گادا هه‌یه. هه‌ندێ په‌یکه‌ریشی له‌ کوردستانی باکووردا هه‌رماوه. وه‌کوو سه‌ری گه‌وره‌ی میترا له‌ نه‌مروودا‌خدا که‌ باسی ده‌که‌ین.

میترا پاش نه‌نجامدانی کاره‌کانی بۆ ناو خۆر سه‌رده‌که‌ویت و پاشان وه‌کوو قوتب، وه‌لی، یان به‌ ناماژه‌ی سوهره‌وره‌ی سیمورخ یان به‌ وته‌ی دینه‌ کوردیه‌کان زات به‌شه‌ر و زات میهمان و... له‌ جه‌سته‌گه‌لیتیکی‌تردا ده‌رده‌که‌وێ.

ته‌جه‌للا و دوونادوون که‌ بناغه‌ی ئاینی میتاییه‌ به‌ ته‌واوی له‌ باوه‌رگه‌لی شیعه‌یانی زیده‌روژی که‌ردا هه‌یه‌ و هه‌روا که‌ وتمان دانانی نه‌وان له‌ پال شیعه‌کانی‌تردا وه‌کوو په‌لێک له‌ شیعه‌هه‌له‌یه. یه‌کی‌تر له‌ تاییه‌مه‌ندیکه‌لی شیعه‌یانی زیده‌روژی که‌ر «ته‌ئویل»ی قورئان و باتنی‌گه‌ریه‌ واته‌ به‌ باوه‌ری نه‌وان له‌ پشت‌پسته‌گه‌ل و ماناگه‌لی پو‌الله‌تی قورئانه‌وه‌ مه‌به‌سه‌ت‌گه‌لیتیکی‌تر هه‌یه‌ و له‌ به‌تن‌واته‌ ناخی نایه‌کانی قورئاندا ماناگه‌لیتیکی‌تر شاراوه‌یه. ته‌نانه‌ت هه‌ندێ له‌وانه‌ ده‌لێن قورئانی که‌ نیستا هه‌یه‌ به‌ش یان به‌شگه‌لیتیکی‌ناته‌واوه‌ و به‌ لای نه‌و که‌سه‌وه‌یه که‌ پاشان وه‌کوو «وه‌لی» ده‌رده‌که‌ویت. ئه‌وه‌ی که‌ له‌ ئیسلامدا سه‌باره‌ت به‌ عیسا وه‌کوو پیغه‌مبه‌ریکی خودا هه‌یه‌ نه‌ کوپی خودا یان خودی خودا، یان ته‌جه‌للای خودا له‌ زه‌ویدا، ره‌سه‌نته‌. به‌لام نه‌و مه‌سیحیه‌ته‌ که‌ چهند سه‌ده‌ پاش عیسا چوو بۆ رۆم و نه‌روپا و پاشان نه‌وان له‌ جیهاندا بلاریان کرده‌وه‌ وه‌کوو عیرفانی وه‌حده‌تی وجودی (که‌ ده‌لێن خالیق و مه‌خلووق یه‌ک شته‌) و وه‌کوو شیعه‌یانی زیده‌روژی که‌ر بنه‌مای میهرپه‌رستی هه‌یه.

رێکه‌وه‌ندی «غوللاتی شیعه» پاشان دروست کرا. شیعه له‌ پێشدا به‌ لایه‌نگرانی عدلی «د—خ» و عوسمان (د—خ) ده‌گوترا. له‌ شیعه‌یانی عوسمان له‌ می‌شروودا ناویکی نه‌وتز نیه‌ به‌لام شیعه‌گه‌لی عدلی نه‌مانه‌ی خواوه‌رن:

۱- شیعه‌گه‌لی کیسانیه‌، که‌ جوار نیمامیش یان پی‌ ده‌لێن. باوه‌ریان وایه‌ که‌ «موحه‌مه‌د» کوپی عدلی پاش حه‌سەن و حوسەین تیمامی ناخه‌.

۲- شیعه گهلی زهیدییه که ده لئین تیمامی ناخر یه کئی له کوره کانی تیمام «زهینولعبادین» به ناوی «زهید» ه. پینج تیمامیشیان پی ده لئین.

۳- شیعه گهلی نیسماعیلییهی سه ره کی. که ده لئین نیسماعیل کوری تیمام جه عه فری سادق تیمامی ناخره.

پاشان له سه ره تای سه دهی سی کوچیدا فرقه گهلی به ناو شیعه یانی زیدرویی که دزه یان کرده نیویان و په لگه لیکیان وه کوو قرمه تی گه ل و پاشان «نزاری» گه ل و سه رزگایه تی حه سه نی سه باح بوون به شیعه ی زیدرویی که ر و داب گه لیک وه کوو نه وان له ناویاندا دروس بوو.

۴- شیعه گهلی نیسماعیلییه که تیمامی ناخریان تیمامی دوانزه هم به ناوی موحه مه د مه هدی کوری حه سه نی عه سه که ریه. دوانزه تیمامی و جه عه فریشیان پی ده لئین.

ئه م چوار په له شیعه جگه له نیسماعیلییهی دواینی شیعه گهلی راسته قینه ن که بناغه یان هر له زه مانئ عه لی (د-خ) دا دامه زرا. ئه مانه له گه ل لئ گه لی سونئ جیاوازی ئه وتزیان نیه. وه کوو سوننه کان به ته جه ل لای خودا له عه لی دا باوه رپان نیه. دوونادوونیان قبول نیه و به ته نویلی قورتان باوه رپان نیه و قورتانی که ئیستا هیه به ته واوی ده زانن. ئه وانده ی که به غوللاتی شیعه ناسراون ئه مانه ن. کاکه یی (ئه هلی حه ق) - به کتاشی - نوسه یری و درووی و گشت لئ گه لی عه له وی کوردستانی باکوور و شه به ک. ^(۳) شه به ک به شیعه ی دوانزه میش ناسراون به لام له هه ندئ جینگادا وه کوو غوللات ناسراون. له مانه گشت به هوی «ته قیه» (واته شارده نه وی باوه رپگه لیان) توژی نه رانی ده روه و ناوچه یی نه یان توانیوه به ته واوی له چند و چونی باوه رپگه لیان تی بگه ن به لام هه ستانگار پینگه ی میژی نه ی گشتیان کوردستانه. له زه مانئ خه لیفه گه لی عه به باسی و به گشتی حکومه تی سونیه کاندئا ئه مانه و فرقه گه لیک کی تر وه کوو خوهرم دینان (خوهرم دینان دابیتی فارسی تازه یه و هه له یه. له سه ری باس ده که یین) و سپی جامه گان و ده هریوون و... به «زه ندیق» ده ناسراون و کوشتنیان واجیب بوو. ئه مه بوو به هوی ئه وه که له نیویان به تاییه ت له نیوان ئه وانده ی وا به غوللاتی شیعه ناسراون ته نانه ت له شیعه گه لی راسته قینه ی شدا «ته قیه» په یدا ببی.

ته قیه هه ر له زه مانئ ساسانیه کانه وه له ناو میهرپه رسته کاندئا هه بوو. ته قیه له ناو کورده کۆچه ریه کانی نه فغانستان و گیلان و مازنده رانی شدا هیه. بویه گشت توژی نه ران گوتوویانه باوه رپه ندیگه لیان نه زانراوه چیه.

نووسەری کتێبی «فرهنگ گیل و دیلم» جه نابی مه جوودی پایه ندی له نگرودی له لاپه ره ١٠١ی کتێبه که ی دا له کورده گه لی دورخراره بۆ باشووری ده ریای مازنده ران و پۆژه لاتی گیلان و ناوچه ی چه محاله ناو ده بات و ده لێ «ناین و میژویان شاراوه یه و کهس نازانی له سه ر چ دینیکن».

دیاره نه وانیش له لق و په لگه لی جوئ بوو له میهرپه رستین و پاش نیسلام خۆیان به ستوه به شیعه وه و به راگرتنی چوارچیوه ی میهرپه رستیه وه پاشان وه کوو غوللاتی شیعه ناسراون. عه له وی گه لی تورکیا که زۆریه یان له کوردستان به شیکیان شیعه ی دوانزه ئیمامین به لام زۆریه یان پاشماوه ی میهرپه رستین و به غوللاتی شیعه ناسراون. چل ساڵ له مه و پیش که له سنووری تورکیا «سه ر یاز ماموستا» (سپاه دانش) بووم له گه لێ یه کیکیان قسم کرد که له ناو نووسراوه کاندای دۆزیمه وه. ده ی گوت گرینگترین پۆژ له میژووی مرۆفدا پۆژی «عاشوورا» ده ی مانگی موحه رمه. له و پۆژده ا نیمام حوسه یین بۆ پزگاری و ژیا نه وه ی دووباره ی ژیا نی مرۆف خۆی به کوشتن دا. نه مه به ته واری له سه ر باوه ری میهرپه رستیه که میترا بۆ بووژانه وه ی ژیا ن، خۆی له وجودی مانگدا (گا) قوریا نی کرد. ده لێن پۆژی عاشوورا پۆژی نافراندنی ناده م، ته وابه یونی باهۆزی نوح، رزگاری ئیبراهیم له ناگری نه مروود و... به گشتی نه و شت گه له یه که له پیشدا میهرپه رستگه ل به چه شنیکێ تر بۆ جه ژنی له دایک بوونی میترا (ده رکه وتنی له به رد یان سه ده ف) ده یان گوت.

«ئارالله» که خۆی قوریا نی مرۆف و بووژانه وه ی کرد به ته واری باوه رپێکی میهرپه رستیه. نه و خۆینی به ده ست یه زیدرژا واته یه زید یه کی له هۆکاره کانی ژیا نه وه ی دووباره ی مرۆف بوو، نه مه به ته واری ده رپینی باوه ر به مه له که تاوسه به لام به به یانی نیسلامی. له و په یقه دا یه زید وه کوو به کر له مه م و زین و شه یان له پۆسه که ی ناده م و حه واده یه. جا یه زید ده بی به نوینه ری نه و په یکه ره ترسناکانه له ستایشتا گه لی میهرپه رستیدا که باسما ن کرد. بزانی باوه ر به مه له که تاوسی کوردی چون له نیو عه له ویه کاندای به ناماژه و وتن گه لیکێ تر هه ر ماوه.

هه ره ها له عیرفانی تونده رده دا که له عه ینولقوزات و.. باسما ن کرد که شه یان نفرین ناکه ن. لق گه لیکێ مه سیحیش که ده لێن خۆدا بۆ خۆشه ختی به شه ر خۆی له و جوودی عیسا دا قوریا نی کرد هه ر باوه رمه ندی میهرپه رستیه و بنه مای له کوردستاندا یه.

غوللاتی شیعه که وتمان به هه له ناو نراون چۆن پینکه ات؟

دامه زرينه‌ری حکومه‌تی ساسانیه‌کان، ئه‌رده‌شیری بابه‌کان له سه‌ده‌ی سیتی زایینی ناینی زه‌رده‌ستی له ئیتراندا فه‌رمی کرد. ئه‌و ناینه‌ زۆتر له پۆژه‌لآت و باشووری ئیتراندا بار بوو و ناوه‌ندگه‌لیکیشتی له نارچه‌ی ماددا بوو به‌لام ماده‌کان له‌وانه‌ کورده‌کان له سه‌ر ناینی میه‌رپه‌ستی بوون. ئه‌رده‌شیر پاش دوو شه‌ر له گه‌ل کورده‌کاندا ناینی زه‌رده‌ستی فه‌رمی کرد به‌لام نه‌یتوانی ناوه‌ندی گه‌وره‌ی میه‌رپه‌ستی له کوردستانی باکووردا له نیو به‌ری. له جینگا‌کانی‌تری کوردستان و ئازهریایاندا میه‌رپه‌ستی به‌ شاراو‌یه‌ی مایه‌وه و له هه‌ندی جینگایشدا میترا تیکه‌لار له گه‌ل زه‌رده‌ستی‌دا هه‌ر ستایشت ده‌کرا و پینگه‌ی هه‌ره‌به‌ری هه‌بوو. ئه‌م بارووده‌زه‌ تاهیرشی موسلمانه‌کان بۆ سه‌ر کوردستان و شام و ئیتران و میسر و... درێژه‌ی هه‌بوو. میه‌رپه‌ستی به «ته‌قیه» وه هینرایه‌ پاش نیس‌لام واته‌ سه‌رده‌می حکومه‌تی ئومه‌وی و عه‌باسیه‌کان. پینکه‌اتی نیس‌لام و هیرش کردنه‌ سه‌ر ولاتانی گه‌وره‌ی رۆژه‌لآتیی نیه‌راست ئه‌م نارچه‌یه‌ی تا سنووره‌کانی چین و هیندی هه‌ژاند بوو. زه‌رده‌شتیه‌کان موسلمان کرابوون ئه‌وه‌شیان که له باشووری ئیتراندا مابوونه‌وه هه‌توانی هه‌ر چه‌شنه‌ شۆرشیکیان لێ برا بوو. له ناینی زه‌رده‌ستی‌دا ته‌قیه‌ و شاردنه‌وه‌ی بیه‌باوه‌ی زۆر ناپه‌سه‌نده‌ و به‌ هاوکاری دیتی «دورۆج له کوردیدا دورنج» واته‌ دیتی درۆ ده‌زانن. زه‌رده‌شتیه‌کان جگه‌ له باشووری ئیتران ناوه‌ندگه‌لی زۆر چکۆله‌شیان له ئیتراقی ناوه‌راست به‌تایبه‌ت له شاری به‌غدا مابۆه، به‌لام میه‌رپه‌سته‌کانی کوردستان له پۆژه‌لآت و باکووردا به‌ ته‌قیه‌ مابوونه‌وه و چاوه‌پوانی هه‌ل و مه‌رج بوون. میه‌رپه‌ستی له کوردستاندا وه‌کوو ناین بوو به‌لام له جینگا‌کانی‌تری ئیتران له ناوه‌راست و باشوور و پۆژه‌لآت‌دا وه‌کوو ره‌وتیکی عیرفانی و پۆشنبیری نه‌ وه‌کوو ناین له به‌رانه‌رتایینی حکومه‌تی‌دا هه‌بوو. ئه‌م ره‌وته‌ له باکووری پۆژه‌لآتیی ئیتراندا به‌هۆی دورو بوونیان له ناوه‌ندی به‌غداوه‌ له سه‌ده‌کانی دووه‌م و سیه‌می کۆچیدا وه‌کوو شۆرشی «بیه‌نافه‌رید» و «ئاستازیس»‌دا ده‌رکه‌وت به‌لام هه‌ر دوو شۆرشه‌که‌ له خۆیندا گه‌وزا. پاش هاوکاری نه‌بوو موسلیمی خوه‌راسانی له گه‌ل عه‌باسیه‌کان و تیک‌شکانی ئومه‌ویه‌کان و پاشان کوشتنی نه‌بوو موسلیم میه‌رپه‌سته‌کان له‌و ده‌رفه‌ته‌ که‌لگیان وه‌ر گرت و که‌سگه‌لێک هه‌ستان و وتیان پۆچی خودا له نه‌بوو موسلیم‌دا بووه‌ و نیستا هاتۆته‌ جه‌سته‌ی ئیمه‌وه. شورشگه‌لیکیان رێک خست که ئه‌وانیش سه‌ر نه‌که‌وتن. له کوردستانی باکوور و به‌شی له باشووردا، میه‌رپه‌ستی وه‌کوو خۆی به‌لام به‌ ناوی ئیزدی مایه‌وه. له جینگا‌کانی‌تری کوردستاندا میه‌رپه‌سته‌کان هاتن تا هه‌ژاندنی دنیای ئه‌و زه‌مانه‌ به‌ ده‌س نیس‌لام له چوار چیه‌وی ناینی خۆیاندا بگه‌نجینن به‌و مه‌رجه‌ی که

چوارچیتوه و بنه‌مای ناینه‌که‌یان (ته‌جه‌للای خودا له‌سه‌ر زه‌وی و دوونادوون) له‌ ده‌س نه‌چی. یه‌که‌م نیسلا‌میان ره‌کوو دینه‌کانی‌تر که‌ هه‌ر گه‌لاله‌ و ویستی خودایه‌ قبوول‌ کرد. نه‌و شتانه‌ی له‌ قورئاندا‌یه به‌ جینگای ته‌فسیر ته‌ئویل کرا. پی‌نغه‌مبه‌ری نیسلا‌م (د-خ) یان وه‌کوو هه‌ناردراوی خودا بۆ فیرکردنی «شه‌ریعه‌ت» قبوول‌ کرد. ته‌گه‌ر ته‌م دینه‌ گه‌وره‌ هه‌ر ویست و گه‌لاله‌ی خودایه‌ جا له‌و زه‌مانه‌دا ته‌جه‌للای خودا کی‌ بووه‌. ته‌م که‌سه‌ جگه‌ له‌ عه‌لی کو‌ری نه‌بوو تالیب (د-خ) که‌ له‌ گه‌ل‌ دوژمن و چه‌وسینه‌ری نه‌وان واته‌ ئومه‌ویه‌کاندا شه‌ری کرد و کو‌ره‌کانیشی هه‌ر له‌م پینگادا کوژران که‌سی‌تر نه‌بوو. جا لق‌گه‌لیک له‌ ئیزدیه‌کان جو‌ی بوونه‌وه‌ و به‌ ته‌جه‌للای خودا زانینی عه‌لی فیرقه‌گه‌لیکی‌تر له‌ میه‌رپه‌رستی به‌ ناوگه‌لیکی‌تروه‌ به‌لام به‌ پاراستنی چوارچیتوه‌ی میه‌رپه‌رستیه‌وه‌ پینکه‌هاتن که‌ له‌ میژووی نیسلا‌مدا به‌ هه‌له‌ به‌ «غوللاتی شیعه‌» ناسراون. وتمان شیعه‌ی راسته‌قینه‌ هه‌ر له‌ زه‌مانی عه‌لیه‌وه‌ پینکه‌هاتن و لقه‌کانی تا ناخر و نوخری سه‌ده‌ی دوو و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی سینی کوچی له‌ عه‌ره‌به‌ستان و ئیراقدای پینکه‌هات و به‌ ئیران و جینگه‌گه‌لی‌تردا بلاو بۆوه‌ به‌لام نه‌وه‌ی که‌ به‌ غوللاتی شیعه‌ ناسراون له‌ کوردستان به‌تایبه‌ت له‌ کوردستانی باشوور و پۆژه‌ه‌لات، له‌ پۆژه‌ه‌لاتدا به‌تایبه‌ت له‌ کرماشان و هه‌ورامان و لو‌رستاندا پینکه‌هات و راگه‌یه‌نه‌ره‌کانیان بۆ ناوچه‌گه‌لی‌تری ئیران وه‌کوو گیلان و هه‌مه‌دان و ئه‌سه‌فه‌هان و ره‌ی (تاران) و... چوون. له‌ ناوچه‌گه‌لی‌ ماد که‌ ناوه‌ندی گه‌وره‌ی میه‌رپه‌رستی بوو ناوچه‌گه‌لی‌ به‌رزنجه‌ تا هه‌مه‌دان هه‌ره‌ گرینگ بوو.

به‌رزنجه‌ ته‌عریب کراوی «به‌رزینگه‌» به‌ نه‌ویستایی واته‌ جینگای «به‌رزه‌»کان. به‌رزه‌، یان به‌ دایژیک‌تری نه‌ویستایی «به‌رزه‌نگه‌» ناوی عه‌شایه‌ری هه‌ره‌ به‌ هیزی کوردی زه‌مانی ساسانیه‌کانن که‌ پاش نیسلا‌م به‌ ناوی عه‌شایه‌ری به‌رزه‌نگه‌هانی و به‌رزنگانی و به‌رزینگانی له‌ باشووری ئیران واته‌ فارس و کرماندا پۆلی هه‌ره‌ گه‌وره‌یان گیترا (ب.ب میژووی فارسنامه‌ی ناصری) و میژووی (تاریخ نیسته‌خری). لق‌گه‌لی‌ ته‌م عه‌شایه‌ره‌ له‌ چوار پارچه‌ی کوردستاندا هه‌ن. به‌رزان و خانه‌دانی به‌پۆزی «به‌رزانی» (بارزانی) و شاری «به‌رزه‌» که‌ گه‌شتیار و میژوونووسه‌ عه‌ره‌به‌کان ناویان هیناوه‌ و له‌ نزیک‌ی سه‌قزی ته‌مپۆدا بووه‌ و کینه‌کانی «بارز» له‌ کرمان و باشووری پۆژه‌ه‌لاتی ئیران و... یادگاری ته‌م هۆزن. جا به‌رزنجه‌ و هه‌ورامان و کرماشان و هه‌مه‌دان و لو‌رستان ناوندگه‌لیکن که‌ له‌وانه‌دا میه‌رپه‌رستی به‌ نه‌و شته‌ی که‌ به‌ هه‌له‌ ده‌لین غوللاتی شیعه‌ گو‌ردرا. له‌ ناو ته‌مانه‌دا نیسما‌عیلیه‌ی دوا‌ین دۆبه‌ری و شه‌ری زۆریان له‌گه‌ل‌

حکومەتە سونییەکانی بەغدا و ئێراندا کرد تا ناخری بە دەست هولاگوو خانێ موغول قەلاکانیان لە قەزوین و گیلاندا روخواو پاشماوەکانیان بۆ هیندرستان هەلاتن کە ئیستایش کە مینەییەکیان لەوی ماوەتەو. رێبەڕانی ئەم فیرقە لە عاریف و رۆشنبیرە ئێرانییەکان بوون کە لە ناویاندا میهریەستی وەکوو رەوتیکی عیرفانی و رۆشنبیری تا پاش نیسلام درێژەی پەیدا کردبوو. و لە ژێر کاریگەری راگەییەنەرە کوردەکاندا بوون. ئەگەر لە ئەدەبی فارسیشدا عیرفانی توندڕەوی و پەجەتەیی و جوددی هەییە ئەوێش هەر لەم سەرچاوەوە پینکەتوو. لە رەوتی میتروو لە گشت کومەلگا فینودالیەکاندا لە بەرانبەر دینی دەسەلاتەو رەوتیکی سۆفیگەری و عیرفانی هەبوو. لە ئێراندا جگە لە کوردستان ئەم رەوتە میترائیسم بوو بەلام نە وەک دین بەلکەو وەکوو پڕۆسەییەکی عیرفانی. ئەدەبی عیرفانی پاش نیسلامی ئێرانیش پاش سەدەیی شەشی کۆچی شوینەواری ئەم رەوتەیی پیش نیسلامە. ئەگەر کەسانی لایان وایە کە سۆفیگەری و عیرفان سەرچاوەگەلی نیسلامی هەییە هەرگیز ناتوانن عیرفانی توندڕەو کە عەقیدەیی بە یەک بوونی ئافرێنەر و ئافرێنراوە بە نیسلامی بزائن. ئەوێ کە بە شیعەیی زیدەرۆیی کەر ناسراوە نە تەنیا لە گەڵ شیعەیی راستەقینە کە یەکی لە لقەکانی نیسلامە بەلکەم بە گشتی لە گەڵ نیسلام و جوو و زەرەدەشتی دا جیاواری بنەرەتی هەییە (بەلام دژبەری و دژایەتی نیە). نیسلام و جوو و زەرەدەشتی نیلاهیاتیان جیاواری ئەوتۆیی نیە. پێوەندی ئافرێنەریش لە گەڵ دیارەیی شەر (شەیتان) لە هەر سێ دیندا زۆر لە یەک نزیکن. ئەهەریمەن یان شەیتان یان ئیبلیس لە هەر سێ نایندا ئافرێنراوی خودایە. لە هەر سێ دا ئافرێنەر مۆتلەقە و لە گوینی مادە نیە. لە هەر سێ دا دوونادوون نیە یان لە هەر سێ تەجەللای ئافرێنەر لە مۆقدا شتیکی ناپاراستە. ئەوانە کە لەو سێ دینەدا ناپاراستە لە بنەماکانی میهریەستی و دینە کوردییەکان و ئەوانەن کە بە غوللاتی شیعە ناسراون. بەم هۆییە نازناوی شیعە بۆ ئەوان دروست نیە.

وتمان پاشماوەیی میهریەرستگەل یەک دوو سەدە پاش نیسلام لە ئیزدی جوئی بوونەو و بەهۆی گۆرانکاری بە هیژی نیسلام بەو قەناعەتە گەیشتن کە نیسلامیش وەکوو دینەکانی تر دینی خوداییە و لە کاتی پینکەتانی نیسلامدا هاتنە خوارەو یەکی تری تەجەللای خودا رووی داو. و ترا لە سەرەتای درووس بوونی نیسلامدا عەلی تەجەللای خالق بوو و بۆ رزگاری مۆق خۆی و پاشان کۆرەکانی بوون بە قوربانی رزگاری مۆق. پاش ئەوانیش نیمامگەلینگی تر هاتن کە ئەوانیش

تهجه لای خودا بوون. جگه له نیمامه کان کهسانی تریش وه کوو تهجه لای نافرنه له زهویدا پهیدا بوون.

بهلام له غهزا و هیرش کردنه سهر به دوور نه مان و له بواری زهمانیشدا له تیراندا له بهرانبهر شیعی نیمامیه و له کوردستاندا له بهرانبهر سوننه دا توانه وه و تیستاش ئه م توانه وه ههر بهرده وامه. ههروه ها که ئیزدی له کوردستانی باکوور و باشووردا بههزی غهزاگه لی پهیتا پهیتا پرووی له که م بوونه وه نا، غوللاتیش ههروه ها له که م بوونه وه دان. حکومه تی کوردستانی ده بی بۆ بهرگری له له ناوچوونی ئیزدی و عه له ویه کان که میرات هه لگرانی ئاینی کۆنی کوردن ههنگاو بنی.

میژوونوسه نیسلامیه کان و ئه وانه ی دهره وه به تایبهت «پیتروشوفسکی» که کتیبی هه ره به نرخ «نیسلام له تیراندا» ی نووسیوه نیسماعیلیه به شیعی زیده رۆزی که ر نازانی. بهلام به پی پی هه ندی به لگه و «ته تویل» کان لقی نه زاری و قیرمه تی شیعی نیسماعیلی، ده توانین نیسماعیلی دواین وه کوو غوللات دابننن. بۆ ئه م گریمانه له پیشدا هه ندی به لگه م له «ئه لکامیل» و وه فیات... و سیاسه تنامه و... م کۆ کرده وه بهلام پاشان سه رنجم راکیتشرایه سهر کتیبی هه ره زانایانه ی «بابه کی خوهره م دین» له خوا لیخۆشبوو «سه عیدی نه فیسی». ئه م به ریزه ره جی زۆری بۆ وه ده ست خستنی ده ق و بابته سه بارته به خوهره م دینییه کان و له پیته وندی له گه ل ئه واندا نیسماعیلیه کیشاوه. ئه و شت گه له که من له هه ندی سه رچاره دهرم هینابوو ئه و به ریزه به وردیینی زۆرتروه سی سال پیش من هه ولی له سه رداوه. ئه وه ی که سه بارته به گریمانه که ی نیمه یه له به ره مه ی توژیینی ئه و به ریزه که لک زه رده گرین:

«خواجه نیزاهمولولکی تووسی» له کتیبی «سیاسه تنامه» له سه ده ی شه شی کۆچیدا ده لی... لیته ره و روون بۆ وه که بناغه ی ئاینی مه زده ک و خوهره م دین و باتنی گه ل (مه به ستی نیسماعیلییه که قورنان ته نویل ده کهن) یه ک شته. له پیشدا خو یان به راست ویزی و لایه نگری و خوشه ویستی ئالی ره سوول (د-خ) ده ناسینن تا خه لک راوکه ن. پاشان که هتیزان گرت تیده کۆشن که ئومه تی ره سوول له خشته به رن. کتیبی ناوبراو. ل ۲۳»

ئه مه دورسته که بناغه ی خوهره مدینی و نیسماعیلییه ی دواین یه ک شته. ئه گه ر خوهره مدین به پاشاوه ی ئاینی مه زده ک بزاین که له زه مانی فه یروژ و نه نه وشیه واندا دینیکی تازه ی هینا، بههزی

لێكچوونی زۆری خوهرم دینی له گهڤ میهرپهرستیدا من بهر قهناعهته گه یشتووم خوهرم دینی پێوهندی به ئایینی مهزده كهوه نیه.

خوهرم دینی وهكوو میهرپهرستی به دوونادوون و تهجهلای خودا له رېبهپانی ئایینی دا باوهری ههیه كه نهوانه له مهزده كیدا نیه. نیلاهییاتی مهزده كسی وهكوو ئایینی مانای زۆتر بۆ لای دوانه پهرستی ده كیشری بهلام هیچ میژوو نووسینك گوزارشتی له دوانه پهرستی خوهرم دینییه كان نه داوه. لێكچوونگهلی خوهرم دینی و غوللات و ئیزدی نهونده زۆره كه گومانای تیدا نه ماوه كه ههر سێ یهك سهرچاوه یان ههیه و نه وهش میهرپهرستیه نه مهزده كی. ماموستا نه فیسی نووسهری ناوبراو پاش خویندنی به رهه می میژوونووسان ده ئی «هه ندی میژوونووس خوهرم دینایان له مهزده كی گه ل و هه ندی له باتنی گه ل و ئیسماعیلیه یان زانیوه و هه ندی له لقه كانی موسلمیه یان نه بوو موسلمیه و هه ندی كی تر له غوللات یان غالییه ده زانن. ل ۲۲ كتیسی ناوبراو». نه وهی كه ماموستا نه فیسی پاش توژی زۆر په ی پێ بردووه ههر ئه مه یه. به پاستی بۆایه؟ ئایا بنه مایه كی هاوبهش بۆ نه و فیرقه گه له نیه و نه بووه؟ ماموستا له دره یژده دا ده نووسی «به لام نه و شته ی كه لیتره دا پاسته نه وه یه كه خورهم دینه كان به دوونادوون و هاتنه وه ی گیانه كان (له جهسته گه لیتره دا) باوهریان بووه. وهكوو مهزده كی گه لیش هه ندی شتیان هاوبهش و جهلال زانیوه ل ۲۲ كتیسی ناوبراو» باوهر به ته ناسوخ و دوونادوون بناغه ی میهرپهرستی و ئیزدی و غوللاته. میژوونووسان و ئاین ناسان نه یان نووسیوه كه مهزده كی گه ل به دوونادوون باوهریان بووه. لێكچوون له نیوان خوهرم دینی و غوللاتدا نه وهنده زۆره كه هه ندی میژوونووس له گهڤ یهك تیه كه لاریان ده كه ن. ماموستا نه فیسی ده نووسیت «ئیمام نه بوخه سه نی ئه شعهری پیشه وای ئه شعهری گه ل له كتیسی مه قالاتوئیسلامیین و ئیختیلافوئوسلمین دا ده ئی. هه ندی وتویانه كه ئیمامه كان موعه جیزه یان هه یه و فریشته گه ل دینه لایان ئه مه وته ی هه ندی له رافزی گه له... به شی له مانه كه خوهرم دینه كانن تا پاره یه ك پیتش ده چن كه ده ئین پاش موحه مه د (د-خ) پیتغه مبه رگه لی تریش دین و شۆنی ناقرتی ل ۲۴ كتیسی ناوبراو». دیاره كه له نیوان خوهرم دینی و غوللاتدا چه شنی باوهرمه ندی به ولایه ت هه بووه كه ئه شعهری تووره كردووه. هه لبه ت ئه م باوهرمه ندیه به وه لی یان قوتب و سیمورغ له فه لسه فه ی سوه ره وه ردیدا و عیرفان و به گشتی له میهرپهرستیدا بنه مایه. له ئاوه زی سووردا سوه ره وه ردی وتبووی زه مین هیچ كات له سیمورغ خالی نامینی و په ی تا په ی تا له تووبا (خۆر) وه سیمورغ دیته سه رزه وی. ماموستا نه فیسی نووسیویه «سه یید مورته زا بن داعی

حه‌سه‌نی رازی له کتێبه‌که‌یدا، ته‌بسه‌ره‌تول... سه‌باره‌ت به‌ فرقه‌گه‌لی نه‌بوو موسلمیه‌ ده‌لی: فرقه‌یه‌که‌تر له‌مانه‌، ره‌زامیه‌، یه‌. نه‌مانه‌ ده‌لێن موحه‌مه‌د کو‌ری عه‌لی (د-خ) وه‌سیه‌تی بۆ کو‌ره‌که‌ی ئیبراهیم کرد چون نه‌بوو موسلم راپه‌ری له‌گه‌ژ نه‌ودا‌بێ. به‌ خه‌لك ر‌اگه‌یه‌نن كه نه‌بوو موسلم خاوه‌نی مو‌عجیزه‌یه‌ (وه‌كوو ره‌سوول) نه‌مانه‌ پێیان ده‌لێن خو‌پره‌میه‌یه‌. نه‌لوقه‌ننه‌ج له‌مانه‌ بوو ر‌ایگه‌یاندا كه پ‌ۆحی نه‌بوو موسلم له‌ جه‌سته‌یدا‌یه‌ و نه‌و خودا‌یه‌. ر‌اگه‌یه‌نراوه‌که‌ی برده‌ شاری «که‌ش» (له‌ سه‌رووی چۆمان باکو‌ری پ‌ۆژه‌له‌اتی ئی‌ران) ل ۲۵ و ۳۶) ر‌اگه‌یانندی ته‌ناسوخ، گیانی که‌سێک له‌ که‌سێکی دوا‌یی‌دا یان ته‌جه‌للای خودا له‌ که‌سێک‌دا وه‌کوو ر‌اده‌یه‌کی سه‌رت‌ر له‌ وه‌لی و قوتب هه‌ر باوه‌ر‌گه‌لی کاکه‌یی و بنه‌مای میه‌رپه‌رسته‌یه‌.

نی‌مام جه‌عفهری سادق (د-خ) له‌ مه‌دینه‌دا بوو. بازه‌ر‌داری نه‌و و شیعه‌گه‌لی راسته‌قینه‌ی‌تر له‌ بنه‌مای باوه‌ر‌کانیا‌ندا له‌گه‌ژ سونه‌کان جیاوازی نه‌وتو‌یان نیه‌. جیاوازی ته‌نیا له‌ جی‌تشی‌نی پێغه‌مبه‌ر‌دا‌یه‌. سه‌ببی سی‌ خه‌لیفه‌ی پ‌اش پێغه‌مبه‌ر له‌ شیعه‌ی کیسانیه‌ و زه‌یدیه‌دا نه‌بووه‌ و له‌ نی‌مامیه‌ش‌دا شتیکی تازه‌یه‌ که‌ له‌ زه‌مانی شانیسماعیلی سه‌فه‌ری‌دا، داها‌ت. غوللات له‌ هێتانه‌ سه‌رکاری سه‌فه‌ویه‌کان‌دا ده‌ستی بال‌ایان هه‌بوو. هه‌رچه‌ند غوللات تینکو‌شانی زۆریان بۆ سه‌رکه‌وتنی سه‌فه‌ویه‌کان کرد به‌لام به‌ دوو ه‌زکار شیعه‌ی نی‌مامیه‌ بوو به‌ ناینزای فه‌رمی ئی‌ران. یه‌که‌م، ناینی غوللات زۆتر له‌ ته‌ریقه‌ت ده‌چی نه‌ک دین. دووه‌م، باوه‌ر‌مه‌ندیگه‌لیان د‌ژ به‌ سیسته‌می ئابووری و رامیاری نه‌و کاته‌یه‌. باوه‌ر‌پیان به‌ بر‌ایه‌تی و وه‌ک یه‌که‌بون هه‌یه‌ که‌ نه‌مه‌ له‌ سیسته‌می پادشایی و ده‌ره‌به‌گایه‌تی‌دا ناگو‌نجی. هه‌ر نه‌م دوو ه‌زکاره‌ وای کرد که‌ له‌ پیش نی‌سلام‌دا میه‌رپه‌رسته‌گه‌ل و پ‌اش نی‌سلام نێز‌دی و غوللات و خو‌په‌مدینی نه‌توانن سیسته‌میکی حکوومی له‌سه‌ر کومه‌لگای ده‌ره‌به‌گایه‌تی پێشکه‌ش‌که‌ن. له‌ گشت شۆر‌شه‌کانیا‌ندا خه‌لکی چه‌وساره‌ لایه‌نگریان بوون به‌لام کاتێ هێزبان ده‌گرت ده‌ره‌به‌گ و خان خه‌یانه‌تیا‌ن پیا‌ن ده‌کرد و تینک ده‌شکان. ته‌نیا حکومه‌تی که‌ له‌مانه‌ پینکه‌هات قرمه‌تیه‌کان بوون له‌ «به‌حه‌رین»‌دا که‌ سوسیا‌لیزمینیکی کشتو‌کالیا‌ن دامه‌زراندو پ‌اش ساوه‌یه‌ک حکومه‌ته‌که‌یا‌ن گو‌ر‌درا به‌ ده‌ره‌به‌گایه‌تی و تینک‌شکان. له‌ زه‌مانی نه‌بوو موسلمی خو‌ه‌راسانی‌دا عه‌بباسیه‌کان و له‌ زه‌مانی سه‌فه‌ویه‌کان‌دا شیخ هه‌یدەر و شانیسماعیل له‌ هێزی نه‌وان که‌لکیان وه‌رگرت به‌لام به‌شیا‌ن له‌ ده‌سه‌لات‌نه‌درا. هه‌ندیکیان بوون به‌ شیعه‌ی دوانزه‌ نی‌مامی و هه‌ندیکی‌تریا‌ن له‌ په‌راوێز‌دا مانه‌وه‌. نه‌و کو‌ردانه‌ی که‌ بوون به‌ شیعه‌ی دوانزه‌ نی‌مامی بۆ خو‌ه‌راسانی کو‌چیا‌ن کرد. به‌شینی‌تر له‌ خینلات

ولادتییه کانی کورد له کهنگاوهر و توویسرکان و ناوچهی کولیایی و قه‌لخانی و لورستان و هه‌رمان وه‌کوو خۆ مانه‌وه.

نیسماعیلی نیران ره‌وتیکی هه‌ره به هیز بوو که فیرقه‌گه‌لی تری غوللات هاوکاریان ده‌کردن. تا زه‌مانی که نیسماعیلیه له عه‌ره‌به‌ستان و نیراقی باشووری دا بوون له‌گه‌ل فیرقه‌کانی تری شیعه‌دا جیا‌ازیان ته‌نیا له‌سه‌ر نیمام بوونی کوره‌کانی جد‌عه‌فری سادق بوو به‌لام هه‌ر گه‌یشتنه به‌غدا و باکووری به‌غدا (ناوچه کوردنشینه‌کان) له ژیری کارتیکردنی راگه‌یه‌نه‌ره‌کانی غوللاتی کوردستاندا که له به‌غدايش‌دا زۆر بوون وایان لیتهات که میژوونوسه‌کان وه‌کوو خوهر‌مدینه‌کان ده‌یان ناسینن. مامۆستا نه‌فیزی ده‌نووسی: «سه‌ید مورت‌زا بن داعی حه‌سه‌نی سه‌باره‌ت به‌ نیسماعیلیه که وه‌کوو باتنی ناویان ده‌بات ده‌نووسی، عیباده‌ت‌گه‌لی رواله‌تی (وه‌کوو نوێژ و رۆژوو...) بۆ خه‌لك و اجیب نیه.... له مانه‌ن (واته له نیسماعیلی گه‌لن) ل ۲۷ کتیبی ناوبراو».

خودی خوا لیخۆشبوو نه‌فیزی سه‌باره‌ت به‌ نیسماعیلیه نووسیویه: «بزوتنه‌وه‌گه‌لی جاویدان و بابەك (نهم دووانه خوهر‌م دینی بوون رۆحی جاویدان له جه‌سته‌ی بابەك‌دا په‌یدا بوو) وه‌کوو نه‌بوو موسلیم و بیته‌افه‌رد و موقه‌ننه‌ع و سه‌نباد و ئاستازسیس و حه‌مزه کوری نازه‌ره‌ک و عه‌بدوللا کوری ره‌وه‌نده و نه‌سحاقی تورک و مازیار و ساحیب‌وزنه‌ج و قرمه‌تیان و گرامیان و هه‌ندی له لق‌گه‌لی خه‌وارج (خه‌وارج له نیراندا له ژیر کارتیکردنی باوه‌ر‌گه‌لی نیرانی دا بوون) و سه‌ر عه‌له‌مان و سپی جامه‌گان بووه. نیسماعیلیه‌یش شۆنی نه‌وانی گرت‌ه به‌ر. ل ۲۸ سه‌رچاره‌ی ناوبراو» ته‌وه‌ی که من به‌م راستییه‌ی زیادی ده‌که‌م جگه‌ له شۆرشه‌که‌ی نه‌بوو موسلیم (که بووه هۆی رووخانی نومه‌ری و هاتنه‌ سه‌رکاری عه‌به‌باسیه‌کان) و خه‌وارج گشت نه‌و فیرقه‌گه‌له که مامۆستا نه‌فیزی ناویانی هیتنا باوه‌ریان به‌ ته‌ناسوخ بوو. پاشان لایه‌نگرانی نه‌بوو موسلیم پاش گوژرانی نه‌و هه‌ر باوه‌ریان به‌ ته‌ناسوخ و دووباره‌هاتنه‌وه‌ی نه‌بوو موسلیم بوو. جا ده‌توانین بلیین میه‌ره‌به‌رستی پاش نیسلام له شیوه و فورمه‌گه‌لی جو‌راوجۆردا له گشت نیران له‌وانه کوردستان چالاک بوو. یه‌که‌م چالاک‌گه‌ل له رۆژه‌لاتی باکووری نیران که زۆر له ده‌ریاری عه‌به‌باسیه‌کانه‌وه دوور بوو رووی‌دا. پاشان گه‌یشته رۆژاوی نیران و وه‌کوو خوهر‌م‌دینان له نازه‌ریجان و کوردستان و هه‌مه‌دان و نه‌سفه‌هاندان ده‌رکه‌وتن. پاش تیک شکانی خوهر‌م‌دینه‌کان میه‌ره‌به‌رستی وه‌کوو نیسماعیلیه ده‌رکه‌وتن تا له تاکامدا نه‌وانیش به‌ ده‌ست هولاکووخانی موغول تیک‌شکان.

خواجه نیزامولولك وهزیری نهلب نه رسه لانی سه لجوقی که به دهست یه کی له غوللاتی کورد له کوردستان له سه هه نه نزیکی کرماشاندا کوژرا ده نووسی: «هه کاتی خوهرم دینه کان ههستان باتنی گه لیش (شیعه گه لی زیده رۆیی کهر) له گه ل نه واندا یه ک بوون و ته مانیان به هیت ده کرد که بنه مای هه دوو تاین یه کی کهه. ل ۳۰ کتیبی ناوبراو». «یاقوتی حه مهوری له موعجه مولبولدان سه بهارت به شاری «بهز» له نازه ربا یجاندا ده نووسی: موحه موره (جل و بهرگ سوران = خوهرمدینان) له ویدا ده ستیان دایه شوپش و چاره ریی مه هدی «یان ده کرد. ل ۳۰». خوهرمدینه کان چاره ریی مه زه روللایان ده کرد که چه شنئ له ته جه للای زاته. غوللات نه مه دیان وه کوو مه هدی ناونا بوو.

مه هدی غوللات له گه ل مه هدی شیعه گه لی راسته قینه جیاوازی هه یه.

خوهرمدینان وه کوو غوللات به دوونادوون باوه ریان بوو «تیبی نه سیر (میژوونوسی کورد) سه بهارت به هه لئس و که وته کانی سالی ۲۰۱ ی کۆچی ده لئ له م سالداهه بابه کی خوهرمه می له سه ر تاینی جاوه دانیه شوپشی کرد. نهو له لایه نگرانی جاویدان کوری سه هل فه رمانه رهای به ز شاری نازه ربا یجانی باکووری بوو. بابک وتی رۆحی له ودا ناشکرا بووه. نه مانه له لق گه لی مه جووسن (مه جووس پاش ئیسلام به تاین دارانی زه رده شتی و میهریه رستی ده گوترا). پیارگه لیان دایک و خوشک و کچی خۆیان ماره ده کرد بۆ نهو پیتیان ده لئین خوهرمه می به دوونادوونیش باوه ریان بوو ده یانگوت رۆح له گیانله به ریکه وه بۆ گیانله به ریکی دیکه ده روات ل ۳۰ و ۳۱ کتیبی ناوبراو» «شه هرستانی نووسه ری، نه لمیلهل وه نیجه ل سه بهارت به غوللات ده لئیت: زیده رۆیی که ران هه ر کام نازناو ریکیان هه یه: له نه سفه هاندا خوهرمه مییه و کۆده کییه. له ره ی، دا مه زده کییه و سه نه داییه. له نازه ربا یجاندا، زه قوولیه و له جینگا گه لی تر «سپان سوران» له سه رووی چۆمان (باکووری رۆژه لاتئ ئیران) مویه بیه زه، (جل و بهرگ سپیان). ل ۳۰ کتیبی ناوبراو».

نه م فیرقه نائیسلامیگه له وه کوو شیعه یانی زیده رۆیی کهر که ناویان هاتووه بۆ نه وه یه که نه مانیش به مه زه روللا که شتیکی میهریه رستییه باوه ریان بووه جا باهر به تولووه ییه تی عه لی (د-خ) یش له م چوارچۆنه جودا نیه. «به وته ی تیبی نه سیر له سالی ۲۱۸ دا زۆرک له خه لکی، جبال، (کوئستانی رۆژه لاتئ دیکه) و هه مه دان و نه سفه هان و ماسبه زان (پارتزگای نیلامی ئیستا له کوردستان) و جینگا گه لیکه تر دینی خوهرمه میان قبول کردوو له هه مه داندا له شکرگایان پیک هینا. ل ۶۲ کتیبی ناوبراو». نه م جینگایانه ناوندگه لی غوللات و ئیزدین

به تاييهت جيبال و هممه دان كه وتمان رهوتگه لى پۆشنبىرى عه ينولقوزات و ... تيدا بو كه پاشان له پۆژاواى هممه دان واته كوستانى نيتوان هممه دان و شاره زورور پاشان سان سه هاكى به رزنجى له سه ر بنه ماى رهوتگه لى باوه رمه ندى پيش خۆى تايى كاكه يى (ته هلى حه ق)ى رنك و پينك كرد. لىك چوونىكى تى غوللات له باوه رمه ندى به مه زه ر و لئلايه له هه ر زه ماندا:

«مه قده سى له كتيبى، ته لبه ده ئه وه تاريخ، كه له ٣٥٥ى كۆچى دا نووسيو به سه باره ت به بابك ده ئى به باوه رى ته مانه زوى هه رگيز له پينغه مبه ر خالى نامينى. ٧١ ل كتيبى ناوبراو» سه باره ت به باوه رى خوه ر ميگه ل به دوونادوون وه كوو غوللات مه قده سى ده ئى: بابك ده يگوت رۆحى جاويدان چوه ته جه سته يه وه (٧١). «شه مسه دين ته بوو عه بدو لئلا زه هبى له كتيبى، دووه لولئيسلام، سه باره ت به بابك ده ئى: پياوئىكى هه ره نازا و دلير و هه ره تيكۆشه ر و چه په لژ بوو ده يه ويست دينى مه جووس زيندوو كاته وه ل ١١٨ كتيبى ناوبراو» دياره مه به سه ت له مه جووس زه رده شتى نيه كه دژ به دوونادوون و مه زه رولئلا بووه. مه جووس ته عريى، مه گووس، نه ويش يۆنانى كراوى «مه گو»ى ته وئستاييه كه ته مۆ به فارسى ده ئين «موغ». به پياوى تايى زه رده شتى و ميه ربه رستى هه دوو گو تراوه.

ته و قسه گه له دروسته كه بابك ويستويه تايى مه جووسى زيندوو كاته وه به لام ميه ربه رستى ماده كان ته زه رده شتى. بابك به باوه رى من ناو نيه به لكوو نازناوه. ته وهى كه له لىكدا نه وهى وشه ي بابك دا بۆم ده ركه وتوه بابك نازناوى ته و شوپشگيره به «ميژوونوسى ته رمه نى» وارداپت وارتان كه له ٦٧٠ى كۆچيدا مردوه ناوى بابك وه كوو «باب» و «بابه ن» هيتاوه. له كوردى و تازه رى دا باب و بابا و باوا به ماناى باوكى باوك و هه روه ها به باوك ده ئين كه له فارسيدا بابا و له تايى ميه ربه رستى ته وروپادا وه كوو پاپ و پاپا و پاپه سه رۆكى ستايشتگا گه لى ميه رى و پاشان له مه سيحى ته وروپادا نازناوى به رزترين پله ي پياوى تايى مه سيحيه. ده زانين پاش ئيسلام باب و بابا نازناوئى عيرفانى و دينه كورديه كانه وه كوو باوه يادگار و باوه سه ره ننگ و... مه رقه دگه لىكى زۆر له نه فغانستان و ئيران و كوردستاندا به نازناوى بابا و باب و باوه هيه. له كوردستاندا «باوه» نازناوئى خوارتر له پيره. پيريش خوارتر له «سان». نازناوى بابك كه دايبئى تازه رى و په هله وى بابيه كورديه پيه وندى قوولئى له گه ل ميه ربه رستى پيشان ده دات و نه وانى كه بابك به مه زده كيه وه گرى ده دن له هه له دان و هيج به لگه يه كيان به ده سه وه نيه. ناوى «پاپه ك» يان بابك، باوك يان خه زووره ي ته ره شتيرى بابه كانيش هه ر نازناوه و ته و سه رۆكى تايى، مه عبه دى

گه‌وره‌ی فارس له نیسته‌خردا بووه. ئیتر له میژووی پیش نیسلام و پاش نیسلام تا زه‌مانی بابه‌کی خوه‌پمدین ناوی بابه‌ک نه‌وتۆ له میژوودا نیه دیاره نه‌مه نازناو بووه. ناوی خانه‌دانی «بابان» که له کوردستانی باشووردا حکومه‌تییان بووه هه‌ر له وشه‌ی «باب» گیراوه. پاشگری «ک» له بابه‌کدا پاشگریکی نازه‌ری په‌هله‌ویه. نه‌وه‌ی که له کوردی و فارسیدا «شکسته» ده‌تین له په‌هله‌ویداوه وه‌کوو شکسته‌ک دابیژ ده‌کری جا باب و باوه و بابه و بابه‌کی نازه‌ری نازناویک بووه بۆ گه‌وره‌گه‌لی ئاین. ناوی باوکی بابه‌ک، عه‌بدوللا و براهی نه‌سحاق بووه و ناوی بابه‌ک له‌گه‌ل نه‌و ناوگه‌له‌دا ناگوغی. هه‌ندی له گه‌وره‌گه‌لی نه‌هلی حدق نازناوی باوه‌یان هه‌یه وه‌کوو، باوه‌ تایه‌ری هه‌مه‌دانی. سه‌ره‌نگ - عه‌لی هه‌مه‌دانی که‌رچه‌ک نه‌ورامی. قه‌له‌م - قه‌یسه‌ر نه‌ورامی - یادگار - ناووس - فه‌قیه - هه‌مه‌دانی - سه‌رنج که‌لاتی - حاته‌م و بوزورگ لورستانی - جه‌لیل دودانی و باوه‌ره‌تاف و ... له کاکه‌یی‌دا پیر پینگه‌یه‌کی سه‌رت‌ر له باوه‌یه. له ناو گه‌وره‌گه‌لی یارسان‌دا نزیک به ۱۰۰ پیرم بژاردووه که له‌وانه پیر بنیامین - شاریار نه‌ورامی - عه‌لی - مووسا ده‌مه‌شقی و میکائیل دۆدانی و... گرینگ‌ترین نازناو «سان» جارێ ته‌نیای هی سه‌هاکی به‌رزه‌غیه که به سولتان وه‌رگیراوه‌ته‌وه.

سه‌رنج له‌سه‌ر نازناوی بابه‌ک نزیکێ زۆرت‌ری نه‌و ئاینه به‌ دینه کوردیه‌کان و میه‌رپه‌رستی زۆرت‌ر ده‌سه‌لمیتی.

وشه‌ی خوهره‌م‌دینی له فارسی و عه‌ره‌بی‌دا وه‌کوو «خه‌رم‌دینی» به‌ ته‌شیدی «ر» یوه‌ زه‌بت کراوه هه‌له‌یه. ده‌زانین نه‌م فارسیه‌ی که نه‌مه‌رۆ له ئیتراندا قسه‌ی پێ ده‌که‌ن زه‌مانی باکووری پۆژه‌ه‌لاتی ئیترانه به‌تایبه‌ت نه‌و جینگه‌گه‌له‌یه که نه‌مه‌رۆ به‌ نه‌فانستان و تاجیکستان و هه‌روه‌ها تورکه‌منستان و قه‌زاقستان ناسراوه (که ئیستا به‌ فارسی و تورکی قسه‌ ده‌که‌ن). نه‌م زه‌مانه له پێشدا وه‌کوو زه‌مانی نه‌ده‌بی و پاشان زه‌مانی ده‌ریاری هاته‌ گوڕی. نه‌م زه‌مانه له ناوه‌وه‌ی ئیتران وه‌کوو نه‌سفه‌هان و ره‌ی و نازه‌ری‌بایجان و هه‌مه‌دان لانی که‌م تا سه‌ده‌ی هه‌شت و نوێ کۆچی له نیو خه‌لک‌دا رواجی نه‌بوو. ته‌نیا نه‌دی‌ب‌گه‌ل و کارمه‌ندگه‌لی حکومه‌تی ده‌یان‌زانی. هه‌مدوللای مسته‌وفی له کتیبی تاریخی گوزیده‌دا شیعی شاعیرگه‌لی ناوچه‌ی ره‌ی (تاران) و که‌ره‌ج و نه‌به‌هر و قه‌زوینی هیتاره که به‌ زاراوه‌گه‌لیکی ناوچه‌یین، دیاره له سه‌ده‌ی ۱۹دا هیشتا فارسی له ناوه‌وه‌ی ئیتراندا قسه‌ی پێ نه‌کراوه. نه‌وان به‌ زاراوه‌گه‌لی پاشماوه‌ی په‌هله‌وی قسه‌یان ده‌کرد که زۆر له نازه‌ری و کوردی نزیکه. وشه‌ی «خوهره‌م‌دین» میژوونوس‌گه‌لی عه‌ره‌ب و فارس له خه‌لکی

ناوچه یان بیستوهه به لآم به هۆی نه بوونی «ر» واته «ر» قه لهو، یان به وشه ی فەر ههنگنوس «موحه محمد حوسه بن خه لهف ته بریزی» له قاموسی «برهان قاطع» دا «رای سهخت» به هه له وه کوو «ر» ته شه دیدار نووسیویانه. نه گهر له مرۆقینکی لوپستانی بپرسی ناوهندی پارێزگا که تان ناوی چیه؟ ده لێ «خوه پمارا». نه گهر به توئی خوه پم به عهره بی بنوسی ده بی به «خرم» واته «خوپرم» که فونوتیکی فارسی وه کوو خوپرم دابیژی ده کات. زۆر وشه ی ره سه ن و کۆن له ژیر کاریگهری فارسی و نه لفیبی عهره بی دا گوپردراون وه کوو نه سپه هان که بووه به ئسفه هان. ته هران، تهران سه هه نه دژ، سه نه نه ده ج (سه نه ج بدنه سه ره اته نه ناوی دالی مه فتوح و «ر» مه فتوح، له سه نه نه ده ج و خوپرم دین دا) کرماشان، کرمانشاه (له ده قی په هله وی بوون ده هیش دا وه کوو کرماشین هاتوه که ته عریب کراوه به قومه سین. نه شه که وتی قوه قه لا (لای پاوه کراوه به قووری قه له. تا قوسان (واته تاقی شاه) بووه تاق بوستان و خراپ کردنی وشه گه لی په هله وی و کوردی به دهس فارسه ناشاره زاکان ئیستاش هه ره به ده وامه. وشه ی خوه پم دینیش هه روا خراپ کراوه. بی گومان مانا کردنی خوه پم دینیش وه کوو دابیژه هه له که ی هه ره هه له ده بیته وه کوو مانا کردنه که ی ئیبنی ته سیر. وشه یه کی تر که خراپ کراوه شاری «سه قز» هه. له به رد نووسراوه ی بیستووندا وه کوو سه کزه به مانای ناوهندی سه کاکان هاتوه. دابیژی دروستی خه لک واته سه قز به داخوه له فارسی دا کراوه به «سه قز» واته بنیشت.

له پارێزگای کرماشان شاری هه ره جوانی «سه هه نه» واته سه دکانی هه یه و دابیژی خه لکی ناوچه سه هه نه به ته وای دروسته که چی له عهره بی و فارسیدا کراوه به «صحنه» (سه حنه). یان کتوی هه ره بهرز و جوانی «ته له و کووه» له مازنده ران به دابیژی دروستی خه لکی ناوچه و دابیژی میژوونوس زه هیه ددین له فارسی ته مپۆدا کراوه به «علم کووه» (عه له م کووه) ته له و، له په هله وی و مازنده رانیدا به مانای هه لۆیه. ته نانهت وشه ی «ئیران» یش که له نه ویتستادا «ئیرییه نه» که دابیژی کوردی و په هله ویه و فارسیه که ی تا چند سه ده له مه و پیش هه ره ئیران بووه، چون پیتی «ئ» له عهره بی دا نیه که م که م له فارسیدا بووه به ئیران. خراپ کردنی وشه ره سه نه کان له فارسیدا وه کوو عه مد دیاره. خوه پمارای لوپی کراوه به «خوپرم تاباد» دروسته ناوای کوردی و لوپی به مانای تابادی فارسیه به لآم ئیتر خوه پم یان خوپرم به مانای خوپرمی فارسی نیه. خوه پم و خۆپم له خوه پمارادا هه ره بناغه یه له گه ل خوه پمی خوه پم دین دا، به لآم دوو دابیژه له دوو زاواهی مادیدا. خه لکی تازه ریا یان له سه ده کانی یه ک تا شه ش و هه فتی کۆچی

زمانی تازه‌ریبان بووه که به وتەمی شەمس قەیس رازی له لقه‌کانی زمانی پەهلەویسە. ئەمەری دەلێن پەهلەوی باکووری پۆژاوا که وه‌کوو کوردی پاشماوه‌ی زمانی ئەویستایسە. ئەمەری فارسە‌کان پیتی «ر»ی سەخت وه‌کوو «ئ» «ۆ» چون له‌ پیتگە‌لی عەرەبیدا نیسە دابێژ ناکەن و له‌ بیربان چۆتەوه. خە‌لکی ساکار و نه‌خوێندەوار وشە‌ی «دەریدەن» واتە درین هەر به‌ «ر»ی سەخت دابێژ دە‌کەن بە‌لام له‌ خوێندنگاکاندا وه‌کوو «ر»ی نەرم دابێژ دە‌کری چون له‌ نووسیندا ئەو دوو جوێر «ر»ییه‌ وه‌کوو یە‌ک دە‌نووسری. میژوونوسە عەرەبه‌ کانیس له‌ هەر جێ «ر»ی سەختیان بیستووێ کردووایانە به‌ تەشدید و پاشان فارسی نووسە‌ کانیس لاسایی ئەوانیان کردۆتەوه. دابێژی دروست خوهرم‌دین (رێی سەختی مە‌کسور، به‌ فونوگرافی جیهانی Xwarem یان ئەو لاتینە که کوردی و تورکی پێ دە‌نووسن Xwerim یان به‌ دابێژیکی تر خوهرم Xorm که له‌ عەرەبی‌دا و پاشان له‌ فارسی‌دا کراوه به‌ خوهرم. خوهرم له‌ فارسی‌دا به‌ مانای سە‌وزە‌لاتی و جێگای باسە‌فایه که پێتوەندی به‌ خوهرم‌دینه‌وه نیسە. میژوونوس ئیبنی ئەسیری ناوبراو که وتبووی خوهرم‌دینه‌کان چون له‌ گە‌ژ کچ و دایک و خوشکیاندا زە‌ماوە‌ن دە‌کەن (و خە‌ریکی سە‌فا کردن!) بۆ ئەوه پێیان دە‌لێن خوهرم‌دین. ئەم تواجە‌ ناڕە‌وایه له‌ لایە‌ن دوژمنە‌کانیان واتە نووسەرە موسلمانە‌کانە‌وه له‌ غوللات و باقی دینه‌کانی‌تر جگه له‌ جوو و مە‌سیحی دراوه. خوا لیخۆشبوو نە‌فیسێ سە‌بارە‌ت به‌م تواجە‌ زۆری له‌ بە‌رە‌مه‌ میژووییە‌کاندا دەرە‌یتناوه که نیاز به‌ باس کردنیان نیسە. ئەم تواجە‌گە‌ له‌ جگه له‌ دوژمنایە‌تی له‌ دابێژ و ماناکردنی هە‌له‌ی وشە‌ی خوهرم و خوهرە‌مه.

چە‌ند شاری میژووییە‌مان به‌ پاشگری «خوهره» وه‌ هە‌یه وه‌کوو ئە‌رده‌شیر‌خوهره. که پاشان بووه به‌ ئە‌رده‌شیر‌خه‌ره. که چی میژوونوس ئیبنی خوهرادبییه‌ له‌ کتیبی ئە‌له‌سالیک وه‌له‌مالیک‌دا کردووێ به‌ (آردشیر خه‌ره) = ئە‌رده‌شیر‌خه‌ره. موشە‌دد کردنی «ر» واتە پێی سە‌خت ئیستاش هە‌یه. وه‌کوو خانە‌دانی گه‌وره‌ی کورانی له‌ کوردستان به‌تایبە‌ت له‌ کرماشاندا خودی کورانیه‌کان و خە‌لکی ناوچه‌ بی‌تە‌شدید دە‌یلێن که چی له‌ فارسی‌دا پێ‌کە‌ی به‌ تە‌شدیدە‌وه دە‌لێن و له‌ سه‌ری تە‌شدید دادە‌نێن. وشە‌ی خوهرم وه‌کوو «خوهرن» به‌ فونوگرافی جیهانی Xwaren یش له‌ زاراوه‌گە‌لی‌تری ماددا هە‌یه زۆر وشە‌ی ناخ‌ر نوون گوپاوه به‌ ناخ‌ر میم وه‌کوو وشە‌ی پە‌هلە‌وی و کوردی «بان» که ئیستا له‌ فارسی‌دا دە‌لێن بام. هەر ئیستا خە‌لکی تازه‌ریبان زۆر وشە‌ی ناخ‌ر نوون دە‌کەن به‌ ناخ‌ر میم بۆ وینە به‌ مە‌سه‌له‌ن دە‌لێن مە‌سه‌له‌م یان مە‌سه‌له‌م خوهرم و خوهرن پاشماوه‌ی «خوهرنه»ی ئە‌ویستایسە (له‌م وشە‌دا «ر» بزرۆ‌کە‌ی هە‌یه) خوهرنه له‌ فارسی و کوردی

ئەمەردا دەلێن «فەر». سەرنج راکیشە کە لە فارسیشدا هەر پێ سەختی هەیه و بە تەشەبەه دەینوسن. فەر هێزێکی خودایە کە دەچیتە گیان و جەستە کەسگەلێکەرە و دەیانکاتە خاوەن کەرەمات و هێزگەلێکی تاییەت. ئەم هێزە بە گۆرە ئەرێستا لە جەستە پادشایانی کە یانی و زەرەشت و هەندی کەسی بەرچەستەدا بوو. بە وشە کەیدا دیارە کە ئە ئاینی میهرپرستیە زەرەشتیە گێراوە. «خوهرنه» ئەرێستایی دوو وشەیه «خوهر + نه» خوهر هەر خۆره. «نه» پاشگری ئاوە ئاوسازی ئەرێستایی و کوردیه کە باس کرا. وە کە لە کوردیدا دەلێن «شەرمە» پکنە و پزچنە و... خوهرنه واتە ئەر شتە کە هێز و سیفەتی خۆری پێتوێه. شتێک کە سەرچاوە کەمی خۆره. زانیمان لە میهرپرستیدا سەرچاوەی مەزھەروللاکان وە کوو سیمورغە کەمی سۆھرەوردی خۆره. وشەیی خوهرنه کە پاش تی پەرپوونی تا دوو ھەزار ساڵ لە سەردەمی ئەرێستاییەو لە ھەزار ساڵ لەمە و پێشدا وە کوو خوهرم و خۆرم لە پەھلەوی نازەری دا دایبژکراوە و ئەم وشە بەم ماناوە وشەیی یە کەمی رێتکەرەندی خوهرم دینیە. ئەک خوهرمی فارسی بە مانای سەوزە لانی و جینگای باسەفا. ئەم چەشنە توانج و تۆمەتگە لە شوینەواری لە مێژوودا زۆرە. مەسیحییەتی ئەرپوتانجی قوربانی کردنی مرۆژی لە میهرپرستان دەدا. میهرپرستگەل پێش و پاش ئیسلام بە ناوگەلی جۆراوجۆرەو بە مەلە کە تاوس داب و نەریتگەلێکیان بوو کە باسی دەکەین بەلام هیچ کات وە کوو مەرەکردنی دایک و خۆشک و ھاوبەشی لە ژندا نەبوو. میهرپرستگەلی پێش و پاش ئیسلام بە یە کسانیی و بەرپەری لە مالدبا ھاوهرپیان ھەبوو بەلام دۆژمنەکانیان تۆمەتی ئیشتراک و ھاوبەشی لە ژنیشیان داوەتە پالیان.

ھەندی نووسەری تازە پێ گەیشتوویی بەلگەیی ھاوهر پێ کراو دەلێن وشەیی خوهرم لە ناوی ژنە کەمی مەزەدە کە «خوهرمه» بوو گێراوە کە پاش مەزەدە پەرەپێندەری ئاینە کەمی بوو. ئەمە لە هیچ نووسراوەی ھاوهر پێنکراودا نیە. بەم بۆنەووە مامۆستا نەفیسش ناماژی پێ نەکردوو. میخائیل دخویە زانیە کە بەناو بانگ و بی لایەنە. ئەریش کۆ کراوەی زۆری سەبارەت بە باسە کەمی ئێمە ھەیه. ئی کەلگ وەر دەگرن: «قەرمتیان چەشنی لە سوسیالیزمی ئەرزیان لە بەحرەیندا دروست کرد. قەرمتیانی بەحرەین و فاتمیان، دخویە. وەرگێر بە فارسی موھەمد باقر ئەمیرخانی» ھەرەھا «ئیسلام دەرئێران، پتروشونسکی». دخویە سەبارەت بە قەرمتیگەل کە لە غوللاتی ئیسماعیلی بوون کۆکراوەی زۆری ھەیه بەم حالەو دەلێ «بەھۆی شارەدەوی گشتی بیروباوەریان تەنانت لە لایەن رۆشنبیرانی ئەم ئاینەو و ھەرەھا درۆ و توانجی دۆژمنەکانیانەو

ئاگاداری بەسەندەمان لێیان نیە». دڤوویە بە دروستی قەرمەتی گەلی لە ئیسماعیلیە و عەلەویگەل (غوللات) دەزانی. گشت غوللات شەجەرە نەسەببەیان دەگەینەنەو سەر عەلی (د— خ). دڤوویە لە لاپەرە ۱۳ تا ۱۸ی کتێبە کەدی دا بە بەلگەیی پیتووستەو دەسەلێتیت کە فاتی گەلی میسر و ئیسماعیلی گەلی ئێران هیچ کام لە نەو و نەتەوێ موخەمەد کورێ ئیسماعیل کورێ جە عەفری سادق نین و ئەو شەجەرە نامە گەلە گشت ساخەتە. (سەرچاوەی پێشوو)

دیارە کە سەرچاوەی غوللات، ئێران بەتایبەت مادی پۆژاوا و ئێراق و کیووەکانی پۆژەلاتی ئێراقە کە راگەینەنەرەکانیان لەم لاولا بەتایبەت لە بەغداشدا چالاک بوونە. یەکی لە هەفتەنی ئەهلی حەق «شائێبراھیمی ئیئوت» لە بەغدادا راگەینەنەری ئەم تاینە بوو کە هەر لەوێ کۆچی دوايي کردوو. «بەهلول مادی» کە لە سەرەتای سەدەیی سێی کۆچی دا مردوو ناووەکە کورێیە و لە زەمانی ھاروونەرەشیددا لە ژێر چاوەدێری دا بوو. ئەهلی حەق ئەمە بە یەکەم پێشەواو راگەینەنەری تاینە کە یان دەزانن. ئاشکرایە کە بەهلول ئەم تاینەیی دا نەهێناو و پێش ئەو کەسانی دیکە بوونە کە بە نەینی ئەو باوەرەیان پاراستوو. وتمان غوللات لە ئیزدی جوئی بۆو. بەهلول وەکوو لە رونکردنەو کەدی دا داھێناو مە ناویکی کورێیە. ئیحتیمالی ئەو دەدەم کە بەهلول یەکی لە پایەدانەراتی غوللات بیت. ئەو چەند بەیتە کە لە سەرەجامدا بە ناوی ئەووە هاتوو هەر چەند لە باری فورمەو گومانی لەسەر بەلام لە باری ماناوە نامانجی ئەوی وەکوو کەسێک کە دەبەوی تاینی ئێران و کوردان زیندوو کاتەو تێدا یە. فورم و دەستەواژەیی هەندێ لە شاعیرانی کاکەیی لە بواری زەماندا گۆرەراون. زمان کە لە بواری زەماندا دەگۆرەری و بەرەگەلی تازە ناتوانن کە لکی لێ وەرگرن جا شیعری هەندێ لە شاعیرانی کاکەیی کە بە فورم و دەستەواژەیی ئەمڕۆ نزیکن، لە لایەن دەسنووسەکانەو بۆ بەرەیی داھاتوو هەندێ گۆرەراون. ئیزدی لە زەمانی بەهلولدا وەکوو ئایتیک لە نەرمەنستان و کوردستانی باکوور و کوردستانی باشووردا هەبوو. دیارە لە کوردستانی پۆژەلاتیشدا کە گۆرەرا بە کاکەیی هەبوو ئەم تاینە زۆرتر لە لایەن کورە موسلمانەکانەو لاراز کرا. سەدان جار بە ناوی «غەزا» وە بەلام لە راستیدا بۆ تالان و دەس درێژی ھێرش کرایە سەریان. هەر ئەمیریکی موسلمان کە لە جێگایەکی کوردستاندا فەرماندار دەکرا یەکەم جار بۆ دەولەمەند و بەھێز کردنی خۆی «غەزا» یەکی وەری دەخست و ھێرش دەکردە سەر ئیزدی گەل. ناخرین عەشایەری گەورە کورە کە دەستیان لە تاینی ئیزدی ھەلگرت خێلی

دونبولى بوو. نووسهري شهرفنامه، شهرفدهدين بهدليسى كه له ۱۰۰۳ تا ۱۰۱۴ى كۆچى ميژروهكەى نووسيوه دهلى: له پيشدا سهروك گهل و عهشايهري دونبولى لهسه روهشتى ناپهسەندى يهزىدى بوون.... بهشى له عهشايهري نهوان هه لگه پانهوه و پىنگاي سونه و جهماعه تيان گرته پيش». پاشان به شه كاني تريان بوون به شيعه و بۆ زه مانىكى زۆر جكومهتى ته بريز و خۆى يان به دهسته وه بوو.

ئىسماعيلى گهلى دوايينى وه كوو ميهريه رستگهل به ئهستيره ناسى و هات و چۆى ئهستيره كاني ناسمان بۆ پيش بيىنى رووداوه كان باوهريان بوو. له م باره وه هه جوبرى شت گه لىكى نووسيوه. بناغهى ميهريه رست بوونى ئىسماعيلى دوايينى تا راده يه كى زۆر روون كرايه وه.

دخويه به هيتانى دووباره نووسيهك له كتيبى «فهزا ئىحولباتنييه»ى غه زالى دهلى «قرمته گهل به دونادوون و حلول باوهريان بوو. غه زالى نووسيوه: موخته زيد خه ليفهى عه بباسى له ۲۸۹ى كۆچيدا يه كى له سهروك گهلى قرمتهى دادگايى ده كرد لىسى پرسى تايا راسته كه وتوتوه رۆحى خودا و رۆحى پينغه مبه ران هاتوونه جهسته مه وه... و له كاره كاندا يارمه تيم ده ده ن؟ قرمتهى جوابى دايه وه نه گهر رۆحى خودا برواته جهستهى ئيمه وه بۆ تو زىانى هديه نيا رۆحى شه يتان بچيته جهسته مانه وه بۆ تو سوودى هديه؟ له وهى كه بۆ تو سوود و زىانى نيه مه پرسه...» قرمتهى گهل وه كوو ميهريه رستگهلى پاش ئىسلام به «هه زاره» باوهريان بو واته هه ر هه زار سال جارنك ته جه للاى خودا له مرؤفئىكدا ده رده كه وىت. دخويه دهلى «نزىك بوونه وهى دوو گه رۆك ئهستيرهى زوحه ل و موشته رى له يدك كه پى ده لىن «قىران» سى جۆره. نزىك بوونه وهى چكۆله كه بيست سال جارنكه. نزىك بوونه وهى ناوه نجى دووسه د و چل سال جارنكه. نزىك بوونه وهى گه وره ۹۶۰ سال جارنكه.

ئه م ۹۶۰ ساله نزىكه به هه زاره يه. ل ۷۴، قرمته تيانى به حره ين و فاقيمان، دخويه. وه رگيتر به فارسى موحه مه د باقر ئه ميرخانى» گشت غوللات باوهريان وايه له و چل سالهى ئاخري هه زاره دا ته جه للاى خودا له زه وى دا له كه سىتكدا ده رده كه وى باوه تايه رى هه مه دانى له م باره وه له زمانى باوه خوه شينه وه، دهلى:

به هه ر ئه لفى ئه لف قه ددى به رايى مهن ئان ئه لفه م كى ده ر ئه لف نامه ده سته م
واته به هه ر هه زار سالدا بالا به رزىك (پىاوئىكى به رچار) هه لده كه وىت من نه و بالا به رزمه كه
له هه زاره دا هاتووم. هه روه ها دخويه سه باره ت به قرمتهى گهل دهلى «نه وانه به لاسايى كرده وه

له دوانزه حەواری عیسا دوانزه «نەقیب» بۆ راگەیانندی باوەرگەلیان دەنێرن. بە گێڕانەوە له تەبۆلنەشراف، بە لازەریسەوه».

دەبێ بلیتین دوانزه حەواری عیسا له مەسیحیەتی ئەوروپادا خۆی لاسایی کردنەوێسە له دوانزه یارمەتی دەری میترا که وتمان دوانزه بورجی ئاسمانن. قەرمەتی گەل که لقتیک له نیسماعیلین له گەل دەزگای خەلافەتی عەبباسی دا دوژمن بوون. کاتیک له بەحرەین دا حکومەتیان پێکھێنا هێرشیان کردە سەر مەکو خانووی که عەبیان پماند و «حەجەرولنەسوەدیان» له گەل خۆیان بۆ بەحرەین برد. هەلبەت پاش ۲۲ ساڵ ناشتیا نەه پانیانەوه بۆ مەکو و له جینگای ئیستایدا دانراوه. دخوویە بە گێڕانەوه له ئەبوورەیحانی بیرونی دەلی:

«له سەرەتای سالی ۳۱۹ی کۆچی له نیو قەرمەتیاندا گوناھکاریک بە ناوی ئیبنی ئەبی زەکەریا تەماعی هەلساو وتی من خودام. خەلک بانگەوازی ئەویان قبوول کرد و ئەو خەلکی بۆ کارگەلی چەپەل هان دا. ئاگرپەرستی رایج کرد و پێنەمبەرانی رابوردووی وەکوو درۆزن ناساند... ل ۸۱ سەرچاوەی ناوبراو». میخانلیلیان دخوویە له درۆژی قەسەکانی دا دەلی «له سەدەوی چواری کۆچیدا زۆرکەس بانگەوازی حلوولی خودا له جەستەیاندا کردووه و زۆرکەسیش بانگەهێشتی ئەوانیان قبوول کردووه بەلام جینگای قەرمەتی گەل بۆ ئەم بانگەهێشتە چاکتر بوو. ل ۸۴ سەرچاوەی ناوبراو» دخوویە بە توندی دژ بەوێسە که قەرمەتیەکان هاوبەشیان لە ژندا بووه و پاش توێژینی زۆر دەنووسی بە تەواوی بەو قەناعەتە گەیشتووم که هەرگیز له نیوان قەرمەتی گەلدا شتی وا نەبووه... بە تاییبەت ئیبنی حوروقەل که زۆرتر له نووسەرانی تر له سەر ئەوان توێژینی هەیدە، گوزارشتی وای نەداوه. ل ۹۵. تەنیا «ئیبنولجەوزی» ه که دەنووسی بە هیچ قەرمەتیەک ئیزن نەدراوه ژنی له هاو ناینەکانی بشارتتەوه رەنگە قەرمەتیگەل له گەل حیحابی ژنان میمل بوونه که ئەو گشتە تاوخیان لی داون ل ۱۸۱»

دروزیبەکانیش له لئگەلی نیسماعیلی داوینین. ئەمانە کوردگەلیکن له بەرزاییەکانی جەولان (گۆلان؟) دا و ئیستا له لوبنانیشدا دیهاتگەلیکیان هەیدە. دخوویە سەبارەت بەوان نووسیویە «بە وتەي ئەوان ناسینی زاتی خودا بێ مەزھەری له ئەو ناگری ئەگینا ناتوانی بە ناسینیکی دروست له زاتی ئەو بگەیت (واتە دەبی کەسێک هەبی که خودا له جەستەي ئەودا تەجەللای کردیبت تا بەھۆی ئەووه بتوانی خودا بناسی) بەلام خودا چون میهر و بەزەیی بۆ بەشەر هەیدە حیحابی دانا تا ئیتمە ئەی بینین. هەر وەها «مەکان» یشی دانا تا له مەکانەوه

له گه لمان قسه بکات و نيمه بتوانين نه و ه کسو «وجود» بييين و هزر و ههستی کهين و بی په رستين. (واته مه کانیش ته جه لای خودایه وه کوو سوهره و هردی که ده لئی سادهش هه نووره به لام نووری که سیف و کیش دار). په رستن و زانینی گه و هیی خودا به هوی نه م حجاب و نه م مه کانه و هیه که ده توانين بييين و قسه کانی بیيين و له گه لیدا قسه بکهين. حاجیب و مه کان هه دوو به لگه ن بۆ جه ته هی مرۆڤێک که ته جه لای خودای تیدا یه. ل ۹۸ هه نه و سه رچاوه».

نه مانه که دخویه سه بارت به درووزیه کان و توویه به ته وای پيشاندهری ناینی میه په رستیه که له چوارچینوی باوهر به ته جه لای خودا بوونی عه لیه وه پارێزراوه جا با نه و هی که ته جه لای خودایه موحه مه د کورپی نیسماعیل کورپی جه عفه ری سادق بی ت یان به و ته ی قرمه تیگه ل مه هدی بی ت یان عه لی بی ت یا مه به سه ت پاراستنی چوارچینوی میه په رستی بووه. دخویه له درێژی و ته کانیدا سه بارت به درووزی گه ل ده نووسیت له زه مانی ئاده مه وه تا موحه مه د (د-خ) ته نزیل (هاتنه خواره و هی رۆحی خودایی بۆ جه ته هی کسیک) نه بوو (واته یه که م ته نزیل عه لی بوو. ته نزیلی دوو هه م ته نیا له زه مانی موحه مه د کورپی نیسماعیل کورپی جه عفه ری سادق بوو (واته موحه مه د کورپی نیسماعیل ته جه لای زاتی خودا بوو)

ته نزیل گه لی پاش نه و وه کوو خه لیفه گه لی فاتی بوون. ناخرین و شکۆدارترین ته جه لاکانی زاتی حدق له جه ته هی «حاکم» خه لیفه ی فاتی دا به دیهات. نه م حجابگه له ته نیا له ناو و جه سه ده د جیا وازیان هه یه نه گینا له راستیدا یه کن. نیزنمان هه یه که خودا به ناوی هه ر کامیانه وه بیه رستین ل ۹۸ سه رچاوه ی ناو براو» «نیسماعیلی گه ل به هه فت ته نزیل باوهر یان هه یه که ناخرینی نه وانه موحه مه د کورپی نیسماعیل. له روانگه ی درووزیانیشه وه موحه مه د کورپی نیسماعیل ناخرین ته نزیله نه گه ر گه رانه وه گه لی دیکه هه یه ته نزیل نیه به لکوو گه رانه وه و هاتۆچۆی موحه مه د کورپی نیسماعیله له جه ته گه لی ته کی تر دا.

بزانی له م نووسراوه ی خواره وه دا بنه مای میه په رستی چلۆن له چوارچینوی وشه گه لی عه ره بی و نیسلامی دا خۆی ده نوینی:

«حاکم (خه لیفه ی فاتی می که له میسر دا حکومه تی ده کرد) ده یگوت ته جه لای خودام. له ناینی نه واندا هه ر «ناتیق» (نه و هی که راسته و خۆ ته جه لای خودایه) جی دارێکی به ناوی «نه ساس» که له نه و ته نزیل (شه ریه ت) زه رده گری و پاش مردنی ناتیق ده بی ته جی تشینی. نه ساس نیمامه که پاش ناتیق شه ش نیمام دین. که خولی شه ش نه ساس ته و او بوو (به ناتیقی

پیشوو وه دهبی به هفت) ناتیقیکی دیکه واته تهجهللایه کی تری خودا پهیدا دهییت ...
 نهساس گهلی پاش عهلی ۱- حهسه ن ۲- حوسه ن ۳- علی کورپی حهسه ن ۴- موحه مهده کورپی
 عهلی ۵- جهغهری سادق و کورپه کهی نیسماعیل پتکه وه ۶- موحه مهده کورپی نیسماعیل ۷-
 عهبدوللا کورپی عهینولقه داح که تهعه بیون و تهجهللای خودایه. ل ۱۰۰ سهرچاره ی ناوبراو»
 نیسماعیلیه کان باوه رگهلی میهرپه رستیشیان له فهلسه فه ده رهینا. خودا خۆی موته قه و هیچ
 سهفته یکی نیه، (وه کور قۆناغی دوانزه هم له فهلسه فه ی سوهره وه ردیدا که ناوی نابات). «عهقلی
 کول (ناوهزی گشتی که یه کهم تهجهللای خودایه و بهرانبه ره له گه ل میترا و مه له که تاوس). ناتیق
 تهنزلی عهقلی کولله و مرۆ دهبی نهو ستایش بکات. له عهقلی کول نهفسی کول ده رکهوت
 ناتیق خودی عهقلی کولله و نهفسی کول نهساسی نهوه واته ناتیق کان یان به وتهی کاکه بی زات
 به شه ره کان هه ره عهقلی کولنن که تهجهللای خودایه. هه یولای یه کهم مه کان و زه مانه که له
 نهفسی کولله وه ده رکهوتن. له زه یش دا ناتیق و نیمام و حوججت و داعی له گه ل نه م چوار پله هاو
 پله بی هه یه ل ۱۰۰ دخویه کتیبی ناوبراو».

نیسماعیلیه ی دواینی له نیران و رۆژه لاتی ناوه راستدا په ره ی زۆری سه ند. له نیراندا له پال
 حکومه تی سه لجویه کان و خواره زمشاهی گه ل له ناوچه شاخاویه سه خته کاندایه نیمچه
 حکومه تیکیان هه بوو. له یه مه نیشدا هه ندی په ره ی سه ند «کتیبی، ته نویلوززه کات، (نه م
 کتیبه که دخویه ناوی ده بات نه م زانی هی کتیه) زۆر له و پرس و مژار گه له سه به اهرت به
 قرمه تی گه ل ده مان زانی روونی ده کاته وه «گشت حوکم گه لی قورنان به ته نویل، پواله تگه لینکه که
 له بناغه دا به فهرمان به ری ته واو له نیمام (تهجهللای خودا) حوکم ده کات. باوه ر به زیندوو
 بوونه وه ی جهسته له قورناندا به شوخی و گه مه ده زانن و ده لێن ژبانی هه تا هه تایه گه پرانه وه ی
 گیانه بۆ بناغه ی خوی (به وتهی سوهره وه ردی تیکه لآو بوون له جیهانی نوورولشه نواردا) که
 نهویش به دورنادوون ده کری موسولمانی راسته قینه که سینکه که به پوالتی قورنان و سوننه ت
 به سنده ناکات... ل ۱۰۰ کتیبی ناوبراو» سه به اهرت به هاویه شی له ما ل و دارایی دا، لقه کانی
 نیسماعیلی دواینی شی وه کور غوللات و خوهرم دینه کان و گشت لقه کانی میهرپه رستی پاش
 نیسلام پی باوه ریان بووه به لام تۆمه ت و توانجی هاویه ش له ژندا له لایه ن دۆژمه نه کانیانه وه
 له مانیش دراوه. نه م تۆمه تگه له که له خوهرم دینی و کاکه بی و غوللات دراوه من وه کور نووسه ری

نهم پەرتووكە پر باوەرم درۆیه. قەسیدە ناجوامیرانەكەى «شیخ رەزا تالەبانى» ھەر لە بەیتى
یەكەمدا دیارە كە نیفترايە:

ھەتائە ھەر وەكوو بیستوو مە بەزمى لە سالتىكا شەوى یارانى دیندار...

دیارە كە شاعیر شتیكى بیستوو. نهم شتە كە تەنیا بیسراو ھەزار سال پینش شیخ رەزایش لە
ناو موسلمانانى دەمارگرا ھەبوو. مەسیحى گەلى ئەوروپا توانجى قوربانى كردنى مرۆڤیان دەدایە
پاڤ میهرپەرستەكان بە گشتى نەتەو و ھۆنەرگەلى دوژمن بە یەك، بۆ یەكترى توانج و تۆمەتییان
ھەلدەبەست. شیخ رەزا جگە لە ھەندى تەنزى جوان لە زۆریەى شیعرەكانیدا حورمەت و ریتزدارى
پى نووسى لاتیە. تەنز و ھەجو لە گەڤ شەرە دوژمین و ناویتیكە جیاوازی ھەیە. زۆر نارەوايە تەنیا
بە بیستن، ئاینى تاكپەرستى ھار ولاتى خۆت بەو شیو ھەجوبەكى. كاكەیی لە ناوچەى كوند و
قەلخانى وزەردەلان و... ھەروەھا ئیتزیدیگەل لە ستایشتگای لا لەشدا بۆ مەلەكە تەوس
دابگە لیتکیان ھەییە بەلام نەمینۆرسكى كە بە تەواوى كاكەیی تویژین کردوو و زۆر
دەفتەرگە لیانى بۆ روسیا بردوو و نە ھیچ زانا وتویژینەریكى بی لایەن بۆ شتى وا ناماژەى
نە کردوو. دخویەى ناوبراو كە بی لایەنە شتى وای رەت کردۆتەو.

مەلەكە تەوس كە بە درۆیى باس كرا لە لق گەلى غوللاتدا بوو بەلام بۆ بەرگری لە توانجى
شەیتانپەرستى لە نەینى دا ستایشت كراو. سوھرەو رەدیش وەكوو ئەجدادى خۆى بە مەلەكە تەوس
باوەرى بوو بەلام بە شیو گەلى ناماژەیی وتوویەتى. وتمان پەرتووك گەلىكى سەمبولیكى بە
فارسی ھەییە لەوانە ناوێى سوورمان شروڤە كەردو، كە بوون تیتكە لاویك لە قەھر و نەوینە. یەكی
لەو پەرتووك گەلە «ئاوازی پەرى جەرئیل» كە دەیان لاپەرە شروڤە ھەلدەگری. لەو دەا پرسیاركەر
بە پیری دەھەم دەلی لە پەرى جەرئیل ناگادارم كە (ھەر وەھا كە وتمان جەرئیل دوونى پیر
بنیامینی كاكەیی خۆمانە كە فەلەكى خۆر بە دەستیە و جەرئیل رەنگدانەوێ ئو لە مانگدا.
مەبەستى سوھرەو رەدى لە پەرى جەرئیل نوورى خۆر و نەویش ناماژەییە بە رەجەتسى مەعنوى
خودا) «پیر وتى بزانه كە جەرئیل دوو پەرى ھەییە یەكەم پەرى راست، ئەو نوورى موتلق و
خاوینە. ئەو نوورە نوورى خودایە كە زیاد كراو بە پەر. دووھەم پەرى چەپ كە ھەندى نیشانەى
تاریكى تێدایە وەكوو لە كەییە كە لە رووى مانگدا كە وەكوو پای تەوس و ئەو نیشانەى بوونى ئەو
كە لایەنى نەبوونى ھەییە، چون بۆ لای زیاد كراوێ بوونى ئەو بروانى، بە حەق زانینى نەبوونى،

هەر ئەمە پێداویستی بوونی ئەوه. بە کورتی دوو پەر (بال)ی جەرئەیل ئەم مانای هەیه: زیادکردنی بە حق که شتیکی واقعی و راستەقینەیه و بە شیواو زانینی له نەفسی چەپی خۆیدا»
 مەبەستی سۆهرەوردی ئەوهیه فەیهزانی حق که وه کوو سەمبول له خۆزۆره دیت دوو لایەنی نورو و تاریکیه و هەر دووش وه کوو دوو بالی پەلهەر پتویست و پێداویستی یه کن و هەر دووش یه ک شتن له یه ک سەرچاوه. بوون و نەبوون یه ک هەلۆیستە و تاریکی و پووناکی یه ک شتە. سۆهرەوردی له حیکمەتولنیشراق دا دەلی «ئەوهی له نوروولئەنواروه دەرده کهوی بە شتیکی تیشکه و بە شتیکی بەرزەخگەل و مادە کیش دار و تاریکه». سۆهرەوردی ئەستیره کانی سەروو به نورو و زوی به تاریکی و مانگ به شتیکی دەزانی که هەم لایەنی نورو هەم لایەنی مادە تاریکی هەیه. جگه له مه له که تاس ئەوهی تر که له سۆهرەوردیدا سەبارەت به ناینی غوللات شیاری لیکۆلینەوهیه ئەوهیه که ئەویش وه کوو غوللات قورئان تەئویل دەکات. گشت توێژینەرانی موسلمان چون گەرەکیانە فەلسەفە سۆهرەوردی وه کوو فەلسەفە ئیسلامی له قەلەم دەن له م راستیه خۆیان گێتل کردوه. هەندی ناسیونالیستی ئێرانیش دەیانەوی بیلکینن به ناینی زۆرەشتیهوه وه کوو ئەو گشتە هەولەیه که بەرێز هاشمی رەزی داویه. بۆ ئەوه تەئویلەکانی سۆهرەوردی دەرکهوی ناچارین فەلسەفە حیکمەتولنیشراق شۆڤه کهین که زۆتر له دوو هەزار لاپەرە هەلدهگری. ئەم کاره دادەنێنن بۆ زانکوکانی کوردستان. سۆهرەوردی بۆ روون کردنەوهی فەلسەفە کهی هەندی جار به ئایه گەلی قورئان ناماژه دەکات که جگه له دوو سی ئایه وه کوو «الله النور السموات و الارض...» ئەوانهی تر بی تەئویل (نه تەفسیر) ناچەسپێ به وتەکانی سۆهرەوردیهوه.

بۆ تەئویلاتی غوللات له وانه ئیسماعیلی کتیبی «جامیعوئحیکمه تەین» له «ناسرخه سره» نووسەری ئیسماعیلی ئێرانی له سەدهی شەش و هەفتی کۆچیدا گرینگه. ئەم کتیبه به فارسی نووسراوه و به تیکۆزانی خوا لیکۆز شیبوان «دوکتور موحەمەدی موعین» و «هەنری کهربن» له چاپ دراوه پرە له تەئویلاتی غوللات. ناسرخه سره له پێش دا پاش هینانەوهی حەدیس و وتوێژی رەسوول (د-خ) له گەل چوار خەلیفەدا تەنیا «عەلی» به خاوەن هێزی تەئویل دەناسینی (ل ٦١ سەرچاوهی ناوبرا). له بەشی «اندر هینت خاصه و رسم وحد» دا پوانگە فەلسەفەیه مەششائی گەل به تەئویل له قورئانەوه دەرده خات. ئەمه بیر هینەری کاری سۆهرەوردیه و ئەمه دەسەلمینی که سەرچاوهی هەر دوو یه ک شتە. له چوار سەده پێش زاین دا مەششائی گەل و پاشان نو

نه فلاتونیه کان فەلسەفە کە بیان لە میهریه‌رستی گرت و دارشت پاش ئیسلام ئیسماعیلیه‌کانیش به هۆی لێک‌چوونی ئەم فەلسەفە‌گە‌له له‌گە‌ڵ بنه‌مای دینه‌که‌یان واته‌ میهریه‌رستیدا له‌وه که‌لکیان وه‌رگرت. سوهره‌وه‌ردی به‌ فەلسەفە‌ی مه‌شائیه‌کان ئیسرائاقی زیاد کرد و به‌ ته‌واوی فەلسەفه‌و باوه‌ر مه‌ندی نه‌جدادی کوردی خۆی پێشان‌دا. ناسرخه‌سه‌رو وه‌کوو میهریه‌رستی بۆ ده‌برینی باوه‌ر مه‌ندی ئیسماعیلی له‌ هه‌فت گه‌رۆک نه‌ستیره‌ وه‌کوو کاکه‌یی و سوهره‌وه‌ردی که‌لێک وه‌ ده‌گری: «چون ده‌بینم له‌ جیهانی واقیعدا هه‌فت نه‌ستیره‌ هه‌ن. نه‌وانه‌ی به‌ دیهاتوون له‌وانه‌ نوور و جوانی ده‌گرن. نه‌مانه‌ به‌لگه‌ن بۆ نه‌وه‌ بزاین له‌ جیهانی سه‌روودا هه‌فت تیشکی یه‌که‌مین و نه‌زه‌لی هه‌ن که‌ نه‌و تیشک‌گه‌له‌ هۆی به‌دی هاتنی تیشک‌گه‌لی مادی و جه‌سته‌یین نه‌و نوورگه‌له‌ یه‌که‌م «ئیبداع» و دووه‌م «جه‌وه‌ری عدقل» و سێهه‌م «کۆی عدقل» واته‌ عدقل و عاقل و مه‌عقول. چواره‌م «نه‌فس» که‌ له‌ عدقل پێکهات. پێنجه‌م «جدد» شه‌شم «فه‌تح» و هه‌فته‌م «خه‌یاڵ» که‌ له‌ رواله‌تی شه‌ریعه‌تدا وه‌کوو جه‌رئیل و میکائیل و ئیسرافیل و... ناسراون و هه‌فت نه‌ستیره‌گه‌لی گه‌رۆک ره‌نگدانوه‌ی نه‌وانه‌ن. ل ۱۰ - ۱۰۹ ی سه‌رچاوه‌ی ناوبراو». هه‌فت نووری نه‌زه‌لی ناسرخه‌سه‌رو هه‌ر هه‌فته‌نی کاکه‌یی خۆمان که‌ به‌ ناوگه‌لێکی دیکه‌ هاتوون. دیسان له‌ قسه‌گه‌لی ناسرخه‌سه‌رودا بناغه‌ی تاینه‌که‌ واته‌ میهریه‌رستی ده‌رده‌که‌وێت «له‌ کاریگه‌ری خۆی له‌ دروس بوونی مرۆفدا دل به‌ دیهات (ده‌زانی میترا که‌ له‌ خۆردایه‌ به‌ مانای نه‌وین و خۆشه‌ویستیه‌. میترا له‌ نه‌وێستادا میشره‌ له‌ بناغه‌ی میث به‌ مانای نه‌وین و دۆست بوون و په‌یمانی دۆستی به‌ستنه‌) و له‌ کاریگه‌ری مانگ له‌ به‌دی هاتنی مرۆفدا میتشک دروس بوو که‌ سارد و ته‌ره‌ وه‌کوو سروشتی مانگ... له‌ نێوان میتشک و دلدا پێوه‌ندی هه‌یه‌، هه‌روه‌ها که‌ له‌ نێوان مانگ و خۆردا پێوه‌ندی هه‌یه‌ به‌و چه‌شنه‌ که‌ تیشک و جوانی مانگ له‌ خۆره‌. تی‌فکرینیش سه‌رچاوه‌ی له‌ دلّه... ل ۲ - ۲۸۱ سه‌رچاوه‌ی ناوبراو».

نه‌وانه‌ که‌ ده‌لێن تاین‌زای شیعه‌ به‌ره‌مه‌می فیکری ئیترانیه‌ دروست نیه‌ وتمان شیعه‌گه‌لی راسته‌قینه‌ وه‌کوو کیسانیه‌و زه‌یدییه‌ و ئیمامیه‌ و ئیسماعیلی سه‌ره‌تایی له‌ پێشدا به‌دی هاتن به‌لام نه‌وانه‌ی که‌ به‌ هه‌له‌ به‌ غوللات واته‌ شیعه‌گه‌لی زێده‌رۆیی که‌ر ناسراون به‌ ته‌واوی روونه‌ که‌ له‌ تاینی میهریه‌رستی ناوچه‌ی ماد له‌وانه‌ کوردستان گیراون. تاین‌گه‌لی خوه‌رم‌دینی و ئیزدی و کاکه‌یی و عه‌له‌ویگه‌لی‌تری کوردستان وه‌کوو درووزی و.. و غوللاتی‌تر وه‌کوو لقه‌کانی ئیسماعیلی دراوینی و شه‌به‌ک له‌ بناغه‌ی دینه‌که‌ی‌اندا هیچ جیاوازیه‌ک نیه‌. نه‌گه‌ر جیاوازی هه‌یه‌

له ناو جامه (جسته)ی مهزه روئلاکانی پاش نیسلامدایه. نیسماعیلی دوایینی له ژێر کارتیکردنی دینه کوردیه کاندایه تاییهت کاکهیی پیتشو له زهمانی بههلوول و پیتشتردا به دیهات، پاشان له ئێران و میسر و یه مهن و بهحریندا بلاو بۆوه. نیسماعیلی دوایینی له پیتشدا وهکوو مهحفیلی تاینی له ئیتراقدا دروست کرا پاشان بوو به دین و له ئیتراندا بلاو کرایهوه و بوو به خاوهن لق گهلینکی بههیتز. «ئیبینی نه دیم» له کتیبی «ئهلفیهریست» که له وهدا له شاعر باس دهکات سهبارهت به نیسماعیلییه دهئیت «عهبدووللا کورپی مهیموون ناسراو به قهدهداح، خه لکی قوزحولعه بباس نزیکی نه هواز بوو. باروکی مهیموون لایهنگری خۆی له بانگهوازی نه بوو خه تتاب موحه مه د کورپی زهینه ب له وهی که عدلی (ر - ه) خودایه ده رخت. ئهلفیهریست ل ۳۴۸»

«مهیموون و کوره کهی ههر دوو له دێسانی گهل بوون (دێسانی به کوردی دهئین داسنی و دێسنی، له کوردستاندا زۆر بوون بهلام جگه له بهیتی سهیدهوان و شیعیری چهند شاعیریک شوینه واریانم بهدی نه کرد نه زهمانه ناوی میهرپهرستی شاراو بهوه نهوان وهکوو مانهوی و مهزدهکی و خوهرم دینی و دێسانی و ... ده ناسران» عهبدووللا بۆ ماوه یهک خۆی وهکوو پینغه مبههر ده ناساند (وهکوو مهزه روئلا دروسته) بۆ سهلمیه نزیکی حه مس (نیوان حه له ب و دیمه شق) ههلات و بانگهئیتشت که رانی خۆی هه نارد بۆ کووفه ل ۴۹ - ۳۴۸» «عهبدووللا له سالی ۲۳۷ دا نه بوو سه عید شهعرانی بۆ خوهراسان هه نارد و نهو زۆریک له شیعه گهلی فریودا ل ۳۵۱». «پیش له قهدهداح ههر لهو سهرده مه دا که سگه لیک بوون بۆ مه جووس و بۆ فهرمانه وایی مه جووس گهل تیده کۆشان. دهئین نه بوو موسلیم خوهراسانیش له وانه بوو. له وانه که بۆ فهرمانه وایی مه جووس تیکۆشا بابه کی خوهرم دینی بوو ل ۳۵۲»

ئیبینی نه دیم پاش ناو بردن له کتیب گهلی نیسماعیلییه ده ئی بۆ فیزکردنی قوتاییانی تاینی خۆیان ههفت به للاغ یان ههیه. به للاغی یه کهم بۆ قوتابی خه لکی ساکار. دووهه م بۆ نه وهی هه ندی سه رتر چوه سه یهه م بۆ نه وه سالتیکه خه ریکی فیزبوونه ... هه فته م بۆ نه وهی که خاوه نی که رامات و موکاشیفاتی گه وریه .. ل ۳۵۳» نه مه زۆر نزیکه به فیزکاری هه فته قۆناغی ستایشتگه گهلی میهرپهرستی. ئیت بۆ خوینه ری به ریز گۆمان نه ماوه که نیسماعیلی دوایینی له شیعه و نیسلام دووه وه ههر میهرپهرستییه له چوارچۆیه کی تر دا.

رهوتیکی تر که پیتو هندی زۆری له گهل میهرپهرستی ههیه عیرفانی تونده روی وه حده تی وجودیه که رهوتیکی نزیک به میهرپهرستییه. وتمان میهرپهرستی نه وهک دین به لکوو وهکوو رهوتیکی

عیرفانی و پۆشنبیری له پێش ئیسلامدا له جینگاکانی تری ئێران جگه له کوردستاندا هه‌بووه و پاشان هاتۆته پاش ئیسلامه‌وه. عیرفانی وه‌ده‌تی وجودی ده‌لتی هه‌یج جگه له خودابوونی نیه هه‌رچی هه‌یه خودا و ته‌جه‌للای نه‌وه. لق‌گه‌لی عیرفانی زۆربه‌یان خۆیان له‌گه‌ڵ ئیسلامدا رێک خست. مه‌نسوری هه‌لاج که کاکه‌یه‌یه‌کان له خۆیانی ده‌زانن و سوهره‌وه‌ردی کورد خاوه‌نی نه‌م بیره بوون و خۆیان به موسلمان ده‌زانن به‌لام ئیسلامی نه‌و زه‌مانه نه‌وانی به کوشتن مه‌حکوم کرد. ئیبنی نه‌دیم سه‌باره‌ت به مه‌نسوری هه‌لاج ده‌نووسی «به لای لایه‌نگرانی خۆی ده‌یگوت من خودام (نه‌نه‌له‌ق و تاوتنه‌که‌ی سوهره‌وه‌ردمان سه‌باره‌ت به‌و نووسی) نه‌و با‌وه‌ری به دونادوون و حلوول بوو. له به‌رانبه‌ر پادشا و فه‌رمانه‌واگه‌لدا خۆی به شیععه ده‌ناساند. له لای خه‌لکی تر خۆی وه‌کوو سو‌فی ده‌ناساند. بۆ خۆی با‌وه‌ری وابوو که ته‌جه‌للای خودایه و پۆحی خودای تیدا‌یه. کاتی که گه‌رادایان به نه‌بو‌خه‌سه‌ن عه‌لی کو‌پی عیسا. له‌گه‌ڵیدا وت و وێژگه‌ل بوو. له زانسته‌گه‌لی قورئانی هه‌یچی نه‌ده‌زانی. پێ‌وت چه‌نده له‌گه‌ڵ خاوه‌ن تیشکی هه‌ره تیشکه‌ره‌که دیتته خواره‌وه قسه‌ت کرد... له هه‌ندی نووسرا‌وه‌ی دا، خۆی وه‌کوو نو‌قم‌که‌ری قه‌ومی نۆح و کوشنده‌ی عا‌د و سه‌موود ناساندوه... ل ۳۵۶ نه‌لفیه‌ریست» نه‌و قسه‌گه‌له له زاری گه‌وره‌گه‌لی غوللاتیشه‌وه گه‌ی‌درا‌وه‌ته‌وه دیاره سه‌رچا‌وه‌یان هه‌ر یه‌ک شته. سه‌رنج راکه‌شه که ئیبنی نه‌دیم به سه‌رهاتی پاش به سه‌رهاتی نووسه‌رانی ئیسماعیلی گه‌ی‌درا‌وه‌ته‌وه. نه‌و له گه‌وره‌گه‌لی شیععی زه‌یدی و ئیسماعیلی به‌په‌رتزه‌وه قسه ده‌کات به‌لام بۆ ئیسماعیلی و مه‌نسور وای نه‌کردوه. دیاره دوو ره‌وتی یه‌که‌م ئیسلامی و دووه‌م ره‌وتی عیرفانی و غوللات سه‌رچا‌وه‌ی‌تریان هه‌بووه. مه‌نسور له سالی ۱۳۰۹ به چه‌شنیکی نامرۆقانه کوژرا.

له عیرفان و سو‌فیگه‌ری نه‌ه‌وه‌نیشدا که به ئیسلام نزیک‌تره هه‌ندی با‌وه‌رگه‌لی میه‌رپه‌رستی هه‌یه.

«مه‌ولانا جه‌لاله‌ددین مه‌وله‌وی به‌لخی» یه‌کێ له گه‌وره‌ترین و نا‌وادارترین عاریف و سو‌فی جیهانی ئیسلامه به‌ره‌می گه‌وره‌ی نه‌و «مه‌سنه‌وی» به زۆربه‌ی زمانه گه‌وره‌کانی جیهان وه‌رگه‌ی‌درا‌وه‌ته‌وه له‌وه‌دا ده‌لتی:

از جمادی مردم و نامی شدم	از نما مردم ز حیوان سر زدم
واته له ماده‌ی بی‌گیان مردم و بوومه گیا	له گیایه‌وه مردم و بووم به نازه‌ل
مردم از حیوانی و نادم شدم	از چه ترسم کی ز مردن کم شدم

له ئاژه لېوون مردم و بووم به مرۆڤ جا که ی به مردن کهم بوومه وه
بعسد از ئاتش از ملک پیران شوم ئانچه اندر وهم ناید ئان شوم

پاش مرۆڤ بوونیش له فریشته گهل تی پیره دهیم و به نهوی دهیم که له خدیالدا ناگونجی
نهمه به تهواری وه کوو درونادوونی میهرپه رستی و دینه کوردیه کانه که له لقه کانی غوللات و
عیرفانی توند په ودا هه یه. ته کامولی گیان له بی گیانه وه بۆ گیا و له گیا وه بۆ ئاژه ل و له ئاژه له وه
بۆ مرۆڤ و له مرۆڤه وه بۆ سه رتر له گهل قورئاندا ته نیا به ته نویله وه ده گونجی. له قورئاندا مرۆڤ له
ته کامولی گیا و ئاژه ل به دی نه هاتوه. رهوتی ئافراندنی ئاده م و حه وا له قورئاندا زۆر پوون و
ئاشکرایه که راسته وخۆ خودا دروستی کردوه. له قورئاندا هاتوه که خودا جیهانی له شه ش
پۆژدا ئافراند و پۆژی هه فته م له عه رشنا موسته وی بوو (فاستوی علی العرش) ئیسماعیلیه کان
(ده لێن نه وه پوواله تی قورئانه مه به ست له هه فته پۆژ هه فته هه زار ساله. به ئاشکرایه دیاره که
ئیسماعیلییه ده یه وی نه م وته ی قورئانییه له گهل باوه ر به هه زاره گه لی پیتش ئیسلام له
میهرپه رستیدا وه ک یه ک بنوینی.

له میهرپه رستی دا هه ر هه زار سال یه ک جار نه و گیانه ی که خاوه نی یه کێ له فه له کی گه روک
نه ستیره کانه بۆ بووژاندنه وه ی ژیان دینه سه ر زه وی. له شیعه ره که ی باوه تایه ردا و تمان: به هه ر ته لفی
ته لف قه ده دی به راییه ...

پوون کردنه وه کانی به شی شه شه م

۱- نه هورامه زدا، سی به شه «نه هوو + ره + مه زدا» نه هوو به مانای سه ره وه ره. له له گه ل پاشگری «ره» که یه کی له نیشانه کانی ناوه لئاری کار که ره، به مانای «سه ره» له سه ره مانای وشه ی مه زدا له نیو نه ویستانا سندا نا کوکی هه یه و زۆتر به مانای «زانا» ده زانی. به باوه پری من. وشه ی مه زدا دوو به شه بناغه ی «مه ز» له نه ویستایی دا به مانای گه ره وه یه له نه ویستادا له گه ل پاشگری ناو لئوای «نه» که باسما ن کرد واته «مه زنه» به مانای گه ره وه هدر نه وه یه که له کوردیدا ده لئین مه زن. «دا» له سه ری باسما ن کرد و یه کی تر له مانا کانی زانا یه. که وابوو مه زدا به مانای زانا یی مه زنه. مه زنه له نه ویستادا وه کوو «مه زه نگه ه» یش هاتوه.

۲- به هلوول زات میوانی کاکه یی له ناخری سه ده ی دووی کۆچی له زه مانای هاروونه ره شه یدا ده سگری کرا و له ژیر چاوه د پیری دا بووه ته م ناوه به په هله وی که خۆشکی زمانی کوردیه. ده بی به «وه هرۆد» به قاعیده ی نه ویستایی «وه ورۆزه» یان «وه وره توزه». «(زای نووک ددانی» وه وی نه ویستایی له په هله وی خۆشکی زمانی کوردیدا بووه به «ویه» و «وه ه» له کوردیدا «به ه» وه ده لئین به هرۆز، یان به هبه ه، واته زۆر چاک. که وا بوو «به ه» له وشه ی به هلوول دا پاشاوه ی «وه وو» ی نه ویستایی به مانای چاک. له کرمانجیدا وه کوو به هه داری و به هیداری ماوه ته وه.

وشه ی «روود» «رۆد» له په هله وی و «رووژه» و «ره تووژه» له نه ویستادا به مانای شتی که که هه ل ده کشی و گه ره ده بی و به مانای مندا ل به کار براوه. ته م وشه له کوردیدا به پاشگری «له» که پاشگری چکۆله یی و خۆشه ویستیه و له نه ویستادا وه کوو «ره» هاتوه له پیتشدا وه کوو «رۆژه» و پاش په ره سه ندنی «ل» له زمانه ئیرانیه کاندا، له کوردیدا وه کوو «رۆژه» و پاش سوانی «پ» به دالی موهمه له و ده غمی ته وه له بواری زه ماندا بووه به «رۆله» به مانای منالی چکۆله و خۆشه ویست. که وابوو «به هلوول» ی کوردی پاشاوه ی «وه هر وۆزه» یه که «ر» کانی بوون به «ل». له زه مانای نه ویستاییه وه تا ئیستا به م جۆره گۆرانی به سه ردا هاتوه:

و هوور وۆزه - وه هر وۆژه - به هر وول - به هلوول

ته مپوو له کوردیدا ده لئین «بالتوول» دیاره «با» هه ر گوردراوی «به ه». وه ده لئین بادینان که گوردراوی به هیدینانه و... به گشتی بالتوول به مانای رۆله ی چاکی کۆمه لگایه.

حمدوللای مستهوفی میژوونوسی سهدهی ههشتی کۆچی له لایه‌ره‌ی ١٣٧ی تاریخی گوزیده‌دا وه‌کۆو شیخ به‌هللول هیناویه‌تی و وه‌کۆو نامۆزای هاروونه ره‌شیدی زانیوه به‌لام عه‌ره‌بی نه‌بوونی وشه‌ی به‌هللول نه‌و خزمایه‌تیه به‌ درۆ ده‌خاته‌وه. له‌ چیرۆکه کوردیه‌کانی ناوچه‌ی سنهدا وه‌کۆو برای هاروونه. دیاره به‌هللول وه‌کۆو یه‌کی له‌ پاگه‌یه‌نه‌ره‌کانی میهریه‌رستی و غوللات بووه که ده‌سگی‌کراوه و له‌ به‌غداددا له‌ ژیر چاوه‌دێری‌دا بووه.

٣- توێژینه‌ری کورد کاک موحه‌مه‌ده‌لی سولتانی له‌ کتیبسی فارسی «قیام و نه‌هزه‌تی عه‌له‌ویسانی زاگروس»دا سه‌باره‌ت به‌ شه‌به‌ک ده‌نوسی:

«عه‌لانه‌ددین عه‌لی له‌ گه‌شته‌کانی خۆی بۆ کوردستان، په‌یره‌وان و فیدائی گه‌لیک له‌سه‌ر بنه‌مای مه‌کته‌بی فیکری عه‌له‌ویسانی زاگروس‌دا هه‌ن که به‌ «شوباک» (شه‌به‌ک‌گه‌ن) نازناویان ده‌رکردوه...»

به‌رێز سولتانی له‌ درێژه‌دا نووسیویه:

شه‌به‌ک فیرقه‌یه‌کی کوردی تاییه‌ته که زۆریه‌یان له‌ مووسل‌دا ده‌ژین... پیوه‌ندی به‌هێز له‌ نیوان ئه‌وان و ئه‌هلی حه‌ق‌دا هه‌یه، ... ئه‌وان وه‌کۆو به‌کتاشیه‌ بۆ (...). رێژدا ده‌نین (به‌رێز سولتانی نه‌و ناوه‌ی نه‌هیناوه) و به‌شی له‌ باوه‌ر مه‌ندیگه‌ل و نه‌ریتیانه. له‌ جه‌ژنگه‌ل و نزاکانیاندا لی‌ که‌لک وه‌ر ده‌گرن. شه‌به‌ک پیاویکی رۆحانی به‌ ناوی بابه، یان پیریان هه‌یه که لایه‌وه‌ ددان به‌ کرده‌وه‌کانیاندا ده‌نین (وه‌کۆو مه‌سیحیه‌کان که له‌ میهریه‌رسته‌کانه‌وه‌ گرتویانه) و ئه‌ویش ده‌یان‌به‌خشی. ئه‌وان سه‌باره‌ت به‌ عه‌لی زیده‌رۆبی ده‌که‌ن و له‌ نزاکانیاندا له‌ حاجی به‌کتاش و گه‌وره‌گه‌لی قزلباش (عه‌له‌ویه‌کانی ئیتران و رۆم) یارمه‌تی ده‌خوازن. له‌ نیویاندا ژماره‌ گرینگی تاییه‌تی هه‌یه و بابه له‌ کۆ بوونه‌وه‌کاندا له‌ ژماره‌گه‌لی ٤ و ١٤ و ١٢ و ٧ و ٥ و ٣ زۆر ناو ده‌بات. چل واسلان عه‌ودالنه‌ که سه‌رۆکیان عه‌لییه و له‌ هه‌ر شه‌ری دوو شه‌مه و هه‌ینی‌دا له‌ نه‌شکه‌وتی له‌ شنگاردای که سه‌رچاوه‌ی مالباتی سه‌فه‌ویه‌کانه... کۆ ده‌بنه‌وه و کاریان یارمه‌تی سته‌م لی‌ کراوانه و که‌س ناتوانی بیان‌بینی و بیان‌ناسی. به‌لام (نون دورد له‌ر) واته‌ چواره‌کان، دوانزه‌ نیمامن له‌گه‌ن پینغه‌مبه‌ر و فاتمه‌ی زه‌هرادا (د-خ). نون ئیکیلهر. دوانزه‌ نیمامی مه‌عسوومن که یه‌که‌میان عه‌لی و ئاخریان مه‌هه‌یه. «یدی له‌ر» واته‌ هه‌فته‌کان به‌ مانای نه‌مه‌یه که سه‌رۆ خوازیاری هه‌فت قۆناخه: خوازیاری ئه‌وین - ناسینی خودا. زوه‌دوته‌رک یه‌کیه‌تی - ته‌حه‌یوور - فه‌قر و له‌ ناوچوون له‌ خودادا‌یه. ناوگه‌لی وه‌کۆو مورید و قه‌له‌نده‌رو رهند و قوتب یان هه‌یه. «بیشله‌ر» پینج

كهسى «ئالى عەبا» ن كه پىنگه‌ى خوداىى تايبه‌تيان هه‌يه. «ئوچله‌ر» خودا و موحه‌مه‌د و
 عه‌ليه‌و له زكره‌كانياندا وه‌كوو ئه‌للا و موحه‌مه‌د و عه‌لى ياد ده‌كرين. كتيبيكى پيروزيان به
 ناوى مەناقيب هه‌يه كه له‌سه‌ر داب و نه‌ريتي نووسراوه و قسه‌كانى شيخ سه‌فيه‌ددين و شيخ
 سه‌دره‌دينى سه‌فه‌وى تيدايه. نه‌وان له (...). شتيك نازانن (به‌ريز سولتاني ناوى نه‌هيتاوه) و ته‌نيا
 لايان وايه كه دۆسايه‌تى له‌گه‌ژ عه‌لى‌دا هه‌ر گوناھيتك ده‌شواته‌وه. له‌ پۆژى عاشوورادا
 عه‌زادارى ده‌كه‌ن و شه‌وى ده‌ى عه‌ره‌م بۆ ريزنان پاپه‌تى ده‌كه‌ن و تا ناخري پۆژى دواى كه‌وش له
 پا ناكه‌ن. به‌و شه‌وه ده‌لئين (شه‌وى كه‌وش). شه‌وى «غوفران» يان هه‌يه كه ژن و پياو له جىنگايه‌ك
 كۆ ده‌بنه‌وه و له خوا بۆ ليخۆش بوون ده‌پارينه‌وه و ئه‌مه به رىنگايه‌ك بۆ هاتنه نيو ته‌ريقه‌تى
 سۆفيگه‌رى ده‌زانن و به‌مه «عوزرگيجه‌سى» ده‌لئين (به‌ريز سولتاني به‌م سه‌رچاوه‌گه‌له ناماژه‌ى
 كردوه: نه‌ششه‌به‌ك - فه‌ره‌ه‌نگ فه‌رق ئيسلامى - دانيره‌توله‌عارف ئيسلاميه - په‌ژوهشى
 ده‌رياره‌ى ته‌وايف غوللات له ته‌سكه‌نده‌ر ته‌سفه‌ندياره‌يه‌وه.

نه‌وه‌ى كه به‌ريز سولتاني له سه‌ره‌تادا نووسيوه تا سه‌ره‌تاي پيوژ بوونى ژماره‌كان له‌سه‌ر
 بنه‌ماى غوللات و ميه‌ربه‌رستيه. نه‌وى پاش به شيعه‌گه‌لى ئيماميه نزيكه.

بهشی ههفتهم

ههندی بیروپاو کوکراوهیتر

سهبارهت به نارهرۆکی بهشهکانی ئەم پەرتووکه

هەندى بېرپار كۆكرارهى تر سەبارەت بە ناوهرۆكى بەشەكانى ئەم پەرتووگە

هەندى مژارو كۆكرارهى تر سەبارەت بە بەشەكانى ئەم كۆتیبە هەبوو كە ئەگەر لە ناو دەقەكاندا بىم هینابا دەبوو بە هۆى شەكەتى خۆینەرانی بەرپرز. لەم بەشەدا لەگەڵ هەندى بېرپارای خۆم دەیاننوسمەوه و پاشان لەسەر وشەى مېهر و شوینەوارەكانى لە زمان و كەلهپوورى كوردىدا قسە دەكرى.

كۆتیبى هەرە زانستوهراندەى «ئەتتەنبىسە-وئەلشېراف» كە مەسعوودى مېژوونوس لە سەرەتای سەدهى چوارى كۆچیدا بە عەرەبى نووسىويه و ئەبولقاسمى پایەندە كردويهتى بە فارسى تیتدا هاتوره:

«ئىبن ئەبى تاهىر، لە كۆتیبى، ئەخبارولبەغداددا نووسىويه: لە بەغداددا لە نزىك، سرات، دىرێكى قەدىمى هەبوو. بە وتەيەك پېش پەيدا بوونى دىنى مەجووس (دىارە مەبەستى پېش فرمى بوونى ئاینى زەرپەشتیه لە سەرەتای حكومەتى ساسانیەكاندا) و دەسلاتى ئىترانیەكان لەم ناوچەدا، لەوئى بێنك هەبوو بە ناوى باغ، ل ٣٤٣) ئەمە دروستە «باغ» هەر «بەغ» لە زمانى ئارىاییەكاندا بە مانای خودایە. لە بەشى يەكەمدا وتمان كە بەغەيادىش (يادى بەغ) لە بەرد نووسراوهى بېستووندا (سەدهى پېنجى پېش زاين) جەژنى «مېترەكانە» يە. مەبەست لە بەغ مېترایە. ئەويشە پەيكەرى مېتر بوو. كە پاشان بە دەس ساسانیەكان لە نێو چوو.

دىرى بەغدا و ئەو هەموو دىرە كە لە كوردستانی باكور و باشوور و رۆژھەلاتدا هەيە و لە باكوردا پاشان بەشىكى بوو بە كەلىسا پاشماوهى مېهرپەرستیه لە رۆژاوى ئىتراندا كە لە زەمانى ئەشكانیهكاندا باوى گشتى هەبوو. لە هەموویاندا پەيكەرى مېتر هەبوو كە بەشىكى لە زەمانى دەسلاتى زەرپەشتى ساسانیەكاندا و پاشماوه كەشى پاش دەسلاتى موسلمانەكان رەكوو بتپەرستى لە نێو چوون. ناوى بەغدادىش هەر لە ناوى مېتر خودای ئارىایی و كوردیەوه گىراوه. بە قاعىدەى ئەوتىستایى دەبى بە «بەغوداتە» و بە پەهلەوى دەبى بە «بەغدادت». ستایشتگاگەلى مېهرپەرستى كە ئىستا دىرى لالەشى لى بە جى ماوه تا سەرەتای سەدهى سى زاينى كاتى

پروخانی حکومەتی ئەشکانیەکان و شەڕەکانی ئەردەشیر لە گەڵ کوردەکاندا کە لکمی لی زەر دەگیرا.

مەسعوودی دەنووسی «لە سەرکەوتنەکانی تری موعتەسەم (خەلیفە ی عەبباسی) پاش سەرکەوتنی بە سەر خورەم دینەکاندا کوشتنی جە عەفر کۆری، میهرجیشی کورد، بوو کە لە نێوان مووسل و نازەریایجان و ئەرمەنستاندا حکومەتی پێک هێنا بوو ل ۳۲۹» ئەو ناوەندە کە مەسعوودی هێناریە هەر کوردستانە. جیش عەرەبی کراوی «گیش» ی پەهلەویە (لە فارسی ئیستادا دەلێن کیش). لە ئەو ئیستادا «تکە ئینشە» کە پیتی یە کەمی بە قاعیدە سواوە. میهرگیش بە وردی بە مانای میهر دینە دیارە میهر دینی لەو زەمانەدا بە نەیتی رواجی هەبوو و پاشان بە غەزای پەیتاپەیتا کز بۆتەرە و پاشان بوو بە ئیزدی و کاکەیی و عەلەویەکانی تر.

مەسعوودی نووسیویە: «نسارا» (مەسیحیەکان) پۆژی چوارشەمە بە پۆژوو دەلێن عیسا لە چوارشەمە ۲۳ی نازاردا بە خاچ کیشراو مرد بەلام زیندوو بوو و هەلساو بۆ ئاسمان سەرکەوت. دەلێن هەر کەس لە ئاسمانەو نەپەتە خوارەو بۆ ئاسمان سەر ناکەو ئیت ل ۱۱۵» دیارە مەسیحیەکان زۆر داب و نەرتی پیتشووی خۆیان پاراستوو. ریزی چوارشەمە پیتووندی بە میهر دینی و ئیزدی و کاکەییەو هەپە و هاتنی عیسا لە ئاسمان و گەرانهوی ئەو بۆ ئاسمانی خۆر هەر هاتنە خوارەو و سەرکەوتنی میترایە لە شەوی یەلدا و شەوی نەورۆزدا کە لایەنی تری ئەو لە چوارشەمە سووری و سیتزە بە دەردایە. سیتزە بە دەر زۆر بە نەرتی درۆی نیسان نزیکە. ئەم نەرتە بە داخەرە ئیستا خراپ کراوە. ئەم نەرتە وەکوو درۆیەکی گشتی بوو ئەک هەر کەس بیەوی درۆیەک ساز بکات. زۆرتر وەکوو گالتە بوو. بۆ وینە دەیان گوت، دوینی لە فلان شار قرژال باریوە و...

مەسعوودی نووسیویە: دێسانی (لە کوردستاندا داسنی و دێسنی) پیتش مانای هەبوو چون مانای لە کتیبە کەیدا سەبارەت بە وان شتی نووسیوە» (بە داخەرە سەبارەت بە داسنی زانیاری تەواوم نیە لە ناخری ئەم بەشەدا باس دەکری).

ناسەوار و ستایشتگای میهرپەرستی لە ئیتالیا دا زۆرە. ناوی شاری میلان و میلان، عەشیرە ی گەرەری کورد گۆردراوی «میتان» . میلانی کورد لە گەڵ میتان سەرداری ئەشکانیدا پیتووندی هەپە. هەر و کە و تمان سۆران لە گەڵ سوخران یان سوهران سەداری تری کورد لە زەمانی ئەشکانیەکاندا لە پیتووندی دایە «گۆران» ییش لە گەڵ «گیتو» سەرداری ئەشکانی دا پیتووندی هەپە کە چوێتە ناو ئوستوورەو.

گۆزان به دابیتژی کون «گیتوران» به. ئەم وشە دوو بەشە «گیتو + ران» گیتوناوی سەردارە. رانە لە ئەوێستادا بە مانای حەشیمەت و لەشکرە. ران ئەمەڕۆ لە کوردیدا بە مانای رەوی ئاژەڵ بە کار دەچیت. ئەمە قاعیدەیه که ئەگەر دوو پیتی دەنگدار لە لای یەكەوه بن لە سواری زەماندا یەکیکی دەسوێ. لە گیتوراندا «ئ» سواوە و بووە بە گۆزان. وەکوو کاربەیی ئەوێستایی و ویدایی که بووە بە کارە. گۆزان بە مانای خەلک و حەشیمەتی گیتو.

روانگەیی «مینیۆرسکی لە کتیبی کورددا که تاوس و تەموزیە یەکی دەزانسی ل ۱۱۷، ۱۱۸»
هەلەیه. لەسەر ناوی ناماژەیی تاوسی مەلەک باسماں کرد.

مینیۆرسکی دەنۆوسی:

«لەو شتە سەیرانەیی که قزلباشەکانی تورکیا (بەشی) لە عەلەویەکانی کوردستانی باکوور) برۆیان پێیە ئەوێهە کەوا:

دەزانین خوا بۆیە هاتۆتە سەر زەوی که ئیش بکات. عەلی شیرە گەورەکەیی داوێ بە ڕووسیا و نیشانە سەوزەکەشی داوێ بە ئینگلیس. ئەم دووانە تورکەکان لە ناو دەبن. گەڕۆکە ڕووسییەکان لە سیواس لەوانەیان بیستوێ که لە سالانی سیبەکاندا عەلییەکی تر دەردەکەوێ. خەلکیش خۆیان نامادە کرد بوو بۆ پێشوازی ئەو. اسلام در ایران». ئەم هاتۆچۆی عەلییە هەر هاتۆچۆی میتراپە وێک زات بەشەر و زات میەمان (سیمورغ).

مەولەویش وەکوو سۆھرەوێدی بە نۆ ئاسمان باوێری هەییە:

وێ لۆلەیی لۆولەیی پێشەیی ئازای چاک یا وا وەسەرین نۆ پەردەیی ئەفلاک...

ناوی بەشی) لە ئینجیل «عەهدی عەتیق» واتە پەیمانی کۆن. وەکوو زۆر شتی تری مەسیحی هەر باوێرمەندی میتراپە. لە کاکەیی دا دەتێن بەیابەست.

وێلی دیوانە کاکەیی نیە بەلام وەکوو فەرھەنگی کۆنی گەلەکەیی بە جینگای خودا وەکوو کاکەییەکان «شا» بە کاردینی: یاشا ئەی نەردە نەشا نیم و بەخت. نەر بۆمەرگم بۆ وەرجه وادەو وخت.

لە باوێری سۆھرەوێدی لە سەرەوێ بۆ خوار ئاسمانی نۆھەم که ئاسمانی مانگە بەشیک مادەو تاریکی تێدایە لە ناینی کاکەیییدا هەر وایە بەم بۆنەرە ناوێراوێ لۆوھی حەجەر واتە بەرد. ناوی ئاسمانەکانی تر بەردگەلی قیمەتی وەکوو دوو و یاقووت و ئاقیق و...ھ.

میترا یان مەلەکە تاوسی ئیزدی و کاکەیی لە گەژ شەمشە (شەمش)ی بابلی و ئاشووری جیاوازی زۆری هەییە. (هەر چەند ئیزدیەکان ناوی شەمشەیی سوریانیان بۆ خۆر هەلبژاردوێ یان مەلەکە تاوسیش هەر ناوی سوریانیەیی یان کاکەییەکان دورنادوون و یورت و...ی تورکیان هەلبژاردوێ که باسمان کرد.

جورج کامیرون لە کتیبی «دائیرەتولە عارف فارسی» دا که بەرێز حەسەن ئەنۆوشە بە فارسی وەری گێڕاوەتەو، سەبارەت بە شەمشە هەندیکێ نووسیوێ. وەرگێتێر که خۆی ئێران ناس و ئوستوورە

ناسه له ریژ نووسه کانیدا دهلی: شه‌مشه (شه‌مش) خودای خۆره و له خودایانی سامیه‌کانه. (سامیه‌کان به‌شی له سپی پیسته‌کانن که به زمانگه‌لی فنیقی، عیلامی، نارامی، بابلی - کهلدانی - ناشووری - سووریانی - عیبری و عه‌ره‌بی قسه‌یان کردووه. هۆزه‌کانی پیش هاتنی ناریه‌کان که له زاگروس‌دا ژیاون وه‌کوو گۆتوو لولۆبی و کاس‌سۆ و هه‌رسامی ره‌گه‌زیبونه و له‌گه‌ژ فه‌ره‌نگ و زمانی کوردیدا پیوه‌ندیان نیه). شه‌مشه کورپی «سین» که خودای مانگ بووه. پاش گه‌شه‌کردنی ئابووری کشت و کال شه‌مشه به گرینگ‌تر هاته پیش چار، ئه‌و له‌گه‌ژ باوکی (سین) خودای مانگ و عه‌شته‌ر خودای زه‌وی پاشان وه‌کوو خودایانی سی دانه بوون به چینیکی خودایان. ل ۲۸» له میهرپه‌رستیدا میترا کورپی مانگ نیه. خۆریش ته‌نیا جینگای میترایه. میترا ته‌جه‌للای خودایه له زه‌ویدا نه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کی له خودایان بیت. خودایان له میهرپه‌رستی و دینه کوردیه‌کاندا جینگای نیه. کاری نازانستیانه ئه‌وه‌یه که تاینی تاک‌په‌رستی میترا‌یی و نیزی و کاکه‌یی بی‌توژی‌تی به‌سند به دینه سامیه‌کانه‌وه به‌سته‌وه. که به‌داخه‌وه ئه‌م کاره کراوه.

نوورعه‌لی نیلاهی گه‌وره‌ی ئه‌هلی حه‌قی سه‌هه‌نه له کتیبی ناسارو‌عه‌ق‌دا بۆ جه‌ژنی شاهی (جه‌ژنی حه‌قیقه‌ت) نووسیویه: «شیخ ئه‌میر» ده‌فه‌رمی: واده‌ی شاخ شمار (شه‌مار) که‌ژ ره‌م شاهۆ - نیقرار میردان، کۆه وه‌سه‌ر ئاسۆ. تا ئیستا نه‌بووه که مانگ و کیتو و که‌ل‌ره‌م له کیتوی شاهۆ‌دا له یه‌که‌م رۆژی نه‌تی رۆژووی مه‌ره‌نو‌ی‌دا رێک نه‌که‌وی ... کیتو و سه‌ر ئاسۆ له نیوه شه‌وه به دو‌اوه‌یه. به ته‌ئکید له یه‌کی له‌م سی شه‌وه‌دا ده‌بینری. ته‌نیا جارێک ده‌بینری که کیتو له‌گه‌ژ مانگ نزیک بیت. که‌ل‌په‌می شاهویش هه‌ر له‌م کاته‌دا‌یه. ل ۵۳۱»

خوینه‌ری به‌ریز له باسی ناوه‌زی سووری سوهره‌وه‌ردیدا له بیری ماره که وتمان یه‌کی له سه‌مبولگه‌لی مانگ، گاو ئاسک و که‌له. له‌و به‌یته‌دا مه‌به‌ستی شیخ ئه‌میر له شاخ شمار و که‌ژ هه‌رمانگه که له‌و سی شه‌وه‌دا له ئاسۆی شاهۆ ده‌بینری.

وتمان به‌کتاشیه‌کانی تورکیا که مه‌که‌ته‌بیککی عرفانی و عه‌له‌ویه به‌شی له غوللاتن. کاکه‌بیه‌کان ده‌لێن که حه‌زه‌رتی سان سه‌هاک مرد رۆحی چووه جه‌سته‌ی حاجی به‌کتاشه‌وه. نوورعه‌لی نیلاهی ده‌فه‌رمی «حاجی به‌کتاش هه‌ر حه‌زه‌رتی سولتان نه‌سه‌حاقه. بناغه‌کانی به‌کتاشیه‌کان وه‌کوو کاکه‌بیه. ل ۵۱۱».

«له بناغه‌دا نه‌ورۆز و پیوه‌نده‌کانی هی حه‌زه‌رتی عه‌لیه. جا ئاجیلی چوارشه‌مه سووریش به عه‌شقی عه‌لیه‌وه نزا ده‌ده‌ین. ل ۵۳۰ سه‌رچاوه‌ی پینشو» خوینه‌ری به‌ریز له باسی نه‌ورۆز و

چوارشه مه سووری پیش نیسلام له بیرى ماوه و پتوهندی چوارشه مه سووریمان له گهژ مه له که تاوس پروون کردهوه «شهیتان، بوونی له دهروهی مرۆقهوه نیه. هه ره نهفسی نامارهی خۆمانه ل

(٢٤٤)

دۆژه و بههشت له ناینه تهناسوخیه کاندایا: گیانله بهر هه ره چی پینگهی خوارتر بی رهنجی زۆرتره و هه رچی سه رتر بی رهنجی که متر و خۆشی زۆرتره. نوره عه لی نیلاهی ده فه رمی «نه گه ره به شه ره جهرمه بکری ده چیتته دونیای حه یوانیه وه... نه گه ره جهرمه ی که م بی ده بی به ناژه لی حه لال گوشت تا زووتر سه ره بری و ناسوده بکری. نه گه ره گوناهی زۆرت بی ده چیتته جه سته ی حه یوانی په سته وه ل٣٢» دیاره نه گه ره چاکه ی زۆر بی ده چیتته پینگه ی سه رتر «تا له شه نجامدا تیکه لاری جیهانی تیشکی خودایی بیته ل ٣١٢» نه مه بیره یته ره ی باوه رمه ندی میترا بی و سوهره وه ردیه که باس کرا. له ناینی کاکه بی دا وه کوو باره ی سوهره وه ردی مرۆقه له نوور دروستکراوه: «مرۆقه له چوار توخما (عونسور) خاک و باو ئاو دروست کرا، به جینگای ناگر تیشک بوو. تیشک هه ره نه و سووی خودایه که کرایه جه سته ی ناده مه وه» (هه ره نه و سه رچاره)

کاکه بی هه موو ناینه کانی مرۆقاییه تی لای به رپژه. نوور عه لی ده فه رمی: هه ره که س له سه ره هه ره باوه رمه ندیه ک بیته لامان به رپژه... کاتی نیمه هه موو که سمان وه کوو برا خۆش بویت و به هه موو که س خۆشه ویستی که ین جیاوازیه کان نامینیت ل ٣٣٦» نه و به رپژه له خۆشه ویستی قسه ده کات. وتمان یه کی له ماناکانی میهر نه وین و خۆشه ویستییه و تیشک و تاریکی گشت له یه ک سه رچارویه.

له ستایشتگاگه لی میهری که ماونه ته وه نه مانه ی خواره وه گرینگن

١- ستایشتگای سی دیر ناوی تری «دورانوورپوس» له سووریا قه راخ چۆمی فوراته ٢- والبروک له له نده ن ٣- سووفیه له بولغارستان ٤- نه کوتنیکوم له بولغارستان ٥- نیمپراتوور له کاراکالا ٦- کاپیتوولی له رۆما ٧- سووتری له رۆما ٨- سنت کلمنت ٩- دو یج نالتنبورگ له نه مسا ١٠- دوین له نه ره نه ستان ١١- گارتی له نه ره نه ستان ١٢- غاری لاله ش و دیره روخواه کانی کوردستانی باکوور و باشوور که هیشتا شیوه ی ستایشتگای میهری بی په یکه ری میترا هه یه ١٤- کرفتوو له کوردستانی به شی نیران نزیکه سه قز.

له ئەلفیهریستی نیبنی نەدییدا سەبارەت بە تەموورلێدانێ با بە کە خوەرمدینی قسە کراوه (ل ٦١٢). بە گوێرە دەفتەرەکانی کاکەیی شاخووشین و سان سەهاک تەمووری چاکیان لێ داوه. تەموور و دەف، سازی سەرەکی جەخانەکان و نەریتی دینی ئیزدی و ستایشتگاگەلی میهری بووه.

کاک موحەمد عەلی سولتانی دروست فەرموویە کە «خوررەمدینەکان، پاشکۆشتاری زۆر لە عەلەویەکاندا تواندەوه.

«فیرقە یەکی تری غوللاتمان بە ناری «موشە عەشەعیە» واتە تیشک دەرە یە. دانەرە کە ی سەید موحەمد بن فەلاح موشە عەشەعی (لە ٨٧٥ کۆچی دا مردووه) جی تیشکە کە ی «مەولاعەلی» وتی من مەزھەری خودام. لە ئەھوازە تا واسیتی گرت و تەنانەت مەر قەدی عەلی (د - خ) تالان کرد و دەیانگوت خودا نامری تا مەر قەدی هەبێ. کە سە فەویە کان هاتنە سەر کار دەولتە تە کە یان پڕوخا کەم کەم بوون بە شیعە ی دوانزە تیمامی. لە پێشدا شیعە ی زیدەرویی کەر و باوەر مەند بە دوونادوون و تەئویلی قورئان و تەجەللای خودا بوون (عەلەویان زاگروس - محمد علی سلطانی)»

فیرقە یەکی تری غوللات «حرووفیە» ن. باوەر مەندیە کانیان وە کوو کاکەییە تەنیا بە پیست و وشە گرینگی دەدەن. هەندی توێژینەر لێک چوونگە لێکیان نیتوان ئەوان و مەسیحیە کاندای دۆزیوە تەوه. ئەم لێک چوونگە لە هەل دەگەر پیتەوه بوو بناغە کە یان کە میتراییە. وتمان ناینی مەسیحی زۆرتر لە هەشتا لە سەدی نەریتە کانیان لە میترایی گرتووه. «حرووفیە پاش سەرکوتیان لە ئێراندا چوون بۆ رۆم و لە گەل بە کتاشیە کاندای تێکەلار بوون. لە سالی ١٢٤٠ ی کۆچی دا لە لایەن عوسمانیە کانسەر بە خەستی قەتل عام کران و پاشان بە نەینی چالاکیان هەبوو (سەرچارە ی پێشوو)»

مەلای جزیری لە شیعریکی دا دەلی:

من دی ژ غەفلەت جام دکەف «شاهی نەجەف» دل کرە دەف
«پۆژ» هات شەرەف ستیر بوونە خەف هەر چار تەرف نوورایە قەق
زولەت نەما، سوحدەت وەما، نووراشە مالان چوو سەما
لی ئەو دما زولف بوون جەما، هاتن سەمایێ یەک نەسەق...

ماموستا هه‌ژار به‌یتی یه‌که‌می درووس مانا نه‌کردوو. مه‌به‌ست له‌ شه‌رف، خانه‌ی شه‌رفه‌ که
پیرۆزترین خانه‌ی خۆره‌ له‌ جه‌دوه‌لی نه‌ستیره‌ ناساندا. مه‌وله‌وی ده‌رفه‌می:

ستاره‌ی تالسه‌ی مه‌ینه‌ت گه‌ازه‌که‌م
خورشیده‌که‌ی ته‌وج به‌وج ناهه‌که‌م
هانسه‌ گۆشه‌ی ته‌وج خانه‌ی شه‌رفه‌فدا
نووور نه‌فشانیشه‌ن به‌ سه‌ر ته‌رفه‌فدا....

جزیری له‌ شیعه‌ره‌کانیدا ماموستای «موراعاتی نه‌زیر». ته‌و عه‌لی (د-خ) و «پۆژ»ی له‌گه‌ژ
یه‌که‌ رێک خستوو که‌ به‌ پینی هه‌ندی ره‌وایه‌ت ده‌لێن له‌ کاتیکدا خۆر له‌ خانه‌ی شه‌رفه‌فدا بوو
عه‌لی له‌ که‌عه‌دا له‌ دایک بوو و پاش مردنی بۆ ناو خۆر سه‌رکه‌وت. مانای ته‌و دوو به‌یته
ته‌وه‌یه:

من له‌ نا‌کاو نازیم دی به‌ جامی مه‌یه‌ره‌ له‌ ده‌ستی‌دا. به‌م جامه‌وه‌ بوو که‌ عه‌لی (د-خ) دل‌ی
کرده‌ نامانج وه‌ها که‌ خۆر هاته‌ خانه‌ی شه‌رف و پۆژبووه‌و نه‌ستیره‌کان شارانه‌وه‌ و چوار سووچ
نووری نا‌قیقی سپی دای گرت تاریکی و باوه‌په‌مندی خراپ نه‌ما و قسه‌ی به‌ سه‌ر چوو. نووره
چکۆله‌کان کز بوون و بۆ ناسمان رویشتن به‌لام پاش ته‌وه‌ تاریکی که‌زیه‌کان بوون که‌ به‌رێک و
پینکی له‌و جیهانی تیشکه‌ سپی‌ده‌ هاتنه‌ هه‌له‌په‌رین.

ته‌م شیعه‌ره‌ تیکه‌لاوی و ته‌وحیدی جیهانی تیشک و تاریکی له‌ ناینه‌ کوردیه‌کاندا به‌ جوانترین
شیوه‌ ده‌گه‌یه‌نی و تمان زولف و خال له‌ شاعیرانی عاریف و سۆفیدا نیشانه‌ی جه‌لالی خودایه‌.
جزیری ده‌فه‌رمی:

سو‌جده‌یا به‌ر نه‌سه‌وه‌دان ناده‌م ب سه‌د جه‌ج نه‌که‌به‌ران

سوند ب وان زولفان و خالان هه‌ج وه‌کی بی‌ترم وه‌یه

واته‌ سو‌جده‌ بردن بو خاله‌ ره‌شه‌کان نا‌گورمه‌وه‌ به‌ سه‌دان جه‌جی ته‌که‌به‌ر، سو‌یند به‌و زولف و
خالانه‌ هه‌رچی بلێم ته‌وه‌ قسه‌ی دل‌مه‌. واته‌ له‌ رینگای ته‌وینی ته‌و که‌زیه‌ و خالانه‌وه‌ به‌ خودا ده‌گه‌م
نه‌ له‌ رینگای جه‌جوه‌ ته‌مه‌ بیره‌ینه‌ری ته‌وینی مه‌مه‌که‌ با‌سمان کرد. هه‌ر له‌م باره‌وه‌ ده‌فه‌رمی:"

مه‌ی نه‌نۆشی شیخی سه‌نه‌انی غه‌له‌ت ته‌و نه‌چوو نی‌وو ته‌رمه‌نستانی غه‌له‌ت
می‌سلی مووسا، وی ته‌جه‌للایا ته‌دی ئی تودی، کانی خه‌تا، کانی غه‌له‌ت؟

واته مه‌ی‌نۆشی و نەرمەنستان چوونی شیخی سەنعان بە دواي کچه مه‌سیحی‌دا هه‌له‌ نه‌بوو. وه‌کوو مووسا که ته‌جه‌للای توێ (خودای) له ناگردا دی ئه‌ویش ته‌جه‌للای جه‌مال و جه‌لالی توێ له کچه مه‌سیحیه‌که‌دا دی. هه‌له‌ له‌ کوێیه‌؟

وتمان هه‌ر چه‌شنه‌ باوه‌ر به‌ ته‌جه‌للای خودا له‌ دیاره‌کانی سه‌رزه‌ویدا بناغه‌ی میهره‌به‌رستی هه‌یه. به‌ به‌شی له‌ کیتوه‌کانی لوینان «جبالی که‌سه‌روان» ده‌لێن که‌سه‌روان ته‌عه‌ریب که‌راوی خه‌سه‌روانه‌ و هیکمه‌تی خه‌سه‌روانی تایبه‌ت به‌م ناوچه‌ بووه. ژێرنووسی وه‌رگیترێ ته‌ه‌سنه‌نووته قاسیمی مه‌قده‌سی «به‌پرێزعه‌لی نه‌قی وه‌زیری ل ٦٢»

پیش ئیسلام ئه‌و کیوگه‌له‌ ناوچه‌ی میهره‌به‌رسته‌کان بووه. ئه‌و به‌پرێزه‌ ته‌نیا که‌سیکه‌ که‌ هیکمه‌تی خه‌سه‌روانی نه‌نووساندوه‌ به‌ زه‌رده‌شتیه‌وه.

پاش ئیسلام ته‌نیا لق‌گه‌لی میهره‌به‌رستی وه‌کوو خوه‌رمدینی و غوللات بوون که‌ بو‌رێگاری له‌ گه‌ژن حکومه‌تی عه‌بباسیه‌کاندا شه‌رگه‌لی هه‌ره‌ مه‌زنیان که‌رد. زه‌رده‌شتیه‌کان هه‌یج بزوتنه‌ویه‌کیان له‌ میژووی ئیسلامدا گوزارشت نه‌که‌راوه.

له «تاریخ گردیزی» سه‌ده‌ی پینجی کۆچی که‌ به‌ تیکۆشانی «عه‌بدولعه‌ی هه‌یبی» له‌ چاپ دراوه‌ له‌ به‌شی جه‌ژنه‌کانی مه‌سیحی‌دا ده‌لێ یه‌لدا (شه‌وی چله‌) شه‌وی له‌ دایک بوونی عیسی‌یه. ل ٤٩٣». ئیستا له‌ دایک‌بوونی عیسا‌سی شه‌و له‌ گه‌ژن شه‌وی چله‌ له‌ دایک‌ بوونی میترا جیاوازی هه‌یه.

«گردیزی» له‌ سه‌ده‌ی پینجی کۆچی‌دا له‌ دوو نه‌ورۆز ناو ده‌بات یه‌که‌م نه‌ورۆزی چکۆله‌ (که‌ وتمان جه‌ژنی سه‌ری ساڵه‌ دووه‌م نه‌ورۆزی گه‌وره‌ که‌ رێکه‌وته‌که‌ی پوون نه‌که‌ردۆته‌وه. ل ٥١٥)» پوونمان که‌رده‌وه‌ که‌ نه‌ورۆزی راسته‌قینه‌یه‌که‌می هاوین بووه.

«ا - م - دیاکونف» میژوونووسی پووسی ئه‌ «میژووی ماده» وه‌رگیتر به‌ فارسی «که‌ریعی که‌شاره‌رز»‌دا ده‌لێ: «هه‌رۆت میژوونووسی یۆنانی ناشکرای که‌ردوه‌ که‌ نه‌ریتگه‌لی ئۆلی و موغانی مادی له‌ گه‌ژن فارسه‌کاندا جیاوازی هه‌بووه‌...»

هه‌وایه‌تگه‌لی هه‌ن که‌ فێرکه‌ردنه‌کانی فیساغورس گیواو له‌ زه‌رده‌شتی ده‌زانن. ته‌مه‌ به‌ ته‌نکید هه‌له‌یه. باوه‌رگه‌لی گنۆستیکه‌کان (سۆفیه‌کان) و نوێ ته‌فلاتوونیه‌کان له‌ گه‌ژن زه‌رده‌شتی راسته‌قینه‌دا زۆر له‌ یه‌ک دورن ل ٣٤٦» له‌ پیتشدا وتمان که‌ ماده‌کان و له‌وانه‌ که‌رده‌کان پیش ساسانیه‌کان زه‌رده‌شتی نه‌بوون. پاش هاتنه‌ سه‌رکاری ساسانیه‌کان له‌ سه‌ده‌ی سێی زایینی به‌م لاوه‌

هەر چەند کوردەکان لە ئێرەدەشێر شکستیان خوارد بەلام میهرپەرستی پارێزراو گەیشته پاش ئیسلام.

دیاکونوف دەنوسی: «هیرتل» دەلی موغانی ناوچەیی ماد چون گەشەیی زەرەدەشتیان دی (هەندیکیان) بە روالەت بوون بە زەرەدەشتی تا لە ناخەرە لە ناوی بەرن. ل ۳۴۸) (پاش ئیسلامیش ئەم رەوتە هەبوو! هاشمی رەزیش لە وەرگێرانی وەندیداد (بەشی لە ئەوئستا) دا بو پیش ئیسلام ئەم روانگەیی هەیه و ئەوندە پیش دەچیت که «موغانی مادی بە نااریایی و دوژمن دەزانیت». هیزدوت موغان لە هۆزەکانی ماد دەناسینیت. ناوی موغانیش ناویکی نااریاییه. بە باوهری من راستی ئەوێه که موغەکانی میهرپەرستی ماد لە ژیر گوشاری سەختدا بوون و هەر ئەوان ئاینی زەرەدەشتی زەمانی ساسانیەکانیان بو خورافەپەرستی کشاند.

ناوی تاژدین که لە مەم و زینی فولکلوردا یه، ئەولیای چەلەبی گەشتیاری عوسمانی لە سەدهی یانزەهێ کۆچی لە گەشتنامە کەیدا که فارۆقی کە یخەسرەوی بە فارسی وەری گێراوەتەرە سەبارەت بە شاری «وان» دەلی.. «لە سەرەدەمی ئیسلامدا یه کئی لە مالباتی یەزدگرد (ناخرین شای ساسانی) بە ناوی تاژدین بوو بە فەرمانرەوای وان و قەلاکەیی نۆژەن کردەوه. ل ۱۶۲ لە لاپەرە ۱۷۱دا دووبارە ناوی هیناوه»

سۆهرەوهردی دهیگوت فهیهزانی خودا نابێتەرە و هەمیشە سیمورغینک لە زویدا هەیه. خوالیخۆشبوو حاج نیعمەتوللائی جەیعون ئابادی گەرەوی کاکەیی ئیران لە شاهنامەیی حەقیقەتدا دەلی:

ولایت نمرده، نمرید دگر بود همچو خور دائماً جلوه گر
ولسی ذره حق به دوران بدی همیشه به مهمان نیکان بدی
واته ولایت که لای سۆهرەوهردی و کاکەیی وەکوو تەجەللای خودایه لە زویدا نەمردوو و نامری
و هەمیشە لە زویدا وەکوو خۆر دەرکەوتوو. تۆزقالەیی لە هەر دەرەدا میوانی جەستەیی چاکان
دەبی.

وتمان لە باوهری مەششانیەکان یه کەم سدووری خودا، یان بە باوهری سۆهرەوهردی یه کەم تەجەللای خودا «عەقلی کول» یان ئارەزی گشتیه. چون تەجەللا واتە دەرکەوتنە، هەر تاییەتمەندی خودای هەیه. لە دینە کوردیه کاندای مەلە که تارسه که پیر بنیامین لە کاکەیی دا درونی ئەوه. لە هەفتەن جگە لە بنیامین شەشەکەیی دیکە لە ئەندامەکانی خاوەندگەر بە دیهاتن

وه کوو روچیار و پیر یادگار له چاره کانی. نهوهی که دایه ره زیار دوونی نهوه له عاره قهه لهشی و...
ئه مانهش نامازه به چه شنی ته جه لایه واته هه ریهک تیشکه که بووه به چند به شه وهوه.

وتمان له میهرپه رستی دا گاسه نبولی مانگ (رۆحی مانگ واته هدیف - هه نومه، سه نومه) یه و
شیر سه مبولی خۆره جه یه یون نابادی ده فهرمی:

زیبشانی گاو و شیر خدا + دو جام زرین شد ز نانهها جدا

یکی بود ماه و یکی بودشید + از نان گاو، از این اسد شد پدید

خوداوند از گاو مه نافرید + دگر خور از نان شیر نامد پدید

که شیر هم شدی خلق از روچیار + دگر گاو شد خلق از یادگار

واته له هه نیهی گاو شیره کهی خۆی دوو جامی زیرینی بهدی هینا یه کی مانگ بوو نهوی دیکه
خۆر - که شیر له رۆچیار (تیراهیمی نیوت) به دیهات و گا له پیر یادگار. وتمان پیر یادگار
پاریزهی فه له کی مانگ هه روهها ده ئی:

به پشت به قر شیر شد استوار به پشت اسد تخت حهق برقرار

واته شیر نیشته سه ریشتی گاو له پشتی شیریشه وه (خۆر) تهختی حهق به قرار بوو ل ۳۶). نهوه
که شیر نیشتوته سه ر پشتی گا له سه ر بهردی خواجه نشینه کۆنه کانی سنه دا هه یه که وینه کهی
پیشکهش ده کری. له هه ندی له ستایشتگا کانی میهری دا به جینگای میترا شیر له سه ر پشتی گایه
و خه ریکه ده یکوژی (قوریانی ده کات). شیر نیشانهی میترا و خۆره.

له بهشی سوهره وه ردیدا وتمان ناسمان نۆ فه له کی هه یه و فه له کی نۆهه م هی نوورولنه نووار واته
میترا یان خاوه ندگاره له ناینی کاکه بیس دا وایه. جه یه یون نابادی ده فهرمی:

«به فرمان حهق ز اول و انتها به هشت یوم ایجاد شد ماسوا

به هه ر روز یه ناسمان نافرید که تا هشت نه فلاک گشتی پدید

به روز نهه م عید نوروز بوو در نان روز عرش برین رخ نمود

واته به فهرمانی خودا له هه هشت رۆژدا جیهان پینکهات. له هه ر رۆژدا یهک ناسمان درووس کران
تا هه هشت فه له ک بهدی هاتن له رۆژی نۆهه م دا که نه ورۆز بوو ناسمانی نۆهه م که عه رشی خودایه
ناشکرا بوو ل ۳۸» نهوه که پاش ته و او بوونی نافراندن جه ژنی نه ورۆزه که وتمان عروجی میترایه
شتیکی به ته واری میترایه.

ههفت ناسمانی ههفت گه‌پۆك هه ههفته‌نه و ههفت نهۆمی زهوی و ژێر زهوی هه ههفته‌وانه‌یه و فه‌له‌کی هه‌شتم به‌هه‌شته و نزیکه به نوورولته‌نوار. مامۆستا ده‌فه‌رمی:

که هه‌فتن به‌ معناس‌ت هه‌فت ناسمان زمین گه‌شت بر صورت هه‌فتوان
 واته هه‌فت ناسمان له ژێر چاوه‌دێری هه‌فته‌ن و زه‌ویش و هه‌فت نهۆمه‌که‌ی هیهه‌فته‌وانه‌یه.
 جیهان له ژێر مودیری و راهینانی بنیامین نیشته‌جی له خۆردایه. تیشک و تاریکی شتیکی
 سروشتیه له‌گه‌ل ێک به‌رابه‌رن. ده‌فه‌رمی:

که چون نور و ظلمت برابر بود بدو نیک دایم به‌ همسر بود...
 اگر شب نباشد چگونه ایام معین شود قدر او در جهان
 چون تیشک و تاریکی له‌گه‌ل ێک به‌رابه‌رن نه‌وه‌یه که چاکه و خراپه هه‌میشه پێکه‌وه‌ن. (به‌کر و مەم له مەم و زیندا). ته‌گه‌ر شه‌و نه‌بی چۆن رخ‌ی پۆژ ئاشکرا ده‌بی؟ ده‌فه‌رمی: سه‌رده‌می‌ک پۆژ و پروناکی به‌ سه‌ر تاریکی‌دا زاله‌ و زه‌مانی به‌ پێچه‌وانه‌وه تاریکی زال ده‌بی. واته چاکه و خراپه که له تیشک و تاریکی پێک دێن نۆبه به‌ نۆبه حکومه‌تیا‌ن هه‌یه و نه‌مانه له بنیامینه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرێ که مودیری جیهانه و له خۆردایه.

هه‌فت مه‌قامی راهینان له میه‌رپه‌رستیدا هه‌رکام یه‌کی له گه‌پۆک نه‌سه‌ستیره‌کان یارمه‌تی ده‌ده‌ن. یارمه‌تی‌ده‌ری مه‌قامی هه‌فته‌م که گرینگترین پێگه‌یه و به‌ پاپا و سیمورغیش (پاش نیسلام به‌ قوتب و مورشید) ناسراوه زوجه‌له (ساتورن)، که نه‌سه‌ستیره‌کی نه‌حس و شه‌یتانیه.

مامۆستا ره‌زی وه‌کوو هه‌له‌ی میترا‌ناسانی نه‌روپا، ساتورن به‌زروان ده‌ناسی (ل ۴۰۶ — نائین میترا‌نیسم). زوجه‌له له میه‌رپه‌رستیدا نوێنه‌ری لایه‌نی قه‌هر و تاریکی خودا واته ته‌هرمه‌نه که له دینه کوردیه‌کاندا به‌ مه‌له‌که تاوس ناسراوه. نه‌وه‌یه که ئێژدیه‌کان ده‌لێن زاتی شیخ عه‌دی هه‌ر زاتی مه‌له‌که تاوسه له زه‌ویدا. مه‌قامی سه‌ره‌کی هه‌فته‌ن له کاکه‌یی‌دا پیر بنیامینه. پاپا و سیمورغ له ناینی میترا‌یی نوێنه‌ری مه‌له‌که تاوسه که وتمان یه‌که‌م ته‌جه‌للای خودایه له‌گه‌ل پیر بنیامین رێک دێته‌وه. زوجه‌له له میه‌رپه‌رستی‌دا پاش عروجی میترا بق ناسمان سه‌رپه‌رشتی تیمانداران ده‌کات و پاپا و پیر و سیمورغ دوونی نه‌ون. نه‌مه‌ش به‌ ته‌واوی له‌گه‌ل کاکه‌یی رێک دێته‌وه که ده‌لێن بنیامین مودیری جیهانه و نوێنه‌ره‌کانی له زه‌ویدا هه‌فته‌وانه‌یه.

ناوی ساتورن له یوناندا «کرونوس» ته‌م ناوه‌ مانای زه‌مانی‌شی هه‌یه. وه‌ک ده‌لێن کورنۆمه‌تر واته نامرازی هه‌له‌سه‌نگاندنی زه‌مان. هه‌ر ته‌مه سه‌رچاوه‌ی هه‌له‌ی کومون و نه‌وانی‌تر و مامۆستا

رهزی یه چون زروان خودای زه مانه. ئەمه هه له یه کی مه زنه چون: یه کم، له میهریه رستی نه روپادا ساتورن به نه هریمه ناسراوه نه زروان و بۆ پێشکەشی و نه زر و نیاز دراوه. دووههه، له زروانی دا زروان باوکی نه هریمه و نه هوورامه زدايه که له میهریه رستیدا شتیکی وا نیه. سیههه، په یکه ره ترسناکه کانی ستایشتگاگه لی میهری هی شه ی تانه و له هه ندی په یکه ردا نه هریمه و میترا لیکه دراوه له گه ل یه کدایه که به ته واری مه له که تاوسی کوردی پێشان دراوه. له زروانی دا زروان له سه رووی هه موو شتیکه وه یه به لآم له میهریه رستیدا کاتی له میهر و ساتورن و پینگه کانی تری میهری قسه ده کری ساتورن مه قامینی خوارتر له میترا ی هه یه.

جه ژنی سێزده به ده ره که له ئیران و کوردستانی پۆژه له اتدا به رتوه ده چی و که پۆژیکی نه حسه، پۆژی عرووجی مه له که تاوسه. له سه ده ی چواری زایینی دا مه سیحیه کان ئەم نه رسته یان وه کسو جه ژنی فهسح پۆژی عرووجی عیسا بۆ ناو خۆردانا. جیاوازی نیه و تمان نه هریمه هه ره نهو دیوی سه که ی میترا یه. ریکه وتی فهسح زۆر له سێزده به ده ره نزیکه.

سه کا کانی ش یه کی له چوار هۆزه ئارییایه کان بوون. له ناو نه وانیش دا ئوستووهری میترا (نه وه ک دین) هه بووه. له کتیبی «سه کاها» هی (تامارا تالبوت رایس - وه رگیتر به فارسی رو قییه بیهزادی) هاتوه «له وینه گه ریه کانی سه کایه دا کوشتنی گا به هیرشی شیر و یان کوشتنی گا به دهس هه لۆیه که ته رحی سیمورغی هه یه پێشان دراوه» ئەمه به ره یته ری کوشتنی سو ما به دهس میترا له پینگ ویدا دایه که باسمان کرد. له سه ره خواجه نشینه کانی سنه دا ده یه یین.

یه که م پۆژی ئافراندن له تاینی کا که یی دا پۆژی شه مه و دواین پۆژی واته پاش هه شت پۆژی هه ره شه مه بوو پۆژی نۆهه م که یه که شه مه یه نه ورۆژ بوو خودا له فه له کی نۆهه م دا جینگیر بوو و له گه ل هه فته ن و چل ته ن و... به زمینک گیرا. ئەم باوه رمه ندی به یه که شه مه و پۆژی حه سه انه وه له مه سیحیش دا هه یه. یه که شه مه (سان ده ی) به مانای پۆژی خۆره و تاییه ته به میهریه رستی نه ک مه سیحی.

و تمان بۆ بوو زاننده وه ی ژبان له زه ویدا میترا گا قوربانی ده کات و سه لماندمان که میترا (به ناماژه نووری خور) گا (مانگ که هه ره نووری خۆره له جه سه یدا) قوربانی ده کات. له راستیدا میترا هه ره خۆی له جه سه ی گا دا قوربانی ده کات. ئەم باوه ره له کا که یش دا به چه شنێ هاتوه:

زات نه وه وایره ن، زات نه وه وایره ن گا و یاریه ن په ی دین دایره ن

نه رۆژ نهزه له زات نههوایرهن مایه و نوور زات نهوه له ئاخوهن
(دیوانه گهوره سهیید محمد حسینی ل ٤٧٠)

واته تهجه لای زاتی خودا له قوربانیدا به ... گای ناینی یارسانه که بۆ دین قوربانی ده کری
له رۆژی نهزه له وه زاتی خودا له قوربانیدا بووه و قوربانی مایه تی شکی زاتی خودای ههوه له و
ئاخوه.

له مەم و زینی فولکلۆردا باوکی زین ئیبرایم شای یه مەن بوو. به ئیبرایم شای یه مەن له
دهفته ره کانی کاکه یی دا ئاماژه کراوه:
ئیبرایم ئیوه ده فەر می:

زه لال یه مەن. زه لال یه مەن یادگار من، زه لال یه مەن...
کاکه م بی نه یورت نهزهان سه مەن - نهز فرزندش بیم نهو تهخت و مهسکهن
ئیبرایم شایم بهرشیام نهو وهتهن. (ل ٦٣٤ دیوانه گهوره)
واته نهی زه لال (پروناک و زیرین) ی یه مەن نهی پیر یادگار کهم نهی زه لالی یه مەن...
باوکم پیر یادگار بوو له دوونی نهزهانی سه مەن دا - من لهو تهخت و مهسکه نه دا کوپی بووم
ئیبرایم شا بووم که لهو ولاته ههستام.

وتمان له ناینی کاکه یی کاتی که خودا له جهسته ی یه کینک له زه ویدا تهجه لالا ده کات ٢٨ کهس
(چوار هفت کهس) له ره گهزی نوور له جهسته گه لیکێ تر دا دینه لای. له لایه کی تریشه وه ٢٨
کهس له ره گهزی تاریکی ده رده کهرن ناوی نه مانه له زه مانی عه لی و خو هشین و سان سه ها کدا
هاتوه که بۆ درۆ نه بوونه وه ی باس نایه نین. نه گه ره تهجه لالی خودا له ناوه راست دا بیه نین و له لای
پاست و چه پیه وه ٢٨ ره گهز نوور وه گهز تاریکی دانیه ن و له هه ر لاره بی ژمیه رین به تهجه لالی
خودا وه ده بی به بیست و نو. بیست و نو ژماره ی رۆژ و شه وه کانی مانگه. نه م کۆ بهنده که یه ک
مانگه په یکه ری میترا و مه له که تاوس له لیکه دران له یه کدا بیر ده خاته وه که پیشان دراوه و بۆی
بروانن. (په یکه ری ژماره ٢١ و ٣٣)

رتمان له دینه کوردیه کاندایا به خودا شا ده لئین. له ریگ ویدی هیندیه کاندایا ته نیا به میترا و «ورونه» شاه و تراوه. دیاره پاش پینکھاتنی ناینی میترای له پۆژاوا اینیران به میترا شا و تراوه و گه یشتو ته پاش نیسلام.

ئهوانه ی که به دوا میترو نیوروزدا ده گه پین و هندی زانستیانه تر بیر ده که نه وه و نایخه نه پان زه ده شتی وه، ئهوانه ی که له سه ناینه کوردیه کان تو یژینه وه یان نیه بزنان چون سه ریان سوو ده مینی و به هه لده دا ده چن: «میهرداد به هار» له کتیبی «په ژووه شی ده ر نه ساتیر تیران» دا ده نووسی:

«ئه مه دروسته که له ئه ویستادا قسه یه که له نه ورۆز و جه ژنی میهره گان و جه ژنی سه ده نیه و له ده ق گه لی میانده (مه به ست ده قه په هله وه کانه) له نه ورۆز و میهره گان یاد کراوه». (له نه ورۆز وه کوو جه ژنی فره زه رده کان هاتوه. وه کوو نه ورۆز نه هاتوه ئه گینا به ریژ به هرامی فره وه شی له فره ننگه په هله وه که یدا ده به ینا. منیش جگه له دینکه رت که کورته یه کی لی بلاو کراوه ته وه هه موو ده قه په هله وه کانه خویندوه و ناویک له نه ورۆز نیه) له درێژده دا ده نووسی: «به لام له جه ژنی سه ده باس نیه و ئه مه زۆر سه سوو په ینه ره. ئه گه ر ئه وه جه ژنگه له هیند و تیرانی بیته ده هوا به چه شی له ویدا کان و ئه ویستادا ناماژی پی کرا بایه به لام وا نیه. ره ننگه ئه مه جه ژنگه له به تایبته نه ورۆز و میهره گان که وه کوو جه ژنی هۆزگه لی کینگه ر بیته نه ک ئاژه لدار، ده بی جه ژنگه لیکه هه ره کۆن پیتش هاتنی نارییایه کان بو تیران بیته و له بناغه دا هی هۆزه نا نارییایه کانی ئه مه ولاته بووبی که له گه ل سوومریه کاندایا براوه بو نیتو چومان (عیراقی نیستا) و دوو جه ژنی زه هاره ندی پیروزی «ئه کیتی» لی به دیهاتوه که پاشان له نیتو چۆماندا وه کوو یه که جه ژنی لی هاتوه به لام له تیراندا تا خولی نیسلام وه کوو دوو جه ژنی لیتهاتوه. ل ۱۹۶» (به ئه کیتی ئه کیتویش ده لئین) ئه ی بو ناوی نه ورۆزه واته پۆژی نووی و ناوی نا نارییایه نیه. ئه ی خو میهره کان له ناوی میهره وه که هه ر میترایه هاتوه مه گه ر میترا ئه ستوو په ی هیند و تیرانی نیه؟ مه گه ر نه ورۆز و میهره گان (میتره کانه له به رد نووسراوه ی بیستووندا) پینکه وه پیتو هندیان نیه؟...

جده لاله دین به لخی مه وله وی عاریف و سو فی گه وریه جیهانی که به ره مه مه کانی به فارسی نووسیوه له هیرشی موغوله کاندایا کاتی که شه ش ساله بوو له گه ل باوکیدایا بو پۆم (تورکیای نیستا) هه لاتن. ئه وه له «قونیه» شاری کوردستانی تورکیه گه وره بوو. زاواکه ی حیسامو دین

چەلەبى كوردە و مرۆڤىكى عاريف و هەرە زانا بوو و مەولەوى دەفتەرىك لە مەسنەویە كەى بە نارى ئەووە داناو. ديارە عەقىدەى بە دوونادوون لە كوردەكانەوہ فير بوو چون پيش ئەو عاريف و سۆفیه ئيرانيە كان وەكوو سەنايى و عەتتار لە سەر ئەم باوەرە نەبوون. چەند بەيىتى تەناسوخى ئەومان نووسى ئەمەش بەيىتىكى تر: هفتصد و هفتاد قالب ديدەام - همچو سبزه بارەا روئيدەام. واتە هەفتسەد و هەفتا جەستەم بە خۆوہ بينيوہ و وەكوو سەوزە چەندان جار رواوم تا هاتوومەتە جەستەى مرۆڤەوہ.

لە نەورۆزدا كە سەلميندرا پۆژى عرووجى يە كەمى ميترايە و ئىستا هاتۆتە سەرى ساژ لە گشت كوردستاندا هيلكە رەنگ دە كرى. عرووجى دووھەمى وەكوو مەلە كە تاوس سىزە بەدەرە لە جەژنى فەسح واتە جەژنى پاكى مەسيحيدا كە پۆژى عرووجى عيسايە بۆ ناو خور كە هەر نزيك بە سىزە بەدەرە هيلكە رەنگ دە كرى. ديارە ئەمە نەرتيىكى تری ميترايە كە مەسيحیە كان لە ميترايى ئاينى پيشووى خۆيانيان گرتووه. لەسەر هيلكە رەنگ كردن باس دەكەين.

«هۆى نەرىتى درۆى ئاوريل لە ئەوروپادا چيە» وتمان زۆر باوهرمەنديە كان و نەرىتگەلى مەسيحى پاشاوى ميترايە. بە پيى ئەو ناكام گەلەى كە لەم توژينهدا بە دەستم هیناوه، پۆژى عرووجى عيسا بە عرووجى لايەنى تری ميترا واتە مەلە كە تاوس لە سىزە بەدەردا نزيكە و بۆ ريزگرتن لە مەلە كە تاوس يان بە وتەى ميهردىنى ئەهرىمەن دەبى كارىكى شەيتانى بكرى. پيش ئەو جەژنە درويەك ساز دەكەن و ناو خەلكدا بلارى دەكەنەوہ.

ماموستا هەزار لە وەرگيرانى توحفەى موزە ففەريەى ئوسكارمان لە سەرەتای بەيىتى مەم و زيندا دەنووسى «مەم و زين بە هەموو گۆرانىكيەوہ نيشانەى ئاينى زەرەدەشتى بە ئاشكرا پيشە ديارە» (!!!)

ديارە مامۆستای تىكۆشەر و بە ئەمەگ و زۆر كەسانى تر لە ژيەر كاريگەرى نووسەرانى فارسى سەردەمى خۆى بوو. ئەم هەلە مەزنە كاك سديق سەفى زا دەى بۆرە كەبى لە شرۆفەى كاكەبى دا كروويەتى ديارە ئەمانە بى توژينهوہى پيويست و هينانى فاكتى پيويست تەنيا بە پيى ئەو ئەم قەسيان كرووہ كە لايان وا بوو گشت كوردستانى پيش ئيسلام زەرەدەشتى بوونە. سەريان لى شيتاوه و قەسى يە كتر دەگيرنەوہ. بى توژينىكى ساكار لە ئاينى زەرەدەشتيدا بە پير شاليارى

هه‌ورامی که گۆزه‌که‌ی له هه‌ورامان دایه ده‌لێن پیرشالیاری زه‌رده‌شتی. بێ شه‌وه‌ی بزانی مردوو ناشتن له زه‌رده‌شتیدا تاوانیکی هه‌ره‌مه‌زنه.

بنه‌ماکانی میهردینی کوردان له به‌یته‌کانی‌تردا نه‌ وه‌ک مەم و زین به‌ رێک و پێکی به‌لام به هه‌ندی گۆرانکاریه‌وه هاتوه.

له به‌یتی لاس و خه‌زالدایا هاتوه «لاس له‌سه‌ر پشتی شێر نوتفه‌ی گرسا». ئەم به‌یته و به‌یتی برايمۆک وه‌کوو مەم و زین شرۆڤه‌ی پێویسته. له گشت گرينگتر به‌یتی «شېخ فه‌رخ و خاتوو نه‌ستی»یه. ئەم به‌یته هه‌ندی لێک‌چوونی ده‌گه‌ل چیرۆکی «سه‌لامان و نه‌سه‌ل» هه‌یه که بناغه‌که‌ی ده‌لێن یۆنانیه و «جامی» عاریف و سۆفی ئێرانی له سه‌ده‌ی ده‌ی کۆچیدا به‌ فارسی هۆنیویه‌ته‌وه. یۆنان کاتی که که‌وته ژیر ده‌سه‌لاتی رۆم میهرپه‌رستی تا سه‌ده‌ی سی و چواری زایینی تیدا ره‌واجی بوو. پاشان که مه‌سیحی له رۆمدا فه‌رمی کرا نه‌خته نه‌خته میهرپه‌رستی توایه‌وه. له به‌یتی شېخ فه‌رخ و خاتوو نه‌ستی‌دا لایه‌نگه‌لی میهرپه‌رستی زۆره وه‌کوو: «نه‌ستی ته‌ماشای کرد نووری خودای ده‌گه‌ل فه‌رخۆله‌دایه...» و سوو ناغا که‌سایه‌تی نه‌رینی له بنه‌چه‌که‌ی به‌کری مه‌رگه‌وه‌ره (له مەم و زیندا) به‌لام له‌گه‌ل فه‌رخ ده‌ستی براهی‌تی‌دا (چاکه و خراپه‌ تێکه‌لار بوون).

فه‌رخ دوعای کرد دایکی نه‌ستی بوو به به‌ردنکی شین ره‌نگ. سوار بوون. سه‌بوونی گه‌رمینی هات. فه‌رخ بانگی کرد: نه‌ی ره‌بیبی بینای چاوانه، حه‌ززه‌تی جوهره‌تیلی بئیره‌کن بالوولی دیوانه، شه‌مال مه‌ره‌خه‌س بکری. به‌گشتی ئەم به‌یته درێژه شرۆڤه‌ی چپ و پری پێویسته. له به‌یتی «جۆلندی»‌دا جبه‌تیله وه‌کوو «ئێخی» ناوبراوه «ئه‌خی» له ده‌فته‌ره‌کانی کاکه‌یی‌دا به‌ جوهره‌تیله که‌ دوونی پیر بنیامینه ده‌لێن.

له به‌یتی خزیم‌دا له ئایینی داسنی ناوبراوه که باسمان کرد. له به‌یتی «قه‌ر و خاتوو گوته‌ زه‌رد»‌دا که‌سایه‌تی نه‌رینی ناوی «به‌کری شېخانه» له فه‌رخ و نه‌ستی‌دا «شېخاله که‌چه‌ن» و وسوو ناغا که له بنه‌چه‌که‌ی به‌کری مه‌رگه‌وه‌ره که له مەم و زیندا بوو.

له زه‌مانی سه‌فه‌ویه‌کانه‌وه (چوار و نیسو سه‌ده پێش) تا رۆخانه‌ی حه‌مه‌ره‌زا شا (١٩٧٩) نیشانه‌ی ئالای ئێران شێر و خۆر بوو. دیاره شێر و خۆر نیشانه‌ی میهرپه‌رستیه. ئەم نیشانه پێش حکومه‌تی شیعه‌ی سه‌فه‌ری له حکومه‌ته‌کانی ئێراندا نه‌بووه. سه‌فه‌ریه‌کان که ده‌سه‌لاته‌که‌یان به‌ یارمه‌تی شیعه‌گه‌لی زێده‌رۆ به‌ ده‌س هێنا نه‌و نیشانه‌یان له‌وان گرتوه و نه‌وانیش هی باوانی

میهریه‌رستیان بووه که پاراستوویانه خۆز نیشانه‌ی ناآلی کوردستان شتیکی به جییه. ره‌نگی سور له سه‌روه ره‌نگی یه کهم و برهینه‌ری کلاره که‌ی سوهره‌وردی و تیکه‌لاری تیشک و تاریکه که ناوه‌زی سوور بوو که سه‌مانده‌مان ناوه‌زی سوور دله هه‌روه‌ها میزه‌ری سوور. به باره‌ری سوهره‌وردی ناخرین پی‌نگه‌ی مرۆڤ لای «عه‌قلی یه کهم» واته عه‌قلی کولله و تیکه‌لار بوون له‌گه‌ل نه‌ودایه که به ناسمانی هه‌شتم شو‌به‌ینراوه. نه‌مه‌ش له میهردینی و دینه کوردیه‌کاندا هه‌یه. له سو‌فیگه‌ری ئیسلامدا بووه به ده‌رگای هه‌شتمی به‌هه‌شت.

له نایینی میترا‌یی‌دا بۆ هاتنه خواره‌وی میترا وه‌کوو له دایک‌بوونی له کچیکی شوو نه‌کردوو باسگه‌لیکمان کرد و وتمان زات به‌شه‌رگه‌لی کاکه‌یی به‌م جۆره له دایک بوون. خوا لای خو‌شبوو و جه‌یخوونابادی بۆ داهاتوو پیش‌بینی ده‌کات:

به بطن یکی دختر مه‌جبین تولد شود ذات جان نارین
چو خورشید تابان شود در جهان منور کند دین و دنیا به‌کان
واته له منالدانی کچیکی مانگ رۆخساره‌وه زاتی خودا (ته‌جه‌للای زاتی خودا) له دایک ده‌بی و وه‌کوو خۆزی دره‌وشینه‌ر ده‌بی له جیهاندا و دین و دونیا رووناک ده‌کاته‌وه.

به هیرشی نه‌سکه‌نده‌ر بۆ سه‌ر ئیتران و رووخانی هیخامه‌نشیه‌کان و هاتنه سه‌رکاری سلووکیه‌کان میهردینی له ماد به‌تایبه‌ت له ناوچه کوردنشینه‌کاندا به هیزتر بوو. زه‌مانی نه‌شکانیه‌کانیش میهردینی وه‌کوو ناینیک له گشت ئیتران جگه له باشوور و رۆژه‌لات که زه‌رده‌شتی بوون ره‌واجی هه‌بوو.

له نایینی زه‌رده‌شتی‌دا به جیگای نۆ ناسمانی میهردینی و دینه کوردیه‌کان هه‌رت ناسمان هه‌یه: یه کهم هه‌ور پایه. دووه‌م ناسمانی نه‌ستیره‌کانی تیکه‌ل کراو. سیه‌م ناسمانی نه‌ستیره‌کانی تیکه‌ل نه‌کراوه. چواره‌م به‌هه‌شت پایه که ناسمانی مانگه. په‌نجه‌م خۆرپایه که گه‌رووسمان (واته به‌هه‌شت). شه‌شه‌م ناسمانی شه‌ش بی‌مه‌رگی پی‌وژ. هه‌فته‌م رووناکی بی‌سنوور که جینگای نه‌هوورامه‌زدایه ئیتر له زه‌رده‌شتیدا ناسمانی هه‌شتم و نۆه‌م نیه. له میهردینی و دینه کوردیه‌کاندا ناسمانی یه کهم مانگه و چواره‌م خۆزه. له زه‌رده‌شتیدا هه‌فت گه‌روک نه‌ستیره له سه‌ریازه‌کانی نه‌هریمن واته شه‌یتانن نه‌وان به دوو مانگ و دوو خۆز برۆیان هه‌یه. مانگی تاریک و مانگی رووناک هه‌روه‌ها خۆزی تاریک و خۆزی رووناک. له کاتی خۆرگیراندا ده‌یانگوت نه‌وه خۆزی تاریکه که پیش خۆزی رووناک ده‌گری. بۆ مانگی‌ش وایان ده‌گوت.

میهرپه‌رستی و دینه کوردیه‌کان له‌گه‌ژ ماندانی، یان سه‌بیه‌کاندا جی‌اوازی بنه‌ره‌تیان هه‌یه. ئەمانه ئیستا له تیراکی عه‌ره‌ب و هه‌ندی له خوزستانی تیراندا ده‌ژین. سه‌بیه‌کان نابێ له‌گه‌ژ سه‌بیه‌کانی هه‌ران تینکه‌لاو بکریین - ئەوانیش له‌گه‌ژ میهردینی و دینه کوردیه‌کاندا جی‌اوازی هه‌ره گرینگیان هه‌یه.

نووسه‌ری «ماه در ایران» ده‌لی «چون پیتش زه‌رده‌شت میهرپه‌رستی له تیراندا ره‌واجی زۆر بوو زه‌رده‌شت بۆ که‌م کردنه‌وه‌ی خۆشه‌ویستی ئه‌و نه‌ریتی گه‌ و خویین رشتن و قورسانی کردنی گه‌ر خوارده‌وه‌ی هۆم (نوشاوه‌ی مانگه‌) ی به‌ر به‌ند کرد. ل ۱۳۹».

هه‌روه‌ها ده‌نووسی «پلۆتارک ده‌لی رۆمیه‌کان میترایان له لایه‌ن چه‌ته‌زه‌ریایه‌سه‌کانی «سیلیس» یه‌وه ناسی (سیلیس له رۆژه‌لاتی رۆم له تورکیای ئیستادا بووه) ل ۱۳۹» وه‌ی پلۆتارک دروس نیه. بلاوه‌ی میهرپه‌رستی له رۆمدا به‌ ده‌ست راگه‌یه‌نه‌ره‌کانی کوردستانی باکووره‌وه کرا که له سه‌ره‌تادا رۆمی رۆژه‌لات (تورکیای ئیستا) و پاشان رۆمی رۆژاوا واته ئیتالیا دینی میترایان قبول کرد. چه‌ته چۆن دین بلاو ده‌کاته‌وه. ئەمه توانجی مه‌سیحیه‌کان بووه، که گشت نووسه‌رانی تاینی میترا باوه‌ریان پیتیه.

ئوستوره‌که‌ی میترا و هۆم له جینگای خۆی‌دا نووسرا. زه‌رده‌شتیه‌کان که چه‌ند سه‌ده پاش زه‌رده‌شت میترایان هه‌تایه نیو نه‌ویستاوه «ئهم کاره‌ی میترایان به چه‌په‌ژ و نادروستزانی و وتیان کاری نه‌هریمه‌ن بووه سه‌رچاوه‌ی پیتشوو ل ۱۴۲» له میتراپه‌رستیدا میترا و نه‌هریمه‌ن هه‌دوو یه‌ک شته و له دینه کوردیه‌کاندا به مه‌له‌که تاوس ناو ده‌بریت.

سۆما له ریگ‌ویدا مانگه. هه‌م خودای مانگه و هه‌م گیای سۆما که خوارده‌وه‌ی مانگی لێ دروس ده‌کری. له میتراپه‌رستیدا هه‌نومه، له «کوردیدا هه‌یف» هه‌ر وایه. سۆما دا‌بیژی ئیستایه. له ویدا‌کاندا وه‌کوو سه‌نومه هاتوه.

کریستیه‌ن سن «تیران ناسی ئینگلیسی» که میهرپه‌رستی وه‌کوو زروانی و شه‌یتان‌په‌رستی ده‌ناسینیته به هه‌له‌دا چوه. جگه له ئه‌و زینرو کومون و ورماوزن ئه‌م هه‌له‌یان کردوه. نووسه‌ری «ماه ده‌رتیران» ده‌لی «دوشن گیمون، له روانگه‌ی زینردا گومانی هه‌یه ل ۱۴۹» به‌لام نه‌دوشن گیمون و نه ئه‌و نووسه‌ره به‌رپه‌ر به‌لگه‌ی پیتویستیان نه‌هه‌تانه. به‌لگه‌ی پیتویست له دینه کوردیه‌کاندا یه‌که ناماژه‌ی پێ کرا.

«مارتین وان بروین سن» له کتیبی «کۆمه‌نگاناسی گه‌لی کورد» وه‌رگێر به‌ فارسی «ئێبراهیمی یۆسی» عه‌شایه‌ری میلانی وه‌ کور «میران» (شیوه‌ی پێشینی خۆی) هه‌یناوه‌ ل ۲۵۵. و‌ت‌مان ئه‌م عه‌شیره‌ و‌ شاری میلان له‌ ئیتالیا له‌ ناوی میتراوه‌ گه‌راوه‌ و‌ به‌ قاعیده‌ «ت» که‌ی سواوه‌. هه‌روه‌ها ده‌نووسی «به‌ سه‌خله‌ت باوه‌ر ده‌کرێ عه‌له‌ویه‌کانی دێرسیم که‌ زۆتریان زمانیان زازایه‌ وه‌ کور موسلمان له‌ قه‌له‌م به‌هین ل ۳۹» «زۆری له‌ عه‌له‌ویه‌کانیش تورکن ل ۳۵ (دروس ته‌وه‌یه‌ پاشان زمانیان گه‌راوه‌ به‌ تورکی ته‌گه‌نا هه‌شت سه‌ده‌ پێش ئیستا له‌ ئاسیای بچوک تورک نه‌بوو. «نه‌ریته‌کانی عه‌له‌ویه‌کانی تورکیا وه‌ کور کاکه‌یه‌کانی باشووری کوردستانه‌ ل ۳۹» مه‌به‌ستی رۆژه‌لات و‌ باشووری ئیستایه‌. «یه‌زیدیه‌کان شت گه‌لی هاوبه‌شیان له‌ گه‌ل غوللات زۆره‌ ل ۳۹».

«به‌شی له‌ میرانه‌کان ئیستا له‌ رۆژه‌لاتی سووریه‌دا ده‌ژین ل ۸۳».

«زاراوه‌ی زازا و‌ گۆران (مه‌به‌ستی هه‌ورامیه‌) له‌ رواله‌تدا له‌ په‌لگه‌لی ئێزانی باشووریه‌ ل ۱۵۳» ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی هه‌ره‌ مه‌زنه‌. ئه‌و نووسه‌ره‌ ته‌ویستایی و‌ په‌هله‌ویه‌کانی نه‌زانیه‌وه‌. له‌ لاپه‌ره‌ ۱۵۴دا قسه‌کانی مینورسکی به‌ دروست ده‌زانێ که‌ ده‌لی «زازا و‌ گۆران بۆ ده‌یله‌میه‌کانی قه‌راخه‌کانی زه‌ریای خه‌زه‌ر هه‌ل ده‌گه‌ریته‌وه‌» جا خۆ زمانی ده‌یله‌میه‌کان له‌ زمانه‌کانی په‌هله‌ی باکووری رۆژاوایه‌ نه‌ باشوور. زازاکان به‌ خویان ده‌لێن ده‌لمی ئه‌و وشه‌ له‌ گه‌ل ده‌یله‌می‌دا جیاوازی هه‌یه‌. له‌ لایه‌کی ته‌روه‌ لێکچوونی رواله‌تی به‌لگه‌ی زانستیانه‌ نیه‌.

بۆ گۆرانیش لێکچوونی رواله‌تی شاری «گاواره‌»ی ناوچه‌ی قه‌لغانی و‌ حکومه‌تی «گاوباره‌»

کانی گیلان به‌ به‌لگه‌ ده‌زانێ. به‌ دوو به‌لگه‌ ئه‌و بۆ چوونه‌ به‌ ته‌واوی هه‌له‌یه‌. یه‌که‌م هۆزی گۆران له‌ ناوچه‌ی قه‌لغانی‌دا دروسته‌ له‌سه‌ر ئایینی کاکه‌هین به‌لام زمانیان هه‌ورامی نیه‌ ته‌نیا ده‌قه‌ دینییه‌کانیان هه‌ورامیه‌ که‌ زمانی ته‌ده‌بی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه‌. له‌ چهند ده‌ سالی رابوردوودا زاراوه‌ی هه‌ورامیان وه‌ کور زاراوه‌ی گۆران ناساندووه‌ که‌ ته‌میشه‌ هه‌له‌یه‌کی هه‌ره‌ مه‌زن بووه‌. زاراوه‌ی هه‌ورامی له‌ گه‌ل بن‌زاراوه‌ی هۆزی گۆران جیاوازی هه‌یه‌. ئه‌م بن‌زاراوه‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ سه‌ر زاراوه‌ی که‌ له‌هۆری. نازام یه‌که‌مجارکی ئه‌و هه‌له‌ی کردووه‌ و‌ هه‌ندی که‌شیش به‌ دوایدا پویشتوون. دووه‌م لێکچوونی رواله‌تی نابێ به‌ به‌لگه‌ی زانستی. به‌لگه‌ی زمانناسی (زمانه‌وانی!!) پێویسته‌.

یه‌که‌م ته‌روپایی که‌ وتی دیالۆگه‌کانی گۆران (هه‌ورامی!) کوردی نین نوسکارمان بوو. ل ۱۸۴ و ۱۸۵ سه‌رچاوه‌ی پێشوو». بۆ ته‌وه‌ی بزاین هه‌ورامی کوردیه‌ و‌ له‌ پاستیشدا وایه‌، ده‌بی ته‌ویستایی دایکی زمانی کوردی و‌ دوو په‌هله‌ویه‌که‌ش به‌ ته‌واوی بزاین. فارسی کۆن که‌ ئیستا

به ته‌واوی ناسراوه و ریزمانه‌که‌ی نووسراوه ده‌بێ بزانی. فارسی کۆن دایکی زمانی فارسیه به‌لام ته‌م فارسی ئیستا که له‌ فارسه‌کانی خوه‌راسانی باکووره‌هه‌ پاش ئیسلام ره‌واجی په‌یدا کرد، پاشماوه‌ی فارسه‌گه‌لێکه‌ که له‌ هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پێش زاین‌دا بۆ باشووری ئێران کۆچیان نه‌کردو له‌وێ مانه‌وه. به‌ هه‌لسه‌نگاندنی هه‌ورامی له‌ گه‌ل ته‌ویستایی و دوو په‌هله‌ویه‌که‌ و پاشان له‌ گه‌ل فارسی کۆن به‌ پوونی بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که هه‌ورامی کوردی په‌تییه‌ و قاعیده‌کانی زمانه‌که‌ وه‌کوو زاراوه‌کانی تری کوردی بۆ ته‌ویستایی (زمانی ماده‌کان) ده‌گه‌رێته‌وه‌.

دوو کاری دژه‌زانستی له‌ ئێرانی ده‌ورانی شوۆنیزمی فارسی له‌ رژیستی پیتشوری ئێراندا کراوه. یه‌که‌م فارسی ئیستایان به‌ پاشماوه‌ی په‌هله‌وی ساسانی ناساندوه. به‌لگه‌ گه‌لی میژوویی پیتشان ده‌دات که فارسی ئیستا له‌ ئێراندا زمانیکی میوانه‌. په‌هله‌وی ساسانی فارسی نیه‌ وه‌کوو پارسیک ناوی نه‌براه. هه‌ر په‌هله‌وی ته‌شکانیه‌ (باکووری پۆژاوا) که هه‌ندی وشه‌ی فارسی باشووری پۆژه‌لاتی تیکه‌لاو کراوه و له‌ بواری هه‌زار ساڵ ته‌مه‌نیدا گورانکاری به‌ سه‌ریدا هاتوه. ته‌وانه‌ی که ده‌لێن ته‌ویستایی زمانی باکووری پۆژه‌لاتی ئێرانه‌ ته‌نیا روانگه‌یه‌ و به‌س. هیچ هه‌لسه‌نگاندنیک له‌ نێوان زمانی ته‌ویستایی و زمانه‌کانی باکووری پۆژه‌لات نه‌کراوه. نه‌رکی سه‌رشانی ئیمه‌یه‌ کوردی له‌ گه‌ل ته‌ویستایی و ریزمانه‌که‌ی و په‌هله‌وی باکووری پۆژاوا هه‌ل سه‌نگینین تا به‌ره‌می فه‌ره‌نگی ماد و کورد ناشکراتر پیتشان بدریت. هه‌ندی ته‌ویستاناسی ته‌ورویایی وتوویانه‌ که ته‌ویستایی زمانی ماده‌کان بووه. به‌لام ته‌وانیش ته‌نیا روانگه‌یان ده‌رپریوه‌ و هه‌لسه‌نگاندنیان نه‌کردوه. نووسه‌ری ته‌م په‌رتووکه‌ هه‌ندی هه‌لسه‌نگاندنی کردوه و بۆی سه‌لمینراوه‌ که ته‌ویستایی دایکی زمانی کوردیه‌ به‌لام وه‌کوو به‌ره‌م نه‌ینورسیوه‌ و چاوه‌ڕیتی ده‌رفه‌ت و یارمه‌تییه‌ چون کارێکی هه‌ره‌ دژواره‌ و به‌ تاکه‌ که‌س له‌ ته‌م‌نی پیریدا هه‌ره‌ دژوارتره‌.

«جان هینلر» ئینگلیسی. نووسه‌ری «پرشن میتولوجی» وه‌رگیر به‌ فارسی «ژاله ناموزگار و ته‌حمه‌د ته‌فه‌زولی» به‌ ناوی «شناخت ته‌ساتیر ئێران» له‌وه‌دا هاتوه «پاپا و سیمورغ که ناخرین پله‌ی میه‌رپه‌رستیه‌ نوێنه‌ری زه‌وینی میه‌ره. نیشانه‌که‌ی گۆچان و سه‌لقه‌یه‌، یان داسه‌، که نوێنه‌ری زوحه‌له‌» و «تمان زوحه‌ل نیشانه‌ی مه‌له‌که‌ تاوسه‌».

له‌م کتێبه‌دا دووسکه‌ی سه‌کایی کوشانیه‌کانی سیستان پیتشان دراوه‌ که له‌وه‌دا «میشرو» واته‌ میه‌ر به‌ تاجیک له‌ تیشک به‌ ده‌وری سه‌ریه‌وه‌ پیتشان دراوه‌ ل ۱۳۱» ته‌م سه‌که‌گه‌له‌ هی زه‌مانی

ئەشکانیەکانە. دیارە سەکاکانی کووشانیش کە لە سەر دەمی ئەشکانیەکاندا بۆ سیستان کۆچران
میهرلایان بەرپێز بوو».

وتمان لە میهرپەرستی و دینه کوردیەکاندا خودا مرۆفی دروس کرد تا تێدا تەجەللا بکات. لە
دینه هیندیەکاندا مرۆف دروست کرا تا خودا کایە و یاری پێ بکات. لە ئیسلامدا «خلق الجن و
الانس الا ليعبدون» مرۆف و جنۆکە بۆ عیبادهتی خودا نافرینران. لە زەرەدەشتیدا مرۆف نافرینرا تا
لە شەری ئەهورامەزدا دژ بە ئەهریمن، یارمەتی ئەهورامەزدا بدات.

میهرپەرستی لە هەر ولاتی کدا کە پەری سەندوو لە باوەرگەلی پێشینی ئەوان کەلکیان
وەرگرتوو وەکوو شەمەشی سوریا و «سول»ی پۆمی کە خودای خۆر بوو. سۆل دەستی بە
گرینگترین هەوائی میترا پێگەیی وەکوو پیر بنیامینی کاکەیی پەیدا دەکات. میترا پاش قوربانی
گا و بوژاندنەوی ژیان لە زویدا لە گەل دوانزە یارمەتی دەری کە نوینەری دوانزە بورجی ناسمانە و
ناخرین شەوی ژیانیدا لە سەر زەوی میوانیەکی شیو دەرازی نیتەو و لە گەل سول بۆ ناز خۆر
سەردە کەون. ئەو پێ دەلێن شیوی ناخر. لە مەسیحیدا ئەو دوانزە یارمەتی دەره بۆون بە دوانزە
هەواری و لە نەریتی شامی ناخری عیسايش هەر ماوەتەو. بە پیتی وینە و پەیکەرەکانی میترای
شیوی ناخری میترا لە ئەشکەوتدا بەرپۆه دەچوو کە نیشانە ی ناسمانە. لەو میوانیەدا کە لە لای
جەستە ی گای قوربانی کراو بەرپۆه چوو میترا لە گەل یاران ی پەیمان و بەلێن دەبەستی وتمان غار
سەنبولی ناسمانە. ئەمە بیرھینەری بەیا بەست (بەلێن و پەیمان) ه. لە تاینی کاکەیی دا کە لە ژیر
ساجی نار (خۆر) ناسمانی چوارەدا بەرپۆه چوو و لەویدا پیر یادگار نوینەری فەلەکی مانگ (گا)
قوربانی کراو خاوندگار لە گەل تەجەللاکانیدا بەیابەستی کرد. سەبارەت بە پەیکەری شیوی ناخر
لە ناخری ئەم بەشەدا باس دەکری.

تاوتی میهردینەکان لە ئیراندا دوو جۆر بوو و یەکیکی بە وردی وەکوو تاوتی مەسیحیەکانە
بەلام لە سۆلەت دروس دەکرا ئەک لە دار. چەشنی دووھەمی وەکوو ھومە یەکی گەورە ی
سەربەستارە کە لە مەریوان و کرماشاندا زۆر دۆزراوەتەو. لای زەرەدەشتیەکان ناشتنی مردو
حەرام بوو. مەردووەکانیان لە بەرزاییەک دادەنا تا گوشت و پێستی درندە و دالی کەلاخور
بیخوات. پاشان کە چەند باران و بە فر دەباری بە سەر ئیسکەکاندا کۆیان دەکردو و لە
جینگایەک کە پێیان دەگوت «ئەستۆدان» واتە ئیتستکدان دەیان ناشت.

له ناینی میترا بی دا هه یه که میترا سواری گهردوونه یه که که خۆر وه کوو نه سپ رای ده کیشی. له دهفته ره کانی کاکه بی، سه بارهت به شاخووشین (زات به شهری کاکه بی)، سولتان چه له بسی سده ی پینج ده لئی: خوهشین بینا - خوهشین بینا، شاه زه پارسوار خوهشین بینا ... یان ده لئی: په ری شام که رده ن .. ئی ره مه زه نی په ری شام که رده ن - شاهم دیارن نه سپشان زه رده ن - خوا جام خوهشینا دوای گرد ده رده ن. نه م چوارینه ش به باوه هیندوی هه ورامی نیسه ت دراه:

گرد ناینه ی زیل باریم وه رژبان پاس شاخووشین و اچیم وه، دی و گیان

جیهان شیره نان - شیر خوهشینه نان خوشین جه مشهت که رد وه دی لورستان

واته گشتمان ئاوینه ی دل بینین و له بانه وه به رانه بر خۆر بیگرین و پاسه وانی شاخووشین به دیده و گیان بیژین. جیهان شیره و شیریش خوهشینه ... (له وشه ی جه مشهت تی نه گه یستم ره نگه جه م و جه خانه بیت) و تمان شیر نیشانه ی خۆر و میترا به. شاعیر ده لئی جیهان له ماده و تیشک گشتی تیشکی خۆره و خۆریش هه ر شاخووشینه (شعیره کانم له به ره مه ناپراوه که ی سدیق سه فی زاده بزهره که بیسه وه هه لێژاردوه .. به لām مانا و لیکدانه وه ی نه وانه هی خۆمه).

له دهفته ره کانی کاکه بی دا وه کوو سوهره وه ردی ئوی نوورولنه نوار هه یه. موئمن له چلته ن دا ده لئی

... جه مه و دای نه نگوشت شای ساحب جه نوورلنه نوار بیسه نم شه و که ت ...

له کاکه بی شدا وه کوو سوهره وه ردی تووبا نیشانه ی خۆره. خودی سان سه هاک له شعیره کانیدا سه بارهت به چلته ن ده لئی:

هه ر چل لۆی شه مم چون فانوس گریا

گواهیشان وه ن جه ی سه نگ و ده سگا

نه بیورت ده یجور نه رژ تووبا

نه زاهیر چلته ن نه باتن یه کتا

... واته هه ر چل تالی شه مم وه کوو فانوس گریا و له م سه نگ و ده زگادا گواهییان خوینده وه له قۆناغی تاریکی و له رژۆی خۆردا به پوالت چل که س و له بناغه دا له یه ک نوورن. واته خودا له نووری خۆی که ته جه للا گه وره که ی نووری خۆره چلته نی ئافراندا.

له هندی بهرهمه کانی سۆفی و عارفه کاندای چاکه و خراپه وه کوو میهر بهرستی و دینه کوردیه کان له یهک سهراچه زانراوه. شه بهستی شاعیری نازه ریاچیانی سه دهی ههفت و ههشتی کۆچی ده لیت.

درون جبهای صد خرمن نامد	جهانی در دل یهک ارزن نامد...
بدین خردی که نامد جبه دل	خداوند دو عالم راست منزل
در او در جمع گشته هر دو عالم	گهی ابلیس گردد گاه نامد
بین عالم همه درهم سرشته	ملک در دیو و شیطان در فرشته

واته دانه ده توانی بیی به سه د خهرمان و خودا له ناخی گالتیک جیهانیکی داناوه. نهو دله چکۆله که مرۆ هه ده تی جینگای خودای گه وهی هه دو جیهانه. بزانه جیهان چون له گه ل یه کدا تیکه لاره به چه شنی که فریشته له دیو (شهیتان) دا و شهیتان له فریشته دا مه کانی هه ده. مار و شیریه کی له نیشانه کانی «میترا نه هریمه» واته مه له که تارسی کوردیه. له فدر گه ردی دووی وه ندیداد که تازه ترین به شی نه ویستایه به جینگای وشه ی نه هریمه «نه ژی» واته مار هاتوه. وه ندیداد تازه ترین به شی نه ویستایه.

وتمان له هیرشی نه رده شیری بابه کان له سه دهی سیتی زایینی دا بز سه ر کورده کان بز فره می کردنی نایینی زه رده هشتی زۆریه ی کورده کان نایینی زه رده شتیان قبول نه کرد. هزی سه ره کی نه وه شه ریه تی هه ره دوا که وتووی زه رده شتییه له وه ندیداد به شی ناخری نه ویستادا. نه م به شه ی نه وه نده دوا که وتوویه که وه رگیتی وه ندیداد هاشمی ره زی ده نووسی «وه ندیداد پره له مژار گه لی چ له بناغه و چ له په له کاندای گه ل په یامی زه رده هشت دژایه تی راسته قینه ی هه یه». به راستی وایه بگره سه ره که وتنی نایینی نیسلام له تیراندا یه کی له هۆکاره کانی نه مه بووه.

باوه پی مه سیحیه کان به «گوناهی یه که مین» که مرۆ کرد و یه تی هه ر باوه ریکی میهر دینیسه چون له میهر دینی دا هه ر له سه ره تاوه چاکه و خراپه تیکه لاره.

به «جونهیدی به غدادی» تاروسولعاشقین گوتراوه. به نه بوونه سر سه رراج، تاروسولفوقه را ده گوترا. هه ر دوو له عاریف و سوفیه گه وه رکانن نه مه ش له گه ل وشه ی مه له که تارسی کوردیدا پیته ندی هه ده.

له فەرهنه‌نگه فارسیه‌کاندا بۆ خزمه‌تکاری که‌لیسا وشه‌ی شه‌ماس هه‌یه. له وشه‌ی «شه‌مس»
واته خۆره‌وه‌ گه‌راوه. ئەمه‌ش پاشماوه‌ی میهرپه‌رسته‌یه له نایینی مه‌سیحی‌دا.

وتمان نازه‌ریایمانی پینش ره‌واجی توره‌کی زمانیان زۆر له کوردی نزیک بووه. تا نه‌وه‌ده له سه‌دی
زمانی ئیستای نازه‌ریایمان توره‌که. پاشماوه‌که‌ی نازه‌ری کۆنه. هه‌شتا له زه‌نجان و مشکین‌شار وه‌کوره
کوردی به چوارشه‌مه‌سووری «کوله چوارشه‌مه» واته چوارشه‌مه‌ی کورت ده‌لێن. له فەرهنه‌نگی
«برهان قاطع»‌دا که پره له وشه‌ی نازه‌ری کۆن، کول به مانای کورت هاتوه. کول له کوردی و
نازه‌ری کۆندا دا‌بیژیک‌تری له کورت. زۆر «رت»‌ی نه‌ویستایی له کوردیدا بسوه به «ل» وه‌کوره
ده‌رته = دال (درنده). سه‌رته = سال. زه‌رته = زال (زه‌رد و دره‌وشینه‌ر) و...

له زۆر جیگای ئێران شه‌و و رۆژی چوارشه‌مه‌ سووری به شوم و نگریس ده‌زانن. له‌وه‌ رۆژدا بۆ
سه‌فه‌ر ناچن و ده‌ترسن. دیاره نه‌و جیگاگه‌ له له پینشدا زه‌رده‌شته‌ی بوونه. ئەله‌ماس خانی که
نوله‌یی شاعیری کوردی سه‌ده‌ی دوانزه‌ی کۆچی له به‌ره‌مه‌ی شیرین و فه‌رهاده‌که‌یدا به شوم
سینزه‌ به‌ده‌ر و چوارشه‌مه‌ سووری که وتمان شه‌وانی هاتن و عروجی لایه‌نی قین و تاریکی خودایه
(مه‌له‌که تارس) ناماژه‌ی کردوه. شیرۆ کوری خه‌سه‌ره‌ په‌رویزی ساسانی که نه‌وینداری شیرین
باوه‌ژنی خۆی ده‌بی باوکی خۆی ده‌کوژی. ئەله‌ماس خان له کاتی نوتفه به‌ستنی شیرۆدا ده‌لی:

ماه سه‌فه‌ر بی جلووس نه‌نجوم چوارشه‌مه‌ سووری سه‌فه‌ر سینزه‌ه‌وم
نه‌و ده‌م نه‌ تالیع شوم شۆر شه‌ر ستاره‌ی مریخ شانا بال و په‌ر...
واته له مانگی سه‌فه‌ر رۆژی چوارشه‌مه‌ سووری سینزه‌ی سه‌فه‌ر که نه‌ستیره‌ی مریخ (دیاره‌ی
شه‌ر) ده‌رکه‌وت نوتفه‌ی شیرۆ به‌سترا.

جلی ره‌ش و سپی زاوا و بوک له ئەوروپادا که پاشان له زۆر جیگای جیهاندا باو بووه نیشانه‌ی
تاریکی و رووناکی واته میهر، یان مه‌له‌که تاونسی کوردیه که مه‌سیحی له میهرپه‌رسته‌ی
گرتویه‌تی، له کوردستاندا دیواخی سووری بوک هه‌م نیشانه‌ی شادیه و هه‌م تیکه‌لاوی تیشک و
تاریکیه که له ئاوه‌زی سووری سوهره‌وه‌ردیدا باسما کرد:

ئاوه‌زی سوور واته دل وتی بۆیه ره‌نگم سووره که له مندا تیشک و تاریکی تیکه‌لاوه، وه‌کوره
ره‌نگی شه‌فه‌ق و سووری تیشکی سه‌رووی شۆله‌ی مۆم. سوور ره‌نگی میهر یان مه‌له‌که تاونسه که
تیکه‌لاو بوونی تیشک و تاریکیه. له کلاره سووره‌که‌ی سوهره‌وه‌ردی و جلی سووری بابا نوئیل و...دا
باسما کرد.

له شیرین و فهراهه که ی ته لئاس خاند شیرین ده چیتته سه رته رمی فهراه که قولنگ چه قیوه به سه ریدا و له سینگیه وه ده رها تووه و که لاک خۆزان ده وره یان داوه. فهراه وه کوو مەم له مەم و زینی خانیدا زیندوو ده بیته وه.

مه سیحای مه ریم ده میاش نه و قه فهس
مورغش پهواز که رد نه قورنه ی نه فهس
دیادیش فهراه ئارهخت وه سته ی ویش
ته کاندا نه جا هۆرزا وه پیتش...

واته شیرین وه کوو عیسا له و جه سته دا فووی کرد و بانده ی فووه که ی له گه روی هه ناسه وه هه لفراند. دی فهراه ئاواته خوازه که ی ته کانی دا و له جینگای هه سته. دیاره ئه م چیرۆک گه له، بناغه یه کی هار به شیان هه بووه. ئارهخت له سوورانی دا «خ» که ی وه کوو سوخران که باس مان کرد سوواوه و بووه به ئاوات. له نه ویستادا «ئارهسته» له کرماشانی و نیلامی دا «ئارهخت» و له سوورانی دا ئاوات. «ئا + وهس + ته» له سه ر «ته» باس کرا. «ئا» پیتشگه که نهختی مانای وشه کار ده گۆرێ. وهس یان قهس له نه ویستادا و له هه ورامی و زازادا «واس» له سوورانی دا «خواز» به مانای خوازیار بووه. له نه ویستا و کوردیدا به پاشگری «ئا» وه مانای ئاوات و ئاره زوی هه یه.

پاش مردنی فهراه ته رمه که ی به پیتشه وانیه ی ئاینی زه رده شتی له گۆرستاندا نیترزا. میه ریه رسته کان مردوویان له ناو تابووتینکدا به پشته وه ده ناشت. پاشان مه سیحه کان لاسایی نه وانیان کرده وه. له فولکلوری کوردیدا بۆ وینه ده لێن: تا ئه و رۆژه که لووتم ده دا له به ردی ئه لحه د له بیرم ناچیتته وه. مه به ست کاتی مردن و زیندوو بوونه وه له گۆرپدایه ته گه ر وه کوو موسلمان به شانی راسته وه بنیترێ له کاتی هه ستاندا گۆیچه که ی ده دا له به ردی ئه لحه د نه لووتی. دیاره ئه و ته له زه مانی میه ریه رستی کوردانی پیتش هاتنی ئیسلامه وه به جی ماوه.

له جینگایدک له سه ر «سوخته» و بناغه که ی له نه ویستادا قسه مان کرد. ئه م بناغه له ویدا کان و له زه مانی ته مرۆی هیندیش دا هه یه. له م زه مانه دا بناغه ی «سیخ» به مانای فیر کردنه و سیخته به مانای فیرکراوه که هه ر به مانای سوخته ی کوردیه.

دیاره که سوڤیگه ری به تایبه ت سوڤیگه ری تونده روی وه حده تی و جوودی له بناغه ی میه ریه رسته ی و له پیتشدا له گه ل ئاینی ئیسلامدا جیاوازی هه بووه پیتروشوفسکی له

کتیپی «اسلام در ایران وەرگیتێ کریم کشاورز» دا ده‌لتی «غەزالی سۆفیگەری ئەهەونی لە گەل ئیلاهیاتی ئیسلامدا ناشتی دایەو و هێنایە ناو جیهانبینی ئیسلامەو ل ۲۳۹»

قرمەتی گەل (لقی لە ئیسماعیلیە کان) سفرە ی برایه‌تیاں بوو و لەو هەدا، نانی بەهەشتیاں دەخوارد. رەنگە ئەمە لە مەسیحی گرتبیتیاں ل ۲۹۹ سەرچاوە ی پیشوو» ئەمە دروس نیە مەسیحی لە میتراپی گرتوو و قرمەتیش وەکوو دینە کوردیە کان ئەو نەریتە میتراپیه‌یاں بەرپۆه بردوو.

«ئیسماعیلیە کان (وەکوو پاشاوەکانی تری ئاینی میهری) بە ئەشکەنجە ی ئەبەدی دۆژە باوەریان نیە و دە‌لتین لە ڕینگای دوونادوونەو مرۆژ بە زانستی تەواو دەگات ل ۳۰۶ سەرچاوە ی پیشوو»

پتروشوفسکی سەبارەت بە نوسەری (لە شیعیانی زیندەپۆی کەر) ده‌لتی: پاشان لە ساکووری سووریا نیشته‌جی بوون ئەمانە شیعه و مەسیحی و هەندی شتی پیش ئیسلامیاں تینکە لاو کردوو ل ۳۲۰» بە مەسیحیەو پێوەندی نیە.

کاکەیی لە ئیتراندا ناویان «ئەهلی حق» ه «بناغە ی هاربه‌شیاں هەیه. لە تورکیادا بە قزلباش، لە نازەریایاندا قەرەقویونلەر و گورەنلەر واتە بینەرەکان (گۆزانەکان دروستە) و لە رومی‌دا ئەبدال بەئی و لە قەزویندا بە «کاکاوەند» دەناسرین ل ۳۲۵ سەرچاوە ی پیشوو» لە لای کاکەییەو بەهەشت و دۆژە تەنیا ناماژە بە زانست و نەزانینە. ل ۳۲۶. «کاکەیی سفرە ی تەشریقاتی دینیاں هەیه لایان وایە توزقالگەلی نووری خودا لەو خواردنە بە مرۆژ دەگات. رەنگە ئەمە پاشاوە ی مەسیحی سەرەکی بیت. ل ۳۲۷» هە‌لتی نووسەرانی تر دووپات بوەتەو. پاشاوە ی مەسیحی نیە. پاشاوە ی میتراپی ئاینی کوردانی پیش ئیسلام و سەرەمی ئیسلامە.

پتروشوفسکی بۆ دۆزینی سەرچاوە ی سۆفیگەری گرمانە دەخاتە بەرچاو: «سەرچاوە ی مەسیحی و نووی ئەفلاتوونی و سەرچاوە ی ئیترانی و سەرچاوە ی هیندی ل ۳۳۲» روانگەیی کە ده‌لتی «سۆفیگەری سەرچاوە ی ئیسلامی هەیه بەلام سۆفیگەری توندپەر و سەرچاوە ی هیندی هەیه ل ۳۳۳».

پتروشوفسکی بە دروستی ده‌لتیت «فەلسەفە ی نووی ئەفلاتوونی کە نووسراوەکانی فلووتین و قوتابیه‌ کە ی «فرفوربوس» و تووژنەرانی تری نووی ئەفلاتوونی کاریگەریان لەسەر سۆفیگەری نەبوو ل ۳۳۴» بەلام سەرچاوە کە ی کە میهرپەرستیە دەرناخات. «ناتوانین کاریگەری هیندی و بوو داییش لەسەر سۆفیگەری قبوول کە ی ل ۳۳۵» ئەمەش دروستە. «ئاینی مەسیحی لەسەر

سۆفیگه‌ریکاریگه‌ری هه‌بووه و ئەمه «رام ئاسین پالاسیوس» سه‌ماندوویه ل ۳۳۵» ناینی مه‌سیحیی و عرفان و زوهده‌که‌ی وه‌کوو ده‌یان شتی‌تر خوی له‌ میه‌رپه‌رستی گرتویه.

«سۆفیگه‌ری له‌ ژیا‌نگه‌ی عه‌ره‌بی هه‌رچه‌ند نه‌ له‌ عه‌ره‌به‌ستان به‌ل‌کوو له‌ ئی‌راق و سووریا و میسر‌دا پین‌که‌اتوه ل ۳۳۷» میسر‌ دروست نیه‌. ئی‌راق به‌تایبه‌ت با‌کووری ئی‌راق و سووریا دروسته‌. ئەوانه‌ش له‌ پین‌دا عه‌ره‌ب نه‌بوون. پاش نی‌سلام نه‌خته‌ نه‌خته‌ زمانیان گو‌ردرا به‌ عه‌ره‌بی. زۆرت‌رین دیری میه‌رپه‌رستی له‌ با‌کووری ئی‌راق و رۆژه‌لاتی سووریا و با‌کووری سووریا و ئی‌راق واته‌ له‌ کوردستانی با‌کووردا ماوه‌ته‌وه «هه‌ندیک‌ی‌تر له‌ سۆفیه‌کان بی‌ته‌وه‌ی راسته‌وخۆ شه‌ریعه‌ت‌گه‌لی نی‌سلام ره‌ت‌که‌نه‌وه‌ نه‌نجام‌دانی شه‌ریعه‌ت و عیبا‌ده‌ته‌کانی به‌ واجب نه‌ده‌زانی ل ۳۴۰» دیان‌گوت نه‌نجام‌دانی شه‌ریعه‌ت بۆ به‌ ده‌س هه‌تسانی به‌هه‌شته‌. بیر‌کردنه‌وه له‌ به‌هه‌شت وه‌کوو بیر‌کردنه‌وه له‌ مالی‌ دونه‌ییه‌ و مرۆ‌ف له‌ خودا دور ده‌خاته‌وه.

ئیب‌ن‌ولعه‌ره‌بی سۆفی و عارفی‌ ناودار له‌ ئی‌راق و سووریا‌دا فیکره‌ وه‌حده‌تی وجودیه‌که‌ی پین‌که‌یتنا «ئه‌و له‌ ئەندولس (باشووری ئیسپانیادا له‌ دایک‌بوو له‌ تونسه‌وه هاته‌ مه‌ک‌که‌و پاشان هاته‌ به‌خدا و حه‌له‌ب و مووسل) (ناوه‌ند‌گه‌لی میه‌رپه‌رستی کۆن) پاشان چوه‌ ئاسیای بچووک (تورکیای ئەم‌رۆ) و له‌ ئەنجام‌دا له‌ دیمه‌شق گیر‌ساره ۳۵۵» مه‌له‌ک زاهیر پاش کوشتنی سوهره‌وردی ریزی زۆری له‌ونا.

پترو شوفسکی زۆری سه‌باره‌ت به‌ باوه‌ری وه‌حده‌تی وجودی ئەو نووسیوه و ناکامه‌که‌ی ئەم پرسته‌دا کورت ده‌کاته‌وه «بوونی ئاف‌رین‌راو هه‌بوونی ئاف‌رینه‌ره ل ۳۵۷». ئەمه‌ به‌ وردی فه‌لسه‌فه‌که‌ی سوهره‌وردی کورده‌ که‌ ده‌لی تیشک و ماده‌ که‌ ماده‌یه‌ش ئین‌کدراوه‌ی تیشکه‌ سه‌رچاوه‌که‌یان نور‌لئه‌نواره‌. ئیب‌ن‌ولعه‌ره‌بی پاش کوشتنی سوهره‌وردی ده‌چینه‌ حه‌له‌ب و له‌ ژیر کاریگه‌ری به‌ره‌م و لایه‌نگرانی ئەودا بووه‌ «به‌لای ئیب‌ن‌ولعه‌ره‌یه‌وه شه‌ریعه‌ته‌کان بی‌بایه‌خ بوون. ده‌یگوت ئیمانیک که‌ له‌سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعه‌ت‌گه‌ل و بنه‌ماکانی نه‌گۆر بیت... ره‌ت ده‌کر‌یتسه‌وه ل ۳۵۷» «ته‌ریقه‌تی قادری وه‌حده‌تی وجودیه‌ و لایه‌نگرانی به‌نه‌یتنی عب‌دولقادی گیلانیان به‌ خودا ده‌زانی ل ۳۶۴». ئەم ته‌ریقه‌ته‌ ئیستا نه‌هوه‌ن کراوه‌ته‌وه. «کلاری ده‌رۆشه‌کانی مه‌وله‌ویه‌ له‌ قونیه‌دا کلایکی دریشه‌ ل ۳۶۵» وه‌کوو کلاره‌ سووره‌که‌ی سوهره‌وردی که‌ با‌سمان کرد «بناغه‌دانهری نه‌قشه‌بندی له‌ سه‌ده‌ی هه‌شتی کوچیدا به‌هائوددین موحه‌مه‌دی نه‌قشه‌بند بوو که‌ ئه‌رینی وه‌حده‌تی وجودی له‌سه‌ردا بوو به‌لام پاش ئه‌ر نه‌قشه‌بندیه‌کان باوه‌ریکی دژ به‌ وه‌حده‌تی

وجودیان پیدا کرد و دهمارگری دینی لهواندا پیدا بوو ل ۳۶۶» «پاش سدهی ههشتی کۆچی سۆفیگه‌ری شتی تازه و به بناغهی نههینا و نهخته نهخته دابه‌زی ل ۳۶۹»

هه‌روا که توانجی خۆریه‌رستی و شه‌یتان‌په‌رستی له میهریه‌رسته‌کان ده‌درا له دینه کوردیه‌کانیش دراهه ماموستا ئەمین زه‌کی‌به‌گ که بی توژیژنه‌وه‌ی پتویست و ته‌کانی «ده‌بستانوله‌زاهب» ده‌گیتته‌وه له پیشدا ده‌لی:

«ب‌روایان وایه‌ عه‌لی بو نارۆژ گه‌راوه‌ته‌وه و له‌گه‌ل ئەودا بووه به‌ یه‌ک. جا بیرو باوه‌ری وه‌ها له ناویاندا جینگیر ده‌بی و هیچ کۆسپیکیش له‌ رینی زیندووکردنه‌وه‌ی خۆریه‌رستی‌دا سەر له‌ نوێ پاش گۆرینی ناوه‌که‌ نایه‌ته‌رێ. کتیبسی کاکه‌یی عه‌مه‌د ئەمین هه‌روامانی ل ۲۷» (به‌داخه‌وه‌)

ماموستا عه‌مه‌د جه‌میل رۆژ به‌یانی تاوس له‌ بناغهی دێو ده‌زانی و ده‌لی بووه به‌ «دیسوس» و لای کاکه‌یه‌کان بووه به‌ «داو» و له‌ هه‌ندێ شتدا له‌گه‌ل زه‌رده‌هشتیه‌کان به‌شدارن وه‌کوو مردوو ناشتن سه‌رچاوه‌ی پیشوو ل ۳۱». چۆن دێو که وشه‌یه‌کی کوردی و نه‌وێستایی و یداییه‌ له‌ بواری زه‌ماندا ده‌بی به‌ «دیسوس»? وشه‌ له‌ بواری زه‌ماندا ده‌سوێ سووک ده‌بیتته‌وه. دێو وه‌کوو دابێژی هه‌ره‌ کۆنی نیستا له‌ زمان و ئوستوووه‌ کوردیه‌کاندا ماوه‌ته‌وه.

مردووناشتن له‌ زه‌رده‌هشتیدا به‌ توندی حه‌رامه‌ و سزادانی «مه‌رگ ته‌رزان» واته‌ نیعدامی هه‌یه. به‌داخه‌وه‌ ماموستایانی کورد بی‌لینکۆلینه‌وه‌ و ته‌نانه‌ت زانستیکی پ‌والته‌تی هه‌له‌ی گه‌وره‌یان سه‌بارت به‌ دینه‌ کوردیه‌کان کردووه.

ته‌نانه‌ت گه‌وره‌کانی کاکه‌یه‌ش که هه‌روامی زمان نین وه‌کوو خوا لیخۆشبوو حاج نیعمه‌توللای جه‌یحوون‌تابادی و نوورعه‌لی نیلاهی به‌ یارسان ده‌لێن «یارسان»! نووسه‌ری کتیبسی کاکه‌یی گۆزان به‌ گاران واته‌ کافران و چه‌ند شتی سه‌یری‌تر مانا ده‌کاته‌وه.

ماموستا جه‌میل ناوی چوار فریشته‌ بنیامین و داود و... ده‌بات له‌ حالیکدا ئەمانه‌ فریشته‌ نین. له‌ سه‌ر فریشته‌ باسمان کرد. نووسه‌ری کاکه‌یی ده‌لی «سیا چه‌مانه. سیا جامانه‌یه. چون ماگاکان (موغه‌کان) که گاسایان وه‌کوو گۆزانی ده‌خوینده‌وه‌ و جامانه‌ واته‌ میتزهی ره‌شیان ده‌به‌ست ل ۸۴» (!!)) نه‌وه‌ی که ته‌نیا ته‌رجه‌مه‌یه‌کی نه‌وێستا به‌تایه‌ت ویسپه‌رد و وه‌ندیداد (وی دێوداته‌ی) خویند بیتته‌وه‌ ده‌زانی ره‌نگی ره‌ش له‌ زه‌رده‌هشتیدا شتیکی نه‌هرمه‌نیه. جل و به‌رگی موغه‌کانیش سپی و درێژ بووه و وه‌کوو ئەو ده‌لی وه‌کوو پانکوو چۆخه‌ی کوردی! نه‌بووه.

له ئەوێستادا ناوەندی بۆ بوونەوهی ئێریه کان «ئێریه نه فه ئیچه» هاتوه. واته بیچ و بناوانی ئێریه کان واته ئەو ناوچهی که ئێریه کانی لی ههستا و بهم لار لا کۆچیان کرد. نووسەر دهلی «ئێریه نه فهچ» (!) له «بیژه» وەرگیراوه که به ههروامی واچه و به سۆزانی بیژه و وێژهیه... (!) یان «بۆیه ههروامان پره له نزرگه، گلکۆزی دهیان زهڤدهشتی تیندایه (!) یان «جهم (مه بهستی جهم له جهخانه دایه) وشهیه کی نهویستاییه و به واتای کۆ بوونهوه هاتوه ل ١٢٠» ئەمه قسهی که سێکه که تنیا ناری نهویستای بیستوه و خدیالاتی خۆی به نهویستایی دهزانی. یان «وهک نه ریتی باو باپیرانی کۆن په پیرهوی زهڤدهشتی ...» له کوی دهزانی باو باپیرانی کۆنی ئیمه زهڤدهشتی بوونه؟ به گۆزی زهڤدهشتیه کاندایه؟!

یان «پۆژولای زهڤدهشتیه کانیش (وه کوو کاکهیی) سی پۆژ بووه ل ٢٥٤» پۆژوو ههه چهشنه خۆ نازاردان، به توندی له زهڤدهشتیدا ههرامه. به گشتی ههه چی ئەم نووسه ره سه بهارهت به نهویستا و زهڤدهشتی نووسیویه خدیالویه و شتی وا له نهویستادا نیه وه کوو «له گاتاکاندا دنیا به سه رگای ناوییه وه (خودا) بهنده نه گینا چۆن دهوستی ل ٢٥٤». یان «گاوه له نهویستادا به واتای خودا و سه ره کرده و خودایی و مهزن و سه ره فراز هاتوه ل ٢٩١» (!) به داوای لی بووردن داخ و که سه ری فراوان نهویه که ئەمه تنیا وتهی یهک نووسه ری کورد نیه ته نانهت ههندی له نووسه ره به ناو بانگه کانی کورد بی نه وهی هیچ له زهڤدهشتی بزانه هه موو پیتشینیهی کوردیان نووساندوه به زهڤدهشتیه وه. نابیی بی تووژین له سه ره زاراوه کوردیه کان بنوسین. مه گه ره نه وهی که زمانی نهویستایی که دایکی زمانی کوردیه و دوو په هلهویه که که خۆشکی زمانی کوردین به ته واوی بزانه. نه گه ره وانه بی ده که وینه قسه هه لبه ستن به نهویستوه. له سه ره دینه کوردیه کانیش نابیی بنوسین مه گه ره به ته واوی له میهریه رستی و مه سیحی و ئیسلام و زهڤدهشتی و ته ریه سۆفیگه ریه کان و فه لسه فهی سوهره وه ردی و نوستوره کوردیه کان و به یته کان به ته واوی بزانه. نه گینا ده که وینه شۆن قسهی زانکۆکانی تاران و نه ستامبول و نه و نه وروپاییانه که به پاره ی تاران و ئانکارا به ره مه میان نووسیوه.

«مارتین ویرماوزن» ییش له کتێبه کهی «نایینی میترا» که له لایهن «بوزورگ نادرزاده» وه به فارسی وەرگیراوه ته وه باوه ری به شهوی یه که می زستان بۆ جهژنی میهره گان و یه که می هاوین بۆ جهژنی نه ورژه. ل ١٠ و ١١»

دهزانين كه ميترا جگه له تهجهللای خودا له زهويدا پاشان كه بۆ ناو خۆر دهگهپتسهوه ههندي كاری به نهستۆيه لهوانه له جهنگدا يارمهتی دهري شهپ كهريكه كه دژ به پهيمان شكين شهپ دهكات.

به پهيمان شكين له نهويستادا «ميسروو درۆجه» به سيني نووك ددانی Mithru، دهگوتري (ميسره + وو+ درۆج +ه). ميسره ههر ميترايه. وو - ه، ههر دوو پاشگري نيزافهيه كه باس کران درۆج واته درۆ. به گشتی به دوومانايه ١- به مانای پهيمان درۆيه، نهوهی كه پهيمان و گرييهست دهشکينی چون، ميترا به مانای په يمانيشه. Mith+re. ٢- نهوهی كه له گهڻ خودای پهيمان درۆ دهكات.

ميترا له شهپهکاندا هاربهشه و دهبي به هۆی كه م کردنهوهی وهی پهيمان شكين و يارمهتی لایهني راستکار دهوات. له نهويستاشدا، وري و وه ههر مانای وهري کوردیيه و له وشهکانی وري سره، بهسینی نووك ددانی، و ورسرهغه دهاتوهه كه باسی زۆره.

زهمانی كه یۆنانيهکان هيرشيان کرده سهر ئيران و ئيرانيان داگير کرد زمانی یۆنانی بۆ ماوهی سیسهه سال بوو به زمانی فهومی و حکوومی ئيران. له قهبالهکانی دۆزراوه له ههروماندا دووانی به زمانی یۆنانی نووسراون. شهشکانيهکانيش تا دووسهه سال تهو زمانهيان به کار دههيتا. جا تیکهلاويدهك له نيوان هيركول خودای شهپي یۆنانی و ميترادا پووی داوه. له سهردهمی شهشکانيهکاندا نهو کاتهی كه ژووړهکانی شهشکهوتی كهههفتوو له نزیکي سهقزدا دروس کرا چون زمانی فهومی زمانی یۆنانی بوو لهسهه ستايشتگاكه به زمانی یۆنانی نووسراوه ستايشتگای هيركول. لهويدا گا قوربانی دهکرا. بههرامی زهپدهشتيش كه ليکچيونگهليکی لهگهڻ مارس (مريخ)دا ههيه به یۆنانی به مارس ناسراوه يان نهناهيता، خواژنی زهپدهشتی و ميترايی وهکوو ونوس ناسراوه تهنانهت نيستاش له فارسیدا به نهستیرهي زوهره (ونسوس) ناهيد (نهناهيता) دهليين. نهگينا پههستگهی ميهپهري كهههفتوو پيهههندي لهگهڻ هيركولی یۆنانی نيه و له ميهپهههستی پۆم و یۆنان و جينگاکانی تری نهوورپادا هيچ ناماژيهك به هيركول نيه.

«له نهوورپادا ٢٥٥ دسامبر جهژنی له دايلكبوونی ميترا بووه ل ١٠٧ سههچاوهی پيشوو» نيستا بهرانبههه لهگهڻ جهژنی له دايلكبوونی عيسا (د-خ). نهوورژا له نهوورپادا نيستا چوار پۆژ پاشته له شهوی چلهی خۆمان واته شهوی يهلدا (له دايلك بوون) كه وتمان بههۆی پشت گوئی خستنی کبيسهکان له بواری زهماندا وای ليتهاتوه.

«میترا له بهر له دایک بوو. بهردیش ناماژه به ناسمانه. سەرچاوهی ناوبراو» سەدهفیش ناماژه به ناسمانه. بو شۆرقه‌ی سه‌دهف و دوو زه‌ریا و... له ئیلاهیاتی ته‌وحیدی کاکه‌بی‌دا زانستی ته‌واو و سه‌رنجی هه‌ره وردی پیتویسته.

مارتین ویرماوزن چون دینه کوردیه‌کان ناسی به بینینی نه‌و به‌ردنوسراوه‌گه‌له‌که وه‌قفی نه‌هریمن کراوه‌ده‌نوسی «له‌ئاینی میهریدا دو هیز هه‌میشه له‌گه‌ل یه‌ک له‌شه‌ردان نه‌هورامه‌زدا فه‌رمانه‌وای ناوچه‌ی رۆشنایی و نه‌هریمن فه‌رمانه‌وای ناوچه‌ی تاریکی و له‌سه‌رووی نه‌مانه‌وه‌زروان هه‌یه‌که خودای زه‌مانه. ل ۶- ۱۴۵». هه‌ندی نووسه‌ر که به‌لگه‌ی پیتویستی به‌ده‌سته‌وه‌نه‌بی ده‌که‌ویته‌گێژی خه‌یالاته‌وه. له‌میهرپه‌رستی هه‌زاران به‌لگه‌به‌ده‌س هاتوه‌له‌و به‌لگه‌گه‌له‌دا له‌هیچ کوی ناوی نه‌هورامه‌زدا و زروان نه‌هاتوه‌وه. و له‌شه‌ری تاریکی و رۆشنی باسێک نه‌یه.

ورماوزنیش وه‌کوو نه‌وانی‌تر په‌یکه‌ره‌ترسناکه‌کان به‌هی زروان ده‌ناسینیت. ته‌نیا له‌ناو که‌وانه‌دا ده‌نوسی (هه‌ندی که‌س به‌په‌یکه‌ری نه‌هریمنیان زانیوه. ل ۱۵۸) ناوی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌هیناوه.

«سه‌باره‌ت به‌جوغرافیای میهرپه‌رستی له‌کتیبه‌که‌ی «ویدن‌گرین» دا که «نوزه‌ت سه‌فای نه‌سه‌فه‌هانی» به‌ناوی «مانی و تعلیمات او» وه‌ری گێپراوه‌ته‌سه‌ر فارسی نووسراوه «له‌نیو‌چۆمان و شاره‌کانی له‌زه‌مانی نه‌شکانیه‌کاندا له‌چینه‌کانی سه‌رووی نه‌شکانیدا میهرپه‌رستی به‌توندی ره‌واجی بوو. له‌راستیدا ماد واته‌مادی گه‌وره‌هه‌مه‌دان - ره‌ی (تاران) و نه‌سه‌فه‌هان و (گشت ناوچه‌کوردنشینه‌کان) و مادی چکۆله‌واته‌نازه‌ریایمان ناوه‌ندی گه‌وره‌ی میهرپه‌رستی بوو ل ۳۳» به‌سه‌ر سوورمانه‌وه‌له‌هه‌مه‌دان وه‌ری و نه‌سه‌فه‌هان هیچ شوینه‌واری میهرپه‌رستی نه‌به‌لام له‌نازه‌ریایمان یه‌ک هه‌یه و له‌کوردستان زۆره. له‌نازه‌رشه‌هر نزیکه‌ی ته‌وریز له‌کیوی قیبله‌داغی ستایشگاهی میهری هه‌ره‌جوان هه‌یه‌که جینگای په‌یکه‌ره‌که‌ی میترا وه‌کوو میحراییان لی کردوه. رسته‌یه‌که‌م له‌خوا لیخۆشبوو ته‌وفیق وه‌هه‌یه‌وه‌هه‌لگرتبوو به‌داخه‌وه‌سه‌رچاوه‌که‌ی له‌بیرم چوو بوو بینوسم پیم وابی «بنه‌چه‌که‌ی کوردان و... وه‌رگێر به‌کوردی ته‌هافرزی زاده» بوو. ده‌فه‌رمی: «نه‌سه‌دی خانی به‌هۆی هینانی خه‌یر و شه‌په‌وه‌په‌یکه‌وه‌له‌زه‌رده‌شت ده‌چی!» زه‌رده‌شت هیچ کات خه‌یر و شه‌ری له‌گه‌ل یه‌ک نه‌هیناوه و دژ به‌یه‌ک و له‌شه‌ر له‌گه‌ل یه‌کدا زانیویه. له‌زه‌رده‌شتی سه‌ره‌کی و دواین‌دا نافرینه‌راوه‌کانی شه‌ری نه‌هریمن تا ناخری دونیا له‌گه‌ل نافرینه‌راوه‌کانی خه‌یری

ته هوروا مهزدا دا له شهردان نه پیکهوه. بزائن په تاي «زهږدهشتی به بناغه زانین» چلۆن روونالکبیرانی کوردیش دهخاته دوور کهوتنهوه له رهسه نایهتی بهرهمه فهره نگیه کانی کورد. تنیا له میهرپه رستی و پاشان فلهسه فهی سوهه وهردی و دینه کوردیه کاندایه که خیر و شهر له سیستم و ورده سیستمه کانی ماکی و مینۆکی جیهاندا له گهژ یه کن. دهبی بزاین هندی شقونیسیت ویستوو یانه فهره نگی کوردی له سه ریناغه ی پرو پوچ دا بنری. دهیان نووسه ری کوردیش کهوتونه ته ئەم داوه نامرۆقانه وه.

له باژیری کوردنشینی کهنگاوه (حه مدوللای مسته و فی له سه دهی ههشتی کۆچی له نوزه ته تولقلووبدا نووسیوه کهنگاوه دهروازه ی کوردستانه) شوینه واری مه عبه دی میهرپه رستی هه یه. له ویدا زۆر تارتی سواله تی که مردوی تیدا نیژراه پیدا بوونه. میهرپه رستی نه و ناچه له کوردستانی پیش نیسلامدا پیشان دهوات. نه گه ر خه لکی نه و ناچه زهږدهشتی بوا یه ن به جینگای تابروت «نه سوودان» ده دوزرایه وه.

باوه به دوونادوون جگه له میهرپه رستی و ناینه کوردیه کان له مانه ی خواره وش دا بوون ۱— هیندیه کان، چ بودایی و چ بره مایی (هیندویسم) که پیشینه ی ئوستووره بیان له گهژ کورد و تیرانی یه ک شته. ۲— مانه ویگه ل له سه دهی سیه می پیش زاین دینه که یان که دوانه په رستیه له لاین مانیه وه پیکهات. ۳— فه یله سووفگه لی یۆنانی له وانه سوقرات و فیساغورس و نه فلاتوون باوه ریان به دوونادوون بوو رهنگه ئەم باوه ره له ماده کانه وه فیر بوون. هندی به لگهش له ده سدایه که لیره دا جینگای باسی نیه و هندی له وانه لاوازن.

زهږدهشتی و جوو و نیسلام و مه سیحی دوونادوون رت ده که نه وه به لام له ژیر کارتیکردنی میهرپه رستیدا هندی لقی مه سیحی له سه ر باوه رمه ندی به دوونادووندا مابوونه وه. «تريگان» له پاپاکانی مه سیحی سه ره تایی له رۆمدا نووسیویه: رۆحه کان بۆ خولیکی دوونادوونی دینه سه رزه وی و له جهسته ی گیا و ناژه له وه ده چنه جهسته ی مرۆژ تا خویان به جیهانی ناسمانی بگه ییتنه وه. هندی که سایه تی و فه یله سووفی دنیای رۆژاواش به دوونادوون باوه ریان پیدا کردوه له وانه «پال گوگن» وینه گه ری فه رانسه یی. هه نری فورد (دامه زیتنه ری ته راستی سه ییاره سازی فورد) کارل یونگ (دروناسی گه وری سویره ی و جیهانی) هه ر وه ها شاعیر گه لی وه ک «ویتمه ن»

و ئیمیرسۆن و....

همدوللای مستهوفی له نوزهه تو...دا دهلی «هندی» له پهیرهوانی مهزدهك له نیراقتدا هه
ل ۴۱۲» چون غوللات و خوهررم دینه كان له پیتشدا به ههله به مهزدهكي ناسرابوون به پرونی دیاره
كه مه بهستی دینه كوردیه كانه كه له سهدهی ههشتی كۆچیدا له بهغدايشدا وهكوو كهركوك
لایهنگریان هه بووه.

له زهمانی نهشكانیه كاندا میهر وهكوو خودا په رستراوه ناوی چهن شای گه وروی نهشكانی «میتره
دات» هاته میهرداد. له ناو كوردی موسلماندا ناوی خوداداد ههیه بهلام موحه ممدداد، نیه. دیاره
په رستنی نه هورومه زدا خودای گه وروی زه ردهشتی له ناو مالباتی نهشكانیه كاندا باو نه بوو ته گینا
وهكوو مه زددات یان هورموزدات كه له زهمانی ساسانیه كاندا زۆر بوون ناوده نران.

رهنگی شین وهك رهنگی تاسمان و نهختی له وه دیزتر واته شین (مه بهست رهنگی كه سسك و سهوز
نیه كه هندی زارۆچكه شینی پی ده لێن) له ناو كورد گه لدا رهنگی عهزاو شین گێپری بووه. له
ئهو پستاو كرمانجی و په هلهوی (خوشکی زمانی كوردی) «خشین» هه له ستایشگاگه لی میهری كه
له نه وروپا دوزراونه ته وه له ههر دوو لای په یكه ره كه ی میترا دوو په یكه ری مرۆ ههیه كه یه كسی
دارنکی سه رئاگرین روو به تاسمان و نهوی دی سه ره و ژیر روو به زهوی گرتوووه. یه كه می به یونانی
ناو راوه كوتس و نهوی دی كوتوپاتس. نهو دووه ناماژهن به هه لاتن و نیشتنی خۆر. كوتوپات كه
ناماژه به رۆژارا بوون ده كات دیمه نینکی خه مباری ههیه و به رهنگی شین نه خشراوه. بهلام كوت كه
دیمه نیتك شادی ههیه رهنگی سووری ههیه. دیاره نه وه كه رهنگی شین له كوردستاندا نیشانه ی
عهزا و شین گێپیه دابینکی میترا ییه.

ههندی نووسهر و میژوونوس داسنی یان به لقینك له یه زیدی ناساندوووه. نه گهر داسنی ههر نه وه
بیت كه نیبنی نه دیم له سه دهی چواری كۆچیدا وهكوو دیسانی ناساندوووه هه له یه چون دیسانی
دوانه په رست و ئیزدی تاك په رستق. به داخه وه له داسنی زانیاری نه وتۆ به دهسته وه نیه. له ده قینکی
میژوویدا هاتوووه سولتان سه لیمی یه كه م ههولیتیر و گشت ناوچه ی «سهران» ی دا به سه سه ن
به یگی داسنی. له ناخری نه م به شه وه له سه ری باس ده كه یین.

نیکیتین دهلی: فیرقه گه لی (كوردی) پێ ون كرددو (له روانگه ی خۆیه وه) وهكوو سارلی و
شه بهك له ده ورو پستی موسولمانان. نه مانه له كورد گه لی قزلباشن (مه بهستی غوللاته. كتیجیم

له سەر ساریه كان وه ده دست نه كهوت به لام شهبهك ئیستا وه كوو شیعهی دوانزه ئیمامی به ههندی نیشانه گهلی غوللاته وه ناسراون كه باس كرا).

رۆمن گیرشمن كه یه كۆ له بهرپرسیانی گه وهی هه لکه نندی شوینه وه ره میتروویه کانی ئیرانه له کتیبی «ئیران له سهره تاوه تا ئیسلام» وه رگێر به فارسی «موحه مدموعین» ده ئی: «له نیپور - کاکزه دورائوروپوس (هه ترا) گۆرستانگه لی زه مانای نه شکانی دۆزراونه ته وه له تابووتی سوالت له گه ل هه ندی که ره سه له لایه ن دێینه ناسانه وه دوزراونه ته وه ل ۳۲۱» منداله کانیان له هوممه (خومره) دا ده ناشت ئیمه چه ند دانه مان له شوش (پارێزگای خوزستان) دا دۆزیه ره ل ۳۳۴» له م چه شنه تارتگه له له مه ریوان و کرماشان و که نگازه ردا زۆر دوزراونه ته وه. به تایبهدت له که نگازه ردا هه ر دوو جوژه که ی دۆزراوه ته وه.

«بارتوولوومه» له «لوغه تنامه ی ئیرانی کۆن» داده نووسی «ناوگه لی مادی میتره داتس (یۆنانی کراوی میتره دات) میتروپاتس (میتروپات) له زه مانای که مبوبوجیه سه ده ی شه شی پیش زاین و میتره گاشس (میتره گاس به سینی نوک ددانی) سه رۆکی لیدی هه کان له شه ری سالامیس دا و هه ندیکی تر نیشانه ی گرینگی میترا له نیو ماده کاندایه» (له سه ره ده می ده سه لاتی هه یخامه نشیه کاندایه)

ده زانین له سه ره تای هه زاره ی دووه می پیش زاین دا دوو هۆزی ئاریایی هه ره کۆن به ناوی هیتی و میتی له باکووری زه ریای کاسپینه وه بۆ ناسیای بچووک کۆچیان کرد. (هه رچه ند نه مانه ئاریایین به لام زمانی ئیستای کوردی پاشاره ی زمانی نه وان نیه به لکوو پاشاره ی زمانی ماده کانه) له بوغاز کووی نزیکێ نانکاراوه له وحه یه ک له وان دۆزرایه وه هی سه ده ی چواره ی پیش زاین که په یماننامه یه که له نیوان دوو پادشای هیتی و میتانی دا. له وه دا میترا و ئیندره و وه روونه و ناسه تیه، به چاودێروگه واه گیراون.

ئیندره له ویداکانی هیندی دا ئیستاش خودای هه ره مه زنه به لام له نه ویستادا وه کوو دێو هاتووه. میترا و وه روونه ش له ریگویدا دا هه میشه ناویان پینکه وه هاتووه که پادشای جیهانن. رۆژ له میترا و شو له وه روونه وه به دی دیت.

بگه ناوی هۆزی میتانی هه ر له بناغه ی «میت» گیراوه که به مانای به ئین و په یمان به ستن و دۆستی و خۆشه ویستی کردنه و به شی یه که می ناوی میترایه (میت + ره) که باس ده کری. له به ردنوو سراوه کانی پادشاکانی سه ره تای حکومه تی هه یخامه نشیه کاندایه ناوی له میترا و

خودایانی تر نیه و تنیا نه هورامه زدا وه کوو خودای گه و ره ناسیتراوه. تنیا له که تیه که یه کی داریوش له بیستوندا ناوی مانگی «به گه یادیش» هیه که جه ژنی میترایه و باسمان کرد. به لام به هوی پرودا و گه لیککی سیاسی له ناخری حکومه تی هیخامه نشیه کانه وه به تاییه ت له زه مانی نه رده شیردی دریتژدهس و پاش نهو ناوی میترا و نه ناهیتا له پال نه هورامه زدادا له به رده نو سراوه کانداه بینین. رهنگه له و کاته دایه، که خودا کانی تری نارایی هینراونه ته نیو نه ویتاوه. له گاساکاندا که هونراوه کانی خودی زه رده شته یه ک جار ناوی میترا هاتوه نه ویش نه ک به گویره ی تیزد، تنیا به مانای راسته قینه ی خو ی واته نرک و په یمان به نه ستو گرتن هاتوه و وه کوو تیزد ناراسته و خو له کاتی به خراب زانینی قوریانی و خوارده نه وهی هومدا رت کراوه ته وه. له به شه کانی تازه ی نه ویتاوا به مانای تیزدی رووناککی و چاره دیری به لاین و په یمان که نه هورامه زدا نافراندوویه ناوی زور هاتوه و به شتیکی ته واره له یه شته کان له ستایشتی نه و دایه.

ویرماوزن ده نووسی: «خانووگه ل (دیره کانی ده سکردی میهرپه رستی) و به رده نو سراوه و شوینه وار و به لگه کانی تری دیرینه ناسی میهردینی له نیمپه راتووری پۆم (پۆمی گه و ره که پاشان بوو به دوو پۆمی رۆژتاوایی و پۆژه لاتی) و سووریا و نالمانی کۆن (دۆچله ند و ولاته داگیرکراوه کانی) و ئینگلیس دایه که هی سه ده ی یه ک تا پینجی زاینیه ل ۱۸) (به کوردستان و پۆژاوی ئیران ناماژه ی نیه) هه ره ها ده نووسی «هه ندی هۆکاری ده روونی و ناکاری بوون به هوی په ره سه نندی میترائیسم و پاشان مه سیحی که نه مانه توانیان خواستی دینی زه مانی خو یان وه رام بده نه وه. نه م هۆکارگه له بریتین له:

۱- باوه پ به خودایه کی تاک ۲- نیاز به یه ک نیوهنجی له نیوان خودا و مرۆڤدا ۳- رزگاری پاش مردن و داوه ری دنیای پاش مردن. ل ۱۹». ویر ماوزن ده نووسی «سه باره ت به به هشت له ئایینی میترا دا شتیک نازانین به لام بی گۆمان میترا به لینی به هشتی به باوه پمه ندان داوه ل ۲۲» (!). ویر ماوزن به راستی ناسینی له میترائیسم ناته واره. بیر له وه ناکاته وه که نه گه ر دوونادوون یان برینی هه فته پله ی میترا په رستی بو گیشتن به جیهانی نوور هه بی ئیدی به هشت شتیکی زیادیه. به هشتی میترا یی و فه لسه فه ی سوهره وه ردی و دینه کوردیه کان هه ر جیهانی تیشکی خودایه که پاش برینی پله ی هه فته می میترا یی که باسمان کرد یان به دوونادوونی ته واره پی ده گه یه ت. هه ر

وهها دهنووسی «دهبی تاینی میهری و مهسیحی به یهك رهوتی فیکری بزاین که هی قوناغیک له گۆرانکاری هزری مرۆقه ل ۳۲».

ئهو زانستوهه ئهروپاییانه و نووسهرانی ئیترانی که لهسهر میهردینی نووسیویانه سهئومه بیان ههئومه (ههیف) سهر به خۆ ناو دهبن. له پێشدا دهبی بلێن میهردینی تاینی تاک پهستییه له بهشهکانی پێشودا سهلماندمان که نووری مانگ (ههئومه = ههیف) ههرووری خۆزه واته ههرو میترايه. گشت ئهو گیانهوهرو و مرۆفگه له که لهوینه و پهیکههکاندا لهگهڵ میترا ههروزهمان گشتی ههرو ئهون بهلام له جهستهگهلی جیاوازا. وهك له تاینه کوردیهکاندا ههفتهن و ههفتهوانه و چلتهن ههرو یهك نووری دابهش کراون. «له نههیتی ستایشتگاگهلی میهریدا نان و شهراب دهخورا ل ۱۳۹» ئهم نههیته له مهسیحیشدا ههیه. «به پیتی نههیتگهلی میترايه ئهوهی که دههاته نیو تاینی میهرپهستییهوه، غوسلی تهعمید، دههرا ل ۱۹۴» ئهم نههیتهیش له مهسیحیدا ههیه و ههروهها له دیزگهلی میهرپهستی کوردستانی باکوور و باشووردا ههروزیك بۆ ئهم مهبهسته به دی دهکۆی «ئهوهی که دههاته نیو میهرپهستییهوه دهسی له لایهن سهروکی ستایشتگاوه مۆردهکرا بیان وهکوو خال کوتانن دیاری دهکرا و تهناهت لهسهر ههنییهی خالی تایبهدت دهکوورا ل ۱۹۴» لهسهر خالکوتانن باس دهکهین.

له جینگای خزیدا له عهینولقوزاتی ههمهدانی قسهمان کرد چوارینهیه کی فارسیان پێی نسهبت داوه:

دل گفتم مرا علم لدنی هوس است تعلیم کن گرت بدین دسترس است
گفتم که الف، گفت دگر، گفتم هیچ در خانه اگر کس است یک حرف بس است

دل وتی زانستی نزیککی به خواوه ئارهزوومه - فیرم که نهگهرو بهو زانسته دستت دهگات
وتم ئهلف، وتی ئیتر، وتم هیچ - له مالدئا نهگهرو یهك کهس ههیه یهك پیست بهسه
واته یهك شت نیشانه و جیلوهی ههموو شته. که وتم ئهلف به سهبو و تینی ههموو شتیک.
چکۆلهترین پاژه دیاردهی ههموو جیهانه. عهینولقوزات وهکوو خانی بۆ گهیشتن به خودا باوهپری
وايه که مرۆقه دهبی له پێشدا ئهوینی مهجازی واته ئهوین به جوانی پووالهتی ههبی. دهلی:

ئهی خۆشهویست جوانی لهیلی وهکوو دانهیهك بزانه که له ژیریدا داویك ههیه. چووزانی داو
چیه؟ پاوچی ئهزهل کاتی ویستی که له ناخی مهجنوندا ئهسپیککی سواری لهو ئهوینهی خۆی

درووس کات، مهجنونیش ههتوانی نهوهی نیه بکهوئته نهوینی جوانی نهو و به تروسکهیه کی دهمری، وتی تاله نهوینی له یلی له ناخی مهجنوندا نهسپینکی سواری دروس بکری. تا لهو نهوینهدا بکوئیت و نامادهی نهوینی جوانی خودا بیته.

«ریونوسوکه ئاکووتا کاوا» شاعیری ژاپونی که مهسیحیه له کتیبسی (لوت) که نهجهدی شاملو و به شیعری فارسی وهی گپراوه تهوه دهئی: به پئی باوه پینکی مهسیحی عیسای باوک له جهستهی عیسای کوردا له خاج درا و کوژرا و له تارتینکی بهردیندا دانرا. پژی سیهم زیندور بژه. پژی له زهوی خاکی دا بلاوه دهکات و پاشان به سه رکهوتنی هه رهمه زن و کیریای مه زن به نیتسه کان گیانی تازه ده به خشی و پژی یه که مین ده خاته جهسته کانه وه. ل ۲۹»

ده رکهوتنی پژی یه که مین له بهرد و بلاوه کردنی گیانه کان له زهوی خاکی دا دوپاتینکی دیکه یه له، له دایک بونی میترا له بهرد و سه دهف و گیان به خشین به گیا و گیانه وه. زاینی میترا پژی یه که می زستان تا عرووجی مه له که تاوس له سیزدهی به هاردا ده بی به ۱۰۳ پژی. زاینی عیسا له پژی چواری زستاندا تا عرووجی نهو (جه ئنی پاک) له ۲۲ی به هاردا ده بی به ۱۰۸ پژی. نهو چوار پینج پژه زیاده له سه ره تای زستاندا یه که پاش دروس بونی پژی مری گریگوری له پژمدا و جه لالی له ئیراندا پینکها.

جوانی ئافرهت هه ر جوانی خواجه. له مه م و زیندا باسمان کرد. شاعیری کاکه بی «نیعمهت» له زهمانی باوه ناووس دا ده ئی:

چه نی چل که نینز شیوهش دا بسیار زاتوو ویت نه دۆش شیرین بی سوار
نا له وح سیننهش نمانای حاشار نسا عیشق به سه رش نمانای دیار
شیرین له گه ل چل که نینز که زور شیوهی جوانی ده نواند، تۆ زاتی خۆت له شانی شیریندا سوار
کرد. له له وحی سیننه ی دا خوت هه شاردا تا به نهوین له سه ریه وه خۆت نواند و دیار تدا.

وتمان میهریه رستی وه کوو رهوتینکی پۆشنبری و سۆفیانه له زهمانی ساسانیه کاند له ئیراندا هه بووه که پاش نیسلام عیرفان و سۆفیگه ری لی پهدا بوو و به هۆی پینکه اتنی نه ده بسی عیرفانی فارسی که له جیهاندا بی وینه یه.

عدتار شاعیری سه دهی شهش و ههفتی کۆچی ده ئی:

ساکن دیری و از کعبه نشان می پرسی در خرابات مغانی و خدا می طلبی

(دیوان عگار ل ۱۰۶)

واته له دیر دای و ئادرهس و نیشانیهی که عبه دهپرسی؟ - له ستایشتگای موغه کانی
(میهریه رست) دای و له شوین خودا دهگه پئی؟

خه رابات که له شیعه ره کانی مه حوی و جزیری و مهوله روی و... هدییه کۆی خه رابه یه. خه ر (خوه ر
+ ئابه)، ئابه به مانای میچی گومه زی هاتوو و مه به ست دیری میهریه رسته کانه به لام به
شاروه یی و ئامازه وه کوو «خه رابه» ی عه ربه ی نووسراوه ماموستا ره زی ده نووسیته «وشه ی ئابه له
ئینگلیسی دا وه کوو abbey و له فه رانه دا وه کوو abbaye هاتوو که به مانای دیر و
که لیسایه». چون زمانی نووسینی میهریه رستی یۆنانی بووه ره نگه ئه م وشه له یۆنانیه وه چوه ته
نیو ئینگلیسی و فه رانه سه.

له سه رده می سه فه ریه کان به م لاره غوللاتی ناوچه ی ماد به تاییه ت له کورده ستاندا واته له
ئیلام و کرماشان و لورستان و قوره وه و هه مه دان نه خته نه خته توانه وه و بوون به شیعه ی دوانزه
ئیمامی. هه ر وه ها شیعه کانی زه دیدیه له گیلان و مازنده راندا بوون به شیعه ی دوانزه ئیمامی.

جه نابی، کازم موحه مه د وایقانی، نووسه ری «سوه ره وه ردی دانای حکمه تی باستان» سه به ارت به
شروقه ی فیکری سوه ره وه ردی ره نجی زۆری کیشاوه و زانیاری زۆری به ده ست خستوو. جه نابی
هاشمی ره زیش له سه ر سوه ره وه ردی زۆری نووسیوه. ئه م دوو به رتزه یه که می ویستوو یه بو
فه لسه فه که ی سوه ره وه ردی بنه مای ئیسلامی و قورئانی و دووه می ویستوو یه بنه مای زه رده شتی
بو دابنی به لام هه روا که سه لئیندرا بنه مای فه لسه فه که ی ئه و دینه کورده یه کانه که بناغه یان
میهریه رستی کۆنی ناوچه ی ماد به تاییه ت کورده ستانه.

ماموستا وایقاتی ده نووسی: «بیروراکانی ئیخوا نوسه فا (فه یله سووفه کانی ئیسماعیلی
دوایینی که غوللاتن) یش له سوه ره وه ردیدا کاریگه ری بووه. ئه وه ی که له ئه ستیره ناسی دا له گه ل
فه لسه فه ی سوه ره وه ردی پتوه ندی قوولی هدییه له به ره مه کانی ناسرخه سه ره و (له حه کیمه کانی
ئیسماعیلی دواین، کۆچی دوایی ۴۴۰ کۆچی) دا هدییه. ل ۱۰۷» وتمان ئیسماعیلییه کانی
دوایینی و ناسرخه سه ره و له غوللات بوون و ئه وانیش بنه چه که ی میهردینییان هدییه. ئه وان
ئه ستیره ناسی خۆیان له میهردینه کانه وه وه رگرتوو که هه ندی ئه م ئه ستیره ناسیه مان باس کرد.
سوه ره وه ردیش بناغه ی فه لسه فه که ی له سه ر میهردینی ئه جدادی خۆی داناوه جا ناچار لیک چوون
له نیوان ئه ستیره ناسی میهردینی و دینه کورده یه کان و غوللاتدا به دی ده کری. ده توانین بلیتین که

فه له کییاتی سوهه وهردی به هۆی هاو بناغه بوون له گه‌ل ئیسماعیلیه‌دا ته‌نیا لێك چوونیان له گه‌ل یه‌ك هه‌یه نه نه‌وی كه سوهه وهردی له ئیسماعیلیه گرتویه‌تی. له هه‌ر دوو دا شتی هاو به‌ش نه‌ویه كه جیرم و تێكه‌لاری له خواره‌وه بۆ سه‌ركه‌م ده‌بیته‌وه. له میه‌ردینیش‌دا وایه. ئاسمانی هه‌فته‌م كه هی پێنگه‌ی هه‌فته‌می میه‌ردینیه مرۆف ناماده بووه كه بچیته ئاسمانی هه‌شتم نزیکی جیهانی تیشك. پێنگه‌ی یه‌كه‌م ئاسمانی مانگه كه خاوه‌نی جرم و تێكه‌لاری له گه‌ل ماده‌یه و هه‌رچی بچیته سه‌رت‌تر نوور خاوی‌تر ده‌بیت تا ده‌گاته ئاسمانی نۆه‌م كه خودی نوورولنه‌نوا‌ری تێدا‌یه.

له په‌رتووکی فارسی سوهه وهردی «رۆژێك له گه‌ل جه‌ماعه‌تی سو‌فیان» بۆ نۆ ئاسمان و نه‌مه‌کانی ژێر ته‌وانه و پێنگه‌ی دوا‌زه‌هه‌م (پێنگه‌ی مو‌تله‌ق ولامه‌کانی خودایی) یاددا‌شتم هه‌لگرتبوو. به‌رێز وایقانی‌ش هه‌یناویه: چون خودا ئاسمانه‌کانی ئافرا‌ند بۆ پا‌زاندنه‌وه‌ی ته‌وانه تیشکی‌کی بۆ ئاسمانی یه‌كه‌م (له سه‌روه‌وه بۆ خوار) هه‌نارد. ئاسمانی یه‌كه‌م له به‌ر له‌تێفبوونی نه‌و تیشکه‌ خۆی پێ‌ پانه‌گیرا‌چون نه‌و ئاسمانه له ناو بوون و نه‌بوون‌دا بوو. له سه‌روه‌وه هاوسێ‌ی بوون و له خواره‌وه هاوسێ‌ی نه‌بوون. جا له نی‌وان بوون و نه‌بوون‌دا شتێك هه‌یه كه به‌ نه‌بوون نزیکه له رووی دیمه‌نه‌وه به‌لام له رووی سفه‌ته‌وه له هه‌ر بوونێك بووته ...

... جا ئاسمانی یه‌كه‌میش كه له‌و جیهانه‌دا (له به‌رانبه‌ر بوونی سه‌روه‌ی خۆی) وه‌ك نه‌بووه وایه. له به‌رانبه‌ر نه‌و نووره‌دا كه پێ‌ گه‌یی، خۆی بۆ نه‌گیرا و تیشکی‌کی لێ‌ جو‌ی بووه‌وه و گه‌یشته‌ چه‌رخ‌ی دووه‌م (كه ئاسمانی نه‌ستیره‌ وه‌ستاوه‌كانه) هه‌ر پا‌ژه‌یه‌کی بوو به‌ نه‌ستیره‌یه‌ك. زیادیه‌كه‌ی گه‌یشته‌ فه‌له‌کی سیه‌هه‌م كه له‌وه گه‌رۆك نه‌ستیره‌ی زوجه‌ل په‌یدا بوو. زیادای تیشکی چه‌رخ‌ی سیه‌هه‌میش گه‌یشته‌ چه‌رخ‌ی چواره‌م و موشته‌ری لێ‌ په‌یدا بوو. هه‌روه‌ها له زیادای تیشکی موشته‌ری له چه‌رخ‌ی پێنجه‌م‌دا مریخ له زیادای مریخ له چه‌رخ‌ی شه‌شه‌م‌دا خۆرو له زیادای خۆر له چه‌رخ‌ی هه‌فته‌م‌دا زوه‌رو له زیادای زوه‌ره له چه‌رخ‌ی هه‌شتم‌دا عه‌تارود و له زیادای عه‌تارود له چه‌رخ‌ی نۆه‌م‌دا مانگ به‌دی هات»

له ژێر مانگی‌ش‌دا دوو قاتی نه‌سیرو زه‌مه‌هه‌ریر هه‌یه ده‌بن به‌ یانزه. جا له سه‌روه‌وه چه‌رخ‌ی یه‌كه‌م كه له خواره‌وه ده‌بێ‌ به‌ چه‌رخ‌ی نۆه‌م و به‌ دوو قاته‌وه ده‌بێ‌ به‌ یانزه‌هه‌م جینگای نوورولنه‌نوا‌ره كه گشت نه‌ستیره‌كان و جیهانی بوون له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گری و ئافری‌نه‌ری جیهانه. نوورولنه‌نوا‌ر به‌ پێ‌ی نه‌م نووسراوه‌ی سوهه وهردی خۆی له ویستی خودای مو‌تله‌ق و بی‌مه‌کان بۆ پا‌زاندنه‌وه‌ی

چەرخەکان کە وەکوو نەبوون، بوون بە دیهات. بە باوەری من پێگەکان بە پێگەى خوداییەوه دەبن بە دوانزە کە ژمارەیهکی تۆلی و ئوستووڕەییە.

جیهانی بوون بووه بە سێ بە شەوه: جیهانی ئاوهز، یان مەلە کووتی گەوره - جیهانی نەفس (مەبەستی گیانە) یان مەلە کووتی چکۆلە و جیهانی جیسم و ماددە یان مولک - دوو جیهانی یەكەم لە چەشنی مادە نین؛

«نەفس لە سەرمادە کاریگەری هەیه و لە ژێر رێکێفیدایە. جیهانی سێهەم کە خۆی دوو بەشە جیهانی نەسیر کە چەرخەکان و جیهانی توخماکانە (عونسوریات). جیهانی توخماکان لە لای چەرخەکانەوه بێبایەخن. چەرخەکان لە ژێر قەهری نەفسەکاندا یە و نەفسەکان لە ژێر قەهری ئاوهزو ئاوهزەکان لە ژێر قەهری هۆکار کراوی یە کە میان عهقلی گشتی و نەویش لە ژێر قەهری تیشک و مەزنی خودای عیزوسولتانه». مەبەست لە قەهر نەوه یە کە سۆفیهکان وەکوو جەلالی حەق ناوی دەبن. ئەو چوارە لە تاینه کوردیەکاندا لە زهویدا رەنگدانەوهی هەیه. ئاگر نیشانەى عهقل - هەوا نیشانەى نەفس ئار نیشانەى چەرخەکان و توخماکان نیشانەى خاکە کە چوار سدووری خودا واتە بنیامین و موسا و داود و مسەفا لە دوونی یە کە میاندا نوێنەری ئەوانەن.

سۆهرەوردی لە فەلسەفە کەیدا دەلی «وجود» شتیکی ئیعتباری و عهقلیە. ئەوهی کە بناغەیه «ماهییهت» و گشت جیهان لەوه دروس کراوه. ماهییهت چوار جۆرە:

۱- نووری «جەوهەر» ی ۲- نووری «عەرەز» ی. ۳- تاریکی جەوهەری ۴- تاریکی عەرەزی. نووری جەوهەری عهقل گەل و نەفس (گیان) گەلە. ئەمانە لە سەرۆه بۆ خوار دابەش دەکرین. سەرتر لە گشت نوورولنه نواره. لەم نووره تەنیا یەك نوور دەرکەوت کە وەکوو نووری نزیکتەر یان نووری مەزن یا عهقلی یە کەم پێکھات. لە نووری یە کەم ئاسمانەکان و عهقلەکان و گیانەکان و تاریکیەکان پێکھاتن.

نووری عەرەزی پووناکی گەلێکە کە دەبینرێ و هەست دەکرێ وەکوو نووری خۆر و تیشکی ئەستێرەکان و...

تاریکی جەوهەری ماددە و جیسم گەلی کێشدارە.

تاریکی عەرەزی «بەرەزخ» وەکوو تاریکی کە دەبینرێ و نەوومی زەمەریه.

نیزدی گەل دەلێن خودا فەرمانداری جیهانی مادە و قورسایێ دا بە مەلە کە تاوس کە دەرکەوتنی یە کەمی خودایە. کاکەیش دەلێن بە بنیامین درا کە نەویش هەر سەمبولی مەلە کە تاوسە.

بنیامین کارگیزی جیهانی ماده و قورسای زهوی به ههفته‌وانه سپاردوه که له زهویدا بریکاری نه‌ون.

وتمان له تیرامانی «ته‌عه‌قول»ی خودا به خۆی عه‌قلی یه‌که‌م واته عه‌قلی گشتی بینکها‌ت. له تیرامانی عه‌قلی کول به خودا عه‌قلی دووه‌م بینکها‌ت. له تیه‌زینی به خۆینه‌فسی یه‌که‌م و له تیه‌زینی به نه‌بوونی ژیر خۆی جسمی یه‌که‌م که فه‌له‌کی نۆه‌مه بینکها‌ت و هه‌ر به‌م شیوه عه‌قلی ده‌هم و نه‌فس و جسمی نۆه‌م له مانگدا بینکها‌تن (عه‌قلی پیشین خودایه که جینگا و مه‌کان و نه‌فس و جیسمی نیه. به نۆ عه‌قله‌که‌ی‌تره‌و ده‌بی به ده. ده عه‌قل و نۆ نه‌فس). عه‌قلی ده‌هم که پاش ئیسلام له ناو سۆفیه‌کاندا وه‌کوو جبرئیل و رۆحولقودس و... ناسراوه سه‌ره‌رشتی عه‌قله‌کان و گیانه‌کان و جه‌سته و جیسمه‌کانی سهر زهوی ده‌کات. له کاکه‌بی‌دا جبرئیل‌یه‌کی له دوونه‌کانی بنیامینه که له خۆردایه وتمان نووری مانگیش هه‌ر نووری خۆره واته رۆحولقودس یان جبرئیل یه‌کی که هه‌یته‌ته‌کانی بنیامین واته مه‌له‌که تاوسه له مانگدا. بزانی سوه‌ره‌وردی سه‌باره‌ت به عه‌قلی ده‌هم چی ده‌لێت. یه‌کی له په‌رتووکه سه‌مبولیکه‌کانی سوه‌ره‌وردی به فارسی «ئاوازی په‌ری جبرئیل»ه‌ چیرۆکیکی هه‌ره‌ جوانه. نه‌گه‌ر بمه‌ویت به ته‌واوی بیگی‌رمه‌وه زۆتر له ئاوه‌زی سوور شروقه هه‌لده‌گریت.

سه‌باره‌ت به ئاوه‌زی ده‌هم ده‌لێت: جبرئیل دوو په‌ر (بال)ی هه‌یه. یه‌کی راست. نه‌وه نووری ره‌سن و به ته‌واوی تیشک و موجه‌پرده و تیشکی حه‌قه. یه‌کی چه‌پ هه‌ندی نیشانی تاریکی تیدایه وه‌کوو له‌که‌یه‌ک له پووی مانگدا که وه‌کوو پینی تاوسه و نیشانی بوونی نه‌وه که پووی له لای نه‌بوونه (سوه‌ره‌وردی ئیستیلحاتی فه‌لسه‌فی دژوار بۆ شروقه‌ی به‌کار دینی که ناینوسین) له و نه‌خته نووسراوه‌دا تینکه‌لای تیشک و تاریکی له جبرئیل‌دا که ده‌رکه‌وتنیکی دیکه‌ی مه‌له‌که تاوس یان بنیامینه پیشان دراوه.

عه‌قلی ده‌هم له مانگدا تیشکی (تیشکی جه‌وه‌ری نه‌ک عه‌رزی) له خۆر ده‌گریت واته عه‌قلی ده‌هم هه‌ر ره‌نگدانه‌وه‌ی ته‌عه‌قولی مه‌له‌که‌تاوسه له خۆردا. عه‌قل و هه‌زی مرۆ و راهی‌نان و باره‌یتانی به ده‌س عه‌قلی ده‌همه که به‌م بۆنه‌وه ئاوه‌زی تینکوشه‌ر ناو‌نراوه. ناوی‌تری «سیمورخ» که له ئاوه‌زی سووردا باس‌مان کرد. جا نه‌وه‌ی که وه‌کوو وه‌لی یان سیمورخ له زهوی له جه‌سته‌ی مرۆفدا ده‌رده‌که‌وی هه‌ر عه‌قلی ده‌هم یان ده‌رکه‌وتنی‌تری مه‌له‌که تاوسه. نه‌وه‌یه که له نایینی ئیزدیدا ده‌لێن زاتی شیخ عه‌دی له‌گه‌ل زاتی تاوسی مه‌له‌که یه‌که. نه‌گه‌ر خۆینه‌ری به‌پرز له

بیری مابێ له ئاوەزی سووردا و تمان که وه کوو ناسک (نیشانهی مانگ) ده رکوت له شهودا و نهیهشت زالی بمری و شیوی پیندا. ناسک له ویدا ههینه تیکی سیمورغ بوو که پاشان وه ک سیمورغ (په له وه) که له رۆژدا له زالی پارێزگاری کرد.

نه گهر خوینهری به ریز له بیری مابێ و تمان له کاکه بیدا بیست و ههشت ره گهز نور و بیست و ههشت ره گهز تاریکی له گهژ زات به شهر (سه هاک - خوهشین - عهلی) له ناوه راستیاندا ده بن به ۲۹ که ژمارهی رۆژ و شهوه کانی مانگه. جا ئه زات به شهره لیتره هه زاتی مه له که تاوسه که رهنگدانهوهی وه کوو عهقلی دههم له مانگدا به. به گوێرهی میهر په رستی به کهم ته جه لای خودا وه کوو مۆژ له زه ویدا وه کوو میترا بووه که سه ماندمان له گهژ خاوه نگار و مه له که تاوس رێک دیته وه. هه روا که سه ماندمان میترا که گا قوربانی ده کات له بناغه دا خزی قوربانی ده کات جا زاتی مه له که تاوس له گهژ عهقلی دههم و له گهژ بنیامین به کته واته به کهم ته جه لای خودا وه کوو عهقلی کول تا عهقلی دههم له مانگدا هه ره که وتنگه لی خودایه له ههینه تگه لی جوړا و جوړدا. هاشمی رهزی له لاپه ره ۲۵۱ ی ناینی میهر، میترا ناسم دا ده نووسی «نایا میترا و گا به کیکن؟» ئه م پر سیه ری بی جواب هیهشتۆته وه. جوابی ئه م پر سیه ره ته نیا به توێژین له ناینه کوردیه کاندایه ده ریته وه که روون کرایه وه.

لینک چوونیکێ دیکه ی میهر په رستی له گهژ کاکه بیدا قوربانی کردنی که له شیر (که له باب) به جینگای گایه. ئه مه له شروقه ی وینه کاندایه تیشکی ده خریته سه ره و زۆر گرینه گه.

ده زانین کورونووس ناوی یۆنانی ته ستیره ی زوجه له و به مانای زه مانیشه. ئه مه هه لکه وه ته. مانای کورونووس واته زه مان بووه ته هۆی ئه وه که په یکه ره تر سناکه کانی په رستگه ی میهر په رستی که په یکه ری میترا به له حاله تی قه هه را، واته په یکه ری مه له که تاوسه، به په یکه ری کورونووس واته خودای زه مان بزانی و وه کوو زروان بیده نه قه له م. سه ره لی شیواوی ئه و نو سه ره گه مانه ده رخت. ماموستا رهزی که هه ره بیرو پای ته وانی قبوله ده لی «کورونووس خودای زه مان وه کوو په یکه ره گه لیکێ تر سناک نیشان دراوه به لām له جینگه و پینگه ی ئه و له ناینی میترا یی دا شتیک نازانین. ل ۲۱ ناین میهر میترا ناسم» ئه م نه زانینه و ئه و هه له گه وه ره هی با به خ نه دان به فه ره نگ (سه قافه ی) کورده.

لینک چوونی دیکه ی میهر دینی له گهژ کاکه بیدا و شه ی «یار» هه ئه وان به ناینی خزیان ناینی «یاری» ده لێن هاشمی رهزی توێژینه ری میترا په رستی ده نووسی «میهر دینه کان به به کتر یان «یار»

ده گوت كه په هله ویه كهی «ته یار». ته یار پاشان به پیتی عه ره بی وه كوو عه یار نووسراوه و. عه یاره كان له میژوی ئیراندا هندی پاش ئیسلام بۆ نه وه ده گه ریتسه وه. ل ۲۳۱ سه رچاوه ی ناوبراو» «یاری غاریش هه ر بۆ میهر په رستی ده گه ریتسه وه ل ۲۳۵».

وتمان له زه مانى ده ركه وتن (ته جه ل لای خودا و سه رده مى ئافراندندا زه ریاكه تارىك هه بوو و له نه ده بی كاكه بی به تاییه ت له به شی «ده وه ی چلته ن») دا وه كوو د یجله ی ده یجوور... ناوبراوه. له نه خش و په یكه ره كانى میترا بی دا ئار ده بی نین كه گوئی لیله و په ر (نیلو و فه ر) ی تیدایه یان ماسی یان دو ئقین ده بی نین كه نه مانه ش سه مبولی ده ریان. له وینه كاندا پیشان ده دریت. چون مامۆستا ره زی له سه ر دینه كوردیه كان توژی نینی نیه زۆر به سه ر سوورمانه و نه و زه ریاكه له وه كوو زه ریاچه ی «كه سه ئویه» ده ناسینی. تا به م جۆره بی چه سپینی به زه رده شتی وه. ده زانین كۆمه لگای ده ره به گایه تی نیازی به مه وعوود و رزگار كه ره كه دیت و دین رزگار ده كات و داد گه ری داده مه زنییت.

له نه ویستای دوا ییندا كه چه ندان سه ده پاش زه رده شت نووسراوه ها توه كه زه رده شت ده چیته زه ریاچه ی «كه سه ئویه» خۆی بشوات. نوتفه ی ده ریژیتته ناو ئاوه كه. فریشه كان بۆ پاراستنی نه و نوتفه دین. هه تا له زه مانگه لی تر دا كچیک ده چیتته ناو ئاوه كه و له و نوتفه ئاوس ده بییت و یه كه مین نه جات ده ری زه رده شتی به ناوی «هوشیده ر» (به دایژی ئیستا) دیتته دونیا. له زه مانگه لی تر دا كچیک تر هه ر له و زه ریا له ئاوس ده بییت و دووه مین رزگار كه ری زه رده شتی لی ده زیت. له ئاخری دونیا شه وه سیته مین كچ له و زه ریا له بار هه لده گری و ئاخری رزگار كه ری زه رده شتی دیتته دونیا وه. دیاره نه مه له حه زه رته ی زه رده شت تاك په رستی پر استه قینه به دووره و زه مانى نه مه خراوه ته نیو نه ویتساوه كه نیازی سیسته می ده ره به گایه تی بووه. نه و زه ریا ی نه خشگه لی میترا بیه ، پیوه ندی به زه ریا ی سه ره تای ئافراندنه كه خاوه ندگار وه كوو دو رتیک له سه ده فیک له و زه ریا وه ده رده كه وی. ده بی بزانی خاوه ندگار و زه ریا و سه ده ف و دو ر له تاك په رستی كاكه بی دا هه ر یه ك شته كه باسی زۆر هه لده گری.

وتمان كه له په یكه ره گه لی میترا بی كه له ئینگلیس و ئالمان و نه مسا دو زراوه ته وه میترا له سه ده ف ده رده كه وی. سه ده فیش له زه ریا دا یه. بۆ چه نده مین جار دوو پاتی كه ی نه وه كه بی توژی نینی دینه كوردیه كان روون كورده وه نه خشه میترا بیه كان نا ته واو و هه لده یه. زایینی میترا له سه ده ف له شوینه واری ئالماندا پیشان ده دریت. (وینه گه لی ژماره ۱۹، ۳۱ و ۳۲)

ئەو بەرپۆزە ماسیش کە نیشانەى ئاوە وەکوو ماسى «کەرە»ى ئەوێستا دەداتە قەلەم. دەپرسین نیشانەیهک کە پیشان دەرى کاتى تەجەللای زاتى خودایە، چ پێوەندیەکی لەگەڵ ماسى کەرى ئە وێستا هەیه کە ئەهوورامەزدا دە ماسى لەوەى ئافراندووو تا لەگەڵ نەهەنگى دەس کردى ئە هەرمەندا شەر بکات و نەهێلى بەدارى «گەئۆکەرینە» زیان بگەیهنى. لە زەرپەشتى دا تەجەللای خودا وەکوو میترا لە هەینەتى مرۆڤدا کوفره. تیکەلارى و یدکبوونى بناغەى خەیر و شەر کوفره. لە میهریهرستیدا شەرى ئافرێندراوەکانى خودا لەگەڵ ئافرێندراوەکانیشەیتان بى مانایە. لە زەرپەشتیدا دوونادوون کوفره. بناغەکان کە ئاوا دژ بە یەکن بۆچى تێدەکوژن دیارەکانى میهردینى نا زانستیانه و بى تووژین بەزەرپەشتى بزانتن؟ ئەم بەرپۆزە، کە ئەشیر کەلە نەخشە میتراییه کاندایە هەیه بە نیشانەى ئیزدی «سۆش» کە ئیزدی پەيام هیتەرە لەزەرپەشتیدا دەداتە قەلەم.

دیارەى قوربانى کە ئەشیر لە ئاینى کاکەیی دا: لە نەخشە میتراییه کاندایە کە میترا گای قوربانى دەکات، چەند شت هەیه ١- خودى میترا بە خەنجەریکەوه ٢- لای شانى راستى خۆزە کە وەکوو مرۆڤتىک کە تیشک لە دەورى سەردایە پیشاندرایە. لای شانى چەپى مانگە کە وەکوو مرۆڤتىکە کە داسى مانگ لە ژیر چناکەیهوه بۆ دوو لای سەرى کیشراوه. ٣- گای، کە قوربانى دەکرى ٤- سەگ کە پاش قوربانى لە خوینى گای کە دەخوات ٥- مار ئەویش وەکوو سەگ لە خوینى قوربانى دە خوات. ٦- دوو پشک کە هیش دەکاتە سەرگونى گای کە و دەیهوى پێوهدا و بیخەسىنى. ٧- لای راستى میترا لاریکە شەمالەیهکی بەرز کردۆتەوه بە نیشانەى پۆژ و پۆژەهلات.

٨- لای چەپى لاریکى ترە کە شەمالەکەى روو بە خوار گرتوو و نیشانەى پۆژاوا بوونه.

٩- گۆ و گایا کە لە خوینى گاکە سەوز بووه.

جگە لەمانە کە لە گشت نەقشە کاندایە هەیه. ١٠- قالاو، کە پەيامبەر و پەيامهینەرى میتراییه. ١١- شیر کە نیشانەى خۆزە لە ژیر خۆز لای شانى چەپى میترا هەلکەندراوه. هەندى جار بە جینگای گای لە ژیر نەخشى مانگدا کە ئەشیر کە ئەویش نیشانەى مانگە دانراوه وەکوو ئەو نەخشى ژمارە ٢٦ هە ندی جاریش بە جینگای شیر کە نیشانەى خۆزە هەلۆ کیشراوه کە ئەویش وەکوو شیر نیشانەى خۆزە.

جا له سەر ئەم بناغەییە کە لە ئاینی کاکەیی دا کە هەم گا (کەلە زەرە) و هەم کەلە شیر قوریانی دەکریت کە هەر دوو لە میهردینی دا نیشانی هەنومەیان هەقیقە کە باسمان کرد. جا زۆر روون دیارە کە لەو نەخشەدا کەلە شیر نیشانی مانگە وەکوو بەرانبەرە کەمی شیر و هەلۆ کە نیشانی خۆرە. ئیتر چۆن دەبی وەکوو سرۆشی زەرەدەشتی بزانی؟ لە ئەوێستای دواوەدا کەلە شیر یارمەتی ئیزدی سرۆش دەدات و بە خۆیندنی لە بەرەبەیاندا دیوو دیارە گەلی ئەهریمەن دەتاریتی. ئیتر کەلە شیریان سرۆش لە زەرەدەشتیدا نیشانی مانگ نیە. کەلە شیری ئەوێستا «پەرەو دەر» سەبەیان دەخویتی و دیو و درنج دەتاریتی و بەر نەخشگە لە هیچ پێوەندی نیە.

ماموستا رەزی دەلی تا نەو دە لە سەدی ئاینی مەسیحی لاسایی کردنەو لە ئاینی میتراپە «لە نەریتی شیوی پیرۆز یان عیشای رەببانی کە «ئو کارێست» ی پێ دەئێن ئەو دا حەزەتی عیسا (د-خ) لە گەل حەوارییەکانیدا شیو دەخوات و بۆ ئاسمان سەرە کەوێت. ماموستا دەلی لاسایی کردنەو بە کەمی تەواو لە میتراپە. ئەو قسەکانی عیسا لە شیوی ئاخرا لە یەکی لە ئینجیلەکان دەرھێناو: «من (عیسا) نانی ژیا. باوک و باوانی ئێو منیان خوارد.... تا هەر کەس لەو بخوات زیندوو بێنی. منم ئەو نانە زیندوو لە ئاسمان هاتۆتە خواری... نانی کە من دەیدەم بە ئێو جەستە منە کە بۆ ژیانی دنیا دەیدەم بە ئێو.... پاشان جووکان دژایەتیان کرد و وتیان چۆن مرۆڤ دەتوانی جەستە خۆی بەدا بە ئێمە تا ببخوین؟ عیسا وتی ئامین، ئامین، ئەگەر جەستە کۆرپ مرۆڤ، نەخۆن و خۆینە کەمی نەخۆنەو ژیا ئاتان نابێ و هەر کەس جەستە منی خوارد و خۆینی خواری دەو ژیانی هەتا هەتایی هەبە و من لە رۆژی پەسلاندا هەلی دەستێم چون جەستە من خواردنی و خۆینی من خواری دەوی راستە قینە ۳۱۲ میتراپەسم». ئەو کە ماموستا لە ئینجیل دەری هێناو بە یانیکێ ترە لە تەوحیدی میترا و گا واتە تالک پەرستی میتراپە کە بناغە تالک پەرستی دینە کوردیە کە.

لە سەردەمی ئەشکانیەکاندا سەدە سی و دووی پێش زایین میهرپەرستی دزی کردە ئەرمەنستان. دیارە کوردە میهرپەرستەکانی کوردستانی باکوور هەروا کە بردیان بۆ رۆم و ئەوروپا بردیان ئەرمەنستانیش «سپار پیدەر نرسیسیان» نووسیویە «ئەرمەنیەکان میتراپان بە ناوی «میهر» دەپەرست تا لە ۲۸۷ی زایینی مەسیحی لە ئەرمەنستاندا سەرکەوت». سەرکەوتنی مەسیحی لە ئەوروپا و ئەرمەنستاندا پێوەندی بە نیازی کۆمەڵگای دەرەبە گایەتی بە دینیکە کە پێوەندیگەلی ئەو کۆمەڵگە لە چوار چێوەی باوەرمەندیەکانی جیگراکات. کە دەرە بە گایەتی

دروست بوو میترا تیسیم کز بوو. هژی لاوازیوونی عه لهویه کانی زیده پۆ و به حکوممهت نه گه یشتیان هه ته مه بووه که باسمان کرد. دینه کوردیه کانی تریش جگه له کاکهیی که نهختی له زه مانای «قه ره قوویونلوو» کاندا به دهسه لات گه یشتن ئیتر وه کوو دهسه لات و حکوممهت له میژوودا ناویان نیه. نایینی میترا یی و دینه کوردیه کان به سفره ی یاری و یه کسانی باوه پریان بوو که دژ به ده ره به گایه تیه.

له سه ر ناوی «شیخ عه دی» هه ندی ناکوکی هه یه. عه ره به کان وه کوو «عه ده ی» ناوی ده به ن» که سانی وه کوو عادی و عادی و هادی ده یزانن. سو رانی زمان عه دی ده لاین به لام ئیژدیه کان وه کوو نادای و نادای ناوی ده به ن. له نه ویستا، دایکی زمانی کوردیدا بۆی گه پام. له وه دا وشه ی «نادا» هه یه به مانای زانست و ناوه زه. ده زانین له کرمانجیدا نادا وه کوو «نادی» دایژ ده کری و وه کوو خودا که خودی دایژ ده کری. وشه ی نادا له یه سنا ۶۸ و ۲۱ و یسه پهر د ۴ و ۱ له دۆخی به رکارد و وه کوو ناده م هاتووه. هه ره ها له نه ویستادا «دی» به مانای دیتنه. به پیشگری «نا» وه «نادی» به مانای قوول تی روانین و وردیینی ده جار له دۆخگه لی جۆراوجۆردا به کاربروه (فرهنگ واژه های اوستا. احسان بهرامی)

مامۆستا هاشم ره زی وه کوو گشت میه ره په رست ناسان ده لئی «میهره به (واته په رستگای میه ره په رستی) نیشانه ی خۆره ل ۱۸۲ ناین میهر میترا تیسیم» ده زانین میهره به به ته واوی تاریکه. ته مه نیشانه یه کی تری یه ک بوونی لایه نی تیشک و لایه نی تاریکی واته میترا یان مه له که تاوسی دینه کوردیه کانه نه و مامۆستا هه ره وه ها وه کوو گشت میه ره په رستی ناسان ده لئی: (پاش جیگیر بوونی نایینی مه سیحی به جیگای میه ره په رستی له نه ورپا) «نایینی میترا یی له نایینی مه سیحی دا زیندووما. نایینی مه سیحی جگه له درێژه ی نایینی میترا یی شتیکی تر نیه. سه رچاوه ی پیشوو. ل ۸» نه و لیک چوونانه که له نیوان دینه کوردیه کان و نایینی مه سیحی دا هه یه لیروه سه رچاوه ده گری نه ک نه وه ی که دینه کوردیه کان لاسایی نایینی مه سیحیان کردۆته وه. ماموستا ره زی نووسیویه:

«تاییه ته ندی نایینی میهری له دایک بوونیه له کچی شوو نه کردوو (له زه مانگه لی جیا جیادا) ل ۱۶۸» به وردی وه کوو له دایک بوونی شاخوهشین و سان سه ها ک و... له نایینی کاکه یی دا که باسمان کرد.

ماموستا رەزی دەنوسی: «له یه کێ له پهیکه ره کانی میهرا به کانی نه ورپادا گای قوریانی پیش کوشتنی به دەس میترا له گه میه کدایه. ل ۱۸۲ سەرچاوهی نابراو». ئەمه پیشان دەدات گای پیش ئافراندن تیکه لاو له گه میترا هه بووه و له جینگایه کدا و تمان میترا که گای قوریانی ده کات له بناغه دا خۆی قوریانی ده کات. گه میس نیشانهی زه ریای پیش ئافراندنه که له کاکه یی دا وه کور دیکه ی ده یجوور و.. باسمان کرد. له هه ندی نه خش و په یکه ری تر دا ماسی و دولقین هه یه. ئەمه ش هه ر ئەو نیشانه یه. ماموستا رەزی و میهناسه ئه وروپایه کان به ر راستیگه له نه گه یشتون.

ههروه ها ماموستا رەزی دەنوسی: «کومودیانوس شاعیری مسیحی و ده مارگر له سه ده ی سی زایینی دا ده نوسی میترا که له به رد زاو راه دیاره به رد پیش له دایک بوونی میترا هه بووه و نیتر ناتوانین به میترا بلین خودا. ل ۱۸۹ سەرچاوهی پیشور» نه ماموستا رەزی و نه میه ره پهرستناسانی نه وروپایی به م رخنه وه رامیان نه دا وه ته وه. وه رامی ئەمه له دینه کور دیه کاندایه و نه ویش ته وحیدیکی هه ره جوانه که له زه ریا و دوړ و سه ده ف له ئایینی کاکه یه یی دا هه یه. هه ر که س له و ته وحیده ناگدار نه بی به رازی به رد و میترا ناتوانی په ی به ری ته نانه ت به ته وحیدی گای و میتراش.

له زۆرینه ی په یکه ره کانی میترا، میترا کلۆیکسی له سه ده یه به وردی وه کور کلۆی ده رویشه کانی خۆمانه که پرچیان تیدا جیگیر ده کهن. کلۆیکسی درێژه که نوو که که ی بو پیش یان پاش لاره وه بووه. و له وینه کاندایه ی بینین له په یکه ریکی مووزه خانه ی سلیمانیشدا هه یه. سوخته کانی میترا یی له پینگه ی چوارم به و لاوه له سه ریان ده نا.

شوبه اندنی چه زه ته ی عه لی به «شیری خودا» ره نگه سه رچاوه ی میه ردینی هه بیته. و تمان شیر نیشانه ی میترا و خۆره. لقه کانی سو فیگه ری خۆمان ده ئین یه که م ده رویش چه زه ته ی عه لیه (د—خ).

میترا له به ردیان سه ده ف ده زی. به رد نیشانه ی ئاسمانه. ئاس له نه ویستا و کور دیدای به مانای به رده و له وشه ی ئاش، ئاساو، ئاسیاو (ئاسی ئاو، واته به ردی که ئاو ده یگی پی) یان له وشه ی ئاسۆدا هه یه. ئاسمان له نه ویستادا «ئه سمه نه» (ئه س + مه نه) واته نه وه ی که تابه تمه ندی به ردی هه یه. له میترا خه لک سه رنجی به ردی ئاسمانی واته شه هایبان دابوو و لایان وابوو ئاسمان له به رد درووس کراوه. وشه ی «مه نه» له کور دیدای وه کور «مه نی» ما وه ته وه وه کور: خواره مه نی ته قه مه نی و شیر مه نی ...

له نیتو په‌رستگه‌تاریکه‌کانی میهرپه‌رستیدا جوگه‌له‌ی ئاو له به‌رد هه‌لکه‌ندراوه. ته‌مه‌ش ئاماژه به زه‌ریای تاریکی پیش نافراندنه.

له هه‌ندێ نه‌قشدا میترا به تیرو که‌وان له به‌رد ئاو دهر‌دینێ. مامۆستا ره‌زی به جوانی ده‌نوسی: «کانی که میترا دروستی ده‌کات کانی عیرفان و خوداناسیه و ئاری خودایی تیدایه. له په‌رستگه ی «سنت پرسک» به‌ردنوسراوه‌یک هه‌یه که تیدا نوسراوه: کانیه‌ک که له‌م به‌رده‌ه‌لده‌ قوئی پره له خواردنه‌وه‌ی خودایی که

ژیان و ژییانی هه‌تا هه‌تایی به‌دی دینێ ... ل ۲۱۰ سه‌رچاوه‌ی پیشوو» دیاره له زه‌مانی ته‌ جه‌للای سان سه‌هاکدا پیروژ بوونی کانیه‌کانی ته‌شار و قه‌سلان و ... دوویات بوته‌وه.

سه‌باره‌ت به یه‌ک بوونی گاو میترا له ئاینی کاکه‌یی‌دا هاتوو: پاش دهرکه‌وتنی حق له سه‌ده‌ف و به‌خشینی دوو جیهان به پیر بنیامین و نافراندنی هه‌ندیک‌یک‌تر، له سه‌ده‌ف و سیفاتی خۆی گایه‌ک قوریانی ده‌کری:

همان دم یکی گاو زان بارگه‌ه
زغیب نامد و گشت قربان شاه
شد ئان گاو ایجاد از جنام یار
که ئان یار بودی همان یادگار
(شاهنامه‌ی حه‌قیقه‌ت، جه‌یحوون نابادی)

واته له‌و کاته‌دا گایه‌ک له‌و بارگا له غه‌یب هات و کرا به قوریانی خودا، نه‌ر گا له جه‌سته‌ی یار که هه‌ر پیر یادگار بوو دروست بوو. دیاره دوو هه‌فتی لایه‌نی نوور و دوو هه‌فتی لایه‌نی تاریکی هه‌ر ته‌جه‌للاکانی جوژ به جوژ خودایه له‌و جه‌سته‌گه‌له‌دا.

له هه‌ندێ په‌رستگه‌ی میهریدا، میترا له نیتو گوئی نیلوفه‌ره‌وه (لیله‌وپه‌ر) دیته‌ ده‌ری مامۆستا ره‌زی له کتیبه‌که‌ی‌دا له په‌رستگه‌ی فه‌رانسه و دیبورگی ئالمان دوو وینه‌ی هیناوه. پاش ئیسلام میهر به مانای خۆریش هاتوو. سه‌باره‌ت به پیوه‌ندی میهر و نیلوفه‌ر له نه‌ده بی‌کوردیدا به‌یته‌که‌ی خانیمان پیشکه‌ش کرد. ته‌مه‌ش به‌یتی وه‌فایی مه‌هابادی که شاعیر و نووسه‌ری ده‌ریاری شیخ عوبه‌یدوللای شه‌مزینی بوو:

شاعیری سۆفی کورد، وه‌فایی مه‌هاباتی، کۆچی‌دوایی ۱۸۹۹ وه‌ک خانی به پیوه‌ندی میهر و گوئی نیلوفه‌ر (لیله‌وپه‌ر) و هه‌ندێ ئاماژه‌ی‌تر که بناغه‌ی له فه‌ره‌نگی گه‌له‌که‌یدایه له شیعه‌ره‌کانیدا ده‌هینێ.

ئاوو تابی رووته‌ مایه‌ی سۆزش و گریانی دل.

به سەر مهستانی بادهی ساغهری عهدهی نه‌لستت که ی

به قه‌تریکی نه‌جاتم دهی له دهس خۆم روو له ده‌ریاکهم

عهدهی نه‌لست ناماژه‌یه به نایه‌تی «ألست بریکم...». وتمان له شوی نه‌ورۆز واته له کاتی
عرووجی میترا‌دا میترا که ته‌ج‌ل‌لای خودایه و گا قوریانی کرابوو میترا له یارانی خۆی به‌لین ده
ستینی. له نه‌ده‌بی کاکه‌بیش‌دا «به‌یا به‌ست» هه‌یه که له ژیر ساخنار خاوه‌ند‌گار به‌لین له دوو
هه‌فت و چلته‌ن و... ده‌ستینی. به باوه‌ری من هینانی نه‌و نایه‌ته له لایه‌ن سو‌قیه مسلمان‌ه‌کانه‌وه وه
کوو ناماژه‌کانی‌تر بناغهی پیش ئیسلامی هه‌یه. سه‌باره‌ت به جام و مه‌ی به چر و پری باس کراوه.
یان:

دیشان له سەر عهدهی نه‌لست جامیک له جانان بگره ده‌ست

هەر تا ته‌به‌د مه‌خوور و مه‌ست ناوایه ریگهی عاشقان

یان سه‌باره‌ت به جه‌لالی حه‌ق:

نه‌ری نه‌ی زولقه‌که‌ت سەر تا قه‌ده‌م هەر جه‌لقه و به‌نده

چه‌داوینکه که هەر داوینکی به‌ندی سه‌د خیره‌دمه‌نده...

به‌خه‌تتیکی شکسته‌ی زولقی ریحانی له‌سه‌ر عاریز

له مه‌عنای ئاته‌ش ته‌م تو‌ماره‌ شه‌رحی زه‌ند و پا زه‌نده.

زه‌ند شه‌رۆقه‌ی نه‌ویستایه به په‌له‌وی و پازهند شه‌رۆقه‌ی زه‌نده. زه‌ند و پازهند له‌و شه‌یره‌دا شه‌رۆقه

ی که‌لامی خودایه که خه‌تی شکسته‌ی زولفیش هەر شه‌رۆقه‌ی که‌لامی خودایه له به‌یتی یه‌که‌مه‌دا

زولف (جه‌لال و قه‌هری حه‌ق) خیره‌دمه‌ند واته‌ ناوه‌ز مه‌ند ده‌خاته داوه. مرۆقی ساکار و گیتز نا‌که

ویته نه‌و داوه.

نه‌لا نه‌ی ساقیی مه‌ستان به حه‌ققی پیری مه‌یخانه

به گه‌ردش بینه‌ جامی مه‌ی به یادی چاوی جانانه

مه‌دیگتیر و پیری مه‌یخانه زاراوه‌گه‌لی میهریه‌ستی کۆزن

عالم هم‌وو ره‌نگینه‌له به‌ر عه‌کسی هەر ره‌نگه به ره‌نگینکی هه‌زار ره‌نگ

جیلوه‌و ته‌ج‌ل‌لای خودا هه‌زاران ره‌نگ و وینه‌ی هه‌یه: مه‌ولام ره‌نگ بازه‌ن...

وه‌فایی له غه‌زه‌لیتیکه که له په‌سنی پی‌غه‌مبه‌ر (د-خ) داوه‌نیویه‌ته‌وه ده‌لی

زولفت له دوو لا شاد و گو شادن به جه مالت

کوا نه هلی شیمالی هه موو نه سحابی یه مینه

له پیش ئیسلام له ناو هۆزه ئیترانیه کاندای شیمال واته باکوور جینگای دیو و درۆج «درونج» هه. وه فایه دهلتی زولفت له سهه جوانی رووت پینکه وه سازاون ئیتر بوونه وه ری باکووریش هه نه سحابی یه مین و دۆستن. تینکه لاوی جه لال و جه مالت پیشان ده دا که بناغه که ی تینکه لاوی تیشک و تاریکی میترایی و دینه کوردیه کانه. یان:

زولفت نه فشان کرد و په نهان بووی و دونیات کرده تهم

خۆت وه دهر نا عالهمت سووتاند و ناووت کرده وه.

تینکه لاوی جه مالت و جه لال نیشان ده دا. له جه لالدا که که زیه و تاریکیه، خۆت شارده وه و جیهان پر بوو له تۆم و تاریکی به لام که جه مالتی رووت دهر که وت (که زیه له سهه روو لاچوو) جیهان له ئه وینت سووتار پر بوو له نور

شیتخم به هه وای زولفی دل و دینی به بادا - وه جهی چیه به و کوفره که ئیمان ده فرۆشی؟

واته شیتخی سه نهان به هه وای زولفی دل و دینی به بادا، ئه وه چۆنه به و کوفره (زولف) ئیمان

(ئیمانی راسته قینه) ده دا به ئه ویندارن؟

یان: نه ژده های زولفت ته لیسمی که له سیحری بابلی

میهری تابان شوعله ده گری ماھی تابان به رده دا

واته زولفت وه کوو نه ژدیها (زولفت نیشانه ی جه لالی حق و نه ژدیها و مار نیشانه ی مه له که تاوسه که هه جه لالی حقه) ته لیسمی سیحری بابله. له رهش و تاریکی ئه و زولفه خۆری رووناک گر ده ستینی و مانگی رووناکی لی ده که و پته وه. مامۆستا وه فایه له خانه قای شه مزیناندا بووه بزانی چۆن زاراوه کانی میهر دینی و دینه کوردیه کان هیتشتا له خانه قای سۆفیه موسلماناندا هه ماره. وه فایه موسلمانان و رهنکه وه ک دینه کوردیه کان باوه ری به تاریکی پیش نا فراندنی خۆر نه ییت به لام وه کوو جزیری و مه حوی و... هه ره له زاراوه کانی میهر دینی که له نه ده بسی سۆفیانان یه ئیمه دا هه یه که لک وه ده گری. نه گه ر بمانه وی ئامازه کانی سۆفیگه ری و عیرفان که هه کوردانی پیش ئیسلامه له گشت شیعه ره کانی وه فایه و مه حوی و جزیری و زه بیحی و... دا دهرینین خوی کتیبسیکی سه دان لاپه ره یه.

له زۆریه میهرابه کاندای میترا له بەرد دەزی. له هەندێ جینگادا له گۆلی لیلەوپەر کە له ناو گۆلاودا دەرووی دیتە دەرهوه. له هەندێ جینگادا له سەدەفە ماموستا رەزی دەنوسێ «له جینگایە کە دا له سەدەف دیتە دەرهوه کە له ژێر سەدەفدا شەپۆلی ئار و نیشانە ی بورجەکانی ئاسمان دیارە. ل ۲۷۰» ئەم نەقشە له میهرابه ی کاروبورگدایە و بە تەواوی له گەژن زایینی خاوەندگەر له نایینی کاکەیی دا وه کوو یه که. بەداخه وه ماموستا رەزی ئەمە ی بە گۆلی «کەسە ئویە» ی زەرپەشتی کە هیچ پێوهندیە کی له گەژن ئەو نەقشە نیە پێوهندی داوه و باسمان کرد. گۆلی لیلەوپەر له سەر نەخشی میترای خواجه نشینەکانی سنەدا پیشان دەدریت. (وینەکانی ژمارە ۳۹، ۴۱، ۴۲)

ماموستا رەزیش بە دوونادوونی میهردینی ئاماژە ی کردووه، هەلبەت پیش ئەو تووژینەرە ئوروپاییە کانیش کردوویانە. دەلی: «ئوگوستین گەورە ی مەسیحی سەدە ی چوارەم سەما و سیپالی تاییەتی میهرپەرستەکان بە گەمە و شوخی دەگری بەلام له راستیدا سەما و سیپالی ئەوان ئاماژە یه بە بورجەکانی ئاسمان و ئاماژە بە تەناسوخ (دوونادوون) و پیشاندانی چوونی روح بۆ جەستە گە لی ترە. ماموستا حەوالە دەدات بە کتیبی «نایینی میترا» ی فرانتس کومون.

وتمان نیشانە ی خاچ مەسیحی له میهرپەرست گرتوویە. له پەرستگە ی میهری له ژێر کەلیسای سانتا پریسکا (له ئیتالیا) خاچی پڕ زیوهر پەیدا کرا و له «کوگیسک» (له یوگسلاوی) له پە یکه رەکانی شینوی ناخری میترا دا له سەر نانه کان خاچ کیشراوه کە ئیستاش مەسیحی پەیرهوی لی دەکات. ل ۳۳۲»

نەریته کانی جەژنی پیرشالیار هیشتا له هەوراماندا شەوی چوارشەمە دەس پێدەکات کە پێوه ندی ئەو جەژنە له گەژن مەله که تاوس و میهرپەرستی و دینه کوردیە کاندای پیشان دەدات. لەو جەژندا قوربانی کردنی گا له گەژن سەمای عێرفانیدا له زستاندایە و له بناغەدا جەژنی چلە ی مەله که تاوسە.

وشه‌ی میشره و پاشماوه‌کانی له زمانی کوردیدا:

له ئه‌وێستادا Mithra (میسره، به‌سینی نوولكددانی) له بناغه‌ی میز («ز») نوولكددانی) كه له گه‌ل «س» و «ز» جیاوازیان هه‌یه و له کوردیدا دابیژ ناکرێ، به‌لام «ز» که‌ی که وه‌کوو «ذ»ی عه‌ره‌بی دابیژ ده‌کرا له کوردیگه‌پرووسی وه‌ه‌ورامی و سنه‌یی‌دا بووه به دالی موهمه‌له که باسمان کرد. «میڤ» به مانای خۆشه‌ویستی کردن - خۆشوێستن- دۆستی کردن. گریبه‌ست و په‌یمان و به‌ لێن و ئه‌وینداری کردنه له گه‌ل پاشگری «ره» به مانای په‌یمان - به‌لێن، گری به‌ست، ئه‌وین و خۆشه‌ویستیه و هه‌روه‌ها له میهره‌رستیدا یه‌که‌م ته‌جه‌للای خودایه له زه‌ویدا و له زه‌رده‌شتی‌دا ئیژدی رووناکی و پارێزه‌ری په‌یمان و به‌لێنه‌که نه‌ه‌ورامه‌زدا ئافراندرویه‌تی تا له گه‌ل ده‌س کرده‌ کانی نه‌ه‌ریه‌ندا جه‌نگ بکات و په‌یمان شکینان سزا بدات. له گاساکان ته‌نیا به مانای په‌یمان و به‌لێن هاتووه. وه‌کوو ئیژد ناراسته‌وخ‌ز ره‌ت‌کراوه‌ته‌وه. بناغه‌ی «میس»یش «سینی نوولكددانی»یه که‌ی له ماناکانی په‌یمان و به‌لێنه‌که هه‌ندی له ئه‌وێستاناسان میسره‌له‌م بناغه‌ده‌زانن. له نه‌ وێستادا بناغه‌ی «مید»یشمان هه‌یه که هه‌ر به مانای خۆشوێستن. میسره‌له فارسی هه‌خامه‌ نشیدا وه‌کوو «میتره» و له هه‌ندوستان و له ناو میهره‌رسته‌کانی نه‌ه‌وراپادا وه‌کوو میترا دابیژکراوه و ده‌کرێ. چون ئه‌م ئاینه له پێشدا له لایه‌ن نه‌ه‌وراپایه‌که‌نه‌وه شرفه‌کرا، وه‌کوو میترا ناوبراو وشه‌ی «میترا‌ئیسم» یان بۆ ئه‌م ئاینه دانا. سینی نوولكددانی پاشان له بواری زه‌ماندا سواوه و بووه به «ه» وه‌کوو په‌سه‌نه pethene که بووه به په‌هن و پاشان له کوردیدا بووه به «پان» یان Xsethra که بووه به شه‌هر و پاشان له کوردیدا بووه به شار.

هه‌روه‌ها Mithre بووه به میهر و پاشان گورانکاری‌تریلی به‌دیها‌تووه.

ئهم وشه له کوردی و زاراوه‌ جۆر به جۆره‌کانی‌دا به فۆرمگه‌لی خواره‌وه هاتووه که یه‌ک به یه‌ک باسی ده‌که‌ین: وه‌کوو میتهر - میر - میهر - میتر - مار - مه‌هر - مه‌ر - میئل - مل - مل - مۆر - مه‌تر

۱- وه‌کوو میهر له وشه‌ی میهره‌بان هه‌روه‌ها عه‌شایه‌ری کوردی میهریان و میهره‌کیان له پارێزگای فارس‌دا که نیسته‌خری له سه‌ده‌ی چواری کۆچیدا نارایانی هه‌تانه‌وه. ئیبنی حوقه‌ل ناوی هۆزی میهریه و میران (میه‌ران)یشی هه‌تانه‌وه. شاری کۆنی میهره‌گان‌که‌ده‌ک، داله‌که‌ی دالی موهمه‌له بووه که ته‌عریب کراوه به میهره‌ جان قه‌زه‌ق و میهره‌جان قه‌زه‌ف و... وشه‌ی ته‌عریب

کراوی میهره‌جان که به مانای جه‌ژن به کار ده‌جیت، دیاره نه‌مه له میهره‌گانی په‌ه‌له‌ری و کوردی گپراوه که جه‌ژنی له دایک بونی میترايه. نهو شاره له پارێزگای کوردنشینی ئیستای ئیلامدا بووه و به مانای خانووی میترايه.

۲- وه‌کوو میر: هۆزی کوردی هه‌ره‌مه‌زنی میران که میژرونوسان هه‌م وه‌کوو میران و هه‌م وه‌کوو میلان ناویان هیتاوه. نه‌م ناوه له بناغه‌دا «میشران» و «میتران» که ناوی سه‌رداری مه‌زنی نه‌شکانیه. وه‌کوو سۆزان و گۆزان که باسمان کرد. «ان» تاخری نه‌م پیتگه‌له نیشانه‌ی نیسه‌به‌ته که له‌سه‌ر زۆر ناوی جوغرافیایی‌دا هه‌یه. وه‌کوو گه‌ئمان - قوئیان (نزیکه‌ی سنه) ماسان، شه‌مزینان و... به مانای گوندی نیسه‌به‌ت دراوه به‌گه‌نم و قوئلی (ناوی تورکی) ماس و شه‌مزین و... میریقان، ناوی ژن له کرمانجیدا که هه‌ر به مانای میهره‌بانه‌ پاشگری (وان و بان له نه‌ویستادا وه‌کوو «پانه») (پا + نه) هاتووه. له‌سه‌ر پاشگری «نه» باسمان کرد «پا» به مانای پاسه‌وانی و نیگاداری کردنه. وشه‌ی «میهنه‌نگ» به مانای پیتاوه و عه‌یاره، واته نه‌و نه‌ندازه‌ی که به‌لێن دراوه. نه‌م وشه‌ هه‌ژار له هه‌نبانه‌ بوورینه‌دا هیتاویه‌تی. نه‌م وشه‌ له نه‌ویستادا نه‌هاتووه به‌لام به قاعیده‌ی نه‌ویستایی ده‌بی به «Mithengh» واته دۆخی به‌لێن و په‌یمان. «میت» نه‌و گۆزیان سککه‌ پوله‌که له یاریدا که‌لا، یان گۆزی بز ده‌خه‌ن و له‌سه‌ری به‌لێن دراوه که نه‌و نه‌ندازه‌ نه‌گه‌ر به که‌لایان گۆزی لی بدری، لێده‌ر بی‌بات.

هۆزی «میره‌ک» (میهره‌ک) له ناوچه‌ی له‌یلاخی سنه. نه‌مه ناوی باوکی سوهره‌وه‌ردیشه وشه‌ی «میره» به مانای جی‌ژوان که هه‌ژار هیتاویه‌تی.

«میراو» نه‌و که‌سه‌ی که له‌سه‌ر به‌لێن و په‌یمانیک ناوی به‌گه‌رکه‌ یان کینگه‌کاندا دابه‌ش ده‌کرد (میراو و میناویش هاتووه که باسی ده‌که‌ین). له هه‌ندی نووسراوه‌ی فارسیدا وه‌کوو مه‌راب به‌و مانا هاتووه. نابیی وشه‌ی میر که کورت کراوه‌ی میهره‌ له‌گه‌ل وشه‌ی میر، که کورت کراوه‌ی «نه‌میر» عه‌ره‌بیه‌ تیکه‌لاوکه‌ین. وه‌ک وتمان نابیی خراپی نه‌ویستایی و کوردی له‌گه‌ل خه‌رابی عه‌ره‌بی تیکه‌لاوکه‌ین. کاتی ده‌لێن میرمه‌م میره‌که‌ی کوردی نیه به‌لکوو کورت کراوه‌ی نه‌میری عه‌ره‌بیه. میرا خوڤ: نه‌و که‌سه‌ی که به‌ پیتی په‌یمان راهیتان و نیگاداری نه‌سه‌پی به‌ نه‌سته‌یه. هه‌روه‌ها گوندی کاولکراوی «میراوه» که هه‌ژار هیتاویه‌تی نه‌م وشه‌ به مانای جینگایه‌که که به پیتی به‌لێن و په‌یمان ناوه‌که‌ی دابه‌ش کراوه.

میره: نازناوی هه‌ندی پیاوی ئاینی کاکه‌یی (هه‌ژار).

ناوی میلاد که پالەوانی ئەستورەبەهەر گۆردراوی «میهردات». هەرچەند مانای عەرەبیشی هەبە بەلام ئەو پالەوانە پێوەندی بە زمانی عەرەبەبەهەر نیە.

۳- وه کوو میهر. له وشە میهران (ناوی پیاو زۆرتەر لە نێراندا) میهرەوان که هەر بە مانای میهرەبانە. میهر. واتە خۆشەویستی و ئەوین. میهراوەر (ناوی تایفە لە کوردستانی رۆژهەڵاتدا).

۴- وه کوو میتر. وشە میترەو که باسمان کرد. شاری میتردین (میهردین) که دابیتژی دروستی کرمانیجیە. میتر بە مانای خۆشەویستی لە شیعری مەلا عومەری رەنجووری دا که زۆرتەر لە دووسەد و پەنجاسان لەمەر پیش بو وەلی دیوانە نووسیوە

بەلێ میرزای خاس عاقیبت بەخێر

تو چە بارە من هیچ نەداری میتر

هەژاریش ئەم وشە بە مانای خۆشەویستی هیناوە. میترەوان که هەر بە مانای میهرەبانە و ناوی ژنانەبە که هەژار هیناویە. میتردینکی بە مانای میتردینی چکۆلە. ناوی گوندیکە که بەعسیەکان کاولیان کردووە (هەژار). میتر و چیر بە مانای دۆست و ناشنا که هەژار هیناویەتی. میتر و چیر لە سنەدا زۆر بە کار دەچیت. ئەم وشە لە ئەوتیستادا هەبە:

(Mithro cithre). چیسەرە (سینی نوولکەدانی) بە مانای رەگەزە. بە گشتی بە مانای ئەو

کەسەبە که رەگەزی خۆشەویستی هەبە. هەرەها گوندی کاولکراوی کوردستان که هەژار هیناویەتی.

۵- وه کوو «مار». چون «خشەسرە» (سینی نوولکەدانی) لە کوردی ئەمەرودا بوو بە شار

میسەریش بوو بە مار. یان مار، دابیتژیتری «میتر». دوو پیتی ئەلف و «ی» زۆرەبەک

دەگۆردرین بە چەشنی که مامۆستا پوورداود ئەوتیستاناسی گەرەبی نێرانی دەلێ ئەم دوو پیتە لە

بناغەدا بەک پیتە بەلام بە دوو دابیتژی. لە کوردیشدا هەرەوایە وەکوو خودا، خودی - کارە، کێرد

کان (کشت و کال)، کێل - ساو (هەرەوامی)، سیف. تیستا، تیستی، ماردین - میتردین و...

میتریش وەکوو مار دابیتژی کراوە. ماردین - ماریی و ماریپین (ماریی) که مەهریش دەلێن بە

مانای ئەو شتەبە که لە نێوان ژن و پیاویدا پەیمان و بەلێن لەسەری دەدری که بە ژن بەدری لە

فارسیدا «مەهریە» و لە نووسراوە پەهلەویەکانی زەرەدەشتی دا کاوین هاتوو بە عەرەبی دا

«سەداق» دەلێن. وشە مەریج لە نینگلیسی و وەکوو ئەو لە زمانە ئەوروپاییەکاندا بە مانای

زەوجین یادگاری میهرپەرستی کۆنی ئەوانە.

نازناوی مار پاش کز بوونی میهرپه‌رستی و ره‌واجی مه‌سیحی له‌سه‌ر ناوی هه‌ندی قه‌شه و نوسقوفی مه‌سیحی هاتوو که یادگاری میهرپه‌رستی پیش نه‌وانه وه‌کوو مارشیمون سه‌رۆکی نه‌ستوو‌یه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده که به ده‌س سمایل ناغای سمکۆ کوژرا. کورده‌کان وه‌کوو «شه‌معوون» ناوی ده‌بن. مامۆستا ره‌شید یاسمی له‌ دوو راگه‌یه‌نه‌ری مه‌سیحی له‌ کوردستانی باشوور له سه‌ده‌ی سیتی زایینی ناو ده‌بات یه‌که‌م مار ماری، دووه‌م مار سابها. «تا. ئی. کولسنی‌کوف» له «ئیران له سه‌ده‌می هیرشی عه‌ره‌ب» وه‌رگێتر به فارسی «م - ر - یه‌حیایی» دا ناوی «مار سه‌بر ئیشووع»، «مار ئابا که‌شکه‌ری» له کوردستانی باشوور سه‌ده‌ی شه‌ش و هه‌فتی زایینی ده‌بات هه‌روه‌ها ناوی کۆنی شاری میافارقه‌ین وه‌کوو، مار تیرۆپۆل، ده‌بات هه‌روه‌ها ناوی شاری «ماردیسا» ده‌بات نزیك نه‌سیبێن له کوردستان. ئەم دوو شاره نزیکی ماردینن.

«ن - پیگلوسکایا، له کتێبه‌که‌ی دا ناوی نوسقوفی که‌رکوک وه‌کوو «مار شاپوور به راز» ده‌بات ل ٦٥. ده‌بێ بزاین پاشان مه‌سیحیه‌کان وشه‌ی «ماری» یان وه‌کوو نورانی لیک داوه.

نازناوی مانی «پیتغه‌مبه‌ر سه‌ده‌ی سیتی زایینی» پاشان وه‌کوو «مار» هاتوو وه‌کوو شیعه‌ره په‌هله‌ویه‌کانی په‌یره‌وانی نه‌و:

... نۆتۆ ئەفرینام یه‌زده مارمانی
 نۆتۆ نه‌ماچ به‌رام یه‌زده
 به تو ئافه‌رین ده‌لێم ته‌ی خودا مارمانی
 به تو نوپۆ (سووجه) ده‌بم ته‌ی خودا
 نۆ ماری مانی ویندام...
 به ماری مانی ستایشت ده‌که‌م

ناوی «چاو مار» واته‌ چاوی میترا. مارتین بروین سن ده‌لی ناوی هۆزیکه له رۆژاوی جزیردا. نه‌ولیا‌ی چه‌له‌بیش له گه‌شت نامه‌که‌ی دا هیناویه.

ناوی «شامار» که له کرماشان و ناوچه‌ی گۆراندا زۆر بوو. پیاویک به‌م ناوه له شۆرش‌ی ئیسلامی ئیران ١٩٧٩دا له پارێزگای کرماشان ناودار بوو.

گوندی «ماراو» نزیکی کامیاران له رۆژه‌لات به مانای جینگایه‌که که ناوه‌که‌ی به په‌یمان و به‌لێن دابه‌ش کراوه یان سویندی له‌سه‌ر خوراوه له پیش ئیسلامدا میهرپه‌رسته‌کان و زه‌رده‌شتیه‌کان ته‌نیا به میترا سویندی‌ان ده‌خوارد.

گۆندی مارنج به قاعیده ئه‌ویستایی «میشرۆ ئه‌نگه» واته جینگای عه‌هد و پەیمان (ره‌نگه به مانای جینگای ماریش بێت). ئەم گۆنده نزیك سنه‌یه و وه‌کۆو «مه‌ریانج» له نزیکی هه‌مه‌داندا هه‌یه که هه‌ر به‌و مانایه.

له به‌یتی «ناسر و مالمال» دا بی‌گومان دا‌بیژی کۆنی مالمال وه‌کۆو مار مار بووه چون له زمانێ کۆنی کورددا پیتی «ل» و «ن» نه‌بووه و له گۆرانی «ر» به دیهاتوون. دیاره مالمال له پێشدا مار مار بووه. دووپات کردنه‌وه له ئه‌ویستادا بۆ ته‌ئکیده. «ره‌نگه» ماریش هه‌ر له مار دا‌بیژی‌تری میه‌روه گه‌راوه چون ناوی ئافره‌تیشه دیاره ناوی ماری خزولکه نیه. هه‌ژاریش له هه‌نبانه‌دا وه‌کۆو مارمار هه‌ناویه. ناوی گۆندی «مارسیس» که به‌عسیه‌کان کاولیان کردوه له بناغه‌دا ناوی ئوسقوف یا قه‌شه‌ی مه‌سیحیه.

مه‌قده‌سی له سه‌ده‌ی چواری کۆچی له «ئه‌حسه‌نوتته‌قاسیم» دا ده‌نوسی: له یه‌ك فرسه‌قی میافارقیندا دێری «مارتۆما» هه‌یه ل ۲۰۵» (مار + تۆماس)

(وشه‌ی مار خزولکه‌ی به ناو بانگ ناوی ئاماژه‌ی «ئه‌ژێ» ئه‌ویستایی کوردیه. ئەم وشه له بناغه‌ی «مه‌ر» و «مه‌ر» له ئه‌ویستادا به مانای مردنه. به قاعیده‌ی ئه‌ویستایی «ماره» به مانای کوشنده‌یه. ئەم وشه پاش تێ پەر بوونی زه‌مان ئاخه‌که‌ی سواره و وتان ئه‌و شتگه‌له که خه‌لک لێ ترسان یان شووریه‌ی بووه ناوی ئاماژه‌یان بۆ داناوه. یان وشه‌ی بیگانه یان بۆ هه‌لبژاردوه.)

۶- وه‌کۆو «مه‌ر» له وشه‌گه‌لی مه‌رگه به مانای پیاری ئاینی ئێزیدی. مه‌رگه‌هه شوینی پیروژ و وه‌کۆو قیبه‌لی ئێزدیانه له لاله‌ش (هه‌ژار)

مه‌ریوان. له شه‌ره‌فنامه میژووی کوردستاندا که به فارسی چوارسه‌د ساڵ له‌مه و پێش نووسراوه وه‌کۆو مه‌روان به نووسینی کوردی مه‌هه‌روان و پاشان کورت کراوه‌ته‌وه. به قاعیده‌ی ئه‌ویستایی «میشرۆپانه» واته پارێزه‌ر و پاسه‌وانی به‌لێن و پەیمان. چۆن «مه‌هه‌روان» به مه‌ریوان گۆراوه؟

گۆندی نزیکی سنه له قه‌باله و دۆسیه حکومه‌یه‌کاندا به ناوی «ده‌گای‌ران» هه‌یه به مانای گۆندی له‌شکر و سه‌رباز، وتان رانه له ئه‌ویستادا به مانای هه‌شیمه‌ت و له‌شکره. له په‌نجاکاندا که من مندال بووم وه‌کۆو دگاران دا‌بیژ ده‌کرا ئیستا «دگه‌ران» ده‌لێن. له په‌نجا ساڵدا ده‌گای ران بووه به دگه‌ران.

تا مه‌هه‌روانه‌که‌ی شه‌ره‌فنامه‌م نه‌دیوو نه‌مه‌زه‌انی که مه‌ریوان له بناغه‌ی میه‌روه گه‌راوه.

بدری به شوان. ملاو گوردردادی میهرا و و نهویش کورت کراوهی «میشراونگه»ی نهوئستاییه واته دۆخ و جینگار زهمانی به لئین کراو. له له یلاخ نارچهی سنه دا وه کوو ملاو دابیتژ ده کری.

۱۲- هه ندی ناوی جوغرافیایی تر له کوردستانه که له بناغهی وشهی میهر نین به لام به میهر دینییه وه پتوه ندی هه یه وه کوو «شه مزینان» که کورت کراوه «شه مس دینان»ه. مه قده سی له نه حسه نوتته قاسیم دا وه کوو شه مسینییه هیناویه و له شاره کانی گری دراو به نامیده وه ناوی ده بات وه رگیت به فارسی له ژیر نووسدا ده ئی: یاقوتی حه مه وی و ئیبنی ئه سیر وه کوو شه مسانییه هیناویانه و وه کوو گونده کانی خابوو ناوی ده به ن. ل ۱۹۳ نه حسه ن و...» رهنگه ناوی شه مس دینان واته خۆریه رستان عه ره به کانی سه رده می ئیسلام بریویانه به سه ر نهم شاره دا. هه روا که به هه له به زه رده شتییه کان ده لئین ناو په رست به میهر دینه کانیش که روو به خۆرستایشتیان ده کرد و توویانه خۆریه رست.

هه ندی پاشماوهی میهر په رستی له کوردستاندا

۱- میهر په رسته کان خانوو کانیان روو به پۆژه له ات دروس ده کرد. زۆریه ی گونده کانی کوردستان هه روا دروس کراوه.

۲- گرینگترین رهنگ له په رستگه میهر په کاندا رهنگی سووره. میترا کهوا و کلاری سووری هه یه.

رهنگی سوور و نه رخنه وانی کار دینال و قه شه مه سیحیه کان پاشماوهی میتراییه.

۳- رهنگی دیواخی سووری بووک له کوردستاندا نیشانهی میهر و نهوینه و یادگاری میهر په رستی کۆنه. شاره زووی نووسی بووی که سوهره وه ردی کلاری دریتژی سووری له سه ر ده نا. سوور له ناوه زی سووردا باسما ن کرد که تیکه لاری نووو تاریکیه.

۴- مه قامی هه فته می میهر دینی که پاپ یان پاییه (پاشان مه سیحیه کان گرتوویانه) که ته جه للا و جی تیشینی میتراییه له زه ویدا. سی نیشانهی هه یه: داس - گوچان - حه لقه. باسما ن له سه ر حه لقه یه که نیشانهی جه غزی خۆره و نیشانهی سه ره کی میتراییه. وتما ن میترا خودای به لئین و په یمانیشه. بووک و زاوا له کاتی ده سگیرانی یان ماره بریندا به نیشانهی به لئین ده یان کرده نه نگوستی یه کتر. نهم نه ریته میتراییه، نه وره پاییه کان به گشت جیهاندا بلاویان کرده وه. پیش نه وه له کوردستاندا وه کوو کلکه وانه واته نه نگوستیله ی نقیم دار بوو. نقیمه که ی یاقووت بوو که سوور و نیشانهی ناسما نی چواره مه که خۆری تیدایه. زۆر پیشتر له به دیهاتنی میترا په رستی له پۆژاوی

تیران واته له مادی رۆژاوادا، جهغز نیشانهی میترا بوو. نیشانهی چاوه دتیری ئه و له سه ر قسه ی راست و درۆ بوو. درۆزن واته «میترو درۆج» له لایهن میتراوه سزاده درا.

5- به وینهی په یکه ری ژماره 6 و 7 زۆر به وردی بنواپن ئه م په یکه ره که له سه رووی بهردنوسراوهی بیستونه، له سه ر ده خمه یه که له شاری سه هه نه نزیک بیستونی کرماشانیش هه یه. له ته ختی جه مشیدیشدا هه یه. له سه رووی په یکه ره که ی قزقاپان نزیککی دووکانیش هه یه. له سه ر مۆرکیکی داریوش شای هیخامه نشیدا دۆزراوه ته وه. داریوش له رسته ی یه که می بهردنوسراوه که ی بیستوندا ده لئ ئه هورامه زدا خودای گه وره یه... ئه مه بوو به هوی ته وه که توژیینه رانی ئه وروپایی له گشت گرینگتر «رۆمه ن گیرشه ن» وه کوو په یکه ری ئه هورامه زدا ی بزانه ن. پاشان توژیینه رانی تیرانی که به گشتی لایه نگری ئاینی زه رده شتین به دروستی، زانیان که به پتی ئه ویستا ئه هورامه زدا نابی په یکه ری هه بی به لام به بیروپای من خۆیان له بناغی پرسه که گیل کرد و وتیان په یکه ری «فروه هر» یان به ئه ویستایی «فروه شی» یان به فارسی ئیستا «فروه هر». باسی فروه یشمان کرد. وتمان به پتی ئاینی زه رده شتی مرۆ له ناخیدا پینج هیژی هه یه. یه کئ له وانه فروه شییه که به هزر و شوکور مانا کراوه.

له ئاینی زه رده شتییدا وه کوو لایه نیکی رۆجی مرۆ له جه ژنه کاندای بو مالبات ده گه رپته وه. ههروه ها هه ندی مانا و لایه نی تری هه یه. (ب.ب. فده رده نگ نامه ی ئه ویستا هاشم ره زی) نه ختی بیر که یه وه، فده ره شی ناتوانی هیچ پتیه ندیه کی به و په یکه ره وه هه بی و لایه نگرانی ئاینی زه رده شتی بو ناوانی ئه و په یکه ره که له په له یان کردوه. ئه م په یکه ره که له هی میترایه وه کوو خودای به لئین و په یمان و راستی و دژ به درۆزن. به لگه کاغمان ئه مانه ی خواره ون:

1- په یکه ره که وه کوو هه لئو یان سیمورغه که وتمان سیمورغ یان پیر یان نیشانه ی میترایه
2- حه لقه ی دهره که ی به جوانی پیشان ده دات که جگه له میترا هیچ ئوستورپی ناریبایی نیشانه ی حه لقه ی نیه.

3- ئه و په یکه ره حه لقه یه که له ده ستیدایه که نیشانه ی دروستی قسه و به لئین و په یمانه.
4- داریوش له بهرد و نوسراوه که ی رووداوه که لی گرینگ و میترووی و سه رکوتی هیزگه لی لایه نگری درۆ په یمان شکیتن باس ده کات. میترا له سه ره وه گه واه و شاهیدی راستی قسه و به لئینه کانی داریوش و چاوه دیری راستی و ناراستیه و دهستی وه کوو دهستی شاهید بهرز کردۆته وه.

٤- ئەم پەیکەرە لەسەر مۆرکینکی داریوش هەیه کە گیرشەن لە کتێبە کەمی داھیناویە و دەزانین مۆر نامرازی بەلئین و پەیمان بەستەن پێم وابێ هەر ئەم بەلنگە بەسەندەییە بۆ میترا یی بوونی ئەو نەخشە. فەرەوھەر چ پێنۆندیەکی بە مۆرەوھە.

مامۆستا میھردادی بەھار ئەو سێ پەیکەرە لە بیستون و سەھەنە و قزقاپاندا بە شیتیکێ رەسەنی ئێرانی نازانی و دەلتی لە نیو چۆمان «لە فەرھەنگی بابلی دزە کردۆتە ناو فەرھەنگی ئێرانی ل ٤٥١ پۆڤۆشی در ئەساتیر ایران».

بە باوەڕی من دوو لینگچوونی روالەتی ھۆی پینکھاتنی بیروپای ماموستایە. یەکەم: پەیکەرەکانی شەمەش (شەمشە) یەکی وەکوو ئەو سێ پەیکەرە، بەلام ئەو پەیکەرە حەلقەیی نیە و ئیستاش ھەندێ لە رینگخراوە فەرھەنگیە ناسوریەکان لێ کەلک زەردەگرن. دووھەم شەمەش خودای خۆرە و ھەندێ بە میترا نزیکە، بەلام میترا خودای خۆر نیە بەلکەم تەجەللای خودای تاکە. ئەمەن پەیکەری شەمشەم نەدیوھە کە حەلقەیی ھەبێت. ئەگەریش ھەبێت دەبێ بزاین ئەو سێ پەیکەرە کە دوانی لە کوردستانی رۆژھەلات و یەکیکی لە باشووردایە ھە سەرھەتای مادەکان و ھیخامەنشیەکان پیتش بەدیھاتنی ئاینی میترا ییە و رەنگە ئێرانییەکان وەکوو ئەلفبسی لە بابلیەکانیان وەرگرتووە و بە جینگای خودای بەلئین پەیمانی خۆیان کەلکیان لێ وەرگرتووە. پاش بەدیھاتنی ئاینی میترا یی لە سەدەیی پینچ و چواری پیتش زاینیدا ئییدی ئەم پەیکەرە نەماوە و پەیکەری میترا یی گاکوژ لە پەرستگە تاریکەکانی میھریەرستیدا دیتە گۆرێ.

دیاکو نوو لە میتووی ماددا ئەوھێ قزبان بە گۆرێ «ھووخشەثرە» (ھوو = چاک. خشەثرە = فەرمانرەوایی و ھیتز و دەسەلات. خشە لە بناغەیی «خشی» ئەو پستایی و «شی» کرمانجی بە مانای ھیتز و توانینە وە «ئەزەنەشیم») واتە من ناتوانم. ثرە پاشگری دۆخ و نامرازە). پادشای بە ھیتزی ماد کە ناشووری تیشک شکاند دەزانیت دەلئیت یەکی لەو دوو کەسە کە کەوان بە دەستیانەوھەییە ھووخشەثرەییە. ئەوھێ سەھەنەیش ھەر لە سەردەخمە (گۆرێ سەردەمی ئاریاییەکان پیتش بلاوھبوونی ئاینی زەرەدەشتی و میھریەرستی) دا یە.

لە ھەندێ جینگا وەکوو مۆرە کەمی داریوش لەو نەخشەدا میترا کلاری مادی لە سەردایە (پاشان لە ئەو کلارە پارسەکان لاساییان) کردوھە (ل ٣٠٥ تاریخ ماد - دیاکونوف)

٤- پەیکەرە کەمی تاقەوسان و ھەلەیی تووژینەرانی ئێرانی:

یان خۆگیئل کردن لە راستی تا ناوی کورد لە نیواندا نەبێ.

بۆ وینەى ژماره ١٠ بنوارن. ئەم پەیکەرە گەلە لای راستی تاقە کاندایە. لەوێدا چوار پەیکەر دەبینن. لە لای چەپەوێ مێترا بە شیرەوێ ئە پشت فەرمانرەوای تازەى نەردەشیر بە حالەتی هەرەشە وەستاوێ. شیرەکەى بەرز کوردۆتەوێ و نزیک سەرى فەرمانرەوای تازەى کردووە. ئەم فەرمانرەوای پاش شکستی کوردانشا فەرمانرەوای ماد، قەرارە بە جینگای نەو دابنرێ. جلی مادی ئە بەردایە. ئەم جله لە بەرد نووسراوێ بێستون و پلیکانەکانی تەختی جەمشید لە فارسیشدا هەیه. لای راست پەیکەری نەردەشیرە کە حەلقەیک بە نیشانەى بەلێن و پەیمان دەدات بە دەست فەرمانرەوای تازەوێ. ئەم حەلقە شنیلکی لى ناویزانە کە چەشنى قوماشى هەوریشمیە و نیشانەى فەرمانرەوایە. لە ژێر پێى نەردەشیر و فەرمانرەوای تازەدا جەستەى کوژراوى کوردانشا دەبینن کە سەر و شانى لە ژێر پێى نەردەشیر و پاکانى لە ژێر پێى فەرمانرەوای تازەداوە. زۆر بە داخووە مامۆستا هاشمی رەزى لە کتیبە ناوبراوێ کەیدا لە لاپەرە ١٩٦٦ لە ژێر ئەم پەیکەرەدا راستەقینەى وەکوو مێژوونووسانى تری ئێرانى شاردۆتەوێ و نووسیوێ «تاجگیرى نەردەشیری دووهم سەدەى چواری زایینی». ئەوێ کەى تانجستاندەن؟ حەلقە کە نیشانەى دایرەى خۆر و پەیمان بەستەنە و لەسەنبولەکانى مێترایە ناڵ و گۆر دەکری. لە کاتی تاجداندا مێتراکەى لە پشت تاج گیرەوێ بە حالەتی هەرەشە دەوێستى و... ؟

داب وا بوو کە «موو بە دان مووبەد» کە سەرترین پلهى ناینى زەرەدەشتى بوو تانج بنیتە سەر پادشای تازە. خۆ ئەوێ مووبەدان مووبەد نیە. جل و بەرگی ئەو لە نەقشەکانى تری ساسانىدا جیاوازە. ئەو پەیکەرە وەکوو نەردەشیر شنیلی فەرمانرەوایە هەیه. حەلقە کە شنیلی لى ناویزانە، پیشان دەدات کە لەسەر فەرمانرەوایى گری بەست دەکری و پەیمانى وەفادارى بە نەردەشیر لە فەرمانرەوای تازە دەسینریت.

لە کارنامەى نەردەشیری بابە کاندای سەبارەت بە شەرى ئەو لە گەل کوردەکاندا بە شتوێ خواروێ هاتووە. ئەم دەقە پێش ئیسلام بە زمانى پەهلەوى (پەهلەوى ساسانى) نووسراوێ:

پەس هەچ هان وەس سپاه ئەو گوندی زاول هەم کەرت

پاش لە ئەوێ زۆر سپای) بە (لە) گوندی زاول پیتک هیتنا

ئۆ ئەو کاریچاری کورتانشاھ مادیک فەرنوخت

و بە جەنگی کوردنشای مادی تەشریفی برد (زاول لە رۆژەلاتى ئێران سنووری ئەفغانستانداوە. ئەمەروێ وەکوو زابول ناوی دەبرێ).

وەس کاریچاری خوونریژیشنیە- بووت
 زۆر جەنگی خوینریژانە بوو
 ئۆسپاهی ئەرتهخشیر ستویبە- پەتی گەرفت
 و سپای ئەردهشیر ستوی پی گەرا (بەستۆهات)
 ئەرتهخشیر هەچ سپاهی خویش نیازان ببووت
 ئەردهشیر لە سپای خۆی دڵپەریشان ببوو
 ئەندەر شەپ ئەو ویابانی مەت
 لە شەودا بە بیابانی هات
 کەش هیچ ئاپ ئۆ خوهریشن ئەندەر نە
 کە ئەو هەچ ئار و خۆراکی تێدا نە (بوو)
 ئۆ خوەت ئۆ ئەپاک ئەسواران ئۆ ستوران
 و خۆی و گشت سواران و ئەسپ و هێستان
 هەمیست ئەو گۆرسەکیە- ئۆ تیشنەکیە- مەت
 هەمووان بە برسێتی و تینوویەتی هات (ن)
 ئۆ هەچ دوور ناتەخشی شەپانان دیت
 و لە دوورەو ئەگەری شوانان (ی) دی
 ئۆ ئەرتهخشیر ئەو ئانورز شووت
 و ئەردهشیر بە ئەوی چوو
 مەرتی پیر ئانورز دیت
 پیاری پیر (ی) لەوی دی
 کێ ئەپاک گۆسپەندان پەت دەشتی کۆف بووتەند
 کە کشت مەرەکان (ی) بە دەشتی کێو بوون
 ئەرتهخشیر هان شەپ ئانورز شووت
 ئەردهشیر ئەو شەو (بۆ) ئەوی چوو
 ئۆ رۆچی دوتیکەر هەچ ئەویشان راس خواست
 و رۆژی دیکە لە ئەوان ریگە (ی) خواست

ئەویشان گوفت کۆ هەج ئی تەر سی فرسەنگ
 ئەوان وت (یان) کە لە تیرە (و) سی فرسەق
 روستاکێ هەست ئەپێر ئاپادان
 گوندی هەیه زۆر ئاوەدان
 نۆش مەرتووم ئەو پەتخویە و سیار هەست
 و مەردمی ئەوی بە دەخل و دان زۆر (یان) هەیه
 ئەرتەخشیر ئەو هان دیە شووت
 ئەردەشیر بە ئەو دێ چوو
 مەرت فریستات تۆ ئەسووبارانێ خویش هەمووگین
 پیاو (ی) هەنارد و سوارانی خۆی هەموویی
 ئەو دەرخواست
 بە دەرخواست (کرد)
 سپاهی ماتیکان پەت هەن داشت کۆ نوون هەج
 سپای مادەکان لایان وابوو کە هەنووکە لە
 ئەرتەخشیر ئەپێر بیم بووت
 ئەردەشیر بی ترس بوو (ن). لەم دەقەدا ماد و کورد هەر مانا بە کار براون دیارە لەو سەردەمەدا
 کورد دوو ناوی بوو هەم بە ماد ناسراوە و هەم بە کورد.
 ئەرتەخشیر ٤٠٠٠ مەرت ئاراست تۆ ئەپەر ئەویشان
 ئەردەشیر ٤٠٠٠ پیاو (ی) رازاند و بەر ئەوان
 تاژتەك شەپپخوون کەرت
 هیش (و) شەوهی شی کرد
 تۆ هەج کورتان مەرت ئەو هەزار ئەوزەت
 و لە کوردان پیاو (ی) بە هەزار گوشت (هەزاران پیای گوشت)
 ئەپاریک خەستەك تۆ دەستگیر کەرت
 پاشماوەی بریندار و دەسگیر کرد
 تۆ هەج کورتان شاھ ئەپاک پوسەران بەراتەران فرزەنتان

و له كوردانشاه (و) گشت كوران (و) برayan و مندالان (ی)

هیتز نو خواستهك نهو پارس وسیه كههت

خیز (دازایی) و مال بۆ پارس (ی) رهوانه كرد

وهرگیتپانی نهم دهقه بهو ناسانیه كه نووسیمان نهبووه. پههلهوی نووسانی زهمانی نهشكانی و ساسانیه كان ههزار وشه ی وشه سوریانیان تیکه لای رسته پههلهویه كان ده كرد تا خه لکی ناسایی تی نه گهن. نهم ههزار وشه به «ههزواریشن» یان «ههزوارش» به ناو بانگه. وهرگیتپانی زهمانی پههلهوی ده بی نهو ههزار وشه سوریانیه بزانی. من نهو ده قه م له وهرگیتپاوه كه ی بهریتز دوكتور محمهد جواد مهشكور به فارسی دههینا. نهو بهریتزه ههزوارشه كانی كردووه به پههلهوی. له كارنامه دا كاره كانی نهرده شیتز وهكوره موعجیزه له قه له م دراه و ته نانهت تیک شكانه كه یشی وهك سهر كه وتنی وایه. نهرده شیتز كه نهونده به هیتز بوو زنجیره شایی نهشكانی تیک شكاند و له ناوی برد دیاره له شه پیتکی دژواردا له كورده كان شكست ده خوات و پاشان زۆر به دژواری كورده كان تیک ده شكیتنی.

له وهرگیتپانی نهم به شه ی كارنامه به فارسی هه له هدی و پیتیم وابی نهو هه له شیش وهكوره لیکدانه كه ی په یكه ره كانی تاقه وسان بۆ سووك نیشان دانی كورد به عمهد كراوه. سی كهس وهرگیتپانی كارنامه به فارسی له وهرگیتپانی «نۆ ههچ كورتان مهت نهو ههزار نهو زهت» هاوردوویانه (و له كوردان ههزار پیای كوشت) دیاره نهم هه له یه و وا دروسته «و له كوردان به ههزار، پیای كوشت. وشه ی نهو كه به مانای، به، یه و له هه ورامیشدا هدی هه له و به شه دا نۆ جار دوو پات بۆته وه» واته نهونده ی كوشت كه یه كه ی ژماردن ههزار بوو. په ندی فارسی هدی هه «هه ساو به دینار به خشین به خه روار» نهم بهو مانا نیه كه یهك دینار هه سیتب كه و یهك خه روار بهه خشه. یه كه م وهرگیتپانی كه كارنامه ی به پازهند وهرگیتپاوه پیای ناینی زه رده شتی «خودایار ده ستور» بوو. پاش نهو سادق هیدات و جواد ی مهشكور به فارسی زه ریان گیتپاوه. نهم سی ده قه ههچ جیاوازیه کیان له واتا كردندا له گه ل یهك نیه. خودا یار ده ستور زانیویه كه به چوار ههزار كهس ناكری هه زاران پیای بكوژی به لام ده كری هه زار پیای بكوژی.

شه ری دژ به كورد و سهر كه وتنی نهرده شیتز نهونده گرینگ بووه كه بۆ نهوه له تاقه وسان بو سهر كه وتنه كه ی یادگاری دروست كردووه. نه گهر گشت ده قه كانی كارنامه بخویننه وه بۆتان دهرده كه وی كه به سهرهات نووسانی كارنامه، نهرده شیتز یان وهكوره پیوژنکی ناینی زه رده شتی و خاوهن كه رامات له قه له م داوه. دوژمنه كانیان بچوك و نهویان گه رره و خاوهن موعجیزه له قه له م

داوه. دیاره نەردەشیر بۆ شەری کوردان لەو پەری ئیرانەوه لەشکری هەرە زۆری لە گەل خۆی هیتسا، تا ناوەندی گەورە میهرپەرستی لە نیتو بەری و ئاینی زەرپەشتی فەرمی بکات.

لە کارنامەدا هەدیە کە نەردەشیر بۆ هەر کوی چووہ بینویانە کە «فەر» وەکوو بەرپختیک بە داویدا بوو و رزگار بوونی لە گرفت و تەنگەژە بە یارمەتی شوانان لە کارنامەدا زۆرە. کاتیک بە دەس ئەشکانیە کانەوه هەل دئی بۆ فارس لەویدا «کورتان شەپانان» واتە شوانانی کورد بە هانایەوه دەگەن. لە بە سەر هاتی پتەغەمبەران وەک موسا و بەتایبەت عیسادا شوان دەوری هەدیە. ئەو هەلکەوتە لە سەدە ی چواری زایینی دا بۆ کورد گەلێک گرینگە چون پاش ئەو شەپەییە کە بۆ یە کەم جار چەوسانەوه ی گەلی کورد دەس پێدەکات. پاش نەردەشیر لە زەمانی کورە کەمی شاپووردا پەرستگە میترایە کانی کوردستان (ماد) بە دەس وەزیر و مووبەدان مووبەد بە ناوی «کەریت» و یران کرا. ئەمە کەریت لە کەتیبە کەمی بە ناوی کەعبە ی زەرپەشت لە پارێزگای فارس دا ناماژە ی پئی کردووہ. پاش فەرمی بوونی ئاینی زەرپەشتی و کاول کردنی زۆریە دی و پەرستگە میترایە کان و پاشان ئاینی کۆنی کوردان جگە لە کوردستانی باکوور و رۆژئاوا ی نیستا بە شاراوەیی بەرپۆه دەچوو و هەروا گەیشتە پاش ئیسلام و دینە کوردیە کانی لی دروست بوو.

سەبارەت بە حەلقە کە وتمان نیشانە ی میترایە و لە پەیمانی هار سەرگیری لە لایەن سووک و زاوایشەوه ئال و گۆر دە کړی باسما کرد و بە پیتی ئەو نەخشە کانی تاقەوسان و سەھەنە و قزقاپان و بیتوون و مۆرە کەمی داریوشمان روون کردووہ. حەلقە کە شنیلی پتوہ ئاوێزان بیت نیشانە پەیمان بەستن لەسەر فەرمانپەر وایەتیە. لە تاقە گەورە کەمی تاقەوسان و زۆر شوینەواری میترووی پیش ئیسلامی ئیران بەتایبەت نەخشە کانی ساسانی دا هەدیە. لەو دەقەدا «ئەو هەزار» بە مانای بە هەزارە نەک هەزار.

مەولەوی دەفەرمی:

من وزۆ ئەو گێج ئەو ئەوسەردی مەیل ئەو ئەو قەبایل من ئەو کۆی دوجەیل

۵- نەریتە کانی شەوی چلە یان شەوی یەلدا. لە سەر وشە ی یەلدا (لە دایک بوون. وشە ی قەرز کراو لە سورینی) بە چروپیری لە بەشی یە کەمدا باس کراو. لەم شەوه لە کوردستانی رۆژھەلاتدا (نازانم باکوور و باشوور و رۆژئاوا چۆنە) هەموو خزمان لە مائی سەرۆکی ئەو مالباتە کۆ دەبنەوه.

خز راکگه لیک ده خورا که نیشانه‌ی تووریژی و زاورزیه. یه کهم برنج که وه کوو دژلمه (یاپراخ) له گه لا میو و که له رم دروست ده کری. دووهم هه نار و شووتی که بۆ نه و شهوه هه ل ده گیردی. چون کاله کیش توری زۆره به لām خراب ده بی، له سنه و ده ورپشتی دا ده خرتیه سرکه وه و له وه شهوه دا وه کوو نه ریتیکی گرینگ ده خوری. میوه گه لیک که تویان که مه وه کوو سیوو.... له وشهوه دا نه ده خورا.

سیههم توو کووله که و نۆکه قه نی و تووه شووتی و پسته (فستهق) و فنق که وه کوو ناجیل ده برژیته و له وه شهوه دا ده ی تروو کینن. له جیگا کانی تری تیراندا نه و شهوه میتایسه به پرتز ده گرن به لām نه ریتیه کانی له گه ل کوردستان جیاوازی هه یه.

کاله ک تورش و دولمه (یاپراخ) تایبته به کوردستان به تایبته سنه یه و هاربهش له گه ل هه نار و شووتی و ناجیل دایه.

٦- له سه ر نه ریتیه کانی نه ورۆز (شهوی عرووجی میترا) و هیلکه رهنگ کردن و... باسمان کردوه. به داخوه جگه له ناگر کردنه وه و خۆش رابواردن له کوردستانی باشوردا له م نه ریتیه هیج نه ماوه.

٧- نه ریتیه کانی چوارشه مه سووری جگه له ناو نێزدیه کان و کاکه یسه کاند له باشوردا شوینه واری نه ماوه. له رۆژه لاته له ناوچه ی موکریان و مه هابتدا زۆر به پرتزتر له نه ورۆز به ناگر کردنه وه و شادیه وه به پرتزه ده چی. له سنه ی نێستادا که تا ٨٠ له سه دی گوندنشین گه لیکن که له په نجا سا ل له مه و پیتشه وه هاتونه ته شار له گه ل رابوردو جیاوازی هه یه.

نێستا پیتش ناو ابوونی خۆز ناگر ده کرتته وه و له ده وریدا هه لپه رکی ده کری به لām چل سا ل له مه و پیتش هه رمالی ک بۆ خزی له به رده رکی ما ل (نه له سه ربان که تایبته بوو به ناگری نه ورۆز) ناگر ده کرایه وه. له لای ناگره که ده فری سواله تی کۆنیان ده شکاند و پاش ته وا بوونی ناگره که سواله تی شکاو و بوونی ناگره که کۆ ده کرایه وه و له گه ل سکه یه کی که م بایه خ فسری ده درایه زیلدانی کۆلانه که. پاش ناگره که تاریک داهاتبوو ده هاتنه ماله وه شینو، خۆراکی یه کاوه سوو که له برنج دروست ده کرا و گوشتی تیدا بوو. پاشان ناجیل و شه و چه ره ی نه و کاته که بریتی بوو له سرینچک و تووه شیرینه و قه یسی کوت و قۆخی وشک کراوه و هه جوو جک (توو هه رمی برژاو) ده خورا. له و کاته ی نزیک نه ورۆز دا وه کوو نه مرۆ میوه نه بوو (له بیو نه چیتته وه که سه لماندمان نه ورۆز له گه ل جه ئنی سه ری سا ل تینکه لا و کراوه و چوارشه مه سووری واته کو له چوارشه مه ناخرین چوارشه مه ی وه رزی به هار بووه. که نێستا ناخرین چوارشه مه ی وه زی زستانه .

۸ - شۆینه‌واری‌تری میتراپی له کوردستاندا: خاڵ کۆتاندن، له په‌نجای ساڵ له‌مه‌و پێشدا که ده‌چووین بۆ چه‌مامه‌کانی سنه له‌سه‌ر سینگ و باسک و زه‌ندی پیاوان خاڵ کۆترا بوو. هه‌موو ئەم خاڵگه‌ له بریتی بوون له شیر، فریشته (په‌ری - که ژنیکه دوو بایی هه‌یه و به وردی وه‌کوو فریشته‌کانی سه‌رووی تا‌قه گه‌وره‌که‌ی تا‌قه‌وسانه). رۆسه‌م (پاڵه‌وانی ئوستوو‌پدی که له‌ چیرۆکه‌ هیماسیه‌کانی ئێراندا زۆر به‌ نرخه‌ به‌لام ناوی له‌ ئه‌و‌یستاو ده‌قه زه‌رده‌شتیه‌کاندا نیه چون کوشنده‌ی ئه‌سه‌فندیار کۆری گوشتاسپ شا، په‌ره پێده‌ری ئاینی زه‌رده‌شتیه). هه‌روه‌ها ئه‌سکه‌ندر و ماسی و نه‌ژدیه‌ها. هه‌روه‌ها شیریک که له‌ سه‌رپشتی خۆر هه‌یه. گوئیگ وه‌کو نیلوفه‌ر که ناهه‌تیک له‌ نیویدا ده‌هاته ده‌روه. ئەمانه هه‌موو به‌ میه‌ردینه‌وه پێوه‌ندی هه‌یه.

۹- هه‌لپه‌رین - هه‌لپه‌رین له‌ کورده‌واریدا بریتیه له‌ هه‌لپه‌رکی شای - هه‌لپه‌رکی شه‌ر - هه‌لپه‌رکی له‌ شه‌ر گه‌رانه‌وه (شه‌لان له‌ هه‌لپه‌رکی سنه‌دا) هه‌لپه‌رکی پرسه (چه‌مه‌ری) و هه‌لپه‌رکی ئاینی که ئه‌و هه‌لپه‌رکینه‌ به‌ نامرازی موسیقای تایبه‌ته‌وه ئیستا له‌ ناو کورده‌ موسلمانه‌کاندا وه‌کوو کورده‌ی زیکری لی هاتوه. به‌ هه‌لپه‌رکی ئاینی «سه‌ماع» ده‌لین. به‌ باوه‌ری من سه‌مای ئاینی و هه‌روه‌ها هه‌لپه‌رکی چه‌پی پاشماوه‌ی سه‌مای په‌رستگه‌ میتراپه‌دکانه. (ده‌بی توێژینی له‌سه‌ر بکری).

۱۰- هه‌ندی نیشانه‌ی سه‌ر عه‌له‌مه‌کان. له‌ رۆژی ئاشوردا رۆژی شه‌هید بوونی حسین کۆری عه‌لی (د-خ) له‌ ناچه‌ شیعنه‌نشینه‌کانی کورده‌ستان به‌تایبه‌ت له‌ کرماشاندا، ده‌سته‌ی تازیهدار عه‌له‌میکیان هه‌یه که پیاویکی زۆردار ده‌توانی هه‌لپه‌رکی. له‌ لیوازه‌کانی ئەم عه‌لمه‌دا په‌یکه‌ری تاوس و هه‌لۆ هه‌یه که هه‌ر دوو له‌ نیشانه‌کانی میه‌رپه‌رستیه. به‌ باوه‌ری من ئه‌وه‌ هی زه‌مانی غوللای شیعیه‌ که هاتۆته‌ ناو شیعده‌کانی جه‌غه‌ریه‌وه. له‌ تارانیش هه‌ر وه‌کوو پارێزگای کرماشان ئه‌و په‌یکه‌رگه‌ له‌م له‌سه‌ر عه‌له‌مه‌کان دیوه. (ده‌بی توێژینی له‌سه‌ر بکری).

۱۱- موسیقا: نامرازه‌کانی ته‌مۆره و دیوان (که ماناکرانه‌وه) و ده‌ف و ته‌په‌ل پێوه‌ندی به‌ موسیقای ئاینه‌وه هه‌یه. ئیستاش ده‌ف و ته‌په‌ل له‌ خانه‌قاکان و ته‌مۆره (ته‌ن + مۆره) و دیوان (دیقی وان) له‌ جه‌مخانه‌کان و له‌ لاله‌شدا به‌کار ده‌برن. وتمان ته‌مۆره له‌ رۆمه‌دا کرا به‌ دیوان. میه‌رپه‌رستی که چوو بۆ ئه‌وروپا له‌ نامرازی موسیقای ئه‌وی که‌لکی وه‌رگرت. پاش له‌ نیوچوونی میه‌رپه‌رستی له‌ به‌رانبه‌رنایینی مه‌سیحیه‌وه له‌ که‌لیسکاندا له‌ نامرازی ئورگ که‌لک وه‌رگرا.

۱۲- روو به رۆژهلآت دروس کردنی خانوو کان له گونده کانی کوردستاندا له سهر نهو باورهی میهرپه رستیه که ده یانده بیست کاتی سپیته یه کهم تیشکی خۆر بداتهوه نیو ماله کانیا نه وه. ئەم کاته کاتی ستایشتی میهرپه رسته کان بوو. بهم بۆنه وه توانجی خۆرپه رستیان لییان ده دا.

۱۳- کیتی قهبری بهرز له کوردستانی باکوور و له نازهریایان و لورستان و کرماشاندا تاییه تی عدله ویه کان (شیعه کانی زیده پژیی کهر) بووه.

۱۴- په یکه ری شیر و بهران که وتمان شیر نیشانه ی میترا و ناژه لئی گیاخۆر نیشانه ی مانگه له سهر قهبره کانی لورستان و نازهریایان و کوردستانی باکوور هه یه که هی عدله ویه کانه و ئەمیشه بناغه ی باوره مه ندی نه وان پیشان ده دات.

۱۵- وتمان شیر نیشانه ی میترا یه. لوره کان (که به شی گرینگ له کوردن) له نارچه ی به ختیاریدا لایان وایه دوو جۆر شیر هه یه.

شیری گه م رهنگ که شیری موسلمانه و شیری کافر که دیزه و یاله کانی ره شه. ئەگه ر تووشی شیری موسلمان هاتی به عدلی (د-خ) سویندی بده به لام شیری کافر هیرش ده کاته سهرت ئیستا به ختیاریه کان شیعه ی دوانزه ئیمامین به لام نهو باوره له میهرپه رستیه وه ماوه و شیری رهش هه ر لایه نی قههر و تاریکی خودایه که باسما ن کرد.

۱۶- له شوینه واره کانی تری میهرپه رستی قوریانی کردنی گایه له شه ویتی چوارشه مه ی ناخری چله گه و ره ی زستاندا له هه ورامان له سهر گۆری پیر شالیار. له و تاریکدا بلارم کردۆته وه که پیرشالیار زه رده شتی نه بووه و زه رده شتی گۆری نیه. ئەو له سهر ئاینی کاکه یی بووه و ئەم قوریانی کردنه ش نه ریتی هه ره گرینگی میهرپه رستیه. ههروه ها قوریانی کردنی گا له په رستگه ی لا له شدا.

۱۷- شیری ناو: له میژدا شیری ناویان وه کوو سهری شیر دروست ده کرد که له ده مه وه ناو ده هاته ده ره وه. له نه خشه میترا یه کانی نه وروپادا ده بینین که میترا به که وان تیر بۆ بهرد ده خات و له بهرده ناو ده زایه نه ته ده ره وه. وتمان بهرد نیشانه ی ناسمانه و باران میترا ده ی بارینی و یه کی له نیشانه کانی میترا شیره. ئەه ویه که نه و نامرازه وه کوو سهری شیر دروست ده کرا. ئیستاش هه ر چه ند وه کوو سهری شیر نیه هه ر ((شیر)) ی پی ده ئین.

له سهری ساڵ و رۆژمیره ورده که ی خدیام (ته قومی جه لالی) قسه ی که ممان کرد. خدیام ته قومه هه تاویه که ی خۆی بهم جۆره هیتایه کایه وه:

ئەو مانگەکانی سالی کرد بە دوانزە مانگی سی رۆژە کە دەکاتە ۳۶۰ رۆژ، پینج رۆژی دزرا، یان پەنجە ی تار (خەمسە ی موستەرەقە) ی خستە سەر مانگی ناخری زستان کە دەکاتە ۳۶۵ رۆژ. چوارسال یە کجاریش پینجە کە دەبی بە شەش رۆژ.

۱۲۰ سال یە کجاریش کە بیسە دەکرا بە دور رۆژ. نیستا لە تیران پەنجە ی تار نەماوە بە جینگای ئەو مانگەکانی بەهار و هاوین کراون بە ۳۱ رۆژ، ناخر مانگی زستان کراوە بە ۲۹ رۆژ. لە کە بیسە دا ۲۹ دەبی بە ۳۰ رۆژ.

سەری سالی پینش نیسلام لە سەرەتای دووھەم مانگی بەھاردا بوو. هاوینی گەورە لەو ریکەوتە دا دەستی پێ دەکرد و تا ناخری یە کەم مانگی پاییز درێژە ی بوو. خەبیام سەری سالی هینایە سەرەتای یە کەم مانگی بەھار کە لە بەشی یە کەمدا وتان لە گەل نەورۆز تیکە لاو کرابوو. نەورۆزی نیستا کە بە پینی تەقویمە کە ی خەبیامە لە گشت ئەو ناوچە گەلە کە ھۆزە تیرانیەکانی تیندایە وەکوو یە ک بەرپۆتە دەچی. سەری سالی پینش نیسلام کە بە وردی دەکاتە ۲۰ ی ناوریل واتە شوئی ناخری مانگی یە کەمی بەھار ریکەوتە لە گەل جەژنی گەورە ی سەری سالی تیردیەکان. رووداوە میتزویبەکان نەوروزیان هیناوتە شووی یە کەمی نیعتیدالی بەھاری و بوو بە جەژنی سەری سالی، نیمەیش نیستا بە پینی رووداوە میتزویبەکان ئەم ریکەوتە بەرپۆتە دەبەین. سەری سالی رەسەن ھی تیردیەکانە.

لەسەر رەنگی سوور و پیرۆزی ئەم رەنگە لە میھردینی دا قسە ی زۆرمان کرد و لە ئاوەزی سووردا وتان رەنگی سوور بەرھەمی تیکە لاوی تیشک و تاریکی واتە دەرکەوتنی مەلە کە تاوسە. دانانی ماسی سوور لە سەر سفەری نەورۆز کە ئاوە کە ی نیشانە ی زەریای یە کەمین پینش نافراندن (دیجلە ی دەییوور...) و ماسیە سوورە کە ی نیشانە ی مەلە کە تاوسە. لەسەر سفەری نەورۆز جگە لە سەوزی چەند دانە وێلە ی سەوز کراو (لە پینشدا ھەفت جۆر دانە وێلە سەوز دەکرا) گولێ سومبولیش ھە یە. پیم وایی لە پینشدا گولێ لیلە و پەپەر (نیلووفەر) بوو. ھەر وەھا لە رۆژی سیزدە بە دەردا کە وتان رۆژی عرووجی لایەنی تاریکی و قینی خودایە لە جینگا جۆر بە جۆرەکانی تیراندا پیاویک جلی سوور لە بەر دەکا و کللوی سوور لە سەر دەنی و بە خەلووز دەس و دەم و چاری خۆی رەش دەکا و بە داگیرە یە کی چکۆلە وە دەردە کەوی و بە خوتیندی ھەلبەست و گۆرانی و ھەلپەرکی دلی خەلک شاد دەکات. نیستا بەم پیاو دەلین حاجی فیروز (حاجی پیرۆز). دیارە وشە ی حاجی پاش نیسلام و موسلمان بوونی خەلک بە جینگای وشە یە کی دیرین دانراوە. حاجی کە سینکە

بۆ حج ده چى و مه له كه تاوس نه وه به لهو رۆژهدا بۆ ناسمانى خۆر عروج ده كات. و تمان دى واخى سوورى بووكيش له كوردستان هەر پێوه ندى به ميهردى نيه وه هه يه. له نه وروپا به پى شويته وارى ميهردى نى جلى زاوا رهش و جلى بووك سپيه.

ليتهدا تيشك و تاريكى كه رهنگى سوور پىك دى نى جيا جيا بووه به جلى زاوا و بووك و جياوازى پىك نه هيناوه.

هه لكه رهنگ كردن له جه ژنه كاندا كه مه سيحه كانيش به پړويه ده بهن دا پىكى دى نه كوردىه كان و ميهردى نيه. هه لكه چەند مانای هه يه:

۱- نيشانهى ناسمانه، پىسته كهى بهردى ناسمانه. زهردى نه كهى خۆره و توخه كهى كه له سه ر زهردى نه كه يه، ميه ر، يان مه له كه تاوسه.

۲- نيشانهى سه ده فه، زهردى نه كهى دوپړى ناو سه ده فه كه و توخه كهى ميه ترا، يان مه له كه تاوس، يان خاوند گاره. چه رمينه كهى زهرياي پيش ته جه للاى حه ق و پىسته كهى، ناسمان = بهرد = قاپوورى سه ده فه كه يه. ته و حيدى نه مانه باسى زۆر هه ل ده گريت. دياره مه سيحه كان پاشان له ميهردى نى كوردى پيش زا پىنى عيسا (د-خ) زهريان گرتوه.

له نه ريتى خواردنى شىوى ناخرى ميه ترا پيدا نه خشى هه لكه ندر اوىك له ستايشتگاي ميه تراى Koncik كوخيك له يوگسلاويدا دۆزراوه ته وه كه به ته وارى له گه ل به يابه ستى ژىر ساجانارى كاكه پى دا يه كه ده گريتته وه. ده زانين پاش خواردنى شىوى ناخر ميه ترا بۆ ناو خۆر عروج ده كات. واته له ژىر خۆر يان ساج ناردا بووه. زۆر به وردى بۆ ويندى ژماره ۲۰ بنوارن:

له مه نه خشه دا ميه ترىكى شىو خواردن هه يه. له پشت ميه زه كه وه ميه ترا و هليوسوس (رۆحى خۆر كه و تمان له گه ل بنيامىنى كاكه پى دا وه كوو يه كن) دانىشتوون. له لاي راستى ميه زه كه وه دوو كه س راوه ستاون كه يه كه مى ژنه و خۆى لكاندوه به ميه زه كه وه. كه سى دووه دم له پشت سه ريده وه پياوه ده موو چاوىك وه كوو هه لۆى هه يه. لاي چه په وه دوانىتر راوه ستاون كه ده موو چاوىان به ده س ده مارگرانى مه سيحى شكىندراوه. ميه ترا هليوسوس له گه ل نه و چوار كه سه هه ر كام له تىك گوشتى قورىانى له ده ستياندايه و خه ريكن ده بخۆن.

له پيش ميه زه كه دا سه رى كه له كىويه كى قورىانى كرار (كه له زه رده!) به ديمه نىكى مه عسو ومانه وه هه يه. دياره لاشه كهى خوراوه. لاي كه له كه وه شىرىكى تووره هه يه.

لەم نەخشەدا پەیکەری هەشت بونەوەر هەیه و بە تەواوی بێهێنەری کاتی بەیا بەستی کاکەییە لە ژێر ساجناردا. میترا هەر خاوەندگاره. هلیووس پیر بنیامینه که له نەروویادا ناری گۆردراوه. له رۆمدا بووه به سول. ژن دایهزەزبارة. شیری توورە له گەڤ مسەفا (ئیزرائیل و کارگیتی توورەیی خودا) رێک دیتەوه. کەڤی قوربانی کراو له گەڤ پیر یادگار که له ژێر ساجناردا قوربانی کرا یه کن. پیر یادگار له دوونه کانی سەر زویدا وه کوو سیاوهش و ئیسماعیل و ئیمام حسین (د - خ) و کەسانی دیکه قوربانی ده کریت یان شههید ده بیت. ئەوهی لای راست که وه کوو هه لۆیه هاوتەرازی «داود که وه سوار» ه. ئەوانه ی که ده موچاریان شکیندراوه، له گەڤ ئیبراهیمی ئیوهت و پیر موسا رێک دیتەوه. دیاره ئەمه سه رشانۆکه یه و له به رانبه ریاندا کەسانی دیکه هەن.

ئەو دانیشتن و شیوی ناخه زه مانیکه که بوژانه وه ی ژیان و رێک و پێک کردنی ژبانی مرۆڤ تەواو بووه. له کاکه ییشدا خاوەندگار پاش سدوورات و ئافراندنه کانی له ژێر ساجناردا که به باوه ری من مه به ست زه یه دانیشتن ساز ده کات و به یابه ست = به لێن و په یمان ده کریت و له ویدا پیر یادگار قوربانی ده کریت. (بۆ نەخشه که له کتیبسی «میترا ئیسسم ئاین مهر - هاشم رهزی» که لکم وه رگرتوه.

مامۆستا رهزی فه لسه فه ی قوربانی و خواردنی گوشتی ئەوه به «تووئیسسم» پێوه ندی ده دات (سه رچاوه ی ناوبراو. ل ۳۰۷). (تووئیسسم یان تووم په رستی ئەوه یه که قه بیله سه ره تاییه کانی هه ره میژین یان ئەوانه ی له دارستانه کانی ئافریقا و ئامازوندا ده ژین گیانله به رێک وه کوو نیشانه ی قه بیله که یان ده په رستن و گوشتی ناخۆن). چ پێوه ندییه کی به شتیوی ناخری میترا هه یه!؟

به لام وتمان که میترا یان خاوەندگار به قوربانی ناژەڤ له بناغه دا له زاتی خۆی جیهان و ژیان پێک دینی و په یتا په یتا وه ی پی ده به خشی. مانگ له نووری خۆر په ده بی. مانگ که نووری حه قه له لایه ن خودی حه قه وه قوربانی ده کریت تا جوولە و ژیان و جوانی و ئەوین له زویدا پێک بیت. له زاتی حه ق سدوورگه لێک پێک دیت. له تۆلی میترا ییدا وه کوو سه مبول له میترا وه خۆر، له خۆروه مانگ تیشک زه رده گریت له مانگ وه بۆ جیهانی ژێر ژیان و مرۆڤ پێک دیت. مرۆڤ و گیانه وه ر و گیا له راستیدا فه یزانی خودایه که له چه ند په رده تیپه ر ده بیت تا به مرۆڤ ده گات و هه روا که وتمان هه ر ئیستاش ئەم کاره وه کوو سه مبول له لایه ن رۆحو لقه دسه وه به یارمه تی سه ندن له خۆر نه نجام ده گریت.

وتمان سهر سالی هۆزه ئیرانیه کان جگه له زهردهشتیه کان لهوانه کورد رۆژی یه که می مانگی دووه می به هار بووه که به وردی له گه ل جهژنی گه وره و سهری سالی ئیزدییه کان یه ک رۆزه. ته قومه که می خه بیام هینایه مانگی پیشتر و له گه ل نه ورۆز تینکه لاو کرا به لام رۆژی سهری سالی ئیزدی به وردی رۆژی دهس پیکردنی سهری سالی پیش ئیسلامی هۆزه ئیرانیه کان لهوانه کورد بووه. زهردهشتیه کان سهره تای سالیان هه وه لی زستانی گه وره بووه که له دووه م مانگی پاییزه وه دهستی پیده کرد، به لام سهری سالی میترای هه نه وه ی ئیزدییه.

له نه ویستادا به هار و پاییز نیه ته نیا دوو وه رزی هاوین و زستان هه یه. هاوین وه کوو «هه مه» و «هه مه نه» له هه ورامیدا «هامن» به مانای هاوینه.

«زیم» و «زیمه» به مانای زستانه. زستان به قاعیده ی نه ویستایی ده بی به زموستانه «(ز)» بزۆر که می هه یه. زم + وو + ستا + نه. زم واته زمسان یان زستان یا زستان. له سهر «وو» باس کرا. «ستا» به مانای ویستان. له سهر «نه» باس کرا. به گشتی به مانای کاتینکه که وه رزی زستانی تیدا وه ستاوه.

- وتمان «ئیبنی نه دیم» داسنی وه کوو دیسانی (کرمانجی دیسنی) ناو بردووه گشت نووسه ره کان دیسانی به شی له مانه وه ده زانن. ته نیا نه بووره یجانی بیرونیه که ده لی دیسانی پیش له مانه وه ی هه بووه چون مانی له به ره مه کانیدا ناماژه ی پی کردووه. هه ندی نووسه ره وشه ی داسنی به جینگای ئیزدی به کار ده هینن لهوانه «عبدالقادار بن روسته م بابانی» ه له کتیبی «سه یرو لئه کرا» که به فارسی نووسراوه و به تینکۆشانی «موحه مه د ره توف ته وه کوللی» چاپ کراوه. له وه دا داسنیان وه کوو ئیزدیانی نیشته جی له چیا ی «زه نگاریسه» (شنگار) ده ناسیتیت (سهر چاره ی ناوبرا. ل ۱۸۶)

نه وه ندی له بیرو با ره کانی ئیزدی هیناوه و به داسنی ئیزدییه کانی ناساندووه، نه گه ره له راستیدا داسنی و ئیزدی یه ک بن دیاره داسنی له گه ل دیسانی ئیبنی نه دیم یه ک نین چون دیسانی دوانه په رست بوونه به لام ئیزدی تاک په رستن. توژیینی زۆرتری پتیوسته.

«سیاه چشما، ماها، من این ندانستم که ماه چهارده را غمزه از غزال بود».

واته نه ی چاره ش، نه ی مانگ، من نه مه مه نه ده زانی که خه مزه و نازی مانگی چواره له ئاسکه وه یه. نه وه به یته فارسیه هی غه زه لیکتی نه بوو تاهیری خه سه روانی شاعیری فارسی ویژی سه ده ی چواری کۆچی ده رباری سامانیه کانه، (گنج سخن، ذبیح الله صفا - ج ۱ ل ۲۲)

هەرچەند بە موسلمان بوونی هۆزه ئارییه کان پێوهندی ئوستووپی و نۆلی مانگ و ئاژه‌ئی گیاخۆر نه‌ما، به‌لام ئاژه‌ئی گیاخۆر وه‌کوو سه‌مبولی مانگ له‌ فه‌ره‌ه‌نگی نه‌واندا بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر ما‌بوو. شایانی باسه‌ جگه‌ له‌و شاعیره‌ و نه‌و به‌یته‌ له‌ ناو شاعیره‌ فارسه‌کاندا هیچ که‌سم نه‌دیوه‌ به‌و شته‌ ئاماژه‌ی کردبیت.

وتمان له‌ میه‌ریه‌رستیدا به‌رد ئاماژه‌ به‌ ئاسمانه‌ و وشه‌ی ئاسمانیشان لیک‌دراویه‌ که‌ له‌ وشه‌ی «ئه‌س = ئاس» به‌ مانای به‌رد‌گیراوه‌. له‌ ئه‌ده‌بی کاکه‌بیش‌دا، ته‌وه‌ن واته‌ به‌رد هه‌ر ئاماژه‌ به‌ ئاسمانه‌. له‌ که‌لامی نه‌وه‌و نۆ پیری شاهودا که‌ دوونه‌کانی پیتیشینی خۆیان ده‌ر ده‌بێن. پیر نامدار ده‌ئی.... نامم چه‌کام بیه‌وته‌ر نه‌ ئاسمان. زۆرێک له‌و نه‌ود و نۆ پیره‌ وشه‌ی ئاسمان یان سه‌ما، یان نه‌فلاکیان هیناوه‌ به‌لام پیر حاجی به‌ جینگای ئاسمان، وشه‌ی ته‌وه‌نی هیناوه‌ که‌ له‌ هه‌ورامی‌دا به‌ مانای به‌رده «..... نامیم جاسوس بیه‌ورنه‌ کۆی ته‌وه‌ن» یان پیر نه‌ئاس ده‌ئی «..... نامیم زه‌مزم بیه‌ورنه‌ سه‌مای تاش» سه‌مای تاش واته‌ ئاسمانی به‌ردین. تاش به‌ مانای زه‌رده‌ و ره‌وه‌زه‌. پیر مه‌ستی ده‌ئی، نامیم بی‌عه‌تران وه‌رنه‌ سه‌نگ به‌ردی، که‌ هه‌ر مه‌به‌ست ئاسمانه‌.

جامی مانگ و سیمورخ نیشانه‌ی خۆر له‌ ئه‌ده‌بی کاکه‌بی‌دا هه‌یه‌ که‌ نیشانه‌ی هه‌ره‌ کۆنی کورده‌واره‌ خه‌لیفه‌ ده‌میاری نه‌وسوودی شاعیری زه‌مانی باوه‌ ناووس پیش‌سان سه‌هاک پارچه‌ شیعریکی هه‌یه‌ له‌وه‌دا به‌ ناووس ده‌ئی:

قازیتنه‌ قازی هه‌ر دوو سه‌ر په‌ی یار جامش مه‌هتاوه‌ن بن چه‌رخوو ده‌وار
واته‌ داوه‌رت «قازی» (قازی دوونی بنیامینه‌ له‌ زه‌مانی باوه‌ نازدا) له‌ «هه‌وه‌» و «ئاخر» وه‌.
جامی خواردنه‌وی له‌ مانگه‌شوه‌ له‌ ژیر چه‌رخێ خوله‌ردا.

مورغوو نوورین په‌ر لف شنه‌و پیتوار مووچه‌و کۆی چلته‌ن ناکۆمه‌ی نه‌خزار
واته‌ په‌له‌وه‌ری تیشک په‌ر وینه‌ی شنه‌ی شاراهه‌ که‌ مووچه‌که‌ی جینگای هاتنی چلته‌ن
(رۆژه‌لات) له‌ کۆگای ئاسمانه‌کانه‌وه‌یه‌ (مووچه‌ به‌شی خواردنی پیرۆزه‌ له‌ جه‌خانه‌کاندا)

له‌ ئه‌ده‌بی کاکه‌بی‌دا وه‌کوو ئاماژه‌کانی کۆنی میتایی زۆر به‌ په‌یوه‌ندی میهر و شیر یان خۆر و شیر ئاماژه‌ کراوه‌ و هه‌ندێک پیتشکه‌ش کرا. «عه‌بدول نازار» شاعیری کاکه‌بی‌ زه‌مانی سان‌سه‌هاک له‌ به‌شی که‌لامی «پیر یادگار» له‌ شیعریکی‌دا ده‌ئی:

نه‌ی وه‌ر غه‌سلانی دیوان نووری نه‌ی وه‌ر غه‌سلانی

تینا گهواهی مهدی بهیانی + برابیم و یادگار بافته و یهك تانی ...
 «نافتا و چینی «شیر» یهك جهسه و جانی + نهخزهر ریسمان به شهش تهكانی
 مهندهرمدانی نهكۆی سهریری + گا شیر نافتاوهن گا نافتا و شیر
 {«نافتا» چینی «شیر» یهك جهسه و جانی + نهخزهر ریسمان به شهس تهكانی +
 مهندهرمدانی نهكۆی سهریری + گا شیر نافتاوهن، گا نافتا و شیر} واته لهم بهر، كانی غهسلانه
 وه، دیوانی نوور لهم بهركانی غهسلانهویه، تیتستا به بهیان گهواهی دهدهم كه شانابراهیم و پیر
 یادگار له یهك تان (تان) چندراون، خۆر له گهڤ شیر یهك جهسته و گیانن (خۆر و شیر یادگار و
 ئیبراهیم كه له یهك تاله تیشكن) وهك چنراوهی سهوزی شهست لۆ كه یهك گوریس دروست
 دهكهن، له جینگای تهختی شادا كه راخراون گاهی شیر خۆره (ئیبراهیم یادگار) گاهی خۆر شیر
 یادگار ئیبراهیمه واته تیشکی مانگ و خۆر هدر دوو یهكن).

جهژنی ئیزدییهكان له دهی مانگی گهلاویژدا له گهڤ چلهی عروجی میترا رێك دیتهوه. ههروهها
 جهژنی پیرشالیاری ههروامی له چوارشه مهیه کی ناوه راست مانگی زستان (بهفرانبار) دا له گهڤ
 چلهی زایینی میترا له سهدهف یان بهرد رێك دیتهوه. چون زهڤدهشتی زهمانی ساسانی نهیتوانی ئەم
 نهریته له ناو بهری ناویان نا جهژنی «سهده» واته سهده رۆژ له ساڤ تیبه ریوه. بههار كوردیش له
 ههندی ناوچهی كرماشاندا هدر چلهی زایینی میترا به. سالی زهڤدهشتی له سهدهتای دووههه
 مانگی پاییزه دهستی پیده کرد.

تهوار

لەم بەرھەمەدا سەدان ناوی جوغرافیایی و ئوستووپەیی و کەسانی ھەرچەرخ و پێشوو ھاتووە کە ئەگەر گشتی بنووسری لاپەرەیی زۆر دەگرتتەو بەلام پێویستە ناوی کتیب و سەرچاوە گەلی کە لەم کتیبەدا لەوانە کەلک وەرگیراوە یان ناماژەیی پێکراوە بنووسری.

ریزی کتیب و سەرچاوە

ناوی نووسەری کتیبەکان لە دەقە کەدا ھاتووە

آئین مەر میترائیسیم (ھاشمی رەضی)

آئین میترا (فرانتس کومون)

آئین میترا (مارتین ویرماوزن)

آئین یھود

اثر الباقیہ عن قرون الخالیہ

اثر الحق

أواز پر جبرئیل

اثر فارسی حضرت شیخ شهاب الدین

ناوەزی سوور. ب. ب، عقل سرخ

ناوینە (گۆڤار ژمارە ۹)

نایندە (گۆڤار ژمارە ۳۴)

نایندە (گۆڤار ژمارە ۳۹)

۱ - ث

احسن التقاسيم

اوراق

ايران از ابتدا تا اسلام

ايران در آستانه‌ی يورش تا زيان

تهويستا

ئينجيل

سوهروهوردی

اخبار البغداد

اخبار الدوله السلجوقيه

ارتنگ (ارژنگ)

اسکندرنامه

اسلام در ايران

اشکال العالم

اعلام التقي

اعلام الهدی

اقبال نامه

البدأ و التاريخ

التنبيه و الاشراف

الشبك

الشجره الالهيه

الكامل

الهی نامه

المسالك و الممالك
الملل و النحل
انسايكلوبيدي اسلام

ب

بابك خرمدين
برايموك (بهيت)
برگزيده اسار عين القضاة
برهان الحق
برهان قاطع
بصاير
بندهش (بوندههيشن)

پ

پرشن ميتولوجي
پژوهشي در اساطير ايران

ت

تاريخ اصطخري
تاريخ غازاني
تاريخ گرديزي
تاريخ گزيده
تاريخ ماد
تاڭگه (گؤفار)

تاریخ الزکات

تمهیدات

تحفة مظفریة

تحقیقی در دین یهود

تذکرة الاولیاء

ترانه‌های باباطاهر

تلویحات

ج

جامع‌الحکمتین

جامعه‌شناسی مردم کرد (کۆمه‌لگانه‌سی گه‌لی کورده)

جستجوهای تصوف

جغرافیای تاریخی ایران

جهانگشای جوینی

چ

چهرده باسیک له‌بارهی کوردانه‌وه

ح

حبیب‌السیر

حکمه‌الاشراق، ب.ب، فه‌لسه‌فه‌ی ئیشراق

حکمت خسروانی

خ

خاکسار و اهل حق

خسرو شیرین

د

دائرة المعارف الاسلامیه

دائرة المعارف فارسی

دبستان المذاهب

دول الاسلام

دهورهی چل تن (دهفتهری کاکهیی)

دیوانه گهوره

دیوانی مه لای جزیری

دیوانی مه ولهوی

دیوانی بیسارانی

ر

راحه السرور و آیه السرور

راڤه‌ی وشه‌ی کورد (وتار، گۆڤار)

روزی با جماعت صوفیان

رساله عشق

رساله فی حاله الطفولیه

رشف النصائح

ریگ ویدا

ز

زبان مورچه‌ها

س

سرچشمه تصوف در ایران

سروه (گزقار ژماره ۹۲)

سفرنامه ابن حوقل (ایران در سوره‌الارض)

سلامان و ابسال

سکاه‌ها

سوهره‌وردی حه‌له‌ب

سوهره‌وردی دانای حکمت باستان

سه‌ره‌نجام

سه‌یده‌وان (به‌دیت)

سیاحه‌تنامه‌ی نه‌ولیا‌ی چه‌له‌بی

سیرالاکراد

سیره‌ی سه‌لا‌حه‌ددین

ش

شاهنامه‌ی حه‌قیقه‌ت

شاهنامه‌ی فیرده‌وسی

شناخت اساطیر ایران

شه‌ره‌فنامه

شه‌دادولنه‌زار

شیخ فدرخ و خاتو تهستی

شیرین و فدرهاد

ط

طبقات الاطباء

ع

عقل سرخ (عقلی سوور - ناوهزی سوور)

عوارف

ف

فارسنامه ابن بلخی

فتوح البلدان

حکمه الاشراف

فرهنگ پهلوی

فرهنگ فرق اسلامی

فرهنگ گیل و دیلم

فرهنگ نامه‌های اوستا

فضائح الباطنية

فرهنگ واژه‌های اوستا

ق

قیژهای سیمورغ (صفر سیمورغ)

قەرو خاتوو گۆلە زەرد (بەیت)
قرآن (قورئانی پیرۆز)
قرمطیان بحرین و فاطمیان
قیام و نهضت علویان زاگروس

ک

کتاب الفهرست، ئەلفیهریست
کتاب پلوتارخ
کتیبه‌های اشکانی نیسا
کرد و پیوستگی نژادی او
کورد
کاکه‌یی
کارنامه اردشیر بابکان

گ

گاڤا (گاسا - گاساکان)
گنج سخن

ل

لاس و خەزال (بەیت)
لغت‌نامه ده‌خدا
لغه‌العرب (گۆڤار)

۴

ماللهند

مانی و تعلیمات او

ماه در ایران

مجموعه فی الحکمه الالهیه

مخزن الاسرار

معجم الادباء

معجم البلدان

مقالات الاسلامیین و الاختلاف المسلمین

مدم و زین (نهجدهدی خانی)

مدم و زین (فولکلور)

میترائیسم نائین مهر

میهریهشت

موسحفی رهش

منطق الطیر

موتارحات

مثنوی معنوی

مشارع

ن

نامتوران یارسان

نزهة الارواح و روضة الافراح (تاریخ الحکماء)

ناسر و مالمال (بهیت)

نزهه القلوب

و

واژه نامه ایران باستان

وفیات الاعیان

ولاتانی رژه‌لانی خه‌لافه‌ت (سرزمینهای خلافت شرقی)

وی دی‌ودات (وه‌ندی‌داد)

ویسپه‌رد

وی‌دا (وی‌داکان)

ه

هفت‌پیکر

هۆم یه‌شت (هوم یشت)

هه‌نبانه بۆرینه

هه‌یا کلوننور

ی

یادداشت‌های قزوینی

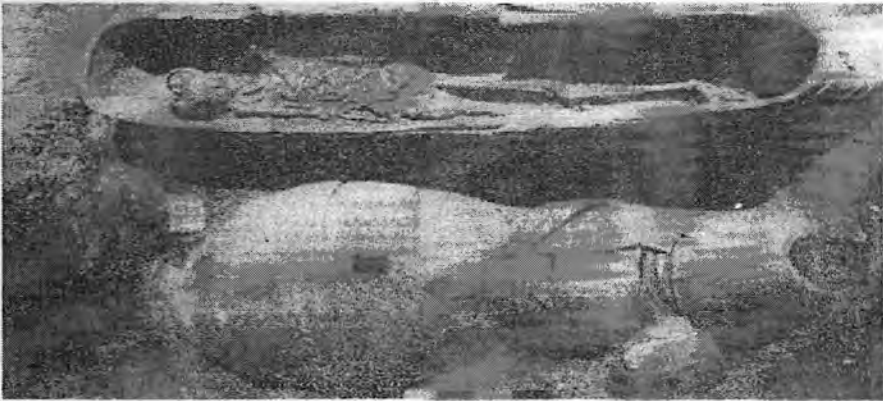
یشتها (یه‌شته‌کان)

یه‌سنا (یسنا)

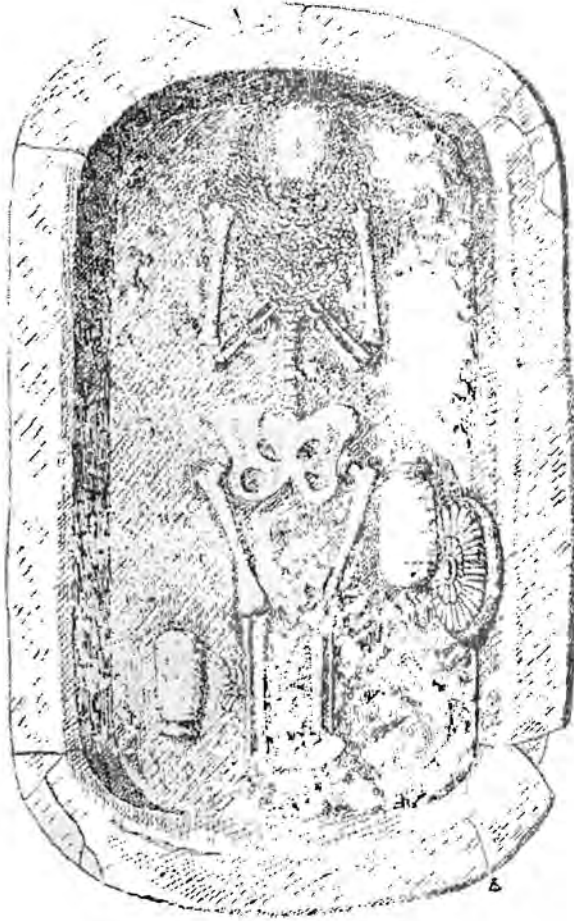
وینە ی ژمارە ١ :

تابووتی سۆڵەتی گۆڤی زەمانی هه‌یخامه‌نشیه که له شووشدا دۆزراوه‌ته‌وه و به‌دا بی‌میهریه‌رستی
نیژاون.

له (ایران از تاغاز تا اسلام. رومن گیرشمن. ترجمه عمده معین).

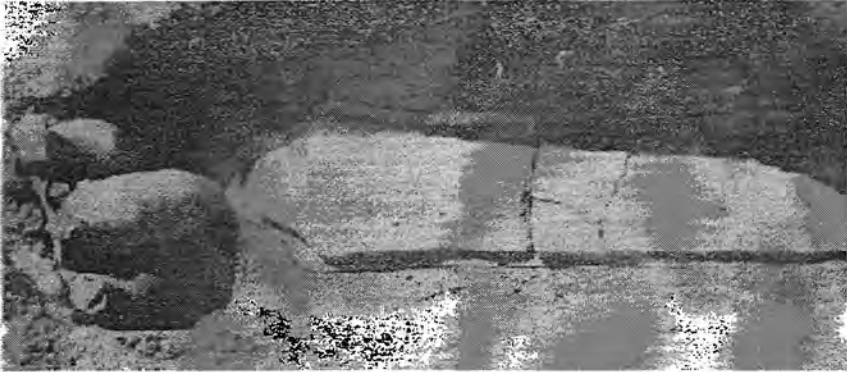

ویندی ژماره ۲:

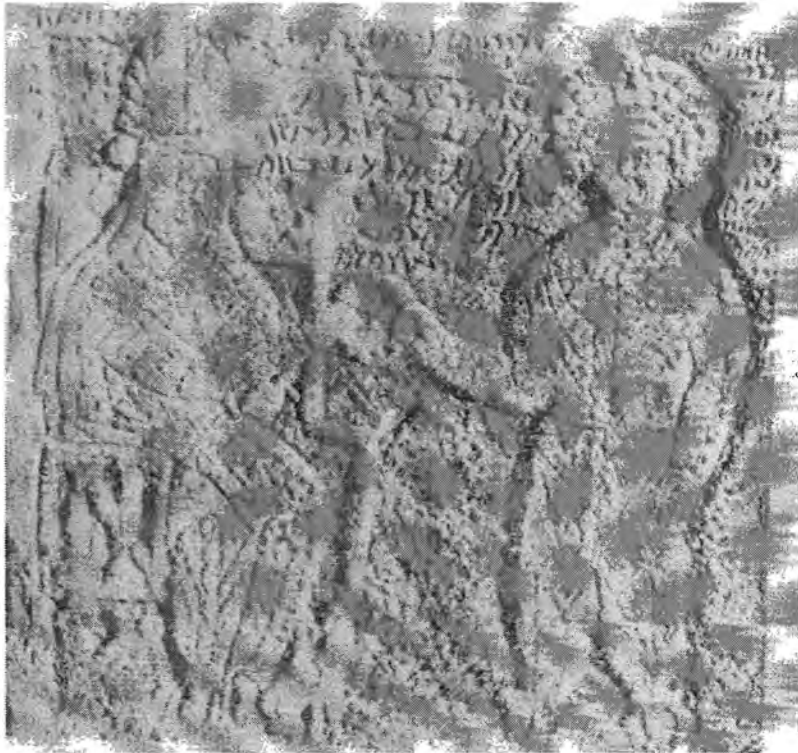

گۆزی زهمانی هه‌خامه‌نشی له شوش باشووری رۆژاواى ئێران. مردوو له تابهوتى سواله‌تدایه.
ئه‌مه دابه‌ی میهرپه‌رستیه. دياره ئه‌و زهمانه دابه‌ی نه‌سوودان و نه‌ستزدانی زه‌ردهشتی به‌رپه‌رسته‌براره.

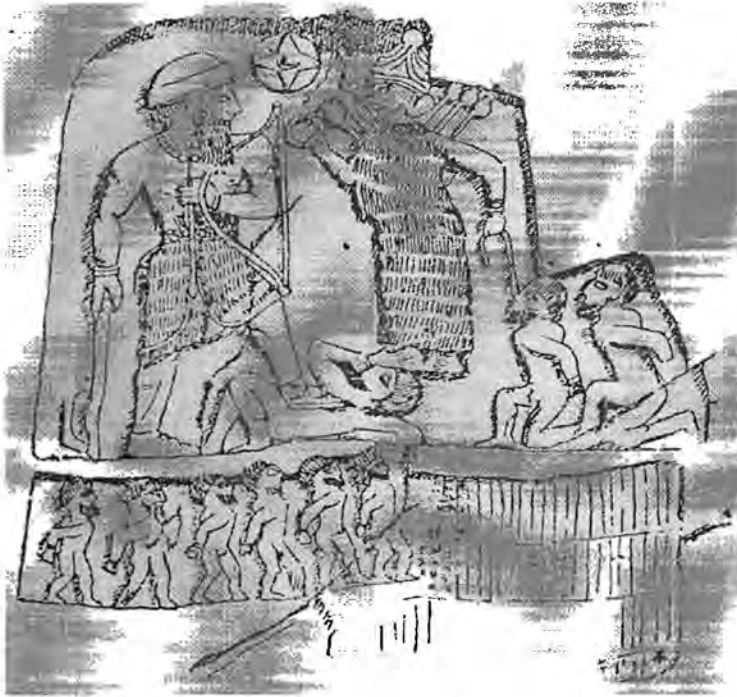
دینه ژماره ۳

مردوو له تابووتی سوآله تی له گۆردا. له شوش دۆزراوتهوه. هی زهمانی نهشکانیه کانه که
میهرپه رستی زۆر په ره ی سه ندبوو (ایران از تاغاز تا اسلام. رومن گیشمه ن. وه رگتیر به فارسی
موحه مه د موغین)

نەم نەخشە نەردەوانی پینجەم پادشای ئەشکانیە که بە گومانی نووسەری نەم پەرتووکه پەیمانی
فەرمانداری ولایتیک لە گەژ کەسینکی دیکە دەبەستی.

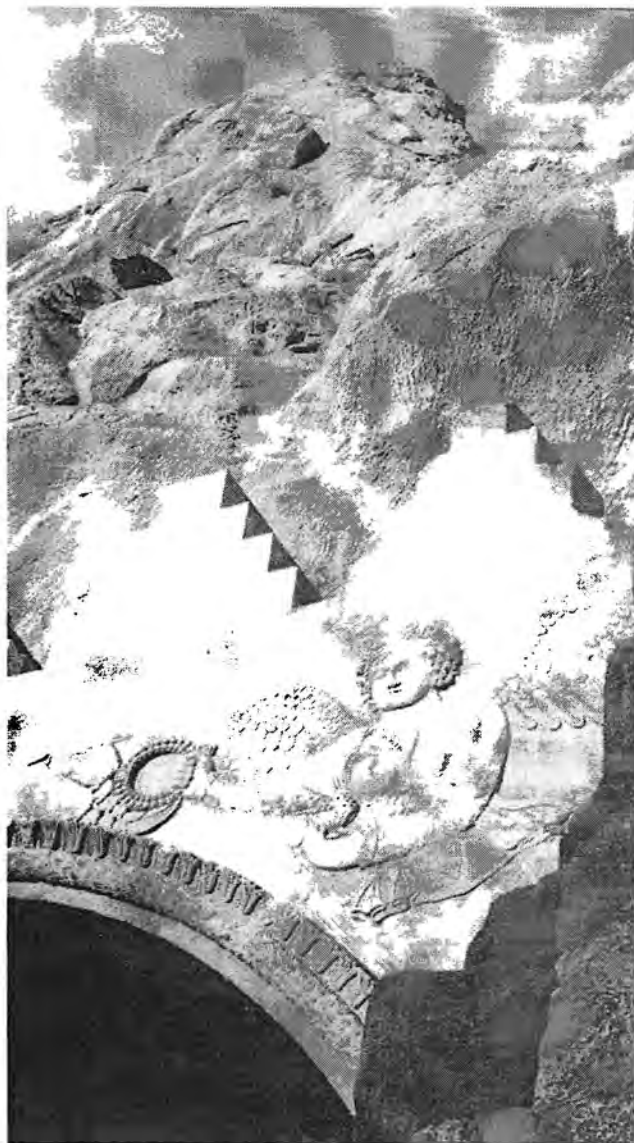
نەخشی له بەرد هەلکەندراوی «نانوو بانینی» پادشای لولوبوییەکان لە «سەر پەل زەهار» کوردستانی رۆژەهەلات هەزارەى سێی پێش زاین. ئەگەڵ خوداوەند «نی نی» پێیان لەسەر دوژمنی شکست خواردوو داناره و خوداوەند بە حەلقە (بازنە) بەلێن و پەیمانى حکوومەتى پێ دەدات. لە سەریانەوه خۆر که خاچ لە ناوه راستیدا یە چاوه دێرە. دیاره بازنە و خور وه کوو نیشانەى بەلێن و پەیمان زۆر کونتره لە هاتنى ئارییاییهکان لە ناوچه کەدا. پاش هەزار سال وه کوو پێشان دەدری داریوشی هیخامەنشی لە بیستووندا لاسایی ئەوهی کردۆتەرە. هەشت سەدسال پاش داریوش ئەردەشیری ساسانی لە تاقەوساندا سەری کوردانشای مادی خستۆتە ژیر پیتی. لە بیستووندا بە جینگای خاچ و خۆر پەیکەری هەرە کۆنى میترا پێش بەدی هاتنى ئاینی میترایى دانراوه. دیاره زۆر هەلە یە بەو نەخشە لە ئێراندا ئەهوارامەزدا یان فرووهدر (فرهوشی) دەگوتری. لە نەخشە کەى تاقەوساندا وه کوو پێشان دەدری بە جینگای ناماژەى میترا لە سەرەوه خودی میترا بە شیرەوه وه ستاره.

وینەى ژمارەى ٦:

بىستون روژهلات جهستهى كوژراوى فرماندارى ماد له ژير پىنى داريووشدايه. دهستى راستى به نيشانهى سويندو راستى قسهكانى بهرز كردهوتهوه له بهرانبهريدا پهيكهري ميترا پيش بهديهاتنى تاينى ميترايى دهبيترى له نهخشهكهى نانوبانىنىدا به جيگاي نهو نهخشه خوڤ و خاچ ههيه. ب. وینەى ژماره ٤

تاقه‌وسان رژژه‌لات یه‌کی له دوو فریشته‌ی تاقه‌گه‌وره‌که‌ی تاقه‌وسان. فریشته یان پهری به
تاینی زه‌رده‌شتیه‌وه پی‌وه‌ندی نیه. فریشته له نه‌ویستادا وه‌کوو «په‌ئیریکا» (په‌ئیری = پهری)
ناسراوه که بوونه‌وه‌زکی نه‌هرمه‌نیه.

وێنەی ژماره ٧

نه‌خشی سه‌ر به‌ردنووسراوه‌ی بیستون. وه‌کوو په‌له‌وه‌رتک له‌ خۆز هاتۆته‌ ده‌ری و بازنه‌ی که‌مه‌در
و ده‌ستی راستی پێشانده‌ری رۆحی خۆزه‌. ده‌ستی چه‌پی که‌ نزیك به‌ ده‌له‌ به‌ نیشانه‌ی گه‌واه بوون
به‌رز کردۆته‌وه‌ (ب.ب. به‌شی هه‌فته‌م)

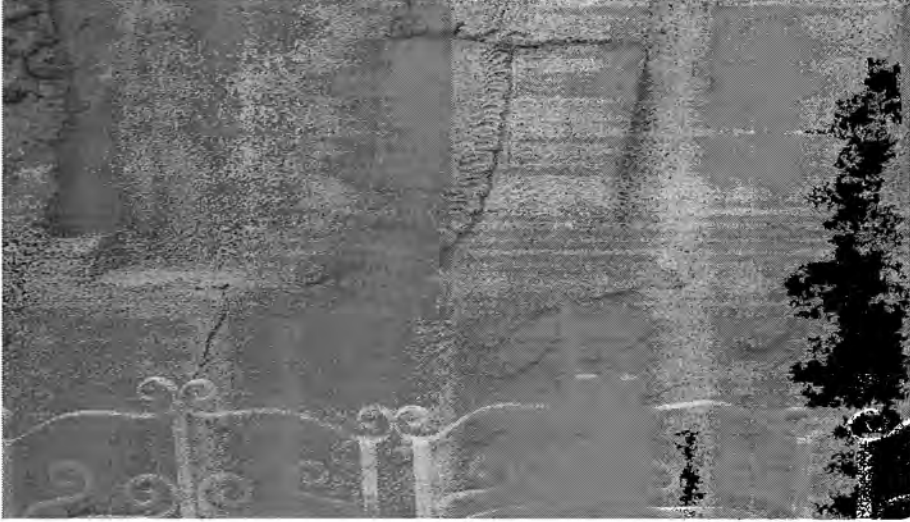
وێنەی ژماره ٨:

ئەو نەخشە لەسەر کاشی سۆڵتانی زەمانی هێخامەنشی لە تەختی جەمشید دوزراوەتەو.
بەو بازەگە لە کە لە پیتی دایە دیارە کە چەشنیکی تری نەخشەکانی سەهەنەو و تاقەوسان و
قزقاپانە. لە دین و فەلسەفەی کوردیدا وەکۆو سیمورغ ناماژی پێ کرا.

ویندی ژماره ۱۱

کوردانشای مادی له ژیر پیتی ئه‌رده‌شیر و فه‌رمانداری تازه‌ی ماددا

ویندی ژماره ۱۲

گوئی لیله‌ره‌پر له ژیر پیتی میتادا که یه‌کی له سه‌مبوله‌کانی میتایه.

وینەى ژماره ١٣:

ئەردەشیری ساسانی که له گەژن فرمانداری تازهی ماد بە بازنه و شنیل پەیمانی وه فاداریوون
دەبەستی

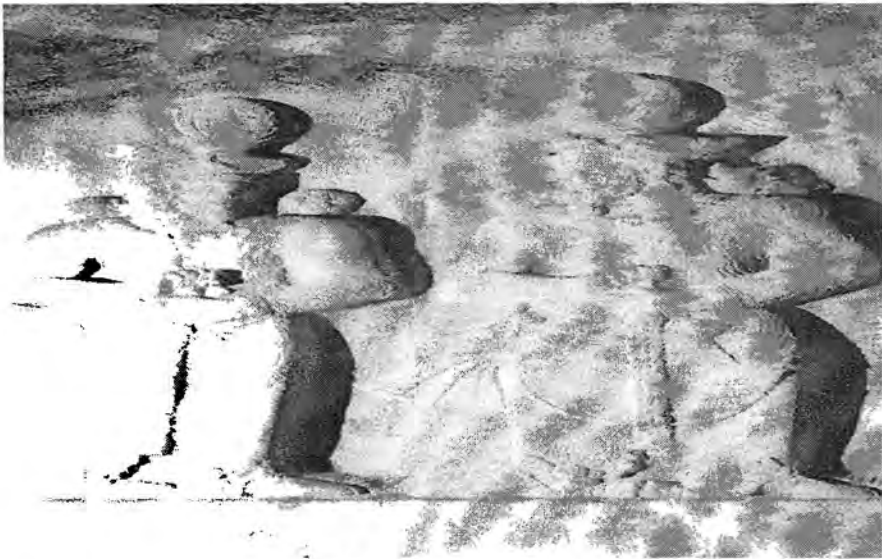
وینەى ژماره ١٤:

تاقه گهواره کهى تاقهوسان میترا - خهسرهو پهرویز - نهناهیتا خودای پارێزهری تارهکان

وێنەی ژمارە ١٥

گۆلی لیلەرێدر (نیشاندی میترا) لەم لای تاقەگەرە کەمی تاقەوسان

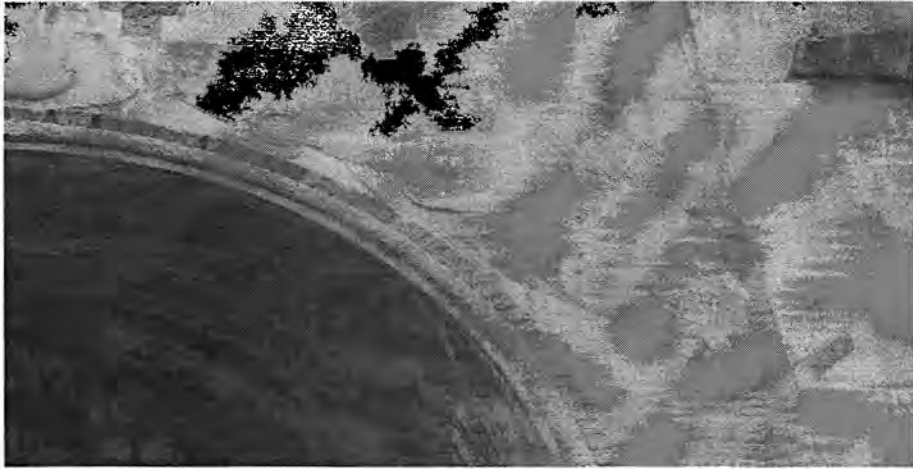

وێنەی ژمارە ١٦:

نەم دوو پەیکەرە لە تاقەوسان وە کوو دوو پادشای ساسانی ناسیندراون کە چی لە
پەیکەرەکانی تردا وە کوو ئەھووراھەزدا!

پێندی ژماره‌ی ١٧:

یه‌کی له فریشته‌کانی ئەم لای تاقه گه‌وره‌که‌ی تاقه‌وسان که وێمان به میهردینیوه پێوه‌ندی هه‌یه.

وێندی ژماره ١٨:

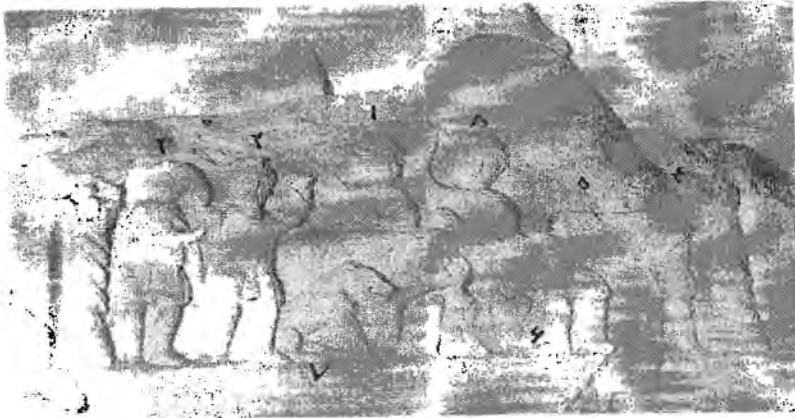
تاقه گه‌وره‌که‌ی تاقه‌وسان. له سه‌روهه میترا - خه‌سه‌ره‌په‌روێژ - نه‌ناهیتا

وێنەی ژمارەی ١٩:

دەرکەوتنی میترا لە سەدەف و لیلەوپەر. لە سەر میترا دوو تاقین دانراوە کە ئەویش وەک کوو لیلەوپەر نیشانهی ئاوو زەریای یەكەمینە لە دینە کوردیەکاندا. لە ستایشتگای «مەرنه‌یام» لە فرانکفورت دۆزراوەتەوه.

وێنەی ژمارەی ٢٠:

ئەم پەیکەرە لە ستایشتگای میتراپی کونجیک لە یوگسلافیا دۆزراوەتەوه. شروقه‌کە لە بەشی هەفته‌مدایە. بەریتۆبەردنی شامی ناخرو پەیمان بەستنی میتراپە. بە وردی وەک کوو بەیابەستی ژیر ساجی ناره. ژمارەکان خۆم دامناوه.

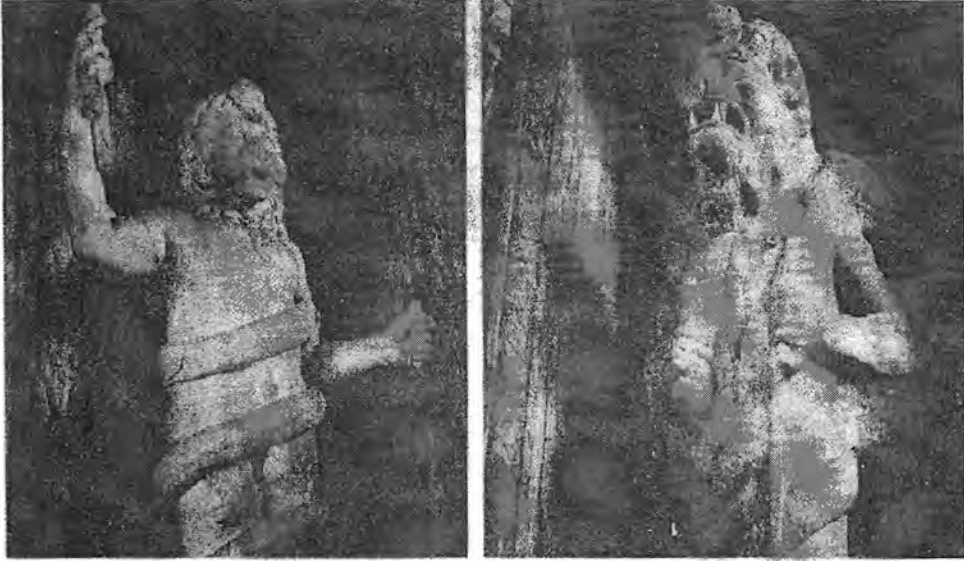
وێنەی ژمارەی ٢١:

نەم پەیکەرە کە بە هەڵە بەزروان ناسیندراوە بە جوانی و ئاشکراوی تەوحیدی دوولایەنی قین و تاریکی و نووو رەحمەتی حەق وەکوو نەر تاک پەرستیه کە لە دینه کوردیه کاندایه پیشان دەدات. شیر و مار و نامرازی جنسی نیشانهی قههره وەکوو سوهره وەردی ده‌ئێ، یان جه‌لالی حەق وەکوو عیرفان و سۆفیگه‌ری ده‌ئێ جوانی دیمەن و ئەندام و شه‌ماله‌ی نوور نیشانه‌ی ئەوین و جوانی یان «حوسن» کە سوهره وەردی ده‌ئێ، یان جه‌مالی حەق کە عارف‌گه‌ل ده‌ئێن. بە گشتی لێکدرانی نەر دوو لایه‌نه مانای تەواوی مه‌لەک تاوسی کوردانه. ئەگەر زینێر و وێرماوزن و کومون و رەزی و... ئەوانه‌ی نارمان برد زانیاریان لە گه‌ل دینه کوردیه‌کان بوايه بێ هیچ به‌لگه‌یه‌ک نه‌یانده‌گوت کە زروانه.

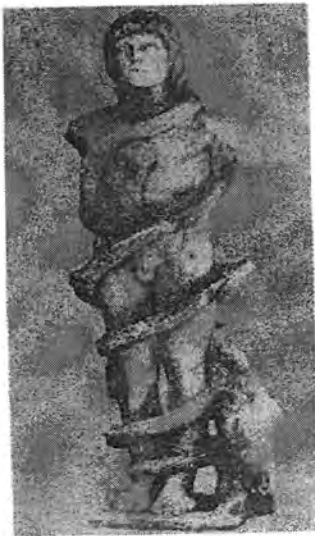
وێنەی ژماره ٢٢:

دوو پەیکەری لایەنی قین و تاریکی حەق کە بە هەلە بەرزوان ناسیتندروان

وێنەی ژماره ٢٣:

لەم پەیکەرەدا دوو لایەنی قین و تاریکی و تیشک و بەزەیی خودا وەکوو یەک راستەقینە پیشان دراوە.

وژنه‌ی ژماره ٢٤:

دهرکه‌رتنی میترا له گوتی لیله‌په‌په (ته‌جه‌للای خودا له زه‌ریای تاریکی یه‌که‌مین له دینه
کوردیه‌کاندا) ئەم گوله له نار تاودا ده‌روی

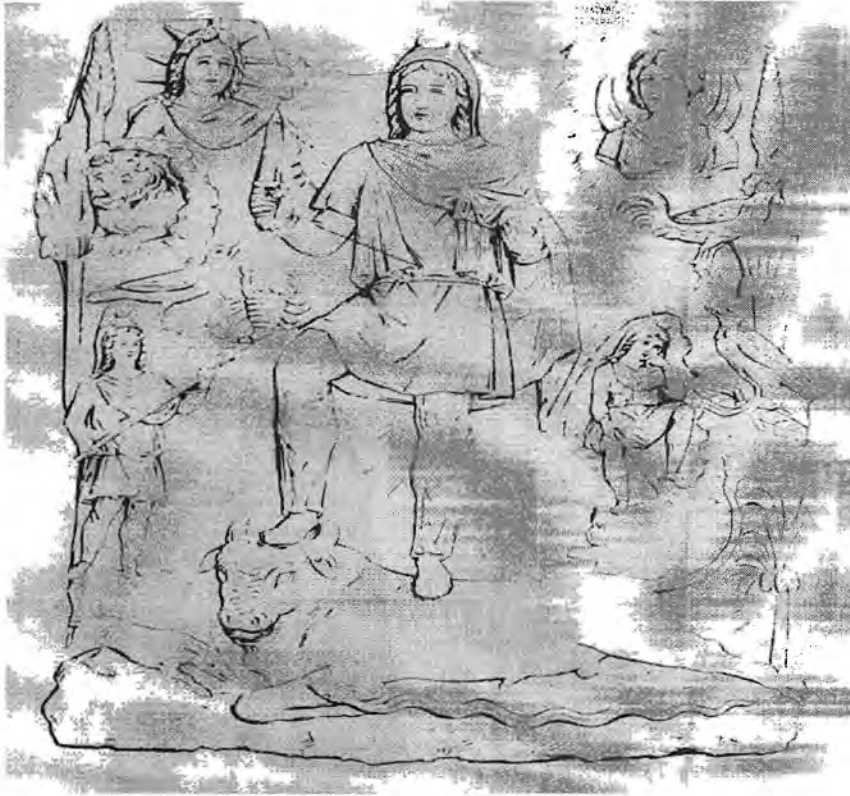

وێنەی ژماره ٢٥:

زایینی میترا له بەرد. لهم پەیکەرەدا مار بە نیشانهی لایەنی قین و تاریکی حەق بەشی له بەردە.

له بەشی پێنجەمدا وتمان که له فەلسەفەی سۆهرههردیدا قین و تاریکی (قەهر)ی حەق له مادهی تاریکدا کامیل دەییت که مادهی تاریکیش چەشنی نوورو تەجەللای خودایە.

لەم نەخشەدا میترا خۆی نامادەى كوشتنى گا دەكات. لە راست و چەپپەوه مانگ و خۆر هەیدە. سەنبولى خۆر شێرە كە لە ژێریدا یە. سەنبولى مانگ هەم ناژەلى گىا خۆرە و هەم كەلەشێر كە وەكوو كەلەشێر لە ژێریدا یە. قوربانى كردنى كەلەشێر لە ناینه كوردیە كاندا بە جینگای ناژەلى گىاخۆر بۆ ئەم راستیە دەگەرێتەوه. لە نەخشەكەدا دوو كەسى (كووت و كوتوویات) دەبینن كە نیشانهى خۆر هەلاتن و خۆر نیشتنە.

سەگ و مار و دوو پشك چارهێرى قوربانى كردنن. قالاو و هەلۆش لە نیشانهكانى تری ناینى میترا یین.

وێنەی ژماره ٢٧

میترا و قوریانی کردنی گا (مانگ). شڕۆڤه‌ی له ناو ده‌قه‌کاندایه.

وێنەی ژماره ٢٨

ستایشگای میهری ئوستیا له ئیتالیا. میترا له کاتی کوشتنی گا (هه نو مه دیه هه یف = هۆم = مانگ) دا

وێنەی ژماره ٢٩

Lion-headed god standing on globe with crossed circle

پدیکه‌ری لایه‌نی قین و تاریکی خودا که به هه‌له به‌رزوان ناسیندراوه.

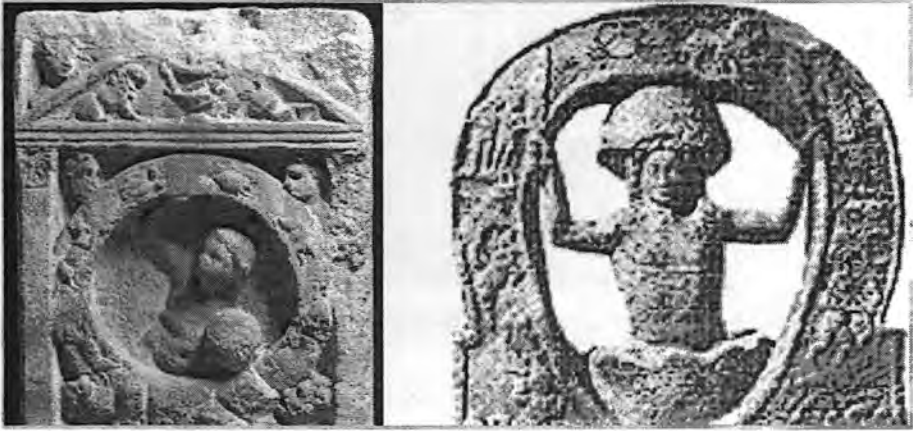
وێنەی ژماره ٣٠

پدیکه‌ری میترا پاش به‌دیها‌ت‌نی ناینی میترای له کاتی کوشتنی گادا
(ب.ب. ناوه‌زکی به‌شه‌کانی ٣ تا ٧)

وێنەی ژماره ٣١

دوو پەیکەری میترا که وه کوو دینه کوردیه کان له سه دهف دهرده که وی. ب.ب. به شی ههفته م.

وێنەی ژماره ٣٢

پەیکەری لایهنی قین و تاریکی حدق که به هه له بهزروان و کرونوس ناسراوه. نهو پەیکه ره هه ر میترا یه له جهسته یه کی تر دا شیر و مار و نامرازی جینسی نیشانه ی لایهنی قهه ر و تاریکی حدقه.

وینہی ژماره ۳۳:

پدیکه‌ری سه‌ری گه‌وره‌ی میترا به کلاره تایبته که یه‌وه له نه‌سرود داغ کوردستانی باکوور

وینہی ژماره ۳۴:

دوو پدیکه‌ری تری لایه‌نی قین و تاریکی حدق

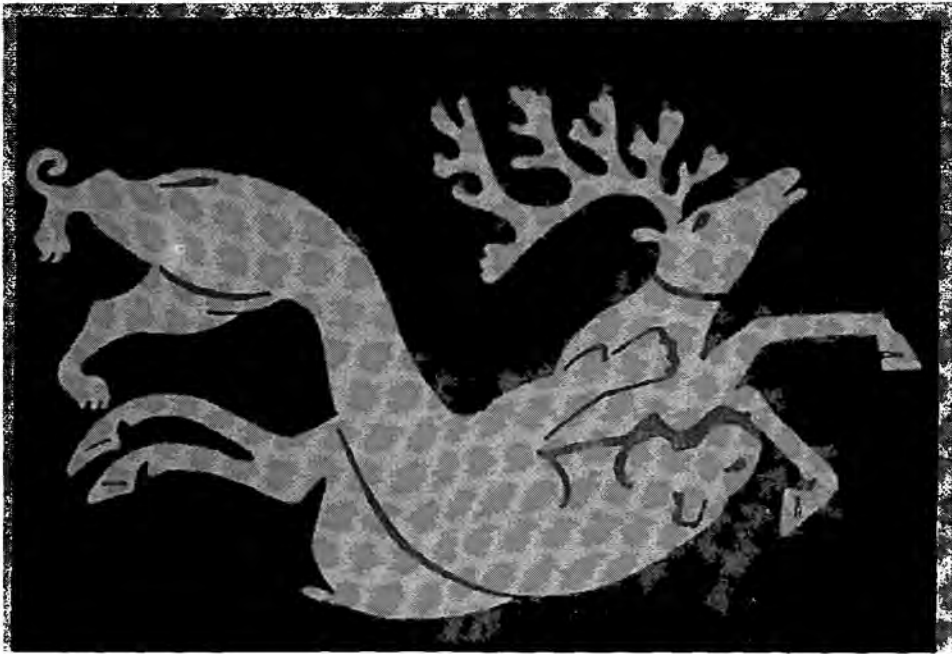
وینە ی ژمارە ٣٥:

ئەم دوو وینە هەم سەکایەکانە کە هەر ئاریایی بوونە. لە تەپۆلکە ی یەک لە «پازریک» ئاسیای ناوەندی دوزراونەتەوه. شیر (خۆر) خەریکە گا (هەنومە - هەیف یان مانگ) دەکوژی. دیارە ئەواتیش وەکوو ئاریاییەکانی هیندوستان و ئێران بە ئوستورپی میترا و هەیف باوەریان بوو.

(کتیبی سەکاگان. تا ما را تالبوت رایس. وەرگێڕ بە فارسی روقیە بیتزادی)

وینە ی ژماره ٣٦:

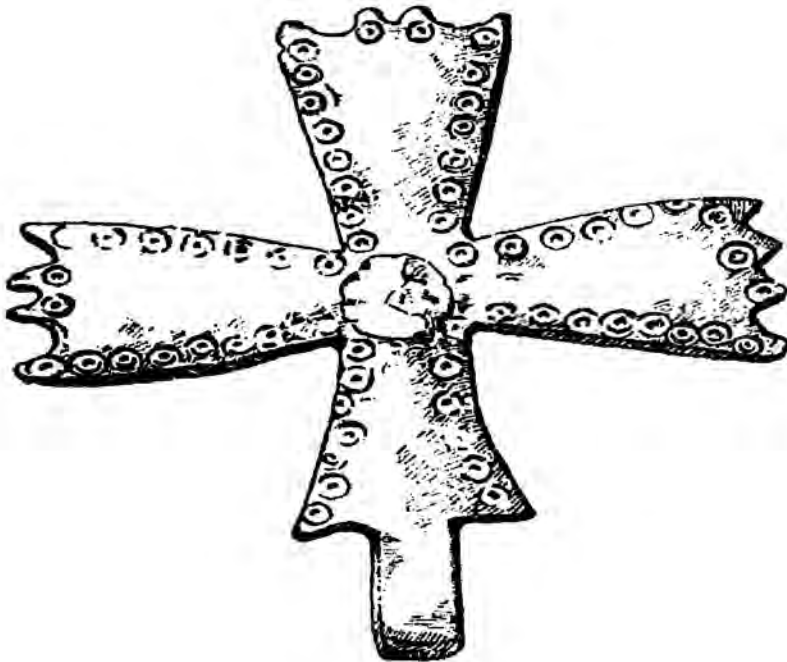
وینەى ژماره ٣٧

لێره دا به جینگای شیر که نیشانهى خۆر و میترايه، هه لۆ (سیمزۆرغ) که نه ویش هه نیشانهى
خۆره و له بهشى سوهره وهردیدا باس کرا «هه نومه» یان هه یف یان مانگ ده کوژی. نه و وینهش له
ناساری سه کاییه گانه و له سه ر کۆتالی سه ر زینی نه سپ له ته پۆلکه ی یه کسى «پازریک» له
ناسیای ناوه ندى دۆزرا وه ته وه. سه ده ی پێنجی پێش زاین. (کتیبی سه کاکان تامارا تالبوت رایس.
وه رگێر به فارسی روقیه بیهزادی)

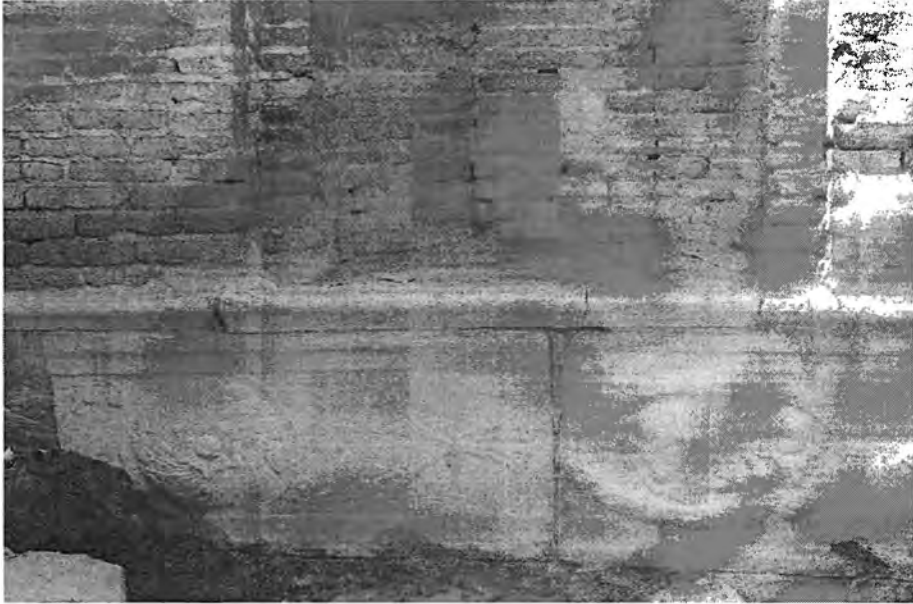
رێنهی ژماره ٣٨

وێنهی خاچ له برنجهی ههزار ساڵ پێش زاین. له کۆ کراوه کانی «نه کرمان». له «ماکو»
(مادکو) دوزراوتهوه. (پیشان ده دات خاچ وهک نیشانهی خۆر زۆر میژینه تره له تاینی مهسیحی).
له کتیبی «ماه در ایران» وهرگیاوه.

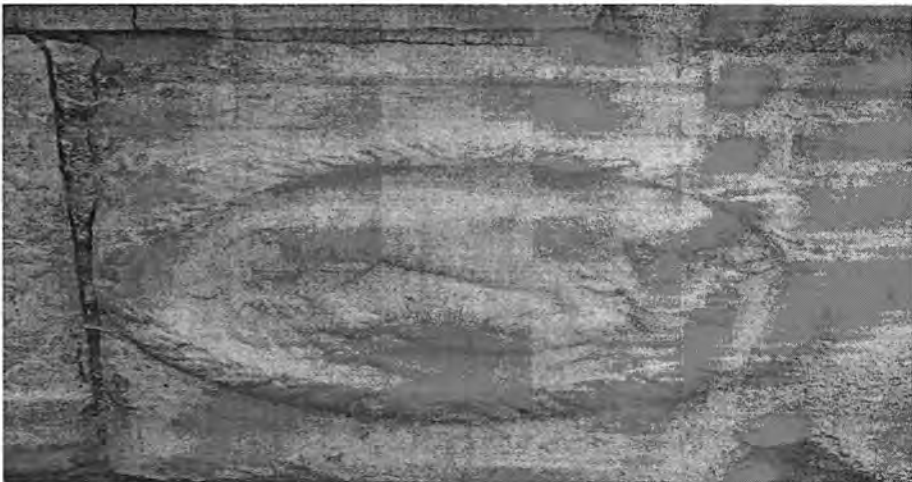
وێنەی ژماره ٣٩

میترا (شیر) له حالی کوشتنی (هونمه = هدیف = مانگ). سنه. خواجهنشینی ماتی وه کین:

وێنەی ژماره ٤٠

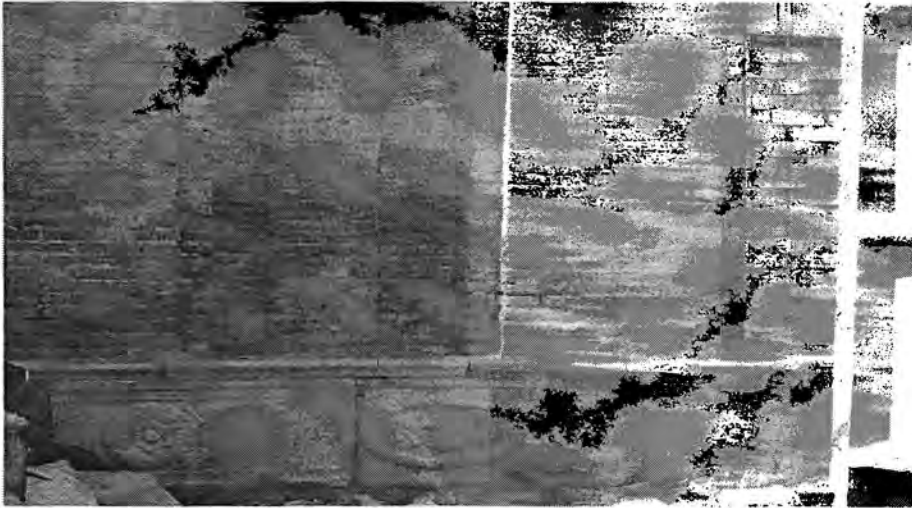
هدر تهو نه خشی سهروو. بیهیتنه ری نه خشی سه کایی و زۆر په یکه ری تری میتایی له تهورپا و میهرابه کانی رۆم.

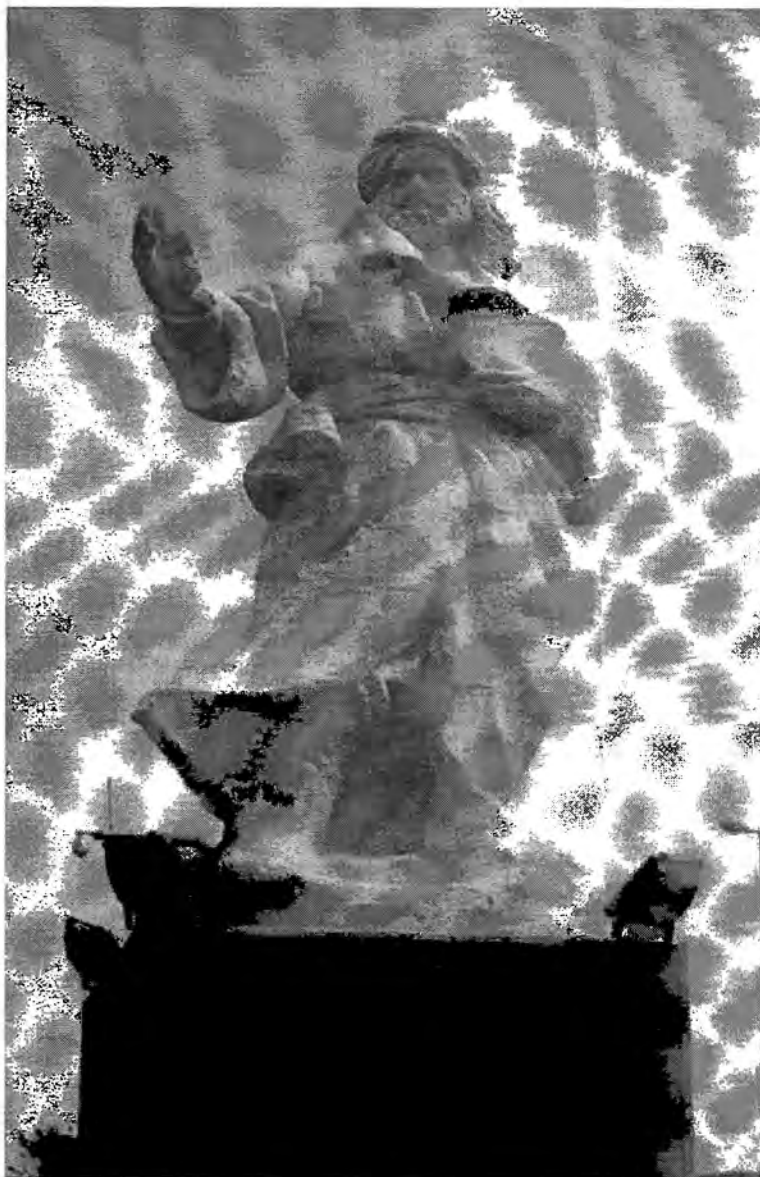
وێنەی ژماره ٤١:

گوتی لیله‌په‌ر (نیلووفه‌ر) له‌م لا‌ولای نه‌خشی میترا و هۆم له‌ وێنهی خواره‌وه‌دا له‌ سه‌ر به‌ردی خواجه‌ نشینه‌کانی سنه‌ مالی «وه‌ کیتل» له‌ قه‌تارچیان.

وێنەی ژماره ٤٢:

میترا (شیر) گا (هه‌نومه‌ = هه‌یف) ده‌ کوژی. له‌م لا‌ولای گوتی لیله‌په‌ر که‌ هه‌ر نیشانه‌ی میترایه‌ هه‌لکه‌ ندراره‌. خواجه‌ نشینی مالی وه‌ کیتل. گه‌ره‌کی قه‌تارچیان شاری سنه‌. پاشماوه‌ی میهره‌رستی کۆنی کورد.

وێنەی ژماره ٤٣
پهیکاری سوهرهوردی له مهیدانی سوهرهوردی شاری سنه.

وێندی ژماره ٤٤:

نەخشێکی تری میترا و هه‌یف له خواجه‌نشینى شارى سنه له گه‌رگه‌ی ناهه زه‌مان كووچه‌ی
ده‌بیاغی.

سوپاسنامه

له سالی ۲۰۰۴دا دەستم به نووسینی ئەم بەرھەمه کرد. بەلام پاش چوار سالن توشی نهخۆشی دهروونی هاتم. بیهو هزرم تیک شیتوار حافزەم له کارکەوت.

له پیتشدا سوپاسی پزشکی بەرپۆز و هاوشاریم جەنابی کاک "دوکتۆر فەرزین رەزاعی" دەکەم که ژبانی ئاسایی دووبارەیی بۆم مسۆگەر کرد. پاش دوو سالن دەواو دەرمان کۆکراوه کاتم شروپێ کردبوو و زۆریه له نیو چووبوون، دووبارە دەستم به تیکۆشان کرد و له هارینی ۲۰۱۱دا کتیب نامادهی چاپکرا.

سوپاسی کاک "رەفەعت موراوی" دەکەم که ئەو کاته له ناوەندی چاپ و بلاوکردنەوی سلیمانی کاری. ده کرد، کتیبەکهی زۆر به وردی خویندهوهو بۆ به چاپ گه‌یشتن لێو ناوه‌نده په‌سه‌ندی کرد و له کورتکردنەوهو هه‌له‌به‌پیدا رێنوینی کردم.

سوپاسی به‌رپرسی چاپ و بلاوکردنەوی سلیمانی کاک "عمەمد کۆردۆز" دەکەم که رەزامەندی خۆی نیشاندا بۆ به چاپ گه‌یشتنی ئەم کتیبه.

سوپاسی کاک "عمەمد عەبدوڵلا" دەکەم که له هه‌له‌به‌پیدا رەنجی زۆری کیتشا. هه‌روه‌ها سوپاسی زۆرم پیتشکەش به براده‌رانی چاپخانەو گشت ئەوانەیی که بۆ له‌چاپدانی ئەم بەرھەمه تیکۆشاوون.

سوپاسی تایبه‌تیم پیتشکەش به‌یارو خه‌مخۆر و هاوسەری هه‌میشه‌یی ژبانم "نەسرین حه‌ججازی" دەکەم که له‌تاریکی و زه‌ختی ژباندا هاوڕی و یاهەرم بووه.

دوایینامه

سویاسی خویندیری بهرێز ده کهم و ماندوو نهبی پی ده لێم، که خۆی به خویندنهوهی ئەم کتێبهوه ماندوو کرد. هیوادارم:

- ۱- بهو ئاکامه گهیشتهبی که نه گهر وه کوو کوردێک لێی بپرسن، ئایا گه له کهی تو که پیتوه شانازی ده کهی وه کوو ههندی گهلی خاوهن فرههنگ و شارستانییهت توانیویهتی سیستهمی دینی و عهقیدهتی تایبتهت به خۆی پیک بهینیت؟ ئایا توانیویهتی سیستهمینکی فهلسهفی تایبتهت به خۆی به جیهانی خاوهن فرههنگ و شارستانییهت پیشکesh بکات؟ به شانازییهوه بلێت، ئهوی ئهوتتا دینه کوردیه کان و بناغه کهی. ئهوتتا فهلسهفی ئیشراقی سوهره وه ردی و بناغه کهی.
- ۲- ئهوی له کهم و کووپی و رهخنه یان روانگی تایبتهت یان پرسیاری ههیه به ناوهندی چاپ و بلاو کردنهوهی سلیمانی رابگهیه نیت، به شانازییهوه وهی ده گرم و وهرامی ده ده مهوه.
- ۳- نه گهر نهیهوی به زاراوهی کرمانجی یان زمانیکیت وهریگیتتهوه ههر له گهمن ئهوه ناوهندی پیتوهندی بگرت تا ئیزنی وهرگیتانی پی بدریت.

محمد حیحازی

پاییزی ۲۰۱۱

2687

مه‌به‌ست له شوناس، تاييه‌تمه‌نديگه‌ليکه که تهنيا پينه‌ندی به يه ک شته‌وه هه‌يه و ده‌بيته هۆي جيا‌بوونه‌وه‌ي له شتگه‌لي ديکه. کورد وه‌کو مرۆش تاييه‌تمه‌نديگه‌ليکي فه‌ره‌نگي و مرۆفنا‌سانه «ئانترۆپۆلۆژيک»‌ي هه‌يه که له‌گه‌ل مرۆفگه‌لي ديکه‌دا هاوبه‌شه. ئەمه شوناسي مرۆفایه‌تبييه نه شوناسي گه‌لي کورد، هه‌روه‌ها وه‌کو موسلمان تاييه‌تمه‌نديگه‌ليکي هه‌يه که له‌گه‌ل موسلماناني جيهاندا هاوبه‌شه. ئەمه شوناسي ئيسلامييه. به‌لام وه‌کو کورد له‌ بوارگه‌لي چۆراو‌چۆري فه‌ره‌نگيدا تاييه‌تمه‌نديگه‌ليکي هه‌يه که تاييه‌ت به‌خۆيه‌تي و ده‌توانين دابه‌شي بکه‌ين، وه‌کو شوناسي ئوستوورپي، شوناسي هونه‌ري که خۆي به‌ چهند لايهن دابه‌ش ده‌کري، و.... پاش تويزينيکي زۆر نووسه‌ري ئەم په‌رتوو که بۆي روون بۆوه که کوردیش وه‌کووه گه‌لاني گه‌وره و سه‌رکه‌وتوو، له‌ فه‌ره‌نگه دره‌وشاوه‌که‌يدا بۆ خۆي خاوه‌ني سيسته‌مگه‌لي باوه‌رمه‌ندی و ديني و فه‌لسه‌في تاييه‌ته، به‌لام تويزيني له‌سه‌ر نه‌کراوه و به‌تاييه‌ت فه‌لسه‌فه‌که‌ي لکاوه به‌ فه‌لسه‌فه‌ي ئيسلامييه‌وه. فه‌لسه‌فه‌ي کوردی له‌گه‌ل باوه‌رمه‌ندی ئۆلي ئيسلامي‌دا جياوازي گرنگي هه‌يه، به‌لام دژايه‌تي نيبه. جگه له‌ فه‌لسه‌فه‌ کورد بۆ خۆي خاوه‌ني سيسته مي ئۆلي (ديني) و هه‌ندی سيسته‌مگه‌لي باوه‌رمه‌ندی تريشه و تاييه‌ت به‌ خۆيه‌تي که له‌م به‌ره‌مه‌دا بناغه‌کاني روون کراوه‌ته‌وه‌و ناساندراره.

شوناسي ئۆلي و

فهلسه‌فه‌ي نه‌ته‌وه‌ي کورد

به‌رئۆه‌به‌رئيتي

چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ي

سليمانی

٢٠١٢